

Jelenések 18: a hangos kiáltás – 2018-2030

*"Elesett, elesett, Nagy Babilon!" »
„Jöjjetek ki közülük, népem...”*

Samuel bemutatja

**Magyarázd el nekem
Dánielt és a Jelenések
könyvét**

**Prófétai bizonyítékok arra, hogy
Isten létezik
végső kinyilatkoztatása választottai
számára**

Ebben a műben: Projektje – Ítélete

Verzió: 23-09-2023 (7-7th⁻⁵⁹⁹⁴)

„És hallottam egy ember hangját Ulai közepén;

kiáltott és így szólt: Gábrriel, magyarázd meg neki a látomást
!" Dániel 8:16.

A borító magyarázó megjegyzése

Fentről lefelé: Üzenetek a Jelenések könyve 14 három angyalától.

Ez a három igazság Dániel könyvéből, amelyet az 1843 tavaszi és 1844. október 22-i tárgyalás után a szenteknek nyilatkoztattak ki. A szombat szerepét figyelmen kívül hagyva a korai adventisták nem tudták megérteni ezen üzenetek valódi jelentését. A Krisztus visszajövetelére váró adventisták tapasztalataikat az „**éjjeli kiáltáshoz**” vagy „**éjjeli kiáltáshoz**” *kapcsolták, amelyet a „tíz szűz”* példázata idézett Máté 25:1-től 13-ig, ahol a „*visszatérést*” *hirdették. a vőlegényé*” említik.

- 1- **Az ítélet témája a Dán 8:13-14-ben fejlődött ki, és az első angyal üzenetének** témája a Jelenések 14:7-ben: „*Féltétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki megtette. a földet, az eget és a vízforrásokat!*»: a szombatra való visszatérést, az isteni rend egyetlen igazi hetedik napját, a zsidó szombatot és a heti pihenőnapot Isten tízparancsolatából a negyedikben írja elő.
- 2- Dániel 7:8-24 és 8:10-23-25 pápai Róma, a "kis szarv" és a "különböző király" **feljelentése, amely a "Nagy Babilon" nevet kapja** Apo második angyalának üzenetében. 14:8: „*Elomlott a Nagy Babilon, elesett!*”: elsősorban a vasárnap, az egykori "napnap" miatt örökölt I. Konstantin császártól, ^{aki} 321. március 7-én alapította. De ezt a "leesett" kifejezést az igazolja, hogy Isten kinyilatkoztatta átkozott természetét 1843 után, 1844-ben mutatta be adventista szolgáinak az elhagyott szombat gyakorlatának visszaállításával. A „leesett” azt jelenti: „*elvették és legyőzték*”. Az igazság Istene így hirdeti győzelmét a vallásos hazugságok tábora ellen.
- 3- **Az utolsó ítélet témája**, ahol „*a második halál tüze*” lecsap a keresztény lázadókra. Ez a kép a Dan.7:9-10-ben bemutatott, a témát a Jel.20:10-15 fejt ki, és ez a témája a harmadik angyal üzenetének a Jelenések 14:9-10-ben: " *És egy másik, egy harmadik angyal követte őket, és hangos szóval ezt mondta: Ha valaki imádja a fenevadat és annak képét, és bélyeget vesz a **homlokára** vagy a kezére, az is igya meg Isten haragjának borát, amelyet kiöntenek. keverje haragjának poharába, és tűzzel és kénnel kínozza a szent angyalok és a Bárány előtt* ": *Itt a vasárnapot a "fenevad bélyegével"* azonosítják.

9-10 és a Jelenések 14: 9-10 megcélzott verseinek száma megegyezik.

A negyedik angyal : csak az Apo.18-ban jelenik meg, ahol a három korábbi adventista üzenet végső hirdetését ábrázolja, amelyek részesülnek mindazon isteni fényből, amely 1994 óta és a világ végezetéig érkezett, hogy

megvilágítsa őket. 2030 tavasza Ezt a szerepet kell betöltenie ennek a munkának. A fény, amely megvilágította, felfedi az egymást követő bűnöket: a katolikus vallásé, 538 óta; a protestáns vallású, 1843 óta; és a hivatalos adventista intézmény, 1994 óta. Mindezen lelki bukások oka a maga idejében: az Isten Szentlelke által Jézus Krisztusban javasolt világosság elutasítása. A Dan.11:40-ben említett „*vég idején*” a Katolikus Egyház átkában összegyűjti az összes vallási csoportot, akár keresztények, akár nem, amelyek elismerik szolgálatát és tekintélyét; ezt az úgynevezett „ökumenikus” szövetség égisze alatt, amelyhez a protestantizmus után a hivatalos adventizmus 1995-ben csatlakozott.

2Korinthus 4:3-4

„...*Ha a mi evangéliumunk még mindig fátyolos, az el van takarva azok előtt, akik elvesznek; a hitetlenekért, akiknek értelmét e kor Istene megvakította, hogy ne lássák Krisztus dicsőségének evangéliumának ragyogását, aki Isten képmása .*»

"És ha a prófétai szót félreértik, az csak azok számára marad így, akiknek elveszniük kell."

Továbbá, összefoglalva az ebben a dokumentumban bemutatott kinyilatkoztatásokat, tudd, hogy a „szentség igazolására” 1843 tavasza óta a teremtő és törvényhozó Isten, Dániel 8:14 rendelete hozta létre, az ő „örökkévaló evangéliuma” szerint,

az egész földön, minden férfi és minden nő,

meg kell keresztelkednünk Jézus Krisztus nevében teljes alámerítéssel, hogy elnyerjük az isteni kegyelmet,

be kell tartania a szombatot, a hetedik nap szombati pihenőnapját, amelyet Isten megszentelt az 1Mózes 2-ben, és a 20. Mózes 20-ban idézett 10 parancsolata ^{közül a 4.-et;} ezt, hogy megőrizze kegyelmét,

tartania a Szent Bibliában előírt isteni erkölcsi törvényeket és táplálkozási törvényeket (1Móz 1:29) és 3Móz 11 (a test szentsége)

és nem szabad „megvetni prófétai szavát”, hogy ne „oltsa ki Isten Lelkét” (1Thessz.5:20).

***második halál*” elszenvedésére ítéli .**

Sámuel

MAGYARÁZNI – ÉN DÁNIEL ÉS APOKALIPSZIS

A tárgyalt témák oldalszámozása

Első rész: Előkészítő jegyzetek

Automatikus keresést használ a használt szoftver oldalszámai között

Címlap

	–
07	Bemutató
12	Isten és teremtményei
13	Az igazság bibliai alapjai
16	Alapvető megjegyzés : 321. március 7., a bűn átkozott napja
26	Isten tanúsága a földön
28	Megjegyzés : Ne keverje össze a vértanúságot a büntetéssel
29	Genesis: létfontosságú prófétai összefoglaló
30	Hit és hitetlenség
33	Élelmiszer a megfelelő időjáráshoz
37	Az igaz hit kinyilatkoztatott története
39	Előkészítő jegyzetek Dániel könyvéhez
41	Minden Dániel könyvében kezdődik – DÁNIEL KÖNYVE
42	Dániel 1 – Dániel megérkezése Babilonba
45	Dániel 2. – Nabukodonozor király látomásának <i>szobra</i>
56	Dániel 3 – A három társ <i>a kemencében</i>
62	Dániel 4 – a király megalázott és megtért
69	Dániel 5 – Belsazar király ítélete
74	Dániel 6 – Dániel <i>az oroszánok barlangjában</i>
79	Dániel 7 – <i>Az négy állat</i> és a <i>kis</i> pápai szarv
90	Dániel 8 – A pápai azonosság megerősítése – a Dán.8:14 isteni rendelete.
103	Dániel 9 – Jézus Krisztus földi szolgálata idejének bejelentése.
121	Dániel 10 – A <i>nagy csapás</i> bejelentése – A csapás látomásai
127	Dániel 11 – Szíria hét háborúja.
146	Dániel 12 – Az adventista egyetemes küldetés illusztrálva és keltezve.
155	Bevezetés a prófétai szimbolikába
158	Adventizmus
163	Az első pillantás az Apokalipszisre
167	Róma szimbólumai a próféciában
173	Fény szombaton
176	Isten rendelete, Dániel 8:14
179	Felkészülés az Apokalipszisre
183	Az Apokalipszis összefoglalóan

188	Második rész: az Apokalipszis részletes tanulmányozása
188	Jelenések 1 : Prológus – Krisztus visszatérése – Az adventista téma
199	Jelenések 2 : Krisztus Gyülekezete a kezdetektől 1843-ig
199	1. periódus: <i>Ephesus</i> - 2. periódus : <i>Szmirna</i> - 3. periódus : <i>Pergamon</i>
	4. ^{korszak} : <i>Tiatíra</i>
216	Jelenések 3 : Krisztus gyülekezete 1843 óta – az apostoli keresztény hit visszaállítása
216	5. ^{harmad} : <i>Sardis</i> - 6. ^{harmad} : <i>Philadelphia</i> -
223	Az adventizmus sorsa Ellen G. White első látomásában feltárva
225	7. ^{korszak} : <i>Laodicea</i>
229	Jelenések 4 : mennyei ítélet
232	Megjegyzés : ISTENI TÖRVÉNY prófétál
239	Jelenések 5 : az Emberfia
244	Jelenések 6 : A keresztény korszak szereplői, isteni büntetései és jelei – Az első 6 pecsét
251	Jelenések 7 : A hetednap Adventizmus „ <i>Isten pecsétjével</i> ” pecsételve: a szombat és a titkos „ <i>hetedik pecsét</i> ”.
259	Jelenések 8 : Az első négy „ <i>trombita</i> ”
268	Jelenések 9 : Az 5. és 6. „ <i>trombita</i> ”
268	az 5. „ <i>trombita</i> ”
276	a 6. „ <i>trombita</i> ”
286	Jelenések 10 : a „ <i>kis nyitott könyv</i> ”
291	A Jelenések első részének vége <u>Második rész: a témák kidolgozása</u>
292	Jelenések 11 : pápai uralom – nemzeti ateizmus – 7. „ <i>trombita</i> ”
305	Jelenések 12 : a nagy központi terv
313	Jelenések 13 : a keresztény vallás hamis testvérei
322	Jelenések 14 : A hetednap Adventizmus ideje
333	Jelenések 15 : A próbaidő vége
336	Jelenések 16 : <i>Isten haragjának hét utolsó csapása</i>
345	Jelenések 17 : a prostituáltat leleplezik és azonosítják
356	Jelenések 18 : a prostituált megkapja a büntetését
368	Jelenések 19 : Jézus Krisztus <i>armagedoni csatája</i>
375	Jelenések 20 : a 7. évezred <i>ezer éve és az utolsó ítélet</i>
381	Jelenések 21 : a megdicsőült <i>Új Jeruzsálemet</i> jelképezte
392	Jelenések 22 : Az örökkévalóság végtelen napja
405	A betű öl, de a Lélek megelevenít
408	Jézus Krisztus földi ideje
410	Szentség és megszentelődés
424	A Teremtés könyvének szétválása – 1Mózes 1-től 22-ig –
525	Az Ábrahámnak tett ígéreték beteljesülése: 1Móz 23-tól...
528	A kivonulás és a hűség Mózés – A Bibliából általában – Az utolsó választás órája – Hetednap Adventizmus: Elkülönülés, név, történelem – Isten főbb ítéletei – Isteni A-tól Z-ig – A bibliai szövegek elferdítései – A Lélek helyreállítja az igazságot.

547 A végső dedikálás

548 Az utolsó hívás

Megjegyzés: az idegen nyelvekre történő fordítások automatikus fordítószoftverrel készülnek, a szerző kizárólag a francia nyelvű szövegekért felelős, a dokumentumok eredeti verziójának nyelvén.

Magyarázd el nekem Dánielt és a Jelenések könyvét

Bemutató

Ebben a rendkívül utálatos országban születtem és élek, mivel Isten szimbolikusan „*Sodómának és Egyiptomnak*” nevezi fővárosát a Jelenések 11:8-ban. Republikánus, irigyelt társadalommodelljét számos nép utánozta, terjesztette és átvette szerte a világon; ez az ország Franciaország, egy uralkodó monarchikus és forradalmi ország, öt köztársaság kísérletezője az Isten által elítélt városi rendszerekkel. Büszkén hirdeti és jeleníti meg az emberi jogokról szóló táblázatait, felháborítóan szembeállítva a „tízparancsolat” formájában, maga a teremtő Isten által írt emberi kötelességek táblázataival. Megalakulása és első monarchiája óta felvette ellensége, a római katolikus vallás védelmét, amelynek tanítása soha nem szűnt meg „rossznak” nevezni azt, amit Isten „jóknak” nevez, és „jóknak” nevezni azt, amit „rossznak” nevez. Folytatva kérelhetetlen bukását, forradalma az ateizmus elfogadására készítette. Így, mint teremtmény, egy fazék föld, Franciaország olyan szembeállításban áll, amely szemben áll a mindenható Istennel, egy hiteles vasfazékkal; az eredmény előre látható volt és megjövendölte; „*Sodoma*” sorsát fogja megtapasztalni, ugyanazon bűnökért, mint előtte. A világtörténelmet az elmúlt 1700 évben annak gonosz befolyása alakította, nevezetesen a római katolikus pápai rendszer fennhatósága iránti támogatása annak első uralkodójától, I. Klovisztól, a frankok első királyától ^{kezdve}. 498. december 25-én Reimsben megkeresztelkedett. Ez a dátum egy karácsonyi ünnepség jelét viseli, amelyet Róma méltánytalanul és felháborítóan összekapcsolt Jézus Krisztus, a megtestesült Isten, a világ teremtője és a világ teremtője hamis születési dátumával. minden, ami él vagy létezik; aki jogosan állítja az „*igazság Istene*” címet, mert irtózik „*a hazugságtól, amelynek az ördög atyja*”, ahogyan Jézus kijelentette.

Cáfolhatatlan bizonyítékot akarsz arra, hogy egyetlen római pápa sem állíthatja magát Jézus Krisztus szolgájának? Íme, pontosan és biblikusán: Jézus ezt mondta a Máté 23:9-ben: „**És senkit ne hívj atyádnak a földön; mert az egyik a ti atyátok, aki a mennyekben van.**»

Hogy hívják a pápát a földön? Mindenki láthatja, „szent *atya*”, vagy akár „nagyon szent *atya*”. A katolikus papokat „*atyáknak*” is nevezik. Ez a lázadó hozzáállás arra készíti a papok sokaságát, hogy állítólag nélkülözhetetlen közvetítőként helyezkedjenek el Isten és a bűnös között, miközben a Biblia azt tanítja számára, hogy szabad hozzáférést kell biztosítani Istenhez, amelyet Jézus Krisztus legitímált. Ily módon a katolikus hit infantilizálja az emberi lényeket, hogy nélkülözhetetlennek és nélkülözhetetlennek tűnjenek. Ezt a Jézus Krisztus közvetlen közbenjárásától való eltérítést Isten egy próféciában fogja elítélni, a Dán.8:11-12-ben. Kérdés-Válasz : Ki hiheti, hogy a hatalmas teremtő Isten szolgáinak veheti azokat az embereket, akik nem engedelmeskednek neki ilyen felháborító „*göggel*”, **amelyet a Dán 7:8 és 8:25 elítél?** Az emberi elme

infantilizálódására adott bibliai válasz ebben a Jer.17:5-ös versben található: „ *Ezt mondja a YaHWéH: Átkozott az ember, aki bíz az emberben, aki a testet veszi támaszul, és aki elfordítja szívét az Úrtól. ! »*

Mivel Franciaország volt az, amely nagymértékben formálta a keresztény korszak nagy részének vallástörténetét, Isten azt a küldetést adta egy franciának, hogy felfedje átkozott szerepét; ezt úgy, hogy megvilágítja prófétai kinyilatkoztatásainak rejtett jelentését, szigorúan bibliai kóddal titkosítva.

1975-ben egy látomáson keresztül kaptam a prófétai küldetésem bejelentését, amelynek valódi értelmét csak 1980-ban, a keresztségem után értettem meg. Hetednapi adventista keresztény hitre megkeresztelkedve 2018 óta tudom, hogy egy jubileum idejére (7-szer 7 év) kerültem a szolgálatba, amely 2030 tavaszán ér véget a dicsőségben való visszatéréssel. a mindenható Úristen, Jézus Krisztus.

Isten vagy Jézus Krisztus létezésének felismerése nem elég az örök üdvösség elnyeréséhez.

Emlékszem itt, mielőtt visszatért volna a mennybe, Jézus a tanítványaihoz intézte a Máté 28:18-tól 20-ig terjedő versek szavait: „Jézus odament, így szólt hozzájuk: Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön. Menjetez tehát el, tegyetez tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, és tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok mindenkor, a világ végezetéig.” Isteni Lelke ihlette Péter apostolban ezt a másik formális és ünnepélyes kijelentést az ApCsel 4:12-ben: „Nincs üdvösség másban; mert nem adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.”

Következésképpen értse meg, a vallás, amely megbékít bennünket Istennel, nem az emberi hagyományokból adódó vallási örökségen alapul. Az Isten által Jézus Krisztusban való emberi halála által felajánlott engesztelő áldozatba vetett hit az egyetlen módja annak, hogy elnyerjük megbékélésünket az Ő isteni szentségének tökéletes igazságával. Bárki is vagy, függetlenül a származásodtól, az öröklött vallásodtól, a népedtől, a fajodtól, a bőrszínedtől vagy a nyelvedtől, vagy akár az emberek közötti státusodtól, az Istennel való megbékélés csak Jézus Krisztuson és az általa megszólított tanításán keresztül valósul meg. tanítványainak a világ végezetéig; e dokumentum tanúsága szerint.

Atya, Fiú és Szentlélek” kifejezés három egymást követő szerepet jelöl, amelyet az egy Isten játszott megváltási tervében, amelyet a „*második halálra*” ítelt bűnös, bűnös embernek ajánlott fel. Ez a „háromság” nem három isten összejövetele, ahogy a muszlimok hiszik, ezzel igazolva, hogy elutasítják ezt a keresztény dogmát és annak vallását. Mint „Atya”, Isten a mi teremtőnk mindenki számára; mint „Fiú” testet adott magának, hogy engesztelje választottai bűneit helyettük; a „Szentlélekben” Isten, a feltámadt Krisztus Lelke jön, hogy segítse választottait, hogy sikeresek legyenek megtérésükben azáltal, hogy elnyerik „a megszentelődést, amely nélkül senki sem látja meg az Urat”, Pál apostol tanítása szerint a Zsid.12-ben. : 14; A „megszentelődés” azt jelenti, hogy Isten számára és Isten által különválasztják. Megerősíti a választott elfogadását, és megjelenik hite cselekedeteiben, Isten iránti szeretetében és ihletett és kinyilatkoztatott bibliai igazságában.

Ennek a dokumentumnak az elolvasása elengedhetetlen ahhoz, hogy megértsük **azt a nagyon magas szintű átokot**, amely a föld népeit, vallási intézményeit és a nyugati keresztény világ népeit nehezíti, különösen keresztény származásuk miatt; mert a Jézus Krisztus által követett út Isten tervének **egyedülálló és kizárólagos üdvözítő útja**; ennek eredményeként a keresztény hit továbbra is az ördög és a démonok támadásainak elsődleges célpontja.

Alapvetően a teremtő Isten által tervezett megmentési projekt egyszerű és logikus. A vallás azonban összetett jelleget ölt abból a tényből adódóan, hogy az azt tanítók csak vallási felfogásuk igazolására gondolnak, és a bűnt gyakorló gyakran tudatlanságból ez a felfogás már nem felel meg Isten követelményeinek. Ennek eredményeként átkával sújtja őket, amelyet a maguk javára értelmeznek, és nem hallják meg az isteni szemrehányást.

Ez a mű nem kíván irodalmi díjat kapni; a teremtő Isten számára egyetlen szerepe az, hogy választottait próbára tegye a hittel, amely lehetővé teszi számukra, hogy elnyerjék Jézus Krisztus által elnyert örök életet. Találsz ott ismétléseket, de Isten ezt a stílust használja, amikor ugyanazokat a tanításokat kalapálja ki, amelyeket különböző képeken és szimbólumokon keresztül tár fel. Ez a számos ismétlés a legjobb bizonyíték hitelességükre, és arról tanúskodik, hogy milyen fontosságot tulajdonított az érintett illusztrált igazságoknak. A Jézus által tanított példázatok megerősítik ezt a hangsúlyt és az ismétlést.

Ebben a műben a nagy teremtő Istentől kapott kinyilatkoztatásokat, aki meglátogatott minket a Názáreti Jézus emberi nevén, aki a Dan idézett héber „masiás” szerint „felkent” vagy „messiás” címet viselt. 9:25 vagy „krisztus”, az új szövetség írásainak görög „christos” szóból. Benne Isten azért jött, hogy önkéntes áldozatként felajánlja tökéletesen tiszta életét, hogy érvényesítse az eljövetelet megelőző állatáldozati szertartásokat Éva és Ádám eredendő bűne óta. A „*felkent*” kifejezés azt jelenti, aki megkapja a Szentlélek kenetét, amelyet az olajfaolaj jelképez. A prófétai kinyilatkoztatás, amelyet Isten adott Jézus Krisztus egyedüli nevében és engesztelő munkája, az örök élethez vezető úton vezeti választottait. Mert a kegyelemből való üdvösség önmagában nem akadályozza meg a választottakat abban, hogy olyan csapdába essenek, amelyekről nem tud. Ezért kegyelmi felajánlásának beteljesítésére Isten Jézus Krisztus nevében eljön, hogy felfedje a fő csapdák létezését, amelyek lehetővé teszik a vég idejének utolsó szolgálói számára, hogy elemezzék, ítélik meg és világosan megértsék a **zavarodottakat**. az egyetemes keresztény vallás helyzete, amely a földi üdvösség utolsó korszakában uralkodik.

De vetés előtt érdemes gyökerestül kitépni; mert a teremtő Isten természetét eltorzítja a földön elterjedt nagy monoteista vallások tanítása. Mindannyiukban közös, hogy kényszerből rákényszerítik az egy Istent, és így tanúskodnak elszakadásukról és minden vele való kapcsolatukról. A keresztény hithez fűződő látszólagos szabadság csak az akkori körülményeknek köszönhető, de amint Isten megengedi a démonoknak a szabad cselekvést, újra megjelenik ez az intolerancia azokkal szemben, akik nem követik őket. Ha Isten kényszerből akart volna cselekedni, akkor elég lett volna, ha egyszerűen láthatóvá teszi magát a szemük előtt, hogy elérje teremtményeitől, hogy minden akaratának engedelmeskedjenek. Ha nem így járt el, az azért van, mert a választott

tisztségviselők kiválasztása **kizárólag** a szabad választáson múlik, hogy szereti-e vagy elutasítja őt; szabad választás, amelyet minden teremtményének megad. És ha van megszorítás, az csak a választottak természetes jelleme, akiket egyéni szabad természetük kényszerít és vonz a szeretet Istene. És ez a szerelem név jól áll neki, mert szublimálja azáltal, hogy lényeknek olyan tettekre váltott demonstrációt kínál, amely megkérdőjelezhetetlenné teszi; ezt azáltal, hogy életét felajánlja Jézus Krisztus személyében, hogy engesztelést hozzon a bűnökért, amelyeket **egyedül választottai örököltek és követtek el** tudatlanságuk és gyengeségük idején. Figyelem ! A földön ez a szerelem szó csak az érzés formáját ölti és annak gyengeségét. Istené erős és tökéletesen igazságos; ami azért lényeges, mert egy olyan alapelv formáját ölti, ahol az érzést teljesen irányítják. Az Isten által jóváhagyott igaz vallás tehát az ő személyéhez, gondolataihoz és törvényekben rögzített elveihez való szabad ragaszkodáson nyugszik. Az egész földi élet fizikai, kémiai, erkölcsi, pszichés és spirituális törvényeire épül. Ahogyan a földi gravitáció törvénye elől való megmenekülés és annak eltüntetésének gondolata sem merülne fel az ember fejében, szelleme is csak harmonikusan virágozhat a teremtő Isten által felállított törvények és elvek tiszteletében és engedelmességében. Pál apostol szavai pedig az 1Kor.10:31-ből tökéletesen igazolhatók: „**Akár esztek, akár isztok, akár bármi mást cselekszel, mindent Isten dicsőségére tegyetek** .” Ennek az ingyenes meghívásnak az alkalmazását az a tény teszi lehetővé, hogy Isten a Bibliában, és egyedül abban, átadta és kinyilatkoztatta isteni véleményét. És fontos figyelembe venni véleményét a „**megszentelődés**” **munkájának elvégzése során, amely nélkül** a Zsid.12:14 szerint „**senki sem látja meg az Urat** ”. Véleménye néha recept formájában jelenik meg, de ez nem vitathatóbb, mint a szakorvos, akinek az ember siet engedelmeskedni, azt gondolva, hogy az ő egészsége érdekében cselekszik, testi vagy lelki (még akkor is) ha téved). A teremtő Isten mindenekelőtt a lelkek egyetlen és igazi orvosa, akit a legapróbb részletekben is ismer. Fáj, de meggyógyul, ha a helyzet kedvező. De végül el fog pusztítani és megsemmisíteni minden égi és földi életet, amely képtelennek bizonyult szeretni őt, és ezért engedelmeskedni neki.

A vallási intolerancia tehát a hamis monoteista vallás feltáró gyümölcse. Nagyon súlyos hiba és bűn, mert eltorzítja Isten jellemét, és ha megtámadja őt, nem kockáztatja áldását, kegyelmét és üdvösségét. Isten azonban csapásként használja a hitetlen vagy hűtlen emberiség megbüntetésére és megsértésére. Itt bibliai és történelmi bizonyágtételre támaszkodom. Valóban, az ószövetség írásai azt tanítják, hogy népe, az Izrael nevű nemzet hűtlenségének megbüntetésére Isten a „filiszteusok” népét, legközelebbi szomszédját használta fel. A mi korunkban ez a nép „palesztin” néven folytatja ezt az akciót. Később, amikor fel akarta fedni ítéletét és végső elítélését e földi testi Izraellel szemben, Nabukodonozor káldeus király szolgálatait kérte; ezt háromszor. A harmadikban, 586-ban a nemzetet elpusztították, és a túlélő embereket Babilonba hurcolták a Jer.25:11-ben megjövendölt „70 évre”. Később még, mivel nem volt hajlandó elismerni Jézus Krisztust messiásként, a nemzetet újra elpusztították a Titus, Vespasianus császár örököse által vezetett római csapatok. A 321-ben hivatalosan is bűnbeeső keresztény korszakban a keresztény hit 538-tól a pápák türelmetlenségének adták

át. Ez az uralkodó katolikus hit pedig azokkal a közel-keleti népekkel akart veszekedni, akik ugyanabban a 6. században vallásilag muszlimmá váltak . A hitetlen kereszténység örökös, félelmetes ellenfélre talált. Mert a két tábor vallási szembenállása olyan, mint a pólusok, totálisan ellentétesek a világ végezetéig. A hitetlen is büszke, és a kizárólagosság dicsőségét keresi; nem Istentől szerezve, saját magának tulajdonítja, és nem fogadja el, hogy megtámadják. Az egyénnek ez a leírása – együttesen is – jellemzi azokat a tagokat, akik a különböző gyülekezetekhez tartoznak, és a különböző hamis vallásokban csoportosulnak. Az intolerancia elítélése nem jelenti azt, hogy Isten toleráns. Az intolerancia a démoni tábor által ihletett emberi gyakorlat. A toleráns szó magában foglalja az intolerancia gondolatát, az igaz hit szava pedig a helyeslés vagy elutasítás a bibliai „igen vagy nem” elv szerint. Isten a maga részéről támogatja a gonosz létezését anélkül, hogy eltúrné azt; támogatja a projektjében tervezett szabadság idejére választott tisztségviselőinek kiválasztását. A tolerancia szó ezért csak az emberiségre vonatkozik, és a kifejezés IV. Henrik 1598. április 13-i nantes-i rendeletében jelent meg. De a kegyelem idejének lejárta után a gonosz és azok, akik ezt teszik, elpusztulnak. A tolerancia kezdettől fogva felváltotta az Istentől az embernek adott vallásszabadságot.

Ennek a műnek az étlapját közöljük; a bizonyítékokat az oldalakon keresztül bemutatjuk és bemutatjuk.

Isten és teremtményei

A latin európai férfiak által használt spirituális lexikon Isten által átadott lényeges üzeneteket rejt. Így van ez mindenekelőtt az Apokalipszis szóval, amely ebből a szempontból az emberek által rettegett nagy katasztrófát idézi. Ennek a félelmetes kifejezésnek a háttérében mégis a „Jelenések” fordítás rejlik, amely Krisztusban a szolgálói számára üdvösségükhöz nélkülözhetetlen dolgokat tár fel. Annak az elvnek megfelelően, amely azt diktálja, hogy egyesek boldogsága mások, az ellenkező tábor tagjainak szerencsétlenségét okozza, az abszolút ellentétes üzenetek nagyon gazdagok a tanításban, és nagyon gyakran sugallják őket a János apostolnak adott szent „Jelenések”.

Egy másik kifejezés, az „angyal” szó fontos tanulságokat rejt. Ez a francia szó a latin „angelus” szóból származik, amely a görög „aggelos” szóból származik, ami azt jelenti: hírnök. Ez a fordítás feltárja előttünk azt az értéket, amelyet Isten ad teremtményeinek, társainak, akiket szabadnak és viszonylag függetlennek teremtett. Mivel az életet Isten adja, ez a függetlenség megtartja a logikai korlátokat. De ez a „hírvivő” kifejezés felfedi számunkra, hogy Isten élő üzenetnek tekinti szabad társait. Így minden teremtmény egy olyan üzenetet képvisel, amely egy élettapasztalatból áll, amelyet személyes döntések és pozíciók jellemeznek, amelyek alkotják azt, amit a Biblia „léleknek” nevez. Minden lény egyedi, mint élő lélek. Mert amit az Isten teremtett első égi társai, akiket hagyományosan „angyaloknak” nevezünk, nem tudták, hogy aki életet és életjogot adott nekik, az vissza tudja venni őket. Örök életre teremtették őket, és nem is ismerték a halál szó jelentését. Az a célja, hogy felfedje előttük, mit jelent a halál szó, hogy Isten megteremtette a mi földi dimenziókat, amelyben az emberi faj, vagyis Ádám a halandó szerepét tölti be az Édenkert bűne után. Az általunk képviselt üzenet **csak akkor** tetszik Istennek, ha megfelel az Ő jó és jó normáinak. Ha ez az üzenet megfelel a gonosz és a rossz mércéjének, akkor a lázadó típusba tartozik, akit örök halálra ítélt, egész lelkének végső pusztítására és megsemmisítésére.

Az igazság bibliai alapjai

Isten jónak és helyesnek látta először Mózes előtt feltárni földi rendszerünk eredetét, hogy minden ember tudjon róla. Ott jelzi a spirituális tanítás prioritását. Ebben a cselekvésben bemutatja nekünk **igazságának alapjait**, amelyek az idő rendjének szabályozásával kezdődnek. Mert Isten a rend és a nemes következetesség Istene. A normákhoz képest felfedezzük jelenlegi rendünk ostoba és összefüggéstelen aspektusát, amelyet a bűn embere hozott létre. Mert valóban a bűn és már az eredendő bűn az, ami mindent megváltoztat.

De minden más előtt fontos megérteni, hogy az Isten által a Bibliában idézett „*kezdet*”, és a „*Genesis*”-nek nevezett könyv első szava: „*eredet*”, nem az élet „*kezdetére*” vonatkozik, hanem csak az egész földi dimenziónk alkotását, amely magában foglalja az égi kozmosz csillagait is, amelyeket a Föld utáni negyedik napon hoztak létre. Ezt a gondolatot szem előtt tartva megérthetjük, hogy ez a sajátos földi rendszer, amelyben éjszakák és nappalok követik egymást, úgy jött létre, hogy Isten és hűséges választottai, valamint az ördög ellenséges tábor a egymással szembekerüljön. Az isteni jónak ez a harca az ördög gonoszúsága ellen, az élet történetének első bűnöse, létének oka, és egyetemes és sokoldalú üdvözítő tervének teljes kinyilatkoztatásának alapja. E munka során felfedezheti bizonyos rejtélyes szavak jelentését, amelyeket Jézus Krisztus mondott földi szolgálata során. Így látni fogod, hogy mekkora értelmet nyernek abban a nagyszerű projektben, amelyet az egyetlen nagy Isten, az élet és az anyag minden formájának megteremtője indított el. Itt zárom ezt a fontos zárójelet, és visszatérek a létezés e Legfelsőbb Szuverénje által meghatározott időrend témájához.

A bűn előtt Ádám és Éva élete hétnapos hetek egymást követően épült fel. A tízparancsolat közül a negyedik (vagy Tízparancsolat) mintájának megfelelően, amely erre **emlékeztet**, a hetedik nap egy nap, amelyet Isten és az ember a pihenésre szentel, és ha tudjuk, mit prófétál ez a cselekvés, megérthetjük, miért tartja magát Isten tartsa tiszteletben ezt a gyakorlatot. Ennek a sajátos földi teremtésnek az okait magyarázó átfogó projektjében a hét, a javasolt időegység hétezer évet prófétál, amely alatt az ő szeretetének és igazságosságának egyetemes (és sokoldalú) demonstrációjának nagy projektje megvalósul. Ebben a programban, a hét első hat napjához hasonlóan, az első hat évezredet az ő szeretete és türelme demonstrálja. És akárcsak a hetedik nap, úgy a hetedik évezred is az ő tökéletes igazságának megalapozásának lesz szentelve. Ezt a programot így foglalhatom össze: hat nap (ezer év = hatezer év) a megmentésre, a hetedik (=ezer év) a földi és égi lázadók megítélésére és megsemmisítésére. Ez az üdvözítő projekt teljes egészében a teremtő Isten önkéntes engesztelő áldozatán fog nyugodni, a megnevezett személy földi isteni aspektusában, isteni akaratából, a görög változatban Jézus Krisztus, vagy héberül Jézus a Messiás.

A bűn előtt, az eredeti tökéletes isteni rendben, az egész nap két egymást követő egyenlő részből áll; A holdéjszaka 12 óráját 12 óra napfény követi, és a ciklus folyamatosan ismétlődik. Jelen állapotunkban ez a helyzet évente csak két

napon, a tavaszi és őszi napéjegyenlőség idején jelentkezik. Tudjuk, hogy a jelenlegi évszakok a Föld tengelyének dőléséből adódnak, és így megérthetjük, hogy ez a dőlés az első házaspár, Ádám és Éva által elkövetett eredendő bűn következményeként jelent meg. A bűn előtt, e hajlam nélkül, az isteni rend szabályossága tökéletes volt.

A Föld teljes körforgása a Nap körül az év mértékegységét jelzi. Tanúságtételében Mózes a héberek kivonulásának történetét meséli el, akiket Isten megszabadított az egyiptomi rabszolgaságból. És a kilépés napján Isten így szólt Mózeshez a Exo.12:2-ben: „*Ez a hónap lesz számodra az év első hónapja; ez lesz az első hónapban.*” Az ilyen ragaszkodás tanúskodik arról, hogy Isten milyen fontosságot tulajdonít a dolognak. A tizenkét holdhónapból álló héber naptár ingadozott az idő függvényében, és a naprend mögé egy további tizenharmadik hónapot kellett hozzáadni, hogy visszanyerjük az összhangot e késedelem több évnyi felhalmozódása után. A héberek Egyiptomból jöttek ki. „*az év első hónapjának 14. napja*”, amely logikusan a tavaszi napéjegyenlőséggel kezdődött; név, ami pontosan azt jelenti, hogy „első alkalom”.

Ez az Istentől kapott parancs, „*ez a hónap lesz számodra az év első hónapja*”, nem triviális, mert minden emberhez szól, aki a világ végezetéig követeli üdvösségét; A héber Izrael, az isteni Kinyilatkoztatás címzettje, csak az élcsapata isteni programja nagy egyetemes üdvözítő tervének. Holdidejét Krisztus szoláris ideje követi, amelyen keresztül Isten üdvözítő terve teljes fényében feltárul.

Ezeknek az isteni normáknak a tökéletes visszaállítása soha nem fog megvalósulni egy olyan földön, amelyet lázadó és gonosz emberi lények laknak. Az Istennel fennálló egyéni kapcsolatunkban azonban lehetséges marad ez a hatalmas, láthatatlan teremtő Szellem, aki éppúgy felmagasztalja a szeretetet, mint az igazságosságot. És minden vele való kapcsolatnak az értékeinek, és először is az időrendjének ezzel a **keresésével** kell **kezdődnie**. Ez a hit cselekedete, egészen egyszerű és különösebb érdemek nélkül; az emberi oldalunkról felajánlott minimum. És ha hozzáállásunk kedves Neki, lehetővé válik a teremtmény és Teremtőjének szeretetteljes kapcsolata. A mennyországot nem bravúrok vagy csodák nyerik el, hanem a kölcsönös odafigyelés jelei, amelyek az igaz szeretetet fejezik ki. Ezt fedezheti fel mindenki Jézus Krisztus munkájában, aki önként, elhívás jeléül életét adta azért, hogy csak választott kedvesét megmentse.

Az isteni rend e csodálatra méltó képe után nézzük meg emberi rendünk száználmas aspektusát. Ez az összehasonlítás annál is inkább szükséges, mert lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük azokat a szemrehányásokat, amelyeket Isten prófétált Dániel prófétáján keresztül, akit Jézus a maga órájában hitelesített. E szemrehányások között a Dán 7:25-ben olvashatunk: „*Azt tervezi, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt.*” Isten csak egy mércét ismer ezeknek a dolgoknak; azokat, amelyeket ő maga hozott létre a világ teremtése óta, majd kinyilatkoztatta Mózesnek. Ki merészelt ekkora felháborodást elkövetni? Egy uralkodó rezsím, amelynek „*arroganciát*” és „*trükkjei sikerét*” tulajdonítja. A „*más királyként*” is leírt kritériumok szintézise vallási hatalomra utal. Ráadásul a „*szentek üldözésével*” vádolt értelmezési lehetőségek leszűkítik és bezárják a római pápai rezsímet, amelyet **csak 538 óta hoztak létre Justinianus** ¹.

császárnak járó rendelettel . De az Apokalipszisnek nevezett Kinyilatkoztatás felfedi azt a tényt, hogy ez az 538-as dátum csak a következménye és kiterjesztése annak a gonosznak, amelyet Konstantin ¹ római császár 321. március 7-étől hozott „ *az idők és az isteni törvény*” ellen . Ebben a tanulmányban gyakran felidézzük bűnét, mert ez a gonosz dátum az átkot az apostolok idejében megalapozott tiszta és tökéletes keresztény hitbe. A pogány birodalmi Róma és a római katolikus pápai Róma bűnösségének ez a megosztása a fő kulcsa annak a prófétai kinyilatkoztatásnak, amely a Dániel által írt tanúvallomásokban épül fel. A pogány császár ugyanis megállapította az első napi pihenőt, de ez a keresztény pápai rendszer aki vallásilag rákényszerítette Isten tíz parancsolatának „ *megváltozott* ”, *sajátos és emberi formájában*.

Alapvető megjegyzés: 321. március 7., a bűn átkozott napja

És erősen átkozott, mert 321. március 7-én a szombat többi szent hetedik napját egy keltezett császári rendelet értelmében hivatalosan az első nap váltotta

fel. Akkoriban ezt az első napot a pogányok a Napisten, a SOL INVICTVS, azaz a felháborító VERETETLEN NAP imádatának szentelték, amely már az egyiptomiak imádatának tárgya volt a kivonuláskor. a héberek, de Amerikában az inkák és az aztékok, valamint a mai napig a japánok (a „felkelő nap” országa) is. Az ördög mindig ugyanazokat a recepteket használja, hogy elvezesse az embereket a bukásához és Isten elítéléséhez. Kihhasználja felszíniességüket és testi elméjüket, ami arra készíti őket, hogy megvetik a lelki életet és a történelmi múlt tanulságait. Ma, 2021. március 8-án, amikor ezt a jegyzetet írom, a hír ennek a felháborodásnak a fontosságáról tanúskodik, egy igazi isteni lèse-majesté, és az isteni idő ismét felveszi teljes értelmét. Isten számára az év tavaszával kezdődik és tél végén ér véget, a jelenlegi római naptárunk szerint, március 20-tól a következő március 20-ig. Úgy tűnik tehát, hogy 321. március 7-e Istennek 320. március 7-e volt, azaz 13 nappal 321 tavasza előtt. Következésképpen Isten számára a 320-as év volt az, amely a végét jelölte meg az utálatos cselekedet által, amelyet igazságosai és igazságosai ellen indítottak. szent isteni törvény. Isten kora szerint a 2020-as év a 17. ^{évforduló} (17: ítéletszám) a 320. év óta eltelt évszázadok számában. Ezért nem meglepő, hogy 2020 elejétől az isteni átok agresszív szakaszba lépett. egy fertőző vírus formájában, amely pánikot keltett Nyugaton az emberek társadalmában, akiknek bizalmát és hite teljes mértékben a tudományba és annak fejlődésébe helyezték. A pánik annak a következménye, hogy a jelenlegi tudósok magas technikai tudása ellenére képtelenek hatékony gyógymódot vagy vakcinát bemutatni. Azzal, hogy ennek a 17 évszázadnak prófétai értéket adok, nem találok ki semmit, mert Isten számára a számoknak spirituális jelentése van, amelyet feltár és felhasznál próféciainak felépítésében, és pontosan a Jelenések könyvében a 17. fejezet a következő témának szentelődik: *a sok vizeken ülő parázna ítélete.* „ Nagy Babilon ” a neve, és az érintett „nagy vizek ” az „ Eufrátesz folyót ” sugallják, amelyet Isten megcéloz a Jelenések 9:13 „ hatodik trombita ” üzenetében, amely a közelgő harmadik világháború szimbóluma. E szimbólumok mögött a pápai katolicizmus és a hűtlenül keresztény Európa áll, haragjának forrásai és célpontjai. A harc Isten és az emberek között most kezdődött; a vasfazék a földes fazék ellen, a küzdelem kimenetele megjósolható; jobb, ha megjövendölték és beprogramozták. Hogyan fogja Isten megünnepelni 320. március 7-én a 17. századik ^{évfordulót} (320-ban neki és választottjainak; 321-ben a hamis vallásos vagy profán világnak)? Régóta azt hittem, hogy ez a világháborúba való belépés révén lesz, de egy olyan világháború, amely atomformában fog véget érni, mert Isten megjövendölte háromszor: Dán 11:40-45, Ezékiel 38 és 39, és végül 9:13-21-ben. Az Isten által 2020 tavasza óta lázadó emberiség ellen indított küzdelem ugyanolyan típusú, mint az, amelyet Mózes idejében folytatott az egyiptomi fáraó ellen; és a végeredmény ugyanaz lesz; Isten ellensége ott fogja elveszíteni életét, mint a fáraó, aki annak idején látta meghalni elsőszülött fiát, és elvesztette a sajátját. Idén 2021. március 8-án megjegyzem, hogy ez az értelmezés nem teljesült, de körülbelül egy hónapja készültem rá, miután isteni sugalmazásra rájöttem, hogy a 321 Istené 320, és ennek következtében nem csak átkozni akart. 2020. március 7-e, hanem az egész év, amelyhez ez az átkozott nap kapcsolódik, így erre a büntetésre a Nom.14:34-ben

idézett elvet alkalmazva: „Ahogyan negyven napot töltöttél a föld felfedezésével , negyven évig viseli bűneid büntetését, minden napért egy évet ”.

De ehhez a megfigyeléshez még egy dolgot hozzá kell tenni. Hamis naptárunk nemcsak az év elejével, hanem Jézus Krisztus születésének dátumával is téves. Helytelenül, az 5. században a Kis Dionüsziosz szerzetes Heródes király halálának esetére helyezte, amely valójában naptárának 4. évében történt. Ehhez a 4 évhez hozzá kell adni azt a „ két évet ”, amelyet Heródes annak a Messiásnak az életkorának becsült, akit a Máté 2:16 szerint meg akart ölni: „ Azután Heródes, látva, hogy becsapták a bölcsek, nagyon dühös lett, és elküldte, hogy öljék meg az összes kétéves és fiatalabb gyermeket, akik Betlehemben és annak egész területén voltak, a dátum szerint , amelyről gondosan érdeklődött a bölcsektől . Tehát, amikor számolja az éveket, Isten 6 évet ad a szokásos hamis és félrevezető dátumunkhoz, és Jézus születése ennek az évnek a tavaszán történt – 6. Ennek eredményeként a 320-as év volt neki: 326 és a 17. 2020-as évünk világi évfordulója a 2026-os év volt számára Jézus Krisztus születésének igazi pillanatától. Ez a 26-os szám a „YHWH” tetragram száma, héberül „Yod, Hé, Wav, Hé”, amellyel Isten magát nevezte el Mózes kérdésére: „Mi a neved ? » ; ez a 2Mózes 3:14 szerint. A nagy teremtő Istennek tehát még egy oka volt arra, hogy személyes királyi pecsétjével jelölje meg ezt a mindenható isteni átka által fémjelzett napot; és ez a világ végéig. Az isteni idő 2026-os évében megjelenő fertőző betegségek csapása éppen megerősítette ennek az átoknak a folytonosságát, amely különböző formákat ölt majd a Föld bolygó életének utolsó éveiben. A harmadik atomháború a „ nemzetek időinek ” „ végét ” fogja jelölni , amelyet Jézus Krisztus hirdetett meg a Máté 24:14-ben: „ A királyságnak ezt a jó hírért hirdetni fogják az egész világon, bizonyosságul mindenkinek nemzetek. Aztán eljön a vég .” Ez a „ vég ” a türelmi időszak végével kezdődik; az üdvösség ajánlata véget ér. A szent szombat tiszteletén alapuló hitpróba végleg el fogja választani a „ juhok ” táborát a „ kecskék ” táborától Máté 25:32-33-ban: „ Minden nemzet eléje gyűlik. Elválasztja egymást a másiktól, ahogy a pásztor elválasztja a juhokat a kecskéktől; és a juhokat a jobbára, a kecskéket pedig a baljára teszi .” A római vasárnapot kötelezővé tevő törvény rendelete végül azt eredményezi, hogy Jézus Krisztus igaz választott szentjeit halálra ítélik. Ez a helyzet beteljesíti a Dán 12:7 szavait: „ És hallottam, hogy a férfi vászonba öltözve áll a folyó vize fölött; felemelte jobb és bal kezét az ég felé, és megesküdött az örökké élőre, hogy egy időben, időkben és félidőben lesz, és mindezek véget érnek, amikor a nép ereje lesz . a szent teljesen összetörik . ” Emberi szempontból helyzetük kétségbeejtő lesz, haláluk pedig küszöbön áll. Ekkor kerülnek napvilágra Jézus Krisztusnak a Máté 24:22-ben idézett szavai: „ És ha nem rövidítenék meg ezeket a napokat, senki sem menekülne meg; de a választottak kedvéért ezek a napok lerövidülnek .” A 6000-es év az isteni idő 2036. április 3-a előtt fog véget érni, vagyis hamis naptárunk 2030. április 3-a előtt, amely 2000 évvel Jézus Krisztus keresztre feszítésének napja után jön, amely a tavasz kezdete utáni 14. napon történt . 30. És ezeket a „ napokat ” „ rövidíteni ” vagy csökkenteni kell . Ez azt jelenti, hogy a halotti rendelet alkalmazásának időpontja megelőzi ezt az időpontot. Mert a vészhelyzet az, amely megköveteli Krisztustól, hogy közvetlenül beavatkozzon választottainak megmentése érdekében . Figyelembe kell vennünk tehát Isten

elsőbbségét, hogy dicsőítse az „*idő*” mércéjét, amelyet földi teremtményének adott. Ő fogja ösztönözni az utolsó napok lázadóit, hogy olyan dátumot válasszanak, amely néhány nappal meghaladja 2030 tavaszának első napját, amely mögött a 6000 éves földi történelem lezárul. Ekkor két lehetőség kínálkozik: egy dátum, amely a végéig ismeretlen marad, vagy 2030. április 3, amely a lehető legnagyobb és szellemileg értelmes határt jelöli. Gondoljunk arra, hogy rendkívüli jelentősége ellenére Jézus Krisztus keresztre feszítésének évének 14. ^{napja nem alkalmas} arra, hogy a világtörténelem 6000 éves végét jelölje meg, még kevésbé a 7. évezred kezdetét. Ezért részesítem előnyben és hitemben a 2030. március 21-i tavaszi dátumot, a „*rövidített*” prófétai időpont április 3-i dátumát vagy egy köztes dátumot. Az Isten által teremtett természet által fémjelzett tavasz döntő, amikor az emberiség 6000 éves történelmét akarjuk számba venni; ami Ádám és Éva vétkének pillanatától lehetségessé válik. A Genézis bibliai beszámolójában az első tavaszhoz vezető napok örök napok voltak. Az Isten által számolt idő a bűn országának idejét és azt a 6000 évet jelenti, amelyet a hét prófétál az első tavasz kezdetével kezdődik, és az utolsó tél végével ér véget. Egy tavaszon kezdődött a visszaszámlálás 6000 évre. A bűn miatt a Föld tengelye 23° 26' szögben megdőntött, és kezdődhetett az évszakok egymásutánja. Az ószövetség zsidó ünnepeiben két ünnep az uralkodó: a heti szombat és a húsvét. Ez a két ünnep a „7., 14. és 21. ^{napok} 7., 14. és 21. ” számainak szimbolikája alá került, amelyek az isteni üdvösség tervének három fázisát jelentik: A Jelenések 7. heti szombattémája, amely prófétál a kiválasztott szentek jutalma, a „7”-ért; Jézus Krisztus megváltó munkája, amely a jutalom felajánlásának eszköze a „14” számára. Figyeld meg, hogy a 7 napig tartó húsvét ünnepén a 15. ^{és} a 21. ^{nap} a profán tétlenség két szombatja. A hármas „7” vagy „21” pedig az első 7000 év végét és az új isteni teremtés örökkévalóságba lépését jelenti a Földön, amely a Jelenések 21. szerint megújult; ez a 21-es szám az életterv teljességének (7) tökéletességét (3) szimbolizálja, amely Isten által kívánt cél volt. A Jelenések 3. fejezetében a 7. és 14. vers a hetednap ^{intézmény} kezdetét és végét jelzi ; itt ismét ugyanannak a megszentelt alannak a két fázisa. Hasonlóképpen, a 7. Jelenés az adventista választottak elpecsételésének témájával foglalkozik, a Jel.14 pedig bemutatja a három angyal üzeneteit, amelyek összefoglalják egyetemes küldetésüket. Így a 30. évben a 4000 év végét tavasszal töltötték be, és csak szimbolikus okokból Jézust a 30., azaz a 36. év tavaszának március 21-e után 14 nappal keresztre feszítették Istenért. Isten e példákön keresztül megerősíti, hogy a szombat „7”-e és a választottak Jézus Krisztus általi bűneinek megváltásának „14-e” elválaszthatatlanok egymástól. Így, amikor a végén a szombat „7”-ét támadják, Krisztus, a „14” Megváltója a segítségére repül, hogy dicsőséget adjon neki, a két dátumot elválasztó maximum 14 „napot” „lerövidítjük”. vagy , elnyomva, hogy megmentse utolsó megválasztott híveit.

Amikor újraolvastam a Máté 24-et, úgy tűnt számomra, hogy Krisztus üzenete különösen a világ végén élő tanítványainak szól, nekünk, akik ezekben az utolsó években élünk. Az 1-14. versek a „*végéig*” tartó időt fedik le . Jézus a háborúk egymásutániról, a hamis próféták megjelenéséről és a végső lelki lehülésről jövendöl. Ezután a 15-20. versek kettős alkalmazásban egyaránt vonatkoznak Jeruzsálem elpusztítására, amelyet a rómaiak i.sz. 70-ben hajtottak végre, és a nemzetek végső agresszióját a választottak zsidósága ellen, akik

megtartják Isten szent szombatját. Ezek után a 21. vers megjövendöli végső „ nagy nyomorúságukat ”: „ Mert akkor olyan nagy nyomorúság lesz, amilyen nem volt a világ kezdete óta mindmáig, és **„nem is lesz”**; Figyeld meg, hogy ez a „ és soha nem lesz ” pontosítás tiltja az apostolok idejére való alkalmazást, mert ellentmondana a Dán 12:1 tanításának. Ez azt jelenti, hogy mindkét idézet ugyanarra a teljesítményre vonatkozik a hit utolsó földi próbájában. A Dan.12:1-ben a kifejezés megegyezik: „ Akkor fel fog támadni Mihály, a nagy fejedelem, néped fiainak védelmezője; és olyan bajok ideje lesz, amilyen nem volt, amióta a nemzetek addig léteztek . Abban az időben azok a te néped, akiket a könyvbe írva találunk, megmenekülnek . ”. A „ szorongás ” akkora lesz, hogy „ a napokat ” le kell „ rövidíteni ” a 22. vers szerint. A 23. vers jelzi az igaz hit mércéjét, amely nem növekszik Krisztus spontán megjelenésekor a földön: „ Ha hát te így szólt: *Íme, a pusztában van, ne menj oda! Íme, a kamrákban van, ne higgyetek .* ” Ugyanebben a végső korszakban a spiritualizmus megsokszorozza „csodagyerekeit ” és a hamis Krisztus megtévesztő és **csábító megjelenését** , ami leigázza a rosszul tanított lelkeket: „ Mert hamis Krisztusok és hamis próféták támadnak; nagy csodákat és csodákat fognak tenni, egészen addig , amíg **megtévesztik** , ha lehetséges, még a választottakat is ”; amit a Jelenések 13:14 megerősít: „ És **megtévesztette** a föld lakóit azokkal a jelekkel, amelyek megadatott neki, hogy a fenevad színe előtt munkálkodjanak, mondván a föld lakóinak, hogy készítsenek szobrot a fenevadnak. amelyen a kard sebe volt és aki élt . A 27. vers az isteni Krisztus erőteljes és győztes megjelenését idézi, a 28. vers pedig „ az ünnepet ”, amelyet a ragadozó madaraknak kínálnak fel az ő beavatkozása után. Mert azokat a lázadókat, akik életben maradnak az ő eljöveteleig, kiirtják és legelőre adják „ az ég madarainak ”, amint azt a Jel 19:17-18 és 21 tanítja.

Itt foglalom össze az isteni teremtésnek ezt a teljesen új megértését. Az első hét létrehozásával Isten rögzíti a nappal egységét, amely a sötét éjszakából és a világosságból áll; a nap csak a 4. naptól világítja ^{meg}. Az éjszaka megjövendöli a bűn megszilárdulását a földön Éva és Ádám jövőbeli engedetlensége miatt. A bűn e cselekedetéig a földi teremtés **örökkévaló** tulajdonságokat mutat . Az elkövetett bűn, a dolgok megváltoznak és kezdődhet a 6000 év visszaszámlálása, mert a föld megbillen a tengelye körül és beindul az évszakok elve. Az Isten által elátkozott földi teremtés ekkor felveszi az általunk ismert **örök jellegzetességét**. A 6000 év, amely az első bűn által fémjelzett tavaszon kezdődött, 6001 tavaszán ér véget Jézus Krisztus isteni dicsőségében való visszatéréssel. Utolsó adventje a ⁷**évezred első évének „ első hónapjának első napján ” lesz .**

Ennek ellenére hamis emberi naptárunk 2021. március 7-ét éppen az imént jelölte meg vallásilag Ferenc pápa látogatása a muszlim szélsőségesek által Irakban üldözött keleti keresztényeknél. Ezen a találkozón emlékeztette a muszlimokat, hogy ugyanaz az Istenük, Ábrahámé, és a „testvéreinek” tekinti őket. Ezek a szavak, amelyek örömet okoznak a nyugati hitetleneknek, nem kevésbé óriási felháborodást jelentenek Jézus Krisztus iránt, aki életét adta választottai bűneinek bocsánatáért. És az, hogy a „volt keresztiesek” katolikus „keresztények” vezére behatol a területükre, csak fokozhatja az iszlamisták haragját. A pápának ez a békés fellépése tehát drámai következményekkel jár,

amelyeket a Dán 11:40-ben megjövendölt, a muszlim „dél király” „összecsapásának” felerősödését a pápai Olaszországgal és európai szövetségeseivel szemben. Ebből a szempontból pedig Franciaország és az összes keresztény származású nyugati ország vezetői által okozott gazdasági összeomlása a Covid-19 vírus miatt megváltoztatja az erőviszonyokat, és végső soron lehetővé teszi a „harmadik világháború” kiteljesedését. vissza az elmúlt 9 év végére, ami még előttünk áll. Végezetül ne feledjük, hogy a Covid-19 járvány és annak fejlődése miatti járvány előidézésével Isten megnyitotta az utat az átok előtt, amely az emberiség földi történelmének utolsó tíz évét jellemezte.

2021. március 7-ét azonban a fiatalok erőszakos cselekményei jellemezték a rivális bandák és a rendőrség ellen Franciaország több városában. Ez megerősíti az általános konfrontáció felé vezető utat; mindegyik álláspontja összeegyeztethetetlen, mert összeegyeztethetetlen. Ez két, egymással homlokegyenest ellentétes kultúra ütközésének következménye: a nyugati világi szabadság a déli országok főnökeinek és kapóinak társadalmával szemben, ráadásul hagyományosan és nemzetileg muszlim. Olyan tragédia készül, mint a Covid-19, nincs gyógymód.

hónap (december) nevet viselő 12. hónap utáni évváltást a tél elején; a nappal változása az éjszaka közepén (éjfél); csak a pontos és szabályos óraszámolás marad pozitív. Így a gyönyörű isteni rend a bűn miatt eltűnt, helyébe egy bűnös rend lépett, amely majd el fog tűnni, amikor a dicsőséges teremtő Isten megjelenik a számlarendezésre, vagyis az első hatezer év végén. 2030 tavaszán, a megtévesztett emberekért, vagy 2036 tavaszán Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus igazi születése, választottjai számára.

A megállapított és megfigyelt rendellenesség az emberiséget sújtó isteni átokról tanúskodik. Mert a föld dőlése óta az időszámítás elvesztette stabilitását és szabályszerűségét, az éjszaka és a nappal órák szüntelen növekvő és csökkenő egymásutánban vannak.

Az a sorrend, ahogyan a teremtő Isten megszervezi üdvözítő tervét, tovább tárja eléink azokat a lelki prioritásokat, amelyeket az embernek javasol. Úgy döntött, hogy felfedi magasztos szeretetét azáltal, hogy életét Jézus Krisztusban adja váltságul 4000 évnyi emberi földi tapasztalat után. Ezzel Isten azt mondja nekünk: „Először is mutasd meg nekem engedelmisségedet, és én megmutatom neked a szeretetemet.”

A földön az emberek egymást követik, és ugyanazokat a gyümölcsöket szaporítják, de az utolsó idő nemzedéke, amelybe 2020-ban beléptünk, sajátosságot mutat; 75 év európai béke és a genetikai tudomány hihetetlen közelmúltbeli fejlődése után logikusan az európaiak és az USA-ból, Ausztráliából és Izraelből származó kinövésük azt hitték, hogy képesek minden egészségügyi problémára reagálni, miközben társadalmaikat egyre jobban fertőtlenítik. Nem egy fertőző vírus támadása az új, hanem a fejlett társadalmak vezetőinek viselkedése az új. Ennek a félelemnek az oka, hogy a média bombázása révén ki vannak téve a föld népeinek, és ezek közül az új médiáknak vagy a közösségi hálózatoknak, amelyek megjelennek a pókhálón, amely a szabad internetes kommunikációt jelenti, és amelyen mi találjon többé-kevésbé tiszta diffúzorokat.

Az emberiség így csapdába esett a szabadság túlkapásai miatt, amelyek átokként esnek rá. Az USA-ban és Európában az erőszak szembeállítja egymással az etnikai közösségeket; ott a „bábeli” élmény átka újul meg; egy másik tagadhatatlan isteni lecke, amelyet nem tanultak meg, mert egyetlen pár leszármazottja, akik szükségszerűen ugyanazt a nyelvet beszélik, amíg ez a bűnös élmény, amit ma is látunk, az emberiséget több nyelv és dialektus választja el egymástól, amelyeket Isten teremtett, és szétszórtak a világban. föld. És igen, Isten nem hagyta abba a teremtést a teremtés első hét napja után; még mindig sokat alkotott, hogy átkozhassa, és néha megáldja választottait, erre példa a sivatagban Izrael fiainak kínált manna.

A szabadság azonban a középpontjában áll, Teremtőnk csodálatos ajándéka. Ezen nyugszik **szabad** elkötelezettségünk ügye iránt. És el kell ismerni, hogy ez az integrált szabadság magában foglalja a véletlen létét, mert Isten semmilyen módon nem avatkozik be; egy szó, amit sok hívő egyáltalán nem hisz. És tévednek, mert Isten nagy részt a véletlenre bízta teremtésében, és mindenekelőtt a kiválasztottak körében a felkeltést, az ő kinyilatkoztatott égi normáinak megbecsülését. Miután azonosította választottait, a Teremtő átveszi őket, hogy vezesse őket, és megtanítsa nekik az ő igazságait, amelyek felkészítik őket az örök mennyei életre. Az emberi lények születésénél megfigyelt fejlődési rendellenességek és szörnyűségek a véletlennek azt a hatását bizonyítják, amely a faj szaporodási folyamatában több-kevesebb súlyos következményekkel járó genetikai hibákat idéz elő. A fajok szaporodása a szaporodási láncok lendületén alapul, amelyek időről időre megfelelőségi hibákat generálnak; ideértve az öröklődés elvét vagy önállóan az élet esélye miatt. Összefoglalva: ha a hitemet a szabad élet lehetőségének köszönhetem, akkor éppen ellenkezőleg, ennek a hitnek a jutalmával és táplálékával, Isten szeretetének és a már megtett kezdeményezéseknek és a megmentésemre irányuló kezdeményezéseknek köszönhetem. .

Földi teremtésének történetében az a nap, amelyet Isten el fog átkozni, első helyen áll a héten; sorsa meg van írva: célja a „fény és a sötétség elválasztása” lesz. A hamis keresztények azért választották, hogy ellentmondjanak Isten döntésének, amely megszenteli a hetedik napot, ez az első nap teljes mértékben betöltötte szerepét, mint az engedetlen lázadók táborának „jele” a *Jelenések 13:15-ben*. Amennyire az első vasárnapot átkozta Isten, a hetedik nap szombatját is megáldja és megszenteli. És ahhoz, hogy megértsük ezt az ellentétet, fel kell ölelnünk Isten gondolatát, amely az általa és érte való megszentelődés jele. A szombat a hetedik napra vonatkozik, és ez a *hetes szám*, a „7” a teljesség jelképe. A teljesség e kifejezés alá Isten annak a célnak a gondolatát helyezi el, amiért megteremtette földi dimenziókat, nevezetesen a bűn szabályozását, elítélését, halálát és eltűnését. És ebben a tervben ezek a dolgok teljes egészében be fognak teljesedni a 7. ^{évezred} során, amit a heti Sabbat megjövendöl. Éppen ezért **ez a cél fontosabb Isten számára, mint a** megváltás eszköze, amellyel megváltja a földi választottak életét, és amelyet személyesen, Jézus Krisztusban valósít meg egyetlen szenvedések árán.

Íme egy másik ok, amiért Isten azt mondja a Prédikátor 7:8-ban: „*jobb valaminek a vége, mint a kezdete*”. A Genézisben az „éjjel-nappal” vagy „este-

reggel ” sorrendben való egymásutánosság megerősíti ezt az isteni gondolatot. Az Ézs.14:12-ben, Babilon királyának álcája alatt, Isten így szólt az ördöghöz: „ *Itt leestél az égből, hajnalcsillag, hajnal fia! A földre vagy, te, a nemzetek legyőzője!* » A kifejezés, amellyel Isten „ *hajnalcsillagnak* ” nevezi, arra utal, hogy földi rendszerünk „napjához” hasonlítja. Ő volt az első teremtménye, és Tírusz királyának fedezete alatt Ezé.28:12 így meséli eredeti dicsőségét: „ *Emberfia, sirass Tírusz királyát! Ezt mondod neki: Így szól az Úr, az Úr: Tökéletesre tetted a pecsétet, tele voltál bölcsességgel, tökéletes szépséggel.* » Ennek a tökéletességnek el kellett tűnnie, helyébe lázadó viselkedés lép, amely ellenséggé, ördöggé és ellenfélle, a Sátánná vált, akit Isten elítélt, mert a 15. vers kijelenti: „*Tökéletesek voltatok utaitokon attól a naptól fogva, amikor addig teremtettek, amíg gonoszság nem találtatott közöttetek.*” Így az, akit „ *hajnalcsillagnak* ” tartottak, a hűtlen embereket arra készítette, hogy istenségként tiszteljék *az isteni teremtés „hajnalcsillagát* ”: a „meghódíthatatlan napot” a római kultusból istenítették, amelynek szinte az egész világot a nyugati kereszténység pogányan imádja. Isten már teremtése előtt tudta, hogy ez az első angyal fellázad ellene, és ennek ellenére megteremtette őt. Hasonlóképpen, a halála előtti napon Jézus bejelentette, hogy a 12 apostol egyike el akarja árulni őt, sőt egyenesen Júdásnak mondta: „ *Bármit kell tenned, gyorsan tedd meg!*” ". Ez lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogy Isten nem akarja megakadályozni, hogy teremtményei kifejezzék döntéseiket, még akkor sem, ha azok ellentétesek az övéivel. Jézus az apostolait is meghívta, hogy hagyják el őt, ha ez a vágyuk. Azáltal, hogy teremtményeinek teljes szabadságot hagy önmaguk kifejezésére és természetük feltárására, kiválaszthatja választottjait bizonyított hűségük alapján, és végső soron elpusztíthatja minden égi és földi ellenségét, a méltatlanokat és a közömbösöket.

Az eredendő bűn

Az első nap hátralévő része óriási jelentőséggel bír keresztény korunkban, mert ez a 321. március 7. óta helyreállított „ *bűn* ”, és ez lesz a jele annak a tábornak, amely fellázadt Isten megszentelt tábora ellen. De ennek a „ *bűnnek* ” nem szabad elfeledtetnie velünk az eredendő „ *bűnt* ”, amely Ádám és Éva óta öröklés útján halálra ítéli az emberiséget. A Lélek által megvilágosodott, ez a téma vezetett ahhoz, hogy felfedezem a Genézis könyvében rejlő fontos tanulságokat. A megfigyelés szintjén a könyv az 1., 2., 3. fejezetekben tárja elénk a teremtés eredetét. E számok szimbolikus jelentése még mindig tökéletesen igazolt: 1 = egység; 2 = tökéletlenség; 3 = tökéletesség. Ez magyarázatot érdemel. Gen.1 az első 6 nap létrehozására vonatkozik. Az " *este reggel* " definíciójuk csak a bűn és a föld átka után kap jelentést, amely az ördög uralma alá kerül, ami az 1Móz 3 témája lesz, amely nélkül nem lenne értelme az "este reggel" *kifejezésnek* . földi szinten. A magyarázat átadásával a 3. fejezet ráhelyezi a tökéletesség pecsétjét erre az isteni kinyilatkoztatásra. Hasonlóképpen, az 1Móz 2-ben a hetedik napi szombat, pontosabban Isten és ember pihenésének témája a hetedik napon szintén csak az Éva és Ádám által elkövetett „eredendő bűn” után nyeri el

jelentését. Gen.3-ban, amely megadja létének okát. Így paradox módon az 1Móz 3-ban megadott indoklás nélkül a megszentelt szombat megérdemli a tökéletlenség „2”-es jelképét. Mindebből kiderül, hogy a földet Isten azért teremtette, hogy az ördögnek és démonainak felajánlja, hogy lelkük gonosz gyümölcsei materializálódhassanak és megjelenhessenek mindenki, Isten, angyalok és emberek szemében, és hogy az angyalok és a démonok a férfiak választják az oldalukat.

Ez az elemzés arra készlet, hogy rámutassak, hogy a nyugalomban megszentelt hetedik nap megállapítása a földi " *bűn* " átkát profétálja , amelyet az 1Móz 3-ban állapítottak meg, mivel magát a földet Isten átkozta, és ezért csak a halál pillanatától és folyamata lecsap rá, hatezer éves ideje és a hetedik évezred ezer éve értelmet, magyarázatot, igazolást kap. Helyénvaló megjegyezni: a földi teremtés előtt, a mennyben a konfliktus már szembeállítja az ördög táborát Isten táborával, de csak Jézus Krisztus halála teszi véglegessé az egyéni döntéseket; amelyet az ettől kezdve a földi teremtésben halálra ítélt lázadók mennyből való kiűzése tesz láthatóvá. Nos, a mennyben Isten nem „ *este reggeli* ” váltakozásra szervezte az angyalok életét , mert a menny az ő örök normáját képviseli; ami örökké érvényesülni fog és megmarad választottai számára. Ezekkel az adatokkal szembesülve: mi a helyzet a földdel a bűn előtt? Az „ *este-reggeli* ” *váltakozásokon* kívül a mennyi normája is, láthatóan az élet örök normában bontakozik ki; vegán állatok, vegán emberek és halál nélkül, ami a bűn zsoldja lesz, napok követik a napokat, és ez örökké tarthat.

Am az 1Móz 2-ben Isten feltárja nekünk a hét időrendjét, amely a hetedik napon az Isten és az ember pihenésével ér véget. Ez a pihenés szó a „megszünni” igéből származik, és vonatkozik az Isten által végzett munkára éppúgy, mint az emberek által végzett munkákra. Megértheti, hogy a bűn előtt sem Isten, sem az emberek nem érezhettek fáradtságot. Ádám teste nem szenvedett semmiféle betegségtől, fáradtságtól vagy fájdalomtól. Nos, a hétnapos hetek követték egymást, és úgy reprodukálták magukat, mint egy örök körforgás, kivéve, hogy az „ *esti reggeli* ” egymásutánosságok jelezték a különbséget Isten országának celesztialis mércéjétől. Ennek a különbségnek tehát az volt a célja, hogy profétai módon feltárja a nagy teremtő Isten által tervezett programot. Ahogyan a „Jom Kippur” vagy az „engesztelés napja” ünnepét minden évben megújították a héberek körében, és a bűn végét jövendölték a Jézus Krisztus halála által véghezvitt engesztelés révén, úgy a heti szombat a hetedik eljövételét. évezred, amikor Isten és választottai valóságos nyugalomba vonulnak, mert a lázadók meghaltak, és a gonosztságot legyőzték. A választottakat azonban továbbra is foglalkoztatja a „ *bűn* ”, hiszen Krisztussal együtt kell megítélniük a „ *bűnöket* ” és a bűnösöket, akik ekkor halandó álomban alszanak. Ez az oka annak, hogy az előző hat naphoz hasonlóan a hetedik is a „ *bűn* ” jele alá kerül, amely az egész hét hét napjára vonatkozik és vonatkozik. És csak a nyolcadik évezred elején, miután a bűnösöket megemésztette a „*második halál tüze* ” , kezdődik a „ *bűn* ” nélküli örökkévalóság a megújult földön. Ha a hét napot a bűn jelöli, és 7000 évet jövendölnek, akkor ennek a 7000 évnek a számlálása csak a bűn megállapításával kezdődhet, amely az 1Móz 3-ban kiderül. Így a bűn nélküli földi napok nem tartoznak az „ *esti reggel* ” vagy a „ *sötétség fénye* ” egymásutánosság normájába

és logikájába, és mivel ez az idő „bűn” nélküli, nem léphet be a „bűn” programozott és megjövendőlt 7000 évbe.” a hét napos hétre.

Ez a tanítás kiemeli ennek a cselekvésnek a fontosságát, amelyet Isten a római pápaságnak tulajdonít a Dán 7:25-ben: „Ő alkotja meg a tervet az idők és a törvény megváltoztatására”. Az Isten által meghatározott idők megváltoztatása azt eredményezi, hogy lehetetlen felfedezni Isten „törvényének” heti szombatjának prófétai jellegét. És ezt tette Róma I. Konstantin óta 321. március 7-e óta azzal, hogy a heti pihenőt a hetedik nap helyett az első napra rendelte. A római rend követésével a bűnös nem szabadul meg az Ádám-tól és Évától örökölt eredeti „büntől”, hanem egy további „bünt” vesz fel, ezúttal önkéntesen, ami növeli Isten iránti büntudatát.

este reggel” vagy a „sötétség fénye” időrendet Isten választotta, és ennek a választásnak engedelmességre a Biblia prófétai misztériumához való hozzáférést részesíti előnyben. Semmi sem kényszeríti az embert arra, hogy elfogadja ezt a döntést, és a bizonyíték az, hogy az emberiség úgy döntött, hogy éjfélkor, azaz 6 órával a tavaszi naplemente után jelzi a napváltást; amely megjövendöli azoknak a táborát, akik túl későn ébrednek fel Krisztus, a Völegény dicsőséges visszatéréséhez a tíz szűz példázatában. Az Isten által adott finom üzenetek így túl vannak az ő intellektuális hatókörén. De választottjai számára az isteni idő rendje megvilágítja minden próféciáját, különösen a Jelenések könyvét, amelynek elején Jézus úgy mutatja be magát, mint „az alfa és az ómega”, „kezdő és vége”. Minden nap, amely elmúlik életünkben, Isten tervét prófétálja, amelyet az 1Móz 1, 2 és 3-ban foglal össze, mivel az „éjszaka” vagy a „sötétség” az 1Móz 1-ben bemutatott hat profán napot képviseli, míg az 1Móz 2-ben megállapított isteni nyugalom hirdeti a „könnyű” idő. Ezen az elv alapján a Dán 8:14 szerint a keresztény korszak két részre oszlik: a lelki „sötétség” időszakára 321 között, amikor a szombat elleni „bűn” létrejön, és 1843-ra, amikor egy A „világosság” ideje kezdődik a választottak számára ettől az időponttól Jézus Krisztus 2030 tavaszi visszatéréséig, ahol, mint az 1Móz 3-ban, a Mindenható teremtő Istenben eljön ítélni a választottak és a lázadók, „juhok és kecskék” között. „ahogyan a „kígyó, az asszony és Ádám között ítélték”. Hasonlóképpen a Jelenések könyvében a „Levelek a hét gyülekezethez, a hét pecsétről és a hét trombitáról” a „sötétséget” prófétálják az első hat számára, és az isteni „fényt” a hetedik és az utolsó fokozatban. Annyira igaz, hogy 1991-ben, amikor az intézményes adventizmus hivatalosan megtagadta ezt az utolsó „fényt”, azt a világosságot, amelyet Jézus 1982 óta adott nekem, arra készítette, hogy ezt mondja a „Laodiceának” címzett levélben a Jel.3:17-ben: „Mert azt mondom: gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire, és mert nem tudod, hogy nyomorult vagy, nyomorult, szegény, vak és mezítelen...”. A hivatalos adventisták elfelejtették ezt az 1Péter 4:17-ben található idézetet: „Mert ez az az idő, amikor ítélet kezdődik Isten házában. Nos, ha velünk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek Isten evangéliumának? » Az intézmény 1863 óta működik, és Jézus a „Philadelphia” korszakban, 1873-ban áldotta meg létrehozását. Az „este reggel” vagy „világos sötétség” isteni elv szerint az utolsó és a hetedik korszakot a „Laodicea” név jelképezi.” a nagy isteni „világosság” ideje volt, és a jelen munka ennek bizonyítéka, egy nagy „

fény ” valóban eljött, hogy megvilágítsa a megjövendőlt misztériumokat, ebben az utolsó korszakban, a hivatalos világadventista intézmény rovására. A „*Laodicea*” név jól indokolt, mivel azt jelenti, hogy „ítélt nép vagy ítélő ember”. Azok, akik nem vagy már nem tartoznak az Úrhoz, arra vannak ítélve, hogy csatlakozzanak az „Isten által átkozott nap” támogatóihoz. Mivel képtelenek megosztani Istennel a római „vasárnap” igazságos elítélését, a szombat már nem tűnik olyan fontosnak számukra, mint a keresztségük áldott idején. Jézus Krisztus szolgájának, Ellen G. White-nak adott üzenete „*Early Writings*” című könyvében és első látomásában így fordította ezt a helyzetet: „elvesztették szem elől, és a célt, és Jézust... Elmerültek a gonosz világ, és soha többé nem látjuk őket.”

világosság ” idejét profétálja, és a Genézisnek ez a fejezete a „**hetedik nap**” **megszentelésével kezdődik** . Ezzel a 25. verssel zárul: „*A férfi és a felesége meztelenek voltak, és nem szégyellték magukat .*” A két téma közötti kapcsolat azt mutatja, hogy fizikai meztelenségük felfedezése annak a „*bűnnek*” a következménye lesz, amelyet elkövetnek, és amely az 1Móz 3-ban elmondott, így a halandó szellemi meztelenség okaként jelenik meg. Ha ezt a tanítást „*laodiceai*” tanítással hasonlítjuk össze , azt találjuk, hogy a szombat a „*bűnhöz*” kapcsolódik, amely „*meztelenné*” teszi az embert. Ebben a végső kontextusban tehát a szombat gyakorlása már nem elegendő Krisztus kegyelmének megőrzéséhez, mert azáltal, hogy 1982 és 1991 között teljes profétai fényt felkínálta a hivatalos adventista hatóságoknak, megnőtt Jézus Krisztus iránti igény, és ő ezt akarja. korszakban, amikor szent szombatjának gyakorlásával a kegyelmére méltó kiválasztottak érdeklődését, idejét, életét és egész lelkét a Dánielben és a Jelenésekben megjövendőlt kinyilatkoztatásaiért adja; hanem az egész kinyilatkoztatott Bibliában is, amely a „*két tanúja*” a Jel. 11:3 szerint.

Isten tanúságtétele a földön

Bármilyen fontos is, Istennek az emberiséghez tett látogatása Jézus Krisztus formájában nem szabad, hogy feledtesse velünk előző látogatását, Mózes idejében. Mert Isten ebben a távoli összefüggésben tárta fel neki a földi dimenzió eredetét. És mint Istentől kapott kinyilatkoztatás, a Genézis beszámolója ugyanolyan fontos, mint a János apostolnak kinyilatkoztatott Jelenések könyve. Az Isten által a földi élet megszervezésére kiválasztott forma megjövendőli szeretetének tervét a teremtmények számára, akiknek teljes szabadságot ad, hogy azok válaszoljanak szeretetére, és örökké vele élhessenek, vagy elutasítsák azt és eltűnjenek a halál semmijében, összhangban üdvös ajánlatának feltételeit.

Isten képmásaként (1Móz.1:26-27)” van bemutatva, hogy szeretetet keressen képmásának szabad megfelelőjétől, mert elmúlt örökkévalósága alatt abszolút magány volt. Ez annyira elviselhetetlenné vált számára, hogy kész volt viselni annak a szabadságnak a következményeit, amelyet élőlényeknek fog adni. Éva Ádám egyik bordájából való teremtése, miközben ő elmerül a halálos álomban, Egyháza létrejöttét profétálja, a hűséges választottaiból álló Kiválasztott, a Jézus Krisztusban történt haláli engesztelése által aratott

gyümölcsöt; ez igazolja a „*segítő*” szerepét, amelyet Isten a tőle származó nőnek tulajdonít, akinek Éva neve „*életet*” jelent. A Kiválasztott örökké „*élni fog*”, és a földön megvan az a hivatása, hogy felajánlja Istennek „*segítségét*”, hogy emberileg együttműködjön projektje megvalósításában, amelynek célja, hogy tökéletes megosztott és zavartalan szeretetet teremtsen örök univerzumában.

Az engedetlenség bűne Éván keresztül, vagy választottjai „*nő*” *szimbólumán keresztül jut be az emberiségbe, akik öröklik ezt az eredendő bűnt.* Ádámhoz hasonlóan Éva iránti szeretetből Jézus Krisztusban Isten emberré válik, hogy megosszák és viseljék Kiválasztottja helyett azt a halálos büntetést, amelyet bűnei megérdemelnek. A Genézis története tehát egyszerre történelmi tanúságtétel, amely feltárja eredetünket és körülményeinket, valamint prófétai tanúságtétel, amely feltárja a mindenható teremtő Isten nagy szeretetteljes tervének üdvözítő elvét.

Az 1Mózes 1-ben említett teremtés első hat napja után, hat nap, amely megjövendölte azt a hatezer évet, amelyet Isten fenntartott a földi választottak kiválasztására, az 1Mózes 2-ben, az örökkévaló szombat képében, a korlátlan hetedik nap megnyílik a fogadtatásra, a bevált és kiválasztottak.

Isten kezdettől fogva tudja tervének kimenetelét, választottainak nevét, akik hatezer év múlva fognak megjelenni. Minden hatalma és felhatalmazása megvolt ahhoz, hogy megítélje és elpusztítsa a lázadó angyalokat anélkül, hogy meg kellett volna teremnie a mi földi dimenzióinkat. De éppen azért, mert tiszteli teremtményeit, akik szeretik őt és akiket szeret, azért szervez egyetemes demonstrációt az erre a célra teremtett földön.

Isten mindenképp fölé emeli az igazság elvét. Amint azt a Zsolt.51:6 hirdeti, Jézus úgy határozza meg választottait, mint akik „*újjászülettek*” vagy „*az igazságtól születtek*”, hogy az isteni igazság mértékéhez igazodjanak. A János 18:37 szerint ő maga jött, hogy „*tanúságot tegyen az igazságról*”, és a *Jelenések 3:14-ben* „*Igazságos*” néven mutatja be magát. Az igazság elvének ez a felmagasztalása és dicsőítése **abszolút ellentétben áll** a hazugság elvével, és a két elv többféle formát ölt. A hazugság elve története során folyamatosan elcsábította a föld lakóit. A modern időkben a hazugság a létezés normájává vált. Ezt a „blöff” kifejezés alatt alkalmazzák a kereskedésben, de ennek ellenére az ördög gyümölcse, a „*hazugság atyja*” a János 8:44 szerint. Vallási szinten a hazugságok többféle vallási hamisítvány formájában jelennek meg az érintett népektől és helyektől függően. A keresztény hit pedig maga is a „zűrzavar” (= Babel) tökéletes képévé vált, mivel olyan sok sötét hamisítványa van.

A hazugságot tudományosan tanítják. Mert tekintélyelvű megközelítésével ellentétben a tudományos gondolkodás nem képes valódi bizonyítékot szolgáltatni a fajokról alkotott evolúciós elméleteiről, és arról a több millió és milliárd évről, amelyet tudósai a Föld létezésének tulajdonítanak. Ezzel a tudományos gondolattal ellentétben a teremtő Isten tanúságtétele számos bizonyítékot kínál valóságára, mert a földi történelem tanúskodik tetteiről, amelyekre a vizek áradása az első példa, amit a tengeri kőületek jelenléte bizonyít a síkságon és még a föld legmagasabb hegyeinek csúcsain is. Ehhez a természetes tanúságtételhez hozzáadódik az emberi történelem tanúsága, Noé élete, Ábrahám élete, a héberek felszabadulása az egyiptomi rabszolgaságból és a zsidó nép születése, a

történelem élő szemtanúi a vég idejéig a világról; ott van Jézus Krisztus apostolainak szemtanúi is, akik tanúi voltak csodáinak, kereszthalálának és feltámadásának; odáig, hogy a halálfélelem elhagyta őket, és a mártíromság útján haladtak, Mesterük és a názáreti Jézus mintaképe.

A „mártíromság” szó felidézésével magyarázatot kell nyitnom.

Megjegyzés: ne keverje össze a vértanúságot a büntetéssel

A két dolog külső megjelenése azonos, ezért könnyen összetéveszthetők. Ennek a zűrzavarnak azonban súlyos következményei vannak, mivel fennáll annak a veszélye, hogy a büntető cselekményt Isten valóban választottjának tulajdonítják, és fordítva, az ördög gyermeke egy nagyon megtévesztő Isten miatti vértanúságnak tulajdonítható. Tehát, hogy tisztán lássunk, figyelembe kell vennünk a következő elemzést, amely ebből az elvből indul ki; Először is tegyük fel a kérdést: mi a mártíromság? Ez a szó a görög „martus” szóból származik, ami azt jelenti: tanú. Mi a tanú? Az, aki hűségesen vagy nem arról számol be, amit látott, hallott vagy megértett egy témában. A téma, ami itt érdekel bennünket, a vallási téma, és azok között, akik Isten mellett tesznek tanúbizonyságot, vannak igaz és hamis tanúk. Az biztos, hogy Isten tesz különbséget a kettő között. Ismeri az igazságot, és megáldja, mert ez az igaz tanú a maga részéről igyekszik hűségesnek mutatkozni azáltal, hogy „művekben ” gyakorolja minden kinyilatkoztatott igazságát, és ezen az úton kitart az igazság elfogadásáig.halott. Ez a halál pedig hiteles mártíromság, mert a halálnak felajánlott élet megfelelt a szentség mértékének, amelyet Isten az ő korában megkövetelt. Ha a felajánlott élet nem ebben az összhangban van, akkor az nem vértanúság, hanem büntetés, amely az ördögnek a pusztítására átadott élőlényt sújtja, mert nem részesül védelemben és Isten áldásában. Attól függően, hogy megfelelünk-e az igazság mértékének, amelyet Isten minden korszakra megkövetel, a „mártíromság” azonosítása a vég idejét célzó próféciaiban kinyilatkoztatott isteni ítélet ismeretén fog nyugodni; ami ennek a munkának a célja és tárgya.

Fontos megérteni, hogy az igazság nem képes megtéríteni a lázadó elmét; az első teremtett angyal tapasztalata, akit lázadása óta Isten, a Sátán nevezett el, ezt bizonyítja. Az igazság olyan alapelv, amelyhez a választottak természetesen vonzódnak, azok, akik szeretik, és készek harcolni Isten mellett Jézus Krisztusban, az őt ártó hazugságban.

Összefoglalva, az Isteni Kinyilatkoztatás fokozatosan épül fel hatezer év tapasztalataira és bizonyágtételeire a legjobb és legrosszabb körülmények között. A hatezer éves idő rövidnek tűnhet, de annak az embernek, aki csak saját élete éveinek ad valódi érdeklődést, az valójában elég hosszú idő, amely lehetővé teszi, hogy Isten évszázadokon, pontosabban hatezer éven át terjedjen. , globális projektje megvalósításának különböző fázisai. Isten kizárólag Jézus Krisztusban ad a végső idők választottainak az ő titkait és cselekedeteit illetően világos megértést, amely a végidő számára van fenntartva.

Genezis: létfontosságú prófétai összefoglaló

Ebben a felfogásban a Teremtés könyve átadja Dániel bibliai próféciáinak és a Jelenések könyvének alapvető kulcsait; és e kulcsok nélkül ez a megértés lehetetlen. Ezeket a dolgokat szükség esetén felidézzük a prófétai tanulmányozás során, de mostantól tudnunk kell, hogy a „ *mély, tenger, föld, nő* ” szavak az „Apokalipszis” kinyilatkoztatásában az isteni gondolat sajátos gondolatát hordozzák. A földi teremtés három egymást követő szakaszához kapcsolódnak. A „ *szakadék* ” arra a Föld bolygóra utal, amelyet teljesen víz borít, élet nélkül. Majd a második napon az elemek szétválásának napját, a „ *tengert* ”, *mint a halál szinonimáját és szimbólumát, az 5. napon* már csak tengeri állatok népesítik be ; környezete ellenséges a levegő lélegzésére teremtett emberrel szemben. „ *A föld* ” a „ *tengerből* ” jön ki , és az ötödik napon állatok, végül a hatodik napon „ *az Isten képmására teremtett férfi* ” és „ *a nő* ” lakják majd, aki majd megformálódik emberi bordán. A férfi és a nő együtt fogan két gyermeket. Az első " *Ábel* "-t, a szellemi kiválasztott típusát (*Ábel* = Atya Isten) féltékenységből megöli idősebb " *Káin* ", a testi, anyagi ember típusa (=szerzés), így megjövendöli a tipikus sorsát. kiválasztott, Jézus Krisztus és választottai, akik mártírként szenvednek és halnak meg a "káinok", a zsidók, a katolikusok és a protestánsok, mind a "templomi kereskedők" miatt, akiknek egymást követő és agresszív féltékenysége a földi történelem során megmutatkozott és megvalósult. . Az Isten Lelke által adott lecke tehát a következő: a „ *mélységből* ” **egymás után emelkednek ki a hamis keresztény vallások** „ *tenger és föld* ” jelképei, amelyek a lelkek pusztulásához vezetnek. Választott gyülekezetének jelölésére az „ *asszony* ” szót adja neki, aki, ha hűséges Istenéhez, a „ *bárány* ” „ *felesége* ” , maga Krisztus képi jelképe, amelyet a „ *férfi* ” szó prófétált (az *Ádám*). Ha hűtlen, „ *nő* ” marad,

de felveszi a „ prostituált ” képét . Ezeket a dolgokat az ebben a munkában bemutatott részletes tanulmány megerősíti, és életbevágó fontosságuk nyilvánvalóvá válik. Könnyen megértheti, hogy 2020-ban a Dániel és a Jelenések könyve próféciáiban megjövendölt események nagyrészt már beteljesedtek a történelemben, és ismertek az emberek számára. De nem azonosították őket azzal a spirituális szereppel, amelyet Isten adott nekik. A történészek feljegyzik a történelmi tényeket, de csak Isten prófétái tudják értelmezni azokat.

Hit és hitetlenség

Természetüknél fogva az emberi lények származásuktól fogva hívő típusúak. De a hit nem hit. Az ember mindig is hitt Isten vagy istenségek létezésében, felsőbbrendű szellemekben, akiket szolgálnia kellett, és akiknek tetszenie kellett, hogy ne kelljen haragjuk miatt kárt szenvedniük. Ez a természetes hiedelem évszázadoktól évszázadokig és évezredekig terjedt egészen a modern időkig, ahol a tudományos felfedezések birtokba vették az azóta hitetlenné és hitetlenné vált nyugati ember agyát. Megjegyzendő, hogy ez a változás elsősorban a keresztény származású embereket jellemzi. Mert ugyanakkor Keleten, Távol-Keleten és Afrikában megmaradt a láthatatlan szellemekbe vetett hit. Ezt olyan természetfeletti megnyilvánulások magyarázzák, amelyeknek tanúi voltak az emberek, akik ezeket a vallási szertartásokat gyakorolják. Afrikában a láthatatlan szellemek létezésének egyértelmű bizonyítéka tiltja a hitetlenséget. Amit azonban ezek az emberek nem tudnak, az az, hogy a köztük erősen megnyilvánuló szellemek valójában démoni szellemek, akiket minden élet teremtője Isten elutasított, és próbaidőre halálra ítélte. Ezek az emberek nem hitetlenek, nem is hitetlenek, mint a nyugatiak, de az eredmény ugyanaz, hiszen démonokat szolgálnak, akik elcsábítják és zsarnoki uralmuk alatt tartják őket. Vallásosságuk bálványimádó pogány típusú, amely az emberiséget eredete óta jellemezte; Éva volt az első áldozata.

Nyugaton a hitetlenség valójában egy választás eredménye, mert kevés ember nincs tisztában keresztény származásával; a köztársasági szabadság védelmezői között pedig vannak olyanok, akik a Szent Bibliából idéznek szavakat, ezzel tanúskodva arról, hogy nem ismerik annak létezését. Nem ismerik azokat a dicsőséges tényeket, amelyekről ez Istenről tanúskodik, és mégis úgy döntenek, hogy nem veszik ezeket figyelembe. Ezt a fajta hitetlenséget nevezi a Szellem hitetlenségnek, és ez az igaz hit abszolút lázadó ellentéte. Mert ha

figyelembe veszi azokat a bizonyítékokat, amelyeket az élet ad neki az egész földön, és különösen az afrikai népek természetfeletti megnyilvánulásaiban, az embernek nincs lehetősége igazolni hitetlenségét. A démonok természetfeletti tettei ezért elítélik a nyugati hitetlenségét. A teremtő Isten is bizonyítja létezését, erővel cselekszik a neki alávetett természet által előidézett jelenségeken keresztül; földrengések, vulkánkitörések, pusztító dagályhullámok, halálos járványok, de ezek a dolgok ma már tudományos magyarázatot kapnak, amelyek elfedik és elpusztítják az isteni eredetet. A szemhez, a hit e nagy ellenségéhez hozzáadódik a tudományos magyarázat, amely meggyőzi az emberi agyat, és egyben bátorítja döntéseiben, amelyek elpusztulásához vezetnek.

Mit vár Isten a teremtményeitől? Kiválasztja közülük azokat, akik helyeslik **életfelfogását**, vagyis akik magukévá teszik gondolatait. A hit lesz az eszköz, de nem a cél. Ezért mondja a Jakab 2:17-ben a „*hit cselekedetek nélkül*”, amelyet hordoznia kell, hogy „*halott*”. Mert ha létezik igaz hit, létezik hamis hit is. A jó és a helytelen mindent megváltoztat, és Istennek nem okoz nehézséget az engedelmesség azonosítása, hogy megkülönböztesse azt az engedetlenségtől. Mindenesetre ő marad az egyetlen bíró, akinek a véleménye minden teremtményének örök jövőjét eldönti, hiszen kiválasztásának célja egyedi, és az örök életre vonatkozó ajánlatát kizárólag Jézus Krisztuson keresztül nyeri el. A földi átjárás csak azért indokolt, hogy felkínálja az örökkévaló kiválasztottak e kiválasztásának lehetőségét. A hit nem hatalmas erőfeszítések és áldozatok gyümölcse, hanem annak a természetes állapotnak a gyümölcse, amelyet a teremtmény születésétől kezdve szerzett vagy nem. De ha létezik, Istennek kell táplálnia, különben meghal és eltűnik.

Az igaz hit ritka dolog. Mert a hivatalos keresztény vallás megtevesztő aspektusával ellentétben nem elég egy teremtmény sírja fölé keresztet tenni, hogy a mennyország ajtaja megnyíljon előtte. És ezt azért emelem ki, mert figyelmen kívül hagyottnak tűnik, Jézus ezt mondta a Máté 7:13-14-ben: „*Menjete be a szűk kapun. Mert széles a kapu és széles az út, amely a pusztulásba visz, és sokan vannak, akik bemennek rajta. De szűk a kapu és szűk az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják.*» Ezt a tanítást tovább erősíti a Biblia a zsidók Babilonba deportálásának példáján, mivel Isten csak Dánielt és három társát és öt hatalmas királyát tartja méltónak a megválasztására; és Ezékiel, aki ebben a korszakban él. Majd az Ezék.14:13-20-ban ezt olvassuk: „*Emberfia, ha egy ország vétkezik ellenem hűtlenséggel, és kinyújtom a kezem ellene, ha eltöröm érte a kenyérbotot, ha éhséget küldök rá ha kiirtanám belőle az embert és a barmot, és ott lenne közöttük ez a három férfi, Noé, Dániel és Jób, megmentenék a lelküket az ő igazságukkal – mondja az Úr, az Úr. Ha vadállatokat bolyongatnék az országban, amely elnéptelenítené, ha sivataggá válna, ahová senki sem menne át ezek miatt a vadállatok miatt, és ott lenne ez a három ember, akkor élnék! azt mondja az Úr, az Úr, nem akarnának megmenteni fiaikat vagy leányokat, hanem egyedül ők üdvözlénének, és a föld pusztasággá válna. Vagy ha kardot hoznék e földre, ha azt mondanám: fússon a kard a földön! Ha kiirtanám az embereket és a vadállatokat, és ott lenne ez a három ember, élnék! azt mondja az Úr, az Úr, nem akarnak megmenteni fiaikat vagy leányokat, hanem csak ők üdvözlének. Vagy ha csapást küldök erre a*

földre, ha haragomat a halandóságon keresztül öntöttem ki ellene, hogy kiirtsam belőle az embereket és a vadállatokat, és ott vannak közöttük Noé, Dániel és Jób, élek! azt mondja az Úr, az Úr, nem akarnak megmenteni fiaikat vagy leányokat, hanem igazságukkal saját lelküket mentik meg. » Így megtudjuk, hogy a vízözön idején a bárka által védett nyolc ember közül csak Noét találták méltónak az üdvösségre.

Jézus ezt mondta a Máté 22:14-ben: „ *Mert sokan a meghívottak, de kevesen a választottak.* » Az ok egyszerűen a szentség magas színvonalával magyarázható, amelyet Isten megkövetel, aki el akarja foglalni az első helyet a szívünkben, vagy semmi. Ennek a követelménynek a következménye ellentétes a humanista világról való gondolkodással, amely az embert mindenképp fölé helyezi. Jakab apostol óva intett bennünket ettől az ellenkezéstől, mondván: „ *Ti házasságtörők! Nem tudod, hogy a világ szeretete ellenségeskedés Istennel ? Aki tehát a világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé teszi magát .* » Jézus ismét elmondja nekünk Máté 10:37-ben: „ *Aki szeret az apja vagy az anyja inkább, mint én nem méltó hozzám , és aki szeret a fia vagy a lánya több, mint én nem méltó hozzám .*” Továbbá, ha hozzám hasonlóan meghív egy barátot, hogy válaszoljon erre a Jézus Krisztus által megkövetelt vallási kritériumra, ne lepődjön meg, ha fanatikusnak nevez; Ez történt velem, és akkor megértettem, hogy csak Jézus az igaz barátom; őt, az „Igazit ” a Jelenések 3:7-ben. Téged is fundamentalistának fogunk nevezni, mert őszintének mutatod magad Istenhez, jogásznak, mert engedelmességeddel szereted és tiszteled legszentebb törvényét. Részben ez lesz az az emberi ár, amelyet meg kell fizetni azért, hogy az Úr Jézus tetszését elnyerjük, annyira méltó önfeláldozásunkra és teljes odaadásunkra, amit ő követel.

A hit lehetővé teszi számunkra, hogy megkapjuk Istentől titkos gondolatait, amíg fel nem fedezzük csodálatos tervének nagyságát. És átfogó tervének megértéséhez a kiválasztottnak figyelembe kell vennie az angyalok égi életét, amely megelőzte a földi tapasztalatot. Mert ebben a mennyei társadalomban a teremtmények felosztása és az Istenhez hű jó angyalok kiválasztása nem a keresztre feszített Krisztusba vetett hit vagy az ő elutasítása alapján történt, mint a földön. Ez megerősíti, hogy egyetemes szinten a büntetlen Krisztus keresztre feszítése Isten számára az ördög és követői elítélésének eszköze , és hogy a földön a Jézus Krisztusba vetett hit képviseli azt az eszközt, amelyet Isten választott arra, hogy megszeresse az iránta érzett szeretetet. kiválasztottak, akik szeretik és értékelik őt. Teljes önfeláldozásának demonstrációjának célja az volt, hogy törvényesen halálra ítélhesse azokat a lázadó égi és földi lényeket, akik nem osztrják létérzését . Földi teremtményei közül pedig azokat választja ki, akik felkarolják gondolatait, helyeslik tetteit és ítéleteit, mert alkalmasak arra, hogy megosszák örökkévalóságát. Végül megoldja azt a problémát, amelyet az összes mennyei és földi teremtményének adott szabadság teremtett, mert e szabadság nélkül kiválasztott teremtményeinek szeretete értéktelen, sőt lehetetlenné válik. Valójában szabadság nélkül a lény nem más, mint egy robot, automatizált viselkedéssel. De a szabadság ára végül az ég és föld lázadó teremtményeinek kiirtása lesz.

Ez a bizonyíték arra, hogy a hit nem egy egyszerűen nyugszik: „*Higgy az Úr Jézusban, és üdvözülsz*”. Ezek a bibliai szavak azon alapulnak, amit a „hinni” ige sugall, nevezetesen az isteni törvényeknek való engedelmisségen, amely az igaz hitet jellemzi. Isten számára a cél az, hogy megtalálja azokat a teremtményeket, akik szeretetből engedelmeskednek neki. Talált néhányat az égi angyalok és földi emberi teremtményei között, kiválasztott néhányat, és kiválasztani is fog néhányat a kegyelem idejének végéig.

Élelmiszer a megfelelő időjáráshoz

Ahogyan az emberi testnek táplálékra van szüksége élete meghosszabbításához, úgy a szellemében megtermelt hitnek is szüksége van lelki táplálékára. Minden ember, aki érzékeny Isten Jézus Krisztusban adott szeretetének megnyilvánulására, érzi a vágyat, hogy tegyen valamit érte. De hogyan tehetünk olyat, ami örömet okoz neki, ha nem tudjuk, mit vár el tőlünk? Ez a válasz erre a kérdésre, amely hitünk táplálékát fogja képezni. Mert „*hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni*” a Zsid.11:6 szerint. De ezt a hitet még mindig élővé és kellemessé kell tenni számára azáltal, hogy megfelel az elvárásoknak. Mert a mindenható Úr Isten annak Bevezetője és Bírája. Keresztény hívők sokasága vágyik arra, hogy jó kapcsolatot ápoljon a menny Istenével, de ez a kapcsolat továbbra is lehetetlen, mert hitük nincs megfelelően táplálva. A problémára a választ Máté 24-ben és 25-ben adjuk meg. Jézus tanítását utolsó napjainkra összpontosítja, amelyek röviddel megelőzik második megjelenését, ezúttal isteni mivolta dicsőségében. Úgy írja le, hogy példázatokban megsokszorozza a képeket: példabeszéd a fügefáról, Máté 24:32-től 34-ig; példabeszéd az éjszakai tolvajról, Máté 24:43-51; példabeszéd a tíz szűzről, a Máté 25:1-től 12-ig; példabeszéd a talentumokról (Máté 25:13-30); a birkákról és kecskékről szóló példázatok a Máté 25:31-től 46-ig. E példázatok között kétszer szerepel az „*étel*” szó: az éjszakai tolvajról szóló példabeszédben, valamint a juhok és kecskék példázatában, mert annak ellenére, hogy Amikor Jézus azt mondja: „*Éhes voltam, és adottál enni*”, akkor a lelki táplálékról beszél nekünk, amely nélkül az ember hite elhal. „*Mert nem csak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik*. Máté 4:4”. A hit táplálékának az a célja, hogy megvédje őt a Jelenések 20. „*második halálától*”, amelytől az ember elveszíti az örök élethez való jogát.

Ennek az elmélkedésnek a részeként irányítsa tekintetét és figyelmét az éjszakai tolvajról szóló példabeszédre:

V.42: „ *Vigyázzatok tehát, mert nem tudjátok, melyik napon jön el Uratok* „

Jézus Krisztus visszajövetelének témája meg van határozva, és ennek „várása” szellemi ébredést fog kiváltani az Észak-Amerikai Egyesült Államokban 1831 és 1844 között. Adventizmusnak nevezik, ennek a mozgalomnak a tagjai ők – magukat jelölték meg. kortársaik az „adventisták” kifejezéssel; szó a latin „adventus” szóból, melynek jelentése: advent.

V.43: „ *Tudd jól, ha a ház ura tudná, hogy melyik éjjeli órára kell jönnie a tolvajnak, vigyázna, és nem engedné, hogy betörjenek a házába .*”

Ebben a versben a „ ház ura ” az a tanítvány, aki várja Jézus visszatérését, a „ tolvaj ” pedig magára Jézusra utal. Ezzel az összehasonlítással Jézus megmutatja nekünk, milyen előnyökkel jár, ha ismerjük visszatérése dátumát. Ezért arra ösztönöz bennünket, hogy felfedezzük, és tanácsaira hallgatva meghatározza a vele való kapcsolatunkat.

V.44: „ *Te is legyetek készen, mert az Emberfia abban az órában jön el, amikor nem gondoltok .*”

Ebben a versben javítottam az igék jövő idejét, mert az eredeti görögben ezek az igék jelen időben vannak. Valójában ezeket a szavakat Jézus mondja kortárs tanítványainak, akik ebben a témában faggatják őt. Az Úr a vég idején ezt az „adventista” témát arra fogja használni, hogy a prófétai hit próbája elé állítja a keresztényeket; ebből a célból idővel egymás után négy „adventista” elvárást fog megszervezni; minden alkalommal a Lélek által adott új megvilágítás igazolja, az első három Dániel és a Jelenések prófétai szövegére vonatkozik.

V.45: „ *Ki tehát a hű és bölcs szolga, akit ura népe fölé állított, hogy a megfelelő időben enni adjon nekik? »*

Legyen óvatos, nehogy tévedjen az ítéletében, mert az „ étel ”, amelyről ebben a versben beszélünk, jelenleg a szemünk előtt van. Igen, ez a dokumentum, amelynek a „magyarázd meg Dániel és a Jelenések könyve” nevet adtam, ez a lelki „eledel”, amely elengedhetetlen a hited táplálásához, mert Jézus Krisztustól minden választ ad azokra a kérdésekre, amelyeket jogosan feltehetsz. , és ezeken a válaszokon túl váratlan kinyilatkoztatások, mint például Jézus Krisztus visszatéréseinek valódi dátuma, amely 2030 tavaszáig kötelez bennünket a negyedik és egyben utolsó „adventista” „várakozásban”.

Mivel személyesen érint ez a vers, bemutatom ezt a dokumentumot, az igazság Istenéhez való hűségem és az óvatosságom gyümölcsét, mert nem akarok meglepni Jézus Krisztus visszajövetelén. Jézus itt felfedi a végidők tervét. Erre az időre olyan „ételt” tervezett, amely alkalmas arra, hogy táplálja választottai hitét, akik hűségesen várják dicsőséges visszatérését. És ez az „étel” prófétai.

V.46: „ *Boldog az a szolga, akit ura, amikor megérkezik, így talál! »*

Dicsőséges visszatéréseinek kontextusa itt megerősítést nyer, ez a negyedik „adventista” várakozás. Az érintett szolga már valóban nagyon boldog, hogy ismeri Isten kinyilatkoztatott gondolatát, ítéletét az emberek hitéről. Ez a boldogság azonban kiterjed majd mindazokra, akik ezt az utolsó isteni fényt

megkapva tovább fogják terjeszteni és megosztani a választottakkal a földön szétszórtan, egészen Jézus Krisztus tényleges visszatéréséig.

V.47: „*Az igazat mondom, minden vagyona fölé helyezi.* »

Az Úr javai visszatéréséig a lelki értékeket érintik. A szolga pedig Jézus számára lesz lelki kincsének őrzője; jósdáinak és feltárt fényének kizárólagos letéteményese. Miután elolvasta ezt a teljes dokumentumot, láthatja, hogy nem túlzok azzal, hogy a bibliai prófétai kinyilatkoztatást „kincsnek” nevezem. Milyen más nevet adhatnék annak a kinyilatkoztatásnak, amely megvéd a „*második halál*” ellen, és utat nyit az örök élethez? Mert eloszlatja és eltünteti a kétség lehetőségét, amely végzetes a hit és az üdvösség szempontjából.

V.48: „*De ha gonosz szolga az, aki azt mondja magában: Az én uram késik az érkezéssel,*

Az Isten által teremtett élet bináris típusú. Mindennek megvan a maga abszolút ellentéte. És Isten két utat mutatott be az embereknek, két utat, hogy vezessenek döntéseikben: *élet és jó, halál és rossz; a búzát és a pelyvát; a juh és a kecske, a világosság és a sötétség*. Ebben a versben a Lélek a gonosz szolgát célozza, de egy szolgát, amely a hamis hitet jelöli, amelyet nem Isten táplál, és mindenekelőtt a hamis keresztény hitet, amely végül eléri és magára az adventista hitre vonatkozik, a mi vég idején. Ez az adventizmus már nem kapott világosságot Jézus Krisztustól, mert megtagadta azt, amit 1982 és 1991 között bemutatott neki, és amely bejelentette 1994-re való eljövételét, ez az adventizmus meghozta a gonoszság gyümölcsét, amelynek eredményeként Isten küldötte sugárzott 1991 novemberében. Figyeljük meg, hogy Jézus felfedi a szív rejtett gondolatait: „*aki önmagában mondja*”. Mert a külső vallásos magatartás látszatai rendkívül megtévesztőek; a vallásos formalizmus váltja fel az igaz élő hitet, amely tele van buzgalommal az igazságért.

V.49: „... *ha verni kezdi társait, ha a részegekkel eszik-iszik,*

A kép a mai napig kissé várt, de a sugárzás világosan kifejezi a béke idején az ellenkezést és a harcot, amely kifejezi és megelőzi az elkövetkező valódi üldözést; ez csak idő kérdése. Az intézményes adventizmus 1995 óta „*részegekkel eszik-iszik*”, olyan mértékben, hogy szövetséget kötött protestánsokkal és katolikusokkal az ökumenikus szövetség megkötésével. A Jelenések 17:2-ben ugyanis a „*Nagy Babilonnak*” nevezett katolikus hitet és a „*földnek*” nevezett protestáns hitet célozva ezt mondja a Lélek: „*Vele adták át magukat a föld királyai a paráznaságnak, és paráznaságának borából valók a föld lakói berúgott.*”

V.50: „...*a szolgának az ura olyan napon jön el, amelyre nem számít, és olyan órában, amelyet nem ismer.*”

A harmadik adventista várakozásra és az 1994-es dátumra vonatkozó világosság elutasításának következménye végül a Jézus Krisztus valódi visszajövetelének idejével kapcsolatos tudatlanság formájában jelenik meg, vagyis az isteni terv negyedik adventista várakozásában. Ez a tudatlanság a Jézus Krisztussal való kapcsolat megszakadásának a következménye, így a következőre következtethetünk: az ebbe a tragikus helyzetbe került adventisták már nem Isten, vagy megítélése szerint „adventisták” szemében.

V.51: „...darabokra tépi, és **a képmutatókkal együtt neki adja a részét** : lesz sírás és fogcsikorgatás. »

A kép azt a haragot fejezi ki, amelyet Isten az őt eláruló hamis szolgákra fog sújtani. Megjegyzem ebben a versben a „**képmutatók**” kifejezést, amellyel a Lélek a hamis keresztényeket jelöli a Dán 11:34-ben, de szélesebb olvasat szükséges ahhoz, hogy megértsük a prófécia által megcélzott idő kontextusát, amely magában foglalja a 33. és 35. verset is: „*és a legbölcsebbek közülük oktatják a sokakat. Vannak, akik egy időre megadják magukat a kardnak és a lángnak, a fogságnak és a rablásnak. Abban az időben, amikor behódolnak, egy kicsit segítik őket, és sokan képmutatásból csatlakozni fog hozzájuk. A bölcsek egy része elesik, hogy megtisztuljanak, megtisztuljanak és kifehéredjenek **a vég idejéig**, mert az nem jön el a meghatározott időig.* » A „*gonosz szolga*” tehát valóban az, aki elárulja Isten, Ura elvárásait, és „*a vég idejéig*” csatlakozik a „**képmutatók**” táborához. Ettől kezdve osztozik velük Isten haragjában, amely az utolsó ítéletig sújtja őket, ahol megsemmisülnek, elpusztulnak a „*tűz tavában*”, amely véglegesen megadja a „*második halált*” a Jel 20 szerint: 15: „*Aki nem volt beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.*”

Az igaz hit kinyilatkoztatott története

Az igaz hit

Sok mindent el lehet mondani az igaz hitről, de én már most ezt a szempontot javaslom, amely számomra prioritást élvez. Bárkinek, aki kapcsolatot akar létesíteni Istennel, tudnia kell, hogy a földi és a mennyei életről alkotott elképzelése a mi földi rendszerünk szélsőséges ellentéte, amely Istentől ihletett büszke és gonosz gondolatokra épül. az ellensége, és az igazi választotté. Jézus megadta nekünk a módját, hogy felismerjük az igaz hitet: „ **Gyümölcsseikről ismeritek meg őket . Tövisről szedünk szőlőt, vagy bogáncsról füjét?** (Mt 7:16).” Ezen kijelentés alapján biztosak lehetünk abban, hogy mindazok, akik igényt tartanak a nevére, és akik nem jelennek meg, szelídsége, segítőkészsége, önfeláldozása, áldozatkészsége, igazságszeretete és a parancsolatoknak való engedelmesség iránti buzgalma. Isten, soha nem voltál és nem is leszel a szolgálói; ezt tanítja nekünk az 1Kor.13, amikor meghatározza az igazi szentség karizmáját; amit Isten igazságos ítélete megkíván: 6. vers: „ *Nem a hamisságnak örül, hanem az igazságnak* ”.

Hogyan hihetjük el, hogy az üldözöttet és az üldözőt egyformán ítéli meg Isten? Mi a hasonlóság az önként keresztre feszített Jézus Krisztus és a római pápai inkvizíció vagy Kálvin János között, aki a férfiakat és a nőket halálukig kínoztatta? Ahhoz, hogy ne lássuk a különbséget, figyelmen kívül kell hagynunk a bibliai írások ihlette szavakat. Ez volt a helyzet, mielőtt a Biblia elterjedt volna az egész világon, de azóta, hogy mindenhol elérhető a földön; milyen kifogások igazolhatják az emberi lények tévedéseit? Nincsenek. Ezért az eljövendő isteni harag nagyon nagy és fékezhetetlen lesz.

Azt a három és fél évet, amely alatt Jézus földi szolgálatában dolgozott, az evangéliumok tárják eléink, hogy megismerjük az igaz hit mértékét Isten véleményében; az egyetlen, ami számít. Életét mintaként ajánlják nekünk; egy modell, amelyet utánoznunk kell, hogy tanítványaiként ismerjen el bennünket. Ez az elfogadás azt jelenti, hogy osztjuk az örök életről alkotott elképzelését, amelyet ő javasol. Ott száműzték az önzést, valamint a pusztító és pusztító büszkeséget. Nincs helye a brutalitásnak és a gonoszságnak abban az örök életben, amelyet

csak a Jézus Krisztus által elismert választottak ajánlanak fel. Viselkedése békésen forradalmi volt, mert ő, a Mester és az Úr, mindenki szolgájává tette magát, odáig lehajolt, hogy megmossa tanítványai lábát, hogy konkrét értelmet adjon az általa megnyilvánuló büszke értékek elítélésének. a vezetők, korának zsidó vallási alakjai; dolgok, amelyek ma is jellemzik a zsidó és keresztény vallásos embereket. Ezzel szemben a Jézus Krisztusban kinyilatkoztatott mércé az örök élet mércéje.

Jézus Krisztus azáltal, hogy megmutatta szolgálóinak azokat az eszközöket, amelyekkel azonosítani tudják magukat, ellenségeiket, Isten hamis szolgáit, Jézus Krisztus a lelkük megmentése érdekében cselekedett. És azt az ígérését, hogy a világ végezetéig választottai „*közepette*” lesz, *betartják, és ez abból áll, hogy felvilágosítja és megvédi őket földi életük során.* Az igaz hit abszolút mércéje az, hogy Isten a választottaival marad. Soha nem fosztják meg fényétől és Szentlelkétől. És ha Isten visszavonul, az azért van, mert a kiválasztott már nem az; lelki állapota megváltozott Isten igazságos ítéletében. Mert ítélete alkalmazkodik az emberi viselkedéshez. Egyéni szinten a változtatások mindkét irányban lehetségesek; jóból rosszba vagy rosszból jóba. De nem ez a helyzet a vallási csoportok és intézmények kollektív szintjén, amelyek csak akkor válnak jóból rosszba, amikor nem alkalmazkodnak az Isten által létrehozott változásokhoz. Tanításában Jézus azt mondja nekünk: „*A jó fa nem teremhet rossz gyümölcsöt, ahogyan a rossz fa sem teremhet jó gyümölcsöt* (Mt. 7:18).” Így megértettük velünk, hogy utálatos gyümölcse miatt a katolikus vallás „*rossz fa*”, és hamis tanítása révén az is marad, még akkor is, ha a monarchia támogatásától megfosztva felhagy az emberek üldözésével. És ugyanez a helyzet az anglikán vallással, amelyet VIII. Henrik hozott létre, hogy igazolja házasságtöréseit és bűneit; milyen értéket adhat Isten utódainak és utód uralkodóinak? Ez a helyzet a protestáns kálvinista vallással is, mivel ettől az alapítótól, Kálvin Jánostól tartottak kemény jellemének hírneve és a számos halálos kivégzés miatt, amelyeket Genf városában legitimált, nagyon hasonló módon korának katolikus gyakorlatát, egészen addig, hogy túllépjen rajtuk. Ez a protestantizmus valószínűleg nem tetszett az édes Úr Jézus Krisztusnak, és semmiképpen sem tekinthető az igaz hit mintájának. Annyira igaz, hogy a Dánielnek adott kinyilatkoztatásában Isten figyelmen kívül hagyja a protestáns reformációt, amely csak az 1260 éves pápai rendszert célozza meg, és a hetednapos adventizmus üzeneteinek létrejöttét, a kinyilatkoztatott isteni igazságokat hordozó 1844 óta. , a világ végéig, ami eljön, 2030-ig.

A történelmi gonosz vallási hamisítványoknak mind megvannak az Isten által jóváhagyott modelljei, de soha nem egyeznek meg vele. Az igaz hitet folyamatosan Krisztus Lelke táplálja, a hamis hitet nem. Az igaz hit megmagyarázhatja Isten bibliai próféciainak titkait, a hamis hit nem. A próféciaák értelmezéseinek sokasága kering a világban, mindegyik fantáziadúsabb, mint az előző. Velük ellentétben az én értelmezéseim kizárólag a Bibliából vett idézetekből származnak; az üzenet tehát pontos, stabil, koherens és összhangban van Isten gondolatával, amelytől soha nem tér el; és a Mindenható vigyáz rá.

Előkészítő megjegyzések Dániel könyvéhez

A Daniel név azt jelenti, hogy Isten az én bírám. Isten ítéletének ismerete a hit fő alapja, mert ez vezeti a teremtményt a kinyilatkoztatott és megértett akaratának való engedelmesség felé, ami az egyetlen feltétele annak, hogy mindenkor áldása legyen tőle. Isten keresi teremtményei szeretetét, akik azt konkrétvá teszik, és engedelmes hitükkel demonstrálják. Isten ítélete tehát az ő próféciaín keresztül nyilvánkozik ki, amelyek szimbólumokat használnak, mint Jézus Krisztus példázataiban. Isten ítéletét először Dániel könyve tárja fel, de ez csak a fő alapot teremti meg a keresztény vallástörténettel kapcsolatos ítéletének, amelyet a Jelenések könyve fog részletesen feltárni.

Dánielben Isten keveset nyilatkoztat ki, de ez a mennyiségi kevés minőségi szempontból nagy jelentőséggel bír, mert ez alkotja az átfogó prófétai Kinyilatkoztatás alapját. Az építészek tudják, mennyire meghatározó és meghatározó az építési terület előkészítése. A próféciaiban ez a szerep a Dániel próféta által kapott kinyilatkoztatásoknak. Valójában, ha világosan megértjük a jelentésüket, Isten eléri azt a kettős célt „**hogyan bizonyítja létezését**”, és megadja választottainak a kulcsokat a Lélek által átadott üzenet „**megértéséhez**”. Ebben a „keves dologban” ugyanazt találjuk: négy egyetemes uralkodó birodalom sorozatának bejelentését Dániel kora óta (Dán.2, 7 és 8); Jézus Krisztus földi szolgálatának hivatalos keltezése (Dán.9); a keresztény hitehagyás bejelentése 321-ben (8. dán), 1260 éves pápai uralkodás 538 és 1798 között (7. és 8. d.); és az „Adventista” szövetség (8. és 12. dán) 1843-tól (2030-ig). Hozzáteszem ehhez a Dan.11-et, amely, mint látni fogjuk, felfedi a végső földi nukleáris világháború formáját és fejlődését, amely még hátravan a Megváltó Isten dicsőséges visszatérése előtt.

Az Úr Jézus Krisztus finoman felidézte Dániel nevét, hogy felidézze annak fontosságát az új szövetség szempontjából. „ *Ha tehát látod a pusztulás utálatosságát, **amelyről Dániel próféta beszélt**, és amely a szent helyen van felállítva, figyeljen az, aki olvassa!* (Mt.24:15) »

Ha Jézus Dániel mellett tett tanúbizonyságot, az azért van, mert Dániel tőle kapta az első eljövételére és dicsőséges visszatérésére vonatkozó tanításokat, jobban, mint bárki más előtte. Ahhoz, hogy szavaimat jól megértsék, tudnod kell,

hogy a mennyből jött Krisztus korábban „ **Mihály** ” néven mutatkozott be Dánielnek , a Dan.10:13-21, 12:3-ban, és ezt a nevet Jézus vette fel. -Krisztus a Jel.12:7-ben. Ez a „ **Micaël** ” név jobban ismert latin katolikus Michel formájában, a híres Mont Saint-Michel néven a breton Franciaországban. Dániel könyve számszerű részleteket ad hozzá, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy megismerjük első eljövételének évét. Arra is szeretnék rámutatni, hogy a „ **Micaël** ” név jelentése: Aki olyan, mint Isten; a „ **Jézus** ” név pedig így fordítható: YaHWéH megment. Mindkét név a nagy teremtő Istenre vonatkozik, az első az égi, a második a földi címmel.

A Revelation of the Future több emeletes építőjátékként kerül bemutatásra. A mozi kezdetén a rajzfilmekben dombormű-effektusok létrehozására a filmesek üveglapokat használtak, amelyeknek a különböző festett mintái egymásra helyezve több szinten adtak képet. Így van ez az Isten által tervezett próféciával is.

Minden Danielben kezdődik

DÁNIEL KÖNYVE

Te, aki olvasod ezt a művet, tudod, hogy a korlátlan mindenható Isten él, bár el van rejtve. „ *Dániel próféta* ” ezt a bizonyágtételét azért írta, hogy meggyőzze Önt erről. A régi és az új szövetség tanúságtételének pecsétjét viseli, mert Jézus ezt idézte fel a tanítványaihoz intézett szavaival. Tapasztalata feltárja ennek a jó és igazságos Istennek a tevékenységét. És ez a könyv lehetővé teszi számunkra, hogy felfedezzük azt az ítéletet, hogy Isten folytatja monoteizmusának vallástörténetét, amely először zsidó, majd keresztény volt, új szövetségében, amely Jézus Krisztus kiontott vérére épült, április 3-án, 30-án. korszak. Ki tudja jobban kinyilatkoztatni Isten ítéletét, mint „ *Dániel* ”? Nevének jelentése: „Isten az én bírám”. Ezek a megélt tapasztalatok nem mesék, hanem a hűségmodell isteni áldásáról tanúskodnak. Isten bemutatja őt a három ember között, akiket megmentene egy szerencsétlenségben Ez.14:14-20. A kiválasztott három típusa a „ *Noé, Dániel és Jób* ”. Isten üzenete világosan elmondja nekünk, hogy még Jézus Krisztusban is, ha nem hasonlítunk ezekre a mintákra, az üdvösség ajtaja zárva marad előttünk. Ez az üzenet megerősíti azt a keskeny utat, keskeny ösvényt vagy szűk kaput, amelyen át kell menniük a választottaknak, hogy belépjenek a mennybe, Jézus Krisztus tanítása szerint. „ *Dániel* ” és *három társának* története a hűség mintájaként kerül elénk, amelyet Isten megment a nyomorúságos napokon.

De ott van ebben a Dániel élettörténetében is, három hatalmas király megtérése, akiket Istennek sikerült kiragadnia az ördögtől, akiket teljes tudatlanságban imádtak. Isten ezeket a császárokat tette ügyének leghatalmasabb szószólóivá az emberiség történetében, az első, de egyben az utolsó is, mert ezek a mintaemberek eltűnnek, a vallás, az értékek, az erkölcs pedig szüntelenül hanyatlik. Isten számára egy lélek elrablása hosszú küzdelem, és „ *Nabukodonozor* ” király esete rendkívül leleplező példa a maga nemében. Megerősíti a példázatot Jézus Krisztusról, erről a „ *Jó Pásztorról* ”, aki elhagyja nyáját, hogy megkeresse az elveszett bárányt.

Dániel 1

Dán 1:1 *Jójákim, Júda királya uralkodásának harmadik évében Nabukodonozor, Babilónia királya Jeruzsálem ellen vonult és ostrom alá vette.*

1a- *Jójákim, Júda királya uralkodásának harmadik éve*
Jójákim uralkodása 11 évig – 608-tól – 597-ig. 3. ^{év} – 605-ben.

1b- *Nabukodonozor*

Ez Nabukodonozor király nevének babiloni fordítása: „Nabu védi a legidősebb fiamat”. Nabu a tudás és az írás mezopotámiai istene. Már most megértjük, hogy Isten vissza akarja adni neki ezt a tudás és írás feletti hatalmat.

Dán 1:2 *És kezébe adta az Úr Joákimot, Júda királyát, és az Isten házának edényeinek egy részét. Nabukodonozor elvitte az edényeket Sineár földjére, istene házába, és elhelyezte istenének kincsesházába.*

2a- *Az Úr az ő kezébe adta Joákimot, Júda királyát*

Jogos az, hogy Isten elhagyta a zsidó királyt. 2Ch.36:5: *Joákim huszonöt éves volt, amikor király lett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Azt tette, ami gonosz volt az Úr, az ő Istene szemében .*

2b- *Nabukodonozor elvitte az edényeket Sineár földjére, istene házába, és elhelyezte istene kincsesházába.*

Ez a király pogány, nem ismeri az igaz Istent, akit Izrael szolgál, de gondoskodik istenének tiszteletéről: Bélről. Jövőbeli megtérése után ugyanilyen hűséggel szolgálja majd Dániel igaz Istenét.

Dán 1:3 *A király megparancsolta Aspenáznak, eunuchjai fejedelmének, hogy hozzanak néhányat Izrael fiai közül, akik királyi születésűek vagy nemesi családból származnak.*

Dán 1:4 *Fiatal fiúk, testük hibái nélkül, jóképűek, bölcsességgel, értelemmel és oktatással felruházva, képesek a királyi palotában szolgálni, és akiket megtanítanak a káldeusok betűire és nyelvére.*

4a- Nabukodonozor király barátságosnak és intelligensnek tűnik, csak arra törekszik, hogy segítsen a zsidó gyerekeknek sikeresen beilleszkedni társadalmába és annak értékeibe.

Dán 1:5 *A király minden napra kiosztott nekik egy adagot az asztalán lévő ételből és a megivott borból, három évig nevelni akarta őket, aminek végén a király szolgálatában állnak. király.*

5a- A király jó érzései nyilvánvalóak. Megosztja a fiatalokkal, amit ő maga kínál, az isteneitől az ételig.

Dán 1:6 *Közöttük volt Dániel, Hananja, Misáel és Azaria, Júda fiai közül.*

6a- A Babilonba hurcolt zsidó fiatalok közül csak négy mutatott modellhűséget. A következő tényeket Isten azért szervezte meg, hogy megmutassa a különbséget az öt szolgálok és általa megáldottak, valamint azok által hozott gyümölcsökben, akik nem szolgálják őt, és akiket figyelmen kívül hagy.

Dán 1:7 *Az eunuchok főnöke pedig nevet adott nekik: Beltesazár Dániel, Hananja Sadrak, Misáel Misák és Azarja Abednégó.*

7a- Az intelligenciát megosztják ezek a fiatal zsidók, akik beleegyeznek abba, hogy a győztes által kiszabott pogány neveket viseljenek. A névadás a felsőbbrendűség jele és az igaz Isten által tanított elv. 1Móz 2:19: *És Jehova Isten, aki a földből formált minden mezei vadállatot és minden égi madarat, elhozta őket az emberhez, hogy lássa, minek nevezze őket, és hogy minden élőlényt embernek nevezzenek. adna neki.*

7b- Dániel „Isten az én bírám” átnevezték Beltesazárra: „Bel megvéd”. Bel az ördögöt jelöli, akit ezek a pogány népek teljes tudatlanságban szolgáltak és tiszteltek, a démoni szellemek áldozataiként.

Hananiah „Grace or Given from YaHWéH” lesz „Shadrach „Aku ihlette”. Aku volt a holdisten Babilonban.

Mishaél „Aki Isten igazsága” lesz Meschac, „aki Akuhoz tartozik”.

Azariah „The Help or Help is YaHWéH” lesz „Abed-Nego” „Servant of Nego”, és már ott van a káldeusok napistene.

Dán 1:8 *Dániel elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király eledelével és a borral, amit a király ivott, és kérte az eunuch főembert, hogy ne kényszerítse őt arra, hogy beszennyezze magát.*

8a- A pogány név nem jelent problémát, ha vereséget szenvedsz, de önmagad olyan beszennyeződése, hogy szégyent hozz Istenre, túl sok kérés. A fiatalok hűsége arra készítette őket, hogy tartózkodjanak a király boraitól és húsaitól, mert ezeket hagyományosan a Babilonban tisztelt pogány istenségeknek ajándékozták. Fiatalkorukból hiányzik az érettség, és még nem úgy okoskodnak, mint Pál, Krisztus hű tanúja, aki szélnek tartja a hamis isteneket (Róm.14; 1Kor.8). De attól tartva, hogy megrázza azokat, akik gyengék a hitben, úgy viselkedik, mint ők. Ha ellenkezőleg cselekszik, akkor nem követ el bűnt, mert az érvelése helyes. Isten minden tudással és lelkiismerettel elítéli az önként elkövetett szennyeződést; ebben a példában a szándékos választás a pogány istenek tiszteletére.

Dán 1:9 *Isten kegyelmet és kegyelmet adott Dánielnek az eunuch főember előtt.*

9a- A fiatalok hitét az mutatja, hogy félnek attól, hogy nem tetszenek Istennek; Megáldhatja őket.

Dán 1:10 *Az eunuchok főnöke ezt mondta Dánielnek: Félek az én uramtól, a királyomtól, aki megszabta neked, mit egyél és igyál; mert miért látja az arcodat lehangeltebbnek, mint a veled egykorú fiatalokét? Kitenne a fejem a királynak.*

Dán 1:11 *Ekkor Dániel így szólt a sáfárhoz, akire a főszolgabíró Dániel, Hanánia, Misáel és Azariás felügyeletét bízta:*

Dán 1:12 *Tedd próbára szolgálodat tíz napig, és adj nekünk zöldséget enni és vizet inni;*

Dán 1:13 *Akkor nézz a mi arcunkra és azoknak az ifjaknak az arcára, akik a király ételét eszik, és aszerint bánj szolgáliddal, amint láttál.*

Dán 1:14 *És megadta nekik, amit kértek, és tíz napig próbára tette őket.*

Dán 1:15 *Tíz nap elteltével jobban néztek ki és teltebbek voltak, mint az összes ifjú, aki a király ételét ették.*

15a- Lelki összehasonlítást tudunk létrehozni Dániel és három társa tapasztalatának „tíz napja” és az Apo. 2:10 „Smyrna” korszaka üzenetének „tíz napja” próféta üldöztetése között. Valójában mindkét tapasztalatban Isten felfedi azok rejtett gyümölcsét, akik azt állítják, hogy tőle származnak.

Dán 1:16 *A sáfár elvette a nekik szánt ételt és bort, és adott nekik zöldséget.*

16a- Ez a tapasztalat megmutatja, hogy Isten hogyan tud hatni az emberek elméjére, hogy azok szent akarata szerint kedvezzenek szolgálóinak. Mert a király sáfára nagy kockázatot vállalt, és Istennek be kellett avatkoznia, hogy elfogadja Dániel javaslatát. A hitélmény sikeres.

Dán 1:17 *Isten adta ennek a négy ifjúnak tudást, minden betűs értelmet és bölcsességet; és Dániel elmagyarázott minden látomást és álmot.*

17a- *Isten tudást, minden betűs intelligenciát és bölcsességet adott ennek a négy fiatalembernek*

Minden az Úr ajándéka. Akik nem ismerik, nem tudják, mennyire függ tőle, hogy okosak és bölcsék, vagy tudatlanok és ostobák.

17b- *és Dániel elmagyarázta az összes látomást és minden álmot.*

Elsőként, hogy megmutassa hűségét, Dánielt tiszteli Isten, aki a prófétálás ajándékát adja neki. Ez volt az a bizonyágtétel, amelyet annak idején a hűséges Józsefnek, az egyiptomiak fogságában tett. Isten felajánlásai közül Salamon a bölcsességet is választotta; és ezért a választásért Isten minden egyebet adott neki, a dicsőséget és a gazdagságot. Dániel viszont megtapasztalja ezt az emelkedettséget, amelyet hűséges Istene épített.

Dán 1:18 *Abban az időben, amikor a király megszabta, hogy elhozza őket, az eunuchok főnöke Nabukodonozor elé tárta őket.*

Dán 1:19 *A király beszélt velük; és mindezen ifjak között nem volt olyan, mint Dániel, Hanániás, Misáel és Azariás. Ezért felvették őket a király szolgálatába.*

Dán 1:20 *Mindazokat a dolgokat illetően, amelyek bölcsességet és megértést igényeltek, és amelyekről a király megkérdőjelezte őket, tízszer magasabb rendűnek találta őket, mint az összes mágus és asztrológus, akik az ő birodalmában voltak.*

20a- Isten így megmutatja „a különbséget azok között, akik őt szolgálják, és azok között, akik nem szolgálják őt”, ami a Mal.3:18-ban van megírva. Dániel és társai nevei beépülnek majd a Szent Biblia tanúságtételébe, mert hűségük megnyilvánulásai mintaként szolgálnak majd a választottak bátorítására a világ végezetéig.

Dán 1:21 *Dániel is így volt Círus király első esztendejéig.*

Dániel 2

Dán 2:1 Nabukodonozor uralkodásának második esztendejében Nabukodonozor álmokat álmodott. Nyugtalan volt az elméje, és nem tudott aludni.

1a- Tehát a – 604. Isten a király szellemében nyilvánul meg.

Dán 2:2 A király magához hívta a mágusokat, asztrológusokat, a varázslókat és a káldeusokat, hogy elmondják neki álmaikat. Eljöttek és bemutatkoztak a király előtt.

2a- A pogány király ezután azokhoz az emberekhez fordul, akikben addig bízott, és mindegyik a maga szakterületének specialistája.

Dán 2:3 És monda nekik a király: Álmodtam; izgatott az elmém, és szeretném tudni ezt az álmot.

3a- Jól mondta a király: Meg akarom ismerni ezt az álmot ; nem beszél a jelentéséről.

Dán 2:4 A káldeusok arám nyelven válaszoltak a királynak: Ó király, élj örökké! Szólj erről a szolgálidnak, mi megmagyarázzuk.

Dán 2:5 És felele a király ismét, és monda a káldeusoknak: Megmenekült ez a dolog; Ha nem tudatod velem az álmot és annak magyarázatát, darabokra szakadsz, és a házaid szemétdombbá válnak.

5a- A király hajthatatlansága és szélsőséges mértéke kivételes, és Isten ihlette, aki megteremti az eszközöket a pogány sarlatánizmus megzavarására és dicsőségének feltárására hűségű szolgálóin keresztül.

Dán 2:6 De ha elmondod nekem az álmot és annak magyarázatát, ajándékokat, ajándékokat és nagy tiszteletet kapsz tőlem. Ezért mondja el nekem az álmot és annak magyarázatát.

6a- Ezeket az ajándékokat, ajándékokat és nagy kitüntetések Isten készíti fel hűségű választottainak.

Dán 2:7 Másodszor is így válaszoltak: Mondja el a király az álmot szolgálóinak, és mi megmagyarázzuk.

Dán 2:8 Felele a király, és monda: Bizony, látom, hogy időt akarsz nyerni, mert látod, hogy elkerültem a dolgot.

8a- A király olyat kérdez bölcseitől, amit soha nem kértek, és nem teljesíti.

Dán 2:9 Ha tehát nem tudatod velem az álmot, ugyanaz a mondat fog mindnyájatokra kiterjedni; fel akarsz készülni arra, hogy hazugságokat és hazugságokat mondj nekem, miközben arra vársz, hogy az idők megváltozzanak. Ezért mondd el nekem az álmot, és tudni fogom, meg tudod-e adni a magyarázatot.

9a- fel akarsz készülni arra, hogy hazugságokat és hazugságokat mondj nekem, miközben arra vársz, hogy az idők megváltozzanak

Ezen az elven alapul, hogy a világ végezetéig minden hamis látnok és jósgazdagodik.

9b- *Ezért mondd el nekem az álmod, és megtudom, meg tudod-e adni a magyarázatot*

Ez a logikus érvelés most először jelenik meg a férfi gondolatában. A sarlatánok nagyon jól érzik magukat, amikor bármit elmondhatnak naiv és túlságosan hiszekegy ügyfeleiknek. A király kérése leleplezi határukat.

Dán 2:10 *A káldeusok így válaszoltak a királynak: Nincs a földön senki, aki megmondhatná, amit a király kér; egyetlen király sem, bármilyen nagy és hatalmas is volt, soha nem követelt ilyet egyetlen mágustól, asztrológustól vagy káldeustól sem.*

10a- Szavaik igazak, hiszen addig Isten nem avatkozott közbe, hogy leleplezze őket, hogy megértsék, hogy ő az egyedüli Isten, és hogy pogány istenségük nem más, mint semmi, és bálványok, amelyeket kézzel és emberi szellemek adtak. át a démoni szellemekre.

Dán 2:11 *Amit a király kér, az nehéz; nincs senki, aki megmondhatná a királynak, csak az istenek, akiknek nem laknak emberek között.*

11a- A bölcsek itt tagadhatatlan igazságot fejeznek ki. De ezekkel a megjegyzésekkel beismerik, hogy nincs kapcsolatuk az istennel, miközben állandóan becsapott emberek konzultálnak velük, akik azt hiszik, hogy rajtuk keresztül választ kapnak a rejtett istenségektől. A király által indított kihívás leleplezi őket. És ennek eléréséhez az igaz Isten kiszámíthatatlan és végtelen bölcsességére volt szükség, amely már Salamonban, az isteni bölcsesség mesterében magasztosan kinyilatkoztatott.

Dán 2:12 *Erre a király megharagudott, és nagyon megharagudott. Megparancsolta, hogy Babilon minden bölcsét öljék meg.*

Dán 2:13 *Az ítéletet közzétették, a bölcseket megölték, és Dánielt és társait keresték, hogy elpusztítsák őket.*

13a- Azáltal, hogy saját szolgálait a halál elé helyezi, Isten feltámasztja őket Nabukodonozor királlyal együtt. Ez a stratégia megjövendöli az adventista hit utolsó tapasztalatát, amikor a kiválasztottak egy meghatározott időpontban várják a lázadók által elrendelt halált. De itt is megfordul a helyzet, mert a halottak azok a lázadók lesznek, akik megölik egymást, amikor a hatalmas és győztes Krisztus megjelenik a mennyben, hogy megítélje és elítélje őket.

Dán 2:14 *Akkor Dániel bölcsen és bölcsen beszélt Arjochhoz, a királyi őrség parancsnokához, aki kiment, hogy megölje a babiloni bölcseket.*

Dán 2:15 *Ő pedig felelvén, monda Arjochnak, a király parancsnokának: Miért olyan súlyos a király ítélete? Arjoc elmagyarázta a dolgot Danielnek.*

Dán 2:16 *Dániel pedig elment a királyhoz, és kérte, adjon neki időt, hogy megmagyarázza a királynak.*

16a- Dániel természete és vallási tapasztalata szerint cselekszik. Tudja, hogy prófétai ajándékait Istentől kapta, akibe szokott minden bizalmát behelyezni. Megtanulva, mit kérdez a király, tudja, hogy Istennek megvannak a válaszai, de vajon az ő akarata-e, hogy megismertesse ezeket vele?

Dán 2:17 *Ekkor Dániel bement a házába, és elmondta ezt Hanániának, Misáelnek és Azariásnak, az ő társainak,*

17a- A négy fiatalember Dániel házában lakik. „*A hasonlók összegyűlnek*”, és Isten gyülekezetét képviselik. Már Jézus Krisztus előtt: „*Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük*” – mondja az Úr. A testvéri szeretet egyesíti ezeket a fiatalokat, akik a szolidaritás gyönyörű szelleméről tesznek tanúbizonyságot.

Dán 2:18 *arra buzdítva őket, hogy könyörögjenek a menny Istenétől, hogy Dániel és társai ne pusztuljanak el Babilon többi bölcsével együtt.*

18a- Az életük ilyen erős fenyegetésével szemben a buzgó ima és az őszinte böjt a választottak egyetlen fegyvere. Tudják ezt, és várni fogják Istenük válaszát, aki már annyi bizonyítékot adott nekik, hogy szereti őket. A világ végén az utolsó kiválasztottak, akiket a halál rendelete megcéloz, ugyanígy járnak el.

Dán 2:19 *Ekkor a titok feltárult Dániel előtt egy éjszakai látomásban. Dániel pedig áldotta a menny Istenét.*

19a- Választottjai kérésére ott van a hűséges Isten, mert megszervezte a próbát, hogy tanúskodjon hűségéről Dániel és három társa számára; hogy a király kormányában a legmagasabb pozíciókba emeljék őket. Tapasztalatról tapasztalatra teszi nélkülözhetetlenné őket ennek a királynak, akit vezet, és végül megtérít. Ez a megtérés a négy zsidó fiatal hűséges és feddhetetlen magatartásának gyümölcse lesz, akiket Isten kivételes küldetésre szentelt meg.

Dán 2:20 *Dániel így válaszolt: Áldott legyen az Isten neve öröktől fogva mindörökké. Övé a bölcsesség és az erő.*

20a- Jól indokolt dicséret, mert ez a tapasztalat tagadhatatlanul bizonyítja bölcsességét. Az ő ereje juttatta el Jojakimot Nabukodonozorhoz, és gondolatait beleeresztette azoknak a férfiaknak a fejébe, akik támogatták tervét.

Dán 2:21 *Ő az, aki megváltoztatja az időket és a körülményeket, ő dönti el és állítja meg a királyokat, aki bölcsességet ad a bölcseknek, és tudást az értelmeseeknek.*

21a- Ez a vers világosan kifejezi az összes okot arra, hogy higgyünk Istenben és Istenben. Nabukodonozor végül meg fog térni, amikor teljesen rájön ezekre a dolgokra.

Dán 2:22 *Felfedi, ami mély és rejtett, tudja, mi van a sötétségben, és a világosság vele marad.*

22a- Az ördög azt is felfedi, ami mély és rejtett, de a fény nincs benne. Azért teszi, hogy elcsábítsa és elfordítsa az embereket az igaz Istentől, aki amikor így tesz, választottja megmentéséért cselekszik azáltal, hogy feltárja előttük azokat a halálos csapdákat, amelyeket a földi sötétségre ítélt démonok állítottak fel Jézus Krisztusnak a bűn felett aratott győzelme óta. és a halál.

Dán 2:23 *Atyáim Istene, dicsőítlek és dicsérlek téged, hogy bölcsességet és erőt adtál nekem, és hogy megismerted velem, amit kértünk tőled, hogy felfedted nekünk a király titkát.*

23a- Bölcsesség és erő volt Istenben, Dániel imájában, és Isten ezt adta neki. Ebben a tapasztalatban azt látjuk, hogy beteljesedik a Jézus által tanított alapelv: „*kérjete, és megadatik nektek*”. De világosan érthető, hogy ennek az eredménynek az eléréséhez a kérelmező lojalitásának minden próbát ki kell állnia. A Dániel által kapott erő olyan formát ölt, amely a király gondolataira hat, aki tagadhatatlanul nyilvánvaló bizonyítéknak lesz alávétve, amely arra kényszeríti őt,

hogy elismerje Dániel Istenének létezését, amely addig ismeretlen számára és népe számára.

Dán 2:24 Ezek után Dániel elment Arjochhoz, akinek a király megparancsolta, hogy pusztítsa el a babiloni bölcseket; és elment, és így szólt hozzá: Ne pusztítsd el Babilon bölcseit! Vigyél a király elé, és megadom a királynak a magyarázatot.

24a- Isteni szeretet olvasható Dánielben, aki arra gondol, hogy életet szerezhet a bölcs pogányoknak. Ez ismét egy olyan viselkedés, amely Isten jóságáról és könyörületességéről tanúskodik, a tökéletes alázatos lelkiállapotban. Isten elégedett lehet, szolgálja dicsőíti őt hite cselekedeteivel.

Dán 2:25 Arjoch gyorsan a király elé vitte Dánielt, és így szólt hozzá: Találtam Júda foglyai között egy embert, aki magyarázatot ad a királynak.

25a- Isten nagy győtrelemben tartja a királyt, és a puszta kilátás, hogy megkapja a kívánt választ, azonnal lecsillapítja haragját.

Dán 2:26 Felele a király, és monda Dánielnek, akinek Belsazárnak hívták: Meg tudod-e mutatni nekem azt az álmot, amelyet álmodtam, és annak magyarázatát?

26a- A neki adott pogány név nem változtat semmit. Dániel és nem Beltsazár fogja megadni neki a várt választ.

Dán 2:27 Dániel válaszolt a király előtt, és ezt mondta: Amit a király kér, az titok, amelyet a bölcsek, asztrológusok, varázslók és jóskok nem árulhatnak el a királynak.

27a- Dániel közbenjár a bölcsek nevében. Amit a király kért tőlük, az elérhetetlen volt.

Dán 2:28 De van egy Isten az égben, aki felfedi a titkokat, és tudtára adta Nabukodonozor királynak, hogy mi fog történni az idők végén. Ez az álmod és a látomásaid, amiket az ágyadban álmodtál.

28a- A magyarázatnak ez a kezdete figyelmessé teszi Nabukodonozort, mert a jövő témája mindig is kínozza és szorongatta az embereket, és a lehetőség, hogy választ kapunk erre a témára, izgalmas és megnyugtató. Dániel a király figyelmét a láthatatlan élő Istenre irányítja, ami meglepő a materializált istenségeket imádó király számára.

Dán 2:29 Ágyadon, ó király, gondolatok támadtak benned, hogy mi lesz ezen idő után; és aki titkokat tár fel, az tudatta veled, mi fog történni.

Dán 2:30 Ha ez a titok feltárult előttem, az nem azért van, mert minden élőnél nagyobb bölcsesség van bennem; hanem az, hogy a magyarázatot megadják a királynak, és megismerd szíved gondolatait.

30a- nem arról van szó, hogy minden élő embernél magasabb bölcsesség van bennem; de úgy van, hogy a magyarázatot a királynak adják

Tökéletes alázat a cselekvésben. Dániel félreáll, és elmondja a királynak, hogy ez a láthatatlan Isten érdeklődik iránta; ez az Isten erősebb és hatékonyabb, mint azok, akiket addig szolgált. Képzeld el, milyen hatással vannak ezek a szavak az elméjére és a szívére.

30b- és ismerd meg szíved gondolatait

A pogány vallásban figyelmen kívül hagyják az igaz Isten jó és rossz mércéit. A királyokat soha nem kérdőjelezi meg, mert félnek és rettegnek tőlük, mert hatalmas a hatalmuk. Az igaz Isten felfedezése lehetővé teszi Nabukodonozornak, hogy fokozatosan felfedezze jellemhibáit; amit senkinek sem

lett volna merészsége népe körében. A lecke nekünk is szól: csak akkor ismerhetjük meg szívünk gondolatait, ha Isten a lelkiismeretünk szerint cselekszik.

Dán 2:31 *Ó király, néztél és láttál egy nagy képet; ez a szobor hatalmas volt, és rendkívüli pompával; ott állt előtted, és a megjelenése szörnyű volt.*

31a- *láttál egy nagy szobrot; ez a szobor hatalmas volt, és rendkívüli pompával*

A szobor a nagy földi birodalmak egymásutánját fogja illusztrálni, amelyek egymást követik Jézus Krisztus dicsőségében való visszatéréséig, ezért *hatalmas megjelenése*. Pompája az egymást követő uralkodóké, akiket gazdagság, dicsőség és emberek által nyújtott kitüntetés borít.

31b- *állt előtted, és a megjelenése szörnyű volt.*

A szobor által megjövendőlt jövő a király *előtt van*, és nem mögötte. Szörnyű oldala megjövendőli az emberi halálok sokaságát, melyeket okoz majd, a háborúkat és az üldöztetéseket, amelyek az emberiség történelmét a világ végéig jellemzik; az uralkodók holttesteken járnak.

Dán 2:32 *Ennek a képnek a feje tiszta arany volt; mellkasa és karja ezüstből volt; hasa és combja sárgarézéből volt;*

32a- *Ennek a szobornak a feje tiszta aranyból volt*

Dániel megerősíti a 38. versben, *az aranyfej* maga Nabukodonozor király. Ez a szimbólum jellemzi őt, mert először megtéríti és hittel szolgálja az igazi teremtő Istent. Az arany *a* megtisztult hit jelképe az 1Péter 1:7-ben. Hosszú uralkodása rányomja a bélyegét a vallástörténetre, és igazolja a Bibliában való említését. Emellett ő alkotja a földi uralkodók utódlási felépítésének vezetőjét. A jóslat uralkodásának első évében kezdődik, 605-ben.

32b- *mellkasa és karja ezüstből volt*

Az ezüst kisebb értékű, mint az arany. Megváltozik, az arany változhatatlan marad. Az emberi értékek leépülésének lehetünk tanúi, amely tetőtől talpig követi a szobor leírását. – 539-től a médek és perzsák birodalma lesz a Káldeus Birodalom helye.

32c- *hasa és combja sárgarézéből volt*

A sárgaréz is kisebb értékű, mint az ezüst. Ez egy réz alapú fémötvözet. Rettenetesen romlik, és idővel megváltoztatja a megjelenését. Az ezüsthöz képest keményebb, maga keményebb az aranyhoz is, amely önmagában is nagyon képlékeny marad. A szexualitás áll az Isten által választott kép középpontjában, de egyben az emberi reprodukció képe is. A görög birodalom, mert valóban az, valóban nagyon termékenynek bizonyul, és megadja az emberiségnek pogány kultúráját, amely a világ végezetéig fennmarad. Az olvasztott és öntött sárgaréz görög szobrokat a végsőkig megcsodálják az emberek. A test meztelensége feltárul, romlott erkölcsi pedig határtalanok; ezek a dolgok a görög birodalmat a bűn tipikus jelképévé teszik, amely évszázadokon és évezredekken keresztül Krisztus visszajöveteléig fennmarad. A Dan.11:21-31-ben Antiokhosz 4 görög királyt, aki Epiphanes néven ismert, aki „7 évig” üldözte a zsidó népet – 175 és – 168 között, a pápai üldöző típusaként kerül bemutatásra, akit megelőz a prófétai beszámolót erről a fejezetről. Ez a 32. vers sorra csoportosította és felidézte azokat a birodalmakat, amelyek a Római Birodalomhoz vezettek.

Dán 2:33 *vas lábai; lábai részben vasból, részben agyagból.*

33a- *lábai, vasból*

A negyedik megjövendölt birodalomként Rómát a vas által képviselt maximális keményedés jellemzi. Ez a leggyakoribb fém, amely oxidálódik, rozsdásodik és megsemmisül. Itt ismét beigazolódik a romlás, és ez növekszik. A rómaiak többistenhívők; magukévá teszik a legyőzött ellenségek isteneit. Így fog a görög bűn kiterjedésük révén kiterjedni birodalmának minden népére.

33b- *lábai, részben vas, részben agyag*

Ebben a fázisban egy agyag rész gyengíti ezt a kemény uralmat. A magyarázat egyszerű és történelmi. 395-ben a Római Birodalom felbomlott, és ezt követően *a szobor lábának tíz lábujja tíz független keresztény királyság* létrejöttét valószínűsítette meg, de mindegyik Róma püspökének vallási felügyelete alá került, aki 538-tól lesz a pápája. Ez a tíz király a Dan.7:7 és 24-ben említik.

Dán 2:34 *Miközben nézted, egy kő esett ki kéz nélkül, és megütötte a szobor vasból és agyagból készült lábait, és darabokra törte azokat.*

34a- Az ütó kő képét a megkövezés általi halál gyakorlata ihlette. Ez volt a mérce a bűnös bűnösök kivégzésére az ókori Izraelben. Ez a kő tehát a földi bűnösök kövéhez jön. Isten haragjának utolsó csapása a jégeső lesz a Jel.16:21 szerint. Ez a kép Krisztus bűnösök elleni fellépését prófétálja isteni dicsőséges visszatérésekor. Zak.3:9-ben a Lélek egy kő képmását adja Krisztusnak, a szeglet főét, azt, amellyel Isten megkezdi lelki épületének építését: Mert íme, ami a kő, amelyet Józsué elé helyeztem . . . , ezen az egy kövön hét szem van; *Íme, én magam vésem be, ami bele van vésvé, azt mondja a Seregek Ura; és egy nap alatt megszüntetem ennek a földnek a gonoszságát.* Aztán ezt olvassuk Zac.4:7-ben: *Ki vagy te, nagy hegy, Zerubbábel előtt? Ki lesz simítva. Felkiáltások közepette teszi le a fő követ: Kegyelem, kegyelem érte!* Ugyanitt a 42. és 47. versben ezt olvassuk: *Azt mondta nekem: Mit látsz? Azt feleltem: Nézem, és íme, van egy csupa arany gyertyatartó, tetején egy vázával, és hét lámpával, hét **csővel a lámpákhoz, amelyek a gyertyatartó tetején vannak** Mert azok, akik megvetették a gyenge kezdetek napját, örülni fognak, ha meglátják a szintet Zerubbábel kezében. **Ez a hét az Úr szeme, amely végigjárja az egész földet** . Ennek az üzenetnek a megerősítésére a Jel 5:6-ban találjuk ezt a képet, amelyen a kő hét szeme és a gyertyatartó Isten Bárányának, nevezetesen Jézus Krisztusnak tulajdonítható: *És láttam, a közepén a trónt és a négy élőlényt és a vének között egy bárányt, aki ott volt, mintha megölték volna. Hét szarva és hét szeme volt, ami **Isten hét lelke, akít az egész földre küldött.*** A bűnös népek ítéletét Isten személyesen hajtja végre, emberi kéz *nem szól közbe.**

Dán 2:35 *Ekkor a vas, az agyag, a réz, az ezüst és az arany összetört, és olyanok lettek, mint a nyári szérűről kiszabaduló pelyva; a szél elvitte őket, és nyomukat sem találták. De a kő, amely a szobrot találta, nagy hegyné lett, és betöltötte az egész földet.*

35a- *Ekkor a vas, az agyag, a sárgaréz, az ezüst és az arany összetört, és olyanok lettek, mint a pelyva, amely nyáron a szérűről szökik ki; a szél elvitte őket, és nyomukat sem találták.*

Krisztus visszatérésekor az arany, ezüst, sárgaréz, vas és agyag által jelképezett népek leszármazottai mind bűneikben maradtak, és méltóak arra, hogy Ő elpusztítsa, és a kép is ezt a megsemmisülést jövendöli.

35b- *De a kő, amely a szobrot találta, nagy hegyné lett, és betöltötte az egész földet*

ezer éves mennyei ítélet után teljesedik be teljesen , amikor a kiválasztottakat telepítik a megújult földre, a Jel 4, 20, 21 és 22-ben.

Dán 2:36 *Ez az álom. A magyarázatot a király előtt adjuk.*

36a- A király végre meghallja, amiről álmódott. Ilyen választ nem lehet kitalálni, mert lehetetlen volt megtéveszteni. Aki ezeket a dolgokat leírja neki, az tehát maga is ugyanazt a látomást kapta. A király kérésére pedig azzal is válaszol, hogy képesnek mutatkozik a képek értelmezésére és jelentésük megadására.

Dán 2:37 *Ó, király, te vagy a királyok királya, mert a menny Istene adott neked uralmat, hatalmat, erőt és dicsőséget;*

37a- Nagyon értékelem ezt a verset, ahol látjuk Dánielt informálisan beszélni a hatalmas királyhoz, amit senki sem merne megtenni romlott és romlott napjainkban. Az informális megszólítás nem sértő, Dániel tiszteli a káldeus királyt. A tuinalitás csak az a nyelvtani forma, amelyet egy elszigetelt alany használ, aki egyetlen harmadik félnek fejezi ki magát. És „amilyen nagyszerű a király, nem kevésbé ember”, ahogy Molière színész tudta mondani a maga idejében. Az indokolatlan fogadalmak sodrása pedig az ő idejében született Lajos 14 , a büszke „napkirály” mellett.

37b- *Ó király, te vagy a királyok királya, mert a menny Istene adta neked a birodalmat*

Dániel több, mint tisztelet, olyan mennyei felismerést hoz a királynak, amiről nem is tudott. Valójában a királyok mennyei királya tanúsítja, hogy megépítette a királyok földi királyát. A királyok feletti uralom alkotja a császári címet. A birodalom szimbóluma a "sasszárny ", amely a Dan.7 első birodalmaként fogja jellemezni.

37c- *teljesítmény,*

A tömegek feletti uralom jogát jelöli ki, és mennyiségben, azaz tömegben mérik.

Elfordíthatja a fejét, és büszkeséggel tölt el egy hatalmas királyt. A király néha enged a kevélységnek, és Isten meg fogja gyógyítani a megaláztatás súlyos próbáján keresztül, amely a Dan.4-ben kiderül. El kell fogadnia azt a gondolatot, hogy nem saját erejéből szerezte hatalmát, hanem azért, mert az igaz Isten adta neki. A Dan.7-ben ez a hatalom a médek és perzsák *medvéjének* szimbolikus képét veszi fel .

A hatalom megszerzése olykor azáltal, hogy ürességet érez önmagában és életében, és a férfiak öngyilkosságot követnek el. Az erő arra késztet, hogy arról fantáziálj egy nagy boldogság megszerzéséről, amely nem jön el. „Minden új, minden szép” – tartja a mondás, de ez az érzés aligha tart. A modern életben a neves, csodált és gazdag művészek a látszólagos, káprázatos és dicsőséges siker ellenére öngyilkosságot követnek el.

37d- *erősség*

Azt a cselekvést jelöli, a kényszer alatti nyomást, amely az ellenfelet meghajlítja a harcban. De ezt a harcot meg lehet vívni önmagunk ellen. Ezután a jellem erejéről beszélünk. Az erő a minőségben és a hatékonyságban mérhető.

Jelképe is van: *az oroszlán* a Bírák 14:18 szerint: „ *ami erősebb az oroszlánnál, mi édesebb a méznél* ”. Az oroszlán ereje az izmaiban van; a mancsai és karmai, de különösen a szájaé, amely megragadja és megfojtja áldozatait, mielőtt felfalná őket. A Sámson által a filiszteusoknak feltett rejtvényre adott válasz eltérített feltárása egy páratlan erejű fellépés következménye lesz ellenük.

37.- *és dicsőség* .

Ez a szó jelentése megváltozik földi és égi felfogásában. Nabukodonozor e tapasztalatig emberi dicsőséget szerzett. Öröm uralni és eldönteni a földi teremtmények sorsát. Neki marad hátra, hogy felfedezze azt a mennyei dicsőséget, amelyet Jézus Krisztus elnyer, ha önmagát, a Mestert és az Urat szolgáló szolgájává teszi. Üdvössége érdekében végül elfogadja ezt a dicsőséget és annak mennyei feltételeit.

Dán 2:38 *Kezedbe adta az emberek fiait, a mezei vadakat és az ég madarait, bárhol is laknak, és uralkodóvá tett téged mindnyájukon: te vagy az, aki vagy. az arany fej.*

38a- Ezt a képet fogják Nabukodonozor megjelölésére használni a Dan.4:9-ben.

38b- *te vagy az arany feje.*

Ezek a szavak azt mutatják, hogy Isten előre tudja, milyen döntéseket fog hozni Nabukodonozor. Ez a szimbólum, *az aranyfej* , jövődöbéli megszentelődését és örök üdvösségre való kiválasztását jövődöbli. Az arany a megtisztult hit jelképe az 1Péter 1:7 szerint: *hogy a romlandó aranynál (amelyet tűz próbára tesz) értékesebb hited próbája dicsőítést, dicsőséget és tiszteletet eredményezzen, amikor Jézus Krisztus megjelenik.* . Az arany , ez a képlékeny fém, ennek a nagy királynak a képe, aki hagyja magát átalakítani a teremtő Isten munkája által .

Dán 2:39 *Utánad egy másik királyság támad, kisebb a tiédnél; akkor egy harmadik királyság, amely rézből lesz, és uralkodik az egész földön;*

39a- Idővel az emberi minőség romlik; a szobor lábájának és két karjának ezüstje kevesebb, mint a fej aranya. Akárcsak Nabukodonozor, a méd Dárius is megtér, Círus 2, a perzsa szintén az Esd.1:1-4 szerint, mindannyian szintén szeretik Dánielt; és utánuk a perzsa Dárius és az Esd.6 és 7 ^{szerint Artaxerxes 1.} A próbák során örülni fognak, ha látják, hogy a zsidók Istene a sajátjai segítségére jön.

39b- *majd egy harmadik királyság, amely rézből lesz, és uralkodni fog az egész földön.*

Itt a helyzet súlyosan romlik a görög birodalom számára. A sárgaréz, az azt ábrázoló szimbólum a tisztátalanságot, *a bünt jelöli* . A Dan.10 és 11 tanulmányozása lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, miért. De már az emberek kultúrája is kérdéses, mint a köztársasági szabadság feltalálója és annak minden perverz és korrump eltérése, amelynek az elv szerint nincs határa, ezért mondja Isten a Pro.29:18-ban: *Amikor nincs kinyilatkoztatás , az emberek gátlástalanok; Boldog, ha betartja a törvényt!*

Dán 2:40 *Lesz negyedik királyság, erős, mint a vas; ahogy a vas mindent összetör és széttör, úgy mindent összetör és összetör, mint a vas, amely mindent darabokra tör.*

40a- A helyzet tovább romlik ezzel a negyedik birodalommal, amely Rómaé, amely uralni fogja az előző birodalmakat, és felveszi minden istenségét, így felhalmoz minden negatív tulajdonságukat, újdonságot, engesztelhetetlen keménységű vasfegyelmet hozva . Ez olyan hatékonysá teszi, hogy egyetlen ország sem tud ellenállni neki; olyannyira, hogy birodalma a nyugati Angliától a keleti oldalon Babilonig terjed majd. A vas valóban a szimbóluma, kétélű kardjaiból, páncéljából és pajzsából, így a hadsereg támadáskor egy lándzsahegyekkel borított páncél megjelenését ölti, amely rendkívül hatékony a rendetlen támadások ellen , és eloszlik ellenségeitől.

Dán 2:41 *És amint láttad a lábakat és a lábujjakat, amelyek részben fazekas agyagból, részben vasból vannak, ez a királyság felosztódik; de lesz benne valami a vas erejéből, mert láttál agyaggal kevert vasat.*

41a- Daniel nem határozza meg, de a kép beszél. A *láb és a lábujjak egy domináns szakaszt képviselnek, amely a vas által ábrázolt pogány római birodalmat követi majd* . Ez a megosztott Római Birodalom a felbomlása után létrejött kis királyságok csataterévé válik. A *vas és agyag szövetsége nem erőt, hanem megosztottságot és gyengeséget teremt. Fazekas agyagot olvasunk* . A fazekas Isten a Jer.18:6 szerint: *Nem viselkedhetek-e veled úgy, mint ez a fazekas, ó, Izrael háza? mondja az Úr. Íme, amint agyag van a fazekas kezében, úgy vagytok az én kezemben, ó, Izrael háza!* Ez az agyag az emberiség békés alkotóeleme, amelyből Isten kiválasztja választottait, és tiszteletbeli edényekké teszi őket.

Dán 2:42 *És amint a lábujjak részben vasból, részben agyagból voltak, úgy lesz ez a királyság részben erős, részben törékeny.*

42a- Megjegyzi, hogy a római *vas* a világ végezetéig fennmaradt, bár a Római Birodalom 395-ben elvesztette egységét és uralmát. A magyarázat abban rejlik, hogy a római katolikus hit vallási csábítása révén újra uralma alá került. Ez annak köszönhető, hogy Clovis és a bizánci császárok fegyveres támogatásban részesítették Róma püspökét 500 körül. Ők építették tekintélyét és új pápai hatalmát, amivel – de csak az emberek szemében – a keresztény egyház földi vezetőjévé vált. 538 óta.

Dán 2:43 *Láttad a vasat agyaggal keverve, mert az emberi szövetségek által összekeverik; de nem fognak egyesülni egymással, mint ahogy a vas sem keveredik az agyaggal.*

43a- A tíz *lábujja tíz szarv* lesz a Dán 7:7-ben és 24-ben. A test és a lábak után a végső idők európai nyugati keresztény nemzetek képviselik, vagyis a miénket. korszak. Isten az európai nemzetek képmutató szövetségeit elítélve 2600 évvel ezelőtt feltárta a mai Európa népét összekötő megállapodások törékenységet, amelyek pontosan a „Római Szerződések” alapján egyesültek.

Dán 2:44 *E királyok idejében a menny Istene olyan királyságot támaszt, amely soha el nem pusztul, és nem megy át más nép uralma alá; összetöri és elpusztítja mindezeket a királyságokat, és ő maga örökké megmarad.*

44a- *E királyok idejében*

A dolog beigazolódik, a *tíz lábujj* egykorú Krisztus dicsőséges visszatéréseivel.

44b- *a menny Istene feltámaszt egy birodalmat, amely soha el nem pusztul*

A választottak kiválasztása Jézus Krisztus neve alatt történik szolgálata óta, az első földi eljövetele során, hogy engesztelje meg azok bűneit, akiket megment. De a szolgálatot követő kétezer év alatt ez a kiválasztás alázattal és az ördögi tábor üldöztetésével történt. És 1843 óta kevesen vannak azok, akiket Jézus megment, amint azt a Dán 8 és 12 tanulmánya is megerősíti.

A kiválasztottak kiválasztásának 6000 éve a végéhez közeledik, a 7. ^{évezred} csak az Ádám és Éva óta Jézus Krisztus vére által megváltott választottak előtt nyitja meg az örökkévalóság szombatját. Mindenkit hűségük miatt választottak ki, mert Isten magával visz hűséges és engedelmes embereket, akik az ördögöt, a lázadó angyalait és az engedetlen embereket lelkük teljes pusztulásába juttatják.

44c- *és amely nem megy át más nép uralma alá*

Mert véget vet a földi emberi uralmaknak és utódlásoknak.

44d- *összetöri és lerombolja ezeket a királyságokat, és ő maga örökké megmarad*

A Szellem megmagyarázza a szóvég jelentését; abszolút jelentése. Az egész emberiség megszűnik. A Rev.20 pedig felfedi számunkra, mi történik a 7. ^{évezredben}. Így felfedezzük az Isten által tervezett programot. A pusztta földön az ördög fogságban lesz, minden égi vagy földi társaság nélkül. És a mennyben 1000 évig a választottak ítélik majd a gonosz halottakat. Ennek az 1000 évnek a végén a gonoszok feltámadnak az utolsó ítéletre. Az őket pusztító tűz megtisztítja a földet, amelyet Isten újjá fog alkotni azáltal, hogy megdicsőíti trónját és megváltott választottait. A látomás képe ezért összetettebb cselekvéseket foglal össze, amelyeket Jézus Krisztus Apokalipszisa fog feltárni.

Dán 2:45 *Erre utal az a kő, amelyet minden kéz segítsége nélkül láttál kizuhanni a hegyről, és amely darabokra törte a vasat, a rezet, az agyagot, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, minek kell történnie ezután. Az álom igaz, és a magyarázata biztos.*

45a- Végül, eljövetele után Krisztust a kő jelképezi, az ezer éves égi ítéletet és az utolsó ítélet végrehajtását, az Isten által helyreállított új földön a látomásban meghirdetett nagy hegy alakot ölt és helyet kap. neki.örökkévalóság.

Dán 2:46 *Ekkor Nabukodonozor király arcra borult, leborult Dánielről, és megparancsolta, hogy mutassanak be neki áldozatot és tömjént.*

46a- Még mindig pogány, a király természetének megfelelően reagál. Miután mindent megkapott Danieltől, amit kért, leborult előtte, és tiszteletben tartotta kötelezettségeit. Dániel nem tiltakozik a vele szemben tanúsított bálványimádó cselekedetek ellen. Még túl korai ennek ellentmondani és megkérdőjelezni. Az idő, amely Istené, megteszi a dolgát.

Dán 2:47 *És szóla a király Dánielhez, mondván: Valóban a te Istened az istenek Istene és a királyok Ura, és titkokat tár fel, mivel te megtudtad ezt a titkot.*

47a- Ez volt Nabukodonozor király első lépése megtérése felé. Soha nem fogja tudni elfelejteni ezt az élményt, amely arra kényszeríti, hogy beismerje, hogy Dániel kapcsolatban áll az igaz Istennel, valójában az istenek Istenevel és a királyok Urával. De az őt segítő pogány kíséret késlelteti megtérését. Szavai a prófétai munka hatékonyságáról tanúskodnak. Isten ereje, hogy előre megmondja, mi fog történni, a normális embert a meggyőző bizonyítékok falához állítja, amelyeknek a kiválasztott enged, az elesett pedig ellenáll.

Dán 2:48 *Ekkor a király feltámasztotta Dánielt, és sok gazdag ajándékot adott neki; neki adott parancsnokságot Babilon egész tartománya felett, és Babilon minden bölcsének legfőbb uralkodójává tette.*

48a- Nabukodonozor ugyanúgy cselekedett Dániel ellen, mint a fáraó előtte Józseffel. Amikor intelligensek és nem makacsul zártak és blokkoltak, a nagyszerű vezetők tudják, hogyan kell értékelni egy értékes tulajdonságokkal rendelkező szolga szolgálatait. Ők és népeik részesülnek az isteni áldásokból, amelyek a választottjain nyugszanak. Az igaz Isten bölcsessége tehát mindenkinek hasznára válik.

Dán 2:49 *Dániel kérte a királyt, hogy adja át Babilon tartományának sáfárságát Sidráknak, Misáknak és Abednégónak. Dániel pedig a király udvarában volt.*

49a- Ez a négy fiatal az Istenhez való különösen hűséges hozzáállásával kitűnt a többi zsidó fiatal közül, akik velük jöttek Babilonba. E megpróbáltatás után, amely mindenki számára drámaivá válhatott volna, megjelenik az élő Isten tetszése. Látjuk tehát, hogy Isten különbséget tesz azok között, akik őt szolgálják, és azok között, akik nem szolgálják őt. Felemeli választott tisztviselőit, akik nyilvánosan méltónak bizonyultak minden ember szemében.

Dániel 3

Dán 3:1 *Nabukodonozor király egy hatvan sing magas és hat sing széles arany szobrot készített. Dura völgyében állította fel, Babilon tartományában.*

3a- A királyt meggyőzte, de még nem térítette meg Dániel élő Istene. És még mindig a megalománia jellemzi. A körülötte lévő felnőttek erre az útra biztatják, ahogy a mesében a rókát teszi a hollóval, imádják és istenként tisztelik. Ezenkívül a király végül egy istenhez hasonlítja magát. Azt kell mondanunk, hogy a pogányságban könnyű a sodródás, mert a többi hamis istenség mozdulatlan és szobor formájában megdermed, miközben ő, a király, életben lévén, már felette áll náluk. De milyen rosszul használják fel ezt az aranyat egy szobor felállításánál!

Nyilvánvaló, hogy az előző vízió még nem hozta meg a gyümölcsét. Talán még az istenek Istene által tanúsított kitüntetések is segítettek megőrizni, sőt növelni is büszkeségét. Az arany, a próba által megtisztított hit szimbóluma az 1Péter 1:7 szerint, segít felfedni Dániel három társában az effajta magasztos hit jelenlétét az ebben a fejezetben bemutatott új tapasztalatban. Ez egy olyan lecke, amelyet Isten különösen a legutóbbi adventista perben a választottaihoz intéz, amikor a Jelenések 13:15-ben megjövendölt halálról szóló rendelet hamarosan kioltja az életüket.

Dán 3:2 *Nabukodonozor király összehívta a satrapákat, a sáfárokat és a helytartókat, a főbírákat, a kincstartókat, a törvénytudókat, a bírakat és a tartományok összes bíróját, hogy eljőjenek a szobor felszentelésére, amelyet Nabukodonozor király emelt.*

2a- Ellentétben Dániel megpróbáltatásaival a Dan.6-ban, az élmény nem a királyt körülvevő emberek összeesküvésének köszönhető. Itt személyiségének gyümölcse tárul fel.

Dán 3:3 *Ekkor összegyűltek a satrapák, a sáfárok és a helytartók, a főbírák, a kincstárnokok, a törvénytudók, a bírák és a tartományok összes bíróját, hogy felszenteljék a szobrot, amelyet Nabukodonozor király állított fel. A szobor előtt álltak, amelyet Nabukodonozor állított fel.*

Dán 3:4 *És egy hírnök hangosan kiáltott: Ezt parancsolják nektek, népek, nemzetek és minden nyelvű ember!*

Dán 3:5 *Ha meghallod a trombita, a síp, a gitár, a szambuk, a zsoldár, a duda és mindenféle hangszer hangját, leborulsz és imádod a Nabukodonozor király által állított aranyszobrot.*

5a- *Abban a pillanatban, amikor meghallod a trombita hangját a trombita hangja adja majd , ahogyan a Jel 11:15-ben Jézus Krisztus visszatérését a 7. ^{trombita} hangja jelképezi , és az előző hat büntetést is trombita szimbolizálja.*

5b- *leborulsz*
A leborulás a becsület fizikai formája. A Jel 13:16-ban Isten szimbolizálja azt az emberek kezével, akik *felveszik a fenevad bélyegét*, ami abból áll, hogy gyakoroljuk és tiszteljük a pogány nap napját, amely a szent isteni szombatot váltotta fel .

5c- *és imádni fogod*
Az istentisztelet a becsület mentális formája. A Jelenések 13:16-ban Isten leképezi azt annak az embernek *a homlokán keresztül, aki felveszi a fenevad bélyegét* .

Ez a vers lehetővé teszi számunkra, hogy felfedezzük a Jézus Krisztus Apokalipszisében idézett szimbólumok kulcsait. Az *ember homloka és keze* összefoglalja gondolatait és munkáit, és a választottak körében ezek a szimbólumok kapják *Isten pecsétjét* , szemben *a fenevad bélyegével* , amelyet a római katolicizmus "vasárnapjával" azonosítanak, és amelyet a protestánsok elfogadnak és támogatnak azóta. belépésük az ökumenikus szövetségbe.

Ennek a Nabukodonozor király által elrendelt intézkedésnek a teljes szervezete megújul a világ végén, a teremtő Isten szombatja iránti hűség próbája során. Minden szombat, a választottak megtagadása a munkától az emberi

törvényekkel szembeni ellenállásukról tanúskodik. Vasárnap pedig, ha megtagadják a kötelező közös istentiszteleten való részvételt, lázadókként azonosítják őket, akiktől meg kell szabadulni. Ezt követően kihirdetik a halálos ítéletet. A folyamat tehát tökéletesen összhangban lesz azzal, amit Dániel három társa megtapasztal, mivel Isten teljesen megáldotta őket a már bizonyított hűségükért.

A világvége előtt azonban ezt a leckét először a régi szövetség zsidóinak ajánlották fel, akik hasonló megpróbáltatásnak voltak kitéve – 175 és –168 között, akiket Antiokhosz 4 Epiphanes néven ismert görög király üldözt halálra. A Dan.11 pedig arról fog tanúbizonyságot tenni, hogy bizonyos hűséges zsidók szívesebben ölték meg őket, mint hogy utálatosságot kövessenek el igaz Istenük előtt. Mert akkoriban Isten nem avatkozott be, hogy csodálatos módon megmentse őket, ahogy később sem a Róma által megölt keresztényekért.

Dán 3:6 *Aki nem borul le és nem hódol, azonnal tüzes kemencébe vetik.*

6a- Dániel társai számára a *tüzes kemence jelenti a veszélyt*. Ez a halálos fenyegetés a végső halálos határozat képe. De van különbség a kezdet és a vég két tapasztalata között, mert végül a tüzes kemence lesz az utolsó ítélet büntetése a támadók, üldözők Isten kiválasztott szentjei között.

Dán 3:7 *Amikor tehát minden nép meghallotta a trombita, a síp, a gitár, a szambuk, a zsoldár és minden hangszer hangját, minden nép, nemzet és minden nyelvű nép leborult és imádta az aranyszobrot, amelyet Nabukodonozor király állított fel.*

7a- Ez a viselkedés, amelyben a tömegek szinte általánosan és egyhangúlag alávetették magukat az emberi törvényeknek és rendeleteknek, még mindig a földi hit utolsó próbája idején tanúsított viselkedésüket jósolja. A Föld utolsó egyetemes kormányának is ugyanazzal a félelemmel fog engedelmeskedni.

Dán 3:8 *Ebből az alkalomból és ugyanabban az időben jöttek néhány káldeusok, és vádolták a zsidókat.*

8a- Isten választottai az ördög haragjának célpontjai, aki minden lelket ural, akit Isten nem ismer el választottjának. A földön ez az ördögi gyűlölet féltékenység és egyben nagy gyűlölet formájában ölt testet. Őket tartják felelősnek minden rosszért, amelytől az emberiség szenved, bár ez az ellenkezője magyarázza ezeket a rosszakat, amelyek egyszerűen annak a következményei, hogy Isten nem védi őket. Azok, akik gyűlölik a megválasztott tisztségviselőket, összeesküvést szőnek, hogy népi kicsapongássá tegyék őket, amitől meg kell szabadulniuk megölésükkel.

Dán 3:9 *Felelének és mondták Nabukodonozor királynak: Ó király, élj örökké!*

9a- Az ördög ügynökei belépnek a színre, a cselekmény világosabbá válik.

Dán 3:10 *Parancsot adott, hogy mindenki, aki hallja a trombita hangját, a sípszót, a gitárt, a szambukát, a zsoldárt, a dudát és mindenféle hangszert, leborulva imádjá az aranyképet.*

10a- Emlékeztetik a királyt saját szavaira és királyi hatalmának rendjére, amelynek engedelmeskedni kell.

Dán 3:11 *és aki nem borul le és nem hódol, tüzes kemencébe vetik.*

11a- A halálos fenyegetés is felidéződik; a csapda bezárul a kiválasztott szenteken.

Dán 3:12 *Vannak zsidók, akikre Babilon tartományának sáfárságát bíztad, Sidrák, Misák és Abednégó, olyan férfiak, akik nem törődnek veled, ó király; nem szolgálják isteneidet, és nem imádják az aranyszobrot, amelyet felállítottál.*

12a- A dolog megjósolható volt, a magas pozíciókat zsidó külföldiekre bízták, a fellángolt féltékenység gyilkos gyűlöletének gyümölcse volt. Így Isten választottjait kiemeli és elítéli a népi bosszúállóság.

Dán 3:13 *Nabukodonozor ekkor dühösen és haragosan megparancsolta Sidráknak, Misáknak és Abednégónak, hogy hozzák elő. És ezeket a férfiakat a király elé vitték.*

13a- Ne feledje, hogy ez a három ember megszerezte Nabukodonozortól a legmagasabb pozíciókat a királyságában, mert bölcsőbbnek, intelligensebbnek tűntek, mint népe népe. Ez az oka annak, hogy „ingerült és dühös” állapota megmagyarázza, hogy pillanatnyilag elfelejti kivételes tulajdonságait.

Dán 3:14 *Felele Nabukodonozor, és monda nékik: Szándék volt-e Sidrák, Misák és Abednégó, hogy nem szolgáljátok az én isteneimet, és nem imádjátok az aranyszobrot, amely nálam van?*

14a- Meg sem várja, hogy válaszoljanak a kérdésére: Szándékosan nem engedelmeskedsz a parancsaimnak?

Dán 3:15 *Most pedig készülj fel, és amikor meghallod a trombita, a síp, a gitár, a szambuk, a zsoltár, a duda és mindenféle hangszer hangját, leborulsz és imádod a szobrot, amely Én csináltam; ha nem imádod őt, azonnal a tüzes kemence közepébe vetnek. És ki az az isten, aki megszabadít a kezemből?*

15a- Hirtelen ráébredt, mennyire hasznosak számára ezek az emberek, és a király kész új esélyt kínálni nekik azáltal, hogy engedelmeskedik egyetemes birodalmi parancsának.

A feltett kérdés váratlan választ fog kapni az igaz Istentől, akiről úgy tűnik, hogy Nabukodonozor megfélemezett birodalmi életének tevékenysége miatt. Ezenkívül semmi sem támasztja alá az ügy időpontját.

Dán 3:16 *Sidrák, Mésák és Abednégó azt felelték Nabukodonozor királynak: Nem kell válaszolnunk neked ebben a kérdésben.*

16a- Ezek a szavak, amelyeket kora leghatalmasabb királyának mondtak, felháborítónak és tiszteletlennek tűnnek, de ezek az emberek, akik ezt mondták, nem lázadó emberek. Éppen ellenkezőleg, az élő Isten iránti engedelmisség mintái, akikhez szilárdan elhatározták, hogy hűségesek maradnak.

Dán 3:17 *Íme, a mi Istenünk, akinek szolgálunk, ki tud minket szabadítani a tüzes kemencéből, és kiszabadít minket a te kezedből, ó király.*

17a- A királlyal ellentétben a hűséges választottak megtartották azokat a bizonyítékokat, amelyeket Isten adott nekik, hogy megmutassák, velük van a látomás próbájában. Ezt a személyes élményt az egyiptomiaktól és rabszolgaságuktól megszabadított népük dicsőséges emlékeivel társítva ugyanezen hűséges Isten által, a merészséget a királlyal való szembefordulásig tolják. Eltökéltségük teljes, még ha ez a haláluk árán is történik. De a Lélek megjövendöli a beavatkozását: *megszabadít minket a kezedből, ó király.*

Dán 3:18 *Különben tudd meg, ó király, hogy nem szolgáljuk isteneidet, és nem imádjuk az aranyszobrot, amelyet felállítottál.*

18a- És abban az esetben, ha Isten segítsége nem jön el, jobb, ha hűséges kiválasztottként halnak meg, mint árulóként és gyávákként életben maradnak. Ez a hűség a görög üldöző által 168-ban kiszabott próbában lesz megtalálható. És ezt követően az egész keresztény korszakban az igaz keresztények körében, akik a világ végezetéig nem fogják összetéveszteni Isten törvényét a gonosz emberek törvényével.

Dán 3:19 *Nabukodonozort ekkor harag töltötte el, és arcát megváltoztatta, Sidrák, Misák és Abednégó ellen fordította arcát. Megint megszólalt, és megparancsolta, hogy a kemencét hétszer melegítsék fel, mint amennyit fel kellene fűteni.*

19a- Meg kell érteni, hogy ez a király élete során soha nem látott vagy hallott senkit, aki ellenezte döntéseit; ami igazolja *dühét* és *arca* megjelenésének *megváltozását*. Az ördög bemegy hozzá, hogy elvezesse, hogy megölje Isten választottait.

Dán 3:20 *Azután megparancsolta seregének legerősebb katonái közül, hogy kötözzék meg Sidrákot, Misákot és Abednégót, és dobják a tüzes kemencébe.*

Dán 3:21 *Ezeket a férfiakat pedig megkötözték a nadrágjukban, a zubbonyaikban, a köpenyeikben és a többi ruhájukban, és a tüzes kemence közepébe vetették őket.*

21a. Mindezek az említett anyagok éghetőek, csakúgy, mint a hústestük.

Dán 3:22 *Mivel a király parancsa szigorú volt, és a kemence rendkívül forró volt, a láng megölte azokat az embereket, akik Sidrákot, Misákot és Abednégót beledobták.*

22a- Ezeknek az embereknek a halála bizonyítja ennek a kemence tüzeinek halálos hatékonyságát.

Dán 3:23 *És ez a három férfiú, Sidrák, Misák és Abednégó, megkötözve esett a tüzes kemencébe.*

23a- A király parancsát végrehajtják, még a saját szolgálait is megölik.

Dán 3:24 *Nabukodonozor király pedig megrémült, és gyorsan felkelt. Ő pedig felelvén, monda az ő tanácsadóinak: Nem vetettünk-e három megkötözött embert a tűz közepébe? Azt felelték a királynak: Bizony, ó király!*

24a- Korának királyainak királya nem hisz a szemének. Amit lát, az meghaladja az emberi képzeletet. Úgy érzi, meg kell nyugtatnia magát azzal, hogy megkérdezi a körülötte lévőket, hogy valóság-e az az akció, amikor három embert dobnak a kemence tüzebe. És ezek megerősítik előtte a dolgot: *Ez bizonyos, ó király!*

Dán 3:25 *Felele és monda: Nos, látok négy embert, akik rabszolga nélkül járnak a tűz közepén, és nincs bántódásuk. a negyedik alakja pedig az istenek fiához hasonlít.*

25a- Úgy tűnik, csak a királynak volt látomása a negyedik szereplőről, amely megrémítette. A három férfi példamutató hitét Isten tiszteli és megválaszolja. Ebben a tűzben a király meg tudja különböztetni az embereket, és meglátja a fény és a tűz alakját, amely velük áll. Ez az új élmény felülmúlja az elsőt. Az élő Isten valósága még mindig bebizonyosodott számára.

25b- *, a negyedik alakja pedig az istenek fiához hasonlít*

E negyedik szereplő megjelenése annyira különbözik az emberektől, hogy a király *az istenek fiával azonosítja*. A kifejezés boldog, mert valóban

közvetlen beavatkozása annak, aki az emberek számára *Isten Fiává* és az *Emberfiává*, Jézus Krisztusé lesz.

Dán 3:26 *Ekkor Nabukodonozor a tüzes kemence bejáratához közeledett, és így szólt: Sidrák, Misák és Abednégó, a Magasságos Isten szolgálói, jöjjetek ki és jöjjetek! És Sidrak, Misák és Abednégó kijöttek a tűz közepéből.*

26a- Nabukodonozor ismét báránnyá változtatja magát egy nála mérhetetlenül erősebb oroszlánkirály előtt. Ez az emlékeztető felébreszti az előző látomás tapasztalatának bizonyosságát. A menny Istene másodszor fordul hozzá.

Dán 3:27 *Egybegyűltek a satrapák, a sáfárok, a helytartók és a király tanácsosai; látták, hogy a tűznek nem volt hatalma ezeknek a férfiaknak a testén, hogy a fejükön nem égett meg a haj, az alsónadrágjuk nem sérült meg, és a tűz szaga nem érte őket.*

27a- Ebben a tapasztalatban Isten bizonyítékot ad nekünk és Nabukodonozornak valódi mindenhatóságára. Földi törvényeket alkotott, amelyek meghatározzák minden ember és minden állat életét, amely a földjén és az ő dimenziójában él. De most bebizonyította, hogy sem ő, sem az angyalok nincsenek alávetve ezeknek a földi szabályoknak. Az egyetemes törvények megalkotója, Isten felettük áll, és akarata szerint csodálatos eseteket rendelhet el, amelyek az ő idejében dicsőséget és hírnevet hoznak majd Jézus Krisztusnak.

Dán 3:28 *Felele Nabukodonozor és monda: Áldott legyen Sidrák, Misák és Abednégó Istene, aki elküldte angyalát, és megszabadította szolgálóit, akik bíztak benne, és akik megszegték a király parancsát, és inkább átadták testüket, mint hogy szolgáljanak és imádjanak. bármely más isten, mint az ő Istenük!*

28a- A király haragja elmúlt. Miután férfiként talpra áll, tanul a tapasztalatokból, és parancsot ad ki, amely megakadályozza, hogy a dolog megismétlődjön. Mert keserű az élmény. Isten megmutatta a babiloniaknak, hogy Ő él, tevékeny, és tele van erővel és hatalommal.

28b- *aki elküldte angyalát és megszabadította szolgálóit, akik bíztak benne, és akik megszegték a király parancsát, és inkább átadták testüket, mint hogy más isteneket szolgáljanak és imádjanak, csak az ő Istenükön!*

A nagyfokú világosságban a király ráébred, hogy milyen csodálatra méltó azoknak a férfiaknak a hűsége, akiket örült büszkesége meg akart ölni. Kétségtelen, hogy tisztában van azzal, hogy hatalma révén elkerülhette volna ezt a büszkesége okozta ostoba megpróbáltatást, amely csak ártatlan emberek kockázatára készíti hibázásra.

Dán 3:29 *Ez az én parancsom: Minden embert, néptől, nemzettől vagy nyelvtől függetlenül, aki rosszat mond Sidrák, Misák és Abednégó Istenéről, darabokra vágjanak, és háza romba döntsen. egy rakás szemét, mert nincs más isten, aki úgy tudna megszabadítani, mint ő.*

29a- Ezzel a nyilatkozattal Nabukodonozor király védelmet nyújt Isten választottjainak.

Ugyanakkor megfenyeget mindenkit, aki rosszat beszél Sidrák, Misák és Abednégó Istenéről, és kijelenti, *darabokra szakad, a háza pedig szeméthalommá válik, mert nincs más isten, aki úgy megszabadíthatna, mint ő.* Ezzel a fenyegetéssel szemben bizonyos, hogy amíg Nabukodonozor király uralkodik, Isten hűséges választottjainak nem lesz gondja összeesküvések miatt.

Dán 3:30 Ezután a király boldoggá tette Sidrákot, Misákot és Abednégót Babilon tartományában.

30a- „Minden jó, ha jó a vége” az élő Isten, minden élő és létező teremtőjének hűséges választottai számára. Mert választottai utoljára támadnak fel, és a holtak, egykori ellenségeik porán járnak a helyreállított földön az örökkévalóságon át.

Az utolsó tesztben ezt a happy endet is megkapjuk. Így az első próba és az utolsó haszon az élő Isten közvetlen beavatkozásából választottai javára, akiket Jézus Krisztusban, a Megváltóban üdvözíteni jön, mivel Jézus neve azt jelenti, hogy „YaHWÉH megment”.

Dániel 4

Dán 4:1 Nabukodonozor király minden népnek, nemzetnek és nyelvnek, a kik az egész földön laknak. Békesség adjon neked bőségben!

1a- A hangnem és a forma bizonyítja, a király, aki beszél, az, aki megtért Dániel Istenéhez. Kifejezései az új szövetség leveleinek írásaihoz hasonlítanak. Békét kínál, mert ő maga most békében van, emberi szívében, a szeretet és az igazságosság Istenével, az igaz, az egyetlen, az egyedülálló.

Dán 4:2 Jónak tűnt számomra, hogy megmutassam azokat a jeleket és csodákat, amelyeket a Magasságos Isten tett velem.

2a- A király most úgy cselekszik, ahogy Jézus mondta az általa meggyógyított vakoknak és nyomorékoknak: „ Menjetek, mutassátok meg magatokat a templomban, és tudjátok meg, mit tett értetek Isten ”. A királyt ugyanaz az Istentől sugalmazott vágy élteti. Mert megtérés minden nap lehetséges, de Isten nem adja meg mindegyiknek azt a hatást, amit a királyok királya, egy hatalmas és erős császár tapasztal.

Dán 4:3 Milyen nagyok az ő jelei! Milyen hatalmasak a csodái! Uralma örökké tart, és uralma nemzedékről nemzedékre megmarad.

3a- Ezeknek a dolgoknak a megértése és bizonyossága megadja neki azt a békét és igazi boldogságot, amely már itt lent található. A király mindent megtanult és megértett.

Dán 4:4 Én, Nabukodonozor, békésen laktam házamban és boldogan a palotámban.

4a- Csendes és boldog? Igen, de még mindig meg nem tért pogány az igaz Isten számára.

Dán 4:5 *Álmom volt, amely megrémített; a gondolatok, amelyekkel az ágyamon üldöztek, és az elmém látomásai rémülettel töltöttek el.*

5a- Ezt a királyt, Nabukodonozort, valóban úgy mutatják be nekünk, mint az elveszett bárányt, akit Isten Krisztusban azért jön, hogy megkeresse és megmentse a szerencsétlenségtől. Mert e békés és boldog földi idő után a király jövője a veszedelem és az örök halál lesz. Örök üdvössége érdekében Isten jön, hogy megzavarja és kínozza őt.

Dán 4:6 *És megparancsoltam, hogy Babilon minden bölcsét vezessék elém, hogy megmagyarázzák nekem az álmot.*

6a- Nyilvánvaló, hogy Nabukodonozornak komoly memóriaproblémái vannak. Miért nem hívja azonnal Danielt?

Dán 4:7 *Aztán jöttek a mágusok, az asztrológusok, a káldeusok és a jósök. Elmeséltem nekik az álmot, és nem adták meg a magyarázatot.*

7a- A dolgok úgy történnek, mint az első látomásnál, a pogány jósök szívesebben ismerik fel tehetetlenségüket, mintsem meséket mondanak a királynak, aki már fenyegette az életüket.

Dán 4:8 *Végül megjelent előttem Dániel, akit az én istenem nevééről Beltesazárnak neveztek, és akiben a szent istenek lelke van. Elmondom neki az álmot:*

8a- Meg van adva a felejtés oka. Bel még mindig a király istene volt. Emlékszem itt, hogy a méd Dareiosz, a perzsa Kürosz, a perzsa Dareiosz ' az 1. Artaxerxész az Esd.1, 6 és 7 szerint, a maga idejében mindenki értékelt fogja a választott zsidókat és egyetlen Istenüket. Beleértve Círust is, akiről Isten prófétál az Iz.44:28-ban, mondván: *Círusról azt mondom: Ő az én pásztorom, és minden akaratomat megteszi; ezt fogja mondani Jeruzsálemről: Újjáépüljön! A templomról pedig: Alapuljon meg! - A megjövendőlt pásztor teljesíti Isten prófétai akarátát, akinek elismeri, hogy engedelmeskedik.* Ez a másik szöveg megerősíti megjövendőlt megtérését: *Ézs.45:2: Így szól az Úr az ő felkentjéhez, Círushoz és a 13. versben: Én támasztottam fel Círust igazságomban, és minden útját megegyengetem. ; Újjáépíti városomat, és kiszabadítja foglyaimat váltság és vesztegetés nélkül – mondja a Seregek Ura.* És ennek a tervnek a beteljesülése az Esd.6:3-tól 5-ig jelenik meg: *Kürosz király első évében Círusz király ezt a parancsot adta Isten jeruzsálemi házára vonatkozóan: Építsék újra a házat, hogy áldozatok helye legyen. kínálnak, és szilárd alapokkal rendelkezik. Hatvan sing magas lesz, hatvan sing széles, három sor faragott kő és egy sor új fa. A költségeket a király háza viseli . Ezenkívül az Isten házának arany- és ezüstedényeit, amelyeket Nabukodonozor a jeruzsálemi templomból elvett és Babilonba vitt, visszaviszik, a jeruzsálemi templomba viszik oda, ahol voltak, és a házban helyezik el. Istené. A költségeket a király háza viseli.* Isten megadja neki azokat a kitüntetések, amelyeket Salamon királynak adott. Azonban légy óvatos! Ez a rendelet nem teszi lehetővé, hogy a Dán.9:25-ben javasolt számítást használják a Messiás első eljövételének dátumának meghatározásához; Artaxerxész perzsa királyé lesz. Cyrus újjáépíttette a templomot, de Artaxerxész engedélyezte Jeruzsálem falainak újjáépítését és az egész zsidó nép visszatérését nemzeti földjére.

Dán 4:9 *Beltesazár, a varázslók főnöke, akiről tudom, hogy a szent istenek lelke van benned, és akinek semmi titka nem nehéz, fejtse meg nekem azokat a látomásokat, amelyeket álmodban láttam.*

9a- Meg kell értenünk, hol van a király. Gondolatában pogány maradt, és csak Dániel Istenét ismerte fel másik istennek, kivéve, hogy képes volt megmagyarázni az álmokat. Nem merült fel benne a gondolat, hogy isteneket kell váltania. Dániel Istene csak egy másik isten volt a többiekhez képest.

Dán 4:10 *Ezek az elmém látomásai, amíg fekszem. Néztem, és íme, volt egy magas fa a föld közepén.*

10a- Azokon a képeken, amelyekkel Jézus leckéket ad azoknak a szellemi embereknek, akiket tanítani akar, a fa az ember képe lesz, a hajladozó nádtól a hatalmas és fenséges cédrusig. És ahogyan az ember tudja értékelni a fa ízletes gyümölcsét, Isten is értékeli vagy nem a teremtményei által teremtett gyümölcsöt, a legkellemesebbtől a legkevésbé kellemesig, sőt utálatos és utálatos.

Dán 4:11 *És ez a fa nagy és erős lett, csúcsa az egekig ért, és látható volt az egész föld határaitól.*

11a- A szobor látomásában a káldeus királyt már egy fához hasonlították a hatalom, az erő és a birodalom képe szerint, amelyet az igaz Isten adott neki.

Dán 4:12 *Lombja gyönyörű volt, és gyümölcse bőséges; ennivalót hordott mindenkinek; a mezei vadállatok árnyéka alatt bújtak meg, és minden élőlény táplálékot merített belőle.*

12a- Ez a hatalmas király megosztotta birodalmának minden tagjával a vagyont és az általa előállított élelmiszert az ő irányelvei alapján.

12b- *az égi madarak ágai között laktak,*

A kifejezés a Dan.2:38 ismétlése. A szó szoros értelmében ezek az égi madarai azt a békét és nyugalmat képviselik, amely az irányítása alatt uralkodik. Lelki értelemben Isten mennyei angyalait jelentik, de ebben az egyetlen utalásban a Prédikátor 10:20-ból magáról Istenről van szó, mert egyedül ő kutatja minden ember gondolatait: *Ne átkozd a királyt, , még az elmédben is, és ne átkozd a gazdagokat abban a szobában, ahol alszol; mert az ég madara elviszi hangodat, a szárnyas állat kiadja szavaidat .* Az idézetek többségében az égi madarai sasokat és ragadozómadarakat idéznek, dominánsan a szárnyas fajok között. A madarak ott telepednek le, ahol bőséges a táplálékuk; a kép tehát megerősíti a jólétet és az étellel való telítettséget.

Dán 4:13 *Lelkem látomásaiban, amelyeket fekve láttam, láttam, és íme, az éber és szentek közül egy leszállt az égből.*

13a- Valóban, az égi angyaloknak nincs szükségük aludni, ezért állandó tevékenységben vannak. Azok , akik szentek és Istent szolgálják, leszállnak a mennyből, hogy elvigyék üzeneteit földi szolgálóinak.

Dán 4:14 *És erősen kiáltott, és így szólt: Vágd ki a fát, és vágd le az ágait; rázza le a lombzatot, és szórja szét a gyümölcsöket; a vadállatok meneküljenek alóla, és a madarak az ágai közül!*

14a- A látomás azt hirdeti, hogy a király elveszíti királyságát és uralmát felette.

Dán 4:15 *A szárat pedig hagyd ott, ahol a gyökerek a földben vannak, és kösd vas- és rézláncokkal a mező füve közé. Átitassa őt az ég harmatja, és mint a vadállatoknak legyen része a föld füve.*

15a- *De hagyja a törzset a földben, ahol a gyökerek vannak*

A király az ő birodalmában marad; nem fogják kiutasítani.

15b- *és kösd meg vas- és rézláncokkal a mező füve közé*

Nincs szükség vas- vagy sárgaréz láncokra, mert Isten egyszerűen elveszti képlékeny teremtményét ésszerűségét és józan eszét minden tekintetben, fizikai, szellemi és erkölcsi szempontból. A hatalmas király a mezei vadállatnak tekinti magát. Királyságának nagyjai ezért kénytelenek lesznek megvonni tőle a királyság uralmát.

15c - *Átítassa őt az ég harmatja, és legyen része a föld füve, mint a vadállatoknak*

Elképzelhetjük a felnőttek megdöbbenését, akik látni fogják, amint fűvet eszik a földről, mint egy tehén vagy egy juh. Megtagadja a fedett lakásokat, inkább a mezőkön lakik és alszik.

Dán 4:16 *Elvételik tőle emberi szíve, és néki adatik a vadállat szíve; és hétszer múlik el rajta.*

Ebben a tapasztalatban Isten ismét bizonyítja valódi mindenhatóságát. Mivel minden teremtménye életének Teremtője, dicsőségére bármikor intelligenssé tehet valakit, vagy éppen ellenkezőleg, elnémíthatja. Mivel a szemük láthatatlan marad, a férfiak figyelmen kívül hagyják ezt a fenyegetést, amely folyamatosan nehezíti őket. De igaz, hogy ritkán avatkozik közbe, és ha mégis, az bizonyos okból és célból történik.

Kimért a büntetés. Nabukodonozor királyra hétszer, mindössze hét évig fog vonatkozni. Nem jogos ezt az időtartamot másra használni, mint magára a királyra. Itt is a „7” szám választásával a teremtő Isten „királyi pecsétjével” kezdi a véghezvitel előtt álló cselekvést.

Dán 4:17 *Ez a mondat a figyelők rendelete, ez a határozat a szentek parancsa, hogy az élők megtudják, hogy a Magasságos uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek akarja, és hogy ott neveli a legaljasabb embert.*

17a- *Ez a mondat azoknak a rendelete, akik nézik*

A Lélek kiemeli ennek az isteni beavatkozásnak a kivételes jellegét, amelynek „rendelkezési” szerepét adja azoknak, akik figyelik. Az embernek meg kell tanulnia, hogy a megtévesztő látszat ellenére folyamatosan figyelik az égi lények. Isten ezt a példát tanulságul akarja adni az emberek számára a világ végezetéig. Azáltal, hogy idézi azokat, akik nézik, felfedi Isten táborának angyalainak tökéletes kollektív egységét, amely társítja őket terveiben és cselekedeteiben.

17b- *hogy az élők megtudják, hogy a Magasságos uralja az emberek országát, és annak adja, akinek akarja.*

Isten mindent irányít és mindent irányít. Az ember gyakran megfélemedezik erről a rejtett valóságról, és azt hiszi, hogy ura sorsának és döntéseinek. Azt hiszi, hogy ő választja meg vezetőit, de Isten az, aki jóakarata és a dolgok és lények feletti ítélete szerint hivatalba helyezi őket.

17c- *és hogy ott neveli a leghitványabb embert*

Igaz a mondás: „Az embereknek olyan vezetőik vannak, amilyeneket megérdemelnek”. Amikor az emberek megérdemelnek egy aljas embert vezetőként, Isten ezt rákényszeríti.

Dán 4:18 Ez az az álom, amelyet én, Nabukodonozor király álmodtam. Te, Belsazar, add meg a magyarázatot, mert birodalmam minden bölcse nem adhatja meg nekem; megteheted, mert benned van a szent istenek szelleme.

18a- Nabukodonozor halad, de még mindig nem tért meg. Még mindig emlékezett arra, hogy Dániel szent isteneket szolgál. A monoteizmust még nem érti.

Dán 4:19 Ekkor Dániel, akit Belsazárnak hívtak, egy pillanatra elképedt, és gondolatai megzavarták. Felele a király és monda: Beltesazar, ne zavarjon téged az álom és a magyarázat; Beltesazar pedig így válaszolt: Uram, legyen az álom a te ellenségeidé, és a magyarázata a te ellenségeidnek!

19a- Dániel megérti az álmot, és ami fog történni, az annyira szörnyű a király számára, hogy Dániel szívesebben látná, hogy a dolog az ellenségein valósul meg.

Dán 4:20 A fa, amelyet láttál, amely nagyra és erősre nőtt, teteje az egekig ért, és amely a föld minden részén látható volt;

Dán 4:21 Ez a fa, melynek lombja gyönyörű volt és gyümölcse bőséges, amely mindenkinek táplálékot adott, amely alatt a mezei vadállatok mennek, és amelynek ágai között az ég madarai laktak,

21a- gyönyörű volt a lombzat
Fizikai megjelenés és ruházat.

21b- és bőséges gyümölcsök
A jólét bősége.

21c- aki mindenkinek enivalót hordott
Aki egész népe ételmezéséről gondoskodott.

21d- amely alatt a mezei vadállatok mendégéltek
A király védelmezője szolgáltnak.

21.- és amelynek ágai között az ég madarai is otthonra találtak
Uralkodása alatt népe nagy biztonságban élt. A madarak elrepülnek, és a legkisebb veszélyre is elhagyják a fát.

Dán 4:22 Te vagy, ó, király, aki nagy és erős lett, akinek nagysága megnőtt és az egekig emelkedett, és uralma a föld határáig terjed.

Dán 4:23 És látta a király lejönni az égből az egyik szent őrző, aki ezt mondta: Vágd ki a fát és pusztítsd el! Hanem hagyd a törzset a földben, ahol a gyökerek vannak, és kösd vas- és rézláncokkal a mező füve közé; áztassa be az ég harmatával, és legyen az ő része a mezei vadakkal, amíg hétszer rá nem száll.

Dán 4:24 Ez a magyarázat, ó király, ez a Magasságos rendelete, amely beteljesedik az én uramon, a királyon.

Dán 4:25 Kiűznek titeket az emberek közül, és a mezei vadakkal fogtok lakni, és füvet adnak néktek enni, mint az ökröket; átítatsz az ég harmatával, és hétszer múlik el feletted, míg meg nem tudod, hogy a Magasságos uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek akarja.

25a- amíg meg nem tudjátok, hogy a Magasságos uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek akarja.

Dániel Istent „a Magasságosnak” említi. Így irányítja a király gondolatait az egyetlen Isten létezésére; ez az elképzelés, amelyet a király nagy nehezen megért, e többistenhitű származás miatt, amelyet apáról fiúra örökölték.

Dán 4:26 *Az a parancs, hogy hagyd el a törzset, ahol a fa gyökerei vannak, azt jelenti, hogy a királyságod veled marad, ha felismered, hogy Aki uralkodik, a mennyben van.*

26a- Amikor felismeri, hogy aki uralkodik, az a mennyben van, a megaláztatás élménye megszűnik, mert a király meggyőződik és megtér.

Dán 4:27 *Ezért, ó király, legyen tetsző tanácsom! Vess véget a bűneidnek az igazságosság gyakorlásával, és a gonoszságodnak azzal, hogy együtt érzed a szerencsétleneket, és boldogságod folytatódhat.*

27a- Amikor a király megvalósítja azokat a dolgokat, amelyeket Dániel ebben a versben felsorol, valóban meg fog térni. De ez a karakter át van adva a büszkeségnek, vitathatatlan ereje szeszélyessé és gyakran igazságtalanná tette, amint azt a korábbi tapasztalatok megtanították.

Dán 4:28 *Mindezek Nabukodonozor királyon történtek .*

28a- Dániel ezen nyilatkozata megtiltja ennek a próféciának minden más értelmezését, amely semmisnek ítéli a Jehova Tanúi és bármely más vallási csoport által tanított próféta alapokat, amelyek ellentmondanak a Dániel által meghatározott szabálynak. Ráadásul az egész fejezet tartalma is ezt bizonyítja. Mert a történetből megtudjuk, miért sújtja a királyt átok a fáról szóló próféciában.

Dán 4:29 *Tizenkét hónap elteltével, amint a babilóniai királyi palotában járt,*

29a- 12 hónap, vagy egy év vagy „ egy idő ” telik el a látomás és annak megvalósulása között.

Dán 4:30 *Felele a király, és monda: Hát nem ez a nagy Babilon, amelyet királyi lakhelyül építettem hatalmasságom erejével és dicsőségem dicsőségére?*

30a- Ez az a végzetes pillanat, amikor a király jobban tette volna, ha csendben marad. De megérthetjük, mert Babilonja valóban egy tiszta csoda volt, amelyet még mindig a „világ hét csodája” közé sorolnak. Zöldségben buja függőkertek, tavak, tágas terek és sáncok mindkét oldalon 40 km-es téren. Sáncok, amelyek tetején a sáncok teljes hosszában két harckocsi elhaladhatott egymás mellett; az akkori autópálya. Egyik kapuja, amelyet Berlinben rekonstruáltak, két, kék zománcozott kövekből álló fal közepén található, amelyekre a király emblémája van vésve: egy sasszárnyú oroszlán, amelyről a Dan.7:4 említést tesz. Volt mire büszkének lennie. Isten azonban nem büszkeséget lát szavaiban, hanem gőgöt, de mindenekelőtt a felejtést és a korábbi tapasztalatai iránti megvetést. Természetesen nem ez a király az egyetlen büszke lény a földön, de Isten ráirányította a tekintetét, a mennyébe akarja, és meg is fogja kapni. Ez magyarázatot érdemel: Isten a látszatokon túl ítéli meg teremtményeit. Átkutatja szívüket és elméjüket, és tévedés nélkül felismeri az üdvösségre érdemes juhokat. Ez arra készíti, hogy ragaszkodik és olykor csodákat művel, de a módszert a kapott végeredmény minősége indokolja.

Dán 4:31 *Míg a szó még a király szájában volt, szózat szállt alá az égből: Halld, Nabukodonozor király, hogy elveszik tőled az országot.*

31a- Nabukodonozor Isten szeretetének áldozata, aki csapdát állított neki, és próféta álmában figyelmeztette rá. A mennyből jövő mondat hallható, de örülünk, mert a gonoszság, amit Isten tesz vele, megmenti és örökkévalóvá teszi az életét.

Dán 4:32 *Kiűznek téged az emberek közül, a mezei vadakkal fogsz lakni, és füvet adnak enni, mint az ökröket; és hét idő múlik el rajtad, míg meg nem tudod, hogy a Magasságos uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek akarja.*

32a- Hét éven át, hétszer, a király elveszti az eszét, és elméje meggyőzi őt arról, hogy csak állat.

Dán 4:33 *Ugyanebben az időben beteljesedett a szó Nabukodonozoron. Kiűzték az emberek közül, füvet evett, mint az ökrök, testét átáztatta az ég harmatja; amíg a haja meg nem nőtt, mint a sasok tolla, és a körme, mint a madaraké.*

33a- A király tanúsítja, hogy minden, amit bejelentettek a látomásban jól sikerült neki. A megtért király ezt a megalázó élményt idézi fel tanúságtételének megírásában, önmagáról harmadik személyben beszél. A szégyen még mindig arra készteti, hogy hátráljon. Egy másik magyarázat is lehetséges, mégpedig az, hogy ezt a bizonyágtételt a király és Dániel, az új testvére az igaz Istenben együtt írta.

Dán 4:34 *A kitűzött idő után én, Nabukodonozor, az ég felé emeltem szemeimet, és az értelem visszatért hozzám. Áldottam a Magasságost, dicsértem és dicsőítettem azt, aki örökké él, akinek uralma örökkévalóság, és akinek országa nemzedékről nemzedékre megmarad.*

34a- A bölcs és mindenható Isten elnyeri az elveszett bárány szeretetét. Csatlakozott nyájához, és megsokszorozza dicséretét dicsőségéért.

34b- *akinek az uralma örök uralom, és akinek uralma nemzedékről nemzedékre tart*

A képlet az 5. ^{királyságra vonatkozik, ezúttal örökkévaló, a Dán} *Emberfia* látomásában. 7:14: *Neki adatott az uralom, a dicsőség és a királyság; és minden nép, nemzet és ember minden nyelven szolgálta őt. Uralma örökkévaló uralma, amely nem múlik el, és királysága soha nem pusztul el.* És a Dán.2:44-es kép látomásában is: *E királyok idejében a menny Istene olyan királyságot támaszt, amely soha el nem pusztul, és nem megy át más népek uralma alá; összetöri és elpusztítja mindezeket a királyságokat, és ő maga örökké megmarad.*

Dán 4:35 *Mindaz, ami a földön lakik, semmi az ő szeme előtt: úgy cselekszik, ahogy akarja az ég seregével és a föld lakóival, és nincs, aki ellenállna az ő kezének. Ő: Mit csinálsz?*

35a- Dicsőség az élő Istennek! Mert ezúttal a király mindent megértett és megtért.

Dán 4:36 *Abban az időben visszatért hozzám a józanság; királyságom dicsősége, fenségem és ékességem visszaadta nekem; a tanácsadóim és a véneim ismét megkérdeztek; Visszakerültem királyságomba, és hatalmam csak növekedett.*

36a- Akárcsak az igaz és becsületes Jób, akinek Isten fiakat, leányokat és utódot adott a megpróbáltatások végén, a király is visszanyeri nagyjainak bizalmát, és újrakezdi bölcs uralmát az élő Isten által megvilágosított igaz bölcsek között. Ez a tapasztalat azt bizonyítja, hogy Isten annak adja a királyságot, akinek akarja. Ő inspirálta a nagy káldeusokat, hogy újra kérjék királyukat.

Dán 4:37 *Én pedig, Nabukodonozor, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyek Királyát, akinek minden cselekedete igaz, útai igazak, és aki meg tudja alázni azokat, akik kevélyen járnak.*

37a- Kimondhatja, mert fizetett azért, hogy elmondhassa.

A legrosszabb elkerülése érdekében a fog kihúzása nagyon fájhat; de a tét igazolhatja a szenvedést. Az örökkévalóság elnyeréséhez nehéz vagy nagyon kemény megpróbáltatásokon kell keresztülmenni, a büszkeség gyökerestől való elszakítása igazolni fogja őket, amikor csak lehetséges. Jézus Krisztus, ismerve lehetőségeit, vakká tette Pált a damaszkuszi úton, hogy a szellemileg vak „testvérei üldözője” hűséges és buzgó tanúja legyen, miután visszanyerte szeme látását, de mindenekelőtt saját szeme látását. szellem.

Dániel 5

Dán 5:1 *Belszár király nagy lakomát rendezett nemeseinek, akik száma ezer volt, és bort ivott az ő jelenlétében.*

1a- Nabukodonozor király már elég idős korában elaludt Isten békéjében, és fia, Nabonidus követte őt, vonakodva a kormányzástól, ezért fiát, Belszárt hagyta uralkodni helyette. Ne keverje össze ezt a nevet, ami azt jelenti, hogy „Bel megvédi a királyt”, Istennek szándékában áll felvenni a kihívást azzal, amit Nabukodonozor Dánielnek adott: Belteszár, ami azt jelenti, hogy „Bel megvédi”. E nevek eredete Bel vagy Béliál imádata, aki mögött a politeizmus egyetlen szervezője áll: a Sátán, az ördög. Amint látni fogjuk, a megtért király utódai nem követték ezen az úton.

Dán 5:2 *Belszár, miután megkóstolta a bort, elhozta azokat az arany- és ezüstedényeket, amelyeket atyja, Nabukodonozor vitt el a jeruzsálemi templomból, hogy a király és nemesei, feleségei és ágyasai felhasználják őket. ivás.*

2a- Ennek a pogány királynak ezek az arany- és ezüstedények csak a zsidóktól elvett zsákmány. Miután úgy döntött, hogy figyelmen kívül hagyja az igaz Istent, akihez Nabukodonozor megtért, figyelmen kívül hagyja azt a tényt, hogy ez az élő Isten ítél minden cselekedetét. Azzal, hogy ezeket a megszentelt és megszentelt dolgokat a teremtő Isten szolgálatában aljas és trágár célra használja, rövid élete utolsó hibáját követi el. A maga idejében Nabukodonozor tudta, hogyan kell figyelembe venni a zsidók Istenének cselekvő erejét, mert megértette, hogy nemzeti istenei valójában nem léteznek. A babiloni királynak alávetett népek mindegyike hallotta erőteljes bizonyágtételét a menny királya mellett, különösen annak közvetlen családjá. Istennek tehát minden oka megvan arra, hogy most igazságosnak és irgalmatlannak mutassa magát.

Dán 5:3 *Azután elhozták az arany edényeket, amelyeket a templomból, az Isten házából, Jeruzsálemből vettek ki; a király és nemesei, feleségei és ágyasai pedig ittak belőle.*

3a – Dániel ragaszkodik az eltávolított edények eredetéhez a templomból, az Isten házából Jeruzsálemben. Már látva, hogy a zsidó Isten megengedte, hogy ezeket a dolgokat eltávolítsák templomából, a fiatal királynak meg kellett volna értenie, hogy az igaz Isten megbünteti és szigorúan megbünteti azokat, akik rosszul szolgálják őt. A pogány istenek nem tesznek ilyesmit, és tisztviselőik csak azoknak az embereknek a kedvében járnak, akiknek hiszékenységet kihasználják.

Dán 5:4 *Bort ittak, és dicsérték az arany, ezüst, réz, vas, fa és kő isteneit.*

4a- A trágár használat idejétmúlt, bálványimádó használat, Isten utálatosságának csúcspontja. Fontos részlet, a figyelmetlenség nagy

megnyilvánulásával a király a barátaival lakomázik, miközben városát az ostromló médek és perzsák fenyegetik.

Dán 5:5 *Abban a pillanatban megjelentek egy férfi kéz ujjai, és a lámpatartóval szemben írtak a királyi palota falának mészkövére. A király látta az író kéznek ezt a végét.*

5a- Mivel Nabukodonozor korának csodáit megvetették, ennek az új csodának nem a megtérés a célja, hanem a bűnösök életének elpusztítása, ahogy látni fogjuk. A gonosz vádlók előtt, akik egy bűnös halálát akarták, Jézus Krisztus az ujjával homokba írja azokat a bűneiket is, amelyeket titokban követnek el.

Dán 5:6 *Ekkor a király színt váltott, és gondolatai megzavarták őt; hátának izületei elernyedtek, térdei pedig egymásnak koppantak.*

6a- A csoda azonnal kifejti hatását. A mámor ellenére az elméje reagál, megrémül.

Dán 5:7 *És kiáltott a király az asztrológusokért, a káldeusokért és a jövendőmondókért; és a király válaszolt, és így szólt a babiloni bölcsekhez: Aki elolvassa ezt az írást, és megadja nekem a magyarázatát, bíborba öltözzék, és arany nyakláncot viseljen a nyakában, és harmadik helye lesz a könyvben. a királyság kormányosa.*

7a- Ismét figyelmen kívül hagyják Dánielt; vallomásait megvetette a királyi utódlás. Az ifjú király ismét rendkívüli kínjában a legmagasabb kitüntetést ígéri annak, aki képesnek bizonyul a falra írt üzenet természetfeletti módon történő megfejtésére. Aki ezt megteszi, harmadik helyet kap a királyságban, mert Nabonidus és Belsazar az első és a második helyet foglalja el.

Dán 5:8 *A király minden bölcse bement; de nem tudták elolvasni az írást és nem tudták megmagyarázni a királyt.*

8a- Mint Nabukodonozor idején, ez lehetetlen marad a pogány bölcsek számára.

Dán 5:9 *Mire Belsazar király nagyon megijedt, elváltoztatta színét, főemberei pedig megrémültek.*

Dán 5:10 *És a királyné a király és nemesei szavai miatt bement a lakomaterembe, és így szólt: Király, élj örökké! Ne zavarjanak a gondolataid, és ne változtassa meg az arcod színét!*

Dán 5:11 *Van egy ember a te országodban, akiben a szent istenek lelke van; és atyád idejében világosság, értelem és bölcsesség volt benne, mint az istenek bölcsessége. Nabukodonozor király, a te atyád, a király, a te apád, a mágusok, asztrológusok, a káldeusok és a jósök vezetőjévé tette,*

Dán 5:12, *mert benne Dániel, akit Beltesazar király nevezett el, felsőbbrendű szellemet, tudást és értelmet, álmok magyarázatának, találós kérdések megfejtésének és nehéz kérdések megfejtésének képességét találta. Ezért szólítsák Dánielt, és ő megmagyarázza.*

12a- A királynőnek ez a vallomása zavarba ejtő, és elítéli az egész királyi családot: tudtuk ezt... de úgy döntöttünk, hogy nem vesszük figyelembe.

Dán 5:13 *Ekkor Dánielt a király elé vitték. Felele a király, és monda Dánielnek: Te vagy ez a Dániel, aki Júda foglyai közül való, akit atyám, a király hozott ki Júdából?*

Dán 5:14 *Hallottam rólad, hogy az istenek szelleme van benned, és hogy világság, értelem és rendkívüli bölcsesség van benned.*

Dán 5:15 *Épp most hozták elém a bölcseket és az asztrológusokat, hogy elolvassák ezt az írást, és megadják nekem a magyarázatot; de nem tudták megadni a szavak magyarázatát.*

Dán 5:16 *Megtanultam, hogy tudsz magyarázatot adni és nehéz kérdéseket megoldani; most, ha el tudod olvasni ezt a szentírást, és megadod a magyarázatot, bíborba öltöztetsz, arany nyakláncot hordasz a nyakadban, és te leszel a harmadik hely a királyság kormányzatában.*

16a- Harmadik hely Nabonidus, apja és ő maga után.

Dán 5:17 *Dániel így válaszolt a király előtt: Őrizd meg ajándékaidat, és add oda másnak; mindazonáltal felolvasom az írást a királynak, és megadom neki a magyarázatot.*

17a- Dániel idős, és nem tulajdonít jelentőséget a kitüntetéseknek, az ezüst és arany áruinak és értékeinek, de a lehetőség, hogy emlékeztesse ezt a fiatal királyt hibáira, bűneire, amelyekért fizetnie kell az életéért, nem megtagadja, és ő Isten szolgálója az ilyen típusú cselekedetekért.

Dán 5:18 *Ő király, a legfőbb Isten atyádnak, Nabukodonozornak hatalmat, nagyságot, dicsőséget és fenséget adott;*

18a- Nabukodonozor uralkodása az igaz Isten műve és ajándéka volt, csakúgy, mint az ő *nagyszerűsége*, amelyet *keveltségéből saját erejének* tulajdonított, mielőtt hét évig ostoba lett volna Istentől.

Dán 5:19 *És a nagyság miatt, amelyet neki adott, minden nép, nemzet, minden nyelv emberei féltek és remegtek előtte. A király megölte azokat, akiket akart, és akiket akart, életben hagyta; azokat nevelte, akiket akart, és azokat, akiket akart, leengedte.*

19a- *A király megölte azokat, akiket akart*

Ez az Istentől kapott hatalom különösen arra készítette, hogy megbüntesse a lázadó zsidó népet, és sok képviselőjét megölje.

19b- *és elhagyta azok életét, akiket akart*

Dániel és a foglyul ejtett zsidók profitáltak.

19c- *azokat nevelte fel, akiket akart*

Dánielt és három hűséges társát Nabukodonozor király a káldeusok fölé emelte.

19d- *és leengedte azokat, amiket akart*

Királysága nagyjainak bele kellett egyezniük, hogy zsidó fogságból származó fiatal idegenek irányítsák őket. Hatalmas kezével a zsidó nemzeti büszkeséget megalázta és elpusztította.

Dán 5:20 *Amikor azonban szíve felemelkedett, és lelke megkeményedett az önteltségig, letaszították királyi trónjáról, és megfosztották dicsőségétől;*

20a- Nabukodonozor király tapasztalata lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük a Dán 7:8 pápai királyának tulajdonított *arroganciát*. Dániel bemutatja a királynak, hogy az abszolút hatalmat Isten adja annak, akinek akarja, programja szerint. Ám Nabukodonozor király megaláztatására emlékeztetve emlékezteti őt, hogy bármilyen hatalmas is legyen, egy földi király a mennyei király korlátlan hatalmától függ.

Dán 5:21 *Kiűzték az emberek fiai közül, és olyanná lett szíve, mint a vadállatok szíve, és vadszamaroknál volt az ő lakhelye; fűvet adtak neki enni, mint az ökröknek, testét pedig elöntötte az ég harmatja, mígnem felismerte, hogy a legfőbb Isten uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek tetszik.*

21a- Megjegyzem, egyedül ebben a versben említik a „vadszamarak” szót. A szamár a makacsság tipikus szimbóluma: „makacs, mint a szamár”, különösen, ha „vad” és nem háziasított. Ez az a szimbólum, amely annak az embernek a szellemét képviseli, aki nem hajlandó meghallani azokat a leckéket, amelyeket Isten adott élete tapasztalatai és bibliai kinyilatkoztatásai révén.

Dán 5:22 *És te, Belszár, az ő fia, nem aláztad meg a szívedet, noha mindezeket tudtad.*

22a- Valójában Belszár volt az, aki úgy viselkedett, mint egy „vadszamar”, mivel nem vette figyelembe „apja” (nagyapja) tapasztalatait.

Dán 5:23 *Felmagasztaltad magad a menny Ura ellen; házának edényeit eléd hozták, és te és a te véneid, feleségeid és ágyasaid boroztál belőlük; dicsérted az ezüst, arany, réz, vas, fa és kő isteneit, akik nem látnak, nem hallanak és semmit sem tudnak, és nem dicsőítetted az Istent, aki a kezében tartja leheletedet és minden útodat.*

23a- Belszár megszenteltelenítette az aranyedényeket, amelyeket a teremtő Istennek szenteltek templomának vallási szolgálatára. Ám azzal, hogy a hamis pogány istenek dicséretére használta őket, elérte az **utálatosság csúcsát**. Ez a kép a Jelenések 17:4 képét készíti elő: *Ez a nő bíborba és skarlátba öltözött, és arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel volt díszítve. Egy arany poharat tartott a kezében, tele utálatossággal és prostitúciójának tisztátalanságával*. Az 5. versben a „Nagy Babilon” nevet kapja.

Dán 5:24 *Ezért elküldte a kéznek ezt a végét, amely ezt az írást követte.*

24a- Belszár pedig túl későn fedezi fel az igazi élő Isten létezését, aki csodálatos módon cselekszik és reagál az emberek viselkedésére.

Dán 5:25 *Ez az írás, amely meg van írva: minnow, minnow, tekel, oupharsin.*

25a- Fordítás: számolni, számolni, lemérni és felosztani

Dán 5:26 *És ez a magyarázata ezeknek a szavaknak. Megszámálva: Isten megszámlálta királyságodat, és véget vetett annak.*

26a- Az első „számolva” az uralkodás kezdetét célozza meg, a második „számolva” pedig ennek az uralkodásnak a végét.

Dán 5:27 *Mérleg: Mérleggel mértek, és hiányosnak találtattak.*

27a- A mérleg itt az isteni ítélet szimbóluma. A férfiak elfogadták az igazságszolgáltatási szolgálatok kijelölésére; nagyon tökéletlen igazságszolgáltatás. De Istené tökéletes, és egy kettős mérleg képén alapul, mérlegeli a jó és a rossz cselekedeteit, amelyeket az elítélt lény véghezvitt. Ha a jó platója könnyebb, mint a rosszé, akkor az isteni elítélés jogos. És ez a helyzet Belszár királynál.

Dán 5:28 *Megosztva: A te országodat felosztják, és átadják a médeknek és a perzsáknak.*

28a- Miközben királyi palotájában utálatos ivászatot folytat Dárius király vezetésével, a médek bementek Babilonba a folyó medrénél, ideiglenesen elterelték és kiszáradtak.

Dán 5:29 Belszár pedig azonnal parancsot adott, és felöltöztették Dánielt bíborba, és arany nyakláncot vettek a nyakába, és kihirdették, hogy harmadik lesz a királyság kormányzásában.

Dán 5:30 Még aznap éjjel megölték Belszárt, a káldeusok királyát.

Dán 5:31 A méd Dárius pedig birtokba vette a királyságot, hatvankét éves volt.

31a – Dániel e pontos szemtanúi vallomását nem ismerik fel a történészek, akik ezt a cselekedetet a – 539-ben a nagy Cyrus 2 perzsa királynak tulajdonítják.

Dániel 6

Ennek a 6. fejezetnek a tanítása megegyezik a Dániel 3. fejezetével. Ezúttal Dánielt mutatja be nekünk a modellhűség próbájaként, hogy utánozzuk és reprodukáljuk mindazokat a választottakat, akiket Isten elhívott Jézus Krisztusban. A megjegyzések hasznosak, de csak olvassa el és tanulja meg a leckét. *Dárius király úgy cselekszik, mint Nabukodonozor a maga idejében, és 62 évesen megvallja Dániel élő Istenének dicsőségét; megtérés, amelyet Dániel hűségéről tett bizonyágtétele szerzett, amikor Isten megvédte őt az oroszlánoktól.* . Kapcsolatuk kezdete óta vonz és érdeklődik Daniel iránt, aki hűségesen és becsületesen szolgálja őt, és akiben *felismer felsőbbrendű elme* .

Dán 6:1 *Jó volt Dáriusnak százhusz szatrapát állítani a királyság fölé, akik az egész királyságban legyenek.*

1a- Dareiosz király felfedi bölcsességét azáltal, hogy a királyság irányítását 120 kormányzóra bízta, akik több mint 120 tartományban alakultak.

Dán 6:2 *És három főnököt rendelt föléljük, akik között Dániel is volt, hogy ezek a szatrapák számot adjanak nekik, és a királynak semmi baja ne legyen.*

2a- Daniel még mindig a fő vezetők között van, akik felügyelik a szatrapákat.

Dán 6:3 *Dániel felülmúlta a fejedelmeket és a satrapákat, mert felsőbbrendű lélek volt benne; és a király arra gondolt, hogy az egész királyságban megalapítja.*

3a- Darius pedig észreveszi Daniel felsőbbrendűségét az intelligens és bölcs elméje tekintetében. És az a terve, hogy mindenekelőtt megalapítsa őt, féltékenységet és gyűlöletet fog kelteni Dániel ellen.

Dán 6:4 *Ekkor a fejedelmek és a szatrapák alkalmat kerestek, hogy vádat emeljenek Dániel ellen a királyság dolgai miatt. De nem találtak sem alkalmat, sem megrovásra, mert hűséges volt, és sem hibát, sem rosszat nem láttak benne.*

4a- Dániel ott szolgál Istennek, ahol elhelyezi, így a királyt ugyanolyan odaadással és hűséggel szolgálja. Ez így *megkérdőjelezhetetlennek tűnik* ; az „utolsó napi adventista” szentek körében található kritérium a Jel. 14:5 szerint.

Dán 6:5 *És mondának ezek a férfiak: Nem találunk okot ez ellen Dániel ellen, hacsak nem találunk egyet az ő Istenének törvényében.*

5a- Ezek az érvelések feltárják a hit utolsó földi próbája ördögi táborának gondolkodását, amelyben Isten törvényének hetedik napjának szombati pihenője megengedi hűséges szolgálóinak megölését, mivel nem járulnak hozzá a hit tiszteletére. az első nap többi részét kötelezővé tették, a vasárnapot a római vallásjog szerint.

Dán 6:6 *Akkor ezek a fejedelmek és ezek a szatrapák zűrzavarban elmentek a királyhoz, és így szóltak hozzá: Dárius király, élj örökké!*

6a- Ez a zűrzavaros bejegyzés célja, hogy emlékeztesse a királyt a számok erejére, zavarok keltő képességére, és ezért arra, hogy meg kell erősítenie uralmát.

Dán 6:7 *A királyság minden fejedelme, a sáfárok, a szatrapák, a tanácsosok és a helytartók azon a véleményen vannak, hogy királyi rendeletet kell kiadni szigorú tilalom mellett, hogy harminc napon belül bárki, aki imádkozik Isten vagy bárki más, kivéve téged, király, az oroszlánok barlangjába vetik.*

7a- Addig Dárius király nem arra törekedett, hogy birodalma embereit arra kényszerítse, hogy inkább egy istent szolgáljanak, mint egy másikat. A politeizmusban a vallásszabadság teljes. És hogy meggyőzzék, a cselszövők hízelegnek neki, istenként tisztelik őt, Darius királyt. Itt is, mint minden nagy uralkodónál, a büszkeség ébreszti és helyesli ezt a rendet, amely azonban nem jutott eszébe.

Dán 6:8 *Most, ó király, erősítsd meg a tilalmat, és írd le a rendeletet, hogy visszavonhatatlan legyen a médek és perzsák törvénye szerint, amely megváltoztathatatlan.*

8a- Ez a rendelet csodálatosan megjövendöli azt, aki kötelezővé teszi a római vasárnapot a napok végén. De jegyezzük meg, hogy a médek és perzsák törvényének ez a változhatatlan jellege, amelyet esendő és bűnös emberek alkottak meg, teljesen indokolatlan. A változhatatlanság az igaz és élő Istené, a Teremtőé.

Dán 6:9 *Ekkor Dárius király megírta a rendeletet és a rendeletet.*

9a- Ez a lépés elengedhetetlen, mert miután ő maga írta a rendeletet és a védelmet, tiszteletben kell tartani a médek és perzsák megváltoztathatatlan törvényét.

Dán 6:10 *Amikor Dániel megtudta, hogy a rendelet meg van írva, visszavonult házába, ahol a felső szoba ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé. és naponta háromszor letérdelt, imádkozott, és dicsérte Istenét, mint korábban.*

10a- Dániel nem változtat a viselkedésén, és nem engedi, hogy ez az emberi intézkedés befolyásolja magát. Ablakának kinyitásával azt mutatja, hogy szeretné, ha a Mindenható Isten iránti hűségét mindenki megismerné. Ekkor Dániel Jeruzsálem irányába fordul, ahol még lerombolva is található Isten temploma. Mert a Lélek Isten hosszú ideig megnyilvánult ebben a szent templomban, amelyet otthonává, földi lakhelyévé tett.

Dán 6:11 *Azután ezek az emberek zűrzavaros módon bementek, és Dánielt találták imádkozni és Istenét hívni.*

11a- A cselszövők lesben álltak, és figyelték, hogy elkapják a királyi rendeletnek való engedetlenségben; jelenleg „flagrant delicto”.

Dán 6:12 *És odaálltak a király elé, és ezt mondták neki a királyi védelemről: Nem írtál-e védelmet, hogy aki harminc napon belül imádkozik bármely istenhez vagy bárkihez, valaki máshoz, csak tőled, ó király. az oroslánok barlangjába dobták? A király így válaszolt: A dolog biztos, a médek és perzsák törvénye szerint, amely megváltoztathatatlan.*

12a- A király csak megerősítheti az általa írt és aláírt rendeletet.

Dán 6:13 *És ismét szóltak, és mondták a királynak: Dániel, Júda egyik foglya, nem figyelt rád, ó király, sem a védekezésre, amelyet írtál: imádkozz naponta háromszor.*

13a- Dánielt, akit tetten ér, imája cselekményében elítélik. A király nagyra értékeli Dánielt hűséges és becsületes viselkedéséért. Azonnal kapcsolatot teremt önmaga és ez az Isten között, akit oly nagy buzgalommal és hűséggel szolgál, hiszen naponta háromszor rendszeresen imádkozik hozzá. Ez megmagyarázza azt a fájdalmat és megpróbáltatást, amelyet Dániel elítélése okoz majd neki, és az eljövendő megtérésének kezdetét.

Dán 6:14 *A király nagyon megszorongatta, amikor ezt hallotta; a szívére vette, hogy megszabadítsa Dánielt, és napnyugtáig igyekezett megmenteni.*

14a- A király ekkor rájön, hogy manipulálták, és mindent megtesz, hogy megmentse Dánielt, akit nagyra becsül. Erőfeszítése azonban hiábavaló lesz, és a király szomorúan rádöbben minden előtt: *a betű öl, de a szellem életet ad*. Azzal, hogy később ezt a kifejezést adja az embereknek, Isten megmutatja a törvények tiszteletének határát. Az életet nem lehet törvényszövegek betűivel szabályozni. Isteni ítéletében Isten figyelembe veszi azokat a részleteket, amelyeket írott törvényének holt betűje figyelmen kívül hagy, és az Isten nélküli embereknek nincs meg a bölcsességük, hogy ugyanezt tegyék.

Dán 6:15 *De ezek a férfiak ragaszkodtak a királyhoz, és ezt mondták neki: Tudd meg, ó király, hogy a médek és a perzsák törvénye megköveteli, hogy a király által megerősített minden tilalom vagy rendelet visszavonhatatlan legyen.*

15a- A cselszövők felidézik a médek és a perzsák királya által hozott döntések visszavonhatatlan (indokolatlan) természetét. Ő maga is csapdába esett örökölt kultúrája miatt. De megérti, hogy egy Daniel elleni összeesküvés áldozata lett.

Dán 6:16 *Ekkor a király megparancsolta, hogy hozzák Dánielt az oroszlánok barlangjába. Felele a király, és monda Dánielnek: szabadítson meg a te Istened, akinek kitartóan szolgálsz!*

16a- A király arra kényszerül, hogy Dánielt az oroszlánok barlangjába dobja, de teljes szívéből azt kívánja, hogy Isten, akit oly hűségesen szolgál, közbelépjen, hogy megmentse.

Dán 6:17 *Követ hoztak, és a gödör nyílására tették; a király megpecsételte gyűrűjével és nemeseinek gyűrűjével, hogy semmi változás ne legyen Dániel tekintetében.*

17a- Itt a Dániel által átélt élmény hasonlóságot mutat Krisztus temetésével, amelynek kör alakú kőajtóját is lezárták, hogy megakadályozzák az emberi beavatkozást.

Dán 6:18 *Akkor a király elment a palotájába; böjtöléssel töltötte az éjszakát, ágyast nem hozott neki, és nem tudott elaludni.*

18a- A királynak ez a viselkedése őszinteségéről tanúskodik. Ezekkel a dolgokkal megmutatja, hogy Dániel Istenének akar tetszeni, és tőle akarja elnyerni az üdvösségét. Ez az egyetlen Istenhez való megtérésének kezdete.

Dán 6:19 *A király felkelt hajnalban, és sietve ment az oroszlánok barlangjához.*

19a- A tisztaság előkészítése, amelyet egy álmatlan éjszaka követ, mert Dániel halálának gondolata gyötörte elméjét, és hajnalban az oroszlánok barlangja felé rohanás nem a pogány király cselekedete, hanem egy testvére, aki szereti a testvérét. Istenben.

Dán 6:20 *Amikor a gödör közelébe ért, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Felele a király, és monda Dánielnek: Vajon megszabadíthat-e téged az oroszlánoktól Dániel, az élő Istennek, a te Istenednek szolgája, akinek kitartóan szolgálsz?*

20a- *Ahogy közeledett a gödörhöz, szomorú hangon kiáltott Danielnek*

A király reménykedik, de fél és fél a legrosszabbtól Dániel miatt. Reményét azonban bizonyítja, hogy felhívja és kérdést tesz fel neki.

20b- Vajon *Dániel, az élő Isten szolgája, a te Istened, akit türelemmel szolgálasz, képes volt megszabadítani az oroszlánoktól?*

élő Istennek ” nevezi , megtérésének kezdetéről tesz tanúbizonyságot. Kérdése azonban „**képes volt megszabadítani az oroszlánoktól?** » megmutatja nekünk, hogy még nem ismeri. Különben azt mondta volna, hogy „ *meg akart szabadítani az oroszlánoktól?* ” » .

Dán 6:21 *És monda Dániel a királynak: Király, élj örökké!*

21a- Az összeesküvők szájában a 6. versben a kifejezésnek csekély jelentősége volt, Dánielében viszont az Isten választottjai számára fenntartott örök élethez való hozzáférést jövendölte.

Dán 6:22 *Az én Istennem elküldte angyalát, és bezárta az oroszlánok száját, akik nem ártottak nekem, mert ártatlannak találtattak előtte; és te előtted, ó király, nem tettem semmi rosszat.*

22a- Ebben a tapasztalatban Dareiosz király rájön, milyen ostoba, indokolatlan és helytelenített az emberi királyi rendeletek megváltoztathatatlan felfogása az igaz Élő Istentől, akit Dániel rejtőzködés nélkül szolgál.

Dán 6:23 *Ekkor a király nagyon megörült, és megparancsolta, hogy hozzák ki Dánielt a kútból. Dánielt kihozták a gödörből, és nem találtak rajta sebet, mert bízott Istenében.*

23a- *Akkor a király nagyon megörült*

A természetes és spontán örömmel ez a reakciója egy Isten által választott jövőt tár fel, mert a királynak most már van bizonyossága létezésében és hatalmában.

23b- *Dánielt kihozták a gödörből, és nem találtak sebet rajta*

Ahogy Daniel három társának a túlhevített kemencébe dobott ruhája sem égett el.

23c- *mert Istenében bízott*

Ez a magabiztosság megmutatkozott abban a döntésében, hogy nem engedelmeskedik a királyi rendeletnek, amely megfosztotta volna Istent imáitól; lehetetlen és elképzelhetetlen választás ehhez a tisztán emberi hitmodellhez.

Dán 6:24 *A király megparancsolta, hogy azokat a férfiakat, akik Dánielt vádolták, vigyék az oroszlánok barlangjába, őket, gyermekeiket és feleségeiket; és mielőtt a gödör aljára értek volna, az oroszlánok megragadták őket, és eltörték minden csontjukat.*

24a- Isten a helyzetet a gonoszok ellen fordította, akik rosszat terveztek. Az eljövendő perzsa királyok idejében újul meg az élmény a zsidó Márdokeus számára, akit Hámán vezér akar majd népével együtt megölni Eszter királyné idejében. Ott is Hámán lesz az, akit a Márdokeus számára felállított akasztófára akasztanak fel.

Dán 6:25 *És ezután Dárius király ezt írta minden népnek, minden nemzetnek és minden nyelvnek, a kik az egész földön laknak: Békesség néktek bőségben!*

25a- Ez az új írás a királytól egy emberé, akit az élő Isten győzött le. Mivel most tökéletes béke van a szívében, uralkodó helyzetét arra használja fel, hogy birodalma minden népéhez beszéljen, az igaz Istentől kapott békéjének bizonyosságáról.

Dán 6:26 *Megparancsolom, hogy egész királyságomban félelem és félelem legyen Dániel Istenétől. Mert ő az élő Isten, és örökké tart; királysága soha nem pusztul el, és uralma a végsőkig megmarad.*

26a- *Ezt parancsolom egész királyságom területén*

A király parancsol, de nem kényszerít senkit.

26b- *félelem és félelem Dániel Istenétől*

Ám ezzel a tapasztalattal gazdagodva rákényszeríti Dániel Istenének félelmét és félelmét, hogy eltántorítsa a Dániel ellen szított új összeesküvés szerzőit.

26c- *Mert ő az élő Isten, és örökké tart*

Reméli, hogy ezt a bizonyágtételt a királyság népe befogadja, ezért dicséri és magasztatja azt.

26d- *királysága soha nem pusztul el, és uralma a végsőkig megmarad*

Ismét kihirdetik a szobor 5. ^{birodalmának} örök jellegét .

Dán 6:27 *Ő az, aki megszabadít és megment, jeleket és csodákat tesz a mennyben és a földön. Ő szabadította meg Dánielt az oroszlánok hatalmából.*

27a- *Ő az, aki megszabadít és megment*

A király tanúskodik arról, amit megfigyelt, de ez a szabadulás és ez az üdvösség csak a fizikai testet, Dániel életét érinti. Meg kell várnunk Jézus Krisztus eljövetelét, hogy megértsük Isten vágyát, hogy megszabadítson és megszabadítson a bűntől. De hadd mutassuk meg, hogy a király természetesen szükségét érezte, hogy megtisztuljon, hogy az élő Istennek tetszen.

27b- *aki jeleket és csodákat tesz az egekben és a földön*

Dániel könyve tanúskodik ezekről a jelekről és csodákról, természetfeletti cselekedetekről, amelyeket Isten végzett, de vigyázz, az ördög és démonai bizonyos isteni csodákat is hamisíthatnak. A két lehetséges eredet közötti azonosításhoz elegendő megérteni, kinek haszna származik a továbbított üzenetből. A teremtő Isten iránti engedelmességhez, vagy az engedetlenségéhez vezet?

Dán 6:28 *Dániel boldogult Dárius uralkodása alatt, és a perzsa Círus uralkodása alatt.*

28a- Megértjük, hogy Dániel nem tér vissza szülőföldjére, de a leckék, amelyeket Isten tanított neki a Dan.9-ben, arra készítették őt, hogy anélkül fogadja el, hogy elszenvedné ezt a sorsot, amelyet Istene döntött el.

Dániel 7

Dán 7:1 : *Belszár babiloni királyának első évében Dániel álmot látott, és látomásokat látott, miközben feküdt. Aztán felírta az álmot, és elmondta a legfontosabb dolgokat.*

1a- *Belszárnak, Babilon királyának első esztendeje*

Vagyis – 605-ben. A Dan.2 látomása óta 50 év telt el. Halál, a nagy király, Nabukodonozor helyébe unokája, Belszár lép.

Dán 7:2 *Dániel kezdte, és így szólt: Láttam éjszakai látomásomban, és íme, az ég négy szele felcsapott a nagy tengerre.*

2a- *betört az ég négy szele*

Ezek azok az egyetemes háborúk, amelyek arra készítetik a dominánsokat, hogy kiterjesszék hatalmukat a négy sarkalatos pont irányába , észak, dél, kelet és nyugat felé.

2b- *a nagy tengeren*

A kép nem hízelgő az emberiség számára, mert a tenger, még nagy is, a halál szimbóluma. Isten terve szerint nem az ember számára készített környezet az ő képmására, az 1Móz 1 szerint. Környezete a föld. De az emberiség az eredendő bűn óta, engedetlensége miatt, elvesztette isteni képmását, és már nem tiszta és szent szemében, mint tisztátalan és falánk tengeri állatok, amelyek az ördög és a démonok sugalmazása alatt falják egymást. Ebben a látomásban a tenger az emberi lények névtelen tömegét szimbolizálja.

Ezen túlmenően a prófécia által lefedett terület a Földközi-tenger part menti vonatkozásai által összekapcsolt népekre vonatkozik. A *tenger* tehát nagy szerepet játszik az uralkodók hódításainak harci cselekményeiben.

Dán 7:3 *És négy nagy fenevad jött ki a tengerből, különbözőek egymástól.*

3a- *És négy nagy állat jött ki a tengerből*

Egy új látomásban találjuk meg a Dániel 2. fejezetének tanítását, de ott állatok helyettesítik a szobor testrészeit .

3b- *különböző l e s egymástól*

Dan szobor anyagai.2 .

Dán 7:4 *Az első olyan volt , mint az oroszlán , és sasok szárnyai voltak; Addig néztem, míg le nem szakadtak a szárnyai; felemelték a földről, lábra állították, mint egy embert, és neki adatott az ember szíve.*

4a- *A először olyan volt, mint egy oroszlán , és sasszárnyai voltak*

Itt Dán.2 káldeus királyának *aranyfeje sasszárnyú oroszlán lesz* ; embléma Babilon kék köveibe vésve, Nabukodonozor király büszkesége Dánban.4.

4b- *néztem, míg le nem szakadtak a szárnyai*

A prófécia arra a hét évre vagy hét időre vonatkozik, amely alatt Isten hülyének tette Nabukodonozor királyt. A Dán 4:16-ban megjövendölt 7 év (*hétszer*) megaláztatás alatt *emberi szívét eltávolították*, helyébe egy vadállat szíve került.

4c- *felemelték a földről, lábra állították, mint egy embert, és neki adatott az ember szíve.*

A teremtő Istenhez való megtérése itt megerősítést nyer. Tapasztalata lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogy Isten számára az ember csak

akkor ember, ha szíve Isten képmását viseli. Jézus Krisztusban való megtestesülésében felfedi a szeretet és az engedelmesség tökéletes isteni mintáját.

Dán 7:5 *És íme, a második fenevad olyan volt, mint a medve, és az egyik oldalon állt; három borda volt a szájában a fogai között, és azt mondták neki: Kelj fel, egyél sok húst.*

5a- *És íme, egy második vadállat olyan volt, mint a medve, és az egyik oldalon állt*

A káldeus király után a médek és perzsák ezüst ládája és karja medvévé válik. Az „egy oldalon álló” pontosság a perzsa uralmat szemlélteti, amely a méd uralom után másodikként jelent meg, de a 2. Cyrus perzsa király által elért hódításai sokkal nagyobb hatalmat adtak neki, mint a médek.

5b- *három borda volt a szájában a fogai között, és azt mondták neki: Kelj fel, egyél sok húst*

A perzsák uralják a médeket, és három országot hódítanak meg: Kroiszosz gazdag király Lydiáját 546-ban, Babilóniát 539-ben, Egyiptomot pedig 525-ben.

Dán 7:6 *Ezek után láttam, és íme, egy másik olyan volt, mint a leopárd, és négy szárnya volt a hátán, mint a madárnak; ennek az állatnak négy feje volt, és neki adatott az uralom.*

6a- *Ezek után megnéztem, és íme, egy másik olyan volt, mint a leopárd*

Idem, a görög uralkodók pimasz hasa és combja négy madárszárnyú leopárddá válik; A görög leopárd foltjai a bűn szimbólumává teszik.

6b- *és négy szárnya volt a hátán, mint egy madárnak*

A leopárdhoz kapcsolódó négy madárszárny illusztrálja és megerősíti fiatal királya, Nagy Sándor hódításainak rendkívüli sebességét (-336 és -323 között).

6c- *ennek az állatnak négy feje volt, és uralmat kapott*

Itt „négy fej”, de a 8. Dánban „négy nagy szarv” lesz, amely a görög uralkodókat, Nagy Sándor utódait jelöli: Szeleukoszt, Ptolemaioszt, Lysimachust és Kasszandert.

Dán 7:7 *Ezek után láttam éjszakai látomásaimban, és íme, volt egy negyedik fenevad, rettenetes, rettenetes és rendkívül erős; nagy vasfogai voltak, evett, törte és lábbal taposta, ami megmaradt; különbözött az összes korábbi állattól, és tíz szarva volt.*

7a- *Ezek után éjszakai látomásaimban néztem, és íme, volt egy negyedik vadállat, rettenetes, rettenetes és rendkívül erős.*

A Római Birodalom vaslábai itt is vasfogú és tíz szarvú szörnyeteggé válnak. Mert a Jelenések 13:2 szerint egyedül ez viseli a 3 korábbi birodalom kritériumait: Oroszlán ereje, megerősítve ebben a versben, ahol meg van írva: *rendkívül erős*; a medve ereje és a leopárd sebessége foltjai által szimbolizált **bűnének öröklésével**.

7b- *nagy vasfogai voltak, evett, törte és lábbal taposta, ami megmaradt;*

vas szimbóluma által végrehajtott vérengzéseket és mészárlásokat tulajdonítanak neki, amelyek pápai uralmával a világ végezetéig tartanak.

7c- *különbözött az összes korábbi állattól, és tíz szarva volt.*

A tíz szarv a frankokat, a langobardokat, az alemannokat, az angolszászokat, a vizigótokat, a burgundokat, a szueveket, a herulikat, a vandálokat és az

osztrogótokat képviseli. Ez az a *tíz* keresztény királyság, amely a Római Birodalom 395-ös összeomlása után jön létre, az angyal Dánielnek adott magyarázata szerint a 24. versben.

Dán 7:8 *És megnéztem a szarvakat, és ímé egy másik szarv is kijött közülük, és az első szarv közül három kitépett a szarv előtt; és ímé, olyan szeme volt, mint az ember szeme, és szája, amely kevélyen beszélt.*

8a- *Néztem a szarvakat, és ímé, egy másik kis szarv jött ki közülük*

A *kis szarv* a tíz szarv egyikéből jön ki, amely az osztrogótok Itáliáját jelöli, ahol Róma városa és az úgynevezett pápai "szentszék" található, a Caelius-hegyi lateráni palotában; A latin név jelentése: az ég.

8b- *és az első szarvak közül három leszakadt e kürt előtt*

A *letépett szarvak* időrendi sorrendben: a *három király* a 24. versből *leeresztették*, nevezetesen a herulit 493 és 510 között, majd egymás után a vandálokat 533-ban és az osztrogótokat 538-ban, akiket Belisarius tábornok 1. Justinianus parancsára elűldözött Rómából, és 540-ben Ravennában végleg vereséget ^{szénvedett}. Mert meg kell jegyeznünk az *e kürt előtti* kifejezés következményét. Ez azt jelenti, hogy a *Hornnak* nincs személyes katonai ereje, és részesül az uralkodók fegyveres erejéből, akik félnek tőle és vallási erejétől, és így inkább támogatják és engedelmeskednek neki. Ezt az érvelést megerősíti a Dan.8:24, ahol ezt olvashatjuk: *ereje növekedni fog, de nem saját erejéből*, és a 25. vers pontosítja: *jóléte és trükkjei sikere miatt arroganciát fog mutatni szív*. **Így bebizonyosodik, hogy az igazság csak akkor nyer megerősítést, ha összegyűjtjük a Dániel könyvének és tágabb értelemben az egész Biblia különböző fejezeteiben elszórt hasonló üzeneteket.** A könyv fejezetei elválasztva „lepecsételjük” a próféciaát és üzeneteit, a legfinomabb és legfontosabb elérhetetlen marad.

8c- *és ímé, olyan szeme volt, mint egy férfié*

hasonló kifejezéssel. Ily módon a látszat hasonlóságát sugallja, ami nem a valóság. Itt is meg kell jegyeznünk a hasonlóságot a Jézus Krisztusban való tökéletességében megtestesült *emberrel*, *de ennek csak a látszata van*. De van még ennél is több, mert a „*szemek*” a próféták tisztánlátását szimbolizálják, amelynek Jézus is a tökéletes mintája. A Lélek pedig a pápaság prófétai igényességére utal, amely végül a Vatikán városában fogja létrehozni hivatalos székhelyét, ez a szó jelentése: prófétálni, a latin „vaticinare” szóból. A dolog megerősítést nyer majd a Jel.2:20-ban, amikor a Lélek ezt a római katolikus egyházat a Jézabelhez hasonlítja, *aki megölte a YaHWéH prófétáit, a Baálokat imádó idegen növel, akit Akháb király vett feleségül*. Az összehasonlítás indokolt, mert a pápaság miatt Isten Krisztusban élő igazi prófétái meghalnak az inkvizíció tétjén.

8d- *és egy száj, ami arroganciával beszélt.*

Ebben a 7. fejezetben az isteni Filmkészítő és Rendező „nagyításban” mutatja be az öt különösen érintő keresztény korszakot, a Római Birodalom vége és Krisztus dicsőséges visszatérése közötti időszakot Michaelben, égi néven az angyalokkal. Bejelenti egy *arrogáns király, a szentek üldözőjének* eljövetelét a *Légfelsőbbé*, amely az isteni vallási normákat támadja, megpróbálva *megváltoztatni az időket és a törvényt*, a tízparancsolatot, de más isteni

szertartásokat is. A Lélek kihirdeti végső büntetését; őt „ *tűz emészti meg arrogáns szavai miatt* .” Ezért a hetedik évezred mennyei ítéletének jelenete közvetlenül az *arrogáns szavainak említése után kerül bemutatásra* . Előtte Nabukodonozor király is *arroganciát* tanúsított , de alázatosan elfogadta a megaláztatás leckét, amelyet Isten adott neki.

Mennyei Ítélet

Dán 7:9 *Néztem a trónok felállítása közben. És a Napok Örege leült. Ruhája fehér volt, mint a hó, és a szőr a fején olyan, mint a tiszta gyapjú; trónja olyan volt, mint a tűz lángja, és a kerekei, mint a lángoló tűz.*

9a- *Néztem, miközben trónok kerültek*

trónokon ülve , a mennyben fognak végrehajtani a Jelenések 4. szerint, a Jel 20-ban idézett ezer év alatt. *Ez az ítélet előkészíti a végső ítélet feltételeit* , amelynek végrehajtását a 11. vers szemlélteti.

9b- *És a régi idők leültek.*

Ő az istenített Krisztus, az egyetlen teremtő Isten. Az *sit* ige cselekvése az álló tevékenység abbahagyását jelzi, ez a pihenés képe. Az ég teljes békében van. A földön a gonoszok elpusztultak Krisztus visszatérésekor.

9c- *Ruhája fehér volt, mint a hó, és a haja olyan volt, mint a tiszta gyapjú*

A fehér tökéletes tisztaságának szimbóluma, amely az egész természetére vonatkozik, ruhái szintjén , munkáinak szimbólumai és feje haja, amely a tiszta és tökéletes bölcsesség minden *bűntől mentes koronája* .

Ez a vers azt sugallja, Ézs.1:18: *Gyere és könyöröggjünk! mondja YaHWéH. Ha a ti bűneitek skarlátvörösek, fehérek lesznek, mint a hó; ha vörösek, mint a lila, olyanok lesznek, mint a gyapjú.*

9d- *trónja olyan volt, mint a tűz lángja,*

A trón a nagy Bíró helyét jelöli ki, Isten elméjének ítéletét. A *tűz lángjainak képe alatt van elhelyezve, amely* Krisztus igazságos szeme lesz a Jel.1:14-ben, ahol ennek a versnek a leírását találjuk. A *tűz* pusztít, ami ennek az ítéletnek az a célja, hogy elpusztítsa Isten ellenségeit és választottait. Mivel már halottak, ez az ítélet a *második halálra vonatkozik* , amely végérvényesen sújtja az elítéltet.

9.- *és a kerekek, mint a lobogó tűz.*

A trónnak kerekei vannak egy *lobogó tűzhöz* képest, amely fellobban a földön: Jel.20:14-15: *a második halál a tűz tava* . A kerekek tehát azt sugallják, hogy a bírók mennyből a földre költözzenek a kihirdetett ítéletek végrehajtására. Az élő Isten, a nagy Bíró megmozdul, és amikor a föld megújul és megtisztul, újra megmozdul, hogy ott helyezze el királyi trónját a Jel.21:2-3 szerint.

Dán 7:10 *Tűzfolyó ömlött és jött ki előle. Ezerezen szolgálták őt, és tízezer millióan álltak a jelenlétében. A bírák leültek, és kinyitották a könyveket.*

10a- *Tűzfolyó ömlött és jött ki előle*

A tisztító *tűz* , amely leszáll az égből, hogy felemésztse az elesett halottak lelkét, majd feltámadt, a Jel.20:9 szerint: *És felmentek a föld színére, és körülvették a szentek táborát és a szeretett város* . ***De tűz szállt le az égből és megemésztette őket*** .

- 10b- *Ezer ezren szolgálták őt*
Vagyis millió lélek, a **kiválasztottak közül** , akik megváltottak a földről.
- 10c- *és tízezer millióan álltak **a jelenlétében***
Tízmilliárd földi lélek, akit Isten **elhívott**, feltámad, és eléje és bírái elé idézik, hogy elszenvedjék a **második halál igazságos isteni ítéletét** , amit a Lukács 19:27 is megerősít: *A többiek pedig hozd ide **ellenségeimet** , akik nem akarták, hogy uralkodj rajtuk, és öld meg őket **az én színem előtt*** . Ily módon a Lélek megerősíti azokat a szavakat, amelyeket Jézus által mondott a Máté 22:14-ben: **Mert sokan vannak elhívva, de kevesen választottak** . Ez különösen az utolsó napokban lesz így a Lukács 18:8 szerint: ... *De amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?*
- 10d- *A bírák leültek, és a könyveket kinyitották*
A legfelsőbb bíróság az ítéletet meghozó tanúvallomások és az elítélt lélekre egyénileg kidolgozott vádiratok alapján fog ítélni. Könyvei egy teremtmény életét tartalmazzák, amelyet Isten őrzött meg, tanúként hűséges anyagokkal, akik jelenleg láthatatlanok a földiek számára .
Dán 7:11 *Akkor megnéztem a kevély szavak miatt, amelyeket a kürt mondott; és ahogy néztem, az állatot megölték.*
- 11a- *Aztán ránéztem, a kürt által kimondott arrogáns szavak miatt*
Mint a „ *mert Az arrogáns szavak* ” arra utalnak, hogy ez a vers azt az okozati összefüggést akarja megmutatni, amely meghatározza Isten ítéletét. Nem ítélik ok nélkül.
- 11b- *és amíg néztem, az állatot megölték*
Ha a szukcesszió **negyedik állata** , a Császári Róma – tíz európai királyság – a pápai Róma tűzvészben elpusztul, az a pápai Róma **arrogáns szóbeli tevékenysége miatt van**; tevékenység, amely Krisztus visszatéréséig tart.
- 11c- *és teste megsemmisült , tűzbe szállították, hogy megégessék*
Az ítélet egyszerre sújtja a **kis szarvat** és a **tíz polgári szarvat** , amelyek támogatták és részt vettek bűneiben a Jel.18:4 szerint. *A második halál Tűz tava felemészti és elpusztítja őket* .
- Dán 7:12** *A többi állatot megfosztották hatalmuktól, de életüket meghosszabbították egy bizonyos ideig.*
- 12a- *A többi állatot megfosztották hatalmától*
Itt, akár csak a Jel. 19:20-ban és 21-ben, a Lélek felfedi, hogy a pogányság hétköznapi bűnöseinek más sorsa van, akik örökösei annak az eredendő bűnnek, amely Ádámtól az emberi tömegekre szállt át a földi történelem során.
- 12b- *, de életüket meghosszabbították egy bizonyos ideig*
^{római állat} esetében a keresztény egyetemes kormányzás utolsó formája alatt, Jézus Krisztus visszatérésekor. A 4. végét annak teljes pusztulása jelzi ^{Ezek után a föld} formátlan és üres marad az 1Móz 1:2 szakadékanak képében .

Jézus Krisztus, az ember fia

Dán 7:13 *Láttam az éjszakai látomásokat, és íme, az ég felhőiben olyan jött, mint az ember fia; eljött az Öreghez, és közel vitték hozzá.*

13a- *Néztem éjszakai látomásaimban, és íme, az ég felhőin olyan ember jött, mint az ember fia*

Az emberfiának ez a megjelenése rávilágít az imént említett ítélet jelentésére. Az ítélet Krisztusé. De Dániel idejében Jézus még nem jött el, így Isten elképzeli, mit fog elérni földi szolgálata révén az emberek első földre való eljövetele során.

13b- *eljött a régi időkhöz, és közel vitték őt.*

Halála után feltámasztja magát, hogy bemutassa tökéletes igazságát, amelyet áldozatként áldoztak fel a megbántott Istennek, hogy elnyerje hűségét választottainak bocsánatát, akit ő maga választott ki. A bemutatott kép azt az üdvösség elvét tanítja, amelyet Isten Krisztusban való akaratlagos áldozatába vetett hit által nyerünk. És megerősíti érvényességét Isten előtt.

Dán 7:14 *És adtak neki uralmat, dicsőséget és királyságot; és minden nép, nemzet és ember minden nyelven szolgálta őt. Uralma örökkévaló uralma, amely nem múlik el, és királysága soha el nem pusztul.*

14a- *Uralmat, dicsőséget és királyságot kapott*

Ennek a versnek az adatait a Máté 28:18-20 versei foglalják össze, amelyek megerősítik, hogy az ítélet valóban Jézus Krisztusé: *Jézus közeledve így szólt hozzájuk: Nekem adatott minden hatalom mennyen és földön. . Menjetekek el tehát, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, és tanítva őket megtartani mindazt, amit én parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok mindenkor, a világ végezetéig .*

14b- *és minden nép, nemzet és ember minden nyelven szolgált őt*

Abszolút értékben az új Földön lesz, a hetedik évezred után megújulva és megdicsőülve. De a megváltottakat minden *nép, nemzet és nyelv* közül kiválasztották az egyetlen üdvösség, amelyet Jézus Krisztus nyert el, mert életük során őt **szolgálták** . A Jelenések 10:11-ben és 17:15-ben ez a kifejezés a keresztényesedett Európára és a nyugati világra vonatkozik. Ebben a csoportban találjuk azt az egymillió üdvözült választottat, akik Istent szolgálják a 10. versben.

14c- *és uralma soha nem pusztul el*

A Dan.2:44-ben idézett részletek itt megerősítést nyernek: *uralma sohasem pusztul el.*

Dán 7:15 *Ami engem illet, Dániel, lelkem megrendült bennem, és fejem látomásai megrémítettek.*

15a- *Én, Dániel, zaklatott lélek volt bennem*

Dániel baja jogos, a látomás veszedelmet hirdet Isten szentjei számára.

15b- *és a látomások a fejemben megijesztettek.*

Hamarosan Michaelről szóló látomása ugyanilyen hatással lesz rá, a Dan.10:8 szerint: *Egyedül maradtam, és láttam ezt a nagyszerű látomást; Az erőm elfogyott, az arcom színe megváltozott és lebomlott, és elvesztettem minden erőmet.* Magyarázat: *az ember fia és Mihály egy és ugyanaz az isteni személy . Róma uralmát a félelem fogja jellemezni, mert ebben a két egymást követő uralomban nem fogja megadni az olyan szent uralkodók népét, mint Nabukodonozor, a méd Dareiosz és a perzsa Cyrus 2.*

Dán 7:16 *És odamentem az egyikhez az ott állók közül, és megkérdeztem tőle az igazságot mindezekkel kapcsolatban. Elmondta, és megadta a magyarázatot:*

16a- **Itt kezdődnek az angyal által adott további magyarázatok**

Dán 7:17 Ez a négy nagy fenevad, ez a négy király, a kik feltámadnak a földről;

17a- Megjegyzendő, hogy ez a meghatározás ugyanúgy vonatkozik a 2. Dan.-ban a szobor képe által feltárt szukcessziókra, mint itt a 7. Dan.-ban az állatokra.

Dán 7:18 De a Magasságos szentjei megkapják az országot, és övék lesz az ország mindörökké, öröktől fogva mindörökké.

18a- Ugyanaz a megjegyzés, mint a négy utódlás esetében. Az ötödik ismét a választottak örökkévaló országára vonatkozik, amelyet Krisztus **a bűn és a halál felett aratott győzelmére épít**.

Dán 7:19 Azután meg akartam tudni az igazságot a negyedik fenevadról, amely különbözött az összes többitől, rendkívül szörnyű, vasfogai és bronzszögei voltak, amely evett, tört és lábbal tiporta, ami megmaradt;

19a- akinek vasfoga volt

Itt találjuk a fogakban a Dán -szobor lábai által kijelölt vas már a Római Birodalom keménységének jelképét.2 .

19b- és szögek **sárgaréz**ből .

Ebben a kiegészítő információban az angyal a következőket határozza meg: és **sárgaréz szögek** . **A görög bűn örökségét** tehát megerősíti ez a tisztátalan anyag, egy ötvözet, amely a görög birodalmat jelképezte a Dan szobor **hasában és combjában**.2 .

19c- aki evett, törte és taposta, ami megmaradt

Évés , vagy a meghódított dolgok kihasználása, ami növeli őket – törni , erőltetni és elpusztítani – *taposni* , megvetni és üldözni – Ezeket a cselekedeteket a két egymást követő „Róma” és civil és vallási támogatóik gyakorolják a visszatérésig Krisztusé. A Jel.12:17-ben: a Lélek az utolsó „adventistákat” a „maradvány ” szóval jelöli .

Dán 7:20 És a tíz szarvból, amely a fején volt, és a másiktól, amely kijött, és amely előtt három kiesett, abból a szarvból, amelynek szeme volt, és gögösen beszélő száj volt, és **a többieknél jobb megjelenésű** .

20a- Ez a vers ellentmondásos részletet hoz a 8. vershez. Hogy tart itt a „kis szarv ”. **jobb megjelenés, mint a többi?** Ez az egész különbsége a *tíz szarv többi királyától* . Nagyon gyenge és törékeny, mégis hiszékenysége és istenféltelme által, amelyet állítása szerint a földön képvisel, uralja és tetszése szerint manipulálja őket, kivéve ritka kivételeket.

Dán 7:21 És láttam, hogy ez a szarv hadat üzen a szentek ellen, és győzedelmeskedett rajtuk,

21a- A paradoxon folytatódik. Azt állítja, hogy megtestesíti a legmagasabb szentséget, és Isten azzal vádolja, hogy üldözi szentjeit. Csak egy magyarázat: hazudik, mint aki lélegzik. Sikere egy hatalmas megtévesztő és pusztító hazugság , amely nagyon romboló a Jézus Krisztus által követett útra nézve.

Dán 7:22 amíg el nem jött az Öreg, és jogot adott a Magasságos szentjeinek, és eljött az idő, amikor a szentek birtokba vették a királyságot.

22a- Szerencsére a jó hír beigazolódik. A pápai Róma és polgári és vallási támogatói sötét tettei után a végső győzelem Krisztust és választottait éri el.

A 23. és 24. vers meghatározza az utódlás sorrendjét

Dán 7:23 Így szólt hozzám: A negyedik fenevad egy negyedik királyság, amely a földön fog létezni, minden királyságtól eltérő, és amely az egész földet felemészti, kitaposja és darabokra töri.

23a- A pogány Római Birodalom birodalmi formájában – 27 és 395 között.

Dán 7:24 A tíz szarv tíz király, akik ebből a királyságból támadnak fel. Utánuk jön egy másik, az elsőtől eltérő, és három királyt fog leverni.

24a- Ennek a pontosságnak köszönhető, hogy ezt a tíz szarvat azonosíthatjuk az összeomlott és szétzúzott Római Birodalom nyugati területén kialakult **tíz keresztény** birodalommal. Ez a terület a jelenlegi Európánk területe: az EU (vagy EU).

Dán 7:25 A Magasságos ellen szól, és elnyomja a Magasságbeli szentjeit, és abban reménykedik, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt; és a szentek az ő kezébe kerülnek egy időre, időkre és fél időre.

25a- A Magasságos ellen fog szólni

Isten ebben a versben a bűnök elítélésére összpontosít, amelyeket a római pápai rezsimnek és annak elődjai római püspökeinek tulajdonít, akik által az elkövetett gonoszsgot népszerűsítették, igazolták és tanították a tudatlan sokaságnak. A Lélek a vádakát a legsúlyosabbaktól kezdve sorolja fel: magával a *Magassággal szembeni szavakkal*. Paradox módon a pápák azt állítják, hogy Istent szolgálják és képviselik őt a földön. De éppen ez az igényesség a hiba, mert Isten semmiképpen sem helyesli ezt a pápai igényt. Ennek eredményeként mindaz, amit Róma hamisan tanít Istenről, személyesen hat rá.

25b- elnyomja a Magasságbeli szentjeit

21. vers szentjeinek igazságtalan üldözése itt van felidézve és megerősítve. Az ítéleteket a „Szent Inkvizíció” nevet viselő vallási törvényszékek mondják ki. A kínzást arra használják, hogy az ártatlan embereket beismerjék bűnösségüket.

25c- és reméli, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt

Ez a vád lehetőséget ad az olvasónak, hogy visszaállítsa az igaz, élő és egyedüli Istennek adott imádat alapvető igazságait.

Az Isten által létrehozott szép rendet a római szerzetesek megváltoztatták. A 2Mózes 12:2 szerint Isten így szólt a hébereknek Egyiptomból való kivonuláskor: ***Ez a hónap lesz az első hónap számotokra; ez lesz számodra az év első hónapja***. Ez parancs, nem egyszerű javaslat. És mivel az üdvösség a zsidóktól származik Jézus Krisztus szerint, a kivonulás óta minden üdvösségre jutó lény bekerül Isten családjába is, ahol az ő rendjének kell uralkodnia és tisztelnie kell. Ez az üdvösség igazi tanítása, és az apostolok idejétől kezdve az. Krisztusban Isten Izraele szellemi aspektust öltött, nem kevésbé az ő Izraele az, akinek rendjét és tanait megalapította. A Róm.11:24 szerint a pogány megtért Ábrahám héber gyökerébe és törzsébe oltják be, nem pedig fordítva. Pál figyelmezteti őt a hitelenségtől, amely végzetessé vált a régi szövetség lázadó zsidói számára, és ugyanolyan végzetes lesz az új szövetség lázadó keresztényei számára is; amely közvetlenül érinti a római katolikus hitet, és a Dan.8 tanulmányozása megerősíti, 1843 óta a protestáns keresztények.

Még csak egy hosszú prófétai kinyilatkoztatás elején járunk, ahol az ebben a versben megfogalmazott isteni vád mindenütt jelen van, mert a következmények szörnyűek és drámaiak. A római konszern megváltoztatta az időket:

Isten 4. ^{parancsolatának} szombati pihenője . A hetedik napot 321. március 7-e óta felváltotta az első nap, amelyet Isten világi napnak és hétkezdetnek tart. Sőt, ezt az első napot I. Konstantin római császár szabta ki, ^{amikor} a „tiszteletre méltó legyőzhetetlen nap”, a pogányok által istenített nap, már Egyiptomban, a bűn bibliai szimbóluma imádatának szentelték. Dániel 5. fejezete megmutatta nekünk, hogyan bünteti meg Isten a vele elkövetett sértéseket, így az ember figyelmeztetést kap, és tudja, mi vár rá, amikor Isten megítéli, ahogy Belszár királyt ítélte és megölte. Az Isten által a világ megalapítása óta megszentelt szombatnak kettős jellemzője van: az időről és az isteni törvényről szól, amint azt versünk is említi.

2 – Az év eleje, amely eredetileg tavasszal zajlott, az első szót jelentő szó tél elejére változott.

3 – Isten szerint a nappal változása napnyugtakor, éjszaka nappal, nem éjfélfkor következik be, mert ritmikus, és az általa ezzel a szándékkal alkotott csillagok által fémjelzett.

A törvény változása sokkal mélyebbre nyúlik, mint a szombat témája. Róma nem szentségtelenítette meg a templom aranyedényeit, felhatalmazta magát arra, hogy a Mózesnek adott kőtáblákon az Isten által az ujjával írt szavak eredeti szövegét megváltoztassa. Olyan szent dolgok, hogy Isten azonnali halállal sújtotta a bárkát, amelyben találták.

25c- *és a szentek az ő kezébe kerülnek egy időre, időkre és fél időre*

Mit jelent *az idő* ? Nabukodonozor király tapasztalata adja meg a választ a Dan.4:23-ban: *Kiűznek titeket az emberek közül, a mezei vadakkal fogtok lakni, fűvet adnak enni, mint az ökrök; és hét idő múlik el rajtad, míg meg nem tudod, hogy a Magasságos uralkodik az emberek országa felett, és annak adja, akinek akarja.* E nehéz élmény után a király ezt mondta a 34. versben: **A kitűzött idő után én, Nabukodonozor, az ég felé emeltem szemeimet, és az értelem visszatért hozzám** . *Áldottam a Magasságost, dicsértem és dicsőítettem azt, aki örökké él, akinek uralma örökkévaló, és akinek országa nemzedékről nemzedékre megmarad* . Ebből arra következtethetünk, hogy ez a *hét idő* hét évet jelent , amióta az időtartam élete során kezdődik és véget ér. Amit Isten *időnek* nevez, az az az idő, amely alatt a Föld egy teljes napfordulatot teljesít. Innen sok üzenet érkezik. Istent a nap jelképezi, és amikor egy teremtmény büszkeségben felkel, hogy a helyére tegye, Isten azt mondja neki: „Körüljön istenségem, és tanulja meg, ki vagyok”. Nabukodonozor számára hét fordulat szükséges, de hatékony. Egy másik lecke a pápai uralkodás időtartamára vonatkozik, amelyet szintén az „ *idő* ” kifejezés prófétál ebben a versben. Összehasonlítva Nabukodonozor tapasztalatával, Isten megbünteti a keresztény gőgöt azzal, hogy prófétai évekre **időkre és félidőre butaságba juttatja**. 321. március 7-től a büszkeség és az ostobaság tudatlansága arra készítette az embereket, hogy tiszteletben tartsák azt a rendet, amely megváltoztatta Isten parancsolatát; aminek Krisztus alázas rabszolgája nem tud engedelmeskedni, különben elvágna magát megváltó Istenétől.

Ez a vers arra készítet bennünket, hogy keressük ennek a megjövendölt időtartamnak a valódi értékét és kezdetének és végének dátumát. Felfedezzük, hogy ez 3 év és hat hónapot jelent. Valójában ez a képlet újra megjelenik a Jelenések 12:14-ben, ahol párhuzamba állítják az *1260 nap képlettel* a 6. verstől.

Az Ezé.4:5-6 kód alkalmazása, *egy nap egy évre*, lehetővé teszi majd. megérteni, hogy ez valóban 1260 hosszú és szörnyű év, a szenvedés és a halál.

Dán 7:26 *Akkor eljön az ítélet, és elveszik tőle uralmát, és elpusztul és elpusztul örökre.*

2a- Kiemeli ennek a pontosságnak az érdekességét: az ítélet és a pápák uralmának vége egy időben történik. Ez azt bizonyítja, hogy az említett ítélet nem kezdődik el Krisztus visszajövele előtt. 2021-ben a pápák még mindig aktívak, így a Dániel által idézett ítélet nem 1844-ben kezdődött, Adventista testvérek.

Dán 7:27 *Az ég alatti minden királyság országa, uralma és nagysága a Magasságos szentjeinek népének adatik. Uralma örökké tartó, és minden uralkodó szolgálni fogja és engedelmeskedik neki.*

27a- Az ítélet tehát jól végrehajtható Krisztus dicsőségében való visszatérése és választottjainak mennybe való elragadtatása után.

27b- *és minden uralkodó őt szolgálja és engedelmeskedik neki*

Példaként Isten megmutatja nekünk a könyvben bemutatott három uralkodót : *Nabukodonozor káldeus királyt, Dárius méd királyt és Kürosz perzsa királyt 2.*

Dán 7:28 *Ezzel a szavak véget értek. Engem, Danielt rendkívül nyugtalanítottak a gondolataim, színt váltottam, és ezeket a szavakat a szívemben tartottam.*

28a- Dániel baja továbbra is jogos, mert ezen a szinten még hiányzik a pápai Róma azonosságának bizonyítása; identitása továbbra is nagyon meggyőző „hipotézis”, de mégis „hipotézis”. De Dániel 7. fejezete csak a második a Dániel könyvében bemutatott hét próféta lemez közül. És már láthattuk, hogy a Dan.2-ben és a Dan.7-ben közölt üzenetek azonosak és kiegészítik egymást. Minden új oldal további elemeket hoz nekünk, amelyek ráakódnak a már elvégzett tanulmányokra , megerősítik és megerősítik Isten üzenetét, amely így egyre világosabbá válik.

Az a hipotézis, hogy e 7. fejezet „ *kis szárva* ” a pápai Róma, még megerősítésre vár. A dolog kész lesz. De emlékezzünk már erre a történelmi utódlásra, amely Rómára vonatkozik, „ *a vasfogú 4. szörnyű állatra* ”. A Római Birodalmat jelöli, majd a szabad és független európai királyságok „ *tíz szarvát* ” követi, amelyet 538-ban a pápának vélt „ *kis szarv* ” követett, ez a „ *másik király* ”, előtte „ *három szarv vagy három király* ”. a herulokat, a vandálokat és az osztrogótokat 493 és 538 között lealacsonyítják a 8. és 24. versben.

Dániel 8

Dán 8:1 *Beltsazár király uralkodásának harmadik esztendejében én, Dániel, látomást láttam azon kívül, amelyet korábban láttam.*

1a- Eltelt az idő: 3 év. Daniel új látomást kap. Ebben csak két állat van, amelyeket a 20. és 21. vers egyértelműen azonosít a *médekkel és perzsákkal, valamint a görögökkel*, akik az előző látomásokban a megjövendőlt utódlás 2. és 3. birodalmát alkották. Idővel a látomásokban az állatok egyre világosabban alkalmazkodnak a héberek szertartásaihoz. Dan.8 bemutat *egy kost és egy kecskét*; a zsidó szertartású *engesztelő nap* áldozatául szolgáló állatokat. Így észrevehetjük a bűn szimbólumát a görög birodalom szuperpozíciójában: *a Dan.2 réz hasát és combjait*, a Dan.7 *leopárdját* és a Dan *kecskéje*.8 .

Dán 8:2 *Amikor ezt a látomást láttam, úgy tűnt számomra, hogy Susánban vagyok, a fővárosban, Elám tartományában; és látomásom alatt az Ulai folyó közelében voltam.*

2a- Daniel Perzsiában van, a Karoun folyó közelében, amely az ő idejében az Ulai volt. A perzsa *főváros* és egy nép *folyószimbóluma* földrajzi vonatkoztatási helyet jelez annak a látomásnak, amelyet Isten ad nekik. A prófétai üzenetek ezért értékes földrajzi adatokkal szolgálnak ebben a fejezetben, amelyek hiányoztak a 2. és 7. fejezetből.

Dán 8:3 *És felemeltem szemeimet, és láttam, és íme, egy kos állt a folyó előtt, és annak szarvai voltak; ezek a szarvak magasak voltak, de az egyik magasabb volt, mint a másik, és utoljára emelkedett.*

3a- Ez a vers összefoglalja Perzsia történetét, amelyet ez *a kos illusztrál*, akinek *a szarva a legmagasabb* azért képviseli, mert kezdetben szövetségese, méd uralta, utoljára pedig Cyrus 2 perzsa király hatalomra jutásával emelkedett 539-ben, Dániel utolsó kortársa a Dán 10:1 szerint. De itt a valós dátum problémájára mutatok rá, mert a történészek teljesen figyelmen kívül hagyják Dániel szemtanúinak vallomását, aki a Dan.5:31-ben Babilon meghódítását Dariusz méd királynak tulajdonítja, aki Dán szerint 120 satrapiává szervezte Babilont. 6:1. Kiroosz Dareiosz halála után került hatalomra, tehát nem 539-ben, hanem valamivel később, vagy éppen ellenkezőleg, Dariusz hódítására valamivel a dátum – 539 – előtt kerülhetett sor.

3b – Egy isteni finomság jelenik meg ebben a versben, a kis és egy nagy szarv megjelölésére használt formában. Ez megerősíti, hogy a gondosan elkerült „*kis szarv*” kifejezés kifejezetten és kizárólag Róma identitásához kötődik.

Dán 8:4 Láttam a kost szarvaival nyugaton, északon és délen verni; egyetlen állat sem tudott ellenállni neki, és nem volt, aki kiszabadítsa áldozatait; azt csinált, amit akart, és hatalmas lett.

4a- A vers képe a perzsa hódítások egymást követő szakaszait szemlélteti, amelyek a birodalom, a királyok királyának uralma felé vezetik őket.

Nyugaton : Cyrus 2 szövetséget kötött a káldeusokkal és az egyiptomiakkal – 549 és – 539 között .

Északon : Kroiszosz király Lydiáját – 546 - ban hódították meg

Délben : Kürosz meghódítja Babilóniát Darius méd király utódjaként – 539 után, majd Kambyzes 2 perzsa király – 525-ben meghódítja Egyiptomot .

4b- és erős lett

Elérte azt a birodalmi *hatalmat* , amely Perzsiát az e 8. fejezetben megjövendölt első birodalommal tette. Ez volt a 2. ^{birodalom} a Dan.2 és Dan.7 látomásában. Ebben a hatalomban a Földközi-tengerig terjedő Perzsa Birodalom megtámadta Görögországot, amely 490-ben Marathonnál megállította. A háborúk kiújultak.

Dán 8:5 Amint közelebből megnéztem, íme, egy kecskebak jött nyugat felől, és az egész földet átfutotta arcán, anélkül, hogy megérintette volna; ennek a kecskének nagy szarv volt a szeme között.

5a- A 21. vers egyértelműen azonosítja a kecskét: *A kecske a jávai király, a nagy szarv a szeme között az első király .* Java, az Görögország ősi neve. Figyelmen kívül hagyva a gyenge görög királyokat, a Szellem a nagy görög hódítóra, Nagy Sándorra építi kinyilatkoztatását.

5b- *íme, egy kecske jött nyugatról*

A földrajzi jelzéseket továbbra is megadják. A kecske Nyugatról származik, a Perzsa Birodalomhoz viszonyítva, mint földrajzi referenciahelyet.

5c- *és a felszínén bejárta a Földet anélkül, hogy megérintette volna*

Az üzenet hasonló a Dan.7:6 leopárdjának négy madárszárnyához. Hangsúlyozza ennek a fiatal macedón királynak a hódításainak rendkívüli sebességét, aki tíz éven belül az Indus folyóig kiterjeszti uralmát.

5d- *ennek a kecskének nagy szarv volt a szeme között*

Az azonosságot a 21. vers adja meg: *A nagy szarv a szeme között az első király. Ez a király Nagy Sándor (– 543 – 523).* A Szellem az Unikornis megjelenését kelti, egy mesés mitikus állat. Így elítéli a görög társadalom kimeríthetetlen, termékeny képzeletét, amely a vallásra vonatkozó meséket talált ki, és amelynek szelleme évszázadokon át áthaladt a megtévesztően keresztény Nyugaton eltöltött korunkig. Ez a *bűn* egy olyan aspektusa , amelyet megerősít a *kecske képe, az állat, amely a bűn* szerepét játszotta az „engesztelés napjának” szent éves szertartásán. A Messiás Jézus keresztre feszítése az ő isteni tökéletességében valósította meg ezt a szertartást utána... erőszakkal, a templom és a zsidó nemzet rombolásával a rómaiak 70-ben.

Dán 8:6 És odament a szarvas koshoz, akit láttam a folyó előtt állni, és teljes haragjában rárohant.

6a- Nagy Sándor támadást indít a perzsák ellen, akiknek királya Dárius 3. Ez utóbbi Issusnál vereséget szenved, íját, pajzsát és köpenyét, valamint feleségét és örökösét hátrahagyva elmenekül – 333-ban. Később két nagyja megöli.

6b- *és teljes dühében nekirohant*

Ez a **düh** történelmileg indokolt. Dárius és Sándor közötti eszmecsere előzte meg: „Mielőtt Sándor találkozott Dariusszal, a perzsa király ajándékokat küldött neki, amelyek célja királyi és gyermeki pozíciójuk hangsúlyozása volt – Sándor ekkor még fiatal ember volt. háború (I. ág, 89. póráz). Darius küld neki egy golyót, egy ostort, egy lóféket és egy ezüstdobozt, tele arannyal. A kincset kísérő levél fényesíti az elemeket: a labda úgy van, hogy továbbra is úgy játsszon, mint a gyerek, a fék, hogy megtanítsa uralkodni magán, az ostor megjavítsa, az arany pedig azt a tisztelgést, amelyet a macedónoknak fizetniük kell. a perzsa császár.

Sándor nyomát sem mutatja haragjának, annak ellenére, hogy fél a hírnököktől. Éppen ellenkezőleg, arra kéri őket, hogy gratuláljanak Dariusnak a remekművéhez. Darius, azt mondja, ismeri a jövőt, hiszen ő adott Alexandernek egy labdát, ami a jövőbeli világhódítását jelképezi, a fék azt jelenti, hogy mindenki aláveti magát neki, az ostor az lesz, hogy megbüntesse azokat, akik fel mernek állni ellene, és Arany azt sugallja, hogy milyen elismerésben lesz része minden alattvalójától.” Prófétai részlet, Sándornak volt egy lova, akinek a „Bucephalus” nevet adta, ami bővítő előtaggal „fej” jelent. Minden csatájában fegyverrel a kezében lesz hadserege „fején”. És ő lesz „tíz évre” a prófécia által lefedett világ uralkodó „feje”. Ismertsége népszerűsíteni fogja a görög kultúrát és az azt megbélyegző **bűnt**.

Dán 8:7 *Láttam őt a koshoz közeledni és haragudni rá; megütötte a kost és eltörte a két szarvát, anélkül, hogy a kosnak lett volna ereje ellenállni neki; ledobta a földre és taposta, és nem volt, aki megmentse a kost.*

7a- Nagy Sándor háborúja: – 333-ban Issusnál a perzsa tábor vereséget szenvedett.

Dán 8:8 *És a kecske igen megerősödött; de amikor erős volt, eltört a nagy szarva. Négy nagy szarv emelkedett fel helyette, az ég négy szele felé.*

8a- *eltört a nagy szarva*

323-ban a fiatal király (– 356–323) örökös nélkül, 32 évesen halt meg Babilonban.

8b- *Négy nagy szarv emelkedett fel helyette, az ég négy szelében.*

A halott király helyettesei a tábornokai voltak: a diadochi. Tízen voltak, amikor Sándor meghalt, és 20 évig harcoltak egymással egészen addig a pontig, hogy 20 év végén már csak négy túlélő maradt. Mindegyikük királyi dinasztiát alapított abban az országban, amely felett uralkodott. A legnagyobb a Nicator néven ismert Szeleukosz, ő alapította meg a Szíriai királyság felett uralkodó „Szeleukida” dinasztiát. A második Ptolemaios Lagos, ő alapította meg a „Lagid” dinasztiát, amely Egyiptom felett uralkodott. A harmadik Cassandrosz, aki Görögország felett uralkodik, a negyedik pedig Lysimachus (latin név), aki Trákia felett uralkodik.

Folytatódik a földrajzon alapuló prófétai üzenet. Az ég négy szelének négy sarkalatos pontja megerősíti az érintett harcosok országainak azonosságát.

Róma visszatérése, a kis szarv

Dán 8:9 *Az egyikből egy kis szarv jött ki , amely nagyon megnőtt dél felé, kelet felé és a legszebb föld felé.*

9a- Ennek a versnek az aspektusa egy királyság kiterjesztését írja le, amely viszont egy uralkodó birodalomává válik. Az előző leckékben és a világtörténelemben azonban Görögország utódkirálysága Róma. Ezt az azonosítást tovább igazolja a „kis szarv” kifejezés, amely ezúttal, ellentétben azzal, amit a rövidebb középső kürt esetében tettek, egyértelműen idézett. Ez azt jelenti, hogy ez a „kis szarv” ebben az összefüggésben a növekvő köztársasági Rómát szimbolizálja. Mert beavatkozik kelet felé, mint a világ rendőrei, gyakran azért, mert az ellenfelek közötti helyi konfliktus megoldására hivatott. És ez a pontos ok, ami igazolja a következő képet.

9b- *Az egyikből egy kis szarv jött ki*

A korábbi uralkodó Görögország volt, és Görögországból Róma uralja ezt a keleti zónát, ahol Izrael található; Görögország, a négy szarv egyike.

9c- *amely nagymértékben kitágul dél, kelet felé és a legszebb országok felé.*

A római növekedés földrajzi elhelyezkedésétől indul először **dél felé** . A történelem megerősíti ezt , Róma – 250 körül – belépett a pun háborúba Karthágó, a mai Tunisz ellen.

kelet felé a négy szarv egyikébe beavatkozva zajlik : Görögország, – 200 körül. Az Etoliai Görög Liga hívta oda, hogy támogassa az Akhája liga ellen (Aitólia Achaia ellen). Görög földre érkezve a római hadsereg soha nem hagyta el, és egész Görögország római gyarmattá válik – 160-tól.

Görögországból Róma folytatja terjeszkedését Palesztinában és Júdeában, amely Róma tartományává válik, amelyet Pompeius tábornok seregei meghódítottak. Ezt a Júdeát jelöli meg a Lélek ezzel a gyönyörű kifejezéssel: **Az országok legszebbje** , a Dan.11:16 és 42, valamint az Ezé.20:6 és 15 idézett kifejezés.

A hipotézis beigazolódnak, a „ kis szarv ” Róma

Ezúttal a kételkedés már nem megengedett, a Dan.7 pápai rezsím lelepleződik, így a szükségtelen évszázadokat átugorva a Lélek elvezet bennünket ahhoz a tragikus órához, amikor a császárok által elhagyva Róma újra átveszi uralmát a vallási formák alatt. Keresztény megjelenés, amelyhez a következő 10. vers szimbólumai által kinyilatkoztatott cselekedeteket tulajdonítja. Ezek Dán „ **másik** ” királyának cselekedetei.7 .

A császári Róma, majd a pápai Róma üldözi a szenteket

Két egymást követő felolvasás ehhez az egyetlen vershez

Dán 8:10 *Felemelkedett az ég seregéhez, és lehozta annak egy részét és a csillagok egy részét a földre, és lábbal taposta őket.*

10a- *Felemelkedett a mennyei sereghez*

Azzal, hogy „ ő ”, a Lélek célpontként tartja Róma identitását, kiterjesztésének időrendi sorrendjében, a különféle kormányzási formák után, amelyekre a Jel 17:10-ben utal, Róma a Birodalom uralma alatt érte el a birodalmat. Octavianus római császár, Augustus néven ismert. És az ő idejében született Jézus Krisztus a Lélektől, Mária, József fiatal feleségének még szűz

testében; mindkettőt kizárólag azért választották ki, mert Dávid király nemzetségéhez tartoznak. Halála után, miután maga feltámadt, ahogy hirdette, Jézus az apostolaira és tanítványaira bízta az üdvösség örömhírének (az evangélium) hirdetésének küldetését, hogy az egész világon embereket válasszanak. Ebben az időben Róma szembeszállt a szelídséggel és a keresztény pacifizmussal; ő a mézsáros szerepében, Krisztus tanítványai a levágott bárányok szerepében. Sok vértanú vér árán a keresztény hit elterjedt az egész világon, és különösen a birodalom fővárosában, Rómában. Az üldöző birodalmi Róma feltámad a keresztények ellen. Ebben a 10. versben Róma két cselekedete fedi egymást. Az első a császári, a második pedig a pápai.

A birodalmi rendszerben már az idézett cselekedeteit tulajdoníthatjuk neki:

Felemelkedett a menny seregéhez : szembeszállt a keresztényekkel. E *mennyel felfegyverzett szimbolikus kifejezés mögött* a keresztény választottság áll, amely szerint Jézus már *a mennyek országának polgárainak nevezte el híveit* . Továbbá, a Dán 12:3 az igaz *szenteket* a csillagokhoz *hasonlítja* , amelyek szintén Ábrahám *magvak* (1Móz 15:5). Első olvasásra Isten fiait és leányait vértanúvá tenni merészelés már a pogány Róma számára arrogáns cselekedet, méltatlan és indokolatlan felemelkedés . Második olvasatban a római püspök azon állítása, hogy 538-ból Jézus Krisztus Kiválasztottjaként uralkodjon pápaként, szintén arrogáns cselekedet, és még méltatlanabb és indokolatlanabb felemelkedés .

A sereg egy részét és a csillagokat a földre zuhant, és letaposta őket : üldözte és megölte őket, hogy elterelje lakosságának figyelmét arénáiban. Az üldözők főként Néró, Domitianus és Diocletianus, az utolsó hivatalos üldözők 303 és 313 között . Első olvasatra ezt a drámai időszakot az Apo.2 szimbolikus „Efézus” elnevezéssel fedi le, amikor János megkapja isteni *Kinyilatkoztatását Apokalipszis*” és „ *Smyrna* ”. Második olvasatban, a pápai Rómának tulajdonítva, ezek a cselekmények az Apo.2-ben a „ *Pergamum* ”, azaz a megbomlott szövetség vagy házasságtörés és a „ *Thiatira*”, vagyis az utálatosságok és a halálok időszakaiba sorolhatók. Mondván, *és ő taposta őket*, a Lélek mindkét Rómának ugyanazt a vérszomjas cselekedetet tulajdonítja. *A taposott ígét és a lábbal taposva* kifejezését a pogány Rómának tulajdonítják a Dán 7:19-ben. De a *taposó* akció a 8. fejezet 14. versének 23:00 *este-reggel* végéig folytatódik a 13. vers kijelentése szerint: *Meddig tapossák a szentséget és a hadsereget* ? Ezt a cselekvést a keresztény korszak idején hajtották végre, ezért a pápai Rómának és annak uralkodói támaszainak kell tulajdonítanunk; amit a történelem megerősít. Mindazonáltal jegyezzünk meg egy lényeges különbséget. A pogány Róma csak szó szerint ejti *a földre Jézus Krisztus szentjeit* , míg a pápai Róma hamis vallási tanítása révén lelkileg *a földre ejti őket* , mielőtt szó szerint üldöznék őket.

A szórványos üldözések a béke váltakozásával folytatódtak I. Konstantin császár érkezéséig, ^{aki} a római főváros, Milánó 313-as rendeletével véget vetett a keresztényüldözéseknek, amely a „ *tíz éves* ” időszakot jelenti. üldöztetések, amelyek a Jel.2:8 „ *Smyrna* ” korszakát jellemzik. Ezzel a békével a keresztény hit semmit sem nyer, Isten pedig sokat veszít. Mert az üldöztetés akadály nélkül a megtéretlenek elkötelezettsége ennek az új hitnek az egész birodalmában és

különösen Rómában, ahol a legtöbben folyt a vértanúk vére, bővelkedik és szaporodik.

Ezért ehhez az időhöz köthetjük e vers második olvasatának kezdetét. Az, ahol Róma keresztényné válik Konstantin császár parancsainak engedelmessé, aki 321-ben éppen kiadott egy rendeletet, amely elrendeli a heti pihenőnap megváltoztatását: a hetedik nap szombat helyébe a hét első napja lép; akkoriban a pogányok a „tiszteletre méltó, legyőzhetetlen nap” isten imádásának szentelték. Ez a cselekedet olyan súlyos, mint az *ivás a templom aranyedényei*, de ezúttal Isten nem reagál, elég lesz a végső ítélet órája. Új pihenőnapjával Róma kiterjeszti keresztény tanítását az egész birodalomra, és helyi tekintélyét, a római püspök tekintélyét és támogatását nyeri el mindaddig, amíg a pápai cím 533-ban a bizánci dekrétumot nem emeli ki.¹ Justinianus császár. Az első uralkodó pápa, Vigilius csak az ellenséges osztrogótok kiűzése után foglalta el pápai székét Rómában, a Caelius-hegyen épült lateráni palotában. Az 538-as dátum és az első pápa érkezése jelzi a következő 11. versben leírt cselekedetek véghezvitelét. De ez egyben a pápák 1260 napos uralmának kezdete és minden, ami rájuk vonatkozik, és ami a Dan.7-ben kiderült. Folyamatos uralkodás, melynek során a szenteket ismét *lábbal tiporják*, de ezúttal a római pápai vallási uralma és polgári támogatói, az uralkodók és annak magassága... Krisztus nevében.

Az 538-ban létrehozott pápa sajátos akciói

Dán 8:11 *Felkelt a sereg parancsnokához, és elvette tőle az örökkévaló **áldozatot**, és **feldöntötte** a helyet, az ő szentélyének alapját.*

11a- *Felállt a hadsereg élére*

A sereg e vezetője logikailag és bibliailag Jézus Krisztus, az Ef.5:23 szerint: *mert a férj a feleség feje, **ahogy Krisztus a feje az Egyháznak**, amely az ő teste, és amelynek ő a feje. Megmentő.* A „*she rose*” ige jól megválasztott, mert pontosan 538-ban Jézus a mennyben van, míg a pápaság a földön. Az ég nem elérhető, de „*felemelkedett*” azzal, hogy elhiti az emberekkel, hogy ő helyettesíti őt a földön. A mennyből Jézusnak kevés esélye van arra, hogy elkerülje az embereket abból a csapdából, amelyet az ördög állított nekik. Sőt, miért tenné ezt, amikor ő maga juttatja őket ebbe a csapdába és annak minden átkába? Mert jól olvastuk a Dan.7:25-ben, hogy „*a szentek egy időre, másfélszer (2-szer) az ő kezébe kerülnek*”; a *megváltozott idők és a törvény* miatt szándékosan szállítja őket Krisztus Isten. Természetesen a Konstantin által 321-ben módosított törvény a szombatra vonatkozóan, de mindene előtt *a római pápa által megváltoztatott törvény*, ahol 538 után nem csak a szombatot érintik és támadják, hanem az egész törvényt, amelyet Róma átdolgozott. változat.

11b- *elvette tőle az **örökáldozatot***

Rámutatok arra, hogy az eredeti héber szövegben hiányzik az áldozat szó. Ennek ellenére jelenléte a régi szövetség kontextusára utal, de ez nem így van, ahogy az imént bemutattam. Az újszövetségi *áldozat és felajánlás értelmében* megszűnt Krisztus halála *a hét közepén*, amelyet a Dán.9:27 idéz, és használhatatlanná tette ezeket a szertartásokat. Maradt azonban valami a régi szövetségből: a főpap szolgálata és a nép bűneiért közbenjáró szolgálata, akik azt a mennyi szolgálatot is megjövendőlték, amelyet Jézus végzett feltámadása óta

csak a vére által megvásárolt választottai javára. Krisztus visszatért a mennybe, mi maradt el tőle? Papi funkciója kizárólagos közbenjáró szerepe választottai bűneinek megbocsátásában. Valójában 538 óta a Krisztus Egyháza vezetőjének megalapítása a földön, Rómában hiábavalóvá és haszontalanná tette Jézus mennyei szolgálatát. Az imák többé nem járnak át rajta, és a bűnösök továbbra is hordozói bűneiknek és Isten iránti vétüknek. A Zsid.7:23 megerősíti ezt az elemzést, mondván: „ *De mivel örökké megmarad, olyan papsága van, amely nem ruházható át .*” Az uralkodóváltás a földön igazolja azokat az utálatos gyümölcsöket, amelyeket ez a Krisztus nélküli kereszténység hozott; gyümölcsök, amelyeket Isten megjövendölt Dánielnek. Miért sújtotta a keresztényeket ez a szörnyű átok? A következő 12. vers megadja a választ: *a bűn miatt* .

Az örökkévaló imént elvégzett azonosítása alapul szolgál majd a számításokhoz az 1290 és 1335 napos év időtartamok felhasználásával, amelyeket a Dan.12:11 és 12 javasolnak; a megállapított alap az 538-as dátum, amikor a földi pápai vezető ellopta az örökös papságot.

11c- *és feldöntötte ~~a helyet~~ a szentélyének alapját*

Az új szövetség kontextusa miatt a héber "mecon" szó két lehetséges jelentése között, amelyet "hely"-nek fordítottam, megtartottam annak "alap"-fordítását, ugyanolyan legitim és jobban igazodva a prófécia által megcélzott keresztény korszak kontextusához. .

gyakran szó esik *a szentélyről* , ami zavaró. Azonban lehetséges, hogy ne tévesszen meg bennünket attól függően, hogy melyik igét jelöli a szentélyben végzett *cselekvés* .

Itt a Dan.7:11-ben: alapját *megdönti* a pápaság.

Dan.11:30-ban: megszentelteleníti *a* görög király, a zsidók üldözője, Antiochos 4 Epiphanes 168-ban.

~~a szentélyről~~ van szó, hanem a *szentségről* . A héber „qodesh” szót szisztematikusan félrefordítják a leggyakoribb változatok összes fordításában. De az eredeti héber szöveg változatlan marad, hogy tanúbizonyságot tegyen az eredeti igazságról.

Tudnod kell, hogy a „ *szentély* ” kifejezés kizárólag arra a helyre vonatkozik, ahol Isten személyesen áll. Mióta Jézus feltámadt és visszatért a mennybe, nincs többé *szentély a földön* . *Szentélye alapjainak megdöntése* tehát azt jelenti, hogy aláássák azokat a doktrinális alapokat, amelyek celesztialis szolgálatára vonatkoznak, és amely az üdvösség minden feltételét szemlélteti. Valójában, miután megkeresztelkedtek, az elhívott személynek részesülnie kell Jézus Krisztus jóváhagyásában, aki a cselekedetei alapján ítéli meg hitét, és beleegyezik, hogy megbocsássa vagy sem bűneit áldozata nevében. A kereszttség az Isten igazságos ítélete alatt megélt tapasztalat kezdetét jelenti, és nem a végét. Ami azt jelenti, hogy amikor a földi választott és mennyei közbenjárója közötti közvetlen kapcsolat megszakad, a megváltás többé nem lehetséges, és a szent szövetség felbomlik. Ez egy szörnyű spirituális dráma, amelyet a megtévesztett és elcsábított emberi tömegek figyelmen kívül hagytak 321. március 7. és 538. év óta, amikor a pápa az ő javára eltávolította Jézus Krisztus *örökös papságát*. *Szentélye alapjainak megdöntése* azt is jelenti, hogy a 12 apostolnak, akik a kiválasztottak, a lelki ház alapját vagy alapját képviselik, egy hamis keresztény

tant tulajdonítanak, amely igazolja és legalizálja az isteni törvény ellen elkövetett bűnt; amit egyetlen apostol sem tett volna.

Dán 8:12 *És a sereget örökkévaló áldozattal adták át a bűn miatt; a kürt a földre dobta az igazságot, és sikerrel járt vállalkozásában.*

12a- *A hadsereget az örökáldozattal szállították ki*

Szimbolikusabb nyelven ennek a kifejezésnek ugyanaz a jelentése, mint a Dan.7:25-nek: *a hadsereget kiszabadították ...* De itt a Lélek hozzáad az örökkévalóhoz

12b - *a bűn miatt*

Vagy az 1János 3:4 szerint a törvényszegés miatt *megváltozott* a Dán.7:25. János ugyanis ezt mondta és írta: *Aki vétkezik, az áthágja a törvényt, és a bűn törvényszegés .* Ez a vétség 321. március 7-re nyúlik vissza, és először is Isten szent szombatjának elhagyására vonatkozik; az általa **megszentelt** szombat a világ teremtése óta, az egyedülálló és örök „**hetedik napon**”.

12c- *a kürt a földre dobta az igazságot*

Az igazság még mindig szellemi szó, amely a törvényt jelöli a Zsolt.119:142-151 szerint: *A te törvényed az igazság...minden parancsolatod az igazság .*

12d- *és sikerrel jár a törekvésében*

Ha a teremtő Isten Lelke előre bejelentette, akkor ne csodálkozzunk, hogy figyelmen kívül hagyta ezt a megtévesztést, a legnagyobb szellemi csalást az emberiség történelmében; hanem a legsúlyosabb következményei is az emberi lelkek elvesztésének Istenre nézve. A 24. vers megerősíti ezt a mondatot: *Az ő ereje növekedni fog, de nem a saját erejéből; hihetetlen pusztítást fog véghezvinni, sikeres lesz a vállalkozása , elpusztítja a hatalmasokat és a szentek népét.*

Felkészülés a megszentelődésre

Az ószövetség vallási szertartásai által adott leckékben folyamatosan megjelenik a megszentelődésre való felkészülés témája. Először is, a rabslolgás ideje és a Kánaánba való belépés között szükség volt a húsvét ünneplésére, hogy megszenteljék azokat a népet, akiket Isten nemzeti földjére, Izraelre, az ígért földjére fog vezetni. Valójában 40 évnyi megtisztulási és megszentelődési próba kellett ahhoz, hogy a Kánaánba való belépés megvalósuljon.

Hasonlóképpen, az egyik napnyugtától a másikig tartó hetedik napon megjelölt szombat esetében előzetes felkészülési időre volt szükség. A hat napos világi tevékenység megkívánta a testmosást és a ruházat cseréjét, ezeket a dolgokat a papra is rákényszerítették, hogy élete veszélye nélkül bemehetett a templom szent helyére, hogy ott végezze el rituális szolgálatát. .

A hét napos, 24 órás teremtési hét Isten üdvtervének hétezer éves mintájára épül. Tehát az első 6 nap az első 6 évezredet jelenti, amely alatt Isten kiválasztja a választottait. A 7. ^{és} az utolsó évezred jelenti a nagy szombatot, amely alatt Isten és választottai a mennyben összegyűltek igazi és teljes nyugalomban részesülnek. A bűnösök átmenetileg mind meghaltak; kivéve a Sátánt, aki elszigetelten marad egy elnéptelenedett földön a Jelenések 20-ban feltárt „ezer éves” időszak alatt. A „mennyországba” való belépés előtt a kiválasztottaknak meg kell tisztulniuk és meg kell szentelniük. A megtisztulás

Krisztus önkéntes áldozatába vetett hiten nyugszik, de a megszentelődést az ő segítségével nyerik el a keresztség után, mert a megtisztulást a hit alapelvének nevében tulajdonítják, vagy előre megszerezték, de a megszentelődés a valóságban megszerzett gyümölcs az egészben. lelket a választottak által az élő Istennel, Jézus Krisztussal való való együttműködése révén. Ezt az önmaga, a rossz természete elleni harc révén szerzi meg, hogy ellenálljon a bűnnek.

Dániel 9:25 azt tanítja nekünk, hogy Jézus Krisztus azért jött, hogy meghaljon a kereszten, hogy választottait többé ne vétkezzék, mert azért jött, hogy **véget vessen a bűnnek** . Most éppen a 12. versben láthattuk, hogy a kiválasztott keresztény a pápai despotizmus alá került a bűn miatt. A megtisztulás tehát szükséges ahhoz, hogy elnyerjük azt a megszentelődést , *amely nélkül senki sem fogja látni Istent* , ahogyan meg van írva a Zsid.12:14-ben: *Törekedjete békére mindenkivel, és a megszentelődésre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat* .

A keresztény korszak 2000 évére vonatkoztatva, Jézus Krisztus halálától egészen 2030-ig történő visszatéréséig, a felkészülés és a megszentelődés ezen időszakát a következő 13. és 14. vers mutatja majd be. Az adventisták eredeti hitével ellentétben ez a korszak nem az ítélet korszaka, amelyet Dániel 7. fejezete ír le, hanem a megszentelődés korszaka, amely a bűnök évszázados öröksége miatt szükséges, amelyet a pápai Róma utálatos tanítása legitimált. Pontosítom, hogy a 13. századtól kezdődő reformáció munkája nem valósította meg azt a megtisztulást és megszentelődést, amelyet a háromszoros szent és tökéletesen tiszta megváltó Isten minden igazságosságban megkövetelt.

Dán 8:13 *Hallottam egy szentet beszélni; Egy másik szent pedig monda annak, aki beszélt: Meddig teljesedik be a látomás az örökkévaló áldozatról és a pusztító bűnről? Meddig tapossák le a szentélyt és a hadsereget?*

13a- *Hallottam egy szentet beszélni; és egy másik szent mondta annak, aki beszélt*

Csak az igazi *szentek* ismerik fel a Rómától örökölt bűnöket. A Dan.12-ben bemutatott látomásos jelenetben újra megtaláljuk őket.

13b- *Meddig teljesedik be a látomás?*

A szentek olyan dátumot követelnek, amely a római utálatosságok végét jelzi.

13c- *az örökáldozatról* _

Krisztus **örökös** papságának újrakezdését jelzi .

13d- *és a pusztító bűnről ?*

A szentek dátumot kérnek, amely a hetedik napi szombat visszatérését jelzi, amelynek megszegését római pusztítás és háborúk büntetik; törvényszegőinek pedig ez a büntetés a világ végezetéig tart.

13.- *Meddig tapossák a szentélyt és a hadsereget?*

A szentek olyan dátumot kérnek, amely véget vet az ellenük, Isten választott szentjei ellen alkalmazott **pápai üldözésnek** .

Dán 8:14 *És monda nékem: Kétezerháromszáz este és reggel; akkor a szentély megtisztul.*

14a- 1991 óta Isten irányítja tanulmányomat ezen a rosszul fordított versen. Itt van a héber szöveg valódi fordítása.

És azt mondta nekem: estig-reggelig kétezer-háromszáz és megigazult a szentség.

megszentelésére irányul attól a dátumtól kezdve, amelyet erre a határidőre határoznak meg. A keresztség által addig elért örök igazságosság megkérdőjeleződik. A háromszoros szent Isten, mint Atya, Fiú és Szentlélek követelménye megváltozott és megerősödött azáltal, hogy a választottaknak többé nem kell vétkezni a szombat vagy bármely más, Isten szájából származó szertartás ellen. Az üdvösség Jézus által tanított *keskeny útja* így helyreáll. A **Noéban, Dánielben és Jóbban** bemutatott választott modell pedig igazolja a kiválasztott milliót a Dán.7:10 utolsó ítéletének elesett tízmilliárdjára.

Dán 8:15 *Mialatt én, Dániel, láttam ezt a látomást, és próbáltam megérteni, íme, ott állt előttem egy embernek látszó.*

15a- Logikailag Dániel szeretné megérteni a látomás jelentését, és ez kiérdemli őt a Dán.10:12-ben, ami egy jogos jóváhagyást Istentől, de soha nem teljesül teljes mértékben kívánsága, mint Isten válasza Dánban. A 12:9 ezt mutatja: *Ő így válaszolt: Menj, Dániel, mert ezek a szavak titokban maradnak és megpecsételve lesznek a vég idejéig .*

Dán 8:16 *És hallottam egy ember hangját Ulai közepén; felkiáltott és így szólt: Gábriel, magyarázd el neki a látomást.*

16a- Jézus Krisztus képe Ulai közepén megelőlegezi a Dán látomásban adott leckét.12. Gábriel angyal, Krisztus közeli szolgálója felelős azért, hogy az egész látomás jelentését a kezdetektől elmagyarázza. Kövessük tehát gondosan a további információkat, amelyek a következő versekben feltáruhnak.

Dán 8:17 *Azután közeledett ahhoz a helyhez, ahol én voltam; és ahogy közeledett, megijedtem, és arcomra estem. Azt mondta nekem: Figyelj, emberfia, mert a látomás egy időre vonatkozik, amely a végét jelenti.*

17a- Az égi lények látomása mindig ezt a hatást fogja kiváltani a hús emberére. De legyünk figyelmesek, ahogy arra kér bennünket. A vonatkozó befejezési idő a teljes látomás végén kezdődik.

Dán 8:18 *Amikor beszélt hozzám, döbbenet álltam az arcomon. Megérintett, és ott álltam, ahol voltam.*

18a- Ebben a tapasztalatban Isten aláhúzza a test átkát, amely nem egyenlő a húséges angyalok égitesteinek tisztaságával.

Dán 8:19 *Akkor ezt mondta nekem: Megtanítalak arra, hogy mi lesz a harag végén, mert megvan az idő a végnek .*

19a- Isten haragjának eljön a vége, de ezt a haragot a keresztesny engedetlenség igazolja, amely a római pápai tanítás öröksége. Ennek a megjövendölt isteni haragnak tehát részleges lesz a megszűnése, mivel csak az emberiség teljes pusztulása után, Krisztus dicsőségében való visszatérések szűnik meg igazán.

Dán 8:20 *A kos, amelyet láttál, és amelynek szarvai voltak, a médek és a perzsák királyai.*

20a- Arról van szó, hogy Isten referenciapontokat ad választottainak, hogy megértsék a bemutatott szimbólumok egymásutániségának elvét. A médek és a perzsák a kinyilatkoztatás kezdetének történelmi kontextusát jelölik. A Dan.2-ben és a 7-ben a második helyen álltak.

Dán 8:21 *A kecske Jáván királya, a nagy szarv a szeme között az első király.*

21a- Görögország a második utódlás; a harmadik a Dan.2-ben és 7-ben.

21b- *A nagy szarv a szeme között az első király*

Mint láttuk, ez a nagy görög hódító, Nagy Sándorra vonatkozik. A nagy kürt, támadó és harcias karakterének képe, amelyet Dárius király 3 helytelenül megalázott, mert ez a királyságába és az életébe került. Azáltal, hogy ezt a szarvat nem a homlokra, hanem a szemek közé helyezi, a Szellem megmutatja csillapíthatatlan hódítási vágyát, hogy csak a halála áll meg. De a szemek is próféta tisztánlátás, és születése óta kivételes sorsot hirdetett neki egy tisztánlátó, és egész életében hisz a megjövendölt sorsában.

Dán 8:22 *A négy szarv, amely e letört szarv helyére támadt, négy királyság, amely ebből a nemzetből fog származni, de nem lesznek olyan erősek.*

22a- Megtaláljuk a négy görög dinasztiát, amelyet az Sándor utóda négy tábornok alapított, és még mindig élnek a kezdeti tíz között 20 évig tartó háború után.

Dán 8:23 *Uralmuk végén, amikor a bűnösök megsemmisülnek, feltámad egy szemtelen és ravasz király.*

23a- A köztes időket kihagyva az angyal a pápai Róma uralmának keresztény korszakát idézi. Ezzel jelzi az adott kinyilatkoztatás fő célját. De ez a magyarázat egy másik tanítást hoz, amely ennek a versnek az első mondatában jelenik meg: *Uralmuk végén, amikor a bűnösöket megemésztik.* Kik ezek az elfogyasztott bűnösök, akik megelőzik a pápai rendszer idejét? Ezek a lázadó nemzeti zsidók, akik megtagadták Jézus Krisztust, mint Messiást és megváltót, felszabadítót, igen, de csak az elkövetett bűnök miatt, és csak azok javára, akiket hitük minőségéből ismer fel. Valójában 70-ben *emésztették meg* őket Róma csapatai, ők és városuk, Jeruzsálem, és ez másodszor a Nabukodonozor alatt végrehajtott pusztítás után – 586-ban. Ezzel a cselekedetével Isten bizonyította, hogy az ősi szövetség azóta véget ért. Jézus Krisztus halála, ahol Jeruzsálemben a templom elválasztásának fátyla tetőtől talpig kettészakadt, így mutatva, hogy a cselekvés magától Istentől származik.

23b- *feltámad egy szemtelen és ravasz király*

Ez Isten leírása a pápáról, amelyet Dán 7:8 szerint *a gőgje*, itt pedig *a szemtelensége jellemez*. Hozzáteszi *és ügyes*. A mesterkedés abból áll, hogy elfedjük az igazságot, és felvesszük annak a látszatát, ami nem vagyunk. A mesterkedést a felebarát megtévesztésére használják, ezt teszik az egymást követő pápák.

Dán 8:24 *Az ő ereje növekedni fog, de nem a maga erejéből; hihetetlen pusztítást fog véghezvinni, sikeres lesz a vállalkozása, elpusztítja a hatalmasokat és a szentek népét.*

24a- *Ereje növekedni fog*

A Dán 7:8-ban „*kis szarvként*” leírt 20. vers valóban „*nagyobb megjelenést*” tulajdonít neki, mint a többi.

24b- *de nem saját erejéből*

A történelem itt is megerősíti, hogy az uralkodók fegyveres támogatása nélkül a pápai rezsim nem létezhetett volna. Az első támasz Clovis, a Meroving-dinasztia frankok királya, majd őt követően a Karoling-dinasztia és végül a Capetian-dinasztia királya volt, a francia monarchia támogatása ritkán hiányzott.

És látni fogjuk, hogy ennek a támogatásnak ára van. Erre példaként 16. Lajos francia király, Marie-Antoinette királyné, a monarchista udvaroncok és a főként felelős római katolikus papság lefejezése, a Franciaországban a fővárosban és a tartományi városokban telepített guillotine, a francia forradalmárok által 1793 és 1794; a „Rettegés” két korszaka vérbetűkkel vésve az emberiség emlékezetébe. A Jelenések 2:22-ben ez az isteni büntetés a következő szavakkal lesz megjövendő: *Íme, ágyra vetem, és **nagy nyomorúságot küldök van akik házasságtörést követnek el vele**, hacsak meg nem bánják cselekedeteiket. **megölöm gyermekeit**; és az összes gyülekezet megtudja, hogy én vagyok az, aki az elméket és a szíveket vizsgálom, és megfizetek mindenkinek a ti cselekedeteitek szerint.*

24c- *hihetetlen pusztítást fog végezni*

A földön senki sem tudja megszámolni őket, de a mennyben Isten tudja a pontos számot, és az utolsó ítélet megbüntetésének órájában a legkisebbektől a legszörnyűbbekig mindannyiukat megbocsátják szerzőik.

24d- *siker lesz a vállalkozása*

Hogyan is ne járhatna sikerrel, amikor Isten ezt a szerepet adta neki, hogy megbüntesse a Jézus Krisztus által elnyert üdvösséget igénylő népe bűnét?

24. – *elpusztítja a hatalmasokat és a szentek népét*

A pápaság azáltal, hogy Isten képviselőjének adják ki magukat a földön, és kiközösítéssel fenyegetik őket, amely bezárná bejáratukat a mennybe, elnyeri a nyugati föld nagyjainak és uralkodóinak hódolatát, és még inkább a kicsiket, gazdagokat vagy szegényeket. , de mindannyian tudatlanok, mert nem hisznek és nem törődnek az isteni igazságokkal.

Az 1170-ben, Peter Valdo óta megindult reformáció korszakának kezdetétől a pápai rezsím dühvel reagált Isten hűségese szolgáira, az egyedüli igaz szentekre, akik mindig békések és békések, a gyilkos katolikus szövetségeket, amelyeket a bíróságok támogattak. hamis szentségének inkvizíciója. A csuklyás bírácoknak, akik így szörnyű kínzásokat rendeltek el a szenteknek és másoknak, akiket mindannyian Isten és Róma elleni eretnekséggel vádolnak, mindegyiknek számot kell adnia követeléseikről az igaz Isten előtt az igazságosan megjövendőlt végső ítélet órájában. Dán 7: 9 és Jel.20:9-től 15-ig.

Dán 8:25 *Jóléte és mesterkedései sikere miatt gőg lesz a szívében, és sok békés életet elpusztít, és felmagasztalja magát a fejedelmek fejedelme ellen. de minden kéz erőfeszítése nélkül eltörik.*

25a- *Jóléte és trükkjei sikere miatt*

Ez a jólét gazdagodását sugallja, amelyet a vers összekapcsol a trükkjeivel . Valójában trükköket kell alkalmaznunk , amikor kicsik és gyengék vagyunk, hogy gazdag embereket, pénzt és mindenféle gazdagságot szerezzünk, amit a Jel 18:12 és 13 felsorol.

25b- *arrogancia lesz a szívében*

Ez annak ellenére, hogy Nabukodonozor király tapasztalata a Dan.4-ben, és ami még tragikusabb, az unokája, Belsazar a Dan.5-ben.

25c- *sok békésen élő embert el fog pusztítani*

A békés jellem az igaz kereszténység gyümölcse, de csak 1843-ig. Ugyanis ezt megelőzően, és főleg a francia forradalom végéig, a Dan.7:25-ben

megjövendölt pápai uralkodás 1260 évének végén a hamis hit brutalitás jellemzi, amely a brutalitást támadja vagy arra reagál. Csak ezekben az időkben a szelídség és a békesség tesz különbséget. A Jézus által felállított szabályok az apostoli idők óta nem változtak, a kiválasztott egy bárány, aki elfogadja az áldozatot, soha nem mészáros.

25d- *és feltámad a törzsfőnökök ellen*

Ezzel a pontossággal a kétség többé nem megengedett. A 11. és 12. versben idézett *vezető* valóban Jézus Krisztus, a *királyok Királya és az urak Ura*, aki visszatérésének dicsőségében jelenik meg a Jelenések 19:16-ban. És tőle vette el a törvényes örökös *papságot a római pápa*.

Dán 8:26 *És az esti és reggeli látomás, amelyről beszélnek, igaz. A maga részéről tartsa titokban ezt a látomást, mert távoli időkre vonatkozik.*

26a- *És a szóban forgó esték és reggelek látomása igaz*

Az angyal tanúsítja a 14. vers „2300 este-reggel” prófeciájának isteni eredetét. Végül felhívja a figyelmet erre a rejtélyre, amelyet Jézus Krisztus választott szentjeinek meg kell világítaniuk és meg kell érteniük, amikor eljön az ideje. érkezett megcsinálni.

26b- *A maga részéről tartsa titokban ezt a látomást, mert távoli időkre vonatkozik*

Valóban, Dániel és a mi korunk között körülbelül 26 évszázad telt el. És így **a vég idejében** találjuk magunkat, ahol ennek a misztériumnak meg kell világítania; a dolog megtörténik, de nem a Dan.9 tanulmányozása előtt, amely megadja a javasolt számítások elvégzésének alapvető kulcsát.

Dán 8:27 *Én, Dániel, sok napig gyötrődtem és beteg voltam; majd felkeltem, és a király ügyeit intéztem. Meglepett a látomás, és senki sem tudott róla.*

27a- Ez a részlet, amely Daniel egészségére vonatkozik, semmi személyes. Lefordítja számunkra annak rendkívüli fontosságát, hogy információt kapjunk Istentől a megjövendölt 2300 estéről-reggelről; mert ahogy a betegség halálhoz vezethet, a rejtély tudatlansága az utolsó keresztényeket, akik **a vég idejében fognak élni**, örök lelki halálra ítéli.

Dániel 9

Dán 9:1 *Dáriusnak, Ahasvérus fiának, a médek nemzetségéből való első esztendejében, aki a káldeusok országának királya lett,*

1a- Dániel szemtanúja szerint, tehát tagadhatatlan, megtudjuk, hogy Dárius király, Dán.5:30 Ahasvérus fia, a médek nemzetségéből; Cyrus 2 perzsa király tehát még nem váltotta fel. Uralkodásának első éve volt az, amikor meghódította Babilont, így elvette azt a káldeusoktól.

Dán 9:2 *uralkodásának első évében én, Dániel, láttam a könyvekből, hogy hetven esztendőnek kell eltelnie Jeruzsálem romjainak az évek száma szerint, amelyekről az Úr beszélt Jeremiás prófétának.*

2a- Dániel Jeremiás, a próféta prófétai írásaira hivatkozik. Gyönyörű példát ad nekünk a hitnek és bizalomnak, amely egyesíti Isten szolgáit az ő tekintete alatt. Így megerősíti az 1Kor.14:32 szavait: *A próféták lelkei alá vannak vetve a prófétáknak*. Dániel Babilonban élt a héber nép deportálásáról jövendölt 70 év nagy részében. Izraelbe való visszatérésének témája is érdekl, ami szerinte elég közelinek kell lennie. Annak érdekében, hogy választ kapjon Istentől, egy csodálatos imát mond el, amelyet tanulmányozni fogunk.

A szentek hitének mintaimája

Dániel e 9. fejezetének első leckéje annak megértése, hogy Isten miért akarta, hogy ez megjelenjen Dániel könyvének ebben a részében.

A Dán 8:23-ban a *megsemmisült bűnösök* prófétai bejelentése révén megerősítést kaptunk arra vonatkozóan, hogy a rómaiak 70-ben ismét elítélték és elpusztították Izrael zsidóit a rómaiak mindazok miatt, amelyeket Dániel meg akar vallani a könyvében. ima. Nos, ki volt ez az Izrael, akit az élő Istennel való első szövetségben bemutattak Ábrahámtól Jézus Krisztus 12 apostoláig és tanítványáig, aki maga is zsidó? Csak egy minta az egész emberiségből, mert Ádám óta a férfiak egyformák, kivéve a bőrszínüket, amely a nagyon világostól a nagyon sötétig terjed. De bármilyen fajuktól, etnikai hovatartozásuktól, az apától és anyától a fiúkra és lányokra genetikailag közvetített dolgoktól függetlenül mentális viselkedésük azonos. A százszorszép leveleinek lecsupaszításának elve szerint: "Szeretek, egy kicsit, nagyon, szenvedélyesen, örülten, egyáltalán nem" az emberek ezt az érzelmek skáláját reprodukálják a mindent teremtő élő Isten iránt, amikor felfedezi, létezés. Ezenkívül a nagy Bíró lát azok között, akik azt állítják, hogy tőle származnak, hűséges embereket, akik szeretik őt és engedelmeskednek neki, másokat, akik azt állítják, hogy szeretik, de nem engedelmeskednek neki, másokat, akik közömbösen élik meg vallásukat, és olyanokat, akik azt élik. kemény és fanatikus szív, ami fanatikussá teszi őket, és szélsőségesen nem bírják az ellentmondásokat és még kevésbé a szemrehányásokat, és támogatják az elviselhetetlen ellenfél megölését. Ezt a viselkedést a zsidók körében találták meg, ahogyan a férfiaknál is megtalálhatók a Föld bolygón és minden vallásban, amelyek azonban nem egyenlők.

Dániel imája arra irányul, hogy megkérdőjelezze magát, ezek közül melyikben ismeri fel magát? Ha nem azé, aki szereti Istent és engedelmeskedik neki hűségének tanúságaként, kérdőjelezd meg a hitről alkotott felfogásodat; térj meg, és add Istennek a bűnbánat őszinte és valódi gyümölcsét, ahogyan Dániel is teszi.

A második ok, amiért ez az ima jelen van ebben a 9. fejezetben, az, hogy Izrael utolsó, 70-es rómaiak általi elpusztításának okát ott kezelik és fejlesztik: a Messiás első eljövételét az emberek földjén. És miután elutasították ezt a Messiást, akinek egyetlen hibája az őket elítélő munkáinak tökéletessége volt, a vallási vezetők felkeltették ellene a népet, rágalmazó

vádakkal, melyeket a tények leromboltak és ellentmondtak. Tehát végső vádjukat egy isteni igazságra alapozták, azzal vádolva őt, egy embert, hogy Isten Fiának vallotta magát. E vallási vezetők lelke fekete volt, mint az égő kandalló széne, amely felemészti őket az igazságos harag idején. De a zsidók legnagyobb hibája nem az volt, hogy megölték, hanem az, hogy nem ismerték fel isteni feltámadása után. A tizenkét apostol által véghezvitt csodákkal és jócselekedetekkel szembesülve megkeményítették magukat, mint annak idején a fáraó, és erről tanúskodtak azzal, hogy megölték a hűséges István diakónust, akit megköveztek anélkül, hogy ezúttal a rómaiakhoz fordultak volna.

Ennek az imának a harmadik oka az, hogy egy utolsó, elszomorító megfigyelés szerepét tölti be az Istennel való kapcsolatban megélt hosszú tapasztalat végén ; egy tanúságtétel, egyfajta végrendelet, amelyet a zsidó szövetség hagyott az emberiség többi részére. Ebben a babiloni deportálásban ugyanis megszűnik az Isten által előkészített demonstráció. Igaz, hogy a zsidók visszatérnek nemzeti földjükre, és egy ideig Istent tisztelik és engedelmeskednek, de a hűség gyorsan eltűnik, egészen addig a pontig, hogy túlélésük csak az utolsó hitpróbájaként igazolható. a Messiás eljövetele, mert Izrael fiának kell lennie, zsidónak a zsidók között.

Ennek az imának a negyedik oka azon a tényen alapul, hogy az elhangzott és megvallott hibákat a keresztények mind elvégezték és megújították korszakukban, a 321. március 7-i szombat elhagyásától egészen korunkig . Az 1873 óta és 1844 óta egyénileg megáldott utolsó hivatalos intézmény sem kerülte el az idő átkát, hiszen Jézus 1994-ben hányt ki. Dániel utolsó fejezeteinek tanulmányozása és a Jelenések könyve megmagyarázza ezeket a dátumokat és az utolsó titkokat.

Most pedig figyelmesen hallgassuk meg Dánielt, aki a Mindenható Istenhez beszél.

Dán 9:3 *Arcomat az Úr Isten felé fordítom, hogy imádságra és könyörgésre, böjtre forduljak, zsákruhát és hamut vigyek.*

3a- Dániel már megöregedett, de hite nem gyengül, és Istennel való kapcsolata megmarad, táplálkozik és megmarad. Nála szíve mélységesen őszinte, a böjt, a zsákruha és a *hamu* valódi jelentést hordoz. Ezek a gyakorlatok jelzik az ember vágyának erejét, hogy Isten meghallgassa és megadja. A böjt azt mutatja, hogy Isten válasza milyen fölényben van az evés örömeivel szemben. Ebben a megközelítésben benne van az az elképzelés, hogy elmondom Istennek, nem akarok tovább élni a válaszod nélkül, anélkül, hogy odáig mennék, hogy öngyilkos legyek.

Dán 9:4 *Imádkoztam az Úrhoz, az én Istenemhez, és megvallottam neki: Uram, nagy és félelmetes Isten, aki megtartod szövetségedet, és könyörülsz azokon, akik szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat.*

4a- *Uram, nagy és félelmetes Isten*

Izrael Babilonban van száműzetésben, és fizetett azért, hogy megtanulja, hogy Isten nagyszerű és félelmetes.

4b- *ti, akik megtartjátok szövetségeket, és könyörüljétek azokon, akik szeretnek téged és megtartják parancsolataidat!*

Dániel megmutatja, hogy ismeri Istent, mivel érveit Isten tíz parancsolata közül a második szövegéből meríti, amelyet a szerencsétlen katolikusok a sötétség évszázadai során nem ismernek, mert szuverén módon a pápaság kezdeményezte, hogy eltávolítsa a parancsolatból. a tízparancsolat változata, mert a testre összpontosító parancsolat hozzáadásra került, hogy a szám tízen maradjon; az előző fejezetben elítélt pimaszság és megtévesztés szép példája.

Dán 9:5 *Vétkeztünk, gonoszságot követtünk el, gonoszok voltunk és lázadók, elfordultunk a te parancsolataidtól és ítéleteidről.*

5a- Nem lehetnénk igazabbak és világosabbak, mert ezek a hibák vezették Izraelt a deportáláshoz, kivéve, hogy Dániel és három társa nem volt vétkes ebben a fajta hibában; ez nem akadályozza meg abban, hogy felvállalja népe ügyét, miközben magán hordozza bűnének terhét.

Ekkor kell 2021-ben felismernünk, hogy mi, keresztények is ugyanazt az Istent szolgáljuk, aki nem változik a Mal.3:6-ban kijelentése szerint: *Mert én vagyok az Úr, nem változom; és ti, Jákób fiai, nem emésztettetek meg*. Helyénvaló lenne azt mondani, hogy „még nem fogyasztott”. Mert amióta Malakiás ezeket a szavakat írta, Krisztus megjelent, Jákób fiai elutasították és megölték, és a Dán 8:23-ban megjövendölt igének megfelelően végül 70-ben a rómaiak elpusztították őket. És ha Isten nem változik, ez azt jelenti, hogy a hűtlen keresztények, akik áthágyják parancsolatait, beleértve mindenekelőtt a megszentelt szombatot, még jobban sújtják, mint a héberek és a nemzeti zsidók annak idején.

Dán 9:6 *Nem hallgattunk szolgálóidra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak királyainkhoz, fejedelmeinkhez, atyáinkhoz és az ország egész népéhez.*

6a- Igaz, a héberek bűnösök ezekben a dolgokban, de mit mondhatnánk azokról a keresztényekről, akik még az általa létrehozott utolsó intézményben is bűnösök ugyanazokban a cselekedetekben?

Dán 9:7 *Tiéd az igazság, és a miénk szűgyen e mai napon Júda férfaira, Jeruzsálem lakóira és egész Izraelre, mind a közelben lévőkre, mind a távol lévőkre. minden országban, ahol üldözted őket, mert hűtlenek voltak veled szemben.*

7a- Izrael büntetése szörnyű volt, sok haláleset történt, és csak a túlélőknek volt esélyük arra, hogy Babilonba deportálják, és onnan szétszóródjanak a Káldeus Birodalom és az őt követő perzsa birodalom országaiban. A zsidó nemzet feloszlott idegen országokban, és ígérete szerint Isten hamarosan újra egyesíti a zsidókat nemzeti földjükön, atyáik földjén. Micsoda ereje és ereje van ennek az élő Istennek! Dániel imájában kifejezi mindazt a bűnbánatot, amelyet ezeknek az embereknek meg kell mutatniuk, mielőtt visszatérnek szent földjükre, de csak akkor, ha Isten mellettük van.

Dániel bevallja a zsidó hűtlenséget, amelyet Isten megbüntetett, de akkor mi a büntetés azoknak a keresztényeknek, akik ugyanezt teszik? deportálás vagy halál?

Dán 9:8 *Uram, szűgyen nekünk, királyainknak, fejedelmeinknek és atyáinknak, mert vétkeztünk ellened.*

8a- A szörnyű szót, a „bűn” szót idézik. Ki tud véget vetni annak a bűnnek, amely ekkora szenvedést okoz? Ez a fejezet megadja a választ. Érdeemes megtanulni és emlékezni egy leckére: Izrael elszenvedte az őt uralkodó királyok, vezetők és atyák döntéseinek és viselkedésének következményeit. Tehát itt van egy példa arra, amikor a korrupt vezetőkkel szembeni engedetlenség arra ösztönözhető, hogy Isten áldásában maradjanak. Ez az a döntés, amelyet Dániel és három társa választott, és áldottak érte.

Dán 9:9 *Az Úrral, a mi Istenünkkel legyen irgalmasság és bűnbocsánat, mert engedetlenek voltunk neki.*

10a- A bűn helyzetében csak egy remény marad; támaszkodj a jó, irgalmas Istenre, hogy ő megadja a megbocsátását. A folyamat örök, a régi szövetség zsidójának és az új keresztényének ugyanaz az igénye a megbocsátásra. Isten itt is olyan választ készít, amelyért drágán kell fizetnie.

Dán 9:10 *Nem hallgattunk az ÚR, a mi Istenünk szavára, és nem követtük az ő törvényeit, amelyeket szolgálói, a próféták által elénk tárt.*

10a- Ez a helyzet a keresztényekre is 2021-ben.

Dán 9:11 *Az egész Izrael megszegte a te törvényedet, és elfordult attól, hogy meghallja hangodat. Ekkor átkokat és fenyegetéseket zúdítottak ránk, amelyek meg vannak írva Mózesnek, Isten szolgájának törvényében, mert vétkeztünk Isten ellen.*

11a- Mózes törvényében Isten valóban óva intette Izraelt az engedetlenségtől. Utána azonban Ezékiel próféta, Dániel kortársa, akit 13 évvel Dániel után deportáltak, vagyis 5 évvel azután, hogy Joákin király, Jójákim testvére, akit ő követett, fogságban találta magát a Tigris és a Tigris között fekvő Chebar folyónál. Eufrátesz. Ott Isten ihlette őt, és olyan üzeneteket írt rá, amelyeket ma a Bibliánkban találunk. És ez az Ezé.26-ban találkozunk a büntetésekkel, amelyek mintáját szellemileg alkalmazzák, de nem csak, az Apokalipszis hét trombitájában (Jel.8 és 9). Ez a meglepő hasonlóság megerősíti, hogy Isten valójában nem változik. A bűnök az új szövetségben ugyanúgy meg vannak büntetve, mint a régiekben.

Dán 9:12 ***Beteljesítette azokat a beszédeket, amelyeket ellenünk és uralkodóink ellen mondott, akik uralkodtak rajtunk, és olyan nagy csapást hozott ránk, amilyen még nem történt az egész ég alatt, aki Jeruzsálembe érkezett.***

12a- Isten nem gyengült meg, ugyanazzal a gonddal teljesíti bemondásait, hogy áldjon vagyátkozzon, és a Dániel népét sújtó „szerencsétlenség” célja, hogy figyelmeztesse azokat a nemzeteket, akik megtanulják ezeket a dolgokat. De mit látunk? A Bibliában írt bizonyosság ellenére ezt a leckét még azok is figyelmen kívül hagyják, akik olvassák. Emlékezzetek erre az üzenetre: Isten két másik nagy csapásra készül a zsidókra és utánuk a keresztényekre, amelyek Dániel könyvének további részében fognak megjelenni.

Dán 9:13 *Amint meg van írva Mózes törvényében, mind ez a veszedelem ért minket; és nem könyörögtünk az ÚRhoz, a mi Istenünkhöz, és nem tértünk el gonoszságainktól, és nem figyeltünk a te igazságodra.*

13a- Az Isten által a Bibliába írt dolgok megvetése is örök, 2021-ben a keresztények is vétkesek ebben a hibában, és azt hiszik, hogy Isten nem fog nekik ellentmondani. Nem is fordulnak el gonoszágaiktól, és nem figyelnek jobban a bibliai igazságra, de annyira fontosak a mi végidőnk számára, annak prófétai

igazsága intenzíven és érthetően feltárul, mivel a megértés kulcsai magában a Bibliában vannak.

Dán 9:14 *Az Úr vigyázott erre a veszedelemre, és ránk hozta; mert igaz az Úr, a mi Istenünk mindenben, amit tett, de mi nem hallgattunk az ő szavára.*

14a- Mit mondhatnék még? Igazából ! De tudd jól, hogy Isten egy sokkal nagyobb csapást készített elő a mai emberiség számára, és ugyanezért. 2021 és 2030 között egy atomháború formájában fog eljönni, amelynek isteni küldetése az emberek egyharmadának megölése a Jel.9:15 szerint.

Dán 9:15 *Most pedig, Urunk, Istenünk, aki kihoztad népedet Egyiptom földjéről hatalmas kezeggel, és olyanná tetted a nevedet, amilyen ma van, vétkeztünk, gonoszságot követtünk el.*

15a- Dániel arra emlékeztet bennünket, hogy a hitetlenséget miért ítéli el Isten. A földön a zsidó nép létezése bizonyítja ezt a rendkívüli tényt egy természetfeletti erő, a héber nép Egyiptomból való kivonulása miatt. Az egész történetük ezen a csodálatos tényen alapul. Nincs lehetőségünk tanúi lenni ennek az exodusnak, de senki sem tagadhatja, hogy ennek az élménynek a leszármazottai még ma is közöttünk vannak. És hogy jobban kihasználják ezt a létezést, Isten a náci gyűlölet alá helyezte ezeket az embereket a második világháború alatt. Az emberiség figyelme tehát azokra a túlélőkre irányult, akik 1948-ban 70 óta elveszett ősi hazájuk talaján telepedtek le. Isten csak a fejükre hagyta atyáik szavait, akik Poncius Pilátus római helytartónak mondták Jézusról. „halálának kivívása érdekében idézem „vére hulljon ránk és gyermekeinkre”. Isten válaszolt nekik a levélre. De minden felekezethez tartozó keresztények szégyenteljesen figyelmen kívül hagyták ezt az isteni leckét, és megérthetjük, miért, hiszen mindannyian osztoznak az átkában. A zsidók megtagadták a Messiást, de a keresztények megvetették a törvényeit. Ezért teljesen jogos, hogy Isten elítéli mindkettőt.

Dán 9:16 *Uram, a te nagy irgalmad szerint forduljon el haragod és haragod városodtól, Jeruzsálemtől, szent hegyedtől; mert a mi bűneink és atyáink vétkei miatt Jeruzsálem és a te néped gyalázat a körülöttünk élőknek.*

16a- Dániel itt felhoz egy érvet, amelyet Mózes Isten elé állított: mit mondanak majd azok a népek, akik tanúi lesznek népe büntetésének? Isten tisztában van a problémával, hiszen ő maga kijelenti a zsidókról Pál száján keresztül a Róm.2:24-ben: *Mert Isten nevét káromolják miattatok a pogányok között, amint meg van írva .* Utal az Eze szövegére.16:27: *És íme, kinyújtottam ellened a kezemet, lecsökkentem azt a részt, amelyet kiosztottam neked, átadtalak ellenségeidnek, a király leányainak. Filiszteusok, akik szégyellték bűnözői magatartásukat .* Könyörületében Dánielnek még sokat kell tanulnia Isten ítéletéről a városa, Jeruzsálem felett. De amikor azt mondja: " *Jeruzsálem és a te néped gyalázat a körülöttünk lévőknek* ", nem téved, mert ha Izrael büntetése üdvös félelmet és vágyat keltett volna a pogányokban, hogy ezt az igaz Istent szolgálják, akkor a büntetés már valódi érdeklődése volt. de ennek a szomorú tapasztalatnak kevés gyümölcse volt, nem is jelentéktelen, mivel tartozunk neki Nabukodonozor király és Dárius méd király megtérésének.

Dán 9:17 *Most azért, ó, Istenünk, hallgasd meg szolgád könyörgését és könyörgését, és az Úrért ragyogjon arcod elhagyatott szentélyeden.*

17a- Amit Dániel kér, az teljesül, de nem azért, mert Isten szereti őt, hanem egyszerűen azért, mert ez a visszatérés Izraelbe és a templom újjáépítése benne van a tervében. Dániel azonban nem tud arról, hogy a templomot, amelyet valójában újjáépítenek, a rómaiak 70-ben újra lerombolják. Ez az oka annak, hogy az információ, amelyet ebben a 9. fejezetben kap, meg fogja gyógyítani őt attól a zsidó fontosságtól, amelyet még mindig a Jeruzsálemben épült kőtemplomnak tulajdonít; Krisztus testének temploma hamarosan hiábavalóvá teszi, ezért 70-ben újra lerombolják a római seregek.

Dán 9:18 *Istenem, figyelj és hallgass! Nyisd ki a szemed és nézd meg romjainkat, nézd a várost, amely felett a nevedet idézik! Mert nem a mi igazságunk miatt adjuk elő könyörgésünket, hanem a te nagy irgalmasságod miatt.*

18a- Igaz, hogy Isten azért választotta Jeruzsálemet, hogy dicsőséges jelenlétével megszentelje. De a hely csak akkor szent, ha ott áll Isten, és az 586-os év óta ez már nem volt így. És éppen ellenkezőleg, Jeruzsálem romjai és temploma az ő igazságosságának pártatlanságáról tanúskodtak. Ez a lecke szükséges volt ahhoz, hogy az emberek úgy tekintsenek az igaz Istenre, mint egy élőlényre, aki lát, ítél, és reagál, ellentétben a bálványimádó pogány istenekkel, akik csak az ördög táborának rossz angyalaihoz viszonyulnak. A hűséges ember Istent szolgálja, de a hűtlen ember arra használja fel Istent, hogy vallási legitimitációt adjon magának a körülötte lévőkkel szemben. Isten együttérzése, amelyre Dániel folyamodik, valóságos, és ennek hamarosan a legszebb bizonyítékát fogja adni Jézus Krisztusban.

Dán 9:19 *Uram, figyelj! Uram, bocsáss meg! Uram, figyelj! Cselekedj, és ne késlekedj az irántad való szeretetből, ó Istenem! Mert a te nevedet hívják városodnak és népednek.*

19a- Dániel magas kora igazolja ragaszkodását, mert Mózeshez hasonlóan legkedvesebb személyes vágya is az, hogy megtapasztalhassa ezt a visszatérést „szent” földjére. Tanúja akar lenni a szent templom újjáépítésének, amely ismét dicsőséget hoz Istennek és Izraelnek.

Dán 9:20 *És mégis beszéltem és imádkoztam, és megvallottam bűnömet, és népem, Izrael bűnét, és könyörgésemet előadtam az Úrnak, az én Istenemnek Istenem szent hegyéért;*

20a- Nem meglepő, hogy Isten szereti Dánielt, ez az alázat mintaképe, amely elbűvöli őt, és megfelel az általa megkövetelt szentség kritériumának. Minden ember esendő, amíg testben él, és Dániel sem kivétel. Megvallja bűneit, tudatában van rendkívüli gyengeségének, ahogy mindannyiunknak tennünk kell. De személyes lelki tulajdonsága nem tudja elfedni az emberek bűnét, mert ő csak ember, maga is tökéletlen. A megoldás Istentől jön Jézus Krisztusban.

Dán 9:21 *Még mindig imádkoztam, amikor az esti felajánlásakor felém repült a férfi, Gábrriel, akit korábban látomásban láttam.*

21a- Az Isten által Gábrriel látogatásának időpontja az esti *áldozaté*, vagyis egy örökkévaló bárányáldozaté, amely *este és reggel* Jézus Krisztus tökéletesen szent és ártatlan testének jövőbeli önkéntes felajánlását jövendöli. Keresztre feszítve fog meghalni, hogy engesztelje egyetlen választottjának bűneit, akik egyetlen igaz népét alkotják. Ezért létrejött a kapcsolat a kinyilatkoztatással, amelyet az alábbiakban Dánielnek adunk.

Az ima vége: Isten válasza

Dán 9:22 *Ő tanított engem, és beszélt velem. Azt mondta nekem: Dániel, azért jöttem, hogy megnyissam az értelmeket.*

22a- A „nyisd ki az intelligenciád” kifejezés azt jelenti, hogy addig az intelligencia zárva volt. Az angyal Isten üdvözítő tervéről beszél, amelyet rejtve tartottak egészen addig, amíg nem találkozik Isten választott prófétájával.

Dán 9:23 *Amikor imádkozni kezdted, kijött a szó, és azért jöttem, hogy elmondjam neked; mert szeretett vagy. Figyelj a szóra, és értsd meg a látomást!*

23a- *Amikor elkezdted imádkozni, kijött a szó*

A menny Istene mindent megszervezt, a találkozás pillanatát az örökkévalóság órájában, és Gábriel angyal Krisztust jelöli „az Igével”, ahogyan azt János teszi evangéliuma elején: az ige testté lett . Az angyal eljön, hogy bejelentse neki „az Igét”, ami azt jelenti, hogy eljön, hogy bejelentse neki Mózesztől megjövendölt Krisztus eljövételét az 5Móz 18:15-19 szerint: Az Úr, a te Istened feltámaszt közüled . , *Testvéreid közül egy próféta, mint én: hallgatsz rá! Így válaszol arra a kérésre, amelyet kértél az Úrtól, a te Istenedtől Hóreben a gyülekezés napján, amikor ezt mondtad: Ne halljam többé az Úrnak, az én Istenemnek szavát, és ne lássam többé ezt a nagy tüzet! hogy ne haljon meg. Az ÚR azt mondta nekem: Jó, amit mondtak. **Feltámasztok nekik testvéreik közül egy próféta, mint te , a szájába adom szavaimat, és azt fogja mondani nekik, amit parancsolok neki . És ha valaki nem hallgat szavaimra, amelyeket az én nevemben mond, azt felelősségre vonom . De a prófétát, akinek van bátorsága olyan szót kimondani az én nevemben, amelyet nem parancsoltam neki, vagy aki más istenek nevében beszél, azt a prófétát halállal büntetnek.***

Ez a szöveg alapvető fontosságú ahhoz, hogy megértsük a zsidók bűnösségét a Messiás Jézussal szembeni elutasításukban, mivel az megfelelt az eljövételével kapcsolatban megjövendölt kritériumoknak. Az emberek közé kerülve és az isteni szó közvetítőjeként Jézus megfelelt ennek a leírásnak, és az általa tett csodák isteni cselekvésről tanúskodtak.

23b- *mert szeretett ember vagy*

Miért szereti Isten Dánielt? Egészen egyszerűen azért, mert Daniel szereti őt. A szeretet az oka annak, hogy Isten életet teremtett a szabad teremtmények számára előtte. A szeretet iránti igénye indokolta azt a nagyon magas árat, amelyet fizetnie kell azért, hogy megszerezze azt néhány földi emberi teremtményétől. És halála árán, amelyet meg kell fizetnie, azok, akiket kiválaszt, örök társai lesznek.

23c- *Figyelj a szóra, és értsd meg a látomást!*

Melyik szó ez, az angyal szava vagy a Krisztusban elrejtett isteni „Ige”? Az biztos, hogy mindkettő lehetséges és kiegészíti egymást, mert a látomás „az Igére” vonatkozik, aki testben jön el Jézus Krisztusban. Az üzenet megértése ezért rendkívül fontos.

A 70 hetes prófécia

Dán 9:24 *Hetven hetet jelöltek ki népednek és szent városodnak, hogy megállítsa a vétkeket és véget vessen a bűnöknek, engesztelje a hamisságot és elhozza az*

örök igazságot, hogy megpecsételje a látomást és a prófétát, és felkenje. a szentek szentje.

24a- *Hetven hét elszakadt népedtől és szent városodtól*

A héber „hatac” ige első értelemben azt jelenti, hogy vágni vagy szeletelni ; és csak képletesen: „meghatározni vagy rögzíteni”. Megtartom az első jelentést, mert ez ad értelmet Ábrahám cselekedetének, aki áldozattal konkretizálja szövetségét Istennel, a 1Móz 15:10-ben: *Ábrám fogta ezeket az állatokat, középre vágta, és mindegyik darabot egy-egy darab felé tette. a másik; de nem osztotta meg a madarakat* . Ez a szertartás illusztrálta Isten és szolgája közötti szövetséget. Ez az oka annak, hogy ez a „vágni” ige a 27. versben található „a sokakkal egy hétig kötött szövetségben” kapja meg teljes jelentését. Ezek a „sok” nemzeti zsidók, akiknek a javára, a megfeszített Krisztusba vetett hit haszna származik. először mutatták be. Ennek a cut igének a második érdekessége, hogy a 9. fejezetben szereplő évek 70 hete a Dan.8:14 „2300 este-reggel”-re van vágva. És ebből a kronológiából egy tanulság rajzolódik ki, amely a keresztény hitet a zsidó hit elé helyezi. Ily módon Isten arra tanít bennünket, hogy Jézus Krisztusban életet adjon, hogy megváltásul felajánlja azt minden hívőért, aki méltó az üdvösségre az egész emberiségben. A régi szövetségnek el kellett tűnnie, amikor Jézus vérént ontotta, hogy megszegje az egész föld választottaival kötött új szövetségét.

Dániel könyve ezt az egyetemes üdvösséget kívánja megtanítani azáltal, hogy bemutatja nekünk Dániel kortárs királyainak megtérését; Nabukodonozor, méd Dárius és perzsa Kürosz.

Az üzenet ünnepélyes figyelmeztetés, amely fenyegeti a zsidó népet és szent városát, Jeruzsálemet, akiknek 70 hetes határidőt adnak. Itt is az Ezé.4:5-6 kódja ad egy napot egy évre, ami az időtartam mind a 490 évben. Dánielnek bizonyára nehezen érti meg a városa elleni fenyegetés jelentését, amely már romokban hever.

24b- *hogyan megállítsuk a vétkeket és véget vessünk a bűnöknek*

Képzeld el, mi járt Dániel fejében, amikor ezeket hallotta, amikor imában Istenhez fordult bűnei és népe bűneinek bocsánatáért. Gyorsan megérti, mi az. De mi magunk is jól értjük a kifejezett isteni követelményt. Isten meg akarja szerezni választottaitól, hogy üdvözítsen, hogy többé ne vétkezzenek, hogy véget vessenek törvényei áthágásának, így véget vetve a bűnöknek, annak megfelelően, amit János apostol ír az 1János 3-ban: 4: *Aki vétkezik, az áthágja a törvényt, és a bűn a törvény megszegése* . Ez a cél azoknak az embereknek szól, akiknek meg kell küzdeniük gonosz természetükkel, hogy többé ne vétkezzenek.

24c – *engesztelni a hamisságért és örök igazságot hozni*

A zsidó Dániel számára ez az üzenet az „engesztelés napjának” szertartását idézi, amely egy évenkénti ünnep, ahol a bűnök kecskeáldozatán keresztül történő eltávolítását ünnepeljük. A bűnök ez a tipikus szimbóluma Görögországot ábrázolta a Dan.8-ban, és jelenléte a prófécia e „engesztelő nap” szellemi légkörébe helyezte. De hogyan távolíthatja el a bűnöket egy kecske halála, ha az egész évben feláldozott más állatok halála nem tudta eltávolítani őket? A válasz erre a dilemmára a Zsid.10:3-tól 7-ig adjuk meg: *De a bűnökre való emlékezés minden évben megújul ezen áldozatok által; mert lehetetlen, hogy bikák és kecskék vére elvegye a bűnöket* . Ezért Krisztus a világba lépve ezt mondta:

Áldozatot és áldozatot nem akarsz, hanem testet formáltál nekem ; Nem fogadtál el égőáldozatot vagy áldozatot a bűnért. Akkor azt mondtam: Íme, eljövök (a könyvtakercsében rólam beszél), hogy tegyek, Istenem, a te akaratod . Pál apostol magyarázatai nagyon világosak és logikusak. Ebből következik, hogy Isten Jézus Krisztusban fenntartotta magának az engesztelő művét a Gábiel angyal által Dánielnek bejelentett bűnökért. De hol volt Jézus Krisztus az „engesztelés napjának” ezen a szertartásán? Tökéletes személyes ártatlansága, amely jelképesen Isten húsvéti bárányává tette, aki elveszi a világ bűneit, átvette választottainak bűneit, amelyeket az engesztelő szertartás kecskéje jelképez. A bárányt a kecske elrejtette, így a bárány meghalt az általa gondozott kecskéért. Azzal, hogy elfogadta kereszthalálát, hogy engesztelje választottai bűneit, amelyekért ő volt felelős, Krisztusban Isten az irántuk érzett szeretetének legszebb bizonyítékát adta nekik.

24d- és hozz örök igazságot

Ez a megváltó Messiás halálának boldog következménye. Ezt az igazságosságot, amelyet Ádám óta az ember nem tudott megvalósítani, a választottaknak tulajdonítják, hogy az isteni szeretet ebbe a megnyilvánulásába vetett hitük révén a tiszta kegyelemből Jézus Krisztus tökéletes igazságát tulajdonítsák nekik kezdetben, egészen a harcig . a hit legyőzi a bűnt. És amikor ez teljesen eltűnik, Krisztus igazságosságát mondják. A tanuló olyanná válik, mint a Mestere. Jézus apostolainak hite ezekre a tanítási alapokra épült. Mielőtt az idő és a sötét hatalmak átalakítják őket, kiszélesítve a Jézus Krisztus által tanított keskeny utat. Ez az **igazságosság csak a hűséges választottak számára lesz örökkévaló** , azok számára, akik hallják és engedelmessé válnak Isten igazságos követeléseinek.

24.- hogy megpecsételjük a látomást és a prófétát

Vagy úgy, hogy a látomás beteljesedik a meghirdetett próféta megjelenésével. A pecsét ige Isten pecsétjére utal, amely így megadja a prófeciát és a prófétát, aki teljes és vitathatatlan isteni tekintélyt és legitimitást mutat be. A befejezés előtt álló munka isteni királyi pecsétjével van megpecsételve. Ennek a pecsétnek a szimbolikus száma „hét: 7”. Kijelöli azt a teljességet is, amely a teremtő Isten és Lelke természetét jellemzi. Ennek a választásnak az alapja az ő projektjének hétezer éves felépítése, ezért osztotta fel az időt hét napos hetekre, mint a hétezer évet. A 70 hét prófeciája tehát szerepet ad a (7) számnak, az élő Isten pecsétjének a Jel.7-ben. A következő versek megerősítik a „7” szám fontosságát.

24f- és felkenni a Szentek Szentjét

Ez a Szentlélek kenete, amelyet Jézus a megkeresztelkedésekor kap. De ne tévedjünk, a mennyből rászálló galambnak egyetlen célja volt, az, hogy meggyőzze Jánost arról, hogy Jézus valóban a bejelentett Messiás; a mennyország tanúskodik róla. A földön mindig Jézus volt a Krisztus, és a papoknak feltett válogatott kérdések formájában 12 évesen a zsinagógában tanított tanítása ezt bizonyítja. Népe számára, akik között született és nevelkedett, hivatalos küldetése az volt, hogy 26. év őszén megkeresztelkedjen, és 30. tavaszán életét adja. A Szentek Szentje címet jelöli . méltósággal, mivel testben testesíti meg az élő Istent, aki Mózes idejében megrémítette a hébereket. De az élő Szentek

Szentjének anyagi jelképe volt a földön; a jeruzsálemi templom legszentebb helye vagy szentélye. A menny szimbóluma volt, ez az emberiség számára elérhetetlen dimenzió, ahol Isten és angyalai állnak. Az isteni ítélet székhelye és trónjának helye, Isten mint Bíró Krisztus véreért várt, hogy igazolja a kiválasztottak bűneinek bocsánatát a 6 évezred során, amelyet erre a kiválasztásra kijelöltek. Jézus halála így beteljesítette a végső „engesztelő ünnepet”. Megbocsátást nyertünk, és az Isten által jóváhagyott ősi áldozatokat mind érvényesítették. A Szentek Szentjének felkenése az engesztelés napján úgy történt, hogy az elejtett kecske vérével meghintették az irgalmasszéket, a bárka fölé helyezték oltárt, amely Isten megszegett parancsolatait tartalmazza. Ehhez az akcióhoz évente egyszer a főpap felhatalmazást kapott, hogy áthatoljon az elkülönülés fátylán túl a legszentebb helyre. Így feltámadása után Jézus a mennybe vitte vére engesztelését, hogy elnyerje az uralmat, a legitimitást, hogy megmentse választottait igazságának tulajdonítása révén, és joga legyen elítélni a meg nem térő bűnösöket, köztük a gonosz angyalokat és vezetőjüket, Sátánt, az ördögöt. . A Szentek Szentje, amely egyben a mennyet is jelöli, Jézus által a földön kiontott vért, lehetővé teszi számára, hogy Mihályban kiűzze az ördögöt és démonait a mennyből, ami a Jel 12:9-ben kiderül. Így a zsidó vallásos nép tévedése az volt, hogy nem értette meg az éves „engesztelő nap” prófétai jellegét. Tévesen azt hitték, hogy az ezen az ünnepen felkínált állati vér egy másik, az év során kiontott állati jelentést igazolhat. Isten képmására teremtett ember; a szárazföldi élet által termelt állat, hogyan igazolhatjuk a két faj értékegyenlőségét? Isten lévén, Jézus Krisztus maga volt a kenet olaja, mint a Szentlélek, és a mennybe szállva magával hozza a földön elnyert törvényességének kenetét.

A számítások kulcsa

Dán 9:25 *Ismerd meg tehát és értsd meg! Attól az időtől kezdve, amikor az ige kihirdette, hogy Jeruzsálemet újjáépítik a Felkentnek, a Vezérnek, hét hét és hatvan hét és két héttel ezelőtt, a helyeket és az árkokat helyreállítják, de nehéz időkben.*

25a- *Akkor ezt tudd meg és értsd meg!*

Az angyal jogosan hívja fel Dániel figyelmét, mert olyan adatokkal foglalkozik, amelyek nagy lelki és intellektuális koncentrációt igényelnek; mert számításokat kell végezni.

25b - *Attól az időtől kezdve, amikor az ige hirdette, hogy Jeruzsálemet újjáépítik a Felkentnek, a Vezérnek*

A versnek ez a része önmagában rendkívül fontos, mert összefoglalja a látomás célját. **Isten lehetőséget ad népének, akik várják Messiásukat, hogy megtudják, melyik évben mutatkozik be nekik**. És ezt a pillanatot, amikor Jeruzsálemet újjáépítik, a megjövendölt 490 év időtartama szerint kell meghatározni. Az újjáépítésről szóló renDELETEhez Ezsdrás könyvében három lehetséges rendeletet találunk, amelyeket három perzsa király rendeltetett el egymás után: Kürosz, Dareiosz és Artaxerxész. Kiderült, hogy az utolsó – 458-ban megalkotott rendelet – korszakunk 26. évében teszi lehetővé a 490 év betetőzését. Artaxerxésznek ezt a rendeletét kell tehát megtartani, figyelembe véve az évszakot, amelyben megírták: tavasz az Esd.7:9 szerint: az *első hónap*

első napján elhagyta Babilont, és 2014-ben érkezett meg Jeruzsálembe. az ötödik hónap első napján, Istenének jó keze rajta . A király rendeletének éve Ezsdrásban van megadva. 7:7: Artaxerxész király hetedik esztendejében Izrael fiai közül sokan, papok és lévíták, énekesek, ajtónállók és netiniták is eljöttek Jeruzsálembe .

A rendelet távozása forrás lévén, a Lélek a prófeciáját célozza meg, a tavasz húsvétját, ahol Jézus Krisztus keresztre feszítve halt meg. A számítások elvezetnek bennünket ehhez a célhoz.

25c- *hét hét és hatvankét héttel ezelőtt helyreállítják a helyeket és az árkokat, de nehéz időkben.*

Kezdetben 70 hetünk van. Az angyal 69 hetet idéz; 7 + 62. Az első 7 hét Jeruzsálem és a templom felépülésének idejében csúcsosodik ki, szerencsétlen időkben, mert a zsidók az arabok állandó csapásai alatt dolgoznak, akik letelepedni érkeztek a deportálásuk által szabadon hagyott területre. Ez a vers a Neh.4:17-ből jól leírja a helyzetet: *Akik falat építettek, és akik a terheket cipelték vagy megrakták, az egyik kezükkel dolgoztak, a másikban fegyvert tartottak . Ez egy meghatározott részlet, de a fő a 70. ^{hétben található} .*

A 70. hét

Dán 9:26 *Hatvankét hét elteltével pedig kívágnak egy Felkentet, és ~~nem lesz utódja~~, semmi neki. Az uralkodó népe, aki eljön, elpusztítja a várost és a szentélyt , és úgy ér véget a végük, mint az özönvíz; Úgy döntöttek, hogy a pusztítások a háború végéig tartanak.*

26a- *A hatvankét hét után egy Felkentet levágnak*

Ezt a 62 hetet 7 hét előzi meg , ami azt jelenti, hogy az igazi üzenet az, hogy "a 69 hét után" *egy felkentet levágnak* , de nem akármilyen felkentet, akit így hirdetnek, az magát az isteni kenetet testesíti meg. Az „**a felkent**”, Isten felkészíti a zsidó népet egy hétköznapi kinézetű emberrel való találkozásra, távol az isteni kötöttségektől. A szőlősgazdáról szóló példázatának megfelelően az Emberfia, a szőlősgazda fia, bemutatkozik a szőlősgazdáknak, miután elküldte követeit, akik megelőzték, és akikkel rosszul bántak. Emberi szempontból Jézus csak *egy felkent* , aki a többi felkent után mutatkozik be.

Az angyal a 69 hét teljes időtartamát „*után*” *mondta, ezzel jelezve a 70 .* Így lépésről lépésre az angyal adatai a 30. év tavaszi húsvétja felé irányítanak bennünket, amely a napévek 70. ^{hetének} közepén lesz .

26b- *és nem lesz ~~utódja~~ számára*

Ez a fordítás annál is inkább illegitim, mivel szerzője, L.Segond a margón pontosítja, hogy a szó szerinti fordítás: **neki senki** . És számomra a szó szerinti fordítás tökéletesen megfelel, mert elmondja, mi történt valójában keresztre feszítésének órájában. A Biblia arról tanúskodik, hogy maguk az apostolok is abbahagyták azt a hitet, hogy Jézus a várt Messiás, mert a többi zsidó néphez hasonlóan ők is egy harcos messiásra vártak, aki kidobja a rómaiakat az országból.

26c- *Az eljövendő vezető népe elpusztítja a várost és ~~a~~ szentélyt*

Ez Isten válasza a megfigyelt zsidó nemzeti hitetlenségre: *senki érte* . Az Isten elleni felháborodást végérvényesen Jeruzsálem elpusztítása és hamis *szentsége* fogja megfizetni ; mert a 30. év óta nincs többé *szentség* zsidó földön; a

szentély már nem az. Isten erre a cselekedetre a rómaiakat használta fel, akiken keresztül a zsidó vallási vezetők keresztre feszítették a Messiást, nem merték és nem tudták maguk megtenni, miközben tudták nélkülük, hogy megkövezzék István diakónust „három év és hat hónapig. ” a későbbiekben.

26d- *és úgy jön el a vége, mint az árvíz*

Ezért történt 70-ben, hogy több éves római ostrom után Jeruzsálem a kezükbe került, és pusztító gyűlölettel telve, isteni buzgóságtól éltetve, eszeveszetten pusztították el, amint meghirdették, a várost és a szentséget, amely már nem volt . nem maradt- e többé egyik kő a másakra, ahogyan Jézus bejelentette halála előtt Máté 24:2-ben: *De ő így szólt hozzájuk: Látjátok mindezt? Bizony mondom nektek, nem marad itt egy kő a másakra, amelyet le ne bontanak .*

26. - *eldől, hogy a pusztítások a* ^{háború végéig tartanak}

A Máté 24:6-ban Jézus azt mondta: *Hallani fogsz háborúkról és háborúk pletykáiról: vigyázz, hogy ne nyugtalankodj, mert ezeknek meg kell történniük. De ez még nem lesz a vége. A rómaiak után a háborúk a keresztény korszak kétezer évén keresztül folytatódtak, és a hosszú békeidő, amelyet a második világháború vége óta élvezünk, kivételes, de Isten programja. Az emberiség így megtermelheti a fantáziái végére tartó perverziójának gyümölcsét, mielőtt halálosan megfizetné az árát.*

Nem szabad azonban megfeledkezni a rómaiakról, hogy pápai utódlásuk meghosszabbítja a pogány „pusztító vagy pusztító ” munkáit, és ott is egészen a Krisztus Isten választottai ellen folytatott háború végéig.

Dán 9:27 *Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre , és a hét felére megszünteti az áldozatot és a gabonaáldozatot; És [lesz] a pusztulás utálatosságainak szárnyán, egészen a pusztulásig (vagy teljes pusztulásig), és összetörik, [ahogy] elrendelték, a pusztá [földön] .*

27a- *Sokakkal erős szövetséget köt egy hétig*

A Lélek megjövendöli az új szövetség létrejöttét ; szilárd, mert ez lesz a világ végezetéig felajánlott üdvösség alapja. A „sok” kifejezés alatt Isten a zsidó állampolgárokat, apostolait és első zsidó tanítványait célozza meg, akik a zsidó nemzetnek a keresztre feszített Messiás hivatalos elfogadására vagy elutasítására megadott határidő utolsó **hét évében** kötnek szövetséget . Ez a szövetség az, ami a 24. versben „ vágott ” Isten és a bűnbánó zsidó bűnösök között. 33 ószén, ennek a múlt hétnek a végét ez a másik igazságtalan és utálatos tett fogja jellemezni, amelyet István új diakónus megkövezése jellemez. Az egyetlen hibája az volt, hogy olyan igazságokat mondott el a zsidóknak, amelyeket nem tudták elviselni, miközben Jézus a szájába adta a szavait. Látva, hogy ügyének egy követőjét meggyilkolják, Jézus feljegyezte közbenjárásának hivatalos nemzeti megtagadását. 33. év őszétől a zsidó lázadók szították a római haragot, amely 70-ben kiürült egy tömbből Jeruzsálemben.

27b- *és a hét felére megszünteti az áldozatot és a felajánlást*

*hét közepén vagy felében a 30. tavasz, amelyet a 70 hét prófécija céloz meg. Ez az a pillanat, amikor a 24. versben idézett összes cselekedet megvalósul: **a bűn vége, engesztelése, a próféta eljövele, aki beteljesíti a látomást azáltal, hogy megalapítja örök igazságosságát és a feltámadt Krisztus felkenését, aki felmegy a mennybe győztesen és Mindenható .** A Messiás engesztelő halálát itt*

a következményeként említjük: a zsidó templomban este és reggel, de reggeltől estig végzett állatáldozatok és áldozatok végleges beszüntetése *a nép* bűneiért. Jézus Krisztus halála elavulttá teszi azokat az állatszimbólumokat, amelyek a régi szövetségben őt ábrázolták, és ez az áldozata által előidézett lényeges változás. A templom fátyolának letétele, amelyet Isten véghezvisz Jézus lejárata pillanatában, megerősíti a földi vallási szertartások végleges megszűnését, a templom 70-es lerombolása pedig ezt a megerősítést erősíti. Az évenkénti zsidó ünnepeknek viszont el kellett tűnniük, amelyek mind az ő eljövételét próféták; de semmi esetre sem a heti szombat gyakorlása, amely ebben a halálban kapja meg igazi értelmét: a hetedik évezred mennyei pihenését prófétálja, amelyet győzelme révén Jézus Krisztus megszerez Istennek és igaz választottainak, akiknek tulajdonítja tökéletességét. a 24. versben idézett örök igazságosság .

A napok-évek e „ *hete* ” 26 őszén kezdődik, amikor Jézus megkeresztelkedett, akit Keresztelő János keresztelt meg.

27c- *És [lesznek] a pusztulás utálatosságainak szárnyán*

Elnézést, de a versnek ez a része rosszul van lefordítva az L.Segond változatban, mert félreértelmezték. Figyelembe véve a János Apokalipszisében közölt kinyilatkoztatásokat, bemutatom a héber szöveg fordításomat, amelyet más fordítások is megerősítenek. A „ *szárnyon* ” kifejezés , amely a mennyi jellem és uralom szimbóluma, olyan vallási felelősséget sugall, amely közvetlenül a pápai Rómát célozza, amely a Dán 8:10-11-ben „ *felemelkedik* ”, és az utolsó idők vallási szövetségeseit. *A sasszárnyak a császári cím legfelsőbb emelkedését* jelképezik , például *a sasszárnyú oroszánt* , amely Nabukodonozor királyra vonatkozik, vagy magára Istenre, aki sasszárnyakon hordta *héber* népét, akit kiszabadított az egyiptomi rabszolgaságból. Minden birodalom elfogadta ezt a sas-szimbólumot , beleértve 1806-ban Napóleon 1.-et is , amelyet Apo.8:13, majd a porosz és a német császárok is megerősítettek, az utolsó A.Hitler diktátor. De azóta az USA-ban is ez a parlagi sas van nemzeti valutájának zöldhasúján: a dolláron.

Az előző témát elhagyva a Szellem visszatér kedvenc ellenségére: Rómára. Jézus Krisztus földi küldetése után a föld végső pusztulását *okozó utálatosságok* megcélzott szereplője valóban Róma, amelynek pogány birodalmi szakasza éppen a 70-es években pusztította el Jeruzsálemet a 26. versben. És a „ *pusztulás utálatosságainak* ” elkövetése folytatódik az időben a világ végezetéig. A többes számban írt *utálatosságok* tehát mindenekelőtt a birodalmi Rómának tulajdoníthatók, amely üldözni fogja a megválasztott híveket úgy, hogy látványos „szakaszokban” megöli őket, hogy szórakoztassák a vérszomjas római népet, ami 313-ban megszűnik. az utálatosság következik, és ez abból áll, hogy véget vessünk a hetedik napi szombat gyakorlatának, 321. március 7-én; ez az akció még mindig a Római Birodalomnak és annak birodalmi vezetőjének, ^{I. Konstantinnak} tulajdonítható . Vele a Római Birodalom a bizánci császárok uralma alá került. 538-ban viszont I. Justinianus császár újabb *utálatosságot* ^{követett el} azzal, hogy római székhelyén megalapította Vigilius 1 pápai rendszerét , és az utálatosságoknak *a világ végezetéig* való meghosszabbítását ennek a fázisnak a pápai törvénynek kell tulajdonítani, amelyet Isten hozott. Dan óta elítélték.7. Emlékezzünk rá, hogy a „ *kis szarv* ” név Róma két uralkodó szakaszát jelöli a 7.

és a 8. dan. Isten ebben a két egymást követő szakaszban csak ugyanazon utálatos munka folytonosságát látja.

Az előző fejezetek tanulmányozása lehetővé tette számunkra, hogy azonosítsuk azokat a különféle utálatosságokat, amelyeket ez a vers tulajdonít neki.

27d- *és a kiirtásig (vagy teljes pusztulásig) , és **meztörök** , [aszerint] , amit elrendeltek, a puszta [földön] .*

" **Összetörök** [aszerint] , *ami el van rendelve* " és kinyilatkoztatták a Dan.7:9-10-ben és a Dán.8:25-ben: *Jóléte és ravaszkodásai sikere miatt arrogancia lesz a szívében, sokat fog tenni az emberek, akik békésen éltek, elpusztulnak, és feltámad a vezérek főnöke ellen; **de minden kéz erőfeszítése nélkül eltörök.***

A héber szöveg ezt az isteni gondolatot kínálja, amely különbözik a jelenlegi fordításoktól.

Ez az árnyalat Isten azon tervén alapul, hogy az embereket a Föld bolygóra hártja, amelyen élnek; amit a Rev.20 tanít nekünk. Vegyük észre azt a tényt, hogy a hamis keresztény hit figyelmen kívül hagyja ezt az isteni tervet, amely abból áll, hogy Krisztus dicsőséges visszatérésekor kiirtja az embereket a föld színéről. Figyelmen kívül hagyva a Jelenések 20-ban adott kinyilatkoztatásokat, hiába várják Krisztus országának megalapítását a földön. Felületének teljes megsemmisítését azonban itt és a Rev.20-ban tervezik. A győztes Krisztus dicsőségében való visszatérése teljes istenségében visszaadja a földnek a 1Mózes 1-ben leírt történelmének kezdetétől fogva kaotikus megjelenését. Hatalmas földrengések fogják megrázni, és szakadék néven tér vissza kaotikus állapotába, „forma nélkül” . és *üres* ” , „tohu wa bohu”, kezdőbetű. Élő ember nem marad rajta, hanem az ördög *börtöne* lesz, amely *ezer éven át elzárva marad tőle* halála órájáig.

A vizsgálatnak ebben a szakaszában további információkat kell szolgáltatnom először az imént vizsgált „70. ^{hétről}”. Beteljesedése prófétai napokban-években szó szerinti beteljesedéssel párosul. Mert egy zsidó naptár tanúságtételének köszönhetően ismerjük a 30. év húsvét hetének konfigurációját. Ennek középpontja a zsidó húsvét által indokolt alkalmi szombat szerda estéje volt, amely csütörtökre esett. Így teljesen rekonstruálhatjuk ennek a húsvétnek a lefolyását, amelyen Jézus meghalt. Kedd este letartóztatták, éjszaka ítélték el, szerda reggel 9 órakor keresztre feszítették Jézust. 15 órakor jár le. Este 6 óra előtt Arimathei József a sírba helyezte testét, és elhengerítette a követ, amely lezárta. Elmúlik a csütörtöki húsvéti szombat. Péntek reggel a jámbor asszonyok fűszereket vásárolnak, amelyeket napközben készítenek el, hogy bebalzsamozzák Jézus testét. Pénteken este 6 órakor kezdődik a heti szombat, egy éjszaka, egy nap Isten által megszentelt nyugalomban telik el. Szombat este pedig 18 órakor kezdődik a világi hét első napja. Elmúlik az éjszaka, és a hajnal első fényénél az asszonyok a sírhoz mennek abban a reményben, hogy találnak valakit, aki elhengeríti a követ. A követ elhengerítve találják, a sírt pedig nyitva. A sírba belépve Mária Magdolna és Mária, Jézus anyja egy angyalt lát ülni, aki azt mondja nekik, hogy Jézus feltámadt, az angyal azt mondja nekik, hogy menjenek és figyelmeztessék testvéreiket, apostolait. Mária Magdolna a kertben időzve meglát

egy fehérbe öltözött férfit, akit kertésznek vesz, cserébe felismeri Jézust. És itt egy nagyon fontos részlet, amely lerombol egy nagyon elterjedt hiedelmet, Jézus azt mondja Máriának: „*Még nem tértem vissza Atyámhoz*”. A keresztben ülő tolvaj és maga Jézus nem ment be a paradicsomba, Isten országába, keresztre feszítésük napján, hiszen 3 teljes nap elteltével Jézus még mindig nem tért vissza a mennybe. Mondhatom én is az Úr nevében, csendben maradjanak azok, akiknek nincs mondanivalója Tőle! Hogy ne kelljen egy napon nevetségessé válnia vagy szégyent szenvednie.

A második dolog az, hogy kihasználjuk a dátumot – 458-at, amely először a 70 hetes napos évek kezdetét jelzi a zsidó nép számára, amelynek Isten két fő azonossági jelét adta: a szombatot és a test körülmetélését.

A Róm.11 szerint az új szövetségbe kötött pogány megtérők a héber és zsidó gyökérbe és törzsbe oltottak bele. De az új szövetség alapjai tisztán zsidók, és Jézus erre emlékeztetett a János 4:22-ben: *Amit nem ismersz, azt imádod; azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól származik.* Ma ez az üzenet élő jelentőségűvé válik, mert Jézus minden korszakban a hamisan megtért pogányokhoz szól. Hogy jobban tönkregtegye őket, az ördög arra lökte őket, hogy gyűlöljék a zsidókat és szövetségüket; amely elfordította őket Isten parancsolataitól és szent szombatjától. Ezért ki kell javítanunk ezt a hibát, és **zsidó identitástudattal kell tekintenünk az új szövetségre**. Az apostolok és az újonnan megtért zsidó tanítványok azok a „*sok*”, akik *szilárd szövetséget kötnek Jézussal a Dán 9:27-ben, de bázisuk továbbra is zsidó, őket is aggasztja a „ 70 hét ”* időszakának kezdete. Isten adta a zsidó nemzetnek, hogy elfogadja vagy elutasítsa a Jézus Krisztus által önként ontott emberi véren alapuló új szövetség mércéjét. Ezekből az okfejtésekből következően a dátum – 458 lesz a Dan.8:14 „2300 este-reggel” kezdete.

Ennek a hosszú, 2300 éves prófétai időtartamnak a végén három dolognak kellett megszűnnie a Dán 8:13 szerint.

- 1- az örökös papság
- 2- a pusztító bűn
- 3- a szentség és a hadsereg üldözése.

A három dolog azonosítható:

- 1- a pápa örökös földi papsága
- 2- az első nap többi részét átnevezzük: Vasárnap.
- 3- A keresztény szentség és szentek, a mennyek országának polgárai üldözése.

Ezek a változtatások a következőket célozták:

- 1- Állítsd vissza Jézus Krisztusnak szent, örökkévaló celesztialis papságát.
- 2- Állítsd vissza a teljes isteni törvényt, beleértve a 7. napi szombati ^{pihenőt is}.
- 3- Lásd a keresztény szentség és szentek üldözésének végét.

A „2300 este-reggel”-re javasolt számítás a dátumtól – 458, ennek az időtartamnak a vége 1843 tavaszán ér véget: $2300 - 458 = 1842 + 1$. Ebben a számításban 1842 egész évünk van, amelyhez +1-et kell hozzáadnunk, hogy jelöljük azt a tavaszt 1843 elején, ahol a megjövendölt „2300 este-reggel” véget

ér. Ezzel a dátummal kezdődik Isten beavatkozásának visszatérése, aki így meg akarja szabadítani igazi szentjeit a római pápai katolicizmustól 1260 éven át örökölt vallási hazugságoktól. Így kezdeményezve egy spirituális ébredés megteremtését az Egyesült Államokban, ahol a protestánsok menedéket találtak, a Lélek felkelti William Miller érdeklődését a Dániel 8:14 prófécijára iránt, és két egymást követő javasolt dátum hirdeti Jézus Krisztus visszatérését, az első 1843 tavaszán, a másodikon 1844 őszén. Számára a szentély megtisztítása azt jelenti, hogy Jézus visszatér, hogy megtisztítsa a földet. A kitűzött időpontokban történt két csalódás után a Lélek jelet ad a legkitartóbbaknak, akik részt vettek a két hitpróbán. Égi látomást kapott 1844. október 23-án reggel az egyik szent, aki átkelt a mezőkön. A mennyország egy jelenet előtt nyílt meg, amelyen Jézus Krisztus főpapként látható, aki a mennyei szentélyben szolgál. A látomásban átment a szent helyről a legszentebb helyre. Így 1260 év sötétség után Jézus Krisztus újra kapcsolatba került híveivel a két egymást követő próba során.

- 1- **Az örökös folytatása** . Ezért 1844. október 23-án Isten e látomás révén hivatalosan is visszavette az irányítást örökös mennyei papsága felett.
- 2- **A szombat visszatérése** . Ugyanebben a hónapban egy másik szent elkezdte megtartani a hetedik napi szombatot, miután meglátogatta Mrs. Rachel Oaks, aki adott neki egy röpiratot a templomából: "A hetednapig baptisták". A két teszt által kiválasztott szentek idővel egytől egyig átvették a hetedik napi szombatot is. Így vetett véget Isten a pogány Róma által megállapított, de a pápai Róma által „vasárnap” néven legalizált pusztító bűnnek.
- 3- **Az üldöztetések leállítás** . A harmadik téma a szentségre és az 1260 éven át üldözött keresztényekre vonatkozott. És ott ismét, 1843-ban és 1844-ben, a prófécia által érintett nyugati világban mindenütt vallási béke uralkodott. Ennek az az oka, hogy a forradalmi Franciaország guillotine-jával elhallgattatta az elkövetett vallási visszaélések felelőseit. Így a vallási házasságtörők Apo.2:22-23 szerinti büntetésének utolsó véres éveit után , az 538-tól kezdődő 1260 év végén, a pápai rendszer megalakulása által az örökérvényű eltávolításához kötődő időpontban, azaz 1798-ban a vallási béke uralkodik. A lelkiismereti szabadság pedig lehetővé teszi a szentek számára, hogy választásuk szerint szolgálják Istent, és tudják, hogy Isten növekedni fog. 1843-ban a *A szentség és a szentek serege* , a mennyek országának e polgárai, akiket Jézus Krisztus kiválasztott, többé nem üldözik, ahogy a Dániel 8:13-14 prófécijája hirdette.

Mindezeket az élményeket a Mindenható Isten szervezte és irányította, aki teljes láthatatlanságban vezeti az emberek elméjét, hogy megvalósítsák terveit, teljes programját a világ végezetéig, amikor a kiválasztottak kiválasztása véget ér. Mindebből az derül ki, hogy az ember nem a szombat és annak fénye tiszteletét választja, hanem Isten adja át neki ezeket a dolgokat, amelyek hozzá tartoznak jóváhagyása és az iránta érzett valódi szeretete jeléül, ahogy Ezé tanítja. 20:12 - 20: *Az én szombatjaimat is jelül adtam nekik köztem és közöttük, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, aki megszentelem őket...Szenteljétek meg szombatjaimat, és legyenek egy jel közöttem és köztetek, köztudott, hogy én vagyok az Úr, a te*

Istened . Mivel ő keresi elveszett bárányait, legyünk biztosak abban, hogy egyetlen választott tisztviselő sem fogja elmulasztani a hívást.

A Dán 8-ban, abban az egyedi válaszban, amelyet Isten a 14. versben a 13. vers kérdésére ad, a „ *szentség* ” szó tökéletesen illik, mert a szentség általában mindenre vonatkozik, ami Isten tulajdona, és ami őt különösen érinti. Ez volt az *örökkévaló* mennyei papságának, *megszentelt szombatjának* esete a világ megalapítása óta, Ádám teremtését követő napon, és szentjei , hűséges választottjai.

A Dániel 8:13-14-ben megjövendölt tapasztalatok 1843, amikor az isteni rendelet hatályba lépett, és 1844 ősze között teljesedtek be, mindkettő Jézus Krisztus ezen dátumokon való visszatérésének várakozásán alapulva, tehát a Jézus Krisztus eljövetele, ennek az élménynek a kortársa az „adventista” nevet adták azoknak a résztvevőknek, akik ezen elvárások követői voltak, a latin „adventus” szóból, ami pontosan „adventet” jelent. Ezt az „adventista” tapasztalatot Dániel könyvének 12. fejezetében találjuk, ahol a Lélek kiemeli ennek az utolsó hivatalos „szövetségnek” a fontosságát.

Dániel 10

Dán 10:1 *Círus perzsa királyának harmadik esztendejében egy szó jelent meg Dánielnek, akit Belsazárnak hívtak. Ez a szó, ami igaz, nagy csapást hirdet. Figyelt erre a szóra, és megértette a látomást.*

1a- *Círusnak, Perzsa királyának harmadik esztendejében egy szó jelent meg Dánielnek, akit Belsazárnak hívtak.*

Kürosz 2 – 539 óta uralkodott. A látomás dátuma tehát – 536.

1b- *Ez a szó, ami igaz, nagy csapást hirdet.*

Ez a kifejezés, a nagy csapás, nagy léptékű mézárhlást jelent be.

1c- *Meghallgatta ezt a szót, és megértette a látomást.*

Ha Daniel megértette a jelentését, mi is megértjük.

Dán 10:2 *Abban az időben én, Dániel, három hétig gyászoltam.*

Ez a személyes gyász, amely Danielt érinti, megerősíti a mézárhlás temetési jellegét, amelyet akkor hajtanak végre, amikor a bejelentett nagy csapás bekövetkezik.

Dán 10:3 *Nem ettem semmi finomságot, sem hús, sem bor nem jutott a számba, és nem kentem fel magamat, míg el nem telt a három hét.*

Dánielnek ez a felkészülése, aki a megnövekedett szentségre törekszik, azt a drámai helyzetet prófétálja, amelyet az angyal a Dán 11:30-ban fog prófétálni.

Dán 10:4 *Az első hónap huszonnegyedik napján a nagy Hiddekel folyó mellett voltam.*

Hiddékelnek a Tigris neve franciául. Ez az a folyó, amely megöntötte Mezopotámiát az Eufrátesszel, amely átkelte a káldeai várost, *Babilont*, Nabukodonozor király büntetett büszkesége miatt. Daniel nem értette, de ezt a felvilágosítást nekem szánták. Mert csak 1991-ben ismertem meg a Dániel 12 igaz magyarázatait, ahol a **Tigris folyó** az emberi lelkeket faló „**tigris**” szerepét fogja játszani. A hit próbáját szemlélteti annak veszélyes keresztezése. Csak a kiválasztottak léphetik át, és folytathatják útjukat Jézus Krisztussal. Ez ismét egy kép, amelyet a héberek a Vörös-tengeren való átkelésről másoltak le, lehetetlen és végzetes átkelés az egyiptomi bűnösök számára. De a Dániel 12. fejezete által idézett az utoljára megválasztott „adventistákat” választja ki, akiknek küldetése Krisztus visszatéréséig tart. Közülük az utolsó meg fogja élni az utolsó **nagy csapást**, annak szélsőséges formáját, amelyhez Krisztus közbelépésére lesz szükség egy erőteljes és dicsőséges üdvözítő és bosszúálló visszatérés érdekében.

A Dánielnek bejelentett első szerencsétlenséget a Dan.11:30 említi. Ez az ókor zsidó népét érinti, de egy másik hasonló *csapásról* is beszámol egy hasonló kép az 1. jelben. Ez a harmadik világháború után fog megvalósulni, amelyben a *férfiak egyharmadát megölik*. És ezt a konfliktust a Jel.9:13-21-ben szimbólumok mutatják be, de Dániel könyvében, a 11. fejezet végén, a 40-45. versekben közérthető nyelven kifejtjük. 11, a zsidók nagy csapása, majd a Dán 12:1-ben a nagy csapás, amely a kereszténység választottjait és a végső idők hűséges zsidóit célozza meg, akik megtérnek Krisztushoz. a bajból” és a fő hangsúly az Isten által megszentelt szombat gyakorlásán lesz.

A megjósolt csapások két víziójának összehasonlítása

1- Dániel ószövetségi népének fiaihoz: Dán.10:5-6.

2- Dániel újszövetségi népének fiaihoz: Jel.1:13-14.

Ahhoz, hogy teljes mértékben megértsük a két csapás iránti érdeklődést, meg kell értenünk, hogy bár időben követik egymást, az első egy olyan típus, amely megjövendöli a másodikat, amelynek célja Jézus Krisztus, az utolsó hűséges visszatérése. Isten gyermekei, Dániel és három társa. Több évtizedes béke, majd egy szörnyű és rettenetesen pusztító atomháború után a római vasárnap pihenőnapját a katasztrófa túlélői által szervezett egyetemes kormány írja elő. Aztán ismét a halál fenyegeti a hűséges választottak életét, mint Dániel, Hanániás, Misáel és Azariás idejében; és mint a „Makkabeusok” idejében 168-ban, amelyet a Dániel e fejezetében bejelentett csapás céloz; és végül az utolsó adventisták hűségesek maradtak a hetedik napi szombathoz 2029-ben.

De az utolsó megpróbáltatás előtt a hosszú, 1260 éves pápai uralkodás már sok teremtményt fog okozni, hogy meghaljon Isten nevében.

Összefoglalva, a Dánielnek adott látomás üzenetének megértése lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük annak az üzenetnek a jelentését, amelyet Jánosnak ad a Jelenések 1:13-16-ban.

Dán 10:5 *És felemeltem szemeimet, és néztem, és ímé volt egy férfi, aki vászonba öltözött, és az ágyékán arany öv volt Upházból.*

5a- *volt egy vászonba öltözött férfi*

A vászon által jelképezett igazságszolgáltatást Isten emberen keresztül fogja végrehajtani. A leírt képen Isten az Epiphanes néven ismert Antiokhosz 4 görög király megjelenését veszi fel. Ő lesz a zsidók üldözője – 175 és – 164 között, uralkodásának időtartama alatt.

5b- *az ágyékán Uphaz arany öve*

A vesére helyezve az öv kényszerített igazságot jelöl. Továbbá az arany, amelyből készült, Upházból származik, amely a Jer.10:9-ben pogány bálványimádó használatát célozza meg.

Dán 10:6 *Teste olyan volt, mint a krizolit, arca ragyogott, mint a villám, szeme, mint a tűz lángja, karja és lába olyan volt, mint a csiszolt réz, és hangja olyan volt, mint a sokaság zaja.*

6a- *A teste olyan volt, mint a krizolit*

Isten a látomás szerzője, de egy pogány isten eljövételét hirdeti, ebből fakad ez a dicsőséges természetfeletti aspektus.

6b- *arca villámként ragyogott*

Ennek az Istennek a görög kiléte megerősítést nyer. Ez Zeusz, Antiokhosz király görög istene 4. A villám az olimpizi Zeusz isten szimbóluma; a görög mitológia olimposzi isteneinek istene

6c- *szeme olyan volt, mint a tűz lángja*

El fogja pusztítani azt, amit néz, és amit nem helyesel; szeme a zsidókon lesz a Dán 11:30 szerint: ... *azokra fog tekinteni, akik feladták a szent szövetséget*. A vész nem jön ok nélkül, a hitehagyás beszennyezi az embereket.

6d- *karjai és lábai csiszolt sárgaréznek tűntek*

A hóhér, akit Isten küld, ugyanolyan bűnös lesz, mint az áldozatai. Pusztító tettei, amelyeket sárgaréz karjai és lábai jelképeznek, a görög bűn szimbóluma Dán szobrában.²

6.- *és hangja olyan volt, mint egy sokaság zaja*

A görög király nem cselekszik egyedül. Olyan pogány katonák sokasága lesz mögötte és előtte, mint ő maga, hogy engedelmeskedjenek parancsainak.

Ennek a prófétai bejelentésnek a csúcspontja és tetőpontja Dán beteljesedésének órájában fog bekövetkezni.. 11:31: *A csapatok az ő parancsára jelennek meg; megszenteltelenítik a szentélyt, az erődöt, véget vetnek az örökös áldozatnak, és felállítják a pusztító utálatosságát. A bibliai őszinteség kedvéért áthúztam az áldozat szót, amely nem szerepel a héber szövegben, mert Isten az „örök” két különböző, egymást követő szerepet biztosított a régi és az új szövetségben. Az ókorban ez abból áll, hogy este és reggel egy bárányt mutatnak be égőáldozatul. A novellában Jézus Krisztus mennyei közbenjárását jelöli, amely felidézi áldozatát, hogy közbenjárjon a választottak imáiért. A Dán 11:31 szövegkörnyezetében, a régi szövetség szövegkörnyezetében a görög király véget vet Mózes törvényének örökös felajánlásának . Így csak a felidézés idejének összefüggése határozza meg a földi pap vagy a mennyei főpap, Jézus Krisztus örökös közbenjárásának szolgálatának értelmezését. Az **örökkévaló** tehát egy emberi szolgálathoz, vagy másodlagosan és végérvényesen Jézus Krisztus isteni mennyei szolgálatához kapcsolódik.*

Dán 10:7 *Én, Dániel, egyedül láttam a látomást, a férfiak pedig, akik velem voltak, nem látták, hanem nagyon megijedtek, és elmenekültek és elrejtőztek.*

7. Ez a kollektív félelem csak halvány képe a látomás megvalósulásának. Mert a megjósolt mézszárlás napján az igazak jól tennék, ha menekülnének és elrejtőznének, még akkor is, ha a föld gyomrában lenne.

Dán 10:8 *Egyedül maradtam, és láttam ezt a nagy látomást; Az erőm elfogyott, az arcom színe megváltozott és lebomlott, és elvesztettem minden erőmet.*

8a- Dániel érzésein keresztül továbbra is prófétálja az eljövendő szerencsétlenség következményeit.

Dán 10:9 *Hallottam beszédeinek hangját; és ahogy meghallottam szavai hangját, döbbsenten estem le, arccal a földre.*

9a- A szerencsétlenség napján az üldöző király hangja ugyanazokat a félelmetes hatásokat okozza; a térd összeütközik, a lábak pedig meggörbülnek, nem tudják elviselni a földre zuhanó testeket.

Dán 10:10 *És íme, egy kéz érintett engem, és megrázta a térdemet és a kezeimet.*

10a- Szerencséjére Dániel csak a próféta, aki felelős azért, hogy népének bejelentette ennek a **nagy csapásnak az eljövételét**, és nem őt célozza meg Isten igazságos haragja.

Dán 10:11 *Ekkor így szólt hozzám: Dániel, szeretett ember, figyelj a beszédekre, amelyeket szólok neked, és állj meg ott, ahol vagy; mert most hozzátok küldetem. Amikor így szólt hozzám, remegve álltam.*

11a- *Dániel, szeretett ember, figyelj a szavakra, amelyeket mondok neked, és állj ott, ahol vagy*

Isten szeretettjének nincs oka félni mennyei beavatkozásaitól. Isten haragja a gonosz és kegyetlen, agresszív, lázadó bűnösök ellen van. Dániel ezeknek az embereknek az ellentéte, állnia kell, mert ez a sorskülönbség jele, amely végül a választottakra hárul. Még a földi halál porában heverve is felébresztik és talpra állítják őket. A gonoszok lefekszenek, a gonoszok pedig felébrednek, hogy a végső ítélet örökre elpusztuljon. Az angyal meghatározza, hogy „azon a helyen, ahol vagy”. És hol van? A természetben a „Hiddekel” folyó partján, franciául az Eufrátesz, amely a Jelenések könyvében az új szövetség keresztény Európáját fogja jelölni. Az első tanulság az, hogy az ember bárhol találkozhat Istennel, és ott áldást kaphat tőle. Ez a lecke megdönti azokat a bálványimádó előítéleteket, miszerint sok ember számára Isten csak templomokban, szent épületekben, templomokban, oltárookban találkozhat, de itt erről szó sincs. Az ő idejében Jézus meg fogja újítani ezt a leckét, mondván a János 4:21-24-ben: *Asszony, Jézus azt mondta neki: hidd el, eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádogd az Atyát. Azt imádogd, amit nem tudsz; azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól származik. De eljön az óra, és már eljött, amikor az igaz imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát; mert ezek azok az imádók, akiket az Atya megkíván. Isten Szelleme, és azoknak, akik őt imádják, lélekben és igazságban kell imádniuk.*

A második lecke finomabb, a Hiddekel folyón alapszik, mert a Lélek úgy tervezte, hogy csak az utolsó hűséges szolgálói előtt nyitja meg könyvének megértését, akiknek tapasztalatát és azt a próbát, amellyel kiválasztják őket, a kép illusztrálja: a Hiddékel folyó veszedelmes átkelése franciául, a Tigris, mint az ily nevű állat, a hit próbájában is, emberlelkek falója.

11b- *mert most hozzátok küldettek. Amikor így szólt hozzám, remegve álltam.*

A találkozás többé nem látomás, hanem párbeszédte alakul át, Isten két teremtménye közötti eszmecserévé, az egyik a mennyből, a másik még mindig a földről.

Dán 10:12 *Azt mondta nekem: Dániel, ne félj; mert az első naptól fogva, amikor a szívedet arra szántad, hogy megértsd, és megalázd magad Istened előtt, meghallgatásra találtak szavaid, és a te szavaid miatt jövök.*

Ezzel az egész verssel kapcsolatban csak egy dolgot kell mondanom. Ha elveszítené az emlékezetét, legalább emlékezzen erre a versre, amely elmondja nekünk, hogyan tetszünk Teremtő Istenünknek.

A vers a maga nemében példa; egy logikai sorrend, amely azon alapul, hogy minden ok megvan a maga hatása Istenre: az igazi alázattal kísért megértésszomj meghallgatásra és beteljesülésre kerül.

Itt kezdődik egy hosszú kinyilatkoztatás, amely nem ér véget Dániel könyvének, a 12. fejezetének a végéig .

Dán 10:13 *És Perzsia királyságának fejedelme huszonegy napig ellenállt nekem; de íme, Mihály, az egyik fővezér a segítségemre volt, és ott maradtam Perzsia királyainál.*

13a- *és a perzsa királyság vezetője huszonegy napig ellenállt nekem*

Gábiel angyal segíti Cyrus 2-t, a perzsa királyt, és Isten iránti küldetése abban áll, hogy befolyásolja döntéseit, hogy a megtett lépések ne álljanak szembe nagy tervével. Az angyal e kudarcának példája azt bizonyítja, hogy Isten teremtményei valóban szabadok és függetlenek, ezért felelősek minden döntésükért és tetteikért.

13b- *de íme, Michael, az egyik fővezér a segítségemre volt*

A feltárt példa arra is megtanít, hogy valós szükség esetén „*az egyik fő vezető, Michael*” közbeléphet, hogy kikényszerítse a döntést. Ez a kiváló segítség isteni segítség, mivel Mihály azt jelenti: „Ki olyan, mint az Isten”. Ő az, aki eljön a földre, hogy megtestesüljön Jézus Krisztusban. A mennyben ő volt az angyalok számára Isten Lelke képviselője velük. Ebben az esetben az „*az egyik fő vezető*” kifejezés jogosan meglephet bennünket. Nos, ez nem meglepő, mert azt az alázatot, szelídséget, megosztást és szeretetet, amelyet Jézus a földön tanúsít majd, már a mennyi életében, hűséges angyalaival valóra váltotta. A menny törvényei azok, amelyeket földi szolgálata során bemutatott. A földön szolgáló szolgája lett. És megtudjuk, hogy a mennyben egyenlővé tette magát más főangyalokkal.

13c- *és ott maradtam Perzsia királyainál*

A perzsa királyok dinasztijájának uralma tehát egy ideig a görög uralomig folytatódik.

Dán 10:14 *Most azért jövök, hogy megmutassam, mi lesz a te népeddel a jövőben; mert a látomás még azokra az időkre vonatkozik.*

14a- Dániel népe a világ végezetéig aggódik a régi és az új szövetség miatt, mert az ő népe Izrael, akit Isten megszabadít az egyiptomi büntől, Ádám bűnétől Jézus Krisztus által és a büntől. Róma alapította a Jézus vére által megtisztított kereszténységben.

Az angyal által Dánielnek hozott kinyilatkoztatás célja, hogy figyelmeztesse népét a közelgő tragédiákra. Dániel már megérti, hogy ami kinyilatkoztatott neki, az már nem személyesen érinti, de abban is biztos, hogy ezek a tanítások a jövőben hasznosak lesznek népe szolgálói számára, tehát mindazok számára, akikhez Isten megszólítja és elrendelte őket. neki.

Dán 10:15 *Amíg ezeket a szavakat mondta nekem, a földre néztem, és elhallgattam.*

15a- Jánosnak még mindig ott van a fejében a szerencsétlenség szörnyű látomása, és megpróbál arra koncentrálni, hogy meghallja, amit hall, már nem meri felemelni a fejét, hogy ránézzen arra, aki beszél hozzá.

Dán 10:16 *És íme, az ember fiahoz hasonló ember érintette ajkamat. Kinyitottam számat, beszéltem, és azt mondtam annak, aki előttem állt: Uram, félelemmel töltött el a látomás, és elvesztettem minden erőmet.*

1a- *És íme, aki emberfiainak látszott, megérintette ajkamat*

Míg a szörnyű látomás egy valószerűtlen kitalált kép volt, amelyet Dániel elméjében alkottak meg, éppen ellenkezőleg, az angyal a földi emberrel azonos emberi alakban mutatkozik be. Először is ő is Isten képmására teremtett, de a földi törvényektől mentes égitestben. Égi természete hozzáférést biztosít számára mindkét dimenzióhoz azáltal, hogy mindegyikben aktív képességgel rendelkezik. Megérinti Daniel ajkát, aki érzi ezt az érintést.

Dán 10:17 *Hogyan beszélhet az én uram szolgálja az én urammal? Most már fogy az erőm, és nincs több levegőm.*

17a- A tisztán földi ember számára egészen más a helyzet, földi törvények érvényesülnek, és a félelem elvesztette erejét és lélegzetét.

Dán 10:18 *Ekkor ismét megérintett engem az, aki férfinak látszott, és megerősített.*

18a- Gyengéd ragaszkodással az angyalnak sikerül visszanyernie Dániel erejét azáltal, hogy megnyugtatja.

Dán 10:19 *Ekkor így szólt hozzám: Ne félj, szeretett ember, békesség veled! bátorság bátorság! És amint beszélt hozzám, erőre kaptam, és ezt mondtam: Szóljon az én uram, mert megerősített engem.*

19a- A béke üzenete! Azonos azzal, amelyet Jézus a tanítványainak fog címezni! Semmi más, mint a rémült elme megnyugtatása. A bátorság, bátorság szavak segítenek neki lélegzethez jutni és visszanyerni erejét.

Dán 10:20 *Azt mondta nekem: Tudod, miért jöttem hozzád? Most visszatérek, hogy harcoljak Perzsia uralkodója ellen; és amikor elmegyek, íme, eljön Jáván fejedelme.*

20a- *Most visszatérek, hogy harcoljak Perzsia vezetőjével*

Perzsiának ez a vezetője a Nagy Cyrus 2, akit Isten felkentjének tekint; ami nem akadályozza meg abban, hogy harcolnia kelljen ellene, hogy az ő irányába terelje döntéseit.

20b- *és amikor elmegyek, íme, eljön Jáván uralkodója*

Amikor az angyal elhagyja Cyrus 2-t, az akkori görög vezető támadása megnyitja a növekvő ellenségeskedést a két perzsa és görög uralom között.

Dán 10:21 *De tudtotokra adom, ami meg van írva az igazság könyvében. Senki sem segít ezek ellen, kivéve Michaelt, a vezetőtöket.*

21a- Ezt a kinyilatkoztatást, amelyet Dániel kap, az igazság könyvének nevezik. Ma, 2021-ben megerősíthetem mindannak beteljesedését, ami benne van kinyilatkoztatva, mert ennek megértését teljes mértékben Michael, vezetőnk halhatatlan Lelke adta, Dánielnek a régi szövetségben és nekem az új szövetségben Jézus Krisztus óta. ezt a nevet állítja, hogy megítélje a dicsőséges visszatéréséig még aktív démonokat.

Dániel 11

Figyelem ! A fejezetváltás ellenére a vita az angyal és Dániel között a 10. fejezet utolsó versével folytatódik .

Dán 11:1 *És én, a méd Dárius első esztendejében, vele voltam, hogy segítsen és támogassam őt.*

1a- Isten által az örök életre teremtett angyal, aki Dánielhez beszél, elmondja neki, hogy segített és támogatta Dáriust, a médiánus királyt, aki 62 évesen elfoglalta Babilont, és aki még Dánban uralkodott. Ez a király szerette Dánielt és Istenét, de csapdába esve életét veszélybe sodorta, amikor az oroszlánok kezébe adta. Tehát ő volt az, aki közbelépett, hogy becsukja az oroszlánok száját és megmentse az életét. Ezért Dárius királynak is ő segített megérteni, hogy Dániel Istene az egyetlen igaz Isten, minden létező teremtője, aki él, és nincs még hozzá hasonló.

Dán 11:2 *Most pedig megismertetem veled az igazságot. Íme, még mindig lesz három király Perzsiában. A negyedik több vagyont fog felhalmozni, mint az összes többi; és amikor hatalmas lesz gazdagságában, mindent Jáván királysága ellen emel.*

2a- *Most tudatom veled az igazságot*

Az igazságot csak az Igaz Isten ismeri, és ezt a nevet adja Isten a Krisztusban való utolsó választottjaival való kapcsolatában a Jel.3:14 szerint. Az igazság nem csak az isteni törvény, annak rendelkezései és parancsolatai. Ez magában foglalja mindazt is, amit Isten gondosan eltervez és a maga idejében valóra készítet. Életünk minden napját csak felfedezzük, ennek a nagyszerű programnak a részét, amelyben életünk végéig haladunk, és kollektíven, a végső megmentési projekt végéig, amely a kiválasztottak számára az örökkévalóságot jelenti.

2b- *Íme, még mindig három király lesz Perzsiában*

1. király Cyrus 2 után: Kambüszesz 2 (– 528 – 521) lemészárolja fiát, Bardiját, akit a görögök ^{Smerdisnek becéznek} .

2. király: a hamis Smerdis, a Smerdis név bitorló Gaumâta mágusa csak rövid ideig uralkodik.

3. király: Dareiosz 1. ^{perzsa} (– 521 – 486) Hystape fia

2c- *A negyedik több vagyont fog felhalmozni, mint az összes többi*

4. király: Xerxész 1. (– 486 – 465). Közvetlenül utána I. Artaxerxész ^{fog} uralkodni, és uralkodásának **hetedik évében** , tavasszal kiszabadítja az összes zsidó foglyot – 458-ban az Esd.7:7-9 szerint.

2d- *és amikor hatalmas lesz a gazdagsága, mindent a jávai királyság ellen emel*

I. Xerxész ^{elnyomta} és megnyugtatta a fellázadt Egyiptomot, majd háborút indított Görögország ellen, megszállta Attikát és tönkretette Athént. Ám 480-ban Szalamiszban vereséget szenvedett. Görögország megőrzi uralmát területe felett. A perzsa király pedig Ázsiában maradt, ennek ellenére támadásokat indított, amelyek bebizonyították Görögország meghódítására irányuló vágyát.

Dán 11:3 *De feltámad egy hatalmas király, aki nagy hatalommal fog uralkodni, és azt cselekszik, amit akar.*

3a- A területén legyőzve az üldözött perzsa király, I. Xerxész ^{meghal}, két nagy embere meggyilkolja. Egy fiatalember győzte le, akit megtévesztően kigúnyolt. Görögország a 20 éves fiatal macedón Nagy Sándort választotta királyává (született – 356-ban, uralkodott – 336-ban, – 323-ban halt meg). A prófécia megemlíti őt, mint a Dan.2 szobor 3. ^{birodalmának} alapítóját, a Dan.7 harmadik állatát és a Dan.8 második állatát.

Dán 11:4 *És amikor felmagasztaltatik, országa darabokra törik, és az ég négy szele felé osztják; nem lesz a leszármazottaié, és nem lesz olyan hatalmas, mint volt, mert elszakad, és másokra száll át, mint nekik.*

4a- Ott találjuk a Dan.8:8 görög kecske nagy törött szarvának pontos meghatározását és a 22. vers magyarázatát: *A négy szarv, amely a letört szarv helyére emelkedett, ez a négy királyság, amely fel fog támadni. ettől a nemzettől, de kinek nem lesz annyi ereje .*

Emlékszem, mit jelent a „ négy nagy szarv ”.

1. ^{szarv} : Szíriában Szíriában alapított görög Szeleukida dinasztia 1. ^{Nicator} .

2. szarv: a görög Lagid-dinasztia, amelyet ^{I. Ptolemaiosz Lagos} alapított

Egyiptomban .

3. szarv: a görög dinasztia, amelyet Lysimachus alapított Trace-ben .

4. ^{szarv} : Cassandra által Macedóniában alapított görög dinasztia

Dán 11:5 *A déli király megerősödik. De az egyik vezetője erősebb lesz nála, és uralkodni fog; uralma hatalmas lesz.*

5a- *A déli király erős lesz*

I. Ptolemaiosz Soter Lagos –383 –285 Egyiptom királya vagy „ Déli királya ”.

5b- *De egyik vezére erősebb lesz nála, és uralkodni fog; uralma hatalmas lesz.*

Szeleukosz 1. Nicator –312–281 Szíria királya vagy „ észak királya ”.

Dán 11:6 *Néhány év múlva szövetséget kötnek, és a déli király leánya eljön az északi királyhoz, hogy helyreállítsa az összhangot. De a nő nem fogja megőrizni a karja erejét, és ő sem fog ellenállni, sem ő, sem a karja; megszületik azokkal, akik elhozták, az apjával és azzal, aki akkoriban támasza volt.*

6a- A prófécia kihagyja Antiokhosz 1. (–281–261), a második „ észak királyának ” uralkodását, aki elindította az **első „szíriai háborút” (–274–271) a „ déli királya ”** Ptolemaiosz 2. Philadelphus ellen. (– 282 –286). Aztán jön a 2. **„szíriai háború” (- 260 - 253)**, amely szembeszáll az egyiptomiakkal, az új **„ észak királyával ”** Antiochos 2 Theos (- 261 - 246).

6b- *Néhány év múlva szövetkeznek, és a déli király lánya eljön az északi királyhoz, hogy helyreállítsa a harmóniát.*

Megkezdődik a durva viselkedés. Hogy feleségül vegye Berenikét, Antiochos 2 elvállik Laodice nevű törvényes feleségétől. Az apa elkíséri lányát, és vele száll meg a veje házában.

6c- *De a nő nem fogja megőrizni a karja erejét, és ő sem fog ellenállni, sem ő, sem a karja; megszületik azokkal, akik elhozták, az apjával és azzal, aki akkoriban támasza volt.*

De közvetlenül a halála előtt Antiochos 2 elveszti Bérénicét. Laodicea bosszút áll, és megöltetik apjával és kislányával (a kar = gyermek). Megjegyzés : a Jelenések 3:16-ban Jézus el fog válni hivatalos adventista feleségétől, akit

szimbolikusan Laodiceának hívnak; annál is inkább, mivel Antiokhosz 2 „Theos”-nak, Istennek nevezi magát. Angliában Henrik király 8 jobban járt, elvált úgy, hogy elvált Róma vallási tekintélyétől, létrehozta anglikán egyházát, és egymás után halt meg hét felesége. Aztán jön a 3. „szíriai háború” (-246-241).

Dán 11:7 Gyökereiből hajtás támad fel helyette; bejön a seregbe, bemegy az északi király erődítményeibe, tetszése szerint intézi azokat, és megerősödik.

7a- A gyökereitől származó hajtás felemelkedik a helyére
Ptolemaiosz 3 Evergetes -246-222 Berenice testvére.

7b- bejön a seregbe, bemegy az északi király erődítményeibe
Seleucus 2 Kallinicos -246-226

7c – tetszése szerint intézkedik vele, és hatalmassá teszi magát

Az uralom a déli királyé. Ez az egyiptomi uralom kedvez a zsidóknak, ellentétben a szeleukida görögökkel. Azonnal meg kell értenünk, hogy a két szembenálló uralkodó között van Izrael területe, amelyet a két harcoló tábornak át kell kelnie támadásaikban vagy visszavonulásaikban.

Dán 11:8 Elviszi és Egyiptomba viszi isteneiket és öntött bálványait, valamint drága ezüst- és aranytárgyaikat. Aztán néhány évig távol marad az északi királytól.

8a- Felismerésül az egyiptomiak a nevéhez, Ptolemaiosz 3-hoz adják az „Örökkévaló” vagy jötevő nevet.

Dán 11:9 És elmegy a déli király országa ellen, és visszatér a saját földre.

9a- Szeleukosz 2 válasza kudarcot vallott a 4. „szíriai háború” (-219-217) kezdetéig, amely az Antiochos 3-at szembeállította Ptolemaiosz 4 Philopattal.

Dán 11:10 Az ő fiai kimennek, és nagy sokaságot gyűjtenek össze; egyikük előjön, áradatként terjed, túlcsoportul, majd visszatér; és a déli király erődje felé tolják az ellenségeskedést.

10a- Antiochos 3 Megas (-223 -187) Ptolemaiosz 4 Philopator (-222-205) ellen. A hozzáadott becenevek a lagid nép gúnyos állapotáról árulkodnak, mert Philopator görögül apaszeretetet jelent; egy apa, akit Ptolemaiosz ölt meg... A szeleukida támadások ismét kudarcot vallottak. Az uralom a csúnya táborban marad.

Dán 11:11 Megharagszik a déli király, és kimegy, és megtámadja az északi királyt; nagy sokaságot támaszt, és az északi király csapatai az ő kezébe kerülnek.

11a- Ez a megsemmisítő szeleukida vereség jó dolog azoknak a zsidóknak, akik jobban szeretik az egyiptomiakat, mert jól bánnak velük.

Dán 11:12 És ez a sokaság büszke lesz, és a király szíve felemelkedik; ezreket hoz le, de nem fog diadalmaskodni.

12a- A helyzet megváltozik az 5. „szíriai háborúval” (-202-200), amely az Antiochos 3-at és ^aPtolemaiosz 5 Epiphanes-t (-205 -181) fogja szembeállítani.

Dán 11:13 Mert újra eljön az északi király, és nagyobb sokaságot gyűjt össze, mint az első; egy idő után, néhány év múlva, nagy sereggel és nagy vagyonnal indul útnak.

13a- Sajnos a zsidók számára a szeleukida görögök visszatértek területükre, hogy megtámadják Egyiptomot.

Dán 11:14 Abban az időben sokan felkelnek a déli király ellen, és néped között erőszakos férfiak láznak fel, hogy beteljesítsék a látomást, és elesnek.

14a- Az egyiptomi dél-egyiptomi új király, Ptolemaiosz 5 Epiphanes - vagy Illustrious (-205-181) 5 éves korában nehézségekbe ütközik az ellenfelek által támogatott Antiochos 3 támadása miatt. De a zsidók támogatják az egyiptomi királyt a Szeleukidák elleni harcban. Ők, nemcsak legyőzték és megölték, hanem éppen most tették a szíriai szeleukida görögöket egy életre halálos ellenségekké.

Az ebben a versben feltárt zsidó lázadást az igazolja, hogy a zsidók preferálják az egyiptomi tábor; ezért ellenségesek a szeleukida táborral szemben, amely visszaszerzi a helyzet uralmát. De Isten nem óvta népét az egyiptomiakkal való szövetségtől? „Egyiptom, az a nádszál, amely átszúrja annak kezét, aki rátámaszkodik” az Ézs.36:6 szerint: „*Íme, Egyiptomban helyezted el, támasztékul vetted ezt a törött nádszálat, amely áthatol és átszúrja a kezét mindenkié, aki rátámaszkodik: ez a fáraó, Egyiptom királya, mindazoknak, akik benne bíznak .*” Úgy tűnik, hogy ezt a figyelmeztetést a zsidó nép figyelmen kívül hagyja, és Istennel való kapcsolata a legrosszabb; a büntetés közeledik és lecsap. Az Antiochos 3 drágán megfizeti őket ellenségeskedésükért.

Kérjük, vegye figyelembe : ennek a zsidó lázadásnak az a célja , hogy „*megvalósítsa a látomást*”, abban az értelemben, hogy előkészíti és építi a szírek gyűlöletét a zsidó nép ellen. Így a Dán 10:1-ben meghirdetett **nagy csapás** éri őket.

Dán 11:15 *És előjön az északi király, teraszokat épít, és beveszi az erős városokat. A déli csapatok és a király elitje nem fog ellenállni, hiányzik belőlük az ellenállás.*

15a- Az uralom végleg oldalt cserélt, a szeleukida táborban van. Előtte az egyiptomi király mindössze öt éves.

Dán 11:16 *Aki ellene megy, azt tesz, amit akar, és senki sem fog neki ellenállni; meg fog állni a legszebb országban, kiirtani, ami a keze alá kerül.*

16a- Antiochos 3 még mindig nem tudja meghódítani Egyiptomot, és hódítási szomja ingerültté teszi, a zsidó nép válik fájdalmává. Haragjának fölöslegét kiüríti a mártírhalált halt zsidó nemzetre, amelyre a „*legszebb ország*” kifejezés utal, mint a Dán 8:9-ben.

Dán 11:17 *Azt fogja javasolni, hogy jöjjön el országának minden erejével, és békét kössön délnak királyával; feleségül adja neki a lányát, azzal a szándékkal, hogy pusztítson; de ez nem fog megtörténni, és nem is fog sikerülni.*

17a- Mivel a háború nem jár sikerrel, az Antiochos 3 megpróbálja a szövetség útját a Lagid táborral. Ennek a stratégiai változásnak oka van: Róma Egyiptom védelmezőjévé vált. A nézeteltéréseket úgy próbálja rendezni, hogy feleségül adja lányát, Kleopátrát, az első Ptolemaiosszal 5. A házasság megtörténik, de a házaspár meg akarja őrizni függetlenségét a szeleukida tábortól. Antiochos 3 terve Egyiptom elfoglalására ismét kudarcot vallott.

Dán 11:18 *Megnézi a szigeteket, és sokakat elvesz belőlük; de a vezető véget vet annak az ellenszenvnek, amelyet magához akart vonzani, és ráveszi azt.*

18a- Ázsia földjeit fogja meghódítani, de végül megtalálja az útvonalán a római hadsereget, amelyet itt a Dan.9:26-ban a „*vezér*” kifejezéssel jelölnek; ez azért van így, mert Róma még mindig egy olyan köztársaság, amely a szenátorok és a nép, a plebs hatalmát képviselő legátusok irányításával izmos békítő hadműveletekben küldi hadseregeit. A birodalmi uralomra való áttérés nem

változtat ezen a katonai szervezeten. Ezt a vezetőt Lucius Scipiónak hívják, afrikaiként ismert, Antiochos király megkockáztatta, hogy szembeszálljon vele, és 189-ben vereséget szenvedett a magnéziai csatában, és arra ítélték, hogy háborús kárpótlásul fizessen Rómának egy hatalmas, 15 000 talentum adósságot. Ezenkívül legkisebb fiát, a leendő Antiochos 4 Epiphanest, a zsidók üldözőjét, aki a 31. versben beteljesíti a Dán 10:1-ben megjövendölt „ szerencsétlenséget ”, a rómaiak túszul ejtik.

Dán 11:19 *Akkor elmegy hazájának erősségeibe; és megbotlik és elesik, és nem találják többé.*

19a- A hódítási álmok a király halálával véget értek, helyébe legidősebb fia, Szeleukosz 4 (-187-175) érkezett.

Dán 11:20 *Aki átveszi a helyét, parancsolót visz a királyság legszebb részébe, de néhány napon belül összetörik, és nem harag vagy háború.*

20a- A rómaiak felé fennálló tartozásának rendezésére a király elküldi miniszterét, Heliodorust Jeruzsálembe, hogy elfoglalja a templom kincseit, de a templomban szörnyű látomás áldozataként feladja ezt a rémült tervet. Ez a végrehajtó Heliodoros, aki ezután meggyilkolja Szeleukoszt 4-et, aki megbízta őt jeruzsálemi küldetésével. A szándék megéri a cselekvést, és Isten arra készítette, hogy fizesse meg szent templomának ezt a megszenteltségtelenítését vezetőjének halálával, akit meggyilkoltak, de *nem halt meg sem haragban, sem háborúban* .

Antiochos 4, az ember, akit a nagy csapás látomásában ábrázolt

Dán 11:21 *Megvetett ember lép a helyére, anélkül, hogy királyi méltóságba öltözne; a béke kellős közepén fog megjelenni, és cselszövésekkel elfoglalja a királyságot.*

21a- Ez Antiochos, Antiochos 3 legfiatalabb fia. A rómaiak foglya és túsza, el tudjuk képzelni, milyen hatásokat vált ki karakterében. Miután király lett, bosszút állt, hogy vállalja az életet. Ezenkívül a rómaiakkal való tartózkodása bizonyos megértést tett velük. Szíria trónjára érkezése intrikákon alapul, mert egy másik fia, az idősebb Demetrius elsőbbséget élvezett vele szemben. Látva, hogy Demetrius egyezséget kötött Perseusszal, Makedónia királyával, a rómaiak ellenségével, ez utóbbiak előnyben részesítették és a trónra ültették barátjukat, Antiochost.

Dán 11:22 *És a seregek, amelyek kiáradtak, mint a patak, elárasztanak előtte, és elpusztulnak, mint a szövetség fejedelme.*

22a- *A patakként terjedő csapatok elmerülnek előtte, és elpusztulnak*

Az ellenségeskedés a **6. „szíriai háborúval” folytatódik (-170-168)** .

Ezúttal a rómaiak hagyták, hogy Antiochos 4 újraindítsa apja háborúját Egyiptom csúnya tábora ellen. Soha ennyire nem érdemelte ki a bűn jelképét, görögül ez ebben az összefüggésben igaz. Inkább ítélje meg a tényeket, ahogy Isten tette akkor. A lagidi táborban Ptolemaiosz 6 vérfertőzés útján feleségül vette nővérét, Kleopátra 2-t. Fisconként ismert öccsük, Ptolemaiosz 8 kapcsolatban áll velük. Akkor megértjük, miért engedi Isten Antiochusnak, hogy szétzúzza seregüket.

22b- , *valamint a szövetség vezetője.*

Menelaosz, a Szeleukidák munkatársa a törvényes Onias főpap pozíciójára vágyik, Andronikossal meggyilkoltatja, és átveszi a helyét. Ez még mindig Isten Izraele? Ebben a drámában Isten elkezd felidézni azokat a cselekedeteket, amelyeket Róma az évszázadok során fog végrehajtani. Valóban, a birodalmi Róma megöli a Messiást, a pápai Róma pedig vágyakozik és elveszi örökös papságát, ahogy Menelaosz megölte Oniást, hogy helyettesítse őt.

Dán 11:23 *És miután csatlakozik hozzá, csalni fog; elindul, és kevés emberrel lesz fölényben.*

23a- Antiochus mindenkivel szövetséget köt, kész megtörni őket, ha ez az ő érdeke. Ez a karakter egyedül Franciaország és Európa királyainak történetének képe; megkötött szövetségek, felbomlott szövetségek és véres háborúk rövid békeidőszakokkal tarkítva.

De ez a vers továbbra is, kettős olvasatban, vázlatot ad nekünk a pápai rendszerről, amely 120 évig üldözni fogja a szenteket. Mert a görög király és a pápa nagyon hasonló: *csalás és trükk* mindkettőben.

Dán 11:24 *Békességben megy be a tartomány legtermékenyebb helyeire; azt fogja tenni, amit atyái és atyái atyái nem tettek; kiosztja a zsákmányt, a zsákmányt és a gazdagságot; projekteket fog alkotni az erődök ellen, és ez egy bizonyos ideig.*

24a- A rómaiakkal szemben fennálló hatalmas adósságot meg kell fizetni. Ebből a célból Antiochus 4 megadóztatja tartományait és így a zsidó népet, amely felett uralkodik. Oda viszi, ahol nem vetett, és megfosztja vagyonától az uralma alá került rabszolga népeket. Nem hagyta el azt a célját, hogy horoggal vagy csalással meghódítsa Egyiptomot. És hogy katonái megbecsüljék és támogatásukat elnyerje, megosztja a zsákmányt csapataival, és pazarul tiszteli görög istenségeit, amelyek közül a legfontosabb: az olimpizi Zeus, a görög mitológia isteneinek istene.

Kettős olvasatban a római pápai rezsim ugyanígy jár el. Mivel természeténél fogva gyenge, el kell csábítania és gazdagítania kell a királyságok nagyjait, hogy elismerjék és támogassák őket és fegyveres erőiket.

Dán 11:25 *Hatalmas sereg élén a déli király ellen használja fel erejét és buzgóságát. A déli király pedig hadba fog állni egy nagyszámú és nagyon erős hadsereggel; de nem fog ellenállni, mert gonosz terveket terveznek ellene.*

25a – 170-ben Antiochos 4 elrabolja Pelúziomot, és birtokba veszi egész Egyiptomot, kivéve fővárosát, Alexandriát.

Dán 11:26 *Akik esznek az ő asztaláról, elpusztítják őt; seregei özönvízként terjednek, és a halottak nagy számban hullanak.*

26a- Ptolemaiosz 6 ezután tárgyalásokat folytat nagybátyjával, Antiochossal 4. Csatlakozik a szeleukida táborhoz. De az egyiptomiak helytelenítette, Alexandriában testvére, Ptolemaiosz 8 vette át, ezért elárulta családját, akik az *asztaláról ettek*. A háború folytatódik, és *a halottak nagy számban esnek el*.

Dán 11:27 *Mindkét király rosszat keres a szívében, és egy asztalnál hamisan beszélnek. De ez nem fog sikerülni, mert csak a megszabott időben jön el a vég.*

27a- Az Antiochos 4 intrikái ismét kudarcot vallanak. Kapcsolata unokaöccsével, Ptolemaiosszal 6, aki csatlakozott hozzá, megtévesztésen alapul.

27b- *De ez nem fog sikerülni, mert a vég csak a megbeszélte időben jön el.*

Milyen *célről* beszél ez a vers? Valójában számos *befejezést* sugall, és először is az Antiochos 3 és egyiptomi unokaöccsei és unokahúga közötti háború végét. Ez *a vég közel van*. A többi *befejezés* az 1260 éves pápai uralkodás időtartamára vonatkozik a Dán 12:6 és 7-ben, valamint a jelenlegi fejezet 40. versének *végére*, amely a harmadik világháború beteljesedését fogja látni, amely előkészíti a kontextust a utolsó **nagy** egyetemes csapás.

De ebben a versben ennek a kifejezésnek nincs közvetlen kapcsolata a 40. versben idézett „*vég idejével*”, *amint azt felfedezni és bemutatni fogjuk*. Ennek a fejezetnek a felépítése úgyeszen megtevesztő.

Dán 11:28 *Nagy gazdagsággal tér vissza földjére; szívében ellenséges lesz a szent szövetséggel szemben, fellép ellene, majd visszatér hazájába.*

28a- *Nagy gazdagsággal tér vissza hazájába*

Az egyiptomiaktól elvett vagyonért felelős Antiokhosz 4 visszatér Antiókhíába, hátrahagyva Ptolemaiosz 6-ot, akit a meghódított Egyiptom felének királyává nevezett ki. De ez a félgőzelem felingerli az elégedetlen királyt.

28b- A király bosszúsága a zsidókat tette haragjának célpontjává. Ezenkívül azzal, hogy meglátogatja otthonukat, kiadja rajtuk a harag egy részét, de nem fogja megnyugtatni.

Dán 11:29 *Meghatározott időben ismét dél ellen indul; de utoljára a dolgok nem úgy fognak történni, mint korábban.*

29a- A nagy csapás évébe lépünk.

-ban Antiochos megtudta, hogy unokaöccsei ismét kibékültek vele, Ptolemaiosz 6 békét kötött testvérével, Ptolemaiosszal 8. A meghódított egyiptomi területek visszakerültek az egyiptomi táborhoz. Ezért újra hadjáratba indul unokaöccsei ellen, elhatározta, hogy megtör minden ellenállást, de...

Dán 11:30 *Kittim hajói jönnek ellene; csüggedten vissza fog fordulni. Akkor a szent szövetség ellen dühöngve nem marad tétlen; amikor visszatér, azokra fog tekinteni, akik feladták a szent szövetséget.*

30a- *Chittim hajói előrenyomulnak ellene*

A Spirit tehát a római flottát jelöli ki, amely a jelenlegi Ciprus szigetén alapul. Onnan irányítják a Földközi-tenger népeit és Ázsia tengerparti népeit. Miután apja, Antiochos 3 szembesül a római vétóval. Megaláztatást szenved el, ami feldühíti. A római legátus, Popilius Laenas kört rajzol a földre a lába körül, és utasítja, hogy ne hagyja el, hacsak el nem dönti, hogy harcol Rómával, vagy engedelmeskedik neki. Antiochos, az egykori tús, megtanulta az apjának adott leckét, és le kell mondania Egyiptom meghódításáról, amely teljes egészében a római protektorátus alá került. A kirobbanó haraggal összefüggésben megtanulja, hogy a zsidók, akik halottaknak hisznek, örülnek és ünnepelnek. Rettenetesen kemény úton fogják megtanulni, hogy még mindig nagyon él.

Dán 11:31 *Parancsára jönnek a csapatok; megszenteltelenítik a szentélyt, az erődöt, véget vetnek az örökös áldozatoknak, és felállítják a pusztító (vagy pusztító) utálatosságát.*

31a- Ez a vers megerősíti az 1. Makk.1:43-44-45 apokrif beszámolójában szereplő tényeket: *Ezután Antiokhosz király írt egész királyságának, hogy mindenki egy néppé váljon, és mindegyik feladja saját törvényét. Minden nemzet beleegyezett Antiochus király e parancsába, Izraelben pedig sokan beleegyeztek*

ebbe a szolgaságba, bálványokat áldoztak, és megtörték (beszennyezték) a szombatot. Ebben a leírásban megtaláljuk azokat a megpróbáltatásokat, amelyeket Dániel és három társa átélt Babilonban. És Isten bemutatja nekünk az 1 Makkabeusban, annak leírását, hogy mi lesz az utolsó nagy csapás, amellyel nekünk, Krisztusban élőknek szembe kell néznünk közvetlenül Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérése előtt. A mi időnk és a makkabeusok zsidói között egy másik nagy csapás 120 éven át okozta Jézus Krisztus szentjei halálát.

31b- megszejtelenítik a szentélyt, az erődöt, véget vetnek az örökös áldozatoknak, és felállítják a puszító (vagy puszító) utálatosságát.

Ezeket a cselekedeteket megerősíti ez a történelmi tanúságtétel, amelyet Josephus zsidó és római történész jegyzett fel. A dolog fontossága igazolja, nézzük hát ezt a tanúságot, amelyben a harmadik világháború túlélői által alkotott egyetemes rezsím által meghirdetett utolsó napok vasárnapi törvényével azonos részleteket találunk.

Íme az 1 Macc.1:41-64 korai verziója:

1M 1:41 Ekkor a király megparancsolta, hogy birodalmában mindenki egy néppé váljon :

1Ma 1:42 mindenkinek fel kellett mondania szokásairól. Minden pogány engedelmeskedett a király parancsának

1Ma 1:43 És még Izraelben is sokan üdvözölték imádatát: bálványáldozatokat áldoztak és megszejtelenítették a szombatot.

1M 1:44 A király követeket küldött Jeruzsálembe és Júda városaiba, hogy ott vigyék parancsait; ezentúl az országban idegen szokásokat kellett követni,

1Ma 1:45 hogy megszűnjenek a templom égőáldozatai, az áldozatok és az italáldozatok. A szombatokat és az ünnepeket megszejteleníteni kellett,

1Ma 1:46 szennyezzék be a szentélyt és mindent, ami szent,

1Ma 1:47 oltárokat, kegyhelyeket és templomokat bálványoknak emelni, disznókat és tisztátalan állatokat levágni.

1Ma 1:48 Körülmetéletlenül kellett hagyniuk fiaikat, és így utálatossá tenni magukat mindenféle tisztátalansággal és megszejtelenítéssel.

1Ma 1:49 Egyszóval el kellett felejtenünk a Törvényt, és elhanyagolnunk kellett minden betartását:

1Ma 1:50 Aki nem engedelmeskedett a király parancsának, azt meg kell ölni.

1Ma 1:51 Így küldték el a király leveleit országában; felügyelőket rendelt az egész nép fölé, és megparancsolta Júda minden városának, hogy mutassanak be áldozatot.

1Ma 1:52 A nép közül sokan engedelmeskedtek, mindazok, akik elhagyták a törvényt; gonoszt tettek a földön,

1Ma 1:53 arra kényszerítve Izraelt, hogy menedéket keressen.

1Ma 1:54 Kisleu hónap tizenötödik napján, a 145. évben, a király felállította a Pusztulás utálatosságát az égőáldozatok oltárán, és oltárokat emeltek Júda szomszédos városaiban.

1Ma 1:55 Tömjént égettek a házak ajtajában és a tereken,

1M 1:56 A törvénykönyveket szétépték és tűzbe dobták, amikor megtalálták őket,

1Ma 1:57 És ha valakiben a szövetség könyvét találták, vagy ha valaki engedelmeskedett Isten törvényének, a király rendelete szerint megölték.

1M 1:58 Megbüntették az izraelitákat, akiket városaikban hónapról hónapra szabálysértésen kaptak,

1Ma 1:59 és minden hónap 25-én áldozatot mutattak be a főoltáron az égőáldozati oltár helyett.

1Ma 1:60 E törvény szerint megölték azokat a nőket, akiknek gyermekeiket körülmetélték,

1Ma 1:61 csecsemőkkel a nyakukon lógva; hozzátartozóikat és a körülmetélést végzőket is megölték.

1Ma 1:62 Mindezek ellenére Izraelben sokan hűségesek maradtak, és elég bátrak voltak ahhoz, hogy ne egyenek tisztátalan ételeket.

1Ma 1:63 Inkább meghalnak, minthogy tisztátalanná tegyék magukat olyan ételekkel, amelyek ellentmondanak a Szentszövetségnek, és valójában megölték őket.

1Ma 1:64 Nagy próbatétel volt ez Izrael számára.

örökös közbenjárás áldozatainak megszűnését, valamint az 54. verset, amely a szentély megszenteltetéséről tanúskodik: **a király felállította a Pusztulás utálatosságát az égőáldozatok oltárán.**

Ezeknek a gonoszságoknak az eredete, Izraelnek ez a hitehagyása : *1Ma 1:11 Ekkoriban nőtt fel Izraelben a félrevezetett emberek nemzedéke, akik sok embert vontak maguk mögé: „Kössünk szövetséget a körülöttünk lévő nemzetekkel – mondták –, mert amióta elszakadtunk tőlük, sok szerencsétlenség történt nekünk .”* A szerencsétlenségek már az Isten iránti hűtlenségük következményei voltak, és lázadó magatartásukkal még több szerencsétlenséget akartak magukra hozni.

Ebben a véres tragédiában a görög uralom jól igazolta a bűn mindenütt jelenlévő jelképét a Dan.2 szobor bronzában; a Dan.7 *folto leopardja* ; és Dan *büdös kecskéje*.8 . De egy részletet még meg kell jegyezni. Az Antiochos 4 által 168-ban Jeruzsálemba küldött büntető küldetés felelősét Apolloniusnak hívják, és ezt a görög nevet, ami franciául „pusztító”-t jelent, a Lélek fogja kiválasztani, hogy az Apo.9:11-ben elítélje a pusztító használatot. a Szent Biblia a hamis, utolsó napi protestáns kereszténység által; vagy éppen azok, akik megszervezik a végső **nagy, végső csapást** . Apolonius 22 000 katonával érkezett Jeruzsálemba, és **egy sabbat napján** , egy látványos nyilvános felkelés során lemészárolta az összes zsidó nézőt. Ezzel a profán érdeklődéssel beszennyezték a szombatot, és Isten megölte őket. És haragja nem csillapodik, mert e mögött a véres tény mögött a zsidók hellenizálását rendelik el. Az athéni Gerontes, a királyi küldött, az egész nép számára elrendelte az istentisztelet és az erkölcsök hellenizálását Jeruzsálemben , akárcsak Szamáriában . A jeruzsálemi templomot ekkor az olimpiai Zeusznak , a Gerizim-hegyet pedig a vendégszerető Zeusznak szentelték fel . Látjuk tehát, hogy Isten megvonja oltalmát saját templomától, Jeruzsálemtől és az egész nemzettől. A szent város tele van felháborodásokkal, mindegyik utálatosabb, mint az előző. De csak Isten akarata érvényesült, olyan nagy volt az erkölcsi és vallási ellazulás a babiloni deportálás figyelmeztetése után.

Dán 11:32 *A szövetség árulóit hízgeléssel megtéveszti. De azok a népek, akik ismerik Istenüket, rendíthetetlenül cselekszenek,*

32a- *Hízgeléssel fogja elcsábítani a szövetség árulóit*

Ez a felvilágosítás megerősíti, hogy az isteni büntetés megérdemelt és jogos volt. A szent helyeken a megszenteltség általánossá vált.

32b- *De azok a népek, akik ismerik Istenüket, határozottan fognak cselekedni,*

Ebben a tragédiában az őszinte és érdemes hívők kitüntek hűségükkel, és inkább mártírként haltak meg, mintsem hogy lemondjanak a teremtő Isten és szent törvényei tiszteletéről.

Második olvasatban ismét, ez az 1090 tényleges nap véres tapasztalata hasonlít a pápai 1260 napos éven át tartó uralmának körülményeire, amelyeket egymás után, különböző formákban jövendöltek meg a Dán 7:25, 12:7 és Jel 12:6-14; 11:2-3; 13:5.

Visszatekintés az aktuális eseményekre az ókor kontextusában

Hogy világosan megértssem, mi történik, egy operatőr képét készítem, aki kamerájával egy jelenetet vesz fel, amelyet szorosán követett. Ekkor a magasság növelése közben kicsinyít, és a nézett mező egyre jobban kiszélesedik. Úgy, hogy a Lélek tekintete a vallástörténetre vonatkoztatva felügyeli a kereszténység egész vallástörténetét, a kis kezdetektől, szenvedés óráitól, a mártírok idejétől a dicsőséges végéig, amelyet a várt Megváltó visszatérése jellemez.

Dán 11:33 *és a legbölcsebbek tanítják a sokakat. Vannak, akik egy időre megadják magukat a kardnak és a lángnak, a fogságnak és a rablásnak.*

33a- *és közülük a legbölcsebbek oktatják a sokaságot*

Jézus Krisztus apostolai, valamint Tarzusi Pál, akinek az újszövetség 14 levelével tartozunk. Ennek az új vallási tanításnak „Evangélium” a neve, vagy az isteni kegyelem által a választottaknak felajánlott üdvösség örömhíre. Ily módon a Lélek előre visz minket az időben, és a vizsgált új célpont a keresztény hit lesz.

33b- *Vannak, akik egy időre megadják magukat a kardnak és a lángnak, a fogságnak és a rablásnak.*

Egy ideig a Lélek az angyalon keresztül szólt, és ezúttal 1260 hosszú évről jövendölnek, de bizonyos római császárok, Caligula, Nero, Domitianus és Diocletianus alatt kereszténynek lenni azt jelentette, hogy mártírként kellett meghalnia. A Jelenések 13:10-ben a Lélek felidézi a pápai római követelések idejét, mondván: *Ha valaki fogságba visz, fogságba megy; ha valaki karddal öl, azt karddal kell megölni. Ez a szentek kitartása és hite .*

Dán 11:34 *Abban az időben, amikor kudarcot vallanak, egy kicsit megsegítik őket, és sokan csatlakoznak hozzájuk képmutatásban.*

34a- Valóban a pápaság kegyetlen uralmának idejében jelent meg e vers képmutatóinak segítsége. Azonosításuk azon alapul, hogy figyelmen kívül hagyják a Jézus Krisztus által tanított értékeket és parancsokat, és ebben az esetben a megcélzott korszakban a karddal ölés tilalmát. A történelem újragondolásával megértheti, hogy a széles körű protestáns mozgalmat a 15. századtól korunkig az igazságos Bíró, Jézus Krisztus képmutatónak ítélte. Könnyebben érthető és elfogadható lesz 1843 óta tartó teljes elhagyásuk.

Dán 11:35 *A bölcsek közül néhányan elesnek, hogy megtisztuljanak, megtisztuljanak és kifehéredjenek a vég idejéig, mert nem jön el a meghatározott időig.*

35a- *Néhány bölcs elesik, hogy megtisztuljanak, megtisztuljanak és kifehéredjenek a vég idejéig*

Ebből a kijelentésből ítélve a keresztény élet mércéje a próba és a kiválasztás, az a képesség, hogy elviseljük és elszenvedjük az üldözést a világ végezetéig. Ily módon a békéhez és a toleranciához szokott modern ember már nem ért semmit. Nem ismeri fel életét ezekben az üzenetekben. Ezért adnak magyarázatot erről a témáról a Jel.7 és a 9:5-10. Isten egy hosszú, 150 valós évnyi vallásbékét, vagyis „öt prófétai hónapot” programozott be, de 1995 óta ez az időszak véget ért, és újra kitörték a vallásháborúk. Az iszlám ol Franciaországban és a világ más részein; és hatását addig kívánják fokozni, amíg be nem gyújtja az egész földet.

35b- *mert csak a megbeszélte időpontban érkezik meg*

Ez a világ vége lesz, és az angyal azt mondja nekünk, hogy a béke vagy a háború semmi jele nem engedi, hogy bárki is lássa, hogy eljön. Ez egyetlen tényezőtől függ: az Isten által „*megjelölt időtől*”, a földi választottak kiválasztásának szentelt 6000 év végétől. És azért, mert kevesebb, mint tíz év van ettől a határidőtől, Isten megadta nekünk a kegyelmet, hogy tudjuk a dátumot: a tavasz március 20-át, amely megelőzi 2030. április 3-át, vagyis 2000 évvel később Krisztus engesztelő halálát. Erőteljesnek és győztesnek tűnik, hogy megmentse választottjait és elpusztítsa a gyilkos lázadókat, akik meg akarták ölni őket.

A „keresztény” Róma katolikus pápai rezsimje: A nyugati világ vallástörténetének nagy üldözője.

Az Antiochos 4 modellnek ő felé kell vezetnie minket. A típus elkészítette az antitípusát, és mit mondhatunk erről az összehasonlításról? Minden bizonyos fenomenális léptékben a görög üldöző 1090 valós napig járt el, de a pápaság csaknem 1260 valós évig fog dúlni, így minden történelmi modellt felülmúl.

Dán 11:36 *A király azt tesz, amit akar; felmagasztalja magát, minden isten fölött dicsekedni fog, és hihetetlen dolgokat mond az istenek Istene ellen; boldogulni fog mindaddig, amíg a harag be nem fejeződik, mert ami elszánt, az megvalósul.*

36a- Ennek a versnek a szavai nem egyértelműek, és még mindig a görög királyhoz és a római pápai királyhoz igazíthatók. A prófécia leleplező szerkezetét gondosan el kell rejteni a felületes olvasók előtt. Egy apró részlet mégis kijelöli a pápai célpontot; ez a precizitás: *mert **ami el van döntve**, az megvalósul*. Ez az idézet a Dan.9:26-ot visszhangozza: *A hatvankét hét után egy Felkentet levágnak, és nem lesz semmije magának. Az uralkodó népe, aki eljön, elpusztítja a várost és a szentélyt, és úgy ér véget a végük, mint az özönvíz; **Úgy döntöttek**, hogy a pusztítások (vagy pusztítások) a háború végéig tartanak.*

Dán 11:37 *Nem tiszteli atyái isteneit, sem azt az istent, aki az asszonyokban gyönyörködik; nem lesz tekintettel egyetlen istenre sem, mert mindenekelőtt önmagát fogja magasztalni.*

37a- *Nem fogja tisztelni atyái isteneit*

Íme, az a kis részlet, amely tisztázza intelligenciánkat. Itt van a formai bizonyítéka annak, hogy a szavaival célba vett király nem lehet Antiokhosz 4, aki tekintett atyái isteneire, és köztük a legnagyobbra, Zeuszra, az Olimposz isteneinek istenére, akinek felajánlotta a jeruzsálemi zsidó templomot. Ezzel cáfolhatatlan bizonyítékot kapunk arra, hogy a megcélzott király valóban a keresztény korszak római pápai rezsimje. Mostantól kezdve minden kinyilatkoztatott szó erre *a királyra* vonatkozik, aki különbözik a Dan.7-től, és *pimasz és ravasz* a Dan.8-tól; Hozzáteszem, Dan.9:27 ez a *pusztító vagy pusztító király*. A „rakéta fokozatok” mind megtámasztják a *fejet egy pápai ember*, *kicsi és arrogáns*, aki az uralmak csúcán helyezkedik el.

Tisztelte a pápai Róma atyái isteneit? Hivatalosan nem, mert a keresztény hitre való áttérés miatt elhagyta a pogány római istenségek nevét. Megtartotta azonban imádatuk formáit és stílusát: a faragott, faragott vagy öntött képeket, amelyek előtt imádói leborulva és letérdelve imádkoznak. Annak érdekében, hogy megőrizze ezt az Isten által minden törvényében elítélt magatartást, elérhetetlenné tette a Bibliát az egyszerű halandók számára, és eltávolította az élő Isten tíz parancsolata közül a másodikat, mert az tiltja ezt a gyakorlatot, és felfedi a megszegőire tervezett büntetést. Ki akarhatja elrejtetni a kiszabott büntetést, ha nem az ördög? A pápai rezsím személyisége tehát beleesik az ebben a versben javasolt meghatározás keretébe.

37b- *sem az istenségnek, aki gyönyörködteti a nőket*

A pápa által elhagyott pogány római vallásra gondolva Isten Lelke idézi fel ezt a csúnya témát. Mert hátat fordított nyíltan szexuális örökségének, hogy megmutassa a szentség értékeit. Ez a javasolt istenség Priapus, a hím fallosz, amelyet a római pogány egyházatyák istenséggé tiszteltek. Még mindig a görög bűn öröksége volt. És hogy szakítson ezzel a szexuális örökséggel, túlzottan védi a test és a szellem tisztaságát.

Dán 11:38 *De az erődök istenét tiszteli talapzatán; ennek az istennek, akit atyái nem ismertek, arannyal és ezüsttel, drágakövekkel és drága tárgyakkal tiszteleg.*

38a- *Mindazonáltal az erődök istenét fogja tisztelni a talapzatán*

Új pogány isten születik: *az erődök istene*. Talapzata az emberi fejekben van, magassága pedig olyan magas, mint amennyire a benyomást keltik.

A pogány Róma minden szélnek nyitott pogány templomokat épített; oszlopokkal alátámasztott tőkék elegendőek voltak. Ám a kereszténységhez való csatlakozással Róma célja a lerombolt zsidó modell leváltása. A zsidók zárt, erőteljes megjelenésű templomuk volt, ami dicsőséget és tekintélyt adott nekik. Róma ezért utánozni fogja őt, és megerősített várakhoz hasonló román stílusú templomokat épít, mert bizonytalanság uralkodik, és a leggazdagabb urak erősítik meg otthonaikat. Róma is ezt teszi. Templomait a katedrálisok idejéig szigorú stílusban építette, és ott minden megváltozott. A lekerekített tetők ég felé mutató nyilakká válnak, és ez egyre magasabbra. A külső homlokzatok csipke megjelenését öltik, minden színű ólomüveg ablakok gazdagítják őket, amelyek olyan irizáló fényt hoznak be, amely lenyűgözi az ünneplőket, követőket és látogatókat.

38b- *ennek az istennek, akit atyái nem ismertek, arannyal és ezüsttel, drágakövekkel és értékes tárgyakkal tiszteleg.*

Hogy még vonzóbbá tegyék őket, a belső falakat **arannyal, ezüsttel, értékes gyöngyökkel, drága tárgyakkal díszítik** : a Jelenések 17:5-ös nagy Babilon prostituált tudja, hogyan kell bemutatni magát, hogy vonzza és vonzza vásárlóit.

Az igaz Isten nem engedi magát elcsábítani, mert ez a nagyszerűség nem használ neki. Prófécijában elítéli ezt a pápai Rómát, amellyel **soha** a legcsekélyebb kapcsolata sem volt. Számára román vagy gótikus templomai inkább pogány istenségek, amelyek csak arra szolgálnak, hogy elcsábítsák a szellemi embereket, akiket elfordít tőle: új isten születik: az erődök istene, és sokakat csábít el, akik azt hiszik, Istent találtak a falaiba lépve. aránytalanul magas mennyezet alatt.

Dán 11:39 *Az idegen istennel fog fellépni a megerősített helyek ellen, és az erődítményeken dolgozott az idegen istennel, és kitüntetéssel tölti el azokat, akik felismerik, sokak felett uralkodik, földeket oszt szét. nekik jutalomért.*

39a- *És az erődítményeken dolgozott az idegen istennel*

Isten számára egyetlen cselekvő isten áll vele szemben, vagyis aki *idegen tőle* : az ördög, a Sátán az, akitől Jézus Krisztus figyelmeztette apostolait és tanítványait. A héber szövegben nem arról van szó, hogy „ellen cselekedjünk”, hanem arról, hogy „tegyünk érte”. Ugyanezt az üzenetet olvashatjuk a Jelenések 13:3-ban, a következő formában: *...a sárkány neki adta hatalmát, trónját és nagy hatalmát* . A *sárkány* , aki a Jelenések 12:9-ben az ördög, de egyúttal birodalmi Róma a Jel 12:3 szerint.

Továbbá a keresztény vallásra való áttéréssel a római hatalom átvette az igaz Istent, aki idegen volt számára, mivel eredetileg a zsidók Istene volt, Ábrahám héber leszármazottaié.

39b- *és tisztelettel tölti el azokat, akik felismerik őt*

Ezek a kitüntetések vallásosak. A pápa elhossa a királyoknak, akik Isten földi képviselőjének ismerik el őt, saját tekintélyük isteni tekintélyének pecsétjét. A királyok csak akkor válnak igazán királyokká, ha az egyház felszenteli őket egyik istenített *erődjében* , *Franciaországban, Saint-Denisben és Reimsben*.

39c- *sokak felett uralni fogja őket*

A Popery a császári címet adományozza, amely a többi vazallus király felett uralkodó szuzerén királyt jelöli. A leghíresebbek: Nagy Károly, V. Károly, I. Napóleon ' Hitler.

39d- *földet oszt nekik jutalmul.*

Ez a földi és égi világi nagyhatalom állítása szerint jól megfelelt a föld királyainak. Mert feloldotta a nézeteltéréseiket, különösen a meghódított vagy felfedezett területeket illetően. Így kényszerítették 1494-ben Alexander 6 Borgiát, a legrosszabb pápát, egy hivatalban lévő bérgyilkost, hogy rögzítsen egy meridiánvonalat, hogy megosszák Spanyolország és Portugália között az ókor óta újra felfedezett Dél-Amerika területének tulajdonítását és birtoklását.

A harmadik világháború vagy a Rev.9 6. trombitája

Lakosságának harmadával csökkenteni az emberiséget, és véget vet a nemzeti függetlenségnek, előkészíti azt az egyetemes rendszert, amely megteremti az

Apo.1-ben bejelentett végső nagy csapást. Az agresszív szereplők közé tartozik az iszlám a muszlim országokban, ezért a bibliai nézetet ajánlom ebben a témában.

Az iszlám szerepe

Az iszlám azért létezik, mert Istennek szüksége van rá. Nem menteni, ez a szerep **kizárólag** Jézus Krisztus kegyelmén nyugszik, hanem ellenségeit lecsapni, megölni, lemészárolni. Isten már a régi szövetségben is a „filiszteusok” népéhez folyamodott, hogy megbüntesse Izrael hűtlenségét. A történetben, hogy megbüntesse a keresztény hűtlenséget, a muszlimokhoz szólít fel. A muszlimok és arabok származása Izmael, Ábrahám és Hágár fia, Sára, feleségének egyiptomi szolgálja. És már abban az időben Izmael vitában állt Izsákkal, a törvényes fiával. Ez olyannyira, hogy Isten beleegyezésével Sára kérésére Ábrahám kiűzte Hágárt és Izmaelt a táborból. És Isten gondoskodott az elűzött emberekről, akiknek leszármazottai, féltestvérei ellenséges magatartást tanúsítanak Ábrahám utódaival szemben; az első zsidó; a második, Jézus Krisztusban, keresztény. Így prófétált Isten Izmaelről és arab leszármazottairól az 1Móz 16:12-ben: „ *Olyan lesz, mint a vadszamar; az ő keze mindenki ellen lesz, és mindenki keze ellene lesz; és minden testvérével szemben fog lakni.* ” Isten megismertetni akarja gondolatait és ítéletét a dolgokkal kapcsolatban. Krisztus választottainak ismerniük kell és meg kell osztaniuk Isten tervét, aki a föld népeit és hatalmait legfőbb akarata szerint használja. Meg kell jegyezni, hogy Mohamed próféta, az iszlám megalapítója a 6. század végén született a római katolikus pápaság 538-as megalakulása után. Úgy tűnt, hogy az iszlám támadja a pogány katolicizmust és általában a keresztényeket, amikor Isten átka sújtja őket. És ez így van 321. március 7-e óta, amióta I. Konstantin császár a hetedik nap szombati pihenőjének elhagyását a „meghódítatlan napnak” (Sol Invictvs) szentelt első nap javára, jelenlegi vasárnapunk javára tette. Mint sok mai keresztény, Konstantin is tévesen akarta megjelölni a törést a keresztények és a zsidók között. Kritizálta kora keresztényeit, amiért Isten szent szombatjának tiszteletben tartása miatt judaizálnak. Ezt a pogány királytól származó indokolatlan ítéletet a Jelenések 8. és 9. fejezetében feltárt „*hét trombita*” büntetésével fizették meg és fizetik meg mindvégig, a szerencsétlenségek és tragédiák megszakítás nélküli egymásutánjában. A végső büntetés szörnyű kiábrándultság formájában fog jönni, amikor Jézus Krisztus megjelenik, hogy eltávolítsa választottait a földről. De az imént tárgyalt téma, a „harmadik világháború” maga, a hatodik megjövendőlt isteni büntetés, amelyben az iszlám fontos szereplő. Isten ugyanis Izmaelről is prófétált, mondván az 1Móz 17:20-ban: „ *Ami Izmaelt illeti, meghallgattalak. Íme, megáldom őt, és megtermékenyítem, és nagyon megsokasítom őt; tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy nemzetté teszem őt.* ” Bezárom ezt a zárójelet, hogy folytathassam a Dan.11:40 tanulmányozását.

Dán 11:40 *A vég idején megüti őt a déli király. És az észak királya viharként örvénylik reá, szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval; bemegy a földbe, és elterjed, mint a patak és túlcsordul.*

40a- *A vége idején*

Ezúttal valóban az emberi történelem vége; a föld jelenlegi nemzetei idejének vége. Jézus ezúttal bejelentette, a Máté 24:24-ben így szól: **A királyságnak ezt a jó híret hirdetni fogják az egész világon, bizonyosságul minden nemzetnek. Aztán eljön a vég.**

40b- *a déli király **ütni fog** ellene*

Itt meg kell csodálnunk azt a hatalmas isteni finomságot, amely lehetővé teszi szolgálóknak, hogy megértsék, mi rejtve marad más emberi lények előtt. Úgy tűnik, de csak látszólag a szeleuci királyok és a lagid királyok közötti konfliktus folytatódni és folytatódni látszik ebben a versben, ami nem is lehetne félrevezetőbb. Mert a valóságban a 34. és 36. vers között elhagytuk ezt a szöveggörnyezetet, és ennek az új konfrontációnak az ideje a pápai katolikus rezsim és az egyetemes protestantizmus keresztény korszakára vonatkozik, amely ökumenikus szövetségébe lépett. Ez a kontextusbeli változás megkívánja a szerepek újraelosztását.

Ő ” szerepében : a pápai katolikus Európa és a vele rokon keresztény vallások.

dél király ” szerepében : a hódító iszlám, akinek erőszakkal kell megtérítenie vagy rabszolgaságba ültetnie az embereket, alapítója, Mohammed akciói szerint.

Itt jegyezzük meg az igeválasztást: *ütközik* ; héberül „nagah”, ami azt jelenti, hogy szarvakkal ütni kell. Melléknévként dühödt agresszort jelöl, aki általában lecsap. Ez az ige tökéletesen illeszkedik az arab iszlámhoz, amely a második világháború vége óta megszakítás nélkül agresszív a nyugati világgal szemben. A lehetséges „ *harcolni, harcolni, összeütközni* ” igék nagyon közeli közelséget jeleznek, innen ered a nemzeti szomszédság vagy a városok és utcák szomszédságának gondolata. Mindkét lehetőség megerősíti az iszlámot, amely jól bevált Európában az európaiak vallási érdektelensége miatt. A harcok felerősödtek a zsidók Palesztinába 1948-as visszatérése óta. A palesztinok helyzete szembeállította a muszlim népeket a nyugati keresztény gyarmatokkal. 2021-ben pedig fokozódnak az iszlamista támadások, és bizonytalanságot keltenek az európai népek körében, mindenekelőtt Franciaországban, az észak-afrikai és afrikai népek egykori gyarmatosítójában. Lesz-e nagyobb országos összecsapás? Talán, de nem addig, amíg a belső helyzet odáig fajul, hogy brutális csoportos összecsapások szülessenek magának a metropolisznak a talaján. Azon a napon Franciaország polgárháborús helyzetbe kerül; a valóságban egy hitelesen vallásos háború: az iszlám a kereszténység ellen vagy a hitetlenek Isten nélkül.

40c- *És észak királya **viharként örvénylik** rá , szekerekkel, lovasokkal és sok hajóval*

Az Ez.38:1-ben ezt az *északi királyt Magognak* hívják , *Ros* (Oroszország) *Mesek* (Moszkva) és *Tubal* (Tobolszk) hercege, és a 9. versben ezt olvassuk: *És felmész, úgy jössz, mint egy vihar , olyan leszel, mint a felhő, amely beborítja a földet, te és minden csapatod, és sok nép veled.*

északi király ”, az ortodox Oroszország és muszlim szövetséges *népei* szerepében . Itt ismét a „ *tourera sur neki* ” hirtelen hatalmas meglepetésszerű támadást sugall a levegőből. Moszkva, Oroszország fővárosa valójában jó távolságra van Brüsszeltől, az európai fővárostól és Párizstól, a katonai lándzsától. Az európai

jólét olyan mértékben vakká tette vezetőit, hogy alábecsülték a hatalmas Oroszország katonai potenciálját. Agressziójában repülőgépeket és harckocsik ezreit indítja el szárazföldi útvonalakon, valamint tengeri és tengeralattjáró hadihajók sokaságát. És hogy a büntetés erőteljesen kifejezésre jusson, ezek az európai vezetők nem hagyták abba Oroszország és vezetőinek megalázását, a tüzes Vlagyimir Zsirinovszkijtől az új jelenlegi „cárig”, Vlagyimir Putyinig (oroszul Vlagyimir: a világ fejedelme).

„szíriai háború” formájában, amelyben az új nemzeti Izrael is részt vesz; amit a következő vers megerősít. De pillanatnyilag az Oroszország által megtámadt „király” (ő) a Római Szerződés Európája.

40d- *előrenyomul a földek felé, özönvízszerűen terjed és túlcsoordul.* Elsőpró katonai fölénye lehetővé teszi Oroszország számára, hogy megtámadja Európát és elfoglalja teljes területi kiterjedését. Szembenézve a francia csapatokkal nincs párja; összetörik és megsemmisítik.

Dán 11:41 *Bemegy a legszebb földre, és sokan elesnek; de Edóm, Moáb és Ammon fiainak fejedelme megszabadul az ő kezéből.*

41a- *Bejut a legszebb országba, és sokan meghálnak*

Az orosz terjeszkedés dél felé zajlik, ahol Izrael található, a nyugati országok szövetségese, amelyet viszont megszállnak az orosz csapatok; A zsidók akkor is meghálnak.

41b- *de Edóm, Moáb és Ammon fiainak fejedelme kikerülnek a kezéből*

Ez azoknak a katonai szövetségeknek a következménye, amelyek a modern Jordániát jelképező neveket az orosz oldalon helyezik el. 2021-ben Oroszország már Szíria hivatalos szövetségese, amelyet felfegyver és véd.

Dán 11:42 *És kinyújtja kezét különböző országokra, és Egyiptom földje nem menekül.*

42a. Ez a politikai konfiguráció csak 1979 óta erősítette meg a próféciát. Ugyanis abban az évben az amerikai Camp Davidben Anvar El Szadat egyiptomi elnök hivatalosan is szövetséget kötött Menachem Begin izraeli miniszterelnökkel. Az akkori stratégiai és politikai döntés az volt, hogy felkarolják a nap legerősebb ügyét, mert Izraelt erőteljesen támogatta az USA. Ebben az értelemben Isten Lelke tulajdonítja neki azt a kezdeményezést, hogy megpróbálja „menekülni” a pusztulástól és a katasztrófától. De idővel a játék gazdát cserél, és Izraelt és Egyiptomot 2021 óta szinte elhagyta az USA. Oroszország törvényt kényszerít a szíriai térségre.

Dán 11:43 *Ő fogja birtokolni az arany- és ezüstkincseket, és Egyiptom minden drágaságát; a líbiaiak és az etiópok követik őt.*

43a- *Ura lesz az arany- és ezüstkincseknek, és Egyiptom minden drágaságának*

A Szuézi-csatorna használatáért fizetett útdíjakból származó bevételnek köszönhetően Egyiptom nagymértékben gazdagodott. De ez a gazdagság csak béke idején jó, mert háború idején a kereskedelmi utak kihaltak. Egyiptom a turizmus révén gazdagodott. A föld négy sarkából az emberek eljönnek szemlélni piramisait, múzeumait, melyeket az ókor óta a föld alatt rejtőző egyiptomi sírok folyamatos felfedezése gazdagít. Ezekben a sírokban az ifjú Tutankhamon király sírja ismeretlen értékű, tömör aranyból készült tárgyakat tárt fel. Oroszország ezért talál majd valamit Egyiptomban, ami kielégítheti hadizsákmány-vágyát.

A 2022. január 22-i szombat végén a Lélek olyan érvet hozott számomra, amely **vita nélkül megerősíti** azt az értelmezést, amelyet Dániel 11-ének adok. A két 42. és 43. versben jegyezzük meg a világos említés fontosságát. nincs kódolva, az „*Egyiptom*” névből, amely ebben az összefüggésben különbözik attól az országtól, amelyet „Dél királyának” neveznek. Azonban az 5–32. versekben a Ptolemaiosok *lagid „Egyiptomját” álarcként látták el, de „Dél királyaként”* azonosították. **A történelmi kontextus változása tehát megerősített és cáfolhatatlanul bizonyított**. Az ókor kontextusából kiindulva Dániel 11 története a világ „*végének idejével*” ér véget, amelyben „*Egyiptom*”, a keresztény és agnosztikus nyugati tábor 1979 óta szövetségese, a célpontja „*Dél királya*”, vagyis a harcias iszlám, és különösen az új „*észak királya*”, az orosz ortodoxié.

43b- *a líbiaiak és az etiópok követik őt*

A fordító helyesen fordította le a prófécia „*Puth és Cush*” szavait, amelyek „*Líbiára*”, a Szaharától északra fekvő muzulmán országokra, az afrikai part menti országokra, valamint Etiópiára, Fekete-Afrikára, az országtól délre található összes országra vonatkoznak. a Szahara. Közülük nagy részük elfogadta és átvette az iszlámot is; Elefántcsontpart esetében Nicolas Sarkozy francia elnök közreműködésével, akinek a líbiai káoszt is köszönhetjük.

Így Oroszország sújtotta „*Egyiptom*” minden ragadozó prédájává válik, és a muszlim keselyűk, testvérei leszálnak rá, hogy megtisztítsák holttestét, és kivegyék a részüket az orosz szűrés után még megmaradt zsákmányból.

Líbiára és Etiópiára egyértelműen hivatkozva a Lélek a „*dél királyának*” afrikai vallási szövetségeseit jelöli ki, akiket Arábiával kell azonosítani, ahol Mohamed próféta 632-ben megjelent, hogy Mekka óta elterjedhessen új vallása, az iszlám. Támogatja a hatalmas Törökország, amely ebben a végső kontextusban visszatért a fundamentalista, hódító és bosszúálló muszlim vallási elkötelezettséghez, miután megalázta a nyugati világi értékeknek való pillanatnyi alávetettségét. De más muszlim országok, amelyek nem a „*délen*” található, mint például Irán, Pakisztán, Indonézia, csatlakozhatnak a „*dél királyához*”, hogy harcoljanak az összes muszlim nép által gyűlölt erkölcsi értékekkel rendelkező nyugati népek ellen. Ez a gyűlölet valójában csak az igaz Isten, Jézus Krisztus iránti gyűlölet, akit a nyugati keresztények megvetettek. Így bünteti az iszlám és az ortodoxia révén a zsidó, katolikus, ortodox, protestáns, sőt adventista hűtlenséget a nyugati világban; minden iránta vétkes monoteista hit.

Dán 11:44 *Hírek jönnek keletről és északról, és megrémítik őt, és nagy haraggal megy ki, hogy sokakat pusztítson és pusztítson el.*

44a- *Hírek érkeznek keletről és északról, hogy megrémítsék*

Ez a két sarkalatos pont, „*kelet és észak*” egyedül az orosz országot érinti, attól függően, hogy a pápai Európából vagy Izraelből említik, mert a prófécia a 40. és 41. versben Oroszország egymás utáni támadásait jelzi. Ez azt jelenti, hogy a félelem Az idézett orosz területről származik, de mitől lehet megijeszteni egy ilyen hódítót? Mi történt az országával, amitől ennyire megijesztette? A válasz nem Dániel könyvében található, hanem a Jelenések 9. fejezetében, amely felfedi és megcélazza a protestáns vallást, amelynek globális fellegvára az Egyesült Államokban van. A rejtély világosabb lesz, ha figyelembe vesszük az USA

létezését. 1917 óta, amikor a lázadó Oroszország felvette szocialista és kommunista rezsimjét, tartós szakadék választotta el az imperialista kapitalista USA-tól. Az egyén nem gazdagodhat felebarátja rovására, ha az kommunista; ezért nem egyeztethető össze a két lehetőség. A béke hamvai alatt a gyűlölet tüze parázslík, és könyörögnek, hogy kifejezésre juttassák. Csak a versenynek és a nukleáris veszélynek sikerült megakadályoznia a legrosszabbat. Ez volt a nukleáris terror egyensúlya. Csak nukleáris fegyverek használata nélkül Oroszország veszi át Európát, Izraelt és Egyiptomot. Az egyensúly megbomlása miatt az USA becsapva és fenyegetve érzi magát, ezért a halálos áldozatok számának csökkentése érdekében először keményen ütve beszáll a háborúba. Oroszország nukleáris megsemmisítése félelmet fog kelteni a megszállt területeken szétszóró orosz hadseregekben.

44b- *és nagy dühvel indul ki, hogy sokakat pusztítson és kiirtson.*

Addig a pillanatig Oroszország a hódítás és a zsákmányszerzés szellemében lesz, de hirtelen megváltozik a lelkiállapota, az orosz hadseregnek nem lesz többé hazája, ahová visszatérhet, és kétségbeesése átváltozik a „pusztítás és a zsákmányszerzés” vágyává. *irts ki sokaságot*”; amely a „*megölt férfiak harmada*” lesz a 9. *Jelenések* ^{6.} *trombitájából*. Így minden atomfegyverrel felszerelt nemzet a tények miatt kénytelen lesz bevetni azokat személyes potenciális ellenségei ellen.

Dán 11:45 *Felállítja palotájának sátrait a tengerek között, a dicsőséges és szent hegy felé; akkor a végére ér, anélkül, hogy bárki segítene.*

45a- *Felállítja palotájának sátrait a tengerek között, a dicsőséges és szent hegy felé*

Sátrak *a tengerek között*, mert palotái már nincsenek a földön. Az orosz csapatok kétségbeejtő helyzetét egyértelműen leírja a Szellem, aki erre a sorsra ítélte őket. Ellenfeleik tüze alatt visszaszorulnak Izrael földjére. Mindenki gyűlölte őket, nem részesültek támogatásból vagy szánalomból, és kiirtották őket a zsidó földön. Oroszország tehát egy súlyos vitát fizet, amelyet Isten neki tulajdonít, mivel a régi szövetségben támogatta Izrael szellemi ellenségeit, amikor Babilonba deportálták. Lovakat adott el Tírusz népének, a pogány vágy városának. Az Ez.27:13-14 megerősíti, hogy Isten azt mondja Tírusznak: *Jáván, Tubal (Tobolszk) és Mesek (Moszkva) kereskedtek veled; rabszolgákat és rézeszközöket adtak a jószágodért cserébe. A Togarma (Örményország) házából származók látták el piacait lovakkal, lovasokkal és öszvérekkel. Ez kereskedelmi buktató is volt a zsidóknak, akik szintén kereskedtek vele: Ez.27:17: *Júda és Izrael földje kereskedtek veled; adták a minnithi búzát, a péksüteményt, a mézet, az olajat és a balzsamot, cserébe az árudért. A Tyre tehát az ő költségükön gazdagodott. Később, az Ez.28:12-ben, „Tírusz királya” cím alatt Isten közvetlenül a Sátánhoz szól. Tudjuk, hogy ő volt az, aki kihasználta a pogány nagyvárosokban felhalmozott luxust és gazdagságot, amelyek több pogány istenség leple alatt szolgálták őt, meglehetősen öntudatlanul, de mindig és mindenhol olyan kultikus formákban, amelyeket Isten utálatosnak tart. Szívén viseli az emberi történelem évszázadai és évezredei során felhalmozódott frusztráció súlyát. Ez a frusztráció igazolja dühét, amely részben kiüresedett e legutóbbi borzasztóan pusztító nemzetközi konfliktus formájában.**

De ez az isteni harag az ókor kereskedelmi forgalommal szemben arra késztet bennünket, hogy megértsük, mit gondolhat Isten a kortárs nemzetközi forgalomról egy teljes mértékben a piacgazdaságra épülő nemzetközi kontextusban. Azt hiszem, a New York-i World Trade Center tornyainak lerombolása 2001. szeptember 11-én válasz. Annál is inkább, mivel a Jel 18-ban a prófécia kiemeli a gazdagodás káros szerepét a kereskedelem és a nemzetközi cserék miatt, amelyek előtt minden szabály vagy isteni vallási jog összeomlik, olyan nagy az istentelenség.

Dan.11 végén az USA örökletes ellenfele, Oroszország megsemmisül. Ez tehát abszolút hatalmat biztosít számukra a nemzetközi konfliktus minden túlélője felett. Jaj a legyőzötteknek! Meg kell hajolnia, és alá kell vetnie magát a győztes törvényének, bárhol legyen is a földön, túlélje.

Dániel 12

Dán 12:1 *Abban az időben feltámad Mihály, a nagy fejedelem, a te néped fiainak védelmezője; és olyan bajok ideje lesz, amilyen nem volt, mióta nemzetek addig léteztek. Abban az időben azok a te néped, akiket beírva találunk a könyvbe, megmenekülnek.*

1a- *Abban az időben Michael fel fog támadni,*

*Ez az idő a világ végének ideje, amikor az utolsó szót kimondó Jézus Krisztus visszatér isteni mivoltának dicsőségében és erejében, amelyet a versengő vallások már régóta megküzdöttek. A Jel.1:7-ben ezt olvassuk: **Íme, a felhőkkel jön. És minden szem meglátja, még azok is, akik átszúrták; és a föld minden törzse gyászolni fog miatta. Igen. Ámen!** Meg kell szoknunk ezt a gondolatot, mert Isten minden szerepére más nevet adott magának, ezért a Dániel és Jel 12:7-ben Mihályként, az angyali mennyei élet legfelsőbb fejeként mutatja **be magát** . hatalom az ördög és a démonok felett. Neve, Jézus Krisztus, csak a föld választottai számára képviseli, akiket ezen a néven megmenteni jött.*

1b - *a nagy vezető,*

*Ez a nagy vezető tehát YaHWéH Michael Jézus Krisztus, és tőle származik a pápai rezsím jellemző szemtelenségében a javára, **örökös** mennyei közbenjárói küldetését 1843-ig, ez 538-tól kezdve az 538. pápai rezsím és annak telepítése Róma városában, a Lateráni Palotában a Caelius-hegyen. Ezt a témát Dániel 8. fejezete tárgyalja.*

1c- *néped gyermekeinek védelmezője;*

*A védő beavatkozik támadáskor. És ez így lesz a földi élet utolsó óráiban azoknak a kiválasztottaknak, akik hűségesek maradtak, sőt, az utolsó lázadók halálra ítélték őket. Itt megtaláljuk a Dániel történeteiben javasolt összes modellt, mert egy végső tragikus helyzetben teljesednek be. Ebben az utolsó **nagy csapásban** újra átéljük a Dan.3-ban elbeszélte csodás beavatkozásokat, a **kemence** és négy élő szereplője, a Dan.5-ben, a **nagy Babilon** Isten általi elfoglalása, a Dan.6-ban az **oroszlánok** ártalmatlanná tettek, de vége is annak a **nagy csapásnak** , amely a zsidókat 168-ban érte, Kisleu 15-én, azaz december 18-án, szombaton.*

1d- *és olyan nyomorúság lesz, amilyen nem volt azóta, hogy addig a nemzetek léteztek.*

Ebből a kijelentésből ítélve az utolsó nagy csapás meghaladja a görögök által szervezett zsidókét. Valójában a görögök csak azokat a zsidókat verték meg, akiket az utcákon vagy otthonaikban találtak. A világ végén a dolgok nagyon eltérőek, és a modern technológia abszolút ellenőrzést tesz lehetővé a földön élő emberek felett. Emberfelderítési technikák segítségével tehát bárkit bárhol, bárhol rejtőzködünk, megtalálhatunk. A kiadott parancsoknak ellenálló névsora tehát pontosan felállítható. Ebben a végső összefüggésben emberileg lehetővé válik a választottak kiirtása. Bár tele vannak hittel és reménységgel a szabadulásukban, a kiválasztottak fájdalmas órákat élnek át; azokért, akik továbbra is szabadok lesznek, mindentől megfosztva, a többiek a lázadó börtönökben várják kivégzésüket. Szomorúság fog uralkodni a választott tisztviselők szívében, akiket rosszul bánnak, ha nem ölnek meg.

1e- *Abban az időben a te néped közül azok, akiket beírva találják a könyvbe, megmenekülnek.*

Ez az élet könyve, mert számítógép nélkül Isten egy listát is készített azokról a teremtményekről, amelyeket Ádám és Éva, valamint utódaik generáltak. Minden ember élete végén a végső sorsot Isten döntötte el, aki két listát tartott meg: a választottakét és az elesettekét, a 5Móz 30:19-20-ban az emberiség számára bemutatott két útnak megfelelően: *hívom . ég és föld tanúskodjanak ellenetek ma: Előtétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd az életet, hogy élhess te és utódaid, szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass szavára, és ragaszkodj hozzá, mert ezen múlik életed és napjaid meghosszabbodása... A római pápaság sorsa az ő rosszra való választása szerint, tűzben égett, feltárul előttünk a Dán.7:9-10; ez az istenek Istene felé intézett arrogáns szavai miatt a Dan.11:36 szerint.*

az első feltámadásnak neveznek : Boldogok és szentek, akik részt vesznek az első feltámadásban, mert a második halálnak nincs hatalma rajtuk. .

Dán 12:2 *Sokan azok közül, akik a föld porában alszanak, felébrednek, némelyek örök életre, mások pedig gyalázatra és örök szégyenre.*

2a- *Sokan azok közül, akik a föld porában alszanak, felébrednek, néhányan az örök életre,*

Először is jegyezzük meg, hogy a hétköznapi életben a halottak jól alszanak a föld porában, nem pedig egy csodálatos paradicsomban vagy egy égő pokolban, ahogyan azt a hamis keresztény vagy pogány vallások tanítják és hiszik. Ez a pontosítás visszaállítja a halottak valódi státuszát, ahogyan azt a Prédikátor 9:5-6-10 tanítja: *Mindenki számára, aki él, van remény; és még egy élő kutya is jobb, mint egy döglött oroszán. Az élők valójában tudják, hogy meg fognak halni; de a halottak semmit sem tudnak, és nincs többé fizetésük, mert az emléküik feledésbe merült. És szerelmük, gyűlöletük és irigységük már elpusztult; és soha többé nem lesz részük semmiben, ami a nap alatt történik . . . bármit is talál a kezed az erőddel, tedd meg; mert nincs munka, sem gondolat, sem ismeret, sem bölcsesség a pokolban, ahová mész. (A holtak lakóhelye, ami a föld pora).*

A halál után nincs gondolat, mert a gondolat az ember agyában él, csak akkor, amikor még él, és szíve dobogása által küldött vérből táplálkozik. És ezt a vért magát tüdőlegzéssel kell megtisztítani. Isten soha nem mondott mást, hiszen Ádámnak, aki az engedetlenség miatt lett bűnös, azt mondta az 1Móz 3:19-ben:

Arcod verejtékében eszel kenyeret, amíg vissza nem térsz a földre, ahonnan elvétettél; **mert por vagy, és porrá térsz vissza** . A halottak eme semmiségi állapotának megerősítésére a Zsolt.30:9-ben ezt olvassuk: *Mit nyersz azzal, ha kiontod a véreket, ha leereszkedsz a gödörbe? Megdicsért a por? A hűségedről beszél?* Nem, mert nem lehet a Zsolt.115:17 szerint: *Nem a halottak ünneplik az Urat, nem azok közül, akik lemennek a csend helyére.* De ez nem akadályozza meg Istent abban, hogy újra életet tudjon kelteni, amely korábban létezett, és ez a teremtő erő teszi őt Istenné, nem pedig angyallá vagy emberré.

A két útnak két végeredménye van, és a Rev.20 azt mondja, hogy a hetedik évezred ezer éve választja el őket egymástól. *Míg ennek az ezer évnek a kezdetén minden emberi élet eltűnik a föld színéről , az elesettek csak azután támadnak fel, hogy a szentek és Jézus Krisztus az ő celesztialis királyságában végrehajtják az ítéletüket.* Ezzel a ⁷ trombitához csatolt üzenettel a Jel.11:18 megerősíti , mondván: *A nemzetek haragudtak; és eljött a te haragod , és eljött az idő, hogy ítélj a halottak felett , hogy megjutalmazd szolgálóidat, a prófétákat, a szenteket és a nevedet félőket, kicsiket és nagyokat, és elpusztítani azokat, akik elpusztítják a földet* . Ebben a versben a halottak ítélete arra készíti Istent, hogy feltámasztja először hűséges halott választottait, hogy megítélhessék a halál állapotában tartott gonoszokat.

2b- *a többiek pedig gyalázatért, örök szégyenért.*

Az örökkévalóság csak az élőké lesz. Az utolsó ítéletkor történt végső megsemmisülésük után az elesettek szemrehányása és szégyene csak a választottak, az angyalok és Isten örök emlékezetében marad.

Dán 12:3 *Azok, akik értenek, úgy ragyognak, mint az ég fénye, és akik sokakat tanítanak az igazságra, ragyognak, mint a csillagok örökkön-örökké.*

3a- *Azok, akik intelligensek, úgy ragyognak, mint az égbolt ragyogása*

Az intelligencia az embert az állatok fölé emeli. Felfedi, hogy képes okoskodni, következtetéseket levonni tények megfigyelésével vagy egyszerű következtetéssel. Ha az emberek nem lázadnának Isten által nekik adott szabadságban, az intelligencia az egész emberiséget Isten és törvényei létezésének azonos felismerése felé vezetné. Mert Mózes óta Isten írásban rögzítette az embereknek szóló kinyilatkoztatásának legjelentősebb eseményeit. Itt van a követendő érvelés útja. Az egyistenhívő hit megjelent a héber nép történetében. Tanúságtétele és írásai ezért elsőbbséget élveznek minden más írással szemben, amelyet ugyanannak az egyedülálló Istennek tulajdonítanak. Az, hogy Isten népe ellen harcolni kell, normális lehetőség marad, de az, hogy a szentírások ellen harcolni kell, ördögi művé válik. A Jézus Krisztus által alapított hit forrásait és hivatkozásait az ószövetség héber írásaiból veszi, ami legitimitációt ad neki. A római katolikus doktrína azonban nem tartja tiszteletben ezt az elvet, ezért sem ő, sem az iszlám Koránja nem mondhatja magáról, hogy ő az élő Isten, minden élő és létező teremtője. Jézus megerősítette ezt az elvet, amikor a János 4:22-ben felidézte, hogy *a megváltás a zsidóktól származik : Amit nem ismersz, azt imádod; azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól származik* .

A választottak ezen első csoportjában Isten olyan embereket jelöl, akik különösebb tudás nélkül üdvözültek Ádám és Éva óta életük kockáztatásával megnyilvánuló hűségük miatt; és ez 1843-ig. Megmenekültek, mert műveik

intelligenciájukról és az engedelmisségük által megnyilvánuló isteni törvények befogadásáról tanúskodtak. Ebben a csoportban a leghűségesebb és **legbékésebb** protestánsok 1843 tavaszáig részesültek Isten türelméből, aki csak ettől az időponttól tette kötelezővé szent szombatjának gyakorlását. Jelenések 2:24-25 megerősíti ezt a kivételt: *Neked és mindazoknak Tiatírában, akik nem fogadják el ezt a tanítást, és akik nem ismerték a Sátán mélységeit, ahogy ők nevezik őket, azt mondom nektek: igen. más terhet ne rakj magadra; csak azt tartsd, amije van, amíg el nem jövök.*

3b- *és akik igazságra tanítják a sokaságot, ragyogni fognak, mint a csillagok, örökkön-örökké*

Ezt a második csoportot az 1843 óta a földön képviselt magas szintű megszentelődés különbözteti meg egymástól. Hitteszt alapján választották ki, kezdetben Jézus Krisztus visszatérésének reményén, majd 1843 tavaszán és a 1844 őszén Isten általi megszentelését hivatalossá tette a szombat visszaállítása, amelyet ismét gyakorolt, hosszú évszázados sötétség, feledékenység és megvetés után.

Ebben a két csoportra való felosztásban az különbözteti meg őket az Isten igazságosságával szembeni helyzetük, az Ő tízparancsolatával és egyéb egészségügyi és egyéb szertartásaival szembeni helyzetük. Az Exo.20:5-6 eredeti szövegében, a Róma által törölt második parancsolatban világosan feltárja, hogy Isten milyen fontosságot tulajdonít a parancsolatai iránti engedelmisségnek, és felidézi a két utat és a két ellentétes végső sorsot: ... Féltekeny vagyok Istenem ki büntesd meg az atyák vétkét a gyermekek ellen harmadik és negyedik nemzedékig azokon, akik gyűlölnék engem és áthágyják parancsaimat, és könyörülj azokon, akik szeretnek engem és megtartják parancsaimat ezer nemzedékig .

csillagok létezésének okát földi teremtésünkben. Csak arra volt okuk, hogy létezzenek, hogy az Isten által kiválasztott földi választottak szimbólumaként szolgáljanak; és ez az 1Móz 1:17, amely felfedi üzenetüket: *Isten az égboltra helyezte őket, hogy világosságot adjon a földnek. Aztán Isten arra használja őket, hogy megmutassa Ábrahámnak utódai sokaságát az 1Móz 15:5-ben: Számold meg az ég csillagait, ha meg tudod számlálni őket; ilyenek lesznek a leszármazottaid.*

Ezeknek a szellemi *csillagoknak a státusza azonban* változhat a megváltott hívő által végzett munkák függvényében. Engedetlensége miatt lelkileg elesik a *csillag, leesik az égről*. A képet megidézük a protestáns hit 1843-as bukásának ábrázolására, amelyet 1833-ban valóságos égi jel hirdetett meg *a Jelenések 6 :13 6. pecsétjében : és az ég csillagai a földre hullottak, mint amikor 'a heves szélről megrázott fügefafa eldobja zöld fügéit.* És ismét a Jelenések 12:4-ben: *Farka elrángatta az ég csillagainak egyharmadát, és a földre dobta őket.* Ez az üzenet megújítja a Dan.8:10-et: *Felemelkedett a menny seregéhez, és a sereg egy részét és a csillagokat lerombolta a földre, és letaposta őket* . A Lélek a római pápai rezsimnek tulajdonítja a megváltott hívők egyharmadának lelki bukását; becsapott emberek, akik hiába hisznek Krisztus üdvösségében, és követelik igazságosságát.

Dán 12:4 *Te, Dániel, tartsd titokban ezeket a szavakat, és pecsételd le a könyvet a vég idejéig. Sokan olvassák majd, és a tudás gyarapodik.*

4a- Ez **a végidő** több egymást követő fázist ismer, de hivatalosan 1843 tavaszán kezdődött a Dan.8:14-ben előre megírt isteni rendelet hatályba lépésével:

2300-ig estig-reggelig *és a szentség lesz. indokolt* . 1994-ben a vég második korszakát az egyetemes adventista intézmény elítélése jellemezte. 1843 óta olvassák Dániel könyvét, de soha nem értelmezték helyesen e mű előtt, amelyet még 2021-ben és 2020 óta készítek. Ezért ez a dátum jelenti tudásának csúcsát, és ezért ott *van* a A vég igazi végső *ideje* , amely Jézus Krisztus ismert és várt, 2030 tavaszára való valódi visszatéréssel ér véget. Látjuk, hogy ezt a 2020-as évet már jól megjelölte Isten, mivel az egész emberiséget sújtja a halandóság a Covid-19 vírus, amely Kínában 2019-ben jelent meg, a pápai katolikus Európában azonban csak 2020 óta. 2021-ben a vírusok mutálódnak, és tovább támadják a bűnös és lázadó emberiséget.

Az adventista hitpróba illusztrációval

Dán 12:5 *És én, Dániel, láttam, és íme, két másik férfi állt, az egyik a folyónak innen, a másik a folyónak túloldalán.*

5a- Ne feledje! Daniel a „Hiddekel”, a Tigris, ez az emberevő folyó partján van. A folyó két oldalán azonban két férfi tartózkodik, ami azt jelenti, hogy az egyik át tudott kelni rajta, a másik pedig erre készül. Már a Dan.8:13-ban megbeszélés zajlott két szent között.

Dán 12:6 *És monda egyikük a vászonba öltözött embernek, aki a folyó vize fölött állt: Mikor lesz vége ezeknek a csodáknak?*

6a- A Dán.8:14-ben a szentek kérdései 2300 este-reggel választ kaptak Istentől, amely meghatározta az 1843-as dátumot. A megközelítés itt megismétlődik, és a kérdés ezúttal a világ végére vonatkozik; az a pillanat, amikor a prófécia nem lesz hasznos. A kérdést Krisztusnak tesszük fel, akit ez a *vászonba öltözött férfi képvisel* , aki a *folyó fölött áll* , és szemléli a férfi átkelését. Isten a Vörös-tengeren való átkelés képét használja, amely megmentette a hébereket, de vízbe fojtotta egyiptomi ellenségeiket.

Dán 12:7 *És hallottam, hogy a férfi vászonba öltözve áll a folyó vize fölött; felemelte jobb és bal kezét az ég felé, és megesküdött az örökké előre, hogy egy időben, időkben és félidőben lesz, és mindezek véget érnek, amikor a nép ereje lesz. szent teljesen összetörik.*

7a- *És hallottam a vászonba öltözött embert, aki a folyó vize fölött állt; jobb és bal kezét az ég felé emelte,*

A választottbíró pozíciójában Jézus Krisztus áldó jobb és büntető bal kezét az ég felé emeli, hogy ünnepélyes nyilatkozatot tegyen.

7b- *és megesküdött arra, aki örökké él, hogy ez egy időben, időkben és fél időn belül lesz*

Krisztus a pápai uralkodás prófétai időtartamára hivatkozva megmutatja és felidézi ítéletét, amely a múltban arra ítélte egyházát, hogy elszenvedje a pápai rendszer kizsákmányolását és az azt megelőző barbár inváziók átkát ; ez azért van, mert 321. március 7. óta elhagyták a szombatot. Az adventista megpróbáltatások idején hívőket ezért figyelmeztetjük. De egy második ok arra készíti Istent, hogy felidézze ezt a pápai uralmat; ez a kezdetének dátuma, i.sz. 538. A választás megfontolt, mivel ez az 538-as dátum szolgál majd alapul azoknak a

számításoknak, amelyeket a prófécia javasol majd nekünk, új prófétai időtartamokat mutatva be a 11. és 12. versben.

7c- *és hogy mindezek a dolgok véget érnek, amikor a szent nép ereje teljesen megtörik*

Ez a rövid mondat ezúttal jól összefoglalja a vég igazi pillanatát: azt, ahol az utolsó **nagy csapás végén** a kiválasztottak a kiirtás szélén találják magukat, kiirtják a föld színéről; megjegyzi a pontosságot: **teljesen törött** .

Dán 12:8 *Hallottam, de nem értettem; és azt mondtam: Uram, mi lesz ezeknek a dolgoknak a következménye?*

8a- Szegény Daniel! Ha könyvének megértése még mindig rejtély a 2021-ben élők számára, mennyire volt elérhetetlen és haszontalan ez a megértés saját üdvössége szempontjából!

Dán 12:9 *Ezt mondta: Menj el, Dániel, mert ezek a beszédek titokban maradnak és el vannak pecsételve a vég idejéig.*

9a- Az angyal válasza megerősíti Dánielt, de megerősíti a keresztény korszak végére fenntartott prófécia késői beteljesedését .

Dán 12:10 *Sokan megtisztulnak, kifehérednek és megtisztulnak; a gonoszok rosszat tesznek, és a gonoszok közül senki sem érti meg, de akiknek van értelme, azok megértik.*

10a- *Sokan megtisztulnak, kifehérednek és megtisztulnak*

A Dán 11:35 szavaihoz közel álló pontos idézet megismétlésével az angyal a 36. versben megerősíti a gögös és despotikus **király pápai külétét, aki magát minden isten , sőt az egyetlen igaz Isten fölé emeli.**

10b- *a gonoszok rosszat tesznek, és a gonoszok közül senki sem érti meg,*

Az angyal felidéz egy elvet, amely a világ végezetéig tart, a gonosz elhúzódtását Dániel próféciái a görög bűn „*rézének*” és a római erő „*vasának*” kiterjesztésével Krisztus visszatéréséig. . A gonoszokat kétszeresen is akadályozzák a megértésben: egyrészt személyes érdektelenségük, másrészt az Istentől kapott *tévedés ereje* , amely képessé teszi őket arra, hogy elhiggyék a *hazugságot* a 2Tessz.2:11-12 szerint: **Isten hatalmat is küld nekik. a zavarodottságtól, hogy elhiggyék a hazugságot** , hogy elítéljék mindazokat, akik *nem hittek az igazságban, hanem gyönyörködtek a hamisságban* .

10c- *de akinek van értelme, az megérti.*

Ez a példa azt bizonyítja, hogy a spirituális *intelligencia* Isten különleges ajándéka, de megelőzi a minden normális embernek adott alapvető *intelligencia jó felhasználása*. Mert még ebben a szabványban is az emberek összekeverik az oktatást és a diplomákat az *intelligenciával* . Emlékszem tehát erre a különbségre: az utasítások lehetővé teszik az adatok emberi emlékezetbe vételét, de csak *az intelligencia* teszi lehetővé azok jó és bölcs felhasználását.

Dán 12:11 *Attól az időtől kezdve, hogy megszűnik a szüntelen áldozás, és utálatos pusztaság keletkezik, ezerkétszázkilencven nap lesz.*

11a- *Attól az időtől kezdve, amikor az örök áldozás megszűnik*

Még mindig emlékeztetnem kell, de az „*áldozat*” szó nem szerepel az eredeti héber szövegben. És ez a pontosság döntő fontosságú, mert ez az *örökkévalóság* Jézus Krisztus celesztialis papságára vonatkozik. Földi

közbenjárásának reprodukálásával a pápa eltávolítja Jézus Krisztustól a választottai bűneiért való közbenjáró szerepét.

Ez az elbitorolt párhuzamos földi szolgálat 538-ban kezdődik; dátum, amikor I. Vigilius – az első címbeli pápa Rómában, a Lateráni Palotában, a Caelius-hegyen (az égen) telepedett le.

11b- *és ahol utálatos pusztaság létesül*

kezdődik a Dan.9:27-ben idézett pápai római uralkodás, *és ott lesz a szárnyon. a pusztaság utálatosságai, egészen a pusztulásig, és el fog pusztulni [szerint], ami elrendeltetett, a pusztaság [földön].*

Ebben a versben, amely az 538-as dátumot célozza meg, a Lélek csak a pápai Rómát célozza meg, ami megmagyarázza az „utálatos” szó egyes számbavételét. Nem ez volt a helyzet a Dan.9:27-ben, ahol Róma mindkét szakasza, a pogány, majd a pápai, érintett volt.

Figyeljük meg, mennyire érdekes és fontos ebben a versben két dolog csoportosítása: „*az örökkévaló elragadtatása*” Krisztushoz a Dán 8:11-ben, és a pápai „*szárny*”, amely „*az utálatos pusztaságot*” hordozza, amelyre a Dán. 9:27. Azzal, hogy e két cselekedetet ugyanahhoz az 538-as dátumhoz és ugyanahhoz az entitáshoz kapcsolja, a Lélek megerősíti és bebizonyítja, hogy ezeknek a gaztetteknek a szerzője valóban római pápa.

A Dán 11:31-ben az Antiochus görög királynak tulajdonított cselekedet 4 bemutatta nekünk azt a tipikus modellt, amit Isten „*a pusztulás utálatosságának*” nevez. Pápa reprodukálja, de 1260 hosszú véres éven keresztül.

11c- *ezerkétszázkilencven nap lesz.*

Annak érdekében, hogy az idézett prófétai időtartamok, amelyek a végidőre vonatkoznak, meghamisíthatatlanok legyenek, az egység minden Dániel prófécijában a szám elé kerül: *1290 nap* ; *nap 1335* (következő versszak); Dan.8:14: *este-reggel 2300* ; és már Dan.9:24: 70. hét.

Csak egy nagyon egyszerű számítást kell végrehajtanunk: $538 + 1290 = 1828$.

Ennek az 1828-as dátumnak az az érdeke, hogy egyetemes jelleget adjon az adventista eseménynek, mivel a londoni Albury Parkban az angol királyi család jelenlétében megtartott adventista konferenciák öt évének harmadik évét célozza meg.

Dán 12:12 *Boldog, aki vár és megérkezik ezerháromszázharmincöt napig.*

12a- Csak ez a vers adja meg e két prófétai időtartam jelentését. A téma a Krisztus visszajövetelére való várakozás, de egy sajátos várakozás a Biblia számszerű tételei alapján. Új számítás szükséges: $538 + 1335 = 1873$. Az angyal két dátumot mutat be, amelyek az 1828 és 1873 között lezajlott adventista hitpróba kezdetét, illetve végét jelzik . az 1843-as és 1844-es dátumokra irányul, amelyek pontosan két egymást követő várakozást okoztak Jézus Krisztus dicsőséges visszatérésére az Egyesült Államokba, tehát a protestáns országokba.

A "Tigris" folyón való átkelés képén az emberi lelkeket evő tigris ezek az 1843-1844 közötti dátumok, amelyek a visszaautasított protestánsokat a lelki életből a lelki halálba teszik. Másrészt az, aki átment a próbán, élve és Isten áldásával kerül ki ebből a veszedelmes átkelésből. Istentől különleges boldogságot kap: „*Boldog, aki eléri 1873-at!* »

Dán 12:13 *Te pedig járj véged felé; megpihensz, és megmaradsz örökségednek a napok végén.*

13a- Dániel az első feltámadás után, amelyben fel fog támadni, felfedezi mindannak a értelmét, amit átadott nekünk. De a még élő adventista tanítását továbbra is kiegészítik a János Apokalipszisében található kinyilatkoztatások.

Dániel könyve jól elrejti hatalmas gazdagságát. Feljegyeztük ott azokat a bátorító leckéket, amelyeket az Úr az utolsó napok választottjaihoz intéz, mert ezek az utolsó napok visszatérnek a félelem és a bizonytalanság normájához, amely az egész emberiség földi történelme során uralkodott. Még egyszer, de utoljára, a megválasztott tisztségviselőket kiemelik, és felelőssé teszik a szerencsétlenségekért, amelyek a Dan.11:40-45-ben és a Jel.9:13-ban bejelentett harmadik világháború lázadó túlélőit érik. Ezékiel 14. fejezete bemutatja a hit standard modelljeit: Noé, Dániel és Jób. Noéhoz hasonlóan nekünk is meg kell menekülnünk, és ellenállnunk kell a világ gondolati áramlatainak azáltal, hogy felépítjük Istenhez való hűségünk bárkáját. Dánielhez hasonlóan nekünk is szilárdan el kell köteleznünk magunkat választott tisztségviselői kötelességünk teljesítésében, megtagadva a hamis vallás által felállított normát. És Jóbhoz hasonlóan nekünk is el kell fogadnunk a testi és lelki szenvedést, amikor Isten megengedi, előnyben leszünk Jóbbal szemben: az ő tapasztalataiból tanultuk meg, miért engedi Isten ezeket a megpróbáltatásokat.

Dániel könyve lehetővé tette számunkra, hogy jobban megértsük a láthatatlan égi életet. Ezt a Gabriel nevű karakter felfedezésével, amely név jelentése „az, aki látja Isten arcát”. Jelen van az isteni megváltás tervének minden fontos küldetésében. És fel kell ismernünk, hogy Isten mennyei birodalmában őt és az összes jó angyalt megfosztották Mihály jelenlététől, Isten angyali kifejeződésétől földi megtestesülése idején, nevezetesen 35 éven keresztül. A szeretet nagy megosztásában Micaél is osztozik tekintélyében, és vállalja, hogy csak „az egyik fő vezető” lesz. De Gábriel őt is bemutatta Dánielnek, a kiválasztottak közül kiválasztottnak, mint „a néped vezérének”. A Dan.9 pedig nagyon világosan felfedi előttünk mindazt, amit Jézus véghez akar vinni, hogy megmentse hűséges választottait. Az isteni üdvözítő projekt tehát egyértelműen be van jelentve, majd április 3-án, 30-án Jézus Krisztus keresztre feszítésével megvalósul.

Dániel könyve megmutatta nekünk, hogy a hitet csak egy felnőtt mutathatja ki. És Isten szerint a gyermek a tizenharmadik életévébe lépve válik felnőtté. Tehát minden hamis vallásban csak a csecsemőkeresztség és a vallásos születési örökség keserű gyümölcsét láthatjuk. Jézus azt mondta a Márk 16:16-ban: *Aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözüli; aki nem hisz, azt elítélik*. Ez tehát azt jelenti, hogy a keresztség előtt a hitnek jelen kell lennie és meg kell mutatni. A keresztség után Isten próbára tette őt. Egy másik gyöngyszem is, amely Dánielben kinyilatkoztatott, Jézus szavai a Máté 7:13-ból megerősítést nyerne: *Lépj be a szűk kapun. Mert széles a kapu, széles az út, amely a pusztulásba visz és sokan vannak, akik arra járnak*; és a Máté 22:14-ben is: *Mert sokan vannak elhívva, de kevesen választottak*; a Dan.7:9 szerint *tízmilliárd csak egymillióért kérték számon Isten előtt a megváltott választottak közül, akik üdvözültek, mert valóban jól szolgálták* majd a teremtő Istent, Krisztusban a Szentlélekben.

A 12. fejezet éppen lefektette az Apokalipszis könyv szerkezetének alapjait, felidézve az 538-as, 1798-as, 1828-as, 1843-1844-es dátumokat, amelyek rejtettek és javasoltak, de alapvetőek az Apokalipszis időmegosztása szempontjából, valamint 1873. Egy másik dátum, 1994, lesz. egyesek szerencsétlenségére, mások boldogságára épüljenek.

Bevezetés a prófétai szimbolikába

A Szellem minden bibliai példázatban olyan földi elemeket használ, amelyek bizonyos kritériumai névtelen entitásokat jelképezhetnek, amelyek közös kritériumokat képviselnek. Ezért minden használt szimbólumot minden szempontból meg kell vizsgálni, hogy kivonhassuk belőle az Isten által elrejtett tanulságokat. Vegyük például a „ *tenger* ” szót. Az 1Móz 1:20 szerint Isten mindenféle állattal népesítette be, számtalan és névtelen. Környezete végzetes a levegő belélegzéséből élő ember számára. Így válik a halál szimbólumává az ember számára, aki joggal félhet a földet meddővé tevő sótartalmától. Nyilvánvalóan ez a szimbólum nem kedvez az emberiségnek, és a halál jelentése miatt Isten a nevét adja a héber mosdótartálynak, amely a keresztség vizét ábrázolja. Mármost keresztelni annyit jelent, mint elmerülni, vízbe fulladva meghalni, hogy újra Jézus Krisztusban élhessünk. A megigazulatlan öreg ember feltámad Krisztus igazságát hordozva. Látjuk ott az isteni teremtés egyetlen elemének minden gazdagságát: *a tengert* . E tanítás alapján jobban megértjük, mit ad Isten ennek a Dániel 7:2-3 versének: „... *és íme, az ég négy szele felcsapott a nagy tengerre* . *És négy nagy vadállat jött ki a tengerből* , egymástól eltérően . Tudd, hogy „ *az ég négy szele* ” az egyetemes háborúkat sugallja, amelyek a győztes népeket uralják. Itt a „*nagy tenger* ” a pogány népek tömegeit szimbolizálja, akik Istent nem tisztelik, de az ő szemében egyenrangúak a „ *tenger* ” állataival. Az „ *ég négy szele* ” kifejezésben a „ *négy* ” az északi, déli, keleti és nyugati irányok 4 sarkalatos pontját jelenti. Az „ *ég szelei* ” változásokat hoznak az égbolt megjelenésében, felhőket fújnak, viharokat okoznak és esőt hoznak; félretolva a felhőket, elősegítik a napsütést. Hasonlóképpen, a háborúk nagy társadalompolitikai változásokat okoznak, hatalmas felfordulásokat, amelyek uralmat adnak az Isten által kiválasztott új győztes népnek, de anélkül, hogy megáldotta volna őket. Mivel „*állatnak* ” *nevezték ki* , nem jogosult az igaz embereknek szánt áldásokra; hű választottai, akik Ádám és Éva óta az isteni világosságban járnak, és ez a világ végezetéig. És kik a választott tisztségviselői? Akikben felismeri képmását, hiszen az ember Isten képmására teremtett az 1Móz 1:26 szerint. Figyeld meg ezt a különbséget: az embert Isten a maga képmására teremtette vagy teremtette , míg az állatot környezete, a tengeri, a földi vagy a mennyei, az Istentől kapott rend szerint. Az igeválasztás jelzi a státuszbeli különbséget.

Második példaként vegyük a „ *föld* ” szót. Az 1Móz 1:9-10 szerint ezt a „ *föld* ” *nevet a „ tengerből* ” kiszáradt földnek adják ; egy kép, amelyet Isten a Jelenések 13-ban fog felhasználni, hogy szimbolizálja a protestáns hitet, amely a katolikus hitből fakadt. De nézzük a „ *föld* ” más aspektusait is. Kedvező az embernek, ha táplálja, de kedvezőtlen, ha száraz sivatag formáját ölti. Ezért az égből való jó öntözéstől függ, hogy áldás-e az ember számára. Ez az öntözés a rajta áthaladó folyókból is származhat; ezért magát Isten igéjét a Biblia „ *élő vizek forrásához* ” *hasonlíttja*. Ennek a „ *víznek* ” *a jelenléte vagy hiánya határozza meg a „ föld* ” természetét , lelkileg pedig az ember 75%-ban vízből álló hitének minőségét.

Harmadik példaként vegyük a csillagokat az égen. Először is a „*nap*”, pozitív oldalon világít; 1Móz 1:16 szerint a „*nap*” fénye, felmelegíti és elősegíti azoknak a növényeknek a növekedését, amelyekből az ember táplálékot készít. A negatív oldalon a termést elégeti a túlzott hőség vagy az eső hiánya miatt. Galileinek igaza volt, univerzumunk középpontjában van, és a rendszerében lévő összes bolygó körülötte forog. És mindenekelőtt ő a legnagyobb, a Biblia a „*legnagyobb*”-nak nevezi az 1Móz 1:16-ban, a legforróbbnak, és nem megfizethető. Mindezek a kritériumok Isten tökéletes képmásává teszik őt, akiben ezek a tulajdonságok megtalálhatók. Senki sem láthatja Istent és élhet, mint ahogy lábát sem teheti a „*napra*”; az egyetlen férfias csillag, a többi mind bolygók vagy elnöiesedett csillagok. Utána a „*hold*”, „*a legkisebb*”: az 1Móz 1:16 szerint az éjszaka, a sötétség fénye, amely felett ő uralkodik. A „*holdnak*” tehát csak negatív üzenete van. Bár ez a csillag áll hozzánk a legközelebb, sokáig megőrizte rejtett oldalának titkát. Nem magától világít, hanem a többi bolygóhoz hasonlóan progresszív ciklusban küld vissza hozzánk egy halvány fényt, amit a „*naptól*” kap. Mindezen kritériumok alapján a „*hold*” a tökéletes szimbólum, amely egyrészt a judaista vallást, másrészt a római katolikus pápa hamis keresztény vallását 538-tól napjainkig, valamint a lutheránus protestantizmust, kálvinistát és anglikán vallást képviseli, Az égen is vannak a „*csillagok*”, amelyek az 1Móz 1:14-15-17 szerint két szerepük van a „*nappal és a holddal*”: „*korszakokat, napokat és éveket jelölnek*”, és a „*föld megvilágítása*”. Legtöbbjük csak sötétben, éjszaka világít. Ez az ideális szimbólum Isten szolgáinak, az igazak ábrázolására, amíg a prófécia nem tulajdonít nekik bukást; ami lelki állapotuk megváltozását jelzi. Ez lesz az az üzenet, amelyet Isten arra fog használni, hogy felidézze a kereszténység bukását a római hazugság áldozatául a Dán.8:10-ben és a Jel.12:4-ben; és az egyetemes protestantizmus bukása a Jelenések 6:13-ban és 8:12-ben. Elszigetelve a „*csillag*” a katolikus pápaságot jelöli a Jelenések 8:10-11-ben, a protestáns hitet a Jelenések 9:1-ben; és koronába gyűjtötte a 12-es számot, a győztes Választott Gyűlést, a Jel.12:1-ben. A Dán 12:3 jelképeként jelöli meg őket „*azok, akik igazságra tanítják a sokaságot*”, vagyis „*akik megvilágosítják a földet*” az Istentől kapott világossággal.

Ez az öt szimbólum fontos szerepet fog játszani az Apokalipszis próféciaájában. Így gyakorolhatja a rejtett üzenetek felfedezését, amelyeket a bemutatott szimbólumok kritériumai hordoznak. Néhányat azonban nehéz lenne felfedezni, ezért Isten maga jelzi a titok kulcsát a Biblia verseiben, például a „*fej és farok*” szavakban, amelyek csak abból a jelentésből érthetők meg, amelyet Isten ad nekik az Ézs.9-ben: 14, ahol ezt olvassuk: „*a bíró vagy a vén a fej, a próféta, aki hazugságot tanít, a farok*.” De a 13. vers párhuzamosan javasolja, ezért ugyanazokat a jelentéseket hordozza: „*a pálmaág és a nád*”; „*nádszál*”, amely a római pápaságot képviseli majd a Jel.11:1-ben.

Az ábráknak és számoknak szimbolikus jelentése is van. Alapszabályként növekvő sorrendben van:

Az „1” szám esetében: egyediség (isteni vagy numerikus)

A „2” szám esetében: tökéletlenség.

A „3” számra: tökéletesség.

A „4” szám esetében: egyetemesség (4 sarkalatos pont)

Az „5” szám esetében: férfi (a férfias vagy nőies emberi lény).

A „6” szám esetében: az égi angyal (az égi lény vagy hírnök).

A „7” szám esetében: teltség. (Még: a teremtő Isten pecsétje)

Az ábra felett az első hét alapszámjegy összeadásának kombinációi láthatók; példák: $8 = 6+2$; $9 = 6+3$; $10 = 7+3$; $11 = 6+5$ és $7+4$; $12 = 7+5$ és $6+6$; $13 = 7+6$. Ezeknek a választásoknak spirituális jelentésük van a Jelenések könyve e fejezeteiben tárgyalt témákkal kapcsolatban. Dániel könyvében a 2., 7., 8., 9., 11. és 12. fejezetekben találjuk a messiási keresztény korszakra vonatkozó prófétai üzeneteket.

A János apostolnak kinyilatkoztatott Jelenések című könyvben a fejezetszámok szimbolikus kódja rendkívül leleplező. A keresztény korszak két fő történelmi részre oszlik.

Az első, amely a 2-es számhoz kapcsolódik, a keresztény hit doktrinális "tökéletlenségének" többségi idejét takarja, amelyet 538-tól a római katolikus pápa, a Konstantin pogány római császár által 321. március 7-e óta megállapított vallási norma örököse képvisel.^{ÉN.} A 2. fejezet a 94 és 1843 közötti teljes időt felöleli.

A második rész, amelyet a 3-as szám képvisel, 1843-tól az „adventista” időre vonatkozik, amikor Isten a Dán 8:14-ben idézett isteni rendelet által megjövendölt program szerint helyreállított apostoli doktrinális „tökéletességet” követel. Ez a tökéletesség fokozatosan fog megvalósulni Krisztus 2030 tavaszára várható visszatéréséig.

A 7-es szám fölött a 2+6-os 8-as szám az ördögi művek tökéletlenségének (2) idejét idézi (6). A 9-es szám, a 3+6, a tökéletesedés idejét (3) és az ugyanilyen ördögi munkákat (6) jelzi. A 10-es szám, 3+7, a tökéletesedés idejéről (3), az isteni munka teljességéről (7) jövendöl.

A „11” vagy főként 5+6 szám a francia ateizmus idejét célozza meg, amelyben az embert (5) az ördöggel (6) társítják.

A „12” szám, azaz az 5+7, az ember (5) és a teremtő Istennel való kapcsolatát tárja fel (7 = teljesség és annak királyi pecsétje).

A „13” vagy a 7+6 az ördöghöz köthető keresztény vallás teljességét (7) jelöli (6); pápai először (*tenger*) és protestáns (*szárazföld*) az utolsó napokban.

A „14” vagy 7+7 szám az adventista munkára és annak egyetemes üzeneteire vonatkozik (*Örök Evangélium*).

A „15” szám, azaz az 5+5+5 vagy a 3x5 az emberi (3) tökéletesedés idejét (5) idézi. Ez az, amely a kegyelem idejének végét jelzi. A szellemi „búza” megérett arra, hogy betakarítsák és a mennyei csűrben tárolják. A választottak felkészítése befejeződött, mert elérték az Isten által megkívánt szintet.

A „16” szám a Jelenések könyvében arra az időre vonatkozik, amikor Isten kiönti „haragjának utolsó hét poharát” vallási ellenségeire, a hűtlen kereszténységre a 13. fejezetben.

nagy parázna ítéletének” jelképe, Isten által. A Bibliában ennek a szimbolikus számnak az első használata a húsvéti hétre vonatkozik, amely az év első hónapjának 10. napján kezdődik és a 17. napon ér véget. Az „Isten bárányának”, Jézus Krisztusnak a halálához szükséges napok szintjén a húsvét nap-években

jövendölték meg a Dán.9:24-27. évek „70 hetének” 70. napjában. A 27. vers 70. hetének prófécija ezért a 26. és 33. dátum közötti hét év idejét fedi le. A prófécia által megjelölt cél a húsvét tavasszal, a prófétai hét hét évének „közepén”. idézi a Dan.9:27.

Az utolsó igazi „adventistáknál” a 17-es szám a római vasárnap 17 évszázados gyakorlatára vonatkozik, amely bünt 321. március 7-én állapították meg. E 17 évszázad végének évfordulója, 2021. március 7. nyitotta meg „a római vasárnapi gyakorlat idejét”. vége” prófétál a Dán 11:40-ben. Ez az „idő” kedvez ennek az utolsó figyelmeztető büntetésnek a beteljesedésének, amelyet a harmadik világháborút kijelölve Isten is megjövendölt a Jelenések 9:13-21-ben kinyilatkoztatott „hatodik trombita” által. A Covid okozta gazdasági tönkremenetel A -19 vírus a 2020-as évet (2020. március 20-tól 2021. március 20-ig) jelzi az isteni büntetések kezdeteként.

Nagy Babilon” megbüntetése .

A „19. fejezet” Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésének és az emberi lázadókkal való szembenézésnek a kontextusát célozza meg.

A „20. fejezet” a hetedik évezredet idézi, a pusztta földön, ahol az ördög fogságban van, és a mennyben, ahol a kiválasztottak ítélik az Isten által elutasított gonosz halott lázadók élete és munkája felett.

A „21. fejezet” megtalálja a szimbolikát 3x7, vagyis az isteni megszentelődés tökéletességét (3) a földről megváltott választottaiban.

Látjuk tehát, hogy a prófécia témája az adventizmus választottja a Jel 3, 7, 14 =2x7 és 21 =3x7 (növekedés a megszentelődés tökéletessége felé).

A „22. fejezet” bevezeti azt az időt, amikor az újjászületett és megújult földön Isten felállítja trónját és örökkévaló királyságának választottjait.

Adventizmus

Kik tehát ezek az Isten fiai és leányai? Akár azonnal kimondhatjuk, mert ez a dokumentum minden kívánatos bizonyítékot megad, ezt az isteni Kinyilatkoztatást Isten az „adventista” keresztényeknek címezi. Akár tetszik, akár nem, Isten akarata szuverén, és 1843 tavasza óta, amikor a Dániel 8:14-ben megjövendölt rendelet hatályba lépett, a „hetednapos adventista” szabvány az a kizárólagos csatorna, amely még mindig összeköti Istent. és emberi szolgálói. De vigyázz! Ez a norma folyamatosan fejlődik, és ennek az evolúciónak az Isten akarata szerinti elutasítása miatt a hivatalos intézményi képviselőket Jézus

Krisztus hánytatta 1994 óta. Mi az adventizmus? Ez a szó a latin „adventus” szóból származik, ami azt jelenti: advent. Jézus Krisztusé, az Atya dicsőségébe való nagy végső visszatérése miatt, 1843 tavaszán, 1844 őszén és 1994 őszén várható. Ezek a hamis elvárások, amelyeket Isten tervében foglaltak, mindazonáltal súlyos következményekkel jártak. tragikus lelki következmények azok számára, akik megvetették ezeket a prófétai bejelentéseket és elvárásaikat, mivel azokat a nagy teremtő Isten szuverén módon szervezte. Így bárki, aki felismeri ebben a dokumentumban a Jézus Krisztus által javasolt fényeket, ennek egyenes következményeként „adventistává” válik, „a hetedik naphoz”, ha nem is emberek között, akkor Isten esetében ez lesz a helyzet; ezt, amint elhagyja az első nap vallásos pihenését, hogy gyakorolja a hetedik nap hátralévő részét, amelyet szombatnak neveznek, és amelyet Isten a világ teremtése óta megszentelt. Az Istenhez tartozás kiegészítő isteni követelményeket jelent; a szombatdal a megválasztott adventistának rá kell jönnie, hogy fizikai teste is Isten tulajdona, és mint ilyen, értékes isteni javaként, testi szentélyként kell táplálnia és gondoskodnia róla. Mert Isten az ember számára az 1Móz 1:29-ben írta elő az ideális étrendjét: „*És monda Isten: Íme, neked adok minden magot hozó fűvet, amely az egész föld színén van, és minden fát, amely benne van. a fa gyümölcse és magot hozó: ez legyen a ti táplálékotok .*”

Az adventista gondolkodás elválaszthatatlan az Isten által kinyilatkoztatott keresztény tervtől. Jézus Krisztus visszatérését számos bibliai idézet említi: Zsolt.50:3: „**Eljön a mi Istenünk** , nem marad csendben; előtte emésztő tűz, körülötte heves vihar ”; Zsolt.96:13: „ ...az Úr előtt! Mert **eljön, mert eljön ítéli a földet** ; igazságosan ítéli meg a világot, és hűsége szerint a népet. » ; Ézs.35:4: „**Mondd a nyugtalan szívűeknek: Legyél bátor, ne félj! itt a te Istened, jön a bosszú, az Isten megtorlása; Ő maga jön és megment benneteket** ”; Hos.6:3: „**Tudjuk meg, törekedjünk az Úr megismerésére; eljövele olyan biztos, mint a hajnalé. Úgy jön értünk, mint az eső , mint a tavaszi eső , amely öntözi a földet** ”; az újszövetség írásaiban ezt olvassuk: Máté 21:40: „**Most , ha eljön a szőlő Ura , mit fog tenni ezekkel a bérlőkkel?** » ; 24:50: „ ... **eljön ennek a szolgának az ura olyan napon, amelyre nem számít, és olyan órában, amelyet nem ismer** ”; 25:31: „**Amikor az Emberfia eljön dicsőségében** , az összes angyallal együtt, dicsőségének trónján ül. » ; Jea.7:27: „**Azonban tudjuk, hogy ez honnan származik; de Krisztus, amikor eljön , senki sem fogja tudni, honnan való.** » ; 7,31: „**A sokaságból sokan hittek benne, és ezt mondták: Vajon a Krisztus, ha eljön , hatalmasabb tetteket fog-e tenni, mint ez?** » ; Zsid.10:37: "**Még egy kicsit: eljön, aki eljön , és nem késlekedik .**" Jézus utolsó bizonyágtétele: János 14:3: „**És amikor elmegyek és helyet készítek nektek , újra eljövök, és magamhoz veszek titeket , hogy ahol én vagyok, ott legyetek .** Az angyalok tanúságtétele: Act.1:11: „**És azt mondták: Galileai férfiak, miért hagyjátok abba a mennybe nézni? Ez a Jézus, akit közületek felvittek a mennybe, ugyanúgy eljön, ahogyan láttátok őt a mennybe menni.** ". A Messiás adventista projektje megjelenik: Iz.61:1-2: „**Az Úr lelke, az ÚR, rajtam van, mert az ÚR felkent, hogy jó hírt hozzak a szegényeknek; Elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, a foglyoknak pedig szabadulást; hogy kihirdessem a YaHWÉH kegyelmének évét, ...**" Itt, a názáreti zsinagógában ezt a szöveget olvasva

Jézus abbahagyta az olvasást, és becsukta a könyvet, mert a többi, a "nappal kapcsolatban *"bosszúállást"* csak 2003 évvel később kellett beteljesíteni, dicsőséges isteni visszatéréseért: „*és a bosszúállás napja Istenüktől ; hogy megvigasztaljon minden szenvedőt; »*

A mai adventizmusnak több arca van, és először is a hivatalos intézményi aspektus, amely 1991-ben elutasította azt az utolsó fényt, amelyet Jézus felajánlott neki, azon az alázatos emberi eszközön keresztül, amelyik én vagyok. A részletek adott esetben megjelennek ebben a dokumentumban. Számos disszidens adventista csoport létezik szétszórva a földön. Ez a fény elsődlegesen nekik szól. Ő a „nagy fény”, amely felé idősebb lelki nővérünk, Ellen White akarta vezetni az adventista népet. Munkáját úgy mutatta be, mint a „kis fényt”, amely a „nagyhoz” vezet. Utolsó nyilvános üzenetében pedig két kezében a Szent Bibliát forgatva kijelentette: „Testvéreim, ajánlom nektek ezt a könyvet.” Kívánsága most teljesült; Dániel és a Jelenések könyve teljesen megfejthető a bibliai kódok szigorú használatával. A tökéletes harmónia felfedi Isten nagy bölcsességét. Olvasó, bárki is vagy, arra kérlek, hogy ne kövesd el a múlt hibáit, neked kell alkalmazkodnod az isteni tervhez, mert a Mindenható nem fog alkalmazkodni a te nézőpontodhoz. A világosság megtagadása halálos bűn mindenféle orvosság nélkül; a Jézus Krisztus által kiontott vér nem fedi el. Bezárom ezt a fontos zárójelet, és visszatérek a bejelentett „*szerencsétlenséghez*”.

Mielőtt az Apokalipszis történetéhez hozzányúlnék, el kell magyaráznom, hogy általában az Istentől ihletett próféciaik számunkra, emberek számára a legnagyobb mértékben létfontosságúak, hiszen tudásuk vagy megvetésük örök életet vagy végleges halált eredményez. Ennek oka a következő: az emberek szeretik a stabilitást, és mint ilyenek, félnek a változástól. Következésképpen megvédi ezt a stabilitást, és hagyományává alakítja vallását, elveti mindazt, ami az újdonság aspektusában jelenik meg. Így jártak el először, pusztulásukra a régi isteni szövetség zsidói, akiket Jézus nem habozik „*a Sátán zsinagógájának*” minősíteni a Jel 2:8-ban és 3:9-ben. Az atyák hagyományához ragaszkodva azt hitték, hogy ezzel sikerül megvédeni Istennel való kapcsolatukat. De mi történik ebben az esetben? Az ember többé nem hallgat Istenre, amikor beszél hozzá, hanem arra kéri Istent, hogy hallgassa meg beszédét. Ebben a helyzetben Isten már nem találja meg a beszámolóját, annál is inkább, mert ha igaz, hogy ő maga nem változik jellemében és ítélőképességében, amely örökké változatlan marad, az is igaz, hogy terve folyamatosan növekszik, állandóan változó. E gondolat megerősítéséhez egy vers is elegendő: „*Az igazak ösvénye olyan, mint a ragyogó fény, amelynek fénye a nap közepéig fokozódik.* (Pro 4:18). Ennek a versnek az „*ösvénye*” egyenértékű a Jézus Krisztusban megtestesült „*úttal*”. Ez azt bizonyítja, hogy a Krisztusba vetett hit igazsága is idővel, Isten választása szerint, tervének megfelelően fejlődik. Az örökkévalóságra pályázóknak azt a jelentést kell adniuk Jézus szavainak, amelyet megérdemelnek, amikor azt mondta nekik: „*Aki mindvégig megtartja tetteimet, annak adom...* (Jel.2:26)”. Sokan azt gondolják, hogy elég megtartani a tanultakat az elejétől a végéig; és ez már a

nemzeti zsidók tévedése volt és Jézus tanulsága a talentumokról szóló példázatában. De ezzel el kell felejteni, hogy az igaz hit állandó kapcsolat az élő Isten Lelkével, aki gondoskodik arról, hogy gyermekeinek ezt a táplálékot adja, amely mindenkor és mindenkor kijön a száján. Isten igéje nem korlátozódik a Biblia szent irataira, utána tartósan megmarad az élő „Logos”, a pillanatnyilag megtestesült Ige, a Szentlélekben cselekvő Krisztus, hogy folytassa párbeszédét azokkal, akiknek van. szeressétek és teljes lelkükkel keressétek őt. Tanúskodhatok ezekről a dolgokról, mivel személyesen részesültem az új fény hozzájárulásából, amelyet megosztok azokkal, akik ugyanúgy szeretik, mint én. A mennyből kapott újdonság folyamatosan fejleszti feltárt projektjének megértését, és tudnunk kell dönteni és elvetni az elavult értelmezéseket, ha azok elavulnak. A Biblia erre hív bennünket: „*Vizsgáljátok meg mindent; ragaszkodj ahhoz, ami jó; (1 Th.5:21).*”

Isten ítélete folyamatosan igazodik a világosság e fokozatos fejlődéséhez, amelyet ihletett és kinyilatkoztatott jóslatai választott letéteményesei számára. A hagyomány szigorú tisztelete tehát veszteséget okoz, mert megakadályozza, hogy az ember alkalmazkodjon a világ végezetéig fokozatosan feltároló megmentési program alakulásához. Van egy kifejezés, amely felveszi teljes értékét a vallási területen, ez: a jelen idő igazsága vagy a jelen igazsága. Ahhoz, hogy jobban megértsük ezt a gondolatot, a múltba kell tekintenünk, ahol az apostolok idejében tökéletes hittanunk volt. Később, a megjövendölt rendkívül sötét időkben az apostolok tanítását a két „Róma” tanítása váltotta fel; a császári és a pápai, ugyanazon isteni terv két fázisa, amely az ördög számára készült. Ezért a reformmunka igazolja a nevét, mert magában foglalja a hamis tanok gyökerestől való kiirtását és az apostoli tanítás elpusztult jó magvainak újbóli elültetését. Isten nagy türelemmel időt, sok időt adott arra, hogy fénye teljes mértékben helyreálljon. Ellentétben a pogány istenekkel, akik nem reagálnak, mert nem léteznek, a teremtő Isten örökké él, és reakcióival és utánoszthatatlan cselekedeteivel megmutatja, hogy létezik; sajnos az ember számára, kemény büntetés leple alatt. Aki parancsol a természetnek, aki irányítja a villámlást, mennydörgést és villámlást, aki felébreszti a vulkánokat, és tüzet lövell a bűnös emberiségre, aki földrengéseket és pusztító dagályokat okoz, az is az, aki megsúgja választott tisztségviselőinek gondolatait: projektjének előrehaladását, mire készül, ahogy azt már jóval korábban bejelentette. „*Mert semmit sem tesz az Úr Isten, amíg ki nem fedi titkát szolgálóinak*, a prófétáknak” – írja Ámós 3:7.

Első pillantás az Apokalipszisre

János, az Úr Jézus Krisztus apostola előadásában leírja nekünk azokat a képeket, amelyeket Isten ad neki látomásban, és az üzeneteket, amelyeket hall. A Jelenések könyve, a görög "apokalupsisz" fordítása, látszólag, de csak látszólag nem árul el semmit, mert megőrzi titokzatos aspektusát, amely felfoghatatlan az azt olvasó hívők sokasága számára. A rejtély elbátortalanítja őket, és figyelmen kívül hagyják a feltárt titkokat.

Isten nem teszi ezt ok nélkül. Ily módon cselekedve megtanítja nekünk, mennyire szent az Ő Kinyilatkoztatása, és mint ilyen, csak választottainak szól. És itt illik tisztázni a témát, nem azok a választottai, akik ezt állítják, hanem kizárólag azok, akiket ő maga is szolgáinak ismer el, mert hűségükkel és engedelmességükkel kitűnnek, hamis hívők. .

„ *Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa szolgáinak, amiknek **gyorsan** meg kell történniük, és amelyet angyalának elküldésével tudatott szolgájával, Jánossal, aki bizonyosságot tett Isten szaváról és Jézus Krisztus bizonyágtételéről , mindent, amit látott. (Jel.1:1-2).*”

Aki tehát a János 14:6-ban kijelentette: „*Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem jut el az Atyához, csakis rajtam keresztül*”, az Apokalipszisen, a Kinyilatkoztatásán keresztül jön, hogy megmutassa szolgálainak az igazság útját, amely lehetővé teszi számukra, hogy elnyerjék az ő nevében felajánlott és felajánlott örök életet. Ezért csak azok kapják meg, akiket érdemesnek ítél arra, hogy megkapják. Miután földi szolgálatával konkrétan megmutatta, mi képezi az igaz hit mintáját, Jézus felismeri azokat, akik érdemesek rá és az ő önkéntes engesztelő áldozatára, amennyiben valóban elkötelezték magukat e mintaút mellett, amelyen ő előttük járt. Isten szolgálatának való teljes odaadása a javasolt mérce. Ha a Mester azt mondta Pilátusnak: „... *azért jöttem a világba, hogy bizonyosságot tegyek az igazságról...* (János 18:37),” ugyanebben a világban, választottjainak is ezt kell tenniük.

Minden rejtélynek megvan a maga magyarázata, de a megszerzéséhez azokat a kulcsokat kell használnia, amelyek megnyitják és bezárják a titkokhoz való hozzáférést. De sajnós a felületesen kíváncsiak számára a fő kulcs maga Isten, személyesen. Szabadidejében, tévedhetetlen és tökéletesen igazságos ítélete szerint megnyitja vagy bezárja az emberi intelligenciát. Ez az első akadály érthetlenné teszi a feltárt könyvet, és a Szent Biblia általában vallási alibi cikkek gyűjteményévé válik, ha hamis hívők olvassák. És ezek a hamis hívők nagyon sokan vannak, ezért a földön Jézus megsokszorozta a figyelmeztetéseit a hamis Krisztusokról, akik a világ végezetéig megjelennek, Máté 24:5-11-24 és Máté .7 szerint. :21-től 23-ig, ahol óva int az érte kérők hamis állításaitól.

Az Apokalipszis tehát a Jézus Krisztus által az Atyában és az Atyától, az egyedüli teremtő Istentől származó Szentlélekben felismert igaz hit történetének kinyilatkoztatása. Ez az igaz hit képesíti választottjait, akik a sötét évszázadok során szélsőséges vallási zűrzavar időszakát élik át. Ez a helyzet igazolja a *csillagok* jelképét, amelyet Isten az általa felismert választottaknak tulajdonít, akár csak pillanatnyilag is, mert hozzájuk hasonlóan, az 1Móz 1:15 szerint, a sötétben ragyognak, „*hogy megvilágítsák a földet*”. »

A Jelenések második kulcsa Dániel próféta könyvében van elrejtve, az ószövetség egyik könyvében, amely Isten „*két tanúja*” közül az *első, amelyet a Jelenések 11:3 idéz*; a második a Jelenések és az új szövetség könyvei. Földi szolgálata során Jézus felhívta tanítványai figyelmét erre a Dániel prófétára, akinek bizonyágtételét a történelmi könyvek a szent zsidó „Tórában” sorolják.

Az isteni kinyilatkoztatás két spirituális oszlop formáját ölti. Annnyira igaz, hogy Dániel és az Apokalipszis könyve, amelyet Jánosnak adott, kölcsönösen függenek egymástól és kiegészítik egymást, hogy két oszlopként hordozzák az isteni égi kinyilatkoztatás fővárosát.

A Kinyilatkoztatás tehát az igaz hit története, amelyet Isten ebben a versben határoz meg: „*Boldog, aki olvassa, és aki hallja a prófécia szavait, és megtartja, ami meg van írva! Mert közel van az idő* (Jel.1:3).

Az „olvasni” ige Isten számára pontos jelentéssel bír, amely az olvasott üzenet megértésének tényét társítja. Ezt a gondolatot az Iz.29:11-12 fejezi ki: „*Minden kinyilatkoztatás olyan számodra, mint egy lezárt tekerics szavai, amelyeket*

*olvasni tudó embernek adnak, mondván: Olvasd ezt! És ki válaszol: Nem tudom, mert le van pecsételve; vagy mint egy könyv, amit az ember olvasni nem tudó embernek ad, mondván: Olvasd ezt! És aki válaszol: nem tudok olvasni . Ezekkel az összehasonlításokkal a Lélek megerősíti, hogy lehetetlen megérteni az isteni üzeneteket, amelyek azok számára vannak kódolva, akik „szájukkal és ajkával tisztelik Őt, de szívük távol van tőle”, Iz.29:13 szerint: „Az Úr azt mondta: Amikor ez emberek közelednek hozzám, szájukkal és ajkukkal tisztelnek engem; de a szíve távol van tőlem, és a tőlem érzett félelem **csak az emberi hagyomány előírása**” .*

Egy harmadik kulcs csatlakozik az elsőhöz. Megtalálható Istenben is, aki szuverén módon választja ki választottai közül, akit képessé tesz arra, hogy „elolvassa” a próféciaát, hogy megvilágosítsa testvéreit Jézus Krisztusban. Pál ugyanis visszaemlékezett rá az 1Kor.12:28-29-ben: „*És Isten a gyülekezetben először apostolokat, másodsorban prófétákat, harmadrészt tanítókat nevezett ki, aztán azokat, akiknek megvan a csodák ajándéka, majd azokat, akiknek a gyógyítás, segítség, kormányzás, különféle nyelveken beszélni. Mind apostolok? Mind próféták? Mind orvosok?*” .

Az Isten által vezetett rendben nem prófétaként improvizálunk személyes emberi döntés alapján. Minden úgy történik, ahogyan Jézus tanította a példázatban, nem szabad rohannunk, hogy elfoglaljuk az első helyet a színpad előtt, hanem éppen ellenkezőleg, a terem hátsó részében kell ülnünk, és várni, ha szükséges. , hogy Isten meghív minket, hogy menjünk az első sorba. Nem törekedtem különösebb szerepre a munkájában, és csak nagy étvágyam volt megérteni e furcsa üzenetek jelentését, amelyeket a Jelenések könyvében olvastam. És Isten volt az, aki, mielőtt megértettem volna a jelentését, látomásban hívott el. Ne lepődj meg tehát az általam bemutatott művek kivételesen ragyogó jellegén; hitelesen apostoli küldetés gyümölcse.

Az a pillanatnyi képtelenség, hogy megértsük a kódban feltárt titkait, ezért normális és elvárható az Isten által meghatározott sorrendben. A tudatlanság nem minősül hibának mindaddig, amíg nem az adott fény megtagadásának a következménye. Abban az esetben, ha megtagadják azt, amit az általa erre a feladatra megbízott prófétákon keresztül kinyilatkoztat, az isteni mondat azonnali: a kapcsolat, a védelem és a remény megszakítása. Így tehát egy misszionárius próféta, János kapott Istentől egy kódolt látomást, a vég idején egy másik misszionárius próféta ma bemutatja nektek Dániel és a Jelenések könyvének dekódolt látomásait, amelyek fenséges világosságukon keresztül az isteni áldás minden garanciáját kínálják. Ehhez a dekódoláshoz csak egy forrás: a Biblia, nem más, mint a Biblia, hanem az egész Biblia, a Szentlélek fényében. Isten figyelme és szeretete a legegyszerűbb emberi teremtményekre összpontosul, mint az engedelmes gyermekek, akik a vég idején megritkultak. Az isteni gondolat megértése csak Isten és szolgálja szoros és intenzív együttműködésében valósítható meg. Az igazságot nem lehet ellopni; megérdemli. Azok, akik szeretik, isteni kisugárzásként, gyümölcsként, a szeretett és imádott Úr esszenciájaként fogadják.

A nagy Jelenések könyvének teljes felépítése, amelyet a Dániel és a Jelenések könyve mutatott be egymást kiegészítő módon, óriási és megtévesztően összetett. Mert a valóságban Isten gyakran ugyanazokat a témákat említi különböző és egymást kiegészítő szempontok és részletek alatt. A mai témával kapcsolatos tudásom szintjén a feltárt vallástörténetet valójában nagyon egyszerű összefoglalni.

Maradt még egy negyedik kulcs: mi magunk vagyunk. Ki kell választanunk minket, mert lelkünknek és egész személyiségünknek meg kell osztania Istennel, minden jóról és rosszról alkotott elképzelését. Ha valaki nem tartozik hozzá, az biztos, hogy egy-egy ponton megkérdőjelezi a tanát. A dicsőséges Kinyilatkoztatás csak a választottak megszentelt elméjében jelenik meg tisztán. Az igazság olyan, hogy nem lehet vele alkudni, nem lehet alkudozni, úgy kell venni, ahogy van, vagy hagyni. Ahogy Jézus tanította, mindent az „igen” vagy a „nem” dönt el. És amit az ember hozzátesz, az a Gonosztól származik.

Még mindig marad egy alapvető kritérium, amelyet Isten megkövetel: a teljes alázat. A mű iránti büszkeség jogos, de a büszkeség soha nem lesz az: „*Isten ellenáll a kevélyeknek de kegyelmet ad az alázatosoknak* (Jak.4:6).” Mivel a kevélység a gonosz gyökere, amely az ördög bukását okozta, és ennek szörnyű következményei voltak önmagára és Isten összes mennyei és földi teremtményére nézve, lehetetlen, hogy egy büszke lény Krisztusban kiválaszthassa magát.

Az alázatosság, az igazi alázat abból áll, hogy felismerjük emberi gyengeségünket, és elhisszük Krisztus szavait, amikor azt mondja: „*Nélkülem semmit sem tehettek* (János 15:5)”. Ebben a „*semmiben*” elsősorban a kódolt prófétai üzenetek jelentésének megértésének lehetősége található. Megmondom miért, és megmagyarázom. Bölcsességében, isteni józanságában az Úr ihlette Dánielt próféciáival, évtizedekkel elválasztott elemekben. Mielőtt megihletett volna azzal az ötlettel, hogy készítek egy összehasonlító szintézist ezekből a próféciákból, fejezetekre bontva, előttem senki sem tette meg. Mert az Isten által felhozott vádak csak ezzel a technikával válnak pontosabbá és világossá. A fény titka az összes prófétai szöveg szintézisében, a külön fejezeteiből származó adatok párhuzamos tanulmányozásán alapul, és mindenekelőtt azon, hogy a Bibliában keressük a talált szimbólumok szellemi jelentését. Amíg ezt a módszert, Dániel könyvét nem alkalmazták, amely nélkül a Jelenések próféciája teljesen érthetetlen, az említett isteni vádak nem aggasztották túlságosan azokat, akiket érintettek. A helyzet megváltoztatása érdekében Jézus Krisztus Szentlelke inspirált, hogy világossá tegyem azt, ami addig homályban maradt. Az isteni harag négy fő célpontjának azonosítása így vitathatatlanul feltárul. Isten nem ismer el más tekintélyt, mint az írott szavát, és ez az, amely a Jelenések 11:3 szerint „*két tanúja*” címen elítéli és vádolja a földi és égi bűnösöket. Nézzük most összefoglalóan ezt a feltárt prófétai történetet.

Első rész: Izrael története a deportálásban – 605 óta

Daniel Babilonba érkezik (-605) Dan.1

Dániel látomásai az egymást követő uralkodókról

1-A Káldeus Birodalom: Dan.2:32-37-38; 7:4.

- 2-A méd és perzsa birodalom: Dan.2:32-39; 7:5; 8:20.
- 3-A görög birodalom: Dan.2:32-39; 7:6; 8:21; 11:3-4-21.
- 4-A Római Birodalom: Dan.2:33-40; 7:7; 8:9; 9:26; 11:18-30.
- 5-Az európai királyságok: Dan.2:33; 7:7-20-24.
- 6-A pápai rezsim: Dan.7:8; 8:10; 9:27; 11:36.

Második rész : Dániel + Kinyilatkoztatás

A zsidók által elutasított prófécia a Messiás első eljövételéről: Dániel 9.

Antiokhosz görög király zsidóüldözései Epiphanes (-168): *nagy csapás bejelentése* : Dan.10:1. A beteljesedés: Dan.11:31. Római üldözések (70): Dan.9:26.

A káldeusok, médek és perzsák után a görögök, Róma uralma, császári, majd pápai, 538-tól. Rómában a keresztény hit két egymást követő birodalmi és pápai szakaszban találkozik halálos ellenségével: Dan.2 :40 43-ig; 7:7-8-19-től 26-ig; 8:9-12; 11:36-40; 12:7; Rev.2; 8:8-11; 11:2; 12:3-tól 6-13-tól 16-ig; 13:1-10; 14:8.

1170-től (Pierre Valdo), a reformáció munkája Krisztus visszatéréséig: Apo.2:19-20-24-29; 3:1-3; 9:1-12; 13:11-től 18-ig.

1789 és 1798 között a francia forradalmi ateizmus büntető akciója: Jel.2:22; 8:12; 11:7-13.

I. Napóleon birodalma : Apo.8:13.

1843-tól az adventista hit próbája és következményei: Dániel 8:14; 12:11-12; Rev.3. A hagyományos protestantizmus bukása: Jel.3:1-től 3-ig; büntetése: Jel.9:1-től 12-ig (⁵ *trombita*). Áldott Adventista Úttörők: Jel 3:4-6.

1873-tól az egyetemes hetednapos adventista intézmény hivatalos áldása: Dániel 12:12; Rev.3:7; *Isten pecsétje* : Jel.7; egyetemes küldetése vagy a három angyal üzenetei: Jel.14:7-13.

1994-től a prófétai hit próbájának alávetette az intézményes adventista hit: Jel.3:14-19. Következmény: csatlakozott az 1844 óta elutasított protestáns táborhoz: Jel.9:5-10. Büntetése: Jel.14:10 (*ő is iszik ...*).

2021 és 2029 között harmadik világháború: Dániel 11:40-45; Rev.9:13-19 (a ⁶ *trombita*).

2029-ben a kollektív és egyéni kegyelem idejének vége: Apo.15.

A hit egyetemes próbája: a vasárnapi törvény előírása: Jel.12:17; 13:11-18; 17:12-14; a hét utolsó csapás: Jel.16.

2030 tavaszán „*Armageddon*”: a halál rendelete és Krisztus dicsőséges visszatérése: Dániel 2:34-35-44-45; 12:1; Jel.13:15; 16:16. A *hetedik trombita* : Jel.1:7; 11:15-19; 19:11-19. A *hetedik utolsó csapás* : Jel.16:17. A választottak *aratása vagy elragadtatása*: Jel.14:14-16. A *hamis vallástanítók szürete* vagy megbüntetése: Jel.14:17-20; 16:19; 17; 18; 19:20-21.

2030 tavaszától, a hetedik évezredtől vagy Isten és választottjai nagy szombatjától: legyőzve, Sátán ezer évre le van láncolva a puszta földön : Jel.20:1-től 3-ig. A mennyben a választottak ítéltetnek az elesettek felett: Dániel 7. 9; Rev.4; 11:18; 20:4-6.

3030 körül az utolsó ítélet: a választottak dicsősége: Apo.21. A *második halál* a földön: Dániel 7:11; 20:7-től 15-ig. A megújult földön: Jel.22; Dan.2:35-44; 7:22-27.

Róma szimbólumai a próféciában

A próféciák homályos aspektusa különböző szimbólumok használatán alapul, még akkor is, ha ugyanazt az entitást érintik. Ezért egymást kiegészítik, ahelyett, hogy kizárnák egymást. Ez lehetővé teszi Isten számára, hogy megtartsa a szövegek titokzatos aspektusát, és egy vázlatban megkonstruálja a megcélzott téma különböző aspektusait. Így van ez a fő célponttal is: Rómával.

A Dan.2-ben a szobor víziójában ez a negyedik birodalom a „*vas lábak*” szimbólummal. A „*vas*” durva karakterét és latin mottóját „*DVRA LEX SED LEX*” tükrözi, amelyet így fordítanak: „a törvény kemény, de a törvény az törvény”. Ezenkívül a „*vaslábak*” a vas mellvértbe öltözött római légiosok megjelenésére emlékeztetnek a törzsön, a fejen, a vállakon, a karokon és a lábakon, és gyalogosan haladtak előre, hosszú, szervezett és fegyelmezett oszlopokban.

A Dan.7-ben Róma a maga két pogány szakaszában, a köztársasági és a birodalmi szakaszban még mindig a negyedik birodalom, amelyet „*vasfogú szörnyetegként*” írnak le. *Fogainak vasa* összeköti Dan *vaslábaival*.² . _ Ezenkívül „*tíz szarva*” is van, amelyek tíz független európai királyságot képviselnek, amelyek a Római Birodalom bukása után jönnek létre. Ez a Dan.7:24-ben található tanítás.

szarv” megjelenését írja le, amely a próféciában minden isteni harag fő célpontjává válik. A „*kis szarv*” nevet kapta, de paradox módon a Dan.7:20 „*nagyobb megjelenést*” tulajdonít neki, mint a többi. A magyarázatot a Dan.8:23-24 tartalmazza: „*ez a szemtelen és ravasz király... sikerrel jár a vállalkozásában;*

elpusztítja a hatalmasokat és a szentek népét ." Ez csak egy része azoknak a cselekedeteknek, amelyeket Isten ennek a második római uralomnak tulajdonít, amely 538-tól, a pápai rendszer létrehozásával valósult meg, amely I. Jusztinianus birodalmi tekintélye révén rákényszerítette a római katolikus^{hite}. Tudomásul kell vennünk mindazokat a vádakokat, amelyeket Isten elszórtan, a próféciában felhoz a római pápa által képviselt autokratikus és despotikus, de vallásos rezsim ellen. Ha a Dán 7:24 „különbnek nevezi, mint az első”, ez pontosan azért van, mert hatalmas vallásos, és a hatalmasok hiszékenységén nyugszik, akik félik őt és rettegnek befolyásától Isten előtt; amelyet a Dán.8:25 „*csaljai sikerének*” tulajdonít. Egyesek abnormálisnak találhatják, hogy Dániel 7 királyát Dániel 8 királyához kapcsolom. Ezért be kell mutatnom ennek a kapcsolatnak az indokoltságát.

”jelöl, valamint a görög birodalmat . egy „*kecske*” képmása, amely megelőzi a Római Birodalmat. 323-ban meghalt a nagy görög hódító, Nagy Sándor, „*letört a kecske nagy szarva*”. Ám örökös nélkül birodalma megoszlik tábornokai között. A köztük lévő 20 év háború után már csak 4 királyság maradt „*négy szarv emelkedett az ég négy szele felé, hogy helyettesítsék*”. Ez a négy szarv: Egyiptom, Szíria, Görögország és Trákia. Ebben a 8. fejezetben a Lélek bemutatja nekünk ennek a negyedik birodalomnak a születését, amely kezdetben csak egy nyugati város volt, először monarchista, majd - 510 óta köztársasági. Róma a köztársasági rendszerben, a népek átalakításával fokozatosan megszerezte a hatalmat. akik segítségért folyamodtak a római gyarmatokon. Így valósult meg a 9. versben a „*kis szarv*” néven, amely már a római pápai rezsimet jelöli a Dan.7-ben, a köztársasági Róma érkezése a keleti történelemben, ahol Izrael is van, görögországi beavatkozásával. „*A négy szarv egyike*”. Ahogy az imént mondtam, 214-ben azért hívták, hogy rendezzék a vitát két görög bajnokság, az akháj liga és az aitóliai bajnokság között, és ennek eredménye Görögország, függetlenségének elvesztése és a gyarmati rabszolgaság a rómaiak számára. – 146. A 9. vers felidéz azokat az egymást követő hódításokat, amelyek ezt a kis olasz várost a negyedik birodalommá teszik, amelyet a korábbi próféciák „*vas*”-ként ábrázoltak. Az érvelés földrajzi elhelyezkedése Olaszországra, ahol Róma található. Az alapítók, Romulus és Remus születésénél egy nőstény farkas látható, aki szoptatta volna őket. A latin Louve szó „lupa”, ami azt jelenti, hogy nőfarkas, de egyben prostituált is. Így teremtésétől fogva ezt a várost Isten kettős prófétaik rendeltetésével jelölte meg. Farkasként fogjuk megtalálni Jézus bárányhalában, aki egy prostituálthoz fogja hasonlítani a Jel.17-ben. Ezután a „*dél*” felé történő kiterjesztését Dél-Olaszország meghódításával (- 496-tól - 272-ig) valósították meg, majd győztesen kerültek ki a Karthágó, a mai Tunisz ellen vívott háborúból i.e. 264-től. A következő szakasz a „*keleti*” felé a görögországi beavatkozás lesz, ahogy az imént láttuk. Ott írják le, hogy „*a négy szarv egyikéből emelkedik ki*” a széttűzött görög birodalomban, amelyet Nagy Sándortól örökölték. Egyre erősebb, 63-ban Róma végül rákényszeríti jelenlétét és gyarmati hatalmát Júdeára, amelyet a Lélek „*a legszebb országnak*” nevezett, mert ez a munkája annak létrehozása óta, miután népe kivonult Egyiptomból. Ez a kifejezés megismétlődik az Ez.20:6-15-ben. Történelmi pontosság: Rómát ismét Hyrcanus hívta harcra testvére, Aristobulus ellen. A leírt három római hódítás, ugyanolyan földrajzi formában, mint az ugyanabban a fejezetben szereplő méd-perzsa „*kos*”,

összhangban van a történelmi tanúvallomással. Az Isten által kitűzött cél tehát megvalósul: a Dán 7:8 és Dán 8:9 „kis szarv” kifejezése mindkét hivatkozásban a római identitásra vonatkozik. A dolog bizonyított és vitathatatlan. Ezen a bizonyosságon az isteni Szellem képes lesz befejezni tanítását és vádjait e pápai vallási rendszer ellen, amely a menny minden villámcsapását magára összpontosítja. A pápai Rómától a császári Rómáig való utódlást a 7. dán demonstrálja, itt, a 8. dánban a Lélek átugorja az őket elválasztó évszázadokat, és a 10. versből ismét a pápai entitást veszi célba, kedvenc halandó ellenségét; és nem ok nélkül. Mert hozzáfér a mennyek országának Jézus Krisztus által összegyűjtött polgárainak keresztény vallásához: „feltámadt a mennyek seregéhez”. A dolgot 538-ban I. Justinianus császári rendelete érte el, ^{aki I. Vigiliusnak} vallási hatalmat és a Vatikán pápai trónját ajánlotta fel. Ám ezzel az erővel felvértezve lép fel Isten szentjei ellen, akiket a keresztény vallás nevében üldöz, ahogyan történelmi utódai is csaknem 1260 évig (538 és 1789-1793 között). A történelmi pontosság megerősíti ennek az időtartamnak a pontosságát, tudván, hogy a rendeletet 533-ban írták. Az 1260 év tehát ebben a számításban 1793-ban ért véget, amikor a forradalmi „terrorban” elrendelték a római templom felszámolását. „Leesett néhány csillag a földre, és letaposta őket.” A kép a Jelenések 12:4-ben olvasható: „Farka elrángatta az ég csillagainak egyharmadát, és a földre dobta”. A kulcsok a Bibliában vannak megadva. Ami a csillagokat illeti, ezek az 1Móz 1:15-ben találhatók: „Isten az égboltba helyezte őket, hogy világosságot adjanak a földnek”; az 1Móz 15:5-ben Ábrahám magvához hasonlítja őket: „Nézz fel az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni őket; ilyen lesz az utókorod”; a Dán 12:3-ban: „akik sokakat igazságra tanítanak, ragyogni fognak, mint a csillagok örökkön-örökké”. A „farok” szó nagy jelentőséget fog kapni Jézus Krisztus Apokalipszisében, mivel a „hazugságokat tanító prófétát” szimbolizálja és jelöli, ahogyan azt Ézsaiás 9:14 feltárja előttünk, ezáltal megnyitva az isteni kódolt üzenet megértését. Róma pápai rendszerét tehát uralmának évszázadai során és keletkezésétől fogva hamis próféták vezették, az Isten által kinyilatkoztatott szent és igazságos ítélet szerint.

A Dán 8:11-ben Isten azzal vádolja a pápaságot, hogy feltámad Jézus Krisztus, az egyetlen „uralkodók főnöke” ellen, amint azt a 25. vers is kifejti, akit „Királyok Királyaként és urak Uraként” is említenek a Jel. 17:14; 19:16. Ezt olvassuk: „Felállt a sereg kapitányához, elvette tőle az örökkévalót, és feldöntötte szentélyének alját.” Ez a fordítás eltér a jelenlegi fordításoktól, de megvan az az érdeme, hogy szigorúan tiszteletben tartja az eredeti héber szöveget. És ebben a formában Isten üzenete következetessé és pontosabbá válik. Az „örök” kifejezés itt nem az „áldozatra” vonatkozik, mert ez a szó nem szerepel a héber szövegben, jelenléte tiltott és nem indokolt; ráadásul eltorzítja a prófécia jelentését. Valójában a prófécia a keresztény korszakot célozza meg, amikor a Dan.9:26 szerint az áldozatokat és az áldozatokat eltörölték. Ez az „örökkévaló” kifejezés Jézus Krisztus kizárólagos tulajdonára vonatkozik, amely az ő papsága, a közbenjáró hatalma csak az általa azonosított és kiválasztott választottai javára. Ennek az igénynek a megragadásával azonban a pápai rendszer megáldja azátkozottakat és megátkozta az Isten által áldottakat, akiket hamisan eretnekséggel vádol, az isteni hit mintájává állítva magát; Isten prófétai kinyilatkoztatásában teljes mértékben

vitatja azt az állítást, amely a Dán 7:25-ben azzal vádolja őt, hogy „*az időket és a törvényt megváltoztatja*”. Az eretnokség ezért a pápai rezsím egész munkájában megtalálható, így méltatlanná vált arra, hogy bármilyen vallási ítéletet hordozzon vagy hozzon ki. Az örökös tehát összhangban van a Zsid.7:24 tanításaival, Jézus Krisztus „*átadhatatlan papságával*”. Ez az oka annak, hogy a pápa nem követelheti erejének és tekintélyének átadását Istentől Jézus Krisztusban; ezért csak illegálisan lophatta el tőle, azzal a következménnyel, hogy egy ilyen lopás neki és az általa elcsábított személyeknek lesz. Ezek a következmények a Dán 7:11-ben derülnek ki. Az utolsó ítéletkor elszenvedi a „*második halált, elevenen a tűz és kén tavába dobva*”, amellyel régóta fenyegeti magát, uralkodókat és minden embert, hogy szolgálják és féljék őt. *a gőgös szavak miatt, amelyeket a kürt beszélt, és ahogy néztem, a fenevad meghalt, teste megsemmisült, tűzre vitték, hogy megégessék.*” Az Apokalipszis Kinyilatkoztatása viszont megerősíti a felháborodott és csalódott igaz Isten igazságos ítéletének ezt a mondatát a Jelenések 17:16-ban; 18:8; 19:20. A pápai rezsím elleni vádak lelki természete miatt a fordítás mellett döntöttem, „*és megdöntöttem szentélyének alapját*”. Valójában a héber „*mecon*” szó így fordítható: *hely* vagy *bázis*. És abban az esetben, ha ez felmerül, ez valóban *a lelki szentély alapja*, amely felborul. Ez az „*alap*” kifejezés az Ef.2:20-21 szerint magára Jézus Krisztusra vonatkozik, „*a szeglet fő kövére*”, de az egész apostoli alapra is egy lelki épülethez képest, nevezetesen a „*szentély*” tulajdonára. Jézus Krisztus, akit Isten épített rá. Szent Péter állítólagos örökségének tehát maga Isten ellentmond. Pápa számára Péter egyetlen öröksége a hóhérai munkájának folytatása, akik keresztre feszítették őt isteni Mestere után. Inkvizíciós rendszere hűen reprodukálta a kezdeti pogány modellt. Miután „*megváltoztatta az időket és a törvényt*”, amelyet Isten hozott létre, ez az intoleráns és kegyetlen rezsím, amelynek egyes pápai fejei voltak bérgyilkosok, hírhedt bűnözők, mint például Sándor VI. Borgia és fia, Caesar, hóhér és bíboros, tanúskodik a világ ördögi természetéről. a római katolikus pápai intézmény. A békés emberek hatalmas mézarlásait szabadította fel ez a vallási hatalom, erőszakos megtérések, halálbüntetés mellett, és az Izrael földjét megszálló muszlimok ellen vezetett keresztes hadjáratok vallási rendjei; a 70. év óta Isten által elátkozott föld, ahová a rómaiak azért jöttek, hogy elpusztítsák „*a várost és a szentséget*”, a Dán 9:26-ban közöltnek megfelelően, a Messiás zsidók általi elutasítása következtében. . „*Szentélyének alapja*” minden olyan tanítási igazságra vonatkozik, amelyet az apostolok kaptak, akik átadták azokat a jövő nemzedékeinek az új szövetség szentírásai révén; a második Isten „*két tanúja*” közül a Jelenések 11:3 szerint. Ebből a néma tanúságtételből a Pápa csak a bibliai hit hőseinek neveit tartotta meg, akiket követőinek sokaságával imádni és szolgálni késztet. A Róma szerinti igazságot részben a „*misszáljában*” (a mise kalauzában) rögzítik, amely Isten „*két tanúja*” *helyébe lép*; a régi és az új szövetségek írásai, amelyek együtt alkotják a Szent Bibliát, amely ellen harcolt hűségese követői megölésével.

A Dan.8 12. verse feltárja előttünk, hogy maga Isten miért volt kénytelen megteremteni ezt az utálatos és utálatos vallást. „*A sereget a bűn miatt adták át az örökösökkel.*” Így léteztek ennek a rendszernek a szörnyű és utálatos cselekedetei, Isten akaratából, hogy megbüntesse a „*bűnt*”, ami az 1János 3:4 szerint a törvény

megszegése. És ez már Rómának tulajdonítható, de pogány birodalmi korszakában járó cselekedet, mert az oly súlyos bűn, amely ilyen büntetést érdemel, két rendkívül kényes ponton érintette Istent: Isten teremtőjeként és Krisztusban győztes dicsőségét. Látni fogjuk a Jel. 8:7-8-ban, hogy a pápai rezsim 538-as létrehozása a második büntetés, amelyet Isten sújtott, és amelyet a „*második trombita*” figyelmeztető jelképe prófétált. Egy másik büntetés előzi meg, amelyet a hűtlenül kereszténnyé vált európai barbár inváziók hajtanak végre. Ezek a 395 és 476 közé nyúló cselekmények, a kiszabott büntetések okát még 395 előtt találjuk. Így igazolódik a 321. március 7-i dátum, amelyben a pogány római császár, I. Konstantin, aki ^{békét} ajánlott a birodalom keresztényei, akik rendelettel elrendelték a szombat gyakorlatának felhagyását, amelyet az első nap többi részével helyettesített. Ez az első nap a le nem győzött istenített nap pogány imádatának volt szentelve. Istent hirtelen kettős felháborodás érte: elvesztette szombatját, teremtői munkájának emlékét és végső győzelmét minden ellensége felett, de helyette a pogány tisztelet meghosszabbítását is, amelyet az első napon nyújtottak. Jézus Krisztus tanítványainak soraiban. Kevesen fogják megérteni a hiba jelentőségét, mert be kell látnunk, hogy Isten nemcsak az élet teremtője, hanem az idő teremtője és szervezője is, és csak ebből a célból alkotta meg az ég csillagait. A nap a negyedik napon jelenik meg, hogy jelölje a nappalokat, a hold, hogy jelölje az éjszakát, és ismét a nap és a csillagok, hogy jelölje az éveket. De a hetet nem a csillagok fémjelzik, ez kizárólag a teremtő Isten szuverén döntésén alapul. Ezért tekintélyének jelét fogja képviselni, és Isten gondoskodni fog róla.

Fény szombaton

A hét belső megszervezése egyben isteni akaratának kifejeződése is, és Isten erre a kellő időben felidézi negyedik parancsolatának szövegét: „Emlékezzetek meg *a nyugalom napjáról, hogy megszenteljétek azt. Hat napod van minden dolgod elvégzésére, de a hetedik az Úrnak, a te Istenednek a napja; semmi munkát ne végezz azon a napon, se te, se feleséged, se gyermekeid, se állataid, se idegen, aki a te kapuidon belül van, mert az Úr hat nap alatt teremtette az eget, a földet, a tengert és mindazt, ami azokban van; ezért megáldotta és megszentelte a hetedik napot*”.

hat és *hét* ” számokról van szó ; a szombat szót nem is említik. És a „*hetedik* ” alakjában, egy sorszámban, az Alkotó Törvényhozó ragaszkodik ahhoz az állásponthoz, hogy ez *a hetedik mozgalmas nap* . Miért ez a ragaszkodás? Indokot adok neked arra, hogy szükség esetén megváltoztasd a parancsolatról alkotott nézetedet. Isten meg akarta újítani azt az időrendet, amelyet a világ megalapítása óta kialakított. És ha ennyire ragaszkodik, az azért van, mert a hét a megtakarítási projektjének teljes idejére épül: 7000 év, pontosabban 6000 + 1000 év. Mivel Mózeset elferdítette üdvösségi tervét, amikor kétszer nekiütközött Hóreb sziklájának, megakadályozták, hogy belépjen a földi Kánaánba. Ez volt az a lecke, amit Isten fel akart adni engedetlenségéről. 1843-44 óta az első nap pihenőnapja ugyanazokkal a következményekkel jár, de ezúttal megakadályozza, hogy belépjenek a mennyei Kánaánba, a választottak hitének jutalmába, amelyet Jézus Krisztus engesztelő halála kínál. Ez az isteni ítélet a lázadókra esik, mert Mózeshez hasonlóan az első nap hátralévő része nincs összhangban az Isten által programozott tervvel. A nevek különösebb következmény nélkül változtathatók, de a számok jellege megváltoztathatatlanuk. A teremtő Isten számára, aki felügyeli teremtését, az idő fokozatos haladása hétnapos hetek egymásutánjában valósul meg. Változatlanul az első nap az első nap, a „*hetedik* ” pedig a „*hetedik* ” marad . Minden nap örökre megőrzi azt az értéket, amelyet Isten adott neki kezdettől fogva. A Genézis pedig azt tanítja nekünk a 2. fejezetben, hogy a hetedik nap egy bizonyos sors tárgya: „megszentelődik ” , azaz elkülönítve. Eddig az emberiség figyelmen kívül hagyta ennek a különleges értéknek a valódi okát, ma azonban ennek nevében adom Isten magyarázatát. Ennek fényében Isten választása tisztázódik és igazolódik: a hetedik nap a 7000 napév isteni globális

tervének hetedik évezredét prófétálja, amelyből az Apo.20-ban idézett utolsó „ezer év” Jézus Krisztus választottja lesz . belépni szeretett Mesterük örömébe és jelenlétébe. Ezt a jutalmat pedig Jézus bűn és halál feletti győzelmének köszönhetjük. A megszentelt szombat már nemcsak földi világegyetemünk Isten általi teremtésének emléke, hanem minden héten előrehaladást jelez a mennyek országába való belépés felé, ahol a János 14:2-3 szerint Jézus „helyet készít elő . ” szeretett választottjának. Itt van egy nagyon szép ok, hogy szeressük és tiszteljük őt ezen a szent hetedik napon, amikor úgy tűnik, hogy a heteink végét jelzi napnyugtakor, a hatodik ^{nap} végén .

Mostantól kezdve, amikor e negyedik parancsolat szavait olvasod vagy hallod, hallanod kell a szöveg szavai mögött, hogy Isten azt mondja az embereknek: „6000 évad van, hogy megtermesd a választottak hitének cselekedeteit, mert innentől a végére ért, a **hetedik** évezred **1000 éves ideje** már nem tartozik rátok; ez csak a választottaim számára folytatódik, akik beléptek mennyei örökkévalóságomba, a Jézus Krisztus által elismert igaz hit által.”

A szombat tehát az örök élet szimbolikus és prófétai jeleként jelenik meg, amely a föld megváltottai számára van fenntartva. Ezenkívül Jézus a Máté 13:45-46-ban idézett példázatának „ *nagy értékű gyöngyével* ” illusztrálta : „ *A mennyek országa még mindig olyan, mint a kereskedő, aki gyönyörű gyöngyöket keres. Nagy áru gyöngyöt talált ; és elment, eladta mindenét, amije volt, és megvette őt* .” Ez a vers két fordított magyarázatot kaphat. A „ *mennyek országa* ” kifejezés Isten üdvözítő tervét jelöli. Jézus Krisztus projektjét ábrázolva egy „ *gyöngy* ” „ *kereskedőhöz* ” *hasonlítja magát, aki a gyöngyöt keresi* , a legszebbet, a legtökéletesebbet, következésképpen azt, amelyik a legmagasabb árat kapja. Hogy megtalálja ezt *a ritka* , és ezért értékes gyöngyöt, Jézus szörnyű halála árán elhagyta a mennyet és annak dicsőségét és a földet, visszavásárolta ezeket a lelki gyöngyöket, hogy örökre az ő tulajdonává váljanak. De fordítva, a *kereskedő* a kiválasztott, aki szomjazik az abszolútumra, az isteni tökéletességre, amely az igaz hit jutalma lesz. A mennyei hivatás díjának elnyerésére itt is felhagy a hiábavaló és igazságtalan földi értékekkel, hogy a teremtő Istennek a számára tetszetős imádatot nyújtson. Ebben a változatban a *nagy értékű gyöngy* az örök élet, amelyet Jézus Krisztus felajánlott választottjának 2030 tavaszán.

Ez a *nagy értékű gyöngy* tehát csak az adventizmus utolsó korszakára vonatkozhat; az, akinek utolsó képviselői Jézus Krisztus valódi visszatéréséig élnek. Ezért hozza össze ez a *nagy értékű gyöngy* a szombatot, Krisztus visszajövetelét és az utolsó kiválasztottak szentségét. Az ebben az utolsó korszakban fellelhető doktrinális tökéletesség a *gyöngy* képét adja a szenteknek . Sajátos tapasztalatuk az örökkévalóságba való eleven belépésről megerősíti ezt a *gyöngyszemet* . És a hetedik napi szombathoz való ragaszkodásuk, amelyről tudják, hogy a hetedik évezredet megjövendöli, a szombatnak és a hetedik évezrednek egy egyedülálló értékes ékszer képét adja, amelyhez semmi más nem hasonlítható, csak egy „*nagy értékű gyöngy* ” . Ez a gondolat megjelenik a Jelenések 21:21-ben: „ ***A tizenkét kapu tizenkét gyöngy volt ; minden ajtó egyetlen gyöngyből volt . A város tere tiszta arany volt, mint az átlátszó üveg* .** Ez a vers hangsúlyozza az Isten által megkívánt megszentelődés mértékének egyediségét, és egyúttal az örök élet elnyerésének egyedülálló jutalmát azáltal,

hogyan belépnek a hetedik évezred szombatjára a szimbolikus „kapukon”, amelyek az adventista hitpróbákat *ábrázolják*. Az utolsó megváltottak semmivel sem jobbák, mint az őket megelőzők. Csak az a tanítási igazság, amelyet Isten ismertté tett velük, igazolja gyöngyképüket, *amely követi a vágott drágakövek képét*. Isten soha nem tesz kivételt az emberek számára, de az adott időponttól függően fenntartotta a jogot, hogy kivételt tegyen a megváltáshoz szükséges szentség mértéke tekintetében. A vizsgált keresztény korszak főként a római pápai rendszer megalakulása, azaz 538 óta vallásilag formálissá vált bűn visszatérésének időszakára vonatkozik. A reformáció kezdetét is az együttérzés és irgalmasság, valamint a törvényszegés fedi le. 1843 tavasza óta nem rótták fel a szombatról szóló rendeletet, mielőtt a Dán 8:14 rendelet hatályba lépett volna. Finoman utalva a gyöngy megvásárlását javasolja Jézus a Jel.3:18-ban: „Azt tanácsolom, **hogyan Vegyél tőlem** tűzben kipróbált aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhákat, hogy felöltöztess, és mezítelenséged szégyene ne látszódjon, és kenőcsöt, hogy megkened a szemeidet, hogy láss.” Ezek a dolgok, amelyeket Jézus felkínál azoknak, akiknek hiányoznak, alkotják azokat az elemeket, amelyek a kiválasztottak a „gyöngy” szimbolikus aspektusát adják az Úr Jézus Krisztus szemében és ítéletében. A „gyöngyöt” Tőle kell „vásárolni”, *nem kapják meg ingyen*. Az ára az önmegtartóztatás, a hitért folytatott küzdelem alapja. A megfelelő sorrendben Jézus azt javasolja, hogy adjanak el egy olyan próbával próbára tett hitet, amely megadja a kiválasztottak lelki gazdagságát; tiszta és szeplőtelen igazságossága, amely elfedi a megbocsátott bűnös lelki meztelenségét; a Szentlélek segítségével, aki megnyitja a bűnös ember szemét és értelmét az Isten által a Biblia szent irataiban kinyilatkoztatott tervre.

A keresztény korszak 6000 éves idejében Isten e földi körforgás végéig várt, hogy utolsó kiválasztottjai felfedezzék a hetedik napjának vagy a pihenésére megszentelt szombatra a csodálatosságát. Azoknak a választott tisztviselőknek, akik megértik a jelentését, most minden okuk megvan arra, hogy szeressék, és Jézus Krisztus ajándékként tiszteljék. Ami pedig nem szereti és harcol ellene, annak minden oka megvan és lesz is, hogy gyűlölje, mert az állati földi létük végét jelenti.

Dániel rendelete 8:14

A Dan.8:12 így folytatja: „ *A szarv ledobta az igazságot, és sikerrel járt vállalkozásában* ”. Az „ *igazság* ” a Zsolt.119:142 szerint „ *a törvény* ”. De ez a „ *hazugság* ” abszolút ellentéte is, amely az Ézs.9:14 szerint a pápai „ *hamis prófétát* ” a „ *farok* ” kifejezéssel jellemzi, amely közvetlenül vádolja őt a Jelenések 12:4-ben. Valójában a földre dobja az igazságot, hogy vallási „ *hazugságait* ” helyezze a helyére. „ *Vállalkozásai* ” csak „ *sikerülhettek* ”, hiszen maga Isten idézte elő megjelenését, hogy megbüntesse a 321. március 7-e óta gyakorolt keresztény hűtlenséget.

A 13. és 14. vers létfontosságú lesz a világ végezetéig. A 13. versben a szentek azon tünődnek, hogy meddig fog tartani az „ *örökös* ” és a „ *pusztító bűn* ” zsarolása; az imént azonosított dolgokat. De maradjunk egy kicsit ennél a „ *pusztító bűnnél* ”. A szóban forgó pusztítás emberi lelkek vagy életek pusztítása. Végző soron az egész megtizedelt emberiség a hetedik évezred „ *ezer éve* ” alatt elhagyja a Föld bolygót eredeti formájában, „ *forma nélkül és üresen* ”, ami megéri az Apo.9:2-11, 11-ben: 7, 17:8 és 20:1-3, az 1Móz 1:2 „ *mély* ” elnevezése.

A „ *szentek* ” azt is kérdezik, hogy meddig *eltapossák a „ keresztény” „ szentséget és sereget ”?* ". Ebben a jelenetben ezek a „ *szentek* ” Isten hűséges szolgálóiként viselkednek, mint Dániel, akit a Dán 10:12-ben példaként hoznak fel arra a jogos vágyra, hogy „ *hogy megérteni* » az isteni tervet. A 14. versben egyetlen választ kapnak az említett három tárgyra.

A helyesbítések és javítások szerint, amelyeket Isten az eredeti héber szövegből készített, a válasz a következő: „ *Reggelig kétezer-háromszáz és a szentség megigazul.* ” Már nincs meg, a hagyomány homályos szövege: „ *Kétezer-háromszáz estéig és reggelig, és megtisztul a szentély* ”. Már nem a *szentélyről* van szó, hanem a **szentségről**; továbbá a „ *tisztított* ” *ige helyébe az „ igazolva* ” lép ", a **harmadik változás pedig az " este reggel "** kifejezésre vonatkozik, amely valóban egyes szám a héber szövegben. Ily módon Isten eltávolít minden igazolást azoktól, akik megpróbálják megváltoztatni az összlétszámot úgy, hogy azt kettővel osztják, azt állítva, hogy elválasztják az estéket a reggelektől. Megközelítése abból áll, hogy bemutatja a számítási egységet az „ *este reggel* ”, amely a 24 órás napot definiálja az 1. Gen.1-ben. A Szellem csak ezután fedi fel ennek az egységnek a számát: „2300”. Az idézett prófétai napok teljes száma így

védett. Az „igazságos” ige héberül az „igazságosság” „tsedek” szót tartalmazza. Az általam javasolt fordítás tehát önmagában is indokolt. Aztán a héber „qodesh” szóval kapcsolatos hiba ezt a kifejezést „szentélynek” adja, ami héberül „miqdash”. A „szentély” szót jól lefordítják Dániel 8. fejezetének 11. versében, de nincs helye a 13. és 14. versben, ahol a Lélek a „qodesh” szót használja, amelyet „szentségnek” kell fordítani.

Amikor tudjuk, hogy a „pusztító bűn” kifejezetten a szombat elhagyását célozza, amely maga egy bizonyos isteni **megszentelődés tárgya, ez a „szentség”** szó jelentősen megvilágítja a prófétai üzenet jelentését. Isten bejelenti, hogy az idézett „2300 este és reggel” végén tiszteletet fog követelni valódi „hetedik napjának” hátralévő részében minden olyan személytől, aki a Jézus Krisztus által elnyert szentségre és „örök igazságosságra” vágyik. A „pusztító bűn” vége a vasárnapi vallási istentiszteletről való lemondással jár, az egykori napnap, amelyet I. Konstantin a pogány császár alapított. Isten így ismét helyreállítja az üdvösség tantételi normáit, amelyek az apostolok idejében uralkodtak. Egyedül ez a „szentség” kifejezés magában foglalja a keresztény hit alapjainak összes tanítási igazságát. A keresztény hit mintaként és eredetként a zsidóknak adott tanítást hozva csak újat, az állatáldozatok helyettesítését hozza magával Jézus Krisztus által a Golgotán, a lába alatt elhelyezkedő földalatti barlangban elrejtett irgalmasszáéken kiontott vérrel. Megváltónknak tetszett, hogy 1982-ben felfedje és megmutathassa szolgájának, Ron Wyattnak. A „szentség” szó által érintett alanyok felfedezése progresszív, és egy életen át tart, de 2018 óta ez az idő számítt, és korlátozott, és ma, 2020-ban már csak 9 év maradt az összes szempont helyreállítására.

A Dániel 8:14 lélekölő rendelet, mivel Isten ítéletének megváltoztatása azt eredményezi, hogy elveszíti Krisztus üdvösségi ajánlatát minden gyakorló római katolikus vasárnapi keresztény számára. Az örökölt hagyomány szelleme tehát sokaság örök halálát fogja okozni, akik legtöbbször nincsenek tudatában Isten elítélésének. Az igazság iránti szeretet megnyilvánulása itt teszi lehetővé Istennek, hogy megjelölje „a különbséget”, a sors tekintetében, amely érinti „azokat, akik őt szolgálják, és azokat, akik nem szolgálják őt (Mal.3:18)”.

Egyes lázadó szellemek meg akarják támadni az Istennek tulajdonítható változás gondolatát, aki maga kijelenti: „Nem változom”, a Mal.3:6-ban. Ekkor kell belátnunk, hogy az 1843-44-ben végbement változás csupán egy eredeti, régóta torz és átalakított norma visszaállításából áll. Éppen ezért a reformáció választottainak tökéletlen műveik ellenére felrótt áldása kivételes jelleget mutat, amelynek tanbeli vonatkozása nem mutatható be az igaz hit mintaképeként. Ez a sajátos ítélet a korai reformátorok számára annyira kivételes, hogy Isten felveszi és kinyilatkoztatja a Jelenések 2:24-ben, ahol 1843 előtt azt mondta a protestánsoknak: "Nem rakok rátok más terhet, csak ami van, tartsa meg mindaddig. *jövök*."

Dán 8:14 rendeletének hatálybalépéséhez fűződő „*jaj*” annyira „nagy”, hogy Isten három „nagy *jaj*” bejelentésével jelzi ezt a Jelenések 8:13-ban. Ilyen súlyos következményekkel pedig sürgősen tudni kell a hatálybalépésének időpontját. Pontosan ez volt a Dán 8:13 „szentjei” gondja. Az időtartam most prófétai „2300 nap”-ként vagy 2300 valós napévként derül ki, az Ezékielnek,

Dániel kortárs prófétájának adott kód szerint (Ez 4:5-6). Ez a 8. fejezet, amelynek témája a római „*bűn*” megszüntetése, megtalálja azokat az elemeket, amelyek hiányoznak a Dan.9-ben, ahol ott is szó lesz a „*bűnnek a megszüntetéséről*”, és ezúttal az „eredendő *bűnre*”, amely Ádám és Éva óta az örök élet elvesztését okozta. A működés a Messiás Jézus földi szolgálatán és az ő tökéletes életének önkéntes felajánlásán fog alapulni választottai bűneiért való megváltásként, és csakis az ő bűneiért. Az emberek közé való eljövételének idejét prófécia határozza meg a prófétai napokban. Az üzenet a kiemelt zsidó népet érinti, mivel ők szövetségben állnak Istennel. A zsidó népnek „*hetven hetes*” időszakot ad, hogy „*véget vessen a bűnnek*”, ami 490 valós napévet jelent. De jelzi a számítás kiindulópontjának keletkezésének eszközeit is. „*Mióta az ige hirdette, hogy Jeruzsálemet felépítik, a felkentekig van... (7 + 62 = 69 hét).*” Három perzsa király adta ezt^a felhatalmazást, de csak a harmadik, I. Artaxerxész teljesítette teljes mértékben az Ezsdrás 7:7 szerint. Királyi rendeletét Kr.e. 458 tavaszán hirdették ki. A 69 hetes időtartam Jézus Krisztus szolgálatának kezdetét a 26. évre helyezi. Különösen megcélozva az utolsó „hét évet”, amelyet Jézus munkájának tartanak fenn, aki engesztelő halálával megteremtette az új szövetség alapjait. A Szellem a Dan.9 27. versében mutatja be ezt a napok-évek „*közepén*” álló „*hétét*”, amelynek önkéntes halálával „*megszünteti az áldozatot és a felajánlást*”; a Jézus Krisztusig felajánlott dolgokat a bűnök engesztelésére. De az ő halála mindennél fontosabb, hogy „*véget vessen a bűnnek*”. Hogyan kell értelmeznünk ezt az üzenetet? Isten bemutatja szeretetét, amely megragadja választottainak szívét, akik a szeretet és az elismerés viszonzása révén harcolni fognak a bűn ellen. Az 1János 3:6 megerősíti, mondván: „*Aki őbenne marad, nem cselekszik bűnt; aki vétkezik, nem látta őt és nem is ismerte.*” És sok más idézettel erősíti meg üzenetét.

Tanítási szinten a Jézus Krisztus által épített új szövetség csak a régit váltja fel. Így mindkét szövetség ugyanazon a prófétai alapon nyugszik, amely a Dán 9:25-ben kinyilatkoztatott. A dátum – 458 tehát alapul szolgálhat a zsidó nép számára meghatározott 70 hét kiszámításához, de a Dán 8:14 tényleges 2300 napos évéhez is, amelyek a keresztény hitre vonatkoznak. Ennek a dátumos pontosságnak köszönhetően a 30. évre a Messiás halálát, 1843. évre pedig a Dán 8:14 rendeletének hatályba lépését állapíthatjuk meg. Mindkét üzenet „*véget vet a bűnnek*”, ami örökkévaló halandó következményekkel jár azokra nézve, akik kitartanak figyelmen kívül hagyásukban, egymáshoz hasonlóan mindaddig, amíg el nem éri őket a halál, vagy a kollektív és egyéni kegyelem idejének lejártá után, amely megelőzi a bűnt. Jézus Krisztus dicsőséges visszatérése. Az utolsó pontig az élet megengedi az őszinte megtérést, amely lehetővé teszi a kiválasztottak státuszának elérését.

Felkészülés az Apokalipszisre

A könyvet teljes egészében Isten készítette. Ő választja ki a szavakat, és a Jel.22:18-19-ben figyelmezteti a fordítókat és írástudókat, akik felelősek lesznek az eredeti történet továbbításáért vagy átírásáért nemzedékről nemzedékre, hogy a szavak legkisebb változása is hatással lesz rájuk. megéri az üdvösség elvesztését. Tehát itt van egy nagyon különleges, nagyon magas szentségi mű. Egy gigantikus „rejtvényhez” tudom hasonlítani, aminek az összeszerelését nem lehetne befejezni, ha a legkisebb eredeti darabot is módosítanák. A munka tehát istenien kolosszális, és természeténél fogva minden igaz, amit Isten mond benne, de igaz az ő megmentő tervének befejezésére; mert ezt a prófécia a világvégéről szóló „szolgáihoz”, pontosabban „*rabszolgáihoz*” intézi. A prófécia csak akkor lesz értelmezhető, ha a megjövendölt elemek hamarosan beteljesednek, vagy nagyrészt beteljesednek.

Az isteni megmentési projekt teljes időtartamának hosszát az emberek mindig figyelmen kívül hagyták. Ily módon Isten szolgálja mindenkor reménykedhetett, hogy tanúja lehet a világ végének, és Pál is erről tanúskodik szavaival: „Ezt mondom, *testvéreim, hogy rövid az idő ; hogy mostantól azok, akiknek van feleségük, olyanok legyenek, mintha nem volna, akik sírnak, mint nem sírók, akik úgy örülnek, mint akik nem örülnek, akik vásárolnak, mint akik nem birtokolnak, és akik úgy használják a világot, mintha nem. e világ alakja elmúlik* (1Kor.7:29-31).”

Pállal szemben megvan az az előnyünk, hogy ebben az időben találjuk magunkat, amikor Isten véget vet az örök kiválasztottak kiválasztásának. És ma ihletett tanácsát végső korunk igaz választottjának kell végrehajtania. A világ elmúlik, és csak a kiválasztottak örök élete marad meg. Továbbá Isten szavai Krisztusban: „ *Gyorsan jövök* ”, a Jelenések 1:3-ban igazak, tökéletesen megigazultak és a miénk végső időre lettek igazítva; kilenc évvel visszatérése után, a szöveg írásakor.

Láttuk a Dan.7:25-ben, hogy Róma célja az volt, hogy „*megváltoztassa az időket és az isteni törvényt*”. A Patmosz szigetén fogva tartott János apostolnak adott Jézus Krisztus Apokalipszisének titkainak megértése alapvetően az Isten által meghatározott igazi idő ismeretén alapul. Az idő témája ezért alapvető fontosságú az Apokalipszis megértéséhez, amelyet Isten az idő fogalma alapján strukturál. Ezért ezen adatok pontatlanságán fog játszani, hogy a könyv megőrizze ártalmatlan, titokzatos jellegét, amely lehetővé teszi számára, hogy átlépje korszakunk 20 évszázadát anélkül, hogy a megvádolt és elítélt entitások megsemmisítenék. A megváltozott idők, és különösen a Róma által Jézus születéséhez köthető hamis dátumra megállapított naptár nem engedte, hogy a kiválasztottak megtévesszék az isteni próféciaik értelmezését; Ez azért van így, mert Isten próféciaiban olyan időtartamokat mutat be, amelyek kezdete és vége

szaktörténészek által könnyen azonosítható és datált történelmi cselekedeteken alapul.

De az Apokalipszisben az idő fogalma elengedhetetlen, mert a könyv teljes szerkezete ezen nyugszik. Ezért annak megértése az Isten által 1844-ben megkívánt és visszaállított szombat helyes értelmezésétől függött. 1980-ban megkezdett szolgálatom arra irányult, hogy feltárja a szombat próféta szerepének fontosságát, amely a hetedik évezred nagy hátralevő részét prófétálja, Istenről és választottairól, a Jelenések 20. témája. A 2Pét.3:8 vers szerint „*egy nap olyan, mint ezer év, és ezer év olyan, mint egy nap*”, ez a kapcsolat létrejött a teremtés hét napjának képe között, amely az 1Móz 1 és 2-ben feltárult, és a hét hét között. Ezer év az isteni terv teljes idejéből, egyedül tette lehetővé, hogy megértem a könyv szerkezetének összeállítását. Ezzel a tudással a prófécia világosabbá válik, és gyöngyről gyöngyre feltárja minden titkát.

Így a prófécia csak akkor kel életre és hatásos, ha az üzenet a keresztény korszak történetének egy dátumához köthető. Ez az, amit Isten Szentlelke Jézus Krisztusban sugalmazott lehetővé tette számomra, hogy felismerjem. Továbbá, hadd nyilvánítsam ki ezt a „*kis könyvet, nyitva*”, megerősítve a Jelenések 5:5-ben és 10:2-ben bejelentett isteni terv megvalósulását.

Építészetét tekintve az Apokalipszis-vízió az apostoli idő vége, 94 körül és a hetedik évezred vége közötti keresztény korszakot fedi le, amely Jézus Krisztus 2030-as végleges visszatérését követi majd. Ezért osztozik Dániellel. A 2., 7., 8., 9., 11. és 12. fejezet áttekintése a keresztény korszakról. A keresztények számára ennek a könyvnek a tanulmányozásából nyert fő tanítás a Dan.8:14 által meghatározott 1843 tavaszának, de 1844 őszenek a sarkalatos dátuma, amikor a hitpróba véget ért. 1844 ősztől ismét Isten lefektette a hetednapos adventista hit alapjait. Ez a két dátum annyira fontos, hogy Isten felhasználja őket a Jelenések könyvéről alkotott víziójának kialakításához. Ahhoz, hogy teljes mértékben megértsük ennek a két közeli dátumnak az értékét, 1843-hoz kell viszonyítanunk a próféta szóval kapcsolatos hitpróba kezdetét. Az első lelki áldozatok ezen a napon estek William Miller első adventista bejelentésének megvető elutasítása miatt. A próbaidő azonban egy második esélyt kínál számukra, amikor 1844. október 22-én meghirdetik Jézus visszajövetelét. Október 23-án véget ér a per, és így megfogalmazható és kinyilatkoztatható Isten ítélete. A kollektív teszt véget ért, de az egyéni átalakítás még lehetséges. Sőt, valójában az adventisták mind megtartják a római vasárnapi pihenést, amelyet még nem azonosítottak bűnnek. A szombatot pedig az adventisták fokozatosan egyénileg veszik át, anélkül, hogy annak fő szerepét minden adventista felismerné. Ez az okfejtés a hamis protestáns hit vége, 1843 tavaszának dátuma és az Isten által áldott adventizmus kezdete, 1844. október 23. őszi dátum melletti kedvemre vezet. Már a hébereknél is összekapcsolták a tavaszt és az őszt. olyan fesztiválok létrehozásával, amelyek egymással homlokegyenest ellentétes, egymást kiegészítő témákat ünnepelnek; egyrészt a tavaszi „*pészah*” megölt „*bárányának*” örök igazságszolgáltatása, másrészt a „*bűnök*” engesztelés napjáért, az őszt, valahol máshol megölt „*kecske*” bűnének vége. A két vallási ünnep a 30. év húsvétján teljesedett ki, amikor a Messiás Jézus életét adta. 1843 tavasza és 1844. október 22-e

jelentésben is összefügg, mivel a hitpróba célja a „ *bűnnek véget vetni* ” a Dán 7:24 szerint; ami a heti pihenés utálatos gyakorlatát jelenti az első napon, miközben Isten a hetedik napra rendelte, amelyet még erre a célra szentelt, a földi teremtés első hetének végétől kezdve; 2021-ben, 5991 évvel előttünk.

A Dániel 8:14 rendeletének dátumát is előnyben részesíthetjük, amely 1843 tavaszának dátumát határozza meg. E választás igazolására figyelembe kell vennünk, hogy ez a pillanat megszakítja az összes addig Isten és teremtményei között kialakult kapcsolatot; Isten, aki ettől az időponttól kezdve vállalta a végső kiválasztást, amely két egymást követő adventista bejelentésre épült. 1843 tavaszától esedékes volt a szombat, de Isten csak 1844 őszén adta át a próba győzteseinek, annak áldott és megszentelt jeleként, hogy hozzá tartoznak, összhangban a bibliai tanítással. Eze.20:12-20, ahogy korábban láttuk.

Isten Báránya ” által oly drágán megfizetett győzelem nélkül minden isteni segítség, minden kinyilatkoztatott világosság lehetetlen lett volna, és ezért egyetlen emberi lélek sem lehetett volna mentett. Próféta fénye éppúgy megmenti választottait, mint önként vállalt keresztre feszítése. Az ő áldozatába vetett hit tulajdonítja nekünk az ő „ *örök igazságosságát* ” a Dán 7:24 szerint, de Kinyilatkoztatása megvilágítja utunkat, és megmutatja az ördög által állított lelki csapdákat, hogy osztozhassunk szörnyű sorsában. Ebben az esetben az üdvösség konkrét formát ölt.

Íme egy példa ezekre a finom csapdákra. A Bibliát helyesen tekintik és Isten írott Igéjének tekintik. Ezeket a szavakat azonban koruk összefüggéseiben elmerült férfiak írták. Ha azonban Isten nem változik, akkor ellensége, az ördög, a Sátán idővel alkalmas módon megváltoztatja stratégiáját és viselkedését Isten választottjaival szemben. Ez az oka annak, hogy az ördög, aki a maga idejében, de csak arra az időre, nyílt üldöző háborújának „ *sárkány* ” képeként viselkedett, János kijelentette az 1János 4:1–3-ban: „*Szeretteim, ne higgyetek minden lélekben! hanem vizsgálj meg a lelkeket, vajon Istentől valók-e, mert sok hamis próféta ment ki a világba. Ismerd fel Isten Lelkét ebben: minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, Istentől van; és minden lélek, amely nem vallja meg Jézust, nem Istentől való, hanem az Antikrisztusé, akinek eljövételéről hallottatok, és aki most már a világban van.* » Szavai szerint János csak azért határozza meg, hogy „ *testben jöjjön* ”, hogy azonosítsa Krisztust szemtanúi vallomásai alapján. De az a kijelentése, hogy „ *minden lélek, amely megvallja, hogy Jézus Krisztus testben jött el, Istentől való* ”, elvesztette értékét, mióta a keresztény vallás 321. március 7-től hitehagyásba és bűnbe esett azáltal, hogy felhagyott az igazi megszentelt hetedik nap igaz szombatjának gyakorlatával. Isten által. A bűn 1843-ig tartó gyakorlata csökkentette a „ *Jézus Krisztus testben való eljövételének megvallása* ” értékét, és attól az időponttól kezdve minden értékét megfosztotta; Jézus Krisztus utolsó ellenségei azt állítják, hogy **az ő „ *nevét* ”** használják, amint azt a Máté 7:21-23-ban hirdette: „ *Nem mindenki megy be a mennyek országába, aki azt mondja nekem: Uram, Uram, hanem csak az, aki mennyei Atyám akarata. Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem prófétáltunk-e a te nevedben? Nem a te neved által üztünk ki démonokat? És nem tettünk-e sok csodát a te neveddel? Akkor megmondom nekik nyíltan: **Soha nem ismertelek titeket, távozzatok tőlem, ti***

gonosztevők. " Soha nem ismert "! Ezért ezeket a „ csodákat ” az ördög és démonai hajtották végre.

Az Apokalipszis összefoglalóan

Az 1. fejezet prológusában, dicsőséges kinyilatkoztatásának kezdetén a Lélek bemutatja nekünk az elkészített lakoma menüjét. Ott találjuk Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelének bejelentésének témáját, amelyet már 1843-ban és 1844-ben szerveztek meg, hogy próbára tegye az egyetemes és főként amerikai protestáns hitet; ez a téma mindenütt jelen van: 3. vers, *Mert közel az idő*; 7. vers, *íme, a felhőkkel jön ...* 10. vers: *Megragadt engem a Lélek az Úr napján, és olyan hangos hangot hallottam magam mögött, mint a trombita hangja*. János a Lélek által szállítva találja magát Jézus dicsőséges visszatérésének napján, az *Úr napján*, a Mal.4:5 szerint „*nagy és félelmetes napon*”, és *mögötte van* a keresztény korszak történelmi múltja. *hét ázsiai* (a mai Törökország) várostól kölcsönzött hét név szimbóluma alatt mutatják be. Ezután – akárcsak Dánielnél – a három téma – *a betűk, pecsétek és trombiták* – párhuzamosan az egész keresztény korszakot fogja át, de mindegyik két fejezetre tagolódik. A részletes tanulmány feltárja, hogy ez a felosztás a Dan.8:14-ben megállapított 1843-as döntő dátumon történik. Az egyes témákon belül a Dánielben meghatározott spirituális normákhoz igazított üzenetek a megcélzott korszakokhoz jelölik meg a lefedett idő 7 mozzanatát; 7, az isteni **megszentelődés száma**, amely a „*pecsétjeként*” szolgál, és amely a Jelenések 7. témája lesz.

A kapott magyarázat soha nem vált hatásossá, mert az idő fogalmát csak az első fejezetben idézett „*hét egyház*” nevének jelentése fedi fel. A Rev. 2 és 3 leveleinek témájában nem találunk pontosságot a formában: „*az első angyal, a második angyal... stb.*»; amint az „*Isten haragjának pecsétjeivel, trombitáival és hét utolsó csapásával*” történik. Ily módon egyesek el tudták hinni, hogy az üzenetek valóban és szó szerint az ókori Kappadókia, a mai Törökország városaiban élő keresztényekhez szóltak. Az a sorrend, ahogy a prófécia bemutatja ezeket a városneveket, kronologikusan követi azt a sorrendet, amelyben a vallástörténeti tények beteljesedtek a keresztény korszakban. És a Dániel könyve által már megszerzett kinyilatkoztatások szerint Isten városa nevének jelentésével határozza meg azt a karaktert, amelyet minden korszaknak ad. Ezt követően a feltárt sorrendet a következőképpen fordítjuk:

1- *Ephesus* : jelentése: elindítása (Isten gyülekezetének vagy szentélyének).

2- *Smyrna* : jelentése: mirha (kellemes illat és a halottak balzsamozása Istenért; a hívek választottainak római üldözése 303 és 313 között).

3- *Pergamon* : jelentése: házasságtörés (a szombat 321. március 7-i feladása óta. 538-ban a bevezetett pápai rezsim vallásilag hivatalossá tette az első nap hátralévő részét vasárnapra).

4- *Thiatira* : jelentése: utálatos és halandó szenvedés (a protestáns reformáció idejét jelöli, amely nyíltan elítélte a katolikus hit ördögi természetét; a 16. századra vonatkozó idő), amikor a mechanikus nyomtatásnak köszönhetően a Biblia szétszórtságát részesítették előnyben).

5- *Szardisz* : kettős és ellentétes jelentések: görcsös és drágakő. (Felfedi Isten 1843-1844 közötti hitpróbáját: a görcsös jelentés az elutasított protestáns

hitre vonatkozik: „ *Meghaltál* ”, a drágakő pedig a próba kiválasztott győzteseit jelöli: „ *járni fognak én fehér ruhában, mert méltók* .”

6- *Philadelphia* : jelentése: *Testvéri szeretet* (*Szardis* drágaköveit 1863 óta gyűjtik a Hetednap Adventista intézményben; az üzenetet a Dan.12:12 által meghatározott 1873-as évre ítélik oda. Áldott ebben az időben azonban figyelmeztetett a *koronája „elvételek”* veszélyére .

7- *Laodicea* : jelentése: az emberek úgy ítélték meg: „ *nem hideg, sem meleg, hanem langyos* ” (*Philadelphia* az , akinek „ *elvétték a koronáját* ”: „ *Boldogtalan, nyomorult, szegény, vak és meztelen* .” Az intézmény nem képzelte, hogy 1980 és 1994 között egy olyan hitpróbával próbára tették, amely megegyezik azzal, amely 1844-ben úttörői isteni áldásukat elnyerték: 1994-ben az intézmény megbukott, de az üzenetet a szétszórt adventisták folytatták, akiket Isten azonosít és választ ki. a kinyilatkoztatott prófétai világosság iránti szeretetük, valamint az a szelíd és alázatos természet, amely Jézus Krisztus igaz tanítványait minden korban jellemzi).

„ *folytatásában* ”, amely Krisztus Isten dicsőséges visszatérésével ért véget, Apo.4 a „24 trónus” jelképével a mennyei ítélet egy jelenetét fogja ábrázolni (a mennyben), ahol Isten összehozza választottait, hogy ítélik a gonosz halottakat. A Rev.20-val párhuzamosan ez a fejezet a hetedik évezred „ezer évét” öleli fel. Pontosítás: miért 24, és nem 12 trón? A keresztény korszak két részre osztása miatt a korabeli hitpróba kezdetének és befejezésének 1843-1844-es dátumán.

Aztán, mint egy fontos félreértést, a Jel.5 kiemeli a prófécia könyvének megértésének fontosságát; amelyet csak az isteni Urunk és Megváltónk Jézus Krisztus által elért győzelem tesz lehetővé.

A keresztény korszak idejét a Jelenések 6. és 7. részében ismét áttekintjük egy új téma szemszögéből; hogy a „hét pecsét”. Az első hat a színpadon szereplő főszereplőket és az idők jeleit mutatja be, amelyek a keresztény korszak felosztásának két részét jellemzik: 1844-ig, Apo.6-ig; 1844-től pedig Apo.7.

trombiták ” témája , amelyek a Jelenések 8. és 9. fejezetének első hat részében figyelmeztető büntetést jelképeznek, és a végleges büntetést a „*hetedik trombitáért*”, mindig különválasztva, a Jel. 11:15-ben 19-ben.

Az Apo.9 mögött az Apo.10 a világvége idejét célozza meg, felidézve Jézus Krisztus két nagy ellenségének, akik maguknak vallják magukat: a katolikus hit és a protestáns hit lelki helyzetét, amelyekhez csatlakozik az azóta bukott hivatalos adventizmus. 1994. A 10. fejezet zárja a könyv kinyilatkoztatásainak első részét. A fontos fő témákat azonban a következő fejezetekben tárgyaljuk és fejlesszük ki.

mélységből feltámadó fenevad ” szimbolikus néven használja megsemmisíteni a katolikus rendszer hatalmát, a „ *tengerből felemelkedő fenevadat* ” (Jel.13:1). Az Apo.7-ben említett egyetemes vallási békét így 1844-ben szerzik meg és jegyzik fel. Ezután ezt a forradalmi ^{rendszer} a küszöbön álló harmadik világháború képének vagy az Apo.9:13 "6. trombitájának" tekintve , amely az igazi A „ *második jaj* ” a Jel. 8:13 *bejelentésén keresztül kerül bemutatásra, a „ hetedik trombita* ” végső témája , amely Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésével valósul meg.

A Jelenések 12-ben a Lélek egy másik áttekintést ad nekünk a keresztény korszakról. Kiegészíti információit, különösen az ördög és angyali támogatói helyzetéről. Azt tanítja nekünk, hogy a keresztén aratott győzelme után, a Dan.10:13, 12:1-ben már idézett *Mihály égi nevében, amelyet a mennyben viselt Jézusban való emberi megtestesülése előtt, Urunk megtisztította az eget gonosz jelenlét, és hogy örökre elvesztették hozzáférésüket az Isten által teremtett égi dimenziókhoz.* Íme néhány jó hír! Jézus győzelmének boldog mennyei következményei voltak mennyei testvéreink számára, akik megszabadultak a démonok kísértéseitől és gondolataitól. Ettől a kiűzetéstől fogva a mi földi dimenziókra korlátozódnak, ahol Isten földi ellenségeivel együtt megölik őket 2030-ban, Krisztus Isten dicsőséges visszatérésekor. Ebben az áttekintésben a Lélek a „*sárkány*” és a „*kígyó*” egymásutánját ábrázolja, amelyek az ördög harcának két stratégiáját jelzik: nyílt háborút, elítélt birodalmi vagy pápai Rómát, és a rómaiak megtévesztő vallási csábítását. Vatikáni pápaság, leleplezett, szinte humanista. A héberek tapasztalataiból kölcsönzött finom képek szerint „*a föld kinyitja a száját*”, hogy elnyelje a katolikus szövetségek pápai agresszióját. Mint az imént láttuk, a munkát a francia ateista forradalmárok fogják végezni. De elindítják az agresszív, harcias hamis kereszténység protestáns csapatai is. Az áttekintés „*a nő utókorának többi része*” megemlékezésével zárul. A Lélek ezután meghatározza az utolsó idők igazi szentjeit: „*Ez azoknak a szenteknek a kitartása, akik megtartják Isten parancsolatait és megtartják Jézus bizonyágtételét*”. A Lélek ezekkel a kifejezésekkel jelöli meg azokat, akik hozzám hasonlóan ragaszkodnak az ő prófétai Kinyilatkoztatásához, és nem engedik, hogy bárki elragadja azt, és a végsőkig gyűjtik az égtől kapott gyöngyöket.

A 13. fejezet a keresztény hitet hordozó két agresszív vallási ellenséget mutatja be. Mint ilyeneket, két „*vadállattal*” ábrázolja őket, amelyek közül a második az elsőből emelkedett ki, amint azt a Genézis történetében szereplő „*tenger és föld*” szavak kapcsolata sugallja, amelyek meghatározzák őket ebben a 13. fejezetben. Az első korábban cselekedett. 1844, a második pedig csak a földi idő utolsó évében jelenik meg, ezzel az embereknek felajánlott kegyelem idejének végét. Ez a két „*vadállat*” egyrészt katolikus, az anyaegyház, másrészt az abból származó protestáns református egyházak, annak leányai.

Az 1844 óta eltelt keresztény korszaknak csak a második részét fedi le, a Rev. 14 a hetednapos adventista igazságok három üzenetét idézi az örökkévaló állapotokba: Isten dicsőségét, amely megköveteli a szent szombat gyakorlatának helyreállítását, a római katolicizmus elítélését, és elítélte a protestantizmust, amely tiszteli vasárnapját, amelyet mind a császári, mind a pápai Róma emberi és ördögi tekintélyének „*jelének*” jelöl. Amikor az előkészítő küldetés ideje egymás után véget ér a kiválasztott szentek elragadtatásával, akiket az „*aratás*” ábrázol, valamint a lázadó tanítók és minden hitetlen elpusztítása, a „*szüret*” által képzett cselekedetek, a föld újra a teremtés első napjának „*szakadéka*”, *megfosztva a földi élet minden formájától.* Életben marad azonban „*ezer évig*”, egy választott lakó, a Sátán, maga az ördög, aki az utolsó ítéletkor elpusztulására vár, valamint az összes többi lázadó ember és angyal.

A Rev.15 a próbaidő végének időpontjára összpontosít.

A Jelenések 16 felfedi " *Isten haragjának hét utolsó csapását* ", amelyek a próbaidő lejártá után az utolsó hitetlen lázadókra is sújtják, akik egyre agresszívebbek lesznek, egészen addig a pontig, hogy elrendelték az igazak megfigyelőinek halálát. isteni szombat a hetedik csapás előtt.

Nagy Babilonnak " nevezett „nagy parázna” azonosításának szentelte magát . Ezekkel a kifejezésekkel jelöli a Lélek a császári és pápai „ *nagy várost* ”, Rómát. Így világosan kiderül Isten ítélete felette. A fejezet bejelenti jövőbeli ítéletét és tűz általi pusztítását is, mert a Bárány és hűséges választottai legyőzik őt.

Nagy Babilon " „ *aratásának* ” vagy büntetésének idejét célozza meg .

A Rev. 19 Jézus Krisztus dicsőséges visszatérését és a rémült földi lázadó erőkkel való szembenézését ábrázolja.

A Rev.20 a hetedik évezred ezer évének idejét célozza meg, amelyet nagyon eltérően éltek meg, a mennyben a választottak, és a puszta földön, a Sátántól elszigetelten. Az ezer év végén Isten megszervezi az utolsó ítéletet: minden földi ember és égi angyallázadó égi és földalatti földi tűz általi megsemmisítését.

Az Apo.21 a Jézus Krisztus vére által megváltott választottak összegyűjtése által alkotott Gyülekezés dicsőségét ábrázolja. A kiválasztottak tökéletességét szemlélteti az összehasonlítás azzal, amit a föld a legdrágábban kínál az embereknek: arannyal, ezüsttel, gyöngyökkel és drágakövekkel.

Az Apo.22 képből idézi fel az elveszett Édenbe való visszatérést, amelyet megtaláltak és örökké telepítettek a bűn földjén, újjászülve és átalakulva, hogy az egyetlen nagy Isten egyetemes trónjává váljon, teremtő, törvényhozó és megváltó, aki uralkodik minden univerzumán. földi megváltottaival.

Itt ér véget a Jelenések könyvének gyors áttekintése, amelynek részletes tanulmányozása megerősíti és megerősíti az imént elmondottakat.

Hozzáteszem ezt a rendkívül spirituális magyarázatot, amely felfedi Isten elméjének rejtett gondolkodását. Nem sejtett üzeneteket közöl finom utalásokkal, hogy a Biblia megvilágosít bennünket. Azzal, hogy az Apokalipszis felépítésében ugyanazokat a folyamatokat követi, amelyeket Dánielnek adott kinyilatkoztatásainak felépítéséhez használt, Isten megerősíti, hogy „nem változik”, és „ *örökké ugyanaz* lesz ”. Ezenkívül az Apokalipszisben ugyanazt a módszert találtam három téma párhuzamba állítására, amelyek a „ *levelek a gyűlésekhez* ”, a „ *pecsétek* ” és a „ *trombiták* ”. Az Apo.5 szerint, ahol az Apokalipszist egy „ *hét pecséttel* ” lezárt könyv ábrázolja , csak a „ *hetedik pecsét* ” felnyitása engedélyezi a hozzáférést a bizonyítékokhoz, amelyek megerősítik a 8–22. fejezetekben, az értelmezéseket és a gyanúkat. fejezetek tanulmányozása által felvetett. A 7. fejezet tehát a kulcs a feltárt titkok megértéséhez. És ne lepődj meg, mert a témája pontosan a szombat, amely 1843 óta minden különbséget tett az igaz és a hamis szentség között. Ezért az Apo.7-ben megtaláljuk azt a nagy igazságot, amely 1843 tavaszán megzavarta a protestáns vallást. Az Apokalipszis csak megerősíti ezt a Dánielnek kinyilatkoztatott alapvető tanítást. De az adventizmus számára, amely ezen a napon győzedelmeskedik, az Apokalipszis 1994-re fog feltárni egy tesztet, amely sorra megrostálja azt. Ez az új fény ismét „

újra ”, „különbséget fog tenni azok között, akik Istent szolgálják, és azok között, akik nem szolgálják őt”, vagy még többet.

Második rész: az Apokalipszis részletes tanulmányozása

Jelenések 1: Prológus – Krisztus visszajövele –

az adventista téma

A prezentáció

1. vers: „*Jézus Krisztus kinyilatkoztatása, amelyet Isten adott neki, hogy megmutassa ~~szolgáinak~~, ~~szolgáinak~~ azokat a dolgokat, amelyeknek **gyorsan meg kell történniük**, és amelyet angyalának elküldésével tudatott szolgálójának, Jánosnak...*”

János, az apostol, akit Jézus szeretett, letéteményese ennek az isteni kinyilatkoztatásnak, amelyet Jézus Krisztus nevében kap az Atyától. János héberül „Yohan” jelentése: Isten adta; és ez a keresztnévem is. Nem azt mondta Jézus: „*Akinek van, annak adatik*”? Ezt az üzenetet az „*Isten*” az Atya „*adja*”, tehát korlátlan tartalommal. Mert feltámadása óta Jézus Krisztus újra felvette isteni tulajdonságait, és mennyei Atyaként a mennyből tud szolgái, pontosabban „rabszolgái” javára *cselekedni*. Ahogy a mondás tartja: „az előre figyelmeztetett az előre felfegyverzett.” Isten ezen a véleményen van, és ezt be is bizonyítja azzal, hogy kinyilatkoztatásokat intéz szolgálóihoz a jövőről. A „*minek **azonnal** meg kell történnie*” kifejezés meglepő lehet, ha tudjuk, hogy az üzenet i.sz. 94-ben hangzott el, és most 2020-2021-ben járunk, a dokumentum írásakor. Ám ha felfedezzük üzeneteit, megértjük, hogy ez „**azonnal**» szó szerinti jelentést kap, mert címzettjeik kortársak lesznek Jézus Krisztus dicsőséges visszatérésével. Ez a téma a mindenütt jelenlévő Jelenések könyvében fog szerepelni, mert a Jelenések az utolsó „adventistáknak” szól, akiket Isten kiválasztott, egy utolsó tesztben, amely a Jelenések 9:1-12 adataira épül, és amely a Jelenések 9:1-12 témájával foglalkozik. „*Ötödik trombita*”. Ebben a fejezetben az 5. és 10. vers egy „*öt hónapos*” prófétai időszakot idéz, amelyet addig félremagaráztak. A téma tanulmányozása során ez az időtartam új dátumot határozott meg, amely 1994-re, Krisztus valódi születésének 2000. évére jelentette be Jézus visszatérését. Ez a hitpróba utoljára próbára tette a hivatalos adventizmust, amely langyossá és formalisztikussá vált, és amely arra készült, hogy egyezséget kössön azokkal, akikről Isten az Apokalipszisében az ellenségeit tárja fel. 2018 óta tudom Jézus Krisztus valódi visszajövetelének dátumát, és ez nem alapul Dániel próféciáiból és a Jelenések könyvéből származó adatokon, amelyek számszerűsített időtartamai mind úgy teljesültek, hogy a megjelölt időpontokban töltötték be rostáló szerepüket. Jézus valódi visszatérése a Genézis beszámolójából érthető meg, hisz heteink hét napja az Isten által tervezett teljes terv 7000 évének képére épül, hogy megszüntesse a bűnt és a bűnösöket, és elhozza az örökkévalóságba. az első 6000 év során kiválasztott szeretett kiválasztottak. A héber szentély vagy tabernákulum arányaihoz hasonlóan a 6000 éves idő a 2000 év háromharmadából tevődik össze. Az utolsó harmad kezdetét április 3-án, 30-án Megváltónk, Jézus Krisztus engesztelő halála jelentette. Egy zsidó naptár megerősíti ezt a dátumot. Visszatérését ezért 2000 évvel később, 2030 tavaszára tűzték ki. Tudván, hogy Krisztus visszajövele olyan közel van előttünk, a „**hamarosan**” **szó.**» Jézus szavai tökéletesen igazolódnak. Így, bár az évszázadok során ismert és olvasott maradt, a Jelenések könyve zárva, lefagyva, lepecsételve maradt a vég idejéig, amely a mi nemzedékünket érinti.

2. vers: „... aki bizonyosságot tett Isten szaváról és Jézus Krisztus bizonyágtételéről, mindarról, amit látott.”

János arról tanúskodik, hogy látomását Istentől kapta. Egy látomás, amely Jézus Krisztus bizonyágtételét képezi, amelyet Jel.19:10 a „*prófécia szellemeként*” határoz meg. Az üzenet „látott” képeken és hallott szavakon alapul. Jánost elszakította a földi esetlegességektől Isten Lelke, aki képekben tárta fel előtte a keresztény korszak vallástörténetének nagy témáit; dicsőséges és félelmetes visszatérésével fog véget érni ellenségei számára.

3. vers: „*Boldog, aki olvassa és hallja a prófécia beszédeit, és megtartja, ami meg van írva! Mert közel van az idő.*”

Magamra veszem azt a részt, ami nekem jár, a prófécia szavait „*aki olvassa*” áldását, mert az Úr pontos logikai jelentést ad az olvasott igének. A magyarázatot az Iz.29:11-12-ben adja meg: „*Minden kinyilatkoztatás olyan számodra, mint egy lezárt könyv szavai, amelyeket olvasni tudó embernek adnak, mondván: Olvasd ezt! És ki válaszol: Nem tudom, mert le van pecsételve; vagy mint egy könyv, amit az ember olvasni nem tudó embernek ad, mondván: Olvasd ezt! És aki válaszol: nem tudok olvasni.*” A következő 13. vers felfedi ennek a képtelenségnek az okát: „*Az Úr azt mondta: Amikor ez a nép közeledik hozzám, szájukkal és ajkukkal tisztel engem; de a szíve távol van tőlem, és a tőlem érzett félelem csak az emberi hagyomány előírása.*” A „*lepecsételt*” vagy lezárt kifejezés az Apokalipszis azon aspektusát írja le, amely olvashatatlan, mert le van pecsételve. Ezért engem, az utolsó idők másik Jánosát hívott el Isten, hogy teljesen felnyissuk és feloldjuk; ezt azért, hogy minden igaz választottja „*hallja és megtartsa*” a prófécia szavaiban és képeiben kinyilatkoztatott igazságokat. Ezek az igék azt jelentik, hogy „megérteni és gyakorlatba ültetni”. Ebben a versben Isten figyelmezteti választottait, hogy ők megkapják a Krisztusban élő testvéreik egyikétől, „*az olvasótól*” azt a fényt, amely megmagyarázza a prófécia titkait, hogy ők viszont örüljenek, és átadhassák tanítását. gyakorlatba. Amint Jézus idejében, itt is szükség lesz hitre, bizalomra és alázatra. Ezzel a módszerrel Isten megrostálja és eltávolítja azokat az embereket, akik túl büszkék ahhoz, hogy tanítsák őket. Ezért azt mondom a választottaknak: „*Felejtsd el az embert, ezt a kis hivatalos fordítót és továbbítót, és nézz az igazi Szerzőre: a Mindenható Istenre, Jézus Krisztusra.*”

4. vers: „*János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és béke attól, aki van, aki volt és aki eljövendő, és a hét lélektől, aki az ő trónja előtt van...*”

hét összeállítás” említése gyanús, mert a nagy A-val írt *Assembly* örökké egy. A „*hét gyülekezet*” ezért szükségszerűen Jézus Krisztus egyesített gyülekezetét jelöli hét megjelölt és egymást követő korszakban. A dolog beigazolódik, és már tudjuk, hogy Isten a keresztény korszakot 7 meghatározott időre osztja. Az Ázsiára való hivatkozás hasznos és indokolt, mivel a 11. versben szereplő városok nevei Kis-Ázsiában, a mai Törökországtól nyugatra fekvő ókori Anatóliában léteznek. A Szellem már megerősíti Európa határát és az ázsiai kontinens kezdetét. De az *Ázsia* szó, mint az *Anatólia* szó, spirituális üzenetet rejt. Ezek jelentése: **felkelő nap** akkádul és görögül, és így Isten Jézus Krisztus által meglátogatott táborát, a „*felkelő napot*” sugallják a Lukács 1:78-79-ben: „

Istenünk irgalmasságának hála, aminek erejével **a felkelő nap** meglátogatott minket a magasból, hogy világosságot adjon a sötétségben és a halál árnyékában ülőknek, hogy lépéseinket a béke útján terelje. » Ő a Mal.4:2 „igazság napja ” is: „De nektek, akik félitek nevemet, felkel **az igazság napja** , és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt; ki fogsz ugrani, mint borjú az istállóból. ” Az üdvözlés képlete összhangban van azokkal a levelekkel, amelyeket a keresztények János idejében váltottak. Istent azonban egy új, eddig ismeretlen kifejezés jelöli: „ attól, aki van, aki volt és aki eljön ”. Ez a kifejezés az eredeti görög nyelvben és más fordításokban csak Isten héber nevének jelentését tükrözi: „YaHWéH”. Ez a „lenni” ige egyes szám harmadik személyben konjugálva a héber tökéletlen idejében. Ez a tökéletlennek nevezett idő kifejezi a megvalósult, ami időben kiterjed, mert a jelen idő nem létezik a héber ragozásban. „ És ki jön ”, tovább erősíti Jézus Krisztus visszajövetelének témáját, az adventizmust. A keresztény hit megnyitása a pogányok előtt így megerősítést nyer; nekik igazítja Isten a nevét. Aztán egy másik újdonság jelenik meg a Szentlélek megjelölésére: „ a hét Szellem, aki trónja előtt van ”. Ez az idézet a Rev.5:6-ban fog megjelenni. A 7-es szám a megszentelődést jelöli, ebben az esetben a teremtményeibe kiárasztott isteni Szellemét, tehát „ trónja előtt ”. A Jel.5:6-ban a „megölt bárány” ezekhez a szimbólumokhoz kapcsolódik, a prófécia tehát megerősíti Jézus Krisztus isteni mindenhatóságát. Az „ Isten hét szellemét ” a héber tabernákulum „ hétágú gyertyatartója ” jelképezi, amely Isten üdvösségi tervét prófétálja. Programja így világosan körvonalazódott. Mivel Ádám 4000 éves, és halálával Jézus április 3-án, 30-án kiengeszteli a választottak bűneit, ezzel megszakítja a bűn fátylát, és megnyitja a mennybe a kiválasztottak számára, akik a programozott hatezer év utolsó kétezerében váltak meg. a világ végezetéig szétszórt választottak kiválasztására az egész föld nemzetei között.

5. vers: „ ...és Jézus Krisztustól, a hűséges tanútól, a halottak elsősülöttétől és a föld királyainak fejedelmétől! Annak, aki szeret minket, aki vére által megszabadított minket bűneinktől .

A „ Jézus Krisztus ” név ahhoz a földi szolgálathoz kapcsolódik, amelyet Isten elvégezni jött a földön. Ez a vers a kegyelem által végzett üdvösség elnyerése érdekében végzett munkáira emlékeztet bennünket, amelyet csak választottainak ajánl fel. Istenhez és értékrendjéhez való tökéletes hűségében Jézus „ a hűséges tanú ” volt a minta, amelyet utánozni kellett minden idők apostolai és tanítványai számára, beleértve a mieinket is. Halálát az első olyan állat halála jövendölte, akit megöltek, hogy Ádám és Éva meztelenségét öltse magukra bűnük után. Átala tehát valóban ő volt a „ halottak elsősülöttje ”. De az is, hogy isteni fontossága miatt egyedül a halála volt képes és ereje elítélni az ördögöt, a bűnt és a bűnösöket. Ő továbbra is az „ elsősülött ”, mindenekelőtt az „elsősülött” a vallástörténetben. A választottai bűnének megváltásához szükséges halálára gondolva ölte meg Isten a lázadó Egyiptom minden „ elsősülött ” emberét és állatát, a bűn képmását, hogy „ megszabadítsa ” héber népét a rabszolgaságból. már a „ bűn ” szimbóluma és képe . Mint „ elsősülöttet ”, a szellemi születési jog őt illeti meg. Azáltal, hogy Jézus „ a föld királyainak fejedelmének ” mutatja be magát, a megváltottak szolgája lesz. A „ föld királyai ” azok, akik vére által megváltva lépnek be országába; örökölni fogják a megújult

földet. Megdöbbenő dolog felfedezni azon égi lények alázatának, együttérzésének, barátságának, testvériségének és szeretetének szintjét, akik hűek maradtak a mennyei élet isteni normáihoz. A földön Jézus megmosta apostolai lábát, miközben megerősítette, hogy ő „*a Mester és az Úr*”. A mennyben örökké ő lesz a „királyainak” „*fejedelme*”. De a „*királyok*” testvéreik szolgálói is lesznek. A „*fejedelem*” cím megadásával Jézus az ördög szintjére helyezi magát, ellenfele és legyőzött vetélytársa, akit „*e világ fejedelmének*” nevez. Isten Jézusban való megtestesülését a két „*fejedelem*” szemtől szembe való találkozása motiválta; a világ és teremtményeinek sorsa a nagy győztes Jézus Michael YaHWÉH erejétől függ. Jézus azonban csak részben köszönheti győzelmét isteni mivoltának, mert 4000 évvel az első Ádám által elvesztett harc után egyenlő feltételekkel, a miénkkel azonos hústestben harcolt az ördög ellen. Lelkiállapota és eltökéltsége, hogy győzni akar, hogy megmentse választottait, egyedül adta meg a győzelmét. Megnyitotta az utat választottai előtt, megmutatva, hogy egy engedelmes „*bárány*” a hűség és igaz Isten segítségével képes legyőzni a húst és szellemet felfaló „*farkasokat*”.

6. vers: „*Aki pedig királysággá tett minket, papokká Istennek, az ő Atyjának, annak legyen dicsőség és hatalom örökkön-örökké! Ámen!* »

János az, aki meghatározza, hogy mi képezi a választottak gyűlését. Jézus Krisztusban az ókori Izrael az ószövetség szertartásaiban megjövendőlt szellemi formákban folytatódik. Azáltal, hogy a „*királyok királyát és az urak Urát*” szolgálják, az igazi választottak részt vesznek királtságában, és vele együtt a mennyek országának polgárai. Szellemi „*papok*” is, mert testük templomában szolgálnak, ahol Istent szolgálják, és szentségben ajánlják fel magukat az ő szolgálataért. Istenhez intézett imáik révén pedig közvetítik Jeruzsálem ősi templomának tömjénoltárán kínált parfümököt. Jézus és az Atya elválasztása félrevezető, de megfelel annak a felfogásnak, amelyet sok hamis keresztény a témáról alkot. Ez annyit tesz, hogy azt állítjuk, hogy „*tiszteli*” a Fiút az Atya rovására. Ez 321. március 7. óta a keresztény hit hibája vagy bűne. Sokak számára a szombati nyugalom olyan szertartás, amely csak a régi szövetség, az Atya adományozási korszaka szerinti zsidókra vonatkozott. Mivel az Atya és Jézus csak egy személy, elszenvedik Jézus haragját, akit úgy gondoltak, hogy tisztelnek. Jézus Atyaként való isteni természetében, és mindörökké, „*a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké! Ámen!* » „*Ámen*”, ami azt jelenti: igaz! Igazából!

Adventista téma

7. vers: „*Íme, a felhőkkel jön. És minden szem meglátja, még azok is, akik átszúrták; és a föld minden törzse gyászolni fog miatta. Igen. Ámen!* »

Pontosan amikor visszatér, Jézus megmutatja dicsőségét és hatalmát. Az Apostolok Cselekedetei 1:11 szerint vissza fog térni „*ugyanúgy, ahogyan felment a mennybe*”, de visszatérése rendkívüli mennyei dicsőségben lesz, amely megrémíti ellenségeit; „*azok, akik átszúrták őt*” azzal, hogy szembeszálltak valódi tervével. Mert ez a kifejezés csak az ő eljövételével egyidős emberi lényekre vonatkozik. Amikor szolgálait halállal fenyegetik vagy megölték, Jézus osztozik sorsukban, mert azonosul velük: „*És a király azt válaszolja nekik: Az*

igazat mondom nektek, valahányszor ezt tettetek eggyel a legkisebbek közül. testvéreim, ti készítettek nekem. (Mt 25:40).” A zsidók és az őt keresztire feszítő római katonák nem szerepelnek ebben az üzenetben. Isten Lelke ezt a cselekedetet minden embernek tulajdonítja, aki akadályozza üdvözítő munkáját, és megghiúsítja saját és mások kegyelmi és örök üdvösségének felajánlását. Jézus „ *a föld törzseire* ” hivatkozva a hamis keresztényeket célozza meg, akiken keresztül Izrael törzseit feltehetően kiterjesztik az új szövetségre. Visszatérésekor rájönnek, hogy az igazi választottját készülnek megölni, jogos okuk lesz a siránkozásra, felfedezve magukban az őket megmentő Isten ellenségeit. A legutolsó napok programjának részletei a Jelenések könyvének fejezetei között szétszórva derülnek ki. De mondhatom, hogy a Jelenések 6:15-16 ezekkel a szavakkal írja le a jelenetet: *” A föld királyai, a nagyok, a katonai parancsnokok, a gazdagok, a hatalmasok, a rabszolgák és a szabadok elbújtak barlangokban és hegyi szikláknak. És mondának a hegyeknek és a szikláknak: Boruljatok ránk, és rejtsetek el minket a trónuson ülő színe elöl és a Bárány haragja elöl. ”*

8. vers: *„ Én vagyok az alfa és az ómega, ezt mondja az Úr Isten, aki van, aki volt és aki eljövendő, a Mindenható. »*

Aki így fejezi ki magát, az az édes Jézus, aki a mennyben találta meg isteni dicsőségét, ő a *„Mindenható”*. Elég, ha ezt a verset összekapcsoljuk a Jel.22:13-16 verseivel, hogy bizonyítékunk legyen: *„ Én vagyok az alfa és az ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég... /... Én, Jézus, én vagyok elküldte angyalomat, hogy igazolja ezeket a dolgokat neked a gyülekezetekben. Én vagyok Dávid gyökere és magva, a fényes hajnalcsillag .”* A 4. vershez hasonlóan Jézus a teremtő Isten, Mózes barátja attribútumai alatt mutatkozik be, akinek héber neve „YaHWéH” a Exo.3:14 szerint. De pontosítom, hogy Isten neve attól függően változik, hogy ő nevezi-e el magát, vagy az emberek nevezik: „Én vagyok” lesz „Ő” a „YaHWéH” alakban.

alfa és omega ” kifejezés összefoglalja az Isten által a Bibliában felajánlott teljes kinyilatkoztatást, az 1Mózes 1-től a Jelenések 22-ig. Azonban 2018 óta a „hatezer” év prófétai jelentése a hat napnak adott „hatezer” év. hetet megerősítettek anélkül, hogy megkérdőjelezték volna annak értékét, mint hat valódi nap, amely alatt Isten megteremtette a földet és az életet, amelyet támogatnia kellett. De megtartva prófétai jelentésüket, ez a hat nap vagy „6000” év lehetővé tette, hogy 2030 tavaszára meghatározzuk Jézus Krisztus végső győzelmes visszatérését és hűséges szentjei elragadtatását. Az *„ alfa és ómega ”* kifejezésen keresztül Jézus kulcsot ad utolsó napi szenteinek, amely lehetővé teszi számukra, hogy felfedezzék második eljövételének valós idejét. De 2018 tavaszáig kellett várnunk, hogy megértsük, hogyan használjuk ezt a 6000 évet, és 2022. január 28-án, hogy ezeket a kifejezéseket társítsuk: „alfa és omega”, „kezdet és vég ” .

9. vers: *„ Én, János, a testvéred, aki osztozok veled a nyomorúságban, a királyságban és a kitartásban Jézusban, a Patmosz nevű szigeten voltam Isten igéje és Jézus bizonyágtétele miatt. »*

Jézus Krisztus igazi rabszolgája számára ez a három dolog összefügg: a nyomorúságban lévő rész, a királyságban való rész és a kitartás része Jézusban. János arról a kontextusról tesz tanúbizonyosságot, ahol megkapta isteni látomását.

Miután a rómaiak láthatóan elpusztíthatatlannak találták, végül elszigetelték Patmosz szigetén, száműzetésben, hogy tanúvallomását férfiakra korlátozzák. Egész életében nem szűnt meg bizonyóságot tenni Isten szaváról, hogy dicsőítse Jézus Krisztust. De azt is megérthetjük, hogy Jánost Patmoszba vitték, hogy nyugalomban fogadja Jézus bizonyágtételét, amely a Kinyilatkoztatást jelenti, és amelyet ott kapott Istentől.

Közben jegyezzük meg, hogy a Dániel és a Jelenések könyve két próféciájának két szerzőjét csodálatos módon megvédte Isten; Dánielt megmentik az oroszán fogaitól, Jánost pedig sértetlenül szabadítják ki a forró olajjal teli kádból. Tapasztalataik leckét adnak nekünk: Isten különbséget tesz szolgálói között azáltal, hogy erőteljesen és természetfeletti módon megvédi azokat, akik a legjobban dicsőítik őt, és olyan mintát mutat be, amelyet különösen bátorítani szeretne. A prófétai szolgálat tehát az 1Kor.12:31-ben „*kiválóbb útként*” van megjelölve. De vannak próféták és próféták. Nem minden próféta arra hivatott, hogy látomásokat vagy próféciákat fogadjon Istentől. De minden választott prófétálásra buzdít, vagyis arra, hogy tanúskodjanak felebarátaiknak az Úr igazságairól, hogy üdvösségre vezessék őket.

János nézete az adventista időkről

10. vers: „*Lélekben voltam az Úr napján, és hangos hangot hallottam magam mögött, mint a trombitaszót.*”

„*Úr napja*” kifejezés a tragikus értelmezéseknek kedvez. Bibliafordításában JN Darby nem habozik a „vasárnap” szóval lefordítani, amelyet Isten az ördög által vezetett „fenevad” hervadó „jelének” tekint a Jelenések 13:16 - ban ; ez közvetlenül ellenkezik királyi „*pecsétjével*”, megszentelt pihenésének hetedik napjával. Etimológiailag a "vasárnap" szó jelentése "az Úr napja", de a probléma abból adódik, hogy a hét első napját a pihenésnek szenteli, amit Isten soha nem rendelt el, mivel a maga részéről örökké szentelték. ezt a hetedik napon használja. Mit jelent tehát valójában „*az Úr napja*”, amelyet ebben a versben idézünk ? De a 7. versben már megadták a választ: „*Íme, a felhőkkel jön.*” » Itt van az „*Úr napja*”, amelyet Isten megcéloz: „*Íme, elküldöm hozzátok Illést, a prófétát, mielőtt eljön Jahve napja, az a nagy és rettenetes nap . (Mal.3:5)*” ; az, aki megteremtette az adventizmust és annak három „elvárását” Jézus visszajövetelével kapcsolatban, amelyek már teljesültek e három megpróbáltatás minden jó és rossz következményével együtt, 1843-ban, 1844-ben és 1994-ben. Így 94-ben élő Jánost a Szellem a hetedik évezred legelején, ahol Jézus visszatér isteni dicsőségében. Szóval mi van ***mögötte*** ? A keresztény korszak teljes történelmi múltja; Jézus halála óta a keresztény vallás 2000 éve; 2000 év, amely alatt Jézus választottai között állt, és a Szentlélek által segített nekik legyőzni a gonoszt, ahogyan ő maga győzte le az ördögöt, a bűnt és a halált. A „*mögötte*” hallható „*hangos hang*” Jézusé, aki „*trombitaként*” közbelép, hogy figyelmeztesse választottait, és feltárja előttük azoknak az ördögi vallási csapdáknak a természetét, amelyekkel az életük során mindenhol találkozhatnak. „*hét*” korszak, amelyet a következő vers fog megnevezni.

11. vers: „*Aki azt mondta: Amit látsz, írd le egy könyvbe, és küldd el a hét gyülekezetnek: Efezusba, Szmirnába, Pergamosba, Tiatirába, Szardiszbába, Filadelfiába és Laodiceába.*”.

Úgy tűnt, hogy a szöveg látszólagos formája címzettként, szó szerint, Ázsia János korának megnevezett városait mutatta be; mindegyiknek megvan a maga üzenete. De ez csak egy megtévesztő látszat volt, hogy elfedje Jézus üzeneteinek valódi jelentését. Az egész Bibliában az embereknek tulajdonított tulajdonnevek gyökérben rejtett jelentéssel bírnak, héberből, káldeusból vagy görögből. Ez az elv a hét város görög nevére is vonatkozik. Minden név felfedi az általa képviselt korszak jellegét. És az a sorrend, ahogy ezek a nevek megjelennek, megfelel az Isten által programozott időbeli előrehaladás sorrendjének. Látni fogjuk a Jelenések 2. és 3. tanulmányában, ahol e nevek sorrendjét tiszteletben tartják és megerősítik, ennek a hét névnek a jelentése, de az első és az utolsóé, „Efezus és Laodicea” egyedül nekik tárja fel, a Szellem által használt hasznót. Az „indítani” és az „elítélt embereket” jelenti, a keresztyén kegyelem korszakának „*alfáját és ómegáját, kezdetét és végét*”. Nem csoda, hogy Jézus a 8. versben ezzel a meghatározással mutatkozott be: „*Én vagyok az alfa és az ómega*”. Így nyilvánítja jelenlétét hűséges rabszolgáinál, az egész keresztyén korszakban.

12. vers: „*Megfordultam, hogy tudjam, milyen hang beszél hozzám. És amikor megfordultam, hét arany gyertyatartót láttam,*

megfordulás” cselekménye arra készíteti Jánost, hogy az egész keresztyén korszakot szemlélje, mióta ő maga Jézus dicsőségben való visszatérésének pillanatába került. A „*mögött*” pontosság után itt van a „*megfordultam*” és ismét az „*és miután megfordultam*”; a Szellem erősen ragaszkodik ehhez a múltba tekintéshez, hogy logikájában kövessük azt. És akkor mit lát Jean? „*Hét arany gyertyatartó*”. Itt is olyan gyanús a dolog, mint a „*hét szerelvény*”. A „*gyertyatartó*” mintát ugyanis a héber tabernákulumban találták, és hét ága volt, amelyek már együtt jelképezték Isten Lelkének és fényének megszentelését. Ez a megfigyelés azt jelenti, hogy akár csak a „*hét A szerelvények*”, a „*hét gyertyatartó*” Isten fényének megszentelését jelképezi, de hét pillanatban az egész keresztyén korszakban. A gyertyatartó egy korszak kiválasztottjait jelképezi, Isten Lelkének olaját kapja, amelytől függ, hogy fényével megvilágosítsa a választottakat.

Egy nagy csapás bejelentése

13. vers: „*És a hét lámpatartó között egy emberfiához hasonló, hosszú köntösbe öltözve, és arany övvel a mellén.*»

Itt kezdődik az Úr Jézus Krisztus szimbolikus leírása. Ez a jelenet Jézus ígéreteit szemlélteti: Lukács 17:21: „*Senki sem mondja: itt van, vagy: ott van. Mert íme, Isten országa köztetek van.*» ; Máté 28:20: „*És tanítsd meg őket, hogy megtartsák mindazt, amit parancsoltam neked. És íme, én veletek vagyok mindenkor, a világ végezetéig.*”. Ez a látomás nagyon hasonlít a Dániel 10. fejezetéhez, ahol az 1. vers úgy mutatja be, mint egy „*nagy csapást*” a zsidó nép

számára. A Jelenések 1. könyve tehát szintén „*nagy csapást*” hirdet, de ezúttal a Keresztény Gyűlés számára. A két vízió összehasonlítása nagyon tanulságos, mert a részletek a két nagyon eltérő történelmi kontextushoz igazodnak. A bemutatandó szimbolikus leírások Jézus Krisztusra vonatkoznak, végső dicsőséges visszatérésének összefüggésében. A két „*balesetben*” az a közös, hogy az Isten által egymás után létrejött két szövetség végén következnek be. Hasonlítsuk össze most a két látomást: „... *az ember fia*” ebben a versben „*ember*” volt *Dánielben*, mert Isten még nem testesült meg Jézusban. Éppen ellenkezőleg, az „*ember fiában*” megtaláljuk az „*ember fiát*”, akit Jézus folyamatosan megnevez, amikor az evangéliumokban beszél róla. Ha Isten annyira ragaszkodott ehhez a kifejezéshez, az azért van, mert ez legitimálja az emberek megmentésének képességét. Itt van „*hosszú köntösbe öltözve*”, „*vászonba öltözve*” *Dánielben*. Ennek a *hosszú köntösnek* a jelentését a Jel.7:13-14 adja meg. Azok viszik, akik az igaz hit vértanúiként halnak meg: „*Az egyik vén pedig így válaszolt nekem: Kik azok, akik fehér ruhába vannak öltözve, és honnan jöttek? Mondtam neki: Uram, te tudod. És azt mondta nekem: Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból származnak; megmosták ruháikat, és megfehéřítették a bárány vérében.*”. Jézus „*arany övet visel a mellén*”, vagy a szívéen, de „*derekáján*”, az erő jelképeit *Dánielnél*. Az „*arany öv*” pedig **az igazságot szimbolizálja** az Ef.6:14 szerint: „*Állj hát meg: övezd fel az igazságot derekadra; öltsd fel az igazság mellvértjét*”; „*Jézushoz hasonlóan az igazságot csak azok tisztelik, akik szeretik.*

14. vers: „*A feje és a haja fehér volt, mint a fehér gyapjú, mint a hó; szeme olyan volt, mint a tűzláng;* »

A fehér, a tökéletes tisztaság jelképe, Jézus Krisztus Istent jellemzi, aki ennek következtében rettenetesen viseli a bűnt. A „*nagy csapás*” bejelentésének azonban csak a bűnösök megbüntetése lehet a célja. Ez az ok mindkét csapásra vonatkozik, így itt és *Dánielnél* találjuk Istent, a nagy Bírót, akinek „*szemei olyanok, mint a tűz lángja*”. Tekintete felemészti a bűnt vagy a bűnöst, de Jézus választotta úgy dönt, hogy lemond a bűnről, ellentétben az álzsídó és hamis keresztény lázadóval, akit Jézus Krisztus ítélete végső soron megemészti. És ennek a „*szerencsétlenségnek*” a végső kontextusa történelmi ellenségeit jelöli ki, mind e könyv fejezeteiben és *Dániel* fejezeteiben. Az Apo.13 két „*vadállat*” aspektusaként mutatja be őket, amelyeket a „*tenger és föld*” nevükkel azonosítanak, és a katolikus hitet és az abból származó protestáns hitet jelöli, amint a nevük is sugallja az 1Móz 1:9-10 szerint. Visszatérésekor a két szövetséges vadállat eggyé válik, egyesülve, hogy megküzdjenek szombatjával és híveivel. Ellenségei meg fognak rettegni, a Jel.6:16 szerint, és nem fognak megállni.

15. vers: „*Lábai olyanok voltak, mint az égő bronz, mintha kemencében égne; és a hangja olyan volt, mint a sok víz zaja.* »

Jézus lába olyan tiszta, mint teste többi része, de ezen a képen beszennyeződnek a lázadó bűnösök véréen taposva. A Dán 2:32-höz hasonlóan a „*réz*”, egy tisztátalan ötvözött fém, a bűnt szimbolizálja. A Jelenések 10:2-ben ezt olvassuk: „*Kis nyitott könyv volt a kezében. **Jobb lábát a tengerre tette, bal lábát a földre tette***”; „*Jel.14:17-től 20-ig a „szőlőszüret” nevet adja ennek a*

műveletnek ; A „ sok víz ” a Jel. 17:15-ben „ népeket, sokaságot, nemzetet és nyelvet ” jelképez, akik szövetséget kötnek „ a parázna Nagy Babilonnal ”; név, amely a pápai római katolikus templomot jelöli. Ez a tizenegyedik órás szövetség egyesíti őket, hogy ellenálljanak az Isten által megszentelt szombatnak. Odáig mennek, hogy úgy döntenek, megölik hűségesek megfigyelőit. Ezért megértjük igazságos haragjának jelképeit. A látomásban Jézus megmutatja választottainak, hogy az ő egyetlen személyes isteni „ hangja ” erősebb, mint a föld összes népének hangja együttvéve.

16. vers: „ Hét csillag volt a jobb kezében. Szájából éles, kétélű kard jött ki; és az arca olyan volt, mint a nap, amikor erejében ragyog. »

A „ jobb kezében ” tartott „ hét csillag ” szimbóluma állandó uralmára emlékeztet, amely egyedül adhatja Isten áldását; oly gyakran és masszívan helytelenül állítják hitetlen ellenségei. A csillag a vallási hírnök szimbóluma, hiszen az 1Móz 1:15 csillagához hasonlóan szerepe az, hogy „megvilágosítsa a földet”, az ő esetében az isteni igazságosság. Hazatérése napján Jézus feltámasztja (újjaéleszti, vagy egy pillanatnyi, halálnak nevezett teljes megsemmisülés után újra feltámasztja) választottait minden korszakból, amelyet a hét gyülekezet neve jelképez. Ebben a dicsőséges kontextusban számára és hűségesek választottai számára „ Isten Szavaként ” mutatja be magát, akinek „ éles kétélű kard ” szimbólumát idézi a Zsid.4:12. Ez az az óra, amikor ez a kard életet és halált ad, a Bibliában megírt isteni szóban megmutatkozó hit szerint, amelyet Jel.11:3 jelképez, mint Isten „ két tanúját ”. Az emberben csak az arc megjelenése azonosítja őket, és teszi lehetővé megkülönböztetésüket; ezért a par excellence azonosítás eleme. Ebben a látomásban Isten az arcát is a megcélzott kontextushoz igazítja. Dánielnél a látomásban Isten „ villámmal ” szimbolizálja az arcát, amely a görög Zeusz isten tipikus jelképe, mert a prófécia ellensége IV. Antiokhosz király görög szeleukida népe lesz, akik beteljesítették a próféciát – 168 In. az Apokalipszis látomása, Jézus arca is ellenségének megjelenését ölti, aki ezúttal „ a nap, amikor erejében sütt ”. Való igaz, hogy ez az utolsó kísérlet, hogy kiirtsák a földről a szent isteni szombat bármely megfigyelőjét, a lázadók harcának csúcspontja a császár által 321. március 7-én megállapított "a legyőzhetetlen nap napjának" tiszteletben tartása mellett. Konstantin 1st. Ez a lázadó tábor maga előtt találja „ az isteni igazságosság napját ” teljes isteni erejében, és ez 2030 tavaszának első napján.

17. vers: „ Amikor megláttam, úgy borultam a lábaim elé, mintha meghaltam volna. Jobb kezét rám tette, mondván: Ne félj! »

Ezzel a reakciójával John csak előre látja azoknak a sorsát, akik szembekerülnek vele, amikor visszatér. Dániel is hasonlóan viselkedett, és Jézus mindkét esetben megnyugtatja és megerősíti hűségesek szolgáját, rabszolgáját. A „ jobb keze ” megerősíti áldását, és hűségében, a másik tábor lázadóival ellentétben, a kiválasztottnak nincs oka félni Istentől, aki szeretetből jön, hogy megmentse. A „ ne félj ” kifejezés megerősíti azt a végső szövegkörnyezetet, amelyet 1843 óta jellemez a Jelenések 14:7 első angyalának ez az adventista üzenete: „ Hangos hangon így szólt: **Féltétek Istent, és adjatok neki dicsőséget**, mert eljön az ő órája. eljött az ítélet; és boruljatok le előtte, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait. » ; vagyis a teremtő Isten.

18. vers: „*Én vagyok az első és az utolsó, és az élő. halott voltam; és íme, én élek örökkön-örökké. Nálam vannak a halál és a pokol kulcsai.* »

Valóban Jézus, az ördög, a bűn és a halál legyőzője fejezi ki magát ezekkel a kifejezésekkel. Az *"első és utolsó"* szavai megerősítik a prófécia által lefedett idők kezdetének és végének üzenetét, ugyanakkor Jézus megerősíti életadó isteni mivoltát elsőtől az utolsóig, emberi teremtményei között. Aki „*a halál kulcsait birtokolja*”, annak hatalma van eldönteni, ki éljen és ki haljon meg. Visszatérésének órája az, amikor szentjei feltámadnak az „*első feltámadásban*”, amely a „*Krisztusban áldott halottaknak*” van fenntartva a Jel.20:6 szerint. Meneküljünk ki a görög és római örökség hamis kereszténység hagyományainak minden mítoszából, és értsük meg, hogy „*a halottak sírja*” egész egyszerűen a föld talaja, amely összegyűjtötte a porrá változott halottakat, ahogy az a Gen. 3:19: „*Arcod verejtekében eszel kenyeret, amíg vissza nem térsz a földre, ahonnan elvitték; mert por vagy, és porrá térsz vissza.*”. Ezeknek a maradványoknak soha többé nem lesz haszna, mert Teremtőjük isteni emlékezetébe vésett teljes személyiségükkel feltámasztja őket egy *romolhatatlan égitestben* (1Kor.15:42), amely azonos az Istenhez hűséges angyalokéval: „*Mert a feltámadáskor az emberek sem nem házasodnak, sem nem házasodnak, hanem olyanok lesznek, mint az Isten angyalai a mennyben.* Máté 22:30”.

A jövőről szóló prófétai üzenet megerősítést nyer

19. vers: „*Írd meg tehát, amit láttál, ami van, és ami ezután következik.*”

Ebben a meghatározásban Jézus megerősíti a keresztény korszak globális idejének prófétai lefedését, amely dicsőségben való visszatérésével ér véget. Az apostoli idő a „*melyet láttál*” kifejezéssel foglalkozik, és így Isten Jánost az apostoli szolgálat hiteles szemtanújának nevezi. Tanúja volt a Jel 2:4-ben idézett Kiválasztott „*első szerelmének*”. „... azok, akik” ennek az apostoli időnek a végére vonatkozik, amelyben János él és tevékeny. A „... és az utánuk következők” azokat a vallási eseményeket jelöli, amelyek Jézus Krisztus visszatéréséig, és azon túl, a hetedik évezred végéig zajlanak.

20. vers: „*A hét csillagnak, amelyet jobb kezemben láttál, és a hét arany gyertyatartónak a titka. A hét csillag a hét egyház angyala, a hét lámpatartó pedig a hét egyház.*”.

„*A hét gyülekezet angyalai*” mind a hét korszak kiválasztottjai. Mert az „*angyal*” szó a görög „*aggelos*” szóból hírvivőt jelent, és csak akkor jelöli az égi angyalokat, ha az „*égiek*” szó pontosítja. Hasonlóképpen, a kommentáromban gyanúsított „*hét gyertyatartó*” és a „*hét szerelvény*” itt van összerakva. A Lélek tehát megerősíti értelmezésemet: a „*hét gyertyatartó*” Isten fényének megszentelését jelenti a „*hét gyülekezet*” névvel jelölt hét korszakban.

Jelenések 2: Krisztus gyülekezete indulásától 1843-ig

levelek témájában a Jelenések 2-ben négy üzenetet találunk, amelyek a 94 és 1843 közötti időt célozzák meg, a Jelenések könyve 3-ban pedig három üzenetet, amelyek az 1843-44-től 2030-ig tartó időszakot fedik le. az első és az utolsó *betűk* közül : „ *Efézus* és *Laodicea* ”, ami rendre azt jelenti: dobáló és megítélt emberek; a keresztény kegyelem korszakának kezdete és vége. A Jelenések 2-ben, a fejezet végén a Lélek felidézi az „Krisztus visszatérésének adventista témájának” kezdetét, amely a Dán 12:11-ben előre meghatározott 1828-as dátumot célozza meg. Emellett az idők egymásutánjában a Jelenések könyve 3. fejezetének kezdete jogosan köthető az 1843-as dátumhoz, amely az adventista hitpróba kezdetét jelentette. Egy adaptált üzenet érkezik a bevált protestáns hit szentesítésére: „ *Meghaltál* ”. Ezekre a magyarázatokra azért volt szükség, hogy megerősítsék az üzenetek kapcsolatát a Dánielnél megállapított dátumokkal. De a Jelenések látomása olyan kinyilatkoztatásokat hoz a keresztény korszak kezdetéről, amelyeket Dániel nem fejlesztett ki. Azok a levelek vagy üzenetek, amelyeket Jézus szolgáihoz intézett korszakunk során, eloszlatják a hamis és félrevezető illúziók vallási félreértését, amely keresztény hívők sokaságát érinti. Ott találjuk meg az igazi Jézust jogos követeléseivel és mindig

jogos szemrehányásaival. A Rev.2 négy *betűje* egymás után négy, 94 és 1843 közötti korszakot céloz meg.

1. periódus : Efézus

94-ben Krisztus Gyülekezete elindításának utolsó tanúja

1. vers: **Írd meg az efezusi gyülekezet angyalának** : *Ezt mondja az, aki a hét csillagot tartja jobbjában, aki a hét arany lámpatartó között jár :*

Ephesus néven , amely a görög "Ephesus" első fordításából származik, ami azt jelenti, hogy elindítani, Isten beszél szolgálóihoz Krisztus Gyülekezetének elindítása idejétől, Domitianus római császár idejétől (81-96).). A Lélek tehát azt az időt célozza meg, amikor János megkapja Istentől azt a kinyilatkoztatást, amelyet leír nekünk. Ő az utolsó apostol, aki csodálatos módon életben maradt, és egyedül ő az utolsó szemtanúja Jézus Krisztus Gyülekezete elindításának. Isten felidézi isteni erejét; egyedül ő az, aki „*jobb kezében tartja*”, áldásának jelképe, választottjai élete, a „*csillagok*”, akiknek munkáit ítéli, hitük gyümölcseit. Esettől függően áld vagy átkoz. Isten „*jár*”, értse meg, hogy tervének idejében halad előre azáltal, hogy nemzedékről nemzedékre kíséri választottai életét és a világ eseményeit, amelyeket ő szervez vagy harcol: „és tanítsa meg őket, hogy tartsák be mindazt, amit én előírtam . *neked. És íme, én veletek vagyok mindenkor, a világ végezetéig. Máté 28:20.*” Választottjainak a világ végezetéig végre kell hajtaniuk azokat a cselekedeteket, amelyeket előre elkészített nekik: „*Mert az ő alkotása vagyunk, Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtve, amelyeket Isten eleve elkészített, hogy mi gyakorolni őket. Ef.2:10.*” És alkalmazkodniuk kell a hét korszak mindegyikében megkövetelt sajátos feltételekhez. Mert az „Efézusban” *adott lecke* a hét korszakra érvényes; a „*jobb kezében tartott hét csillagot*” hagyhatja, hogy leessen és a földre hulljon, amelyek a lázadó keresztényekre vonatkoznak. Emlékezzen arra a gondolatra, hogy a „*gyertyatartó*” csak akkor hasznos, ha világít, és ahhoz, hogy világítson, meg kell tölteni olajjal, ami az isteni Szellem szimbóluma.

2. vers: „*Ismerem tetteidet, fáradozásodat és kitartásodat. Tudom, hogy ki nem állhatod a rosszfiúkat; hogy próbára tetted azokat, akik magukat apostoloknak mondják, és akik nem azok, és ezt meg is tetted talált hazugokat; »*

Figyelem ! Az igeragozási igeidők rendkívül fontosak, mivel ezek határozzák meg az apostoli korszak megcélzott idejét. Ebben a versben a jelen időben konjugált ige a 94. évre vonatkozik, míg a múlt idejű ige a Néro római császár üldöztetései idejére, a 65. és 68. év közötti időszakra vonatkozik.

94-ben a keresztények szeretik a még sértetlen és torzítatlan igazságot, és gyűlölik a „*gonosz*” pogányokat, és különösen közülük, a korabeli uralkodó rómaiakat. Ennek megvan az oka, és ez azért van, mert János apostol még él, ahogy sok más ősi tanú is a Jézus Krisztus által tanított igazságnak. A „*hazugok*” így könnyen leleplezhetők. A meg nem tért konkoly ugyanis minden korban igyekszik keveredni a búzával, mert még mindig nagy az istenfélelem, az üdvösség üzenete csábító és vonzó. Hamis gondolatokat vezetnek be a doktrínába. Ám az igazságszeretet próbájában kudarcot vallanak, és az igazán megvilágosodott választottak leplezik le őket. Hasonlóképpen, az apostoli korszak múltjával kapcsolatban, „*te próbára tettél*”, a Lélek felidézi, hogy a halál

próbatétele hogyan döntötte le a hamis keresztények, az ebben a versben megcélzott igazi „*hazugok*” *megettévesztő álarcait 65 és 68 között, amikor Nero átadta Krisztus választottját a vadállatoknak a Colosseumban, hogy véres látványt nyújtson Róma lakóinak. De szögezzük le, Jézus egy elmúlt korszak buzgóságát idézi fel.*

3. vers: „*hogy legyen türelmed, szenvedtél az én nevemért, és ne fáradj bele.*” »

Itt is figyeljünk az igeragozások igeidőkre!

Ha a kitartás tanúsága továbbra is megmarad, a szenvedése már nem. És Istennek kötelessége felidézni a szenvedés elfogadását, amely mintegy 30 évvel korábban, 65 és 68 között nyilvánult meg és fenségesen tisztelt, amikor a vérszomjas római Néro halálba juttatta a keresztényeket, látványként felajánlva elferdült és romlott népének. A Kiválasztott tábor csak ekkor „*szenvedett*” a „*nevében*”, és nem „*fáradt el*”.

4. vers: „*De ami ellened van, az az, hogy elhagytad első szerelmedet.*” »

A javasolt fenyegetés világosabbá és megerősítettebbé válik. Ebben az időben a keresztények hűségesek voltak, de a Néro alatt tanúsított buzgóság meggyengült, vagy már nem is létezett; amit Jézus „*az első szerelem elvesztésének*” nevez, így a 94-es korszakra egy második szerelem létezését sugallja, amely sokkal alacsonyabb az elsőnél.

5. vers: „*Emlékezz hát meg, honnan buktál el, és térj meg, és végezd korábbi cselekedeteidet; ha nem, elmegyek hozzád, és eltávolítom a lámpatartódat a helyéről, hacsak nem térsz meg.*” »

Az igazság pusztá tisztelete vagy egyszerű felismerése nem hoz üdvösséget. Isten többet követel azoktól, akiket megment, hogy örök társaivá tegye őket. Az örök életbe vetett hit az első élet leértékelését jelenti. Jézus üzenete örökké ugyanaz marad a Máté 16:24-26 szerint: „*Ekkor Jézus így szólt a tanítványaihoz: Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vállalja a felelősséget a keresztjéért, és engedje meg. Kövess engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, de aki elveszti az életét értem, megtalálja. És mit használna az embernek, ha az egész világot megnyeri, ha elveszti lelkét? Vagy mit adna az ember a lelkéért cserébe?*” » A „*gyertyatartó*” által szimbolizált Lelke eltávolításával való fenyegetés azt mutatja, hogy Isten számára az igaz hit távolról sem csupán egy lélekre ragasztott címke. Az efézusi korszakban Isten Szellemének szimbolikus gyertyatartója Keleten volt, Jeruzsálemben, ahol a keresztény hit megszületett, valamint a Pál által létrehozott egyházakban Görögországban és a mai Törökországban. A vallási központ hamarosan átköltözik nyugatra és főleg Rómába Olaszországban.

6. vers: „*Mégis megvan benned, hogy gyűlölöd a nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök.*” »

gonoszokról” nevezték el: „*nikolaitáknak*”, ami azt jelenti, hogy győztes nép vagy Győzelem népe, a kor uralkodói. A görögben a „*Nike*” kifejezés a győzelem megszemélyesített neve. Mit gyűlöl tehát Isten és választottai „*a nikolaiták művei*”? Pogányság és vallási szinkretizmus. Pogány istenségek seregeit tisztelik, amelyek közül a legnagyobbaknak van egy napjuk a hétben. Jelenlegi naptárunk, amely a hét hét napjához rendeli Naprendszerünk hét

csillagának, bolygójának vagy csillagának nevét, a római vallás közvetlen öröksége. A „le nem győzött napnak” szentelt első nap kultusza pedig idővel, 321-től különös okot ad a teremtő Istennek, hogy gyűlölje a rómaiak *vallási „műveit”*.

7. vers: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek: Aki győz, annak enni adok az élet fájáról, amely az Isten paradicsomában van.* »

Ebben a versben két üzenet a győzelem földi idejét idézi, „*aki győz*”, és jutalma mennyei idejét.

Ez a képlet az utolsó üzenet, amelyet Jézus szolgálóihoz intéz a prófécia által megcélzott hét korszak egyikében. A Szellem az egyes korszakok sajátos körülményeihez igazítja. Az efezusi a prófécia által lefedett idő kezdetét jelenti, így Isten örök üdvösséget ajándékoz neki a földi történelem kezdete formájában. Jézus képét idézték fel ott a földi kert *életfája alatt, amelyet Isten azért teremtett, hogy ártatlan és tiszta embert helyezzen el oda.* Az Apo.22 megjövendöli a megújult Éden helyreállítását a győztes választott boldogságára az új földön. A minden alkalommal bemutatott képlet az örök élet egy-egy aspektusára vonatkozik, amelyet Jézus Krisztus egyedül a választottainak ajánlott fel.

2. periódus : Smyrna

303 és 313 között az utolsó római „birodalmi” üldözés

8. vers: *Írd meg a szmirnai gyülekezet angyalának : Ezt mondja az első az utolsó, aki meghalt és él :*

A második betű " *Smyrna* " nevével , amelyet a görög "smurna" szóból fordítanak, amely " *mirhát* " jelent, Isten a Diocletianus római császár által vezetett szörnyű üldöztetés idejét célozza meg. A „ *mirha* ” egy olyan parfüm, amely röviddel halála előtt bebalzsamozta Jézus lábát, és amelyet a keleti bölcsek ajándékként hoztak neki születésekor. Jézus ebben a megpróbáltatásban megtalálja a valódi hit buzgalmát, amelyet 94-ben már nem talált meg. Aki beleegyezik abba, hogy az ő nevében haljon meg, annak tudnia kell, hogy Jézus legyőzte a halált, és újra élve képes lesz feltámasztani őket, ahogy tette. 'magának csinálta. A prófécia csak azoknak a keresztényeknek szól, akiknek Jézus maga az „ *első* ” képviselője. Azáltal, hogy személyét szolgáló életéhez asszimilálja, őt is az „ *utolsó* ” keresztény képviseli .

9. vers: „ *Ismerem nyomorúságodat és szegénységedet (noha gazdag vagy), és azoknak a rágalmait, akik zsidóknak mondják magukat, és nem azok, hanem a Sátán zsinagógája.* »

A rómaiak által üldözött keresztényeket megfosztották vagyonuktól, és leggyakrabban megölték. De ez az anyagi és testi szegénység lelkileg gazdaggá teszi őket Isten ítélete hitének kritériumaiban. Másrészt nem rejti véka alá ítéletét, és nagyon világosan feltárja, milyen értéket tulajdonít a zsidó vallásnak, amely megtagadta az üdvösség isteni mércéjét azzal, hogy nem ismeri el Jézus Krisztust, mint a Szentírás által megjövendölt Messiást. Az Isten által elhagyott zsidókat az ördög és démonai veszik át, és Isten és az ő igazi választottja számára „ *a Sátán zsinagógája* ” lesznek .

10. vers: „ *Ne félj attól, amit szenvedni fogsz. Íme, az ördög néhányat közületek börtönbe vet, hogy próbára tegyetek, és tíz napig nyomorúságban lesz részetek. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.* »

Ebben a versben az ördögöt Diocletianusnak nevezik, ez a kegyetlen római császár és a hozzá tartozó „tetrarkák” heves gyűlöletet viseltek a keresztények ellen, akiket ki akartak kiirtani. A meghirdetett üldözés vagy „nyomorúság” „*tíz napig*” vagy „*tíz évig*” tartott a valóságban 303 és 313 között. Néhányuknak, akik „*halálíg hűségesek*” voltak, mint nagy mártírok, Jézus megadja „*az élet koronáját*” . ; az örök élet győzelmük jele.

11. vers: „*Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek: Aki győz, nem szenved el a második halált.*»

Az időszak végi üzenet témája: a halál. Ezúttal a Lélek idézi a megváltást, emlékeztetve, hogy akik nem fogadják el Isten első vértanúhalálát, annak el kell szenvedniük anélkül, hogy megmenekülhetnének, az utolsó ítélet „*tűz tavának*” „*második halálát*” . . A „*második halál*”, amely nem érinti a kiválasztottakat, mert örökre bejutnak az örök életbe.

3. szakasz : Pergamum

538-ban a pápai rezsim megalakulása Rómában

12. vers: ***Írd meg a pergamoni gyülekezet angyalának : Ezt mondja az, akinek éles kétélű kardja van :***

Pergamos névvel Isten a lelki házasságtörés idejét idézi . A *Pergamum* névben a két görög gyök, a „péao és gamos” fordításban „házasságot megszegni”. A keresztény népeket a világ végezetéig sújtó szerencsétlenségek kezdetének végzetes órája . A 313-as dátum megcélzásával az előző korszak I. Konstantin császár ' Constantius Chlorus tetrarka fia és Maxentius elleni győztes hatalomra jutását és pogány uralmát sugallta . 321. március 7-i birodalmi rendeletével felhagyott a hetedik isteni nap, a mi mostani szombatunk heti pihenőnapjával, és az első napot részesítette előnyben, amely akkoriban a napisten pogány kultuszának, a „Sol”-nak volt szentelve. Invictus”, a Le nem győzött Nap. Azzal, hogy neki engedelmeskedtek, a keresztények „lelki házasságtörést” követtek el, amely 538-tól a római pápa hivatalos normája volt a *Pergamon-korszakhoz kötődően* . A hűtlen keresztények követik Vigiliust , az ¹ Justinianus császár által alapított új vallási vezetőt. Ez az intrikus kihasználta kapcsolatát Theodorával, a császár által feleségül vett prostituálttal, hogy megszerezze ezt a pápai pozíciót, amelyet új egyetemes vallási hatalmával, azaz katolikussal bővített. Így Isten ***Pergamon*** néven elítéli a „vasárnap” gyakorlatát, a lelki ***házasságtörés*** új elnevezését és okát , amely alatt egy római keresztény egyház továbbra is tiszteletben tartja a Konstantintól örökölt korábbi „napnapot”. Jézus Krisztusnak vallja magát, és pápai fejének titulusa szerint „Isten Fiának helytartója” (Isten Fiának helyettesítője vagy helyettesítője), latinul „VICARIVS FILII DEI” ami „666” ; ez a szám megegyezik azzal, amit a Jelenések 13:18 a " *fenevad* " vallási elemének tulajdonít. A *Pergamosnak nevezett korszak* tehát az intoleráns és bitorló pápai uralkodással kezdődik, amely eltávolítja Jézus Krisztustól, a megtestesült mindenható Istentől, a Gyülekezet vezetőjének titulását a Dan.8:11 szerint; Ef.5:23: „*Mert a férj feje a feleségnek, miként Krisztus feje az egyháznak, amely az ő teste, és amelynek ő a Megváltója.* "De vigyázz! Ezt a cselekvést maga Isten ihlette. Valójában ő vonta vissza és adta át a pápai rendszernek a hivatalosan hűtlenné vált keresztény hitet. Ennek a rendszernek a

pimaszsága , amelyet a Dán 8:23-ban elítél, odáig megy, hogy kezdeményezze az Isten által létrehozott „*időt és törvényt*” személyesen, a Dán 7:25 szerint. Sőt, figyelmen kívül hagyva azt a figyelmeztetést, hogy ne nevezzen egyetlen embert sem lelkileg "atyának", a "Legszentebb Atya" címmel tiszteli magát, ezzel a teremtő Isten, a törvényhozó fölé emeli magát, és egy napon hasznosnak találja: „*És ne hívj senkit atyádnak a földön; mert egy a ti Atyátok, aki a mennyekben van.* (Mt.23:9).” Ennek az emberi királynak vannak utódai, akiken keresztül a rezsím és túlkapásai folytatódnak egészen a legnagyobb, a legerősebb és a legigazságosabb, az igazi „Legszentebb Mennyei Atya” által programozott ítélet napjáig.

I. Justinianus császár ^{ezért} létrehozta azt a vallási rendszert, amelyet Isten „házasságtörésnek” tekintett vele szemben. A felháborodás fontosságát ezért meg kell jelölni és be kell vésni a történelembe. Uralkodása alatt 535-ben és 536-ban két óriási vulkánkitörést figyeltünk meg, amelyek elsötétítik a légkört, és 541-ben végzetes pestisjárványt okoznak, amely csak 767-ben fog elhalni, a maximális támadás 592-ben. Az isteni átok ne vegyen szörnyűbb formát, és a témával kapcsolatos részleteket a következő vers tartalmazza.

13. vers: „*Tudom, hol laksz, tudom, hogy ott van a Sátán trónja. Emlékszel a nevemre, és nem tagadtad meg a hitemet, még Antipásznak, az én hű tanúmnak idejében sem, akit megöltek közöttetek, ahol a Sátán lakik.* »

trónt” és annak helyét hangsúlyozza annak hírneve és a bűnösök által ma is kifizetett kitüntetések miatt. Ismét „Róma” veszi vissza uralmát, ezúttal ennek a hamis keresztény és teljesen pogány vallási vonatkozásnak megfelelően. Aki azt állítja magáról, hogy ő a „helyettese” (vagy helytartója), a pápa, még Istent sem éri el, hogy személyesen szólítsa meg. A prófécia címzettje kiválasztott, nem bukott, nem is egy pogány szertartásokat dicsőítő bitorló. A római katolikus hit e magas helyének pápai *trónja* Rómában van, a lateráni palotában, amelyet I. Konstantin nagylelkűen ^{felajánlott} Róma püspökének. Ez a lateráni palota a Caelius-hegyen, a város délkeleti részén található „Róma hét dombjának” egyikén található; A Caelius név jelentése: ég. Területét tekintve ez a domb a hét közül a leghosszabb és legnagyobb. A ma is a pápaság és papsága számára a világ legjelentősebb katolikus temploma, a lateráni templom közelében áll Rómában a legnagyobb obelisz, amelyből 13 van, hiszen eléri a 47 méteres magasságot. A 7 méteres föld alatt felfedezett, három részre bontott épületet 1588-ban V. Sixtus pápa állította fel, aki egyúttal megszervezte a Vatikáni Állam uralmát a következő próféta korszakban, amelyet Tiatirának *neveztek* . Az egyiptomi szoláris kultusz ezen jelképén egy nagy felirat található a sztélén, amely Konstantin ajánlatára emlékeztet. Valójában fia, II. Constantius volt az, aki apja halála után Egyiptomból Rómába hozta, hogy részben teljesítse apja kívánságát, aki Konstantinápolyba akarta vinni. Ez az I. Konstantin dicsőségére való odaadás inkább Isten vágyának köszönhető, mint Konstantin fiának . Mert az egész obelisz magas talapzatával megerősíti a megjövendőlt láncszemet, amely I. Konstantint ^a polgári hatósággá teszi, aki a „nap napjának” fennmaradó részét telepíti, és a pápát, a római keresztény egyház akkori egyszerű püspökét, a vallási tekintély, amely vallásilag ezt a pogány napot "vasárnap" vagy az Úr napja néven írja elő. Ennek az obelisznek a tetején négy leleplező szimbólum található,

amelyek ebben a növekvő sorrendben követik egymást: 4 oroszlán ül a hegyén, a négy sarkpont felé orientálva, felette négy hegy található, melyeket napsugarak uralnak, és e fölött együtt egy keresztény uralkodik. kereszt. A négy sarkalatos pontra irányítva az oroszlánok szimbóluma a királyságot jelöli egyetemes erejében; ami megerősíti, leírása a Dán 7-ben és 8-ban feltárult. A Jel.17:18 megerősíti a Rómáról szóló mondást: „*És az asszony, akit láttál, az a nagy város, amelynek királysága van a föld királyai felett.*» Ezenkívül az obeliszkre vésett egyiptomi kartú „a király tisztátalan kívánságát” idézi Amonnak, a napistennek. Mindezek felfedik a keresztény hit valódi természetét, amely I. Konstantin óta 313 óta, győzelme óta uralkodik Rómában. Ez az obeliszk és a rajta lévő szimbólumok az ördög szolgájának „*sikeréről*” tanúskodnak, akit a Dán 8:25-ben megjövendölt, akinek I. Konstantin révén sikerült a keresztény hitnek az Isten által határozottan elítélt vallási szinkretizmus látszatát keltetni. Jézus Krisztusban. Összefoglalom e szimbólumok üzenetét: „kereszt”: keresztény hit; „napsugarak”: napimádat; „hegyek”: földi hatalom; „négy oroszlán”: egyetemes királyság és erő; „obeliszk”: Legyen Egyiptom bűn, a kivonulás fáraójának lázadása óta, és azért a bűnért, amely Amon napisten bálványimádását jelenti. Isten ezeket a kritériumokat az I. Konstantin által kidolgozott római katolikus hitnek tulajdonítja. És ezekhez a szimbólumokhoz az egyiptomi kartuszon keresztül hozzáfűzi ítéletét a római püspökök vallási elkötelezettségéről, akiket mindketten tisztátalannak tartanak; már „pápanak” nevezik őket a város vallásos testvérei. A keresztény hit összekapcsolása a már maga Konstantin által is gyakorolt és tisztelt szoláris kultusszal egy szörnyű átok eredője, amelyet az emberiség folyamatosan, a világ végezetéig fizetni fog. Ez a lateráni trón nem versenyez a római császárokkal, mert I. Konstantin óta már nem Rómában, hanem a Birodalom keleti részén, Konstantinápolyban laknak. Így a Jézus Krisztus által Jánosnak adott prófétai kinyilatkoztatás figyelmen kívül hagyásával emberi lények sokasága esik áldozatul minden idők legnagyobb vallási megtévesztésének. De tudatlanságuk bűnös, mert nem szeretik az igazságot, és így maga Isten átadja őket mindenféle hazugságnak és hazugnak. A Pergamon- korszak lakosságának iskolázatlansága magyarázza az akkori római császárok által bevezetett és támogatott pápai rezsím sikerét. Ami nem akadályozza meg bizonyos valóban megválasztott tisztviselőket abban, hogy megtagadják és elutasítsák ezt az új illegitim tekintélyt; ami arra készíti Jézust, hogy felismerje őket igazi szolgálóiként. A választottak római tartózkodási helye megtörtént, jegyezzük meg, hogy a Szentlélek ott találta 538 szolgát, akik megtartották hitüket Jézus nevében a vasárnap tisztelete közben. Rómának ezen a helyen azonban az utolsó mártírokat vagy "hű tanúkat" csak Néro idejében, 65-68-ban, Diocletianus idejében 303 és 313 között látták. A Lélek Róma városát célozva felidézi a hűségüket. „*Antipas*” az elmúlt idők „*hű tanúja*”. Ez a görög név azt jelenti: mindenki ellen. Úgy tűnik, hogy Pál apostolt, Jézus Krisztus evangéliumának első hírnökét jelöli ki ebben a városban, ahol mártírként halt meg, lefejezték 65-ben, Néro császár alatt. Isten így vitatja a pápák „Isten Fiaának helytartója” hamis és félrevezető címét. Az igazi helytartó a hűséges Pál volt, és nem a hűtlen Vigilius, sem utódai.

A mindenható teremtő Isten a természetbe véste a keresztény korszak vallástörténetének fontos mozzanatait; pillanatok, amikor az átok intenzív jelleget

ölt, és súlyos következményekkel jár a keresztény népre nézve. Jézus Krisztus már földi szolgálata során bizonyítékot adott tizenkét meghökkenést és ámulatba ejtő apostolának arra, hogy uralja a galileai tavon uralkodó vihart; vihar, amit parancsára egy pillanat alatt elcsitult. Korunkban az 533 és 538 közötti időszak ezt a különösen átkozott jelleget öltötte, hiszen a pápai rendszer I. Justinianus császár általi megalapításával Isten meg akarta ^{büntetni} azokat a keresztényeket, akik engedelmessé váltak a Konstantin császár által kihirdetett rendeletnek, amely kötelezővé tette a pihenést. 321. március 7. óta, a hét első napján, a „meghódíthatatlan Nap napján”. Ebben az általa elátkozott időszakban Isten felébredt két vulkán, amelyek megfulladtak a bolygó északi féltekén, és nyomokat hagytak a bolygón. A déli féltekén is egészen az Antarktiszig. Néhány hónapos különbséggel, az Egyenlítő térségében egymás ellenpólusainál elhelyezkedő sötétség terjedése nagyon hatékony és nagyon halálos volt. Több milliárd tonna por terjedt ki a légkörbe, megfosztva az embereket a fénytől és a szokásos élelmiszerterméktől. A nap a zenitjén ugyanolyan fényt adott, mint a telihold, amely maga teljesen eltűnt. A történészek feljegyezték ezt a tanúvallomást, amely szerint Justinianus seregei a július közepén egy hóviharnak köszönhetően visszafoglalták Rómát az osztrogótoktól. Az első „Krakatoa” nevű vulkán Indonéziában található, és 535 októberében ébred fel elképzelhetetlen nagyságrenddel, és egy hegyvidéket 50 km-nél több tengeri területté alakít át. A második pedig „Ilopango” Közép-Amerikában található, és 536 februárjában tört ki.

14. vers: „ *De van valami ellened, mert vannak ott olyanok, akik ragaszkodnak Bálám tanításához, aki megtanította Bálákot, hogy botránkozzon Izrael fiai elé, hogy bálványáldozatot ettek, és paráznaságot követtek el. . »*

A Lélek leírja a Rómában kialakult lelki helyzetet. 538 óta az akkori hűségese választott tisztségviselők tanúi voltak egy olyan vallási tekintély felállításának, amelyet Isten „ *Bálám* ” prófétához hasonlít. Ez az ember Istent szolgálta, de hagyta magát elcsábítani a nyereség és a földi javak csábításától; minden, amit a római pápai rezsimek osztozott. Továbbá „ *Bálám* ” okozta Izrael bukását azzal, hogy felfedte „Báláknak ” azt az eszközt, amellyel lebuktathatja: elég volt rákényszeríteni, hogy elfogadja a zsidók és pogányok közötti házasságot; olyan dolgokat, amelyeket Isten határozottan elítélt. Ha „ *Bálámhoz* ” hasonlítja, Isten vázlatot ad nekünk a pápai rendszerről. A kiválasztott ekkor megérti azoknak a cselekedeteknek a jelentését, amelyek végrehajtására Isten maga készíteti az ördögöt, valamint égi és földi partnereit. A keresztény egyház átka a pogány „a legyőzhetetlen nap napjának” elfogadásán nyugszik, amelyet 321 óta tartanak meg a hűtlen keresztények. A pápai rezsimek pedig „ *Bálámhoz* ” hasonlóan a bukásuk felé fog törekedni, és fokozni fogja isteni átkukat. A „ *bálványoknak áldozott hús* ” csak a kép a pogány „nap napjához” képest. Róma behozza a pogányságot a keresztény vallásba. De amit meg kell értened, az az, hogy azonos természetűek, és ugyanazokat a súlyos következményeket viselik Isten ítélete alatt... Különösen azért, mert a keresztény korszak „ *Bálám* ” által okozott átkok a világ végezetéig folytatódnak, amelyet Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérése jellemez. A keresztények hűtlenségét a héberekéhez is hasonlítják, akik átadták magukat a „ *paráznaságnak* ”, miután

Isten megértette velük tíz parancsolatát. 321 és 538 között a hűtlen keresztények úgy viselkedtek, mint ők. És ez az akció a mai napig tart.

15. vers: „ *Ennek ellenére vannak olyanok is, akik ragaszkodnak a nikolaiták tanához.* »

Ephesusban idézett „ *nikolaiták* ” neve ismét megjelenik ebben a levélben. De „ *a tettek* ”, amelyek *Efézusban* vonatkoznak rájuk, itt „ *tanítássá* ” válnak. Egyes rómaiak valójában *Efézus óta* keresztények, majd 321 óta hűtlen keresztények lettek, és ez hivatalos vallási módon 538 óta, a római katolikus „ *tan* ” *tiszteletben tartásával.*

16. vers: „ *Térjetez meg tehát; ha nem, gyorsan eljövök hozzád, és szám kardjával harcolok ellenük.* »

az „*Igéje*” által vezetett „*harc*”, „ *száj kardjának* ” felidézésével előkészíti a szövegkörnyezetet a negyedik üzenethez. Ez a 16. századi lesz, ahol a Biblia, annak szent írott szava, „ *két tanúja* ” a Jel 11:3 szerint, az isteni igazságot hirdeti, és leleplezi a hamis római katolikus hitet.

17. vers: „ *Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek: Aki győz, annak rejtett mannáat adok, annak pedig fehér követ; és erre a kőre új név van írva, amelyet senki sem ismer, csak az, aki kapja.* »

Mint mindig, a Lélek az örök élet egy aspektusát idézi. Itt azt a képet mutatja be nekünk, amelyet az éhes hébereknél adott mannával jövendőlt meg a száraz, kopár és száraz sivatagban. Isten ezután azt tanította, hogy teremtő erejével meg tudja védeni és meghosszabbítani választottai életét; amelyet megváltott választottjának örök életet adva fog véghezvinni. Ez lesz az egész megtakarítási projektjének csúcspontja.

Az idők kiválasztottjának jutalmul örök élete lesz, amelyet a Lélek képekben ír le. A mennyei étel „ *manna* ” képe a mennyek országában van elrejtve, maga Isten a termelője. Az ókori szimbolikában a manna volt a legszentebb helyen, amely már a mennyországot jelképezte, ahol Isten szuverén uralkodik a trónján. A római gyakorlatban a „ *fehér kavics* ” az „igen” szavazatot, a fekete a „nem”-et jelentette. A „ *fehér kő* ” az örökkévalóvá vált választott életének tisztaságát is jelzi. Örök élete isteni igen, amely Isten lelkes és hatalmas fogadtatását tükrözi. Mivel a kiválasztott egy égitestben támad fel, új állapotát egy „ *új névhez* ” hasonlítják. Ez az égi természet pedig választottjai számára örökké titokzatos és egyéni: „ *senki sem ismeri* ”. Ezért örökölnünk kell, és belépünk kell ebbe a természetbe, hogy felfedezzük, mi az.

4. ^{korszak} : Tiatíra

1500 és 1800 között a vallásháborúk

18. vers: ***Írd meg a tiatirai gyülekezet angyalának : Ezt mondja az Isten Fia, akinek szemei olyanok, mint a tűz lángja, és lábai, mint az égő bronz :***

Thiatira ” néven azt az időszakot idézi, amikor a katolikus és protestáns szövetségek keresztény hite utálatos látványt nyújtott véres összecsapásaik során. De ez az üzenet hatalmas meglepetéseket tartogat. A *Thiatira* névben a két görög „*thuo*, *téiro*” szó azt jelenti, hogy „*az utálatos és szenvedéssel járó halált*”. A görög kifejezés, amely igazolja az utálatosság értelmezését, a Bailly görög szótárban *disznót* vagy *vaddisznót* jelöl, amikor hőségben vannak. És itt

pontosításokra van szükség. A 16. századot a protestánsok felébredése jellemezte, akik megkérdőjelezték a római pápai rendszer tekintélyét. Az V. Sixtus pápa által képviselt pápaság időbeli tekintélyének megerősítése érdekében megalapította Vatikáni Államát, amely vallási tekintélyéhez kapcsolódóan polgári legitimitációt biztosít számára. Ezért helyezte át a pápai rezsim a 16. századtól a korábban a lateráni palotában található székhelyét a vatikáni birtokába, amely már önálló pápai államot alkotott. De ez az áthelyezés csak megtévesztés, mert aki azt állítja, hogy a Vatikáni Államból való, még mindig a lateráni palotában ül; mert ott, a Lateránban fogadják a pápák az ide látogató külföldi államok követeit. Így került elő 1587-ben az 1588. augusztus 3-ától a Lateráni Palota közelében felállított javított obeliszk 7 méter mélységben, három darabban. A Vatikáni Állam Rómán kívül, a Vatikán-dombon, a város nyugati partján található. a Tiberis, amely északról délre határolja a várost. Miközben megnéztük ennek a vatikáni városnak a tervét, elképedve fedeztem fel a disznófej alakját, a füleket északon és a pofát délnyugaton. A görög „thuo” üzenetét tehát kétszeresen megerősíti és igazolja Isten, e dolgok szervezője. A Pergamonból örökölt katolikus hit eléri utálatosságának tetőpontját. Hevesen, gyűlölettel és kegyetlenséggel reagál azokra, akik a Biblia által megvilágosodva, végül anyomdának köszönhetően elterjedtek, elítélik annak bűneit és visszaéléseit. Még jobb, hogy addig a Szentírás őrzője, amelyet szerzetesei reprodukáltak kolostorokban és apátságokban, üldözte a Bibliát, amely elítélte gonoszságát. És megöli a fenyegetőzőket a vak és önelégült uralkodók erejével; akaratának engedelmes végrehajtói. A kifejezések, amelyek alatt Jézus bemutatja magát, idézve: „*Akinek olyan szeme van, mint a tűzláng és akinek lábai olyanok, mint a tüzes réz*” – fedje fel büntető fellépését vallási ellenségeivel szemben, akiket elpusztít, amikor visszatér a földre. Pontosan ez a két keresztény ideológia, amely „karddal” és löfegyverrel harcolt egymással a *tiatirai korszak történelmi kontextusában*. „*Lábai*” ezután a „*tengeren és a földön*” nyugszanak a katolikus hit és a protestáns hit szimbólumán a Jel.10:5-ben és a Jel.13:1-11-ben. A katolicizmust és a protestantizmust, mindkettő bűnös (bűn = réz), *nem megbánó*, „*égő rézként*” írják le, amely magára vonja Jézus Krisztus Isten ítéletének haragját. Azzal, hogy felveszi ezt a képet, amellyel a Jelenések 1:15-ben hirdeti a nagy „*szerencsétlenséget*”, Isten kinyilatkoztatja azt az órát, amikor az utolsó üldözők, akik hűséges gyermekei ellen egyesültek, mindhalálig harcoltak egymással, mint vad „*vadállatok*”, amelyek jelképezik őket az egész jóslat. 1. Ferenctől XIV. Lajosig vallásháborúk követték egymást. És meg kell jegyeznünk, hogy Isten hogyan nyilatkoztatja ki a francia nép átkát, a pápaság fegyveres támogatását Clovis, a frankok első királya óta. Ennek az átoknak a csúcspontjaként Isten a fiatal, „öt” éves XIV. Lajost ültette Franciaország trónjára. Ez a Biblia vers a Prédikátor 10:16-ból így fejezi ki üzenetét: „*Jaj neked te föld, amelynek királya gyermek, és amelynek fejedelmei reggel esznek!*» XIV. Lajos tönkretette Franciaországot a versailles-i palotára fordított pazar kiadásával és költséges háborúival. Maga mögött hagyta a szegénységbe zuhant Franciaországot, és utódja, XV. Lajos csak a libertinizmusnak élt, amelyet elválaszthatatlan társával, Dubois bíborossal osztozott a kicsapongásban. Egy förtelmes karakter, Louis Azáltal, hogy egy szelíd és békés embert célzott meg e harag célpontjaként, Isten felfedte szándékát,

hogy lecsapjon az örökletes monarchikus rezsimre, annak a vak bizalomnak a miatt, amelyet az igazságtalanul helyezett a pápai vallási igényekbe Klovis óta.

19. vers: „ *Ismerem tetteidet, szeretetedet, hitedet, hűséges szolgálodat, állhatatosságodat, és ez utóbbi tetteid jobban ismerik, mint az elsőt.* »

halálíg hűséges ” szolgálóihoz intézi , akik feláldozzák magukat Uruk képmására; „ *műveiket* ” *Isten elfogadja, mert hiteles* „ *szeretetükről* ” tanúskodnak Megváltójuk iránt. A „ *hitiük* ” *meg lesz igazolva, mert* „ *hűséges szolgálat* ” kíséri . Az itt idézett „ *állandóság* ” szó érezhető történelmi jelentőséggel bír. Marie Durand Aigues-mortes városában, a „Constance-toronyban” élte fogságában 40 hosszú és embert próbáló éven át, a hit mintaképeként. Sok más keresztény is tette ugyanezt a bizonyosságot, gyakran ismeretlenek maradtak a történelem előtt. Ennek az az oka, hogy a mártírok száma idővel nőtt. A legújabb munkák Lajos király uralkodásának idejére (1643-1715) vonatkoznak Jól figyelje meg a „ *sárkány* ” elnevezés leleplező szerepét, amely az „ördögöt” jelöli, valamint a császári Róma és a pápai Róma nyílt agresszív fellépését a Jelenések 12:9-4-13-16-ban. A magát „napkirálynak” nevező a katolicizmusért folytatott harcot hozta tetőfokra, a „nap napjának” védelmezője ¹ Konstantin óta örökölt. Azonban, hogy tanúskodjon ellene, Isten hosszú uralkodásának teljes idejét sötétségbe borította, megtagadva tőle az igazi nap melegét és teljes fényét, ami súlyos következményekkel járt a francia nép táplálkozására nézve.

20. vers: „ *De nekem az van ellened, hogy hagyod, hogy Jezabel asszony, aki magát prófétaőnek mondja, megtanítsa és elcsábítsa szolgálóimat, hogy paráználkodjanak, és egyenek bálványáldozatot.* »

1170-ben Isten Pierre Vaudès-szal lefordította a Bibliát provence-i nyelvre. Ő volt az első keresztény, aki újra felfedezte a teljes apostoli igazság tanát, beleértve az igazi szombat tiszteletét és a vegetarianizmus elfogadását. Pierre Valdo néven ismert, ő az olasz alpesi Piemontban letelepedett „Vaudois” származású. Az általuk képviselt reformáció munkáját a pápa ellenezte, és az üzenet eltűnt. Olyannyira, hogy Isten egész Európát kiszolgáltatta egy gyilkos mongol invázióval, amelyet a mongolok által okozott szörnyű pestisjárvány követett, amely 1348-tól kezdve elpusztította a lakosság egyharmadát és majdnem felét. Ennek a versnek az üzenete, hogy „ *hagyd el az asszonyt, Jezabelt...* ” egy szemrehányás azoknak a reformátoroknak, akik nem tulajdonítottak Pierre Valdo munkájának a megérdemelt fontosságot, mert az tökéletes volt. 1170 és 1517 között figyelmen kívül hagyták a keresztény üdvösség igazságának tökéletes tanát, és a korszak végén vállalt reformjuk részleges és nagyon hiányos.

Megjegyzés : a Pierre Valdo által megértett és alkalmazott doktrinális tökéletesség azt mutatja, hogy benne Isten bemutatta a reformáció teljes programját, amelyet végre kellett hajtani. Valójában a dolgok két szakaszban valósultak meg, a szombat követelménye csak 1843-1844 között kezdődött, a Dán 8:14 rendelete által megjelölt idő szerint.

A pápai római katolikus hit ábrázolásához Isten Aháb király külföldi feleségéhez, a szörnyű „ *Jézabelhez* ” hasonlítja, aki megölte Isten prófétáit és ártatlan vért ontott. A példány megfelel a modellnek, és hátránya is, hogy sokkal hosszabb ideig használható. A „ *prófétanő* ” elnevezésével Isten „trónja” új

helyének nevét célozza meg: a Vatikánt, ami ófranciául és latinul „vaticinare”: profétálni. A hely történelmi részletei rendkívül leleplezőek. Eredetileg ezt a helyet egy római templom jellemezte, amelyet Aesculapius „ kígyó ” istennek szenteltek. Ez a szimbólum az ördögöt és a pápai rendszert fogja jelölni a Jel.12:9-14-15-ben. Néró császár ott helyezte el a kocsiversenypályáit, és „Simon varázslót” egy ottani temetőben temették el. Úgy tűnik, hogy az ő maradványairól van szó, amelyeket úgy tisztelnének, mint a Rómában keresztre feszített Péter apostol maradványait. Itt is egy Konstantin által felajánlott bazilika ünnepelte a keresztény dicsőséget. A terület eredetileg mocsaras volt. Az így felépített hazugság igazolja ennek a vatikáni bazilikának az új nevét, amelyet a 15. században kibővítettek és díszítettek ’ és a „Római Szent Péter-bazilika” félrevezető nevet veszi fel. Ez a megtiszteltetés, amelyet tulajdonképpen egy **mágusnak** és Aesculapius „ kígyónak ” adnak, igazolni fogja a „ **mágia** ” elnevezést, amelyet a Lélek a római katolikus vallási szertartásoknak tulajdonít a Jelenések 18:23-ban, ahol a bibliai Darby-verzió ezt mondja: „ *És a fény a lámpa többé nem fog benned világítani; és a vőlegény és a feleség szava többé nem hallatszik benned; mert kereskedőitek voltak a föld nagyjai; mert varázslatod által minden nemzetet félrevezettek.* » Pontosan, a „Saint-Pierre de Rome” bazilika hatalmas pénzüsszegeket igénylő munkálatai készítették majd Tetzelt előljárót „kényeztetései” eladására. A pénzért eladott bűnbocsánat láttán Luther Márton szerzetestanár felfedezte római katolikus egyházának valódi természetét. Így elítélte ördögi természetét és néhány tévedését azzal, hogy 1517-ben kiállította híres 95 tézisét az augsburgi német templom ajtaján. Ezzel hivatalossá tette a reformáció munkáját, amelyet Isten 1170 óta Pierre Valdonak javasolt.

Közvetlenül korabeli református szolgálóhoz, az igaz, lemondott békés áldozatokhoz szólva a Lélek szemrehányást tesz nekik, amiért megengedték *Jézabelnek, hogy tanítsa és elcsábítsa szolgálóit* . Ebben a szemrehányásban kiolvashatjuk a reform kezdetének minden doktrinális tökéletlenségét. „ *Tanítja és elcsábítja* ” „ *szolgálóit* ”, Jézusét, ami keresztény egyházzá teszi. De az ő tanítása a *pergamoni korszakra* vonatkozik, ahol a „ *paráznaság* ” *vádja és a „ hús” képe. bálványoknak áldoztak* ” már elítélték. A megtévesztő látszat ellenére ebben a versben nem „ *a nő Jezabel* ” a fontos entitás, hanem maga a protestáns keresztény. A Lélek kezdettől fogva azzal, hogy azt mondja neki, hogy „ *elhagyod az asszonyt, Jezabelt...* ”, a Lélek az első protestánsok hibáit sugallja. Ezután felfedi ennek a hibának a jellegét: a pogány bálványimádást. Ezzel feltárja annak a „ *tehernek* ” a természetét, amelyet akkor még nem rótt rá, de amelyet 1843-tól követelni fog. És ebben az üzenetben a teremtő Isten a római „vasárnapot” célozza meg, amelynek gyakorlata. szemében egy pogány bálványimádó mű, amely az emberiség történelmének legrégebbi pogányságának hamis szoláris istenségét tiszteli. 1843-tól le kell mondania „vasárnapról”, vagy Jézus Krisztussal, a földi bűnösök egyetlen Megváltójával való kapcsolatáról.

21. vers: „ *Időt adtam neki, hogy megtérjen, és nem fogja megbánni paráznaságát.* »

Ez az idő a Dán 7:25 óta kiderül, és három formában erősíti meg az Apokalipszis 11., 12. és 13. fejezetében. Ezek a kifejezések: " *idő és fél idő; 1260 nap, vagyis 42 hónap* ", amelyek mind az 538 és 1798 közötti türelmetlen pápai

uralmat jelölik. Az igazságnak a Biblia és az igaz reformátorok prédikációja általi terjesztése a katolikus hit utolsó lehetőségét kínálta a megtérésre és a saját elvének elhagyására. bűnök. Nem tett semmit, kutató ereje nevében üldözte és kínozza az élő Isten békés hírnökeit. Így a zsidó nép lázadó műveit reprodukálta, Jézus példázatának második beteljesülését adva: ez a példázat a szőlősgazdákról, akik megölik az elsőket, akiket Isten küldött, majd amikor hozzájuk jön, megölik a Mester fiát. a szőlőből, hogy ellopja az örökségét.

22. vers: „Íme, én ágyra vetem, és nagy nyomorúságot küldök azokra, akik házasságtörést követnek el vele, hacsak meg nem bánják tetteiket. »

prostitúáltként ” „ ágyra vetve ” fogja kezelni , ami lehetővé teszi, hogy ennek a témának az „ asszonyát, Jezabelt ” összekapcsoljuk „ a parázna nagy Babilonnal ”, a Jelenések 17:1-ben. A megjósolt „ nagy nyomorúság ” a bibliai ígértetés kudarca után jön. Ugyanez az üzenet megerősíti ennek a „ nagy nyomorúságnak ” a „ mélységből felszálló fenevaddal ” való azonosítását a Jelenések 11:7-ben. Isten „ két tanújának ” munkája után keletkezik, amelyek a Szent Biblia régi és új isteni szövetségének írásai. A lelki „ házasságtörést ” megerősítik és elnevezik, és „ akiket Isten azzal vádol, hogy ezt „Jézabellel ” elkövették , azok a francia uralkodók és monarchisták. A katolikus papokkal együtt a monarchisták lesznek a fő célpontjai a forradalmi nemzeti ateizmus haragjának, amely csak a mindenható Isten, Jézus Krisztus haragjának kifejezése volt. Nem tértek meg, ezért a kettős harag sújtotta őket abban az időben, amelyet Isten a pápai uralkodás végére rendelt 1793 és 1798 között.

A „ nyomorúság ” szó az isteni átok következményét jelöli a Róm.2:19 szerint: „ Nyomorúság és gyötrellem **minden rosszat cselekvő ember lelkén** , először a zsidón, majd a görögön!” “. De a „ nyomorúság ”, amely a katolikus monarchia és szövetségese, a Római Katolikus Egyház bűneit bünteti, a Jel 17:5-ben „ Babilon **nagy** ”, logikailag „ **nagy** nyomorúság ”.

23. vers: „ halállal ölöm meg gyermekeiket; és az összes gyülekezet megtudja, hogy én vagyok az, aki az elméket és a szíveket vizsgálom, és megfizetek mindenkinek a ti cselekedeteitek szerint. »

A „ halálban halni ” az a kifejezés, amelyet a Szellem az 1793-as és 1794-es forradalmi rendszer két „terrore” felidézésére használ. Ezzel a kifejezéssel elveti az egyszerű lelki halál minden gondolatát, amely a protestánsokat érintené 1843-ban az akkori „ Sárdész ” angyalnak átadott üzenetben a Jelenések 3:1-ben. Az emberiség még soha nem ismert ilyen véres munkát, amelyet Louis doktor által feltalált, de Guillotin doktor méltán végzett gyilkológépek végeznek, akinek a nevét magához a műszerhez fűzték, amelyet ettől kezdve guillotine-nak hívnak. Az összefoglaló ítéletek ezután halálos ítéletek sokaságát hirdették ki, kiegészítve azzal az elvvel, hogy halállal sújtsák az előző napi bírakat és vádlókat. Ezen elv szerint az emberiségnek el kell tűnnie, és ezért nevezte Isten ezt a pusztító forradalmi rendszert „ szakadéknak ”. *Végső soron a Teremtés első napjától kezdve a Teremtés első napjától kezdve a Földet, a „ szakadékot ”, az élet minden formáját nélkülözővé tette volna* , az 1Móz 1:2 szerint. De csak a mennyben, az egybegyűlt választottak által gyakorolt mennyei ítélet alatt, „ minden egyház (vagy Gyülekezet)” lesz, a hét korszak kiválasztottja, fedezi fel ezeket a történelmi tényeket Isten által nekik adott jelentéssel. Isten igazságossága tökéletes; akik

hamisan ítélték, azokat megütötte az ő igazsága, „saját” cselekedeteik szerint”. Igazságtalanul haltak meg embereket, és a tökéletes isteni igazságosság sújtotta őket: „*És megfizetek mindnyájatoknak a tettei szerint*”.

24. vers: „*Neked és Tiatira többi részének, akik nem fogadják el ezt a tanítást, és akik nem ismerték a Sátán mélységeit, ahogy ők nevezik, azt mondom nektek: Nem róla rátok más terhet; »*

Azok, akik elítélik a katolikus hitet és a vallási szertartásait a „*Sátán mélységei*” elnevezéssel adják, csak azok a reformátorok lehetnek, akik 1200 körül az 1789-es francia forradalomig jelentek meg. Bármilyen viselkedésű is volt, tanaik nagyon távol álltak attól a tiszta igazságtól, amelyet a sátán tanított. A Lelket Jézus Krisztus apostolainak és tanítványainak. Csak három pozitív dolgot jegyezzünk meg előnyükre: egyedül Jézus áldozatába vetett hitet, egyedül a Bibliába vetett bizalmat, valamint személyük és életük ajándékát; minden más doktrinális pont a katolicizmusból öröklődött, ezért megkérdőjelezhető. Így a megválasztott reformátorok, bár a keresztény hit igazságának tanítása szintjén tökéletlenek voltak, tudták, hogyan adják át az Istennek felajánlott életüket élő áldozatokkal, és várva 1844-re, az 1844-re, az 1844-re vonatkozó rendelet hatálybalépésére. Dán 8:14, Isten ideiglenesen jóváhagyta a szolgálatukat. Ezt nagyon világosan kifejezi, amikor azt mondja: „*Nem rakok rád más terhet*”. Egy kivételes isteni ítélet helyzete világosan kirajzolódik ezekben a szavakban.

25. vers: „*Csak amije van, tartsd meg, amíg eljövök.*” »

Az okokat, amelyek lehetővé teszik, hogy Isten megáldja a tökéletlen protestáns hitet, a választottaknak meg kell őrizniük és gyakorolniuk kell Jézus Krisztus visszatéréséig.

26. vers: „*Aki győz, és mindvégig megtartja az én cselekedeteimet, annak adok hatalmat a nemzetek felett.* »

Ez a vers felfedi, hogy mi okozza az üdvösség elvesztését a reformáció idejétől egészen Krisztus visszajöveteléig. A választottaknak mindvégig meg kell őrizniük a Jézus Krisztus által előkészített és kinyilatkoztatott cselekedeteket folyamatosan a világ végezetéig. Az elhívott bukás Isten új követeléseinek megtagadásával. Azonban soha nem rejtette véka alá azt a szándékát, hogy fokozatosan növelje fényét, egészen a dicsőség eljövetelének idejéig. „*Az igazak ösvénye olyan, mint a ragyogó fény, melynek fénye a nap közepéig fokozódik* (Pro.4:18)”; ez a bibliai ige bizonyítja. Éppen ezért az ő projektjének keretein belül, hogy 1844-től az isteni követelmények megjelennek az ő egyedi bibliai próféta szava által tervezett és megjövendölt dátumokon. A kiválasztott csak az égi bíró minőségében kap Istentől „hatalmat a nemzetek felett”.

27. vers: „*Vasvesszővel fogja uralkodni rajtuk, mint agyagedényeket törni, ahogyan én magam is hatalmat kaptam Atyámtól.* »

Ez a kifejezés a halálbüntetés jogát sugallja. Helyes, hogy a választottak részt vesznek Jézus Krisztussal a gonoszok feletti ítéletükben, amelyet az utolsó ítéletre hoztak létre, a hetedik évezred nagy szombatjának „ezer évében”.

28. vers: „*És adom neki a hajnalcsillagot.* »

Isten megadja neki teljes isteni fényét, amelyet jelenlegi földünkön a Nap jelképe. De Jézus azt mondta: Én vagyok a világosság. Így hirdeti a mennyei élet

fényét, ahol maga Isten a fényforrás, amely már nem függ olyan égi csillagtól, mint a mi napunk.

29. vers: „ *Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!* »

Az Apokalipszis építése olyan, mint egy hét emeletből álló torony, a hetedik az Istennel való találkozás ideje lesz. Ebben a konstrukcióban a 2. és 3. fejezet a 94 és 2030 közötti teljes keresztény korszak alapkeretét alkotja. Ebben az alapkeretben minden, az Apokalipszisben említett téma megtalálja a helyét. De ebben a keretben az első emelet csak a felső szintre vezető lépcső szerepét tölti be. A kinyilatkoztatás fontossága a 3. szinten jelenik meg, az úgynevezett *Pergamum*. Ezt a fontosságot tovább erősíti a *Tiatira* nevű 4. szint. Ebben a korszakban válik zavarossá és félrevezetővé a keresztény hit. Isten ítélete e kor lelki helyzetéről a világ végezetéig következményekkel jár. Ezért foglalom össze ezt az üzenetet, amelyet Isten XIV. Lajos uralkodása alatt választott protestánsaihoz intézett, hogy megerősítsem ezt az ítéletet.

Összegzés: A reformáció idején a keresztény magatartás sokrétű volt. Igazi szenteket üldözött, de mindig békésnek találunk, és olyan embereket, akik összekeverik a vallást és a politikát, akik felfegyverkeznek, és csapásra viszonzják a királyi katolikus seregeket. Dániel 11:34-ben a Lélek „képmutatónak” nevezi őket. Kevés vallásos ember értette meg, hogy kereszténynek lenni annyi, mint Jézust követni mindenben, engedelmeskedni a parancsainak, és alávetni magát a tilalmaknak; a fegyverhasználat az egyik ilyen, és ez volt az utolsó leckéje letartóztatásakor. Jézus szemrehányását az a tény indokolja, hogy a katolikus örökség gyakorlását folytatva maguk a protestánsok is példájukkal hirdetik a katolikus Jezabel tanítását és csábítását. Tökéletlen vallási gyakorlatuk hiteltelenné teszi őket Isten ítéletében, akit meggyaláznak ellenségei előtt. Ez a reformáció kezdeti szakasz kivételes ítéletekre készítette; amit azzal hangsúlyozza: „ *Nem rakok rád más terhet, csak azt tartsd meg, ami van, amíg eljövök.* ” De a doktrinális tökéletlenség ebben a kezdetben jogos, és Isten elfogadja azok szolgálatát, akik az ő nevében elfogadják az üldözést és a halált. Nem adhattak többet, a maximumot adták: az életüket. Isten aláhúzza az áldozatnak ezt a szellemét, amelyet úgy jelöl meg, mint „ *az elsónél több cselekedet* (19. vers)”. A római katolicizmus pogányságát a *bálványoknak áldozott húshoz* hasonlítják. A római megtévesztés feljelentése Pierre Valdo (Vaudés) tökéletesen felvilágosult műveivel kezdődött, aki 1170-től a Biblia egy változatát írta a latintól eltérő nyelven, provanszi nyelven. Ismerete és megértése az isteni követelményekről elképesztően teljes volt, és utána a protestáns hite megromlott. Kálvin János ihletésére a protestáns hit meg is keményedett, katolikus ellenfele képét öltötte. A „vallásháborúk” kifejezés pedig az Isten iránti utálatosságról tanúskodik, mert Jézus Krisztus választottai, az igazak, nem viszonzják a rájuk mért csapásokat. Bosszújukat magától az Úrtól kapják. Azzal, hogy felfegyverkeztek magukat, a protestánsok, akiknek mottója „sola scriptura”, „egyedül a Szentírás” volt, megvetését fejezték ki a Biblia iránt, amely tiltotta az erőszakot. Jézus nagyon messzire ment ezen a területen, amikor arra tanította tanítványait, hogy fordítsák a „másik arcukat” annak felé, aki megüti őket.

Ezt az időszakot, amikor a katolikus üldöztetés miatt Jézus hűséges szolgálói meghaltak, háromszorosan kiemeli az Apokalipszis, itt ebben az időszakban a *Tiatíra* , de az ^{5. sz} 6. fejezet *pecsétje* és a ^{3. sz} A 8. fejezet *trombitája* . Itt, a 22. versben Jézus bátorítja mártírhalált halt szolgálóit, bejelentve nekik azt a szándékát, hogy megbosszulja halálukat vagy Róma és királyi szolgálói által okozott szenvedésüket. A *Pergamum* névben rejlő kulcsszó egyértelműen megjelenik, a katolikus vallás bűnös Isten elleni *házasságtörésben* , és akik ezt elkövetik, a katolikus uralkodók, szövetségeik és hamis nemességük a francia forradalmárok guillotine-ja alatt fizetnek. igazságtalanul ontott vér. Jel.2:22-23: „ *Íme, ágyra vetem őt, és nagy nyomorúságot küldök azokra, akik házasságtörést követnek el vele* , *hacsak meg nem bánják tetteiket. megölöm gyermekeit ; és az összes gyülekezet megtudja, hogy én vagyok az, aki az elméket és a szíveket vizsgálom, és megjutalmazlak mindnyájukat tettei szerint .*” De vigyázz! Mert 1843 után a " ***vele házasságtörést elkövetők*** " is **protestánsok** lesznek , így Isten előkészíti a nukleáris "harmadik világháborút", a katolikus, ortodox, anglikán, protestáns és egyéb házasságtörések új büntetését. Adventista. Ezzel párhuzamosan a Lélek azt mondja az ^{5. sz} *pecsét* : Jel 6:9-11: „ *Amikor felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket megölték Isten ígéje és a bizonyágtétel miatt, amelyet tettek. Hangosan kiáltoztak, mondván: Meddig késlekedsz, ó, szent és igaz Mester, az ítélettel és a mi vériünk megbosszulásával a föld lakóin? Mindegyikük kapott egy fehér köpenyt; és azt mondták nekik, hogy maradjanak még egy ideig nyugalomban, amíg a hozzájuk hasonlóan halálra ítélt szolgatársaik és testvéreik száma teljes lesz. "*

Ez a jelenet az 5. ^{pecsétből} zavaró és félrevezető lehet egy rosszul megvilágosodott elme számára. Legyen világos, ez a kép Isten titkos gondolatát tárja elénk, mert a Prédikátor 9:5-6-10 szerint a Krisztusban halottak olyan állapotban *alszanak* , ahol emléküik *feledésbe merült, nem vesznek részt többé mindenben. mi történik a nap alatt* . A Biblia az első halálnak az egész lény megsemmisülését adja; a halott olyan, mintha soha nem is létezett volna, azzal a különbséggel, hogy miután létezett, egész létezése Isten gondolatába vésve marad. Ezért Isten élő szolgálóihoz intézi ezt a vigasztaló üzenetet, hogy bátorítsa őket. Emlékezteti őket arra, hogy ígérete szerint a halál álma után van egy idő a felébredésükre, amikor általa feltámadnak. Ekkor lehetőségük lesz arra, hogy Isten pillantása és ítélete alatt ítéelkezzenek Jézus Krisztusban ugyanígy feltámadott kíznóik felett, de az ezer év végén . *Tiatíra* üzenetében a katolikus Jezabellel *házasságtörést elkövetőknek* bejelentett *haláleset* kettős *beteljesülése* lesz. A földön a forradalmárok munkája az első szakasz, de utána a maga idejében, a második szakaszban pedig az utolsó ítélet *második halála* következik, az óra, amikor " *minden gyülekezet* " minden korszak keresztény hitetlenje vagy híve. A keresztény korszak Isten igazságos ítéletét fogja alkalmazni a lelki *házasságtörés ellen* .

Szimbolikus képében a ^{4. sz} A 8. fejezet *trombitája* megerősíti a „ *nagy nyomorúság* ” *cselekvését, amely* a pápa és az azt támogató monarchisták *házasságtörésének* megbüntetésére programozott . *A napot* , az isteni fényt, *a holdat* , a sötét katolikus vallást és *a csillagokat* , a vallásos embereket

harmadrészben vagy részben sújtja a francia forradalmárok ateizmusának üldözése 1793-ban és 1794-ben.

A békés protestánsokhoz intézett üzenet végén a Lélek megerősíti a feyverhasználat elítélését, felidézve, hogy csak a hetedik évezred égi ítélete során előkészített utolsó ítéletért bosszút áll a kiválasztott. Ezért nincs felhatalmazása arra, hogy maga álljon bosszút e mennyei ítélet előtt, ahol majd Jézus Krisztussal együtt ítélezik üldözői felett, és részt vesz a halálos ítéletük kihirdetésében. „ *Vasvesszővel fogja uralkodni rajtuk, ahogy agyagedényeket törnek össze .*” Ennek az ítéletnek az lesz a célja, hogy meghatározza az utolsó ítélet második halálára ítélt bűnösök szenvedésének idejét. A 29. vers említi: *a hajnalcsillag . – És adom neki a hajnalcsillagot .* Ez a kifejezés a napot jelöli, az isteni fény képét. A győztes az örökkévalóságra belép az isteni fénybe. De ez az örökkévaló összefüggés előtt ez a kifejezés előkészíti az ötödik levelet, amely jön. *A hajnalcsillagot a 2Péter 1:19-20-21 idézi: „ És annál biztosabban tartjuk a prófétaí szót , amelyre jól teszed, ha figyelsz, mint a sötét helyen világító lámpásra, mígnem felvirrad a nap és felkel a hajnalcsillag szívetekben; tudván mindenekelőtt, hogy a Szentírás egyetlen próféciája sem lehet magánértelmezés tárgya, mert nem az ember akarata hozta meg a próféciát, hanem a Szentlélek mozgatja, hogy az emberek Istentől szóltak .* Ez a vers kiemeli a prófétaí szó jelentőségét, mivel az eljövendő korszak kontextusát szellemileg meghatározza a Dán 8:14-ben megjövendölt isteni rendelet alkalmazásának bevezetése. " *Este 23:00-ig, és a szentség igazolódik .*" De akkoriban ez a vers csak a fordításban volt ismert: " *2300-ig este és reggel, és megtisztul a szentély .*" Isten üzenete még ebben a fordításban is ugyanaz volt, de kevésbé pontos, ebben a formában úgy is értelmezhető, hogy Urunk és Megváltónk Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérése által a világ végét hirdeti. Isten az amerikai protestáns William Millert használta fel a két adventista hitpróba végrehajtására 1843 tavaszán és 1844 őszén. Ahogy a Dániel 12:11-12 tanítja nekünk, e két dátum között, 1843-ban az isteni rendelet visszavonul a bukott protestánsoktól. a Jézus Krisztus által felajánlott üdvözítő igazságosság; mert már nem felelnek meg az Isten által megkövetelt új szentség mércéjének. Jézus igazságossága örök, de csak a maga Jézus által kiválasztott igaz választottak javára válik, és ez minden időben és a világ végezetéig.

Itt, *Tiatíra és Szardisz között* , 1843 tavaszának első napján hatályba lép a Dán 8:14 rendelet, és ennek következményeit a Lélek által az akkori keresztényekhez intézett üzenetekben fogjuk felfedezni.

Jelenések 3.: A gyűlés 1843 óta – helyreállt az apostoli keresztény hit

5. korszak : Sardis

Jézus Krisztus ítélete az 1843 tavaszi és 1844. október 22-i adventista perek után

1. vers: **Írd meg a szárdiszi gyülekezet angyalának** : *Ezt mondja az, akiben van az Isten hét lelke és a hét csillag: Ismerem tetteidet. Tudom, hogy azt hiszik, hogy élsz, és halott vagy.* »

A „*Sárdis*” korszak, az ötödik levél témája, két protestáns keresztény magatartást hoz fel, amelyek ellentétei: az elesetteknek, akiknek Jézus kijelenti: „*Élnek tartanak, és meghaltak*”; a választottaknak pedig a 4. versben: „*fehér ruhában járnak velem, mert méltók*”. Két üzenetének tartalmához hasonlóan a „*Sárdis*” név kettős jelentést hordoz, amelynek jelentése teljesen ellentétes. Megtartom ennek a görög gyökérnek a fő gondolatait: görcsös és drágakő, halál és élet. A grimaszoló és görcsös kifejezés határozza meg a gúnyos nevetést; görögül a sardonion a vadászhaló felső kötélé; a szardínia egy hal; és ellenkező értelemben a szardo és a szardonix drágakövek; a szardonix a barna kalcedon fajtája. E levél elején Jézus úgy mutatja be magát, mint „*akiben van Isten hét lelke és hét csillaga*”, vagyis a Lélek megszentelése és a hét korszak szolgái feletti ítélet. Akárcsak a Dán 12-ben, a gyilkos folyó fölött áll, az adventista hit próbája, és itt mondja ki ítéletét. Figyeljük meg azt az ismerősséget, amely azt jelzi, hogy a beszélgetőtárs egy a kollektív értelemben. Az egész protestáns norma érintett. Jézus véget vet a *tiatirai üzenetben megemlített protestáns kivételnek*. Az új „*teher*” (ahogy a lázadó hívők értik) most kiszabott és követelt. A római vasárnap gyakorlatát fel kell hagyni, és a szombati sabbattal kell helyettesíteni. Ez a Dan.8:14-es rendelet megfordítja azt a helyzetet, amelyet ¹ Konstantin császár 321. március 7. óta állított fel. 1833-ban, 11 évvel 1844 előtt, az éjféltől hajnali ötök tartó folyamatos hullócsillag-záporon keresztül, amely az Egyesült Államokban volt látható, Isten szemléltette és megjövendölte a protestáns keresztények hatalmas bukását. Hogy meggyőzzön erről az értelmezésről, Isten megmutatta az ég csillagait Ábrahámnak, és azt mondta neki: „*A te leszármazottaid is ilyenek lesznek.*” A csillagok 1833-as bukása tehát Ábrahám ezen utódai hatalmas bukását jövendölte. Ezt az égi jelet a *6. pecsét* témája idézi ⁴ Jelenések 6:13-ban. Jézus azt mondta: *Azt mondják rólad, hogy élsz, és halott vagy*. Akiről beszél, ezért Istent képviseli, és ez a részlet a protestantizmusnak felel meg, amely reformációjában hiszve azt hiszi, hogy megbékélt Istennel. Megdől az isteni ítélet: „*Ismerem a munkáidat*”, „*és meghaltál*”. Magától Istentől, a nagy Bírótól származik ez az ítélet. A protestáns figyelmen kívül hagyhatja ezt az ítéletet, de nem kerülheti el a következményeit. 1843-ban a Dániel 8:14 rendelete hatályba lépett, és várhatóan egyetlen keresztény sem ismeri az élő Isten törvényét. Ez a tudatlanság a bibliai prófétai szó megvetéséből fakad, amelyre Péter apostol arra buzdít bennünket, hogy szenteljük teljes figyelmünket a 2Pét.1:19-20-ban: „*És mi még inkább tartjuk a prófétai szót, amit jól teszel. vigyázzatok, mint a sötét helyen világító lámpásra, míg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben; tudván először is, hogy a Szentírás egyetlen prófécijája sem lehet magánértelmezés tárgya.*» Az új szövetség Bibliájának minden szövege között észrevétlenül elhaladva ezek a versek – különösen 1843-ból – tesznek különbséget élet és halál között.

2. vers: „*Légy éber, és erősítsd meg a maradékot, aki mindjárt meghal; mert nem találtam tökéletesnek cselekedeteidet az én Istenem előtt.*»

Ha nem felelnek meg a szentség új mércéjének, a protestantizmus „*többi*” „*meghal*”. Mert Isten két okból is elítéli. Az első a római vasárnap gyakorlata, amelyet elítélt a Dán.8:14 rendelet hatálybalépése; a második a prófétai szó iránti érdektelenség, mert az Isten által az adventista tapasztalatok által adott leckét figyelmen kívül hagyva a protestáns leszármazottak viselik atyáiktól örökölt büntudatot. Jézus mindkét pontról azt mondta: „*Nem találtam tökéletesnek a munkáidat Istenem előtt.*” Azzal, hogy „*az én Istenem előtt*”, Jézus emlékezteti a protestánsokat a tízparancsolat normájára, amelyet Isten ujjá írt, az Atya, akit megvetnek a Fiú javára, akinek meg kell mentenie őket. Tökéletesen engedelmes hitének, amelyet mintaként adott, semmi köze a protestáns hithez, amely számos katolikus bűn örököse, köztük mindenekelőtt az első napi heti pihenő. Az üdvösség ajtaja örökre bezárul a kollektív protestáns vallási norma előtt, lehullanak a „*hatodik pecsét*” „*csillagai*”.

3. vers: „*Emlékezzetek hát meg, hogyan fogadtátok és hallottátok, őriztétek meg és térjetelek meg. Ha nem vigyázol, úgy jövök, mint a tolvaj, és nem tudod, mikor érek rád.*»

Ez az „*emlékezni*” ige a múlt műveiről szóló kritikai meditációt jelenti. De csak az igazán kiválasztottak elég alázatosak ahhoz, hogy kritizálják saját műveiket. Továbbá ez az „*emlékezz*” *parancs* a negyedik parancsolat elején lévő „*emlékezz*” parancsot idézi, amely a hetedik nap megszentelt pihenőnapját parancsolja. Itt is kétszeresen a hivatalos protestantizmust arra kéri, hogy gondolja át a William Miller által 1843 tavaszán és 1844 őszén indított prófétai üzenetek fogadtatását, valamint Isten 10 parancsolata közül a 4. szövegét: Jézus Krisztussal való szakításának legsúlyosabb következménye így fogalmazódik meg: „*Ha nem vigyázol, úgy jövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök te.*» Meglátjuk, 2018 óta hogyan válik ez az üzenet élő valósággá. Virrasztás, bűnbánat és a bűnbánat gyümölcse nélkül a protestáns hit végleg halott.

4. vers: „*Mégis vannak olyan férfiak Szardiszon, akik nem szennyezték be ruháikat; fehér ruhában járnak velem, mert méltók.*»

Egy új szentség fog megjelenni. Ebben az üzenetben Jézus megelégszik azzal, hogy „*néhány ember*” létezéséről tesz tanúbizonyosságot, a köztük lévő Ellen.G.White-nak feltárt részletek szerint mindössze 50 férfi kapott Isten jóváhagyását. Ez a „*kevés férfi*” olyan férfiakat és nőket jelöl, akik egyénileg jóváhagyottak és megáldottak hitük bizonyosságtételére, az Úr elvárásainak megfelelően. Jézus ezt mondta: „*Mindazonáltal vannak olyan férfiak Szardiszon, akik nem szennyezték be ruháikat; és fehér ruhában járnak majd velem, mert méltók.*” Ki vitathatja a maga Jézus Krisztus által elismert méltóságot? Az 1843-as és 1844-es hitpróbák győzteseinek Jézus örök életet és teljes földi elismerést ígér, amely hivatalos formát fog ölteni *Philadelphiából* jövő üzenetben. A „*ruha*” beszennyeződése az emberi lények szabad viselkedésének tulajdonítható. A „*ruha*” Jézus Krisztus által tulajdonított igazság, jelen esetben „*fehér*”, szennyezettsége ennek az igazságnak az elvesztését jelzi a hagyományos protestáns tábor számára. Itt éppen ellenkezőleg, a szennyeződés hiánya Jézus Krisztus „*örökkévaló igazságának*” tulajdonításának folytatását jelenti a Dán 9:24 szerint. Hamarosan a szombat ismerete és gyakorlása valódi szentséget ad

nekik, Jézus Krisztus igazságosságának gyümölcsét és jelét. Ez a megfontolt és intelligens választás hamarosan örökkévalóvá teszi őket a megszentelődésben és a mennyei dicsőítésben, amelyet az 5. vers „*fehér ruhái*” ábrázolnak. A Lélek kijelenti őket „*feddhetetlenek*”: „*és szájukban nem találtak hazugságot, mert feddhetetlenek (Jel.14:5)*”. Pál szerint a Zsid.12:14-ben megtalálják a „*békét mindenkivel és a megszentelődést, amely nélkül egyetlen test sem látja meg az Urat*”. Konkrétan ezek a „*fehér ruhák*” a bűn eltávolításának formáját öltik, ami a római vasárnap gyakorlata. Mivel kétszer is hűségesen vártak rá, helyére, jóváhagyásának jeléül, Isten pecsétjét a szombat adja, amely azért jön, hogy kifehéritse az Úr választottait, akik megőrzik igazságát. Így valósult meg a „*szentély megtisztítása*”, abban a formában, amelyben annak idején a Dániel 8:14-et fordították. Ezzel a tekintetével Jézus 1844. október 23-tól égi látomásban adta át a kiválasztott győzteseknek a szent helyről a földi szentély legszentebb helyére való átjárásának képét. Így szemléltetésként felidézte azt a pillanatot, amikor a kereszten meghalt, választottai bűnét engesztelték, így teljesedett be az „*engesztelés napja*”, a héber „*Jom kippur*”. Ez az esemény már megtörtént, a látomásban a cselekvés megújítása csak az volt, hogy megkérdőjelezze a Jézus halálával elért örök igazságosság első vívmányát. Ami szó szerint megvalósul Szardis bukott népe számára, akiknek bizonyított hite nem kielégítő a teremtő Isten számára. Isten két okból utasíthatja el őket, mert nem szeretik hirdetni prófétai igazságát, és a szombat megszegése miatt, amely 1843 óta esedékes a Dániel 8:14 rendeletének hatálybalépésével.

5. vers: „*Aki győz, fehér ruhába öltözik; Nem törölöm ki a nevét az élet könyvéből, hanem vallást teszek nevével Atyám és angyalai előtt.*»

A Jézus Krisztus által megváltott választott engedelmes lény, aki tudatában van annak, hogy életét és örökkévalóságát a teremtőnek, a jó, bölcs és igazságos Istennek köszönheti. Ez a győzelmének titka. Nem tud vitatkozni vele, mert mindent helyesel, amit mond és tesz. Ő maga is Üdvözítőjének öröme, aki felismeri és nevében szólítja, a világ megalapítása óta, ahol előre tudva látta. Ez a vers megmutatja, hogy a hamis vallású emberek hamis állításai milyen hiábavalók és félrevezetőek még azok számára is, akik ezeket állítják. Az utolsó szó Jézus Krisztusé lesz, aki azt mondja mindenkinek: „*Tudom a ti cselekedeteiteket*”. E munkák szerint felosztja nyáját, jobb oldalára birkáit, baljára pedig *a lázadó kecskéket* és *a ragadozó farkasokat*, akik az utolsó ítélet második halálának tüzeire hivatottak.

6. vers: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*»

Ha mindenki szó szerint hallja a Lélek prófétai szavait, akkor éppen ellenkezőleg, csak a választottai érthetik meg azok jelentését, akiket inspirál és nevel. A Lélek pontos tényekre utal, amelyek a történelmi időben valósultak meg, ezért a kiválasztottnak érdeklődni kell a vallási és világi történelem iránt, valamint a bizonyosságokról, dicséretekről és prófeciákról szóló történetekből álló teljes Biblia iránt.

Megjegyzés : A 3. versben Jézus Krisztus így szólt a bukott protestánsokhoz: „*Emlékezz hát meg, hogyan fogadtál és hallottál, őrizd meg és térj meg. Ha nem vigyázol, úgy jövök, mint a tolvaj, és nem tudod, mikor érek rád.*” Ezzel szemben

a győztesek örökösei számára 2018 tavasza óta ez az üzenet így alakult: „Ha figyelsz, nem jövök, mint a tolvaj, és tudni fogod, mikor jövök **hozzád**”. Az Úr pedig betartotta ígéreteit, hiszen ma, 2020-ban, választottai tudták valódi visszatérésének dátumát, amely 2030 tavaszára derül ki. A protestáns hit azonban arra van kárhóztatva, hogy figyelmen kívül hagyja ezt a pontosságot, csak Jézuson keresztül. választottjának. Mert a gonosz szolgákkal szembeni viselkedésével ellentétben „*az Úr semmit sem tesz anélkül, hogy figyelmeztetné szolgáit, a prófétákat*” Ám.3:7.

6. korszak : Philadelphia

Az adventizmus egyetemes küldetésbe lép

1843 és 1873 között a szombat isteni szombatját, az Isten által elrendelt igazi hetedik napot visszaállították és elfogadták a hetednapos adventizmus úttörői, amely egy hivatalos amerikai keresztény vallási intézmény formáját öltötte, amelyet 1863 óta hívnak: "A Hetedhét- nap Adventista Egyház. A Dán 12:12-ben megfogalmazott tanításnak megfelelően Jézus üzenete a szombati nyugalom által megszentelt választottainak szól, 1873-ban. Ugyanakkor ezek a választottak részesülnek a Dán 12. fejezetének boldogságában. :12: „*Boldog, aki 1335 napig vár!*”.

Az 1843 óta létrehozott új szabványok 1873-ban váltak általánossá

7. vers: ***Írd meg a filadelfiai gyülekezet angyalának : Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél van Dávid kulcsa, aki kinyit, és senki sem zár be, aki bezárja és senki sem zárja be. : »***

Philadelphia ” néven Jézus megmutatja Kiválasztottját. Azt mondta: „*Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást. János 13:35*” És ez *Philadelphia* esete, amelynek görög gyökerei azt jelentik: testvéri szeretet. Hitük próbára téve választotta ki a megalkotó választottakat, és e győztesek iránt elárad a szeretete. Ebben az üzenetben bemutatja magát, mondván: „*Ezt mondja a Szent, az Igaz.*” A *Szent*, mert ez az az idő, amikor a szombat és a választottak megszentelését követeli meg a Dan.8:14 rendelet, amely 1843 tavasza óta lépett hatályba. Az igaz, mert ebben a *prófétai* órában az igazság törvénye helyreáll; Isten újra felfedezi 4. ^{parancsolatának} szentségét, amelyet 321. március 7. óta tapostak a keresztények. Újra azt mondja: „*Akinek van Dávid kulcsa*”. Ezek nem Szent Péter kulcsai, amelyeket Róma birtokának vallottak. „*Dávid kulcsa*” a „*Dávid fiához*”, Jézushoz tartozik, személyesen. Rajta kívül senki más nem adhat örök üdvösséget, mert ezt a kulcsot úgy szerezte meg, hogy „*vállán*” vitte keresztje alakjában, Iz.22:22 szerint: „*Vállára teszem a ház kulcsát Dávidé: ha kinyílik, senki sem zárja be; ha bezár, senki sem nyit ki.*” Ezt a kulcsot, amely az ő gyötrelmének keresztjét jelöli, ennek a versnek a beteljesüléseként itt olvashatjuk: "*aki megnyit, és senki sem zár be, aki bezárja, és senki sem nyitja meg.*" Az üdvösség ajtaja 1843 tavasza óta nyitva áll a hetednapos adventizmus felépítése előtt, és zárva van a római vasárnap vallásos hívei előtt. Mert beleegyeztek abba, hogy alávetik magukat a bemutatott tanigazságoknak, és hitükkel tisztelték prófétai szavát, a Szent Szellemét. Jézus ezt mondta a *filadelfiai korszak* szentjeinek : „*Ismerem a ti cselekedeteiteket. Íme,*

mivel csekély hatalmad van, és megtartottad az én szavamat, és nem tagadtad meg nevemet, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be. " Ez a kis vallási csoport 1863 óta hivatalosan csak amerikai volt. De 1873-ban, egy Battle Creek-i általános konferencián a Lélek egyetemes missziós ajtót nyitott meg, amely egészen Jézus Krisztus valódi visszatéréséig tartott. Senki sem fogja megakadályozni, és Isten gondoskodni fog róla. Meg kell jegyeznünk, hogy minden jó, amit Jézus lát az igaz szentek között, meghatározza azokat az okokat is, amelyek miatt a protestáns hit 1843-ban megbukott. Ez az üzenet pontosan az ellenkezője annak, amit Jézus a 3. versben a *szárdiszi* elesettekhez szól, mert a célzott művek maguk is megfordulnak.

A Rev.7 12 törzse növekszik

8. vers: „ *Ismerem a műveidet. Íme, mivel csekély hatalmad van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg nevemet, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki sem zárhat be.* »

A választottat egykor kedvezően ítélik meg tettei alapján, amelyeket Jézus igazságként tulajdonít neki. „ *Kicsi ereje* ” megerősíti a 4. vers „ *kevés emberén* ” alapuló csoport megszületését. 1873-ban Jézus a nyitott mennyei ajtó jelképével jelentette be az adventistáknak visszatérése felé tett előrehaladását, amely a tavasz tavaszán megnyílik. 2030, azaz 157 év múlva. A következő üzenetben, amely Laodiceának szól, Jézus az ajtó előtt áll majd, jelezve ezzel visszatérésének közelségét: „ *Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek. Ha valaki meghallja az én hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek hozzá, és vele vacsorázom, ő pedig velem.* Rev.3:20 »

A keresztény hithez való hozzáférés a zsidók számára engedélyezett

9. vers: „ *Íme, adok neked a Sátán zsinagógájából valók közül, akik azt mondják, hogy zsidók, és nem azok, hanem hazudnak; íme, elhozom őket, hogy leboruljanak a te lábaid előtt, és tudják, hogy szeretlek.* »

Azzal, hogy a faj és a test szerinti igaz zsidók adventista csoportba való belépését idézi, ez a vers megerősíti a szombati nyugalom visszaállítását; A vasárnap már nem akadály a megtérésüknek. Mert 321 óta felhagyása azzal a következménnyel is járt, hogy az őszinte zsidókat megakadályozták abban, hogy felvegyék a keresztény hitet. A faji zsidókra vonatkozó ítélete nem Pál, a hűség tanú személyes véleménye volt; Jézus Krisztusé volt az, aki megerősíti ezt ebben a Jelenésekben, már a Jel.2:9-ben, a zsidók által rágalmozott és a rómaiak által üldözött szolgáinak címzett üzenetében a Szmyrna- *korszakban* . Vegye figyelembe, hogy a faji zsidóknak el kell ismerniük a keresztény üdvösséget az adventista szabvány szerint, hogy részesülhessenek Isten kegyelméből. Egyedül az egyetemes adventizmus hordozza az isteni fényt, amelynek **kizárólagos hivatalos letéteményesévé vált** 1873 óta. De légy óvatos! Ez a fény, annak tanítása és üzenetei Jézus Krisztus kizárólagos tulajdona; senki és egyetlen intézmény sem tagadhatja meg fejlődését anélkül, hogy ne veszélyeztesse üdvösségét. Utoljára ebben a versben Jézus kijelenti, *hogy „szeretlek* ”. Ez azt jelentheti, hogy az áldás után már nem szereti őt? Igen, és ez lesz a „ *Laodiceának* ” tulajdonított üzenet jelentése .

Isten parancsolatai és Jézus hite

10. vers: „ *Mivel megőrizted bennem a türelem beszédét, én is megtartalak benneteket a megpróbáltatás órájában, amely eljön az ismert földön, hogy próbára tegyem a föld lakóit.* »

A türelem kifejezés megerősíti a Dániel 12:12-ben említett adventista várakozás szövegkörnyezetét: „ *Boldog, aki vár, és aki ezerháromszázharmincöt napig megérkezik!* ". A teszt a „ *föld lakóinak* ” hitére vonatkozik, akik az „ *ismert földön* ” laknak, vagyis akiket Jézus Krisztus, a teremtő Isten ismer el. Ez az emberi akarat próbája és az „ökumenikus” tábor lázadó szellemének leleplezése, amely a görög „oikoméné” által ennek a versnek az „ *ismert földjét* ” jelöli.

Ez az ígélet csak azzal a feltétellel köti Jézust, hogy az intézmény megőrizze a kezdet hitének minőségét. Ha az adventista üzenetet a hit végső egyetemes próbatételének idejéig, amelyet ebben a versben megjövendölt, tovább kell folytatni, akkor nem feltétlenül intézményes formában lesz. Mert a fenyegetés ebben az üzenetben lebeg a következő 11. versben, addig teljesen pozitív és Istentől áldott. Jézus ígérete a 2030-ban életben maradt utódaira vonatkozik. Ekkor 1873 igazi kiválasztottjai elaludtak „ *az Úrban* ” a Jel. 14:13 szerint: „ *És hallottam egy hangot az égből, amely ezt mondta: Írj : Boldogok ezentúl a halottak, akik az Úrban halnak meg! Igen, mondja a Lélek, hogy megpihenjenek fáradalmaiktól, mert cselekedeteik követik őket.* » Ez tehát a második boldogság, amelyet Jézus Krisztus ítél oda ennek a példaértékű kiválasztottnak. De amit Jézus megáld, az a cselekedetek által mutatott viselkedés. „ *Philadelphia* ” örökösei 2030-ban hűen reprodukálják műveit, hitét, a menny Istene által adott igazságok elfogadását az általa adott legújabb formákban; mert nagy változásokon mennek keresztül mindaddig, amíg az isteni terv megértése tökéletes lesz.

Jézus Krisztus adventista ígérete és figyelmeztetése

11. vers: „ **Gyorsan** *jövök . Tartsd meg, amid van, hogy senki ne vegye el a koronádat.* »

gyorsan *jövök* ” üzenet adventista típusú. Jézus ezzel megerősíti minden más vallási hitvallás elhagyását. Dicsőséges visszatérésének elvárása a világ végezetéig megmarad, ez az egyik fő kritérium, amely azonosítja igazi választottját. Az üzenet többi része azonban súlyos fenyegetést jelent: „ *Tartsa vissza, amije van, hogy senki ne vegye el a koronáját.* » És ki veheti el a koronáját, ha nem az ellenségei? Leszármazottainak tehát először azonosítaniuk kell őket, és ez azért van így, mert nem tették meg, humanista lelkületük áldozataiként 1966-tól szövetséget kötnek velük.

12. vers: „ *Aki győz, azt oszloppá teszem Istenem templomában, és nem jön ki soha; Felírom rá az én Istenem nevét és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemet, amely az égből száll alá Istenemtől, és az én új nevemet.* »

A győzteseknek szentelt utolsó áldó szavaiban Jézus összegyűjti a megszerzett üdvösség minden képét. „ *Oszlop Istenem templomában* ” azt jelenti : szilárd támasz, hogy elvigyem igazságomat Gyülekezetemben, a Választottakban. „ *...és nem fog kijönni több* ”: üdvössége örökkévaló lesz. „ *...; Felírom rá*

Istenem nevét”: belevésem az Édenben elveszett Isten jellemképét. „...és *Istenem városának neve*”: részt fog venni a Jel.21-ben leírt kiválasztottak dicsőítésében. „... *az új Jeruzsálemé, amely a mennyből száll alá Istenemtől*”; Az „*új Jeruzsálem*” a megdicsőült választottak gyülekezetének a neve, akik teljesen mennyeivé váltak, mint Isten mennyei angyalai. A Jel 21 drágakövek és gyöngyök szimbolikus képével írja le, amely Isten szeretetének erejéről tanúskodik a földről megváltottai iránt. Leszáll a megújult földre, hogy örökké éljen Isten jelenlétében, aki ott helyezi el trónját. „... *és az új nevem*”: Jézus a nevének megváltoztatását a földi természetből a mennyi természetbe való átmenetével társítja. Az üdvözült kiválasztott, aki életben marad vagy feltámadt, ugyanazt a tapasztalatot fogja megélni, és megkapja a megdicsőült, romolhatatlan és örökkévaló égitestet.

Ebben a versben az Istennel való összehasonlítás ragaszkodását az indokolja, hogy magát Jézust is megtalálják a választottak isteni aspektusában.

13. vers: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*»

A kiválasztott megértette a leckét, de ő az egyetlen, aki megértheti. Igaz, ez az üzenet csak neki készült. Ez az üzenet megerősíti azt a tényt, hogy a kinyilatkoztatott titkok értelmezése és megértése kizárólag Istentől függ, aki próbára teszi és kiválasztja szolgáit.

A hivatalos végső idők adventizmusa nem tanulta meg a leckét, és nem ítélte meg Jézus, kihányták a 3. ^{adventista} várakozás üzenetének elutasítása miatt.

" **Gyorsan** *jövök . Tartsd meg, amid van, hogy senki ne vegye el a koronádat .*" Jaj, a korabeli hivatalos adventizmus számára a vég még messze van, és az idő elfáradásával, 150 év múlva a hit már nem lesz a régi. Jézus figyelmeztetése jogos volt, de nem vették tudomásul és nem is értették meg. És 1994-ben az adventista intézmény valójában elveszíti „koronáját” , mivel elutasítja az utolsó „nagy fényt”, amelyet Ellen G. White, Jézus Krisztus hírnöke megjövendölt „Első írások” című könyvében az „Én első látomása” című fejezetében. , 14. és 15. oldalon: A következő szöveg ezekről az oldalakról készült. Tovább pontosítom vele kapcsolatban, hogy megjövendöli az adventista munka sorsát, **és magában foglalja össze mindazokat a tanításokat, amelyeket a Rev. 3 három Gyülekezete: 1843-44 *Sardis* , 1873 *Philadelphia* , 1994 *Laodicea* .**

Az adventizmus sorsa **Ellen G. White első látomásában kiderült**

„Amikor a családi istentiszteleten imádkoztam, a Szentlélek megpihent rajtam, és úgy tűnt, egyre jobban felülemelkedem ezen a sötét világon. Elfordultam, hogy lássam az adventista testvéreimet, akik ezen a világon maradtak, de nem találtam őket. Ekkor egy hang azt mondta nekem: „Nézd meg újra, de egy kicsit feljebb.” Felnéztem, és egy meredek és keskeny ösvényt láttam,

messze a világ fölött. Itt haladtak az adventisták a szent város felé. Mögöttük, az ösvény elején erős fény volt, amiről az angyal azt mondta, hogy az éjféli kiáltás. Ez a fény az ösvény teljes hosszában megvilágította, hogy a lábuk meg ne akadjon. Jézus az élükön járt, hogy vezesse őket; és amíg ránéztek, biztonságban voltak.

De hamarosan néhányan elfáradtak, és azt mondták, hogy a város még mindig nagyon messze van, és arra gondoltak, hogy hamarabb érnek oda. Aztán Jézus bátorította őket azzal, hogy felemelte dicsőséges jobb karját, amelyből fény áradt, amely áterjedt az adventistákra. Felkiáltottak: „Halleluja! » De néhányan közülük pimaszul elutasították ezt a fényt, mondván, hogy nem Isten vezette őket. A fény végül kialudt mögöttük, és mély sötétségben találták magukat. Megbotlottak és szem elől tévesztették mind a célt, mind Jézust, majd leestek az ösvényről, és belesüppedtek a lenti gonosz világba. ”.

Ennek az első látomásnak a története, amelyet Isten adott az ifjú Ellen Gould-Harmonnak, kódolt prófécia, amely ugyanolyan értékes, mint Dániel vagy a Jelenések könyve. De ahhoz, hogy hasznot húzzunk belőle, helyesen kell értelmeznünk. Tehát megadom a magyarázatot.

Az „éjféli kiáltás” kifejezés a völegény eljövételének bejelentését jelöli a „tíz szűz példázatában” Máté 25:1-től 13-ig. Krisztus visszajövetelének próbája 1843 tavaszán és az 1844 ősze volt az első és a második teljesítmény; Ez a két elvárás együttesen a „hetednapi adventisták” csoportja „mögé” helyezett történet „első fényét” jelenti, akik előrehaladtak az időben, a Jézus Krisztus által megáldott úton vagy úton. Az adventista úttörők számára 1844 a világ végének dátuma és az utolsó bibliai dátum, amelyet a prófétai szó javasolhatott az akkori választottaknak. Miután túlléptek ezen a végső dátumon, Jézus visszatérését várták, és azt gondolták, hogy közeleg. De múlt az idő, és Jézus még mindig nem tért vissza; amit a látomás idéz fel azzal, hogy: „úgy találták, hogy a város nagyon messze van, és arra gondoltak, hogy hamarabb érnek oda”; vagyis 1844-ben vagy röviddel azután. Ezenkívül a csüggedés egészen 1980 körül eluralkodott rajtuk, amikor beléptem a színre, és megkaptam ezt az új és dicsőséges fényt, amely felépíti a **harmadik adventista várakozást** . Jézus visszatérése ezúttal **1994 ősziére esik** . Természetesen ennek az üzenetnek a hirdetése csak az egyetemes adventizmus mikrokozmoszát érintette, amely Franciaországban, Valence-sur-Rhône-ban található. Megvan a magyarázata, hogy Isten ezt a délkelet-franciaországi kisvárost választotta. Ott halt meg VI. Pius pápa őrizetben 1799-ben, beteljesítve a Jelenések 13:3-ban megjövendölt tényét. Továbbá Valencia volt az a város, ahol Isten megalapította első adventista egyházát Franciaország földjén. Ezért ott hozta meg isteni dicsőséges utolsó fényét, és 2020 végén megerősítem, hogy folyamatosan és hűségesen megkaptam tőle legújabb és legértékesebb kinyilatkoztatásait, amelyeket ebben a dokumentumban mutatok be. Az adventista Valentinianus mikrokozmosz egyetemes szintéreként szolgált Ellen nővérünk látomásában az utolsó dicsőséges fényre vonatkozó rész teljesítéséhez. Ez a látomás feltárja előttünk azt az ítéletet, amelyet Jézus a Valenciában átélt élmény alapján mond, ami a tíz szűz példázatának harmadik beteljesülése. Jézus felismeri az igazi adventistát a bemutatott világossággal szembeni viselkedéséről. Az igazi adventista a „Halleluja” kifejezéssel fejezi ki örömét! » ; Lélek által

megáldva megtöltötte edényét olajjal. Ezzel szemben a hamis adventisták „szemtelenül elutasítják ezt a világosságot”. Az isteni világosság elutasítása végzetes számukra, mert Isten e negatív reakciótól óva intette őket ihletett üzenetekben, amelyeket nekik szántak a hírnököknek; üres edényekké lesznek, amelyek megfosztják a lámpa „fényét” kibocsátó olajtól. Bejelentik az elkerülhetetlen következményt: „a fény, ami mögöttük volt, végül kialszik”; tagadják az adventizmus alapvető alapjait. Jézus alkalmazza elvét: „*Mert akinek van, akinek van, annak adatik, és bővelkedik, de akinek nincs, attól még az is elvétetik.* Máté 25:29.” „...végül szem elől tévesztették mind a célt, mind Jézust”, érzéketlenné válnak az adventista üzenetek iránt, amelyek Krisztus visszajövetelét hirdetik, vagy tagadják az adventista mozgalom célját, amelyet az „adventista” név is tartalmaz; „majd leestek az ösvényről és belesüppedtek a lenti gonosz világba”, 1995-ben hivatalosan is elkötelezték magukat a protestáns szövetség és ökumenizmus mellett. Így elvesztették Jézust, és a mennyországba való bejáratot, ami az adventista hit célja volt. A Dán 11:29 szerint csatlakoztak a „*képmutatók*” és a „*részegek*”, ahogyan Jézus hirdette a Máté 24:50-ben; a munka elején bemutatott dolgokat.

Ma ezek a prófétai szavak beteljesednek. Ezeket 1844, az első „mögöttük található fény” dátuma és 1994 között végezték el, amikor a nagy prófétai fényt az első Franciaországban, Valence-sur-Rhône városában alapított adventista gyülekezet elutasította. demonstrációjához használták fel. Ma a hivatalos adventizmus az ökumenizmus „mély sötétjében” van az igazság ellenségeivel, a protestánsokkal és a katolikusokkal.

7. ^{korszak} : Laodicea

Az intézményes adventizmus vége – a harmadik adventista elvárás elutasítása.

14. vers: *Írd meg a laodiceai gyülekezet angyalának : Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete :*

Laodicea a hetedik és egyben utolsó korszak neve; hogy az intézményes adventizmus áldásának vége. Ennek a névnek két görög gyökere van: „laosz, dikéia”, ami azt jelenti: „ítélt nép”. Előtte az adventisták ezt fordították: „az ítélet népe”, de az intézmény nem tudta, hogy ez az ítélet ezzel kezdődik, ahogyan az 1Péter 4:17 tanítja: „Mert ez az a pillanat, amikor az ítélet kezdődik a házzal . **Isten.** *Nos, ha velünk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek Isten evangéliumának?* » Jézus így mutatkozik be: „ *Ezt mondja az Ámen, a hű és igaz tanú, Isten teremtésének kezdete:* ” Az Ámen szó héberül azt jelenti: az igazságot. János apostol tanúsága szerint Jézus gyakran (25-ször) használta, kétszer megismételve, az elején, a kijelentései előtt. De a hagyományos vallási gyakorlatban az imák vagy kijelentések végén lévő írásjelek kifejezésévé vált. Ezután gyakran a katolicizmusból örökölt „legyen úgy” értelmében értelmezik. A Lélek pedig ezt a fogalmat használja az „*igazságban*”, hogy az Ámen szónak tökéletesen indokolt kettős jelentését adja . *Laodicea* az az óra, amikor Jézus nagyszerű fényt kínál, hogy teljes mértékben megvilágítsa a

végidőre készített próféciákat. Az Ön által olvasott mű ezt bizonyítja. Ami Jézus és a hivatalos adventista intézmény közötti szakadást okozza, az az ő világosságának megtagadása. Egy logikus és indokolt döntéssel Isten 1980 és 1994 között az adventizmust egy olyan hitpróbának vetette alá, amelynek mintájára a protestánsok elvesztése és az adventista úttörők áldása volt. A teszt már az 1843 tavaszára, majd 1844 őszére meghirdetett Jézus visszajövetelére vetett hiten alapult. Én viszont 1983-tól kezdtem el megosztani Jézus 1994-es visszajöveteléről szóló bejelentést, miután felhasználtam a „*Öt hónap*” az „*ötödik trombita*” üzenetben idézve a Jel.9:5-10-ben. Azáltal, hogy ezt a témát az 1844-es protestantizmus átkának tulajdonították, az idézett „*öt hónapos*” időszak, azaz 150 valós év 1994-hez vezetett. Csak Jézus Krisztus visszatérését látva ennek az időszaknak a végét, és részben megvakította Isten a szöveg egy részletén megvédtem azt, amit isteni igazságnak tartottam. Hivatalos figyelmeztetések után az intézmény 1991 novemberében kimondta a felmondásomat; ezt, miközben még három év volt hátra bejelentéseim bizonyítására és cáfolására. Ennek az élménynek a valódi jelentése csak később, 1996 körül vált világossá számomra. Jézus „*Laodiceához*” írt levelében megfogalmazott szavai éppen beteljesedtek, és most pontos jelentést kaptak. 1991-re a langyos adventisták már nem szerették annyira az igazságot, mint 1873-ban. A modern világ is meggyengítette őket azáltal, hogy elcsábította és elnyerte a szívüket. Akárcsak az „*efezusi*” korszakban, a hivatalos adventizmus is elvesztette „*első szerelmét*”. Jézus pedig „*elveszi a gyertyatartóját és a koronáját*”, mert ő sem méltó már rá. E tények fényében az üzenet világosan világossá válik. Az „*Ámen*” szó megerősíti a teljes igazság és egy áldott kapcsolat végének igényét. A „*tanú hű és igaz*” elutasítja a hűtlen és hazug Kiválasztottat. „*Isten teremtésének elve*”, tehát a teremtő, arra törekszik, hogy a méltatlanok intelligenciáját kollektíven lezárja, választottait pedig egyénileg megnyissa a Genézis történetében foglalt és elrejtett igazságok előtt. Ugyanakkor „*Isten teremtésének elvét*” idézve amelyet az „*Ámen*” szóval társít, a Lélek megerősíti Jézus Krisztus nagyon közeli végső visszatérését: „*azonnal*”. 1994 és 2030 között azonban még 36 év telik el, az emberiség földi végének dátuma.

Halálos langyosság

15. vers: „*Ismerem a műveidet. Tudom, hogy nem vagy se hideg, se meleg. Legyen hideg vagy meleg!*»

Az informális címet az intézménynek címezzük. Ez az apáról fiúra és lányra örökölt vallások gyümölcse, ahol a hit hagyományossá, formalistává, rutinná válik, és fél minden újtól; azt az állapotot, amelyben Jézus már nem tudja megáldani őt, amikor annyi új fényt oszthat meg vele.

16. vers: „*Mivel tehát langyos vagy, és nem hideg vagy meleg, kihánylak a számból.*»

A megfigyelést Jézus állapította meg 1991 novemberében, amikor az üzenetét hordozó prófétát a hivatalos intézmény eltávolította. 1994 tavaszán kihányják, ahogy Jézus bejelentette. Ezt ő maga bizonyította azzal, hogy 1995-ben belépett a Katolikus Egyház által szervezett ökumenikus szövetségbe, ahol csatlakozott a lázadó protestánsokhoz, hiszen most osztja átkukat.

Szellemi örökségen alapuló megtévesztő illúziók

17. vers: „ *Mert azt mondom: gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire, és mert nem tudod, hogy nyomorult vagy, nyomorult, szegény, vak és meztelen.* ”

„... *gazdag* ” volt az Adventista Választott 1873-ban, és az Ellen G. White-nak adott számos kinyilatkoztatás tovább gazdagította lelkileg. De prófétai szinten a korabeli értelmezések gyorsan elavultak, ahogy James White, az Úr hírnökének férje helyesen gondolta. Jézus Krisztus, az élő Isten úgy tervezte próféciait, hogy azok tökéletes és hibátlan végső beteljesedjenek. Éppen ezért az idő múlása, óriási változásokat hozva a világba, indokolja a kapott és tanított értelmezések állandó megkérdőjelezését. Az Úr áldása fenntartva; Jézus mondta: „ *Aki megőrzi az én cselekedeteimet mindvégig.* ” Azonban 1991-ben, amikor elutasította a fényt, a vég még messze volt. Ezért figyelmesnek kellett lennie minden új megvilágításra, amelyet az Úr javasolt az általa választott módon. Micsoda ellentét az intézmény illúziói és az az állapot között, amelyben Jézus látja és megítéli azt! Az idézett kifejezések közül a „ *meztelen* ” szó a legsúlyosabb egy intézmény esetében, mert ez azt jelenti, hogy Jézus megvonta örökkévaló igazságosságát, a szájában van, halálos ítélet és az utolsó ítélet második halála; a 2Kor.5:3-ban leírtak szerint: „ *Nyögünk tehát ebben a sátorban, fel akarva ölteni mennyei otthonunkat, ha csak felöltözve találnak ránk, és nem meztelenül.* »

A hűséges és igaz tanúk tanácsai

18. vers: „ *Azt tanácsolom, vegyél tőlem tűzben kipróbált aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltöztess, és ne látszódjon meztelenséged szégyene, és kenőcsöt, amivel megkenheted szemeit, hogy láss.* »

Az 1991-es megállapításokat követően az intézménynek még három év állt rendelkezésére, hogy helyrehozza a módját, és megtermelje a bűnbánat gyümölcsét, amely nem jött be. És éppen ellenkezőleg, kapcsolatai a bukott protestánsokkal odáig erősödtek, hogy hivatalos szövetséget kötöttek 1995-ben. Jézus az igaz hit, a próba „tűzzel próbára tett aranyának” kizárólagos kereskedőjeként mutatja be magát. *Az egyház elítélésének bizonyítéka a „ fehér ruhák ”* hiányában mutatkozik meg, amelyekre úttörői „ *érdemesek* ” voltak a Jel.3:4-ben. Ezzel az összehasonlítással Jézus azt a tényt illusztrálja, hogy 1994 előtt „ *laodiceai* ” adventistáknak az 1843-as és 1844-es dátumot megelőző adventisták elvárásainak vetette alá; hogy próbára tegyék a három élménybe vetett hitet, amint azt a „ *Szardis* ” adventistáinak 1844-ben intézett üzenet tanítja. A zárt, lázadó hozzáállásban az intézmény nem értette, mit ró fel neki Jézus; „ *vak* ” volt, mint Jézus földi szolgálatának farizeusai. Ezért nem tudta megérteni Krisztus felkérését, hogy vásárolja meg „ *a nagy értékű gyöngyöt* ” a Máté 13:45-46 példázatából, amely felállítja az Isten által megkövetelt örök élet mércéjének képét. .

A kegyes hívás

19. vers: „ *Amennyit szeretek, megdorgálom és megbüntetem. Ezért légy buzgó és térj meg.* »

A büntetés azoké, akiket Jézus *szeret*, amíg ki nem hányja őket. A felhívást, a megtérésre való felhívást nem vették figyelembe. A szeretetet pedig nem örököljük, hanem méltósággal érdemeljük ki. Az intézmény megkeményedett, Jézus egyéni felhívást intéz a mennyei hivatás jelöltjeihez:

Az univerzális hívás

20. vers: „*Íme, az ajtó előtt állok és zörgetek. Ha valaki meghallja a hangomat és kinyitja az ajtót, bemegyek hozzá, és velem vacsorázom, ő pedig velem*”

A Jelenések könyvében a "kapu" szó megjelenik a Jelenések 3:8-ban, itt a Jel.3:20-ban, a Jel.4:1-ben és a Jel.21:21-ben. Rev.3:8 emlékeztet bennünket, hogy az *ajtók* kinyitják és bezárják a hozzáférést. Így azok a hitpróbák szimbólumaivá válnak, amelyek megnyitják vagy lezárják a hozzáférést Krisztushoz, igazságosságához és kegyelméhez.

Ebben a 20. versben a „*kapu*” szó három különböző, de egymást kiegészítő jelentést kap. Magára Jézusra mutat: „*Én vagyok az ajtó*” (János 10:9); *a menny ajtaja megnyílt* a Jel 4:1-ben: „*Ajtó nyílt a mennyben.* » ; és *az emberi szív ajtaja*, amelyen Jézus kopogtat, hogy meghívja a kiválasztottat, hogy nyissa meg szívét előtte, hogy bizonyítsa szeretetét.

Elég, ha teremtménye megnyitja szívét kinyilatkoztatott igazsága előtt, hogy bensőséges közösség jöjjön létre közte és isteni teremtője között. A vacsorát este osztják meg, amikor eljön az éjszaka, hogy véget vessen a napi munkának. Az emberiség hamarosan belép egy ilyen típusú éjszakába, „*ahol már senki sem dolgozhat*” (János 9:4). A kegyelem idejének vége örökre befagyasztja az emberi lények, férfiak és nők utolsó vallási döntéseit, akik egyformán felelősek és szigorúan kiegészítik egymást a test szintjén.

filadelfiai üzenethez képest a kiválasztott a *laodiceai korszakban van*, Jézus Krisztus visszatérésének küszöbén. A „*nyitott ajtó a mennyben*” ennek az üzenetnek a folytatásaként nyílik meg a Jel.4:1-ben.

A Lélek utolsó buzdítása

Az egyéni győztesnek Jézus kijelenti:

21. vers: „*Aki győz, megengedem, hogy velem üljön az én trónusomban, ahogyan én is győztem, és Atyámmal együtt ültem az ő trónusán.* »

Így bejelenti a mennyei ítélet tevékenységét, amely ezt az üzenetet követi, és amely a Jelenések 4. témája lesz. De ez az ígéret csak egy igazán megválasztott győztes mellett kötelezi el.

22. vers: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!* »

levelek” témája ezzel az új intézményi kudarccal véget ér. Az utolsó, mert ezentúl egy ihletett férfi viszi majd a fényt, majd egy kisebb csoport. Egyénileg személyről emberre és az interneten keresztül fog továbbadni, amit Jézus maga fog irányítani azáltal, hogy választottait legújabb igazságai terjesztésének forrása felé vezet, ami éppoly szent, mint isteni személye. Így, bárhol legyen is a földön: „*Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek!*” »

A következő téma kontextusa a gonoszok szentek által végrehajtott ítéletének égi ezredfordulója lesz. Az egész téma a Rev. 4-ben, 11-ben és 20-ban szétszórt tanításokon alapul. De a 4. Jelenés egyértelműen megerősíti ennek a tevékenységnek a mennyei összefüggéseit, amely kronológiailag követi a földi kiválasztottak utolsó korszakát.

Jelenések 4: Mennyei Ítélet

1. vers: „ *Ezek után láttam, és íme, ajtó nyílt a mennyben . Az első hang, amit hallottam, mint egy trombita hangja , amely hozzám szólt, így szólt: **Gyere fel ide** , és megmutatom, mi fog történni ezután .*

Azzal, hogy „ *Az első hang, amit hallottam, mint a trombita hangja* ”, a Lélek úgy határozza meg ennek a „ *laodiceai* ” korszaknak az üzenetét, amelybe átvitte Jánost a Jel. 1:10-ben: „ *Lélekben voltam az Úr napja, és olyan hangos hangot hallottam magam mögött, mint a trombitaszót .*” *Laodicea tehát az a korszak, amelynek végét „ az Úr napja* ”, dicsőséges visszatérésének napja jelzi .

Laodicea üzenetével . Ez a pontosítás azért fontos, mert az intézmény soha nem tudta bebizonyítani ellenfelei számára a mennyei ítéletről szóló tanait. Ma ezt bizonyítom, amit a Jelenések 2. és 3. levelei üzeneteihez csatolt dátumok helyes meghatározása tesz lehetővé. *Laodicea* és Jelenések 4. között a Jelenések 11. „ *hetedik trombitájával* ” Jézus. elvette az ördögtől és a lázadó emberektől a földi „uralmukat *a világ királysága felett* ”. A *Jelenések 14.* „aratásával” felvette választottait a mennybe, és megbízza őket azzal a feladattal, hogy vele együtt ítéljék meg a gonosz halottak múltbeli földi életét. Ekkor van az, hogy „ *aki győz, vasvesszővel fog uralkodni a nemzeteken* ”, ahogyan a Jel.2:27 hirdeti. Ha az üldözők, mint én, biztosak lennének a számukra fenntartott sorsban, kétségtelen, hogy módosítanának magatartásukon. De éppen az a heves vágyuk, hogy figyelmen kívül hagyjanak minden figyelmeztetést, a legrosszabb cselekedetekre készíteti őket, és így a legrosszabb büntetésre készülnek fel, amely a jelenlegi földi körülmények között nem reprodukálható. Térjünk vissza tehát ennek a 4. fejezetnek a szövegéhez. „ *Az első hang, amit hallottam, mint egy trombitaszót, és amely hozzám szólt, így szólt: Gyere fel ide, és megmutatom, minek kell történni ezután*” . János a Jel 1 10. versére hivatkozik: " *Lélekben voltam az Úr napján, és hangos hangot hallottam magam mögött, mint a trombitaszót .*" Krisztus dicsőségben való visszatérésének ezt a témáját már a 7. vers is említi, ahol ez áll: „ *Íme, a felhőkkel jön. És minden szem meglátja, még azok is, akik átszúrták; és a föld minden törzse gyászolni fog miatta. Igen. Ámen!* » *E három szöveg javasolt összefüggése megerősíti az Úr Jézus, akit választott beavatottjai és hűséges angyalai Mihálynak is neveznek, visszatérésének napjának végső dicsőséges kontextusát .* Ha Jézus hangját a *trombitához* hasonlítjuk , az azért van, mert a seregek e hangzatos eszközéhez hasonlóan, égi angyali seregei élén Jézus megszólaltatja csapatait, hogy megindítsa a harcot. Sőt, mint egy *trombita* , hangja nem szűnt meg figyelmeztetni választottait, hogy figyelmeztesse őket,

hogyan felkészítse őket a győzelemre, ahogy ő maga győzte le a bűnt és a halált. A „*trombita*” szó felidézésével Jézus megmutatja nekünk Kinyilatkoztatásának legtitokzatosabb és legfontosabb témáját. És igaz, hogy utolsó szolgálói számára ez a téma kizáró próbát rejtett. Itt, a Jel.4:1-ben a leírt jelenet hiányos, mert csak az ő választottjait célozza meg, akiket azért jön, hogy megmentse a haláltól. A gonoszok viselkedését ebben a szövegkörnyezetben a Jelenések 6:16-ban ezekkel a leleplező kifejezésekkel írja le: „*És azt mondták a hegyeknek és a szikláknak: Boruljatok ránk, és rejtsetek el minket annak színe előtt, aki ül a trón és a bárány haragja előtt; mert eljött haragjának nagy napja, és ki állhatna meg?*» Erre a felfüggesztett kérdésre, úgy tűnik, válasz nélkül, Isten a 7. fejezetben bemutatja azokat, akik képesek ellenállni: a 144 000-es számmal jelképezett elpecsélt választottakat, a 12 négyzetes sokaságot vagy a 144-et. De ő Csak a kiválasztottakat, akik életben maradtak Krisztus eljövetelekor ott cselekedj. Nos, a Jelenések 4. fejezetének ebben az összefüggésében a mennybe való elragadtatás az Ábel óta elhunyt választottakat is érinti, akiket Jézus feltámaszt, hogy nekik is megadja a hitükért megígért jutalmat: az örök életet. Akkor is, amikor Jézus azt mondta Jánosnak: „*Gyere fel ide!*”, a Lélek csak előre látja ezen a képen keresztül a Jézus Krisztus vére által megváltott valamennyi választott felemelkedését Isten celesztialis királysága felé. Ez a felemelkedés a mennybe az emberi földi természet végét jelzi, a választottak Isten hűséges angyalaihoz hasonlóan feltámadnak, Jézus tanítása szerint a Máté 22:30-ban. A húsnak és átkának vége, sajnálkozás nélkül hagyják maguk mögött. Az emberi történelemnek ez a pillanata annyira kívánatos, hogy Jézus Dániel óta folyamatosan emlékeztet rá a kinyilatkoztatásában. Mint a föld, amely az ember miatt átkozott, az igaz választottak is szabadulásukra vágnak. A 2. vers a Jel 1:10-ből van átmásolva; Valójában a Lélek erősebben megerősíti a kettő kapcsolatát, amelyek Isten tervének történetében ugyanarra az eseményre utalnak, az ő „*nagy napján*” való visszatérésére, amelyet a Jel 16:16-ban prófétál.

2. vers: „*Azonnal lélekben voltam. És íme, trónus volt a mennyben, és a trónuson egy ült.*”

Mint János tapasztalata szerint, a választottak „mennybe” jutása *lélekben gyönyörködteti őket*, és a mennyei dimenzióba vetülnek, amely örökké elérhetetlen marad az emberek számára, mert Isten uralkodik ott, és látható.

3. vers: „*Aki ült, úgy nézett ki, mint egy jáspis és szardonyx kő; és a trónt smaragdszerű szivárvány vette körül.*”

Ott találják magukat szemben Isten trónjával, amelyen az egyetlen teremtő Isten dicsőségesen ül. Ezt a leírhatatlan mennyei dicsőséget mindazonáltal drágakövek fejezik ki, amelyekre az emberek érzékenyek. A „*jáspis kövek*” nagyon különböző aspektusokat és színeket öltenek, így az isteni természet sokféleségét ábrázolják. Vörös színű, a „*szardoine*” hasonlít rá. A „*szivárvány*” egy természeti jelenség, amely mindig is lenyűgözte az embereket, de még mindig emlékeznünk kell az eredetére. Ez annak a szövetségnek a jele volt, amellyel Isten megígérte az emberiségnek, hogy soha többé nem pusztítja el az özönvíz vizével, az 1Móz 9:9-17 szerint. Továbbá minden alkalommal, amikor az eső találkozik a nappal, Isten szimbolikus képmása, a szivárvány, úgy tűnik, megnyugtatja földi teremtményeit. De a vizek özönét idézve Péter felidézi, hogy „*tűz és kén özöne*”

szerepel az isteni tervben (2Pét.3:7). Éppen erre a pusztító „*tűzözönre*” való tekintettel Isten megszervezi a mennyében a gonoszok ítéletét, melynek bírái a megváltott választottak és Jézus, az ő Megváltójuk lesznek.

4. vers: „*A trón körül huszonnégy trónt láttam , és a trónokon huszonnégy vént ülve, fehér ruhába öltözve, fejükön aranykoronával .*”

Itt aztán a 24 öreg jelképezésével a két prófétai korszak megváltottai a következő elv szerint nyilatkoztak: 94 és 1843 között a 12 apostol alapítása; 1843 és 2030 között a spirituális „adventista” Izrael a „*12 törzsből*”, amelyet „*Isten pecsétjével*” pecsételtek meg , a szombat 7. napján az Apo.7-ben. Ezt a konfigurációt a Jelenések 21-ben megerősítik az „*Új Jeruzsálem, amely leszáll a mennyből*”, hogy letelepedjen a megújult földön; a „*12 törzset*” a „*12 ajtó*” képviseli 12 „*gyöngy*” formájában . Az ítélet témáját a Jel 20:4 határozza meg, ahol ezt olvassuk: „*És trónusokat láttam; és az ott ülők ítélkezési hatalmat kaptak . És láttam azoknak a lelkét, akiket lefejeztek Jézus bizonyágtétele és Isten igéje miatt, és azoknak a lelkét, akik nem imádták a fenevadat, sem annak képmását, és nem vették fel a bélyeget a homlokukra és a sajátjukra. kezek. Életre keltek, és Krisztussal uralkodtak ezer évig .*” A választottak uralma a bírák uralma. De kit ítélünk meg? Jel.11:18 megadja nekünk a választ: „*A nemzetek haragudtak; és eljött a te haragod, és eljött az idő, hogy ítélj a halottak felett , hogy megjutalmazd szolgálóidat, a prófétákat, a szenteket és a nevedet félőket, kicsiket és nagyokat, és elpusztítsd azokat, akik elpusztítják a földet .*” Ebben a versben a Lélek a vég idejére kinyilatkoztatott három téma egymásutánjára emlékeztet: „*a hatodik trombita*” a „*haragos nemzeteknek*”, a „*hét utolsó csapás*” ideje, mert „*eljött haragod*”, és az „*ezer év*” mennyei ítélete , mert „*eljött az idő a halottak megítélésére*”. A vers vége meghatározza a végső programot, amelyet a *tűzes és kénköves tó* végső ítéletével hajtanak végre, amely elpusztítja a gonoszokat. Mindannyian részt vesznek a másodikban feltámadást javasolt, az „*ezer év*” végén , a Jel. 20:5 szerint: „*A többi halott nem kelt fel újra, amíg az ezer év le nem telt*”. A Lélek megadja nekünk a gonoszok meghatározását: „*azok, akik elpusztítják a földet*”. E cselekedet mögött a Dán 8:13-ban idézett „*pusztító vagy pusztító bűn*” áll; bűn , amely halált és a föld pusztulását okozza ; aki 538 és 1798 között arra készítette Istent, hogy a kereszténységet a kegyetlen római pápai rezsim kezébe adja; amely 2021 után vagy 2021-ben az emberek egyharmadát nukleáris tűzbe juttatja. Senki sem gondolta volna, hogy 321. március 7. óta az igazi hetedik nap szombatjának megszegése ennyi szörnyű és tragikus következménnyel jár. A 24 vént csak a Dániel 8:14 rendeletének szintjén különböztetik meg, mert közös bennük, hogy Jézus Krisztus ugyanazon vére által üdvözülnek. Ezért a Jel.3:5 szerint méltónak találva mindannyian a „*fehér ruhát*” és az „*élet koronáját*” viselik, amelyet a hit harcának győzteseinek ígértek a Jel.2:10-ben. A *koronák „aranyja”* a próba által megtisztított hitet jelképezi az 1Pét.1:7 szerint.

Ebben a 4. fejezetben az „*ülés*” kifejezés 3 alkalommal jelenik meg. Mivel a 3-as szám a tökéletesség szimbóluma, a Szellem a hetedik évezred ítéletének témáját a hódítók tökéletes pihenésének jele alá helyezi, ahogy meg van írva: „*Ülj a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem .*” Zsolt.110:1 és Máté 22:44. Ő és azok, akik ülnek, nyugalomban vannak , és e kép

szerint a Lélek jól mutatja be a hetedik évezredet, ahogy a nagy szombat vagy nyugalom megjövendölte a teremtés óta, hetünk hetedik napjának megszentelt pihenőjével.

5. vers: „*A trónból villámlás, hangok és mennydörgés jön ki. A trón előtt égjen hét tűzlámpás, amely Isten hét lelke.*”

Azokat a megnyilvánulásokat, amelyek „*a trónról jönnek elő*”, közvetlenül magának a teremtő Istennek tulajdonítják. Az Exo.19:16 szerint ezek a jelenségek már a héber nép rémületében jelezték Isten jelenlétét a Sínai-hegyen. Ez a javaslat tehát emlékeztet arra, hogy Isten tíz parancsolata milyen szerepet fog játszani a gonosz halottak feletti ítélethozatalban. Ez az emlékeztető azt a tényt is felidézi, hogy a múltban teremtményei elkerülhetetlen halálának veszélye mellett Istent, aki nem változtatta meg természetét, veszély nélkül látják megváltott, feltámadt és megdicsőült választottai. **Figyelem ! Ez a rövid mondat, most értelmezve, mérföldkő lesz a Jelenések könyv szerkezetében. Valahányszor megjelenik, az olvasónak meg kell értenie, hogy a prófécia a hetedik évezred ítéletének kezdetét idézi, amelyet Isten közvetlen és látható beavatkozása fog jellemezni Mihályban, Jézus Krisztusban.** Ezáltal az egész könyv szerkezete egymás után áttekintést nyújt a keresztény korszakról, különböző témákban, amelyeket ez a kulcskifejezés választ el egymástól: „*voltak villámok, hangok és mennydörgések*”. Megtaláljuk a Jelenések 8:5-ben, ahol a kulcshoz „*földrengés*” van hozzáadva. *El fogja választani Jézus Krisztus örökös égi közbenjárásának témáját a trombiták témájától*. Ezután a Jel.11:19-ben az „*erős jégeső*” hozzá lesz adva a kulcshoz. A magyarázat a Jelenések 16:21-ben fog megjelenni, ahol ez a „*nagy jégeső*” *lezárja Isten hét utolsó csapása közül a hetedik témát*. Hasonlóképpen a „*földrengés*” a Jelenések 16:18-ban „*nagy földrengéssé*” válik. Ez a kulcs alapvető ahhoz, hogy megtanuljunk kezelni a Jelenések könyve tanításait, és megértsük felépítésének alapelvét.

Visszatérve az 5. versre, megjegyezzük, hogy ezúttal „*a trón elé*” helyezve „*hét tűzlámpás ég*”. Ezek az „*Isten hét szellemét*” szimbolizálják. A „**hét**” szám » a megszentelődést jelképezi itt, Isten Lelkének. Isten a minden életet magában foglaló Lelke által irányítja minden teremtményét; bennük van, és „*trónja elé*” helyezi őket, mert szabadnak, vele szemben teremtette őket. A „*hét égő lámpa*” képe az isteni fény megszentelését jelképezi; tökéletes és intenzív fénye kiküszöböli a sötétség minden lehetőségét. Mert a megváltottak örök életében nincs helye a sötétségnek.

6. vers: „*Van még a trón előtt egy üvegtenger, akár a kristály. A trón közepén és a trón körül négy élőlény van tele szemekkel elöl és hátul.*”

A Lélek szimbolikus nyelvén szól hozzánk. Mi az „*előtt a trón*” jelöli égi teremtményeit, akik segítenek, de nem vesznek részt az ítéletben. Ezek nagy számban olyan *tenger* megjelenését öltik, amelynek tisztasága olyan tiszta, hogy a kristályhoz *hasonlítja*. Ez az égi és földi lények alapvető karaktere, akik hűek maradtak a teremtő Istenhez. Ekkor a Szellem egy másik szimbólumot hív segítségül, amely Istenre vonatkozik, a *trón közepén*, és az ő mennyei teremtményeire más világokból és más dimenziókból, *a trón körül*; *körül a trónon* ülő Isten tekintete alatt szétszórt teremtményeket jelöli. A „*négy élőlény*” kifejezés az élőlények egyetemes színvonalára utal. A *szemek* sokaságát a sokaság

szó igazolja, helyzetük „*elől és hátul*” több dolgot is szimbolizál. Először is többirányú, sokdimenziós megjelenést kölcsönöz ezeknek az *élőlényeknek*. De spirituálisabban az „*előtte és mögötte*” kifejezés az isteni törvényre utal, amely Isten ujjával van vésvé a Sínai-hegyen, a két kőasztal négy lapján. A Lélek az egyetemes életet az egyetemes törvénnyel hasonlítja össze. Mindkettő Isten munkája, aki kőbe, húsba vagy szellemekbe vési a tökéletes élet mércéjét az őt megértő és szerető teremtményei boldogságára. A szemek sokasága figyelési és követési szenvedéllyel és együttérzéssel, ami a földön történik. Az 1Kor.4:9-ben Pál kijelenti: „*Mert, úgy látom, Isten minket, apostolokat az emberek legaljasabbjaként tett, bizonyos értelemben halálra ítéltté, mióta látványosságok vagyunk a világ számára, az angyaloknak és az embereknek.*” A „*világ*” szó ebben a versben a görög „kozmosz”. Ezt a kozmoszt határozom meg többdimenziós világgént. A földön a kiválasztottakat és harcaikat láthatatlan nézők követik, akik ugyanazzal az isteni szeretettel szeretik őket, amelyet Jézus Krisztus kinyilatkoztatott. Örülnek az örömüknek, és együtt sírnak azokkal, akik sírnak, mert a küzdelem olyan kemény és nyomasztó. De ez a kozmosz a hitetlen világot is kijelöli, mint a római népet, a hűséges keresztények meggyilkolásának nézőit arénáikon.

A Jelenések 5. fejezete a mennyei nézők három csoportját mutatja be nekünk: *a négy élőlényt, az angyalokat és a véneket*, akik mind győztesek, a nagy teremtő Isten szerető tekintete alatt egyesülnek az örökkévalóságig.

A „*szemek sokaságát*” az isteni törvénnyel összekötő kapcsolat az a „*tanúságtétel*”, amelyet Isten a tízparancsolat törvényéhez ad. Emlékszünk arra, hogy ezt a törvényt „a legszentebb helyen” tartották, amely kizárólag Istennek van fenntartva, és az „engesztelés napjának” ünnepe kivételével az emberek számára tiltott. A törvény „*tanúságtételként*” Istennél maradt, és „*két táblája*” egy második jelentést ad a Jel 11:3-ban idézett szimbolikus „*két tanúnak*”. » Ebben a leckében a „*szemek sokasága*” felfedi a láthatatlan tanúk sokaságát, akik tanúi voltak földi eseményeknek. Az isteni gondolkodásban a tanúság szó elválaszthatatlan a hűség szótól. A „mártír”-nak fordított görög „*martus*” szó tökéletesen meghatározza, mert az Isten által megkívánt hűségnek nincs határa. És legalább Jézus „*tanújának*” tiszteletben kell tartania tíz parancsolatának isteni törvényét, amelyhez Isten hasonlítja és ítéli őt.

ISTENI TÖRVÉNY prófétál

Itt egy zárójelet nyitok, hogy felidézsem a 2018 tavaszán kapott isteni fényt. Isten tízparancsolatának törvényére vonatkozik. A Lélek arra készítetett, hogy felismerjem a következő magyarázat fontosságát: „*Mózes visszatért, és lejött a hegyről, kezében a bizonyosság két táblájával; a táblázatok mindkét oldalára írták, az egyik és a másik oldalra írták. A táblák Isten munkája, az írás pedig Isten írása, a táblákra vésvé (2Móz.32:15-16).*” Először meglepett, hogy soha senki nem vette figyelembe ezt a pontosítást, amely szerint az eredeti törvénytáblázatok négy lapjukra voltak írva, vagyis „*elől és hátul*”, mint a „*négy élőlény szeme*”. az előző verset tanulmányozta. Ennek a kitarotán idézett

magyarozatnak volt egy oka, amit a Lélek engedett felfedeznem. A teljes szöveg eredetileg egyenletesen és kiegyensúlyozottan volt elosztva a két kőasztal négy oldalán. Az első előlapján az első parancsolat, a második fele volt látható; háta a második második részét és a harmadik egészét viselte. A második asztalon az előlapon a negyedik parancsolat teljes egészében megjelent; hátoldalán az utolsó hat parancsolat szerepelt. Ebben az összeállításban a két látható oldal az első és a második parancsolat felét mutatja be számunkra, és a negyedik, amely a hetedik nap megszentelt pihenőnapjára vonatkozik. Egy pillantás ezekre a dolgokra rávilágít erre a három parancsolatra, amelyek a szentség jelei 1843-ban, amikor a szombatot visszaállították és megkövetelte Isten. Ezen a napon estek a protestánsok az örökölt római vasárnap áldozataivá. Az adventista választás és a protestáns választás következményei így a két táblázat hátoldalán jelennek meg. Úgy tűnik, hogy a szombat tisztelete nélkül 1843 óta a harmadik parancsolat is áthágták: „Isten nevét hiába veszik”, szó szerint „hamisan” azok, akik Krisztus igazsága nélkül, vagy azután hivatkoznak rá. 'elveszett. Így megújítják a zsidók által elkövetett vétket, akiknek az Istenhez való tartozását Jézus Krisztus hazugságként tárja fel a Jelenések 3:9-ben: „A Sátán zsinagógájának tagjai, akik zsidóknak mondják magukat, és nem azok, hanem hazudnak.” 1843-ban ez volt a helyzet a protestánsok, a katolikusok örökösei esetében. De a harmadik parancsolat előtt a második második része feltárja azt az ítéletet, amelyet Isten a két fő ellentétes táborra hárít. A római katolicizmus protestáns örököseinek ezt mondja Isten: „Féltékeny Isten vagyok, aki megbünteti az atyák vétkét a gyermekeken a harmadik és negyedik nemzedékig, akik gyűlölnék engem”; szerencsétlenségére az 1994-ben „hányadt” hivatalos adventizmus osztozik a sorsukon; de fordítva is mondja a szenteknek, akik megőrzik szent szombatját és prófétai világosságát 1843-tól 2030-ig: „És akik ezer nemzedékig könyörülnek azokon, akik szeretnek engem, és akik megtartják parancsaimat”. Az idézett „ezer” szám finoman a Rev.20 hetedik évezredének „ezer évét” idézi, amely az örökkévalóságba lépő kiválasztott győztesek jutalma lesz. Egy újabb tanulság derül ki. Jézus Krisztus Szentlelke segítségével megfosztva, ennek eredményeként az Isten által 1843-ban és 1994-ben egymás után elengedett protestánsok és adventisták képtelenek lesznek tiszteletben tartani a 2. táblázat hátuljára írt utolsó hat parancsolatot, beleértve az első a hetedik nap isteni pihenésének szentelték. Másrészt a pihenő szemlélői Jézus Krisztus segítségét kapják, hogy engedelmeskedjenek ezeknek a parancsolatoknak, amelyek az embernek emberi felebarát iránti kötelességeire vonatkoznak. Isten munkái egészen a törvénytáblázatok Mózesnek való átadásáig olyan meglepőek, mint amennyire váratlanok, a vég idején, 2018-ban kapnak értelmet, szerepet és hasznot. A szombat visszaállításának üzenetét ezáltal megerősíti és megerősíti a mindenható Isten, Jézus Krisztus.

Itt van most az a forma, amelyben a tíz parancsolat megjelenik.

1. táblázat – Előlap: előírások

Isten bemutatja magát

"Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából." (Minden választott, akit megmentettek a bűntől és

megmentettek Jézus Krisztus által kiontott engesztelő vér által; a szolgaság háza a bűn; az ördög utánzott gyümölcse).

1. parancsolat: 538 óta katolikus bűn · 1843 óta protestáns és 1994 óta adventista).

– *Ne legyen más istened előttem .*

2. parancsolat: ^{1. rész}: Katolikus bűn 538 óta.

„ *Ne csinálj magadnak faragott képet vagy ábrázolást azokról, amelyek fent vannak a mennyben, és amelyek lent vannak a földön, és amelyek a föld alatti vizekben vannak. Ne boruljatok le előttük, és ne szolgáljatok nekik; ”.*

1. táblázat – Vissza: A következmények

2. parancsolat: ^{2. rész} :

„... *mert én, Jahve, a te Istened, féltékeny Isten vagyok, aki az apák gonoszságát a gyermekek ellen büntetem a gyűlölők **harmadik és negyedik nemzedékéig (538 óta katolikusok, 1843 óta protestánsok, 1994 óta adventisták)**) és aki ezer nemzedékig irgalmasságot mutat azokkal, akik szeretnek engem és megtartják parancsaimat . (**hetednapi adventisták, 1843 óta; a legutóbbi, 1994 óta**) .*

3. parancsolat: a katolikusok 538 óta, a protestánsok 1843 óta és az adventisták 1994 óta szegték meg) ·

„ *Ne vedd hamisan az Úr, a te Istened nevét; mert a YaHWéH nem hagyja büntetlenül azt, aki hamisan veszi fel a nevét . »*

2. táblázat – Elöl: vényköteles

4. parancsolat: a Keresztény Gyűlés által 321 óta elkövetett megszegése a Dán 8:13 „ *pusztító bűnévé* ” teszi ; 538 óta áthágta a katolikus, 1843 óta a protestáns hitet. De a hetednapi adventista hit 1843 és 1873 óta tiszteli.

„ *Emlékezzetek meg a szombat napjáról, hogy megszenteljétek. Dolgozz hat napot, és végezd el minden dolgod. De a hetedik nap az ÚRnak, a te Istenednek szombatja; ne végezz munkát, se te, se fiad, se leányod, se embered, se szolgálólányod, se jószágod, se idegen, aki az ajtóidban van. Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget, a földet és a tengert és mindent, ami azokban van, és a hetedik napon megpihent; ezért az Úr megáldotta és megszentelte a szombatot . »*

2. táblázat: Fordítva: a következmények : Ezt az utolsó hat parancsolatot 321 óta szegte meg a keresztény hit; a katolikus hit szerint 538 óta; a protestáns hit szerint 1843 óta, és a „ *hányadt* ” adventista hit szerint 1994-ben. De 1843 és 1873 óta tisztelik őket a Jézus Krisztus Szentlelke által megáldott hetednapi adventista hitben; az „utolsó” 1994-től 2030-ig.

5. parancsolat –

„ *Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú életűek legyenek azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked. »*

6. parancsolat –

" ~~Ne~~ *ölj. Ne kövess el gyilkosságot .*" (a gazember gyilkosság típusú vagy hamis vallás nevében)

7. parancsolat –

„*Ne kövess el házasságtörést.* »

8. parancsolat -

"*Ne lopj.* »

9. parancsolat -

"*Ne tégy hamis tanúságot felebarátod ellen.* »

10. parancsolat -

„*Ne kívánd felebarátod házát; ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se szolgálóját, se ökrét, se szamarát, se semmit, ami felebarátodé.* »

Itt zárom ezt a magasztos és életbevágóan fontos zárójelet.

7. vers: „*Az első élőlény olyan, mint az oroszlán, a második élőlény olyan, mint a borjú, a harmadik élőlénynek emberarca van, a negyedik élőlény pedig olyan, mint a repülő sas.*”

Mondjuk rögtön, ezek csak szimbólumok. Ugyanezt az üzenetet mutatja be az Ez.1:6, a leírás variációival. Négy egyforma állat van, mindegyiknek négy különböző arca van. Itt még mindig van négy állatunk, de mindegyiknek csak egy arca van, a négy állatban más. Ezek a szörnyek tehát nem valódiak, de szimbolikus üzenetük magasztos. Mindegyikük az örök egyetemes élet mércéjét mutatja be, amely – amint láttuk – magára Istenre és az ő sokdimenziós egyetemes teremtményeire vonatkozik. Aki megtestesült isteni tökéletességében, az egyetemes élet e négy kritériumában, az Jézus Krisztus, akiben az *oroszlán királysága és ereje* található a Bír.14:18 szerint; a *borjú* áldozatkészsége és szolgálata ; az ember istenképe; és a *repülő sas* legfelsőbb égi magasságának uralma . Ez a négy kritérium megtalálható az egyetemes örök égi életben. Ezek alkotják a normát, amely megmagyarázza a lázadó szellemek által megharcolt isteni terv sikerét. Jézus pedig a tökéletes mintát mutatta be apostolainak és tanítványainak folyamatos földi szolgálata során; odáig megy, hogy megmossa tanítványai lábát, mielőtt testét a keresztre feszítés kínjainak adná, hogy helyettük, mint egy „*borjút*”, engesztelje meg minden választottja bűnét. Ezenkívül mindenki vizsgálja meg magát, hogy megtudja, az örök élet ezen normájának elvetése összhangban van-e természetével, törekvéseivel és vágyaival. Ez az üdvösség felajánlásának mércéje, amelyet fel kell venni vagy el kell utasítani.

8. vers: „*A négy élőlénynek hat szárnya van, és tele vannak szemekkel körös-körül és belül. Nem szűnnek meg éjjel-nappal azt mondogatni: Szent, szent, szent az Úr Isten, a Mindenható, aki volt, van, és eljövendő!* »

A mennyei ítélet hátterében ez a jelenet az Istenhez hűséges lények által a mennyben és a földön állandóan alkalmazott elveket szemlélteti.

A más világokból származó lények égitesteinek nincs szükségük szárnyakra, hogy mozogjanak, mert nem vonatkoznak rájuk a földi dimenzió törvényei. De a Lélek olyan földi jelképeket vesz fel, amelyeket az ember megérthet. Azáltal, hogy „*hat szárnyat*” tulajdonít nekik, feltárja előttünk a 6-os szimbolikus értékét, amely az égi karakter és az angyalok számává válik. Ez a bűn nélkül maradt világokra és az angyalokra vonatkozik, amelyek közül Sátánt, a lázadó angyalt először teremtették. Miután Isten a "hetes" számot személyes királyi "pecsétjeként" jelölte ki magának, a 6-os számot tekinthetjük személyisége

"pecsétjének", vagy az ördög esetében "jelének", de osztja ezt 6. szám, a világok tiszták maradnak, és az összes angyalt Isten teremtette, a jókat és a rosszakat. Az angyal alatt jön az az ember, akinek a száma „5” lesz, amit az 5 érzékszerve, a keze 5 ujjja és a lábának 5 ujjja igazol. Az alábbiakban az univerzális karakter 4-es száma következik, amelyet a 4 sarkalatos pont (Észak, Dél, Kelet és Nyugat) jelöl. Alul jön a tökéletesség 3-as száma, majd a tökéletlenség 2-je, és az egység vagy tökéletes egyesülés 1-je. A négy élőlény szeme „*körül és belül*”, sőt „*előtte és mögötte*” van. Semmi sem kerülheti el ennek a mennyei, többdimenziós egyetemes életnek a tekintetét, amelyet az isteni Szellem a maga teljességében vizsgál, mert eredete benne van. Ez a tanítás azért hasznos, mert a mai földön a bűn és a bűnösök gonoszsága miatt, ha azokat „*magában*” tartja, az ember elrejtheti titkos gondolatait és gonosz útjait más emberek elől. A mennyei életben ilyen dolgok lehetetlenek. A mennyei élet áttetsző, mint a kristály, mivel a gonoszságot kiűzték onnan, az ördöggel és gonosz angyalaival együtt, akiket a Jelenések 12:9 szerint levetettek a földre, miután Jézus győzött a bűn és a halottak felett. Isten szentségének hirdetését a maga tökéletességében (3-szor: *szent*) valószínűsíti meg e tiszta világok lakói. De ezt az igehirdetést nem szavak hajtják végre; egyéni és kollektív szentségük tökéletessége az, amely állandó munkákban hirdeti az őket teremtő Isten szentségének tökéletességét. Isten kinyilatkoztatja természetét és nevét a Jel. 1:8-ban idézett formában: " *Én vagyok az alfa és az ómega, mondja az Úr Isten, aki van, aki volt és aki eljövendő, a Mindenható.* " A „*ki van, aki volt és aki eljövendő*” kifejezés tökéletesen meghatározza a teremtő Isten örök természetét. Az emberek nem voltak hajlandók az általa magának adott néven „YaHWéH” nevezni, ezért az emberek „Úrnak” hívják. Igaz, hogy Istennek nem volt szüksége névre, hiszen egyedi és isteni vetélytárs nélküli lévén nincs szüksége névre, hogy megkülönböztesse őt a többi nem létező istentől. Isten ennek ellenére beleegyezett, hogy válaszoljon Mózes kérésére, akit szeretett és aki szerette őt. Ezért a „YaHWéH” nevet adta magának, ami a „lenni” igével fordítódik, a héber imperfect egyes szám harmadik személyében konjugálva. Ez a „tökéletlen” idő olyan teljesítményt jelöl, amely kiterjed az időben, ezért a jövőknél nagyobb idő, a „ami van, ami volt és ami lesz” forma tökéletesen lefordítja ennek a héber tökéletlenségnek a jelentését. Az „*aki van, aki volt és aki eljön*” képlet tehát Isten módja a héber „YaHWéH” nevének lefordítására, amikor a nyugati nyelvekhez kell igazítani, vagy a hébertől eltérő nyelvekhez. Az „és ami jön” rész a keresztény hit végső adventista szakaszát jelöli, amelyet Isten tervében a Dán 8:14 rendelete határoz meg 1843 óta. Ezért a választott adventisták testében van a hármasság szentség hirdetése. Isten teljesítette. Jézus Krisztus istenségét gyakran vitatták, de ez vitathatatlan. A Biblia ezt írja erről a Zsid.1:8-ban: „ *Ő azonban ezt mondta a Fiúnak: A te trónod, ó, Isten, örök; uralkodásod jogara a méltányosság jogara;* ”. Fülöpnek pedig, aki arra kéri Jézust, hogy mutassa meg neki az Atyát, Jézus így válaszol: „ *Oly régóta veled vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp! Aki látott engem, látta az Atyát ; hogy mondod: Mutasd meg nekünk az Atyát?* (János 14:9).

9-10-11 versek: „ *Amikor az élők dicsőséget, tiszteletet és hálát adnak annak, aki a trónon ül, annak, aki örökkön-örökké él, a huszonnégy vén leborul a trónon ülő előtt, és imádják –és boruljatok le az örökkön-örökké élő előtt, és a*

trón elé vetik koronájukat, mondván: Méltó vagy, Urunk és Istenünk, hogy dicsőséget, tisztességet és hatalmat kapj; mert te teremtettél mindent, és a te akaratodból léteznek és teremtetett ."

A 4. fejezet a teremtő Isten dicsőítésének jelenetével zárul. Ez a jelenet azt mutatja, hogy a Jelenések 14:7 első angyalának üzenetében kifejezett isteni követelményt, „*féljétek az Istent és adjátok neki dicsőséget ...*” hallották és jól megértették az 1843 óta kiválasztott utolsó kiválasztottak; de mindenekelőtt a választottak által, akik életben maradtak Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésekor; mert csak nekik készült az Apokalipszis Kinyilatkoztatás Isten által választott időben, 2018 tavasza óta. A megváltottak tehát imádatban és dicséretben fejezik ki minden hálójukat Jézus Krisztus iránt, abban a formában, amelyben a Mindenható meglátogatta őket, hogy megmentse őket a bűntől és a haláltól, a bére. A hitetlen emberiség csak azt hiszi, amit lát, mint Tamás apostol, és mivel Isten láthatatlan, el van ítélve, hogy figyelmen kívül hagyja rendkívüli gyengeségét, amely csak játékszerré teszi, amelyet isteni akarata szerint manipulál. Legalább megvan a kifogása, ami nem igazolja őt, hogy ne ismerje Istent, olyan mentsége, amivel Sátán nem rendelkezik, mivel Istent ismerve úgy döntött, hogy harcba bocsátkozik ellene; aligha hihető, de igaz, és az őt követő gonosz angyalokra is vonatkozik. Paradox módon a szabad választás többféle, sőt egymással ellentétes gyümölcse arról a hiteles és teljes szabadságról tanúskodik, amelyet Isten adott égi és földi teremtményeinek.

Jelenések 5: az Emberfia

Amikor bemutatta Jézust a tömegnek, Pilátus így szólt: „*Íme, az ember !*” Istennek magának kellett eljönnie és felvennie a test alakját, hogy az „*ember*” szíve és vágyai szerint jelenhessen meg. A halál az első emberpárt sújtotta az Isten elleni engedetlenség bűne miatt. Új szégyenletes állapotuk jeleként Isten rávette őket, hogy felfedezzék fizikai meztelenségüket, ami csak külső jele volt belső lelki meztelenségüknek. Ettől kezdve az első bejelentés megváltásukról állatbőrből készült ruházat ajándékozásával történt. Így ölték meg az emberiség történetének első állatát, a szimbolika miatt azt gondolhatjuk, hogy fiatal kos vagy bárány volt. 4000 évvel később Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit, eljött, hogy felajánlja jogilag tökéletes életét, hogy megváltsa a választottakat az emberiség körében. Ez az Isten által tiszta kegyelemben felajánlott üdvösség tehát teljes mértékben Jézus halálán nyugszik, aki lehetővé teszi választottainak, hogy részesüljenek tökéletes igazságosságából; és ugyanakkor halála engeszteli

bűneiket, amelyeknek önkéntes hordozójává tette magát. Azóta Jézus Krisztus az egyetlen név, amely megmentheti a bűnöst az egész földön, és megváltása Ádám és Éva óta érvényes.

Ember " alakja alá került , neki szól. Jézus nemcsak megmenti választottait engesztelő halálával, hanem megmenti őket azáltal, hogy földi életük során végig védi őket. És ebből a célból figyelmezteti őket azokra a lelki veszélyekre, amelyeket az ördög az útjukba helyezett. Technikája nem változott: mint az apostolok idejében, Jézus is példázatokban beszél hozzájuk, úgy, hogy a világ hallja, de nem érti; ami nem igaz választott tisztségviselőire, akik az apostolokhoz hasonlóan közvetlenül tőle kapják magyarázatait. Az „Apokalipszis” című kinyilatkoztatása ezen a lefordíthatatlan görög néven marad, ez a gigantikus példabeszéd, amelyet a világnak nem szabad megértenie. De választottjai számára ez a prófécia valóban az ő „kinyilatkoztatása”.

1. vers: „ *Akkor láttam a trónon ülő jobb kezében egy könyvet kívül-belül írva, hét pecséttel lepecsételve .*”

A trónon Isten áll, és jobb kezében van, tehát áldása alatt egy könyv „ *belül és kívül* ” írva. Ami „ *belül* ” van írva, az a megfejtett üzenet, amelyet az ő választottjainak tartanak fenn, amely zárva és félreértve marad a világ emberei, Isten ellenségei által. Ami „ *kint* ” van írva, az a titkosított szöveg, látható, de az emberi sokaság számára érthetetlen. A Jelenések könyve „ *hét pecséttel* ” van megpecsételve . Ebben a felvilágosításban Isten azt mondja nekünk, hogy csak a „ *hetedik pecsét* ” felnyitása teszi lehetővé annak teljes felnyitását. Amíg van pecsét, amely lepecsételi, a könyvet nem lehet kinyitni. A könyv teljes megnyitása tehát attól az időtől függ, amelyet Isten a „ *hetedik pecsét* ” témájára szabott . Az " *élő Isten pecsétje* " címmel említik majd az Apo.7-ben, ahol a hetedik nap hátralévő részét, annak szent szombatját jelölve visszaállítása az 1843-as dátumhoz lesz kötve, amely így egyben az 1843-as dátum is lesz. a „ *hetedik pecsét* ” felnyitása, amely behozza a könyv pedagógiájába a „ *hét trombita* ” témáját, amely olyan fontos számunkra, kiválasztottjai számára.

2. vers: „ *És láttam egy hatalmas angyalt, aki nagy hangon kiált: Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet és feltörje pecsétjeit? »*

Ez a jelenet egy zárójel a prófécia montázsában. Nem a mennyben kell megnyitni a Jelenések könyvét, az előző 4. fejezet összefüggésében. A választottaknak szükségük van rá Jézus Krisztus visszatérése előtt, miközben ki vannak téve az ördög csapdáinak. Az erő Isten táborában van, és a hatalmas angyal YaHWÉH angyala, Isten angyali Michael alakjában. A lepecsételt könyv rendkívül fontos és szent, hiszen nagyon nagy méltóságot igényel pecsétjének feltörése és felnyitása.

3. vers: „ *És senki sem az égben, sem a földön, sem a föld alatt nem nyithatta ki a tekercest, és nem nézhette meg. »*

Maga Isten írta, a könyvet sem égi, sem földi teremtményei nem nyithatják meg.

4. vers: „ *És nagyon sírtam, mert senkit sem találtak méltónak arra, hogy kinyissa a könyvet vagy megnézzze. »*

János hozzánk hasonlóan földi teremtmény, és könnyei kifejezik az emberiség megdöbbenését az ördög által állított csapdákkal szemben. Úgy tűnik,

azt mondja nekünk: „Ki üdvözülhet kinyilatkoztatás nélkül?” ". Felfedi tehát a tartalmával kapcsolatos tudatlanság nagyfokú tragikus fokát, és ennek végzetes következményét: a kettős halált.

5. vers: „ *És az egyik öreg azt mondta nekem: Ne sírj! íme, a Júda törzsének oroszlánja, Dávid gyökere, győzött, hogy felnyissa a tekercest és annak hét pecsétjét.* »

A Jézus által a földről megváltott „*öreg*” jó helyzetben vannak ahhoz, hogy Jézus Krisztus nevét minden élőlény fölé emeljék. Felismerik benne azt az uralmat, amelyet ő maga kijelentett, hogy kapott az Atyától és a mennyei lényektől Máté 28:18-ban: „*Jézus eljött és így szólt hozzájuk: Nekem adatott minden hatalom a mennyben és a földön* . Azáltal, hogy Jézusban való megtestesülését célozta meg, Isten ihlette Jákóbot, aki fiáról prófétálva ezt mondta Júdáról: „*Júda fiatal oroszlán. Visszajöttél a vérengzésből, fiam! Térdet hajlít, lefekszik, mint az oroszlán, Mint az oroszlán: ki emeli fel? Nem távozik el a pálca Júdától, sem az uralkodó vessze lábai közül, míg el nem jön Siló, és engedelmeskednek neki a népek. Szamarát a szőlőhöz köti, samara csikóját a legjobb szőlőhöz; Ruháját borban mossa, köpenyét a szőlő vérében. Szeme borvörös, fogai tejfehérek* (1Móz 49:8-12). A szőlő vére lesz a Jelenések 14:17-20-ban meghirdetett „*szüret*” témája, amelyet az *Ésaiás 63-ban is megjövendölt. Ami a „ Dávid gyökerét ”* illeti, az Iz.11:1-től 5-ig olvasható. : „*Akkor Isai törzséből ág jön ki, és hajtás születik a gyökeréből. Az Úr Lelke nyugszik rajta: a bölcsesség és értelem Lelke, a tanács és a hatalom Lelke, a tudás és az Úr félelme Lelke. Az Úr félelmét leheli; Nem külső alapján ítél, nem hallomás alapján dönt. De a szegényeket igazságosan ítéli meg, és igazságosan ítéli meg a föld szegényeit; Megveri a földet szavával, mint egy vesszővel, és ajkának leheletével megöli a gonoszokat. Igazság lesz az ő oldalainak öve, és a hűség az ő derekának öve .*” Jézusnak a bűn és a halál felett aratott győzelme, fizetése törvényes és törvényes jogot ad neki a Jelenések könyvének kinyitására, hogy választottai figyelmeztetést kapjanak és védelmet kapjanak azoktól a halálos vallási csapdáktól, amelyeket az ördög rendre állít. hogy elcsábítsa a hitetleneket. A könyv tehát akkor lesz teljesen kinyitva, amikor a Dániel 8:14 rendelete hatályba lép, nevezetesen, 1843 tavaszának első napján; még akkor is, ha tökéletlen megértése idővel, 2018-ig újragondolást igényel.

6. vers: „ *És láttam a trón és a négy élőlény és a vének között egy bárányt, aki úgy volt ott, mintha megölték volna. Hét szarva és hét szeme volt, ami Isten hét lelke, akit az egész földre küldött.* »

bárány jelenlétét „*a trón közepén*”, mert ő Isten a maga sokrétű megszentelődésében, lévén egyszerre, az egyedülálló teremtő Isten, Mihály arkangyal, Jézus Krisztus az Isten Báránya és a Szent Szellem vagy „*Isten hét szelleme küldött az egész földre*”. „*Hét szarva*” hatalmának megszentelődését, „*hét szeme*” pedig tekintetének megszentelődését szimbolizálja, amely mélyrehatóan vizsgálja teremtményeinek gondolatait és tetteit.

7. vers: „*Eljött, és elvette a tekercest a trónon ülő jobb kezéből.* »

Ez a jelenet a Jelenések 1:1 szavait illusztrálja: "*Jézus Krisztus kinyilatkoztatása , amelyet Isten adott neki , hogy megmutassa rabszolgáinak, minek kell gyorsan történnie , és amelyet angyalának elküldésével, János*

rabszolgájának adott ." Ennek az üzenetnek az a célja, hogy elmondja nekünk, hogy a **Jelenések** tartalma korlátlan lesz, mivel azt Isten, az Atya, maga adja; és ezt azért, hogy ráhelyezte, minden áldását a „jobb keze” jelzi.

8. vers: „ Amikor elvette a tekercest, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány elé, mindegyiknél hárfa és arany füstölőpohár volt, ezek a szentek imái. »

Maradjunk meg ebből a versből, ezt a szimbolikus kulcsot: „ illatokkal teli aranypoharakat, amelyek a szentek imái ”. Minden égi és földi lény, akit hűsége választott, leborul a „bárány” Jézus Krisztus előtt, hogy imádja őt. A „ hárfák ” a kollektív dicséret és imádat egyetemes harmóniáját szimbolizálják.

9. vers: „ És új éneket énekeltek, mondván: Méltó vagy, hogy elvedd a tekercest, és felnyisd annak pecséteit; mert megöltek, és véreddel megváltottál embereket Istennek minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből; »

Ez az „ új dal ” a büntől való megszabadulást és átmenetileg a lázadás felbujtóinak eltűnését ünnepli. Mert csak az utolsó ítélet után tűnnek el örökre. Jézus Krisztus megváltottai minden eredetből, minden színből és emberi fajból származnak, „ minden törzsből, nyelvből, népből és nemzetből ”; ami azt bizonyítja, hogy a megmentő projektet csak Jézus Krisztus nevében javasolták , összhangban azzal, amit az Act.4:11-12 kijelent: „ Jézus az a kő, amelyet elvetettél, aki épít, és amely a szeglet fő köjévé vált. . Másban nincs üdvösség; mert nem adatott az emberek között más név az ég alatt, amely által üdvözülhetnénk. ". **Az összes** többi vallás tehát illegitim és ördögi illuzórikus megtévesztés. A hamis vallásokkal ellentétben az igaz keresztény hitet Isten logikailag koherens módon szervezi meg. Meg van írva, hogy Isten senkinek sem idegen; követelése minden teremtményével szemben azonosak, és az általa felajánlott üdvösségnek ára volt, amit ő maga kellett fizetnie. Miután szenvedett ezért a megváltásért, csak azokat az embereket fogja megmenteni, akiket érdemesnek ítél arra, hogy részesüljenek mártíromságából.

10. vers: „ Királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön .”

A mennyek országa, amelyet Jézus hirdetett, formát öltött. A „jog átvétele ahhoz, hogy bíró”, a választottakat a Jel.20:4 szerint királyokhoz hasonlítják. Régi szövetségi tevékenységeik során a „ papok ” jelképes állatáldozatokat ajánlottak fel a bűnért. A mennyei ítélet „ ezer éve ” alatt a választottak ítéletükkel egy nagy egyetemes áldozat utolsó áldozatait is felkészítik, amely egy csapásra elpusztítja az összes elesett égi és földi lényt. A „második halál tűz tava ” tüze elpusztítja őket az ítélet napján. A megújult föld csak a pusztulás után fogadja majd be a megváltott választottakat, miután Isten újjászületett. Csak akkor Jézus Krisztussal, a királyok Királyával és a Jelenések 19:16 *urainak Urával* „ uralkodni fognak a földön ”.

11. vers: „ Láttam, és sok angyal szavát hallottam a trón körül, az élőlények és a vének körül, és számuk ezrek és ezrek voltak. ”

Ez a vers egyesítve mutatja be nekünk azt a három nézőcsoportot, akik földi lelki harcok tanúi. A Lélek ezúttal egyértelműen megemlíti az angyalokat, mint egy sajátos csoportot, amelyeknek száma igen magas: „ milliádok és ezrek ”. Az Úr angyalai jelenleg közelharcosok, akiket megváltottainak, földi

választottainak szolgálatába állítanak, akiket az ő nevében őriznek, védelmeznek és tanítanak. A frontvonalon Isten első tanúi feljegyzik a földi élet egyéni és kollektív történetét.

12. vers: „ *Hangszóval mondták: A megöletett Bárány méltó arra, hogy erőt és gazdagságot, bölcsességet és erőt, és tisztességet, dicsőséget és dicséretet vegyen.* »

Az angyalok segítették a földön vezetőjük, Mihály szolgálatát, aki megfosztotta magát minden isteni erejétől, hogy tökéletes Emberré váljon, aki szolgálata végén felajánlotta magát önkéntes áldozatként, hogy engesztelje a bűneit. tisztviselők. A kegyelmi felajánlás végén a választottak feltámadtak és beléptek a megígért örökkévalóságba, az angyalok pedig visszaadják Isten isteni Krisztusának mindazokat a tulajdonságokat, amelyek Mihályban voltak: „*hatalom, gazdagság, bölcsesség, erő, becsület, dicsőség, és dicséret.* »

13. vers: „ *És minden teremtményt, amely a mennyben és a földön, a föld alatt és a tengerben, és mindazt, ami abban van, hallottam, hogy ezt mondják: A trónon ülőnek és a Báránynak legyen dicséret, dicsőség, dicsőség és erő, örökkön-örökké!* »

Isten teremtményei egyhangúak. Mindannyian szerették szeretetének megnyilvánulását, amely az ő személyének Jézus Krisztusban való ajándékozásában nyilvánult meg. Az Isten által tervezett projekt dicsőséges siker. A szerető lények kiválasztása teljesült. A vers az első angyal üzenetének formáját ölti a Jel 14:7-ből: „ *Hangszóval így szólt: Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; és boruljatok le előtte, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait.* ” Az 1843 óta végzett utolsó válogatás ennek a versnek a megértésén alapult. A választottak pedig meghallották és válaszoltak a keresztyén hitben a hetedik pihenőnap gyakorlatának visszaállításával, amelyet Jézus apostolok és tanítványai gyakoroltak egészen annak feladásáig, 321. március 7. óta. A teremtő Istent a negyedik parancsolat tisztelete tisztelte. közel áll a szívéhez. Az eredmény a mennyi dicsőség jelenete, ahol minden teremtménye, a Jel. 14:7 első angyalának üzenetét követve, ezt mondja: „*A trónon ülőnek és a Báránynak áldás és tisztesség, dicsőség és erő, örökkön-örökké!* ”. Figyeld meg, hogy a szavak megismétlik, fordítva, az angyalok által az előző 13. versben idézett szavakat. Jézus feltámadása óta visszanyerte mennyi életét: isteni „ *hatalmát, gazdagságát és bölcsességét* ”. A földön utolsó ellenségei megtagadták tőle „ *a dicséretet, a becsületet, a dicsőséget és az erőt* ”, amely őt mint teremtő Istent megillette. Az „ *erejét* ” hívva végül mindegyiket legyőzte, és a lába alá zúzta őket. Továbbá, tele szeretettel és hálával, együtt, szent és tiszta teremtményei jogosan visszaadják neki dicsőség alattvalóit.

14. vers: „ *És a négy élőlény így szólt: Ámen! És eljöttek az öregek, és meghajoltak.* ”

A tiszta világok lakói helyeslik ezt a visszaszolgáltatást, mondván: „*Bizony! Ez igaz!* »A szublimált szeretet által megváltott földi választottak pedig leborulnak mindenható teremtő Istenük előtt, aki eljött, hogy megtestesüljön Jézus Krisztusban.

Jelenések 6.: Színészek, isteni büntetések **és a keresztény korszak jelei**

Emlékszem a Rev.5 leckére: a könyvet csak akkor lehet kinyitni, ha a „*hetedik pecsétet*” eltávolítják. Ahhoz, hogy ezt a nyitást megtegye, Krisztus választottjának **feltétlenül** jóvá kell hagynia a hetedik napi szombat gyakorlatát; és ez a lelki választás alkalmassá teszi őt arra, hogy megkapja Istentől, aki jóváhagyja őt, bölcsességét, valamint szellemi és prófétai belátását. Így anélkül, hogy maga a szöveg ezt megjelölné, a kiválasztott azonosítani fogja a Jelenések 7:2-ben idézett „*Isten pecsétjét*” a „*hetedik pecséttel*”, amely még mindig lezárja a Jelenések könyvét, és ezekhez társul. két „*pecsét*”, a hetedik nap, amelyet Isten nyugalomban szentelt meg. A hit tesz különbséget a világosság és a sötétség között. Így bárki számára, aki nem helyesli a megszentelt szombatot, a prófécia zárt, hermetikus könyv marad. Jól felismerhet bizonyos nyilvánvaló témákat, de nem fogja megérteni azokat a létfontosságú és metsző kinyilatkoztatásokat, amelyek különbséget tesznek élet és halál között. A „*hetedik pecsét*” *jelentősége megjelenik a Jelenések 8:1-2-ben, ahol a Lélek a „ hét trombita ”* témáját nyitja meg . Most éppen e „*hét trombita*” üzenetében válik világossá Isten terve. Mert a Jelenések 8. és 9. *trombitáinak* témája ezzel párhuzamosan kiegészíti a Jelenések 2. és 3. „*betűi*” témáiban megjövendőlt igazságokat ; és a Jelenések 6. és 7. „*pecsétjei*”. Az isteni stratégia megegyezik azzal, amelyet Dánielnek adott prófétai kinyilatkoztatásának felépítéséhez használt. Miután a megszentelt szombat gyakorlásának elfogadása és az ő

szuverén választása által alkalmassá váltam erre a tisztségre, a Lélek a „*hetedik pecsét*” feloldásával kinyitotta nekem Jelenések könyvét. Most fedezzük fel „*pecsétjeinek*” kilétét .

1. vers: „*Néztem, amikor a Bárány felnyitotta az egyiket a hét pecsét közül, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgés hangján mondja: Gyere!*»

Ez az első „*élőlény*” a Jel.4:7 „*oroszlánjának*” királyságát és erejét jelöli a Bír.14:18 szerint. Ez a *mennydörgés hangja* isteni, és Isten trónjáról jön a *Jelenések 4:5-ben*. Ezért a Mindenható Isten az, aki beszél. Minden egyes „*pecsét*” felnyitása Isten meghívása számomra, hogy lássam és megértsem a látomás üzenetét. Jézus már azt mondta Fülöpnek: „*Jöjj és nézd meg*”, hogy bátorítsa őt, hogy kövesse őt.

2. vers: „*Néztem, és íme, megjelent egy fehér ló. Aki lovagolt, annak úja volt; koronát adtak neki, és győztesen indult el, hogy legyőzze.*”

A fehér tökéletes tisztaságát jelzi ; a ló a választott nép képe, akiket vezet és tanít a Jakab 3:3 szerint: „*Ha a lovak szájába adjuk a harapást, hogy engedelmeskedjenek nekünk, akkor az egész testüket is uraljuk*”; „*úja*” isteni szavának nyilait jelképezi; „*koronája*” az „*élet koronája*”, amelyet az általa önként vállalt mártíromság által szerzett; győzelme határozott volt az első megalkotása óta; kétségtelenül ez a leírás a Mindenható Istenről, Jézus Krisztusról szól. Végső győzelme biztos, mert a Golgotán már legyőzte az ördögöt, a bűnt és a halált. A Zakariás 10:3-4 megerősíti ezeket a képeket, mondván: „*Haragom felgerjed a pásztorok ellen, és megbüntetem a bakokat; mert a Seregek Ura meglátogatja juhait, Júda házát, és dicsőség lovává teszi őket a harcban; tőle jön a szög, tőle a szög, tőle a hadiúj ; tőle jön az összes vezető egybe.*» Az isteni Krisztus győzelmét a világ teremtésétől fogva heteink „**hetedik napjának megszentelődése**” hirdette ; a szombat, megjövendölve a „*hetedik*” évezred hátralévő részét, amelyet a Jelenések 20:4-6-7-ben „*ezer évnek*” neveznek, amelybe Jézus győzelme révén örökre behozza választottait. A szombat megalapítása a földi világ megalapításától megerősíti ezt a kifejezést: „*győztesként indult*”. A szombat ennek az isteni és emberi győzelemnek a prófétai beharangozó jele a bűn és az ördög ellen, és mint ilyen, Isten erre alapozza teljes „*megszentelődési*” programját, arra is, hogy mi tartozik hozzá, és hogy elragadja az ördögöt.

3. vers: „*Amikor felnyitotta a második pecsétet, hallottam, hogy a második élőlény ezt mondja: Jöjj !*”

A „*második élőlény*” a Jelenések 4:7 áldozatainak „*borjújára*” utal . Az áldozat szelleme megmozgatta Jézus Krisztust és igaz tanítványait, akiknek kijelentette: „*Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét, és vegye fel keresztjét.*”

4. vers: „*És kijött egy másik ló, vörös. Aki rajta ült, hatalmat kapott, hogy elvegye a békét a földről, hogy az emberek egymás torkát öljék meg; és nagy kardot adtak neki.*”

A „*vörös*”, vagy „*tűzpiros*” azt a bűnt jelöli, amelyet a Sátán, a Főpusztító bátorított, a Jel.9:11 „*Abaddon Apollyon*” képében ; A „*tűz*” a pusztítás eszköze és szimbóluma. Ő vezeti gonosz táborát is, amely rossz bukott

angyalokból és elcsábított és manipulált földi hatalmaktól áll. Ő csak egy teremtmény, aki „megkapja” Istentől „hatalmat, hogy elvegye a békét a földről, hogy az emberek megöljék egymást”. Ezt a cselekedetet Rómának, „a prostituált nagy Babilonnak” tulajdonítják a Jel. 18:24-ben: „és mert a próféták és a szentek és mindazok vére, akiket a földön megöltek, megtalálták benne”. Ezért azonosítják a hűségkeresztények „pusztítóját”, valamint áldozatait. A „kard”, amelyet kap, az Eze.14:21-22-ben idézett négy szörnyű isteni büntetés közül az elsőt jelöli: „Igen, így szól az Úr, Jahve: Bár elküldöm Jeruzsálem ellen **négy szörnyű büntetésemet**, „kardot, éhínséget”, vadállatok és dögvész, embereket és vadállatokat pusztítani, ennek ellenére lesz egy maradék, aki megszökik, aki kikerül belőle, fiak és lányok...’.

5. vers: „Amikor felnyitotta a harmadik pecsétet, hallottam, hogy a harmadik élőlény ezt mondja: Jöjj! Megnéztem, és íme, megjelent egy fekete ló. Aki ezen utazott, mérleget tartott a kezében .

A „harmadik élőlény” az „ember”, aki a Jelenések 4:7 Istenének képmására készült. Ez a karakter kitalált, de ez a második isteni büntetés a bűnért Ez.14:20 szerint. A férfiak étrendje ellen fellépve ezúttal az *éhségről* lesz szó . A mi korszakunkban ez szó szerint és szellemileg egyaránt érvényesülni fog. Mindkét alkalmazásban halandó következményekkel jár, de az isteni fénytől való megfosztás szellemi értelmében egyenes következménye az elesetteknek fenntartott „második halál” halála , az utolsó ítéletkor. Ennek a harmadik lovasnak az üzenetét a következőképpen foglaljuk össze: mivel az ember már nem Isten képmása, hanem az állatoké, megfosztom attól, ami élteti: testi táplálékától és lelki táplálékától. A mérleg az igazságosság szimbóluma, itt Istené, aki megítéli a keresztyének hitének cselekedeteit.

6. vers: „És hallottam egy hangot a négy élőlény között, amely ezt mondta: Egy mérték búzát egy dénárért, és három mérték árpát egy dénárért; de ne ártsatok az olajnak és a bornak .”

Ez a hang Krisztusé, akit megvetett és frusztrált a hamis hívők hűtlensége. Ugyanazon áron kisebb mennyiségű búzát látunk, mint árpát. E bőkezű árpafelajánlás mögött egy nagyon magas szellemi szintű üzenet rejtőzik. Sőt, a 4Móz 5:15-ben a törvény „árpa” felajánlást mutat be, hogy megoldja a férj által a felesége iránt érzett *féltékenység* problémáját . Tehát olvassa el részletesen, teljesen a 12-31. versekben leírt eljárást, ha meg akarja érteni. Ennek fényében megértettem, hogy maga Isten, a *Vőlegény* Jézus Krisztusban a gyülekezetben, menyasszonya , itt tesz feljelentést „féltékenység gyanúja” miatt; amit a „harmadik trombitában” idézett „keserű vizek” említése is megerősít majd a Jelenések 8:11-ben. Az 5. szám eljárásában a nőnek poros vizet kellett innia, következmények nélkül, ha ártatlan, de keserűvé válik, ha bűnös, átok sújtja. A Feleség házasságtörését a Jelenések 2:12 (*pergamon névvel álcázva: a házasság megszegése*) és a Jelenések 2:22-ben *elítélték, és így* ^a 3. pecsét és a 3. trombita között létrejött kapcsolat ismét megerősíti . – *Már Dánielnél ugyanez a megközelítés készítette Dániel*

8-at arra, hogy „megerősítse” ^a „hipotézisként” bemutatott Dán 7 „kis szarvának” a római azonosságát . Dániel 2., 7. és 8. fejezetének ez a párhuzamba állítása volt az az újdonság, amely lehetővé tette számomra a római azonosulás bizonyítását; ez az első alkalom az adventizmus fennállása óta. Itt a Jelenések könyvében a dolgok

ugyanúgy néznek ki. A párhuzamos keresztény korszak áttekintését mutatom be a három fő téma, a betűk, pecsétek és trombiták közül. A Jelenések könyvében pedig a „*trombiták*” témája ugyanazt a szerepet tölti be, mint Dániel 8. fejezete Dániel könyvében. Ez a két elem olyan bizonyítékot szolgáltat, amely nélkül a prófécia csak azt a „*gyanút*” tenné fel, amit Dániel tanulmányozása során „hipotézisnek” neveztem. Így ezek a „*féltekenység gyanúja*” a 4Móz 5:14-ben kinyilatkoztatott szavak Istenre és a Gyülekezetre vonatkoznak a Jel.1-től a Jel.6-ig; majd a könyv megnyitásával a „*hetedik pecsét*” és a hetedik nap szombatjával, a Jelenések 7 témájával történő azonosítás tette lehetővé, a Gyülekezet „házasságtörés gyanúja” „megerősödik” a „*trombiták*” témájában, és az azt követő 10–22. A Lélek tehát a 7. fejezetben a vámhivatal szerepét adja, ahová belépési engedélyt kell szerezni. A Jelenések könyve esetében ez a hatalom Jézus Krisztus, a Mindenható Isten és Szentlélek, maga. A bejárat ajtaja nyitva áll előtte – mondja –, aki „*hallja a hangomat*”, aki megnyílik nekem, ha kopogok az ajtaján (a szív ajtaján), és aki velem vacsorázik, én pedig vele” – mondja Apo. 3:20. A „*bor és az olaj*” a Jézus Krisztus által kiontott vér és Isten Lelke megfelelő jelképei. Ezenkívül mindkettőt sebek gyógyítására használják. Az a parancs, hogy „*ne tégy bennük rosszat*”, azt jelenti, hogy Isten büntet, de még mindig irgalmának keverékével teszi. Nem ez lesz a helyzet az utolsó földi napok „*haragjának*” „*hét utolsó csapása*” esetében a Jel. 16:1 és 14:10 szerint.

7. vers: „*Amikor felnyitotta a negyedik pecsétet, hallottam a negyedik élőlény hangját, amely ezt mondta: Jöjj!*»

A „*negyedik élőlény*” a legfelsőbb égi magasság „*sasa*”. Bejelenti Isten negyedik büntetésének megjelenését: a halandóságot.

8. vers: „*Néztem, és íme, megjelent egy sápadt ló. Azt, aki lovagolt, Halálnak hívták, és Hádész kísérte. Hatalmat kaptak a föld negyedében, hogy elpusztítsák az embereket karddal, éhséggel, halállal és a föld vadállataival.*”

A bejelentés beigazolódik, ez valóban „*halál*”, de a maga halandóságának értelmében közvetett büntetésekben. A halál az eredendő büntől kezdve az egész emberiséget érinti, de itt csak „*a föld negyedét*” sújtja, „*karddal, éhínséggel, járványos betegségek miatti halálzással*”, „*vadállatokkal*” állattal és emberrel egyaránt. Ez a „*föld negyede*” a *hűtlenül keresztény Európát és a belőle a 16. század* körül kibontakozó hatalmas nemzeteket célozza meg: a két amerikai kontinenst és Ausztráliát.

9. vers: „*Amikor felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket megölték Isten igéjéért és a bizonyágtételért, amelyet tettek.*”

Ezek a hamis keresztény hit nevében elkövetett „állati” cselekedetek áldozatai. Ezt a római pápai katolikus rendszer tanítja, amelyet már a Jel.2:20 jelképez, az a nő, Jezabel, akinek a Lélek tulajdonítja, hogy tanítsa szolgálait, vagy szó szerint: „*rabszolgái*”. *alatt* vannak elhelyezve az oltár, tehát Krisztus keresztjének égisze alatt, amely lehetővé teszi számukra, hogy részesüljenek „*örök igazságosságából*” (lásd Dán.9:24). Ahogy a Jel. 13:10 jelzi, a kiválasztottak mártírok áldozatai, és soha nem hóhérok, sem emberi lények gyilkosai. Az ebben a versben érintettek, akiket Jézus felismer, még halálában is vértanúként követték őt: „*Isten szaváért és tanúságtételéért, amelyet adtak*”;

mert az igaz hit aktív, soha nem egyszerű hamis megnyugtató címke. „*Tanúságtételük*” éppen abban állt, hogy életüket adták Isten dicsőségéért.

10. vers: *Hangosan kiáltoztak, mondván: Meddig késlekedsz, ó, szent és igaz Mester, hogy ítélkezz és bosszút állj vérünkért a föld lakóin? »*

Ez a kép ne tévesszen meg benneteket, mert csak a földön kiontott vérük kiált bosszút Isten füle előtt, ahogyan Ábel vére, akit testvére, Káin megölt az 1Móz 4:10 szerint: „És monda Isten : *Mit csináltál? Testvéred vérenek hangja kiált hozzám a földről.*”. A halottak valódi állapotát a Prédikátor 9:5-6-10 tárja fel. Énókon, Mózesen, Illésen és a Jézus Krisztus halálakor feltámadt szenteken kívül a többiek „már nem vesznek részt *mindenben, ami a nap alatt történik, mert gondolkodásuk és emlékezetük elveszett*”. „*A pokolban nincs sem bölcsesség, sem értelem, sem tudás. mert az emléküik feledésbe merült.*” Ezek azok a kritériumok, amelyeket Isten ihletett a halállal kapcsolatban. A hamis hívók a görög filozófus, Platón pogányságából örökölt hamis tanok áldozatai, akinek a halálról alkotott véleményének nincs helye az igazság Istenéhez hű keresztény hitben. Adjuk vissza Platónnak, ami az övé, és Istennek, ami az övé: az igazságot mindenről, és legyünk logikusak, mert a halál az élet abszolút ellentéte, és nem egy új létforma.

11. vers: „*Mindegyikük kapott egy-egy fehér ruhát; és azt mondták nekik, hogy maradjanak még egy ideig nyugalomban, amíg a hozzájuk hasonlóan halálra ítélt szolgatársaik és testvéreik száma teljes lesz.*”

A „*fehér köntös*” a mártírok tisztaságának jelképe, akiket Jézus először viselt a Jel.1:13-ban. A „*fehér köntös*” a vallásüldözés idején felrótt igazságosságának képe. A vértanúk ideje Jézus idejétől 1798-ig tart. Ennek az időszaknak a végén a Jelenések 11:7 szerint "a mélységből *feltámadt fenevad*", az 1793-as francia forradalom és rettegéseinek jelképe. és 1794, véget vet a monarchia és a katolikus pápa által szervezett üldözéseknek, akiket az Apo.13:1-ben „*tengerből felszálló fenevadnak*” neveznek. A forradalmi mézárálás után vallási béke jön létre a keresztény világban. Újra olvassuk: " *És azt mondták nekik, hogy maradjanak még egy ideig nyugton, amíg teljes lesz azoknak a szolgatársaiknak és testvéreiknek a száma, akiket hozzájuk hasonlóan meg kell ölni.* " A többi halottak Krisztusban maradnak az utolsó dicsőséges visszatéréséig. Feltéve, hogy ennek az „*ötödik pecsétnek*” az üzenete a „*Thiatira*” korszak katolikus pápai inkvizíciója által üldözött protestánsoknak szól, a választottak megölésének ideje megszűnik a francia forradalmi akció miatt, amely hamarosan, 1789-től 1798, lerombolva a pápaság és a francia monarchia koalíciójának agresszív hatalmát. A felnyíló „*hatodik pecsét*” tehát erre a francia forradalmi rezsimre vonatkozik, amelyet a Jel. 2:22 és 7:14 „*nagy nyomorúságnak*” nevez. A rá jellemző doktrinális tökéletlenségben a protestáns hit is áldozata lesz az ateista forradalmi rezsim intoleranciájának. Cselekedetével éri el azoknak a számát, akiket halálra ítélték.

12. vers: „*Néztem, amikor felnyitotta a hatodik pecsétet; és nagy földrengés volt, a nap fekete lett, mint a zsákruha, az egész hold olyan lett, mint a vér.*”

6. *pecsét*” idejének jeleként adott „*földrengés*” lehetővé teszi, ^{hogy az akciót} 1755. november 1-jén, szombaton délelőtt 10 óra körül helyezzük el. Földrajzi központja

Lisszabon erősen katolikus városa volt, amelyben 120 katolikus templom volt. Isten így jelezte haragjának célpontjait, amelyeket ez a „ földrengés ” is megjövendölt lelki képmása szerint. A megjövendölt akció 1789-ben valósul meg a francia nép monarchiája elleni felkelésével; Miután Isten elítélte őt és szövetségesét, a római katolikus pápát, mindkettőt halálra sújtotta 1793-ban és 1794-ben; a „két forradalmi terror” dátumai. A Rev.11:13-ban a francia forradalmi akciót „ földrengéshez ” hasonlítják . Az idézett cselekedetek dátumozásával a prófécia pontosabbá válik. „... a nap feketévé vált, mint egy zsák lószőr ”, 1780. május 19-én, és ez az Észak-Amerikában tapasztalt jelenség a „sötét nap” nevet kapta. Ez egy napfény nélküli nap volt, amely a francia forradalmi ateizmus akcióját is megjövendölte Isten írott szavának fénye ellen, amelyet itt a „nap ” jelképez ; a Szent Bibliát elégették az auto-da-féban. „ Az egész hold olyan lett, mint a vér ”, ennek a sötét napnak a végén a sűrű felhők markáns vörös színben tárták fel a Holdat. Ezen a képen keresztül Isten megerősítette a sötétség pápai-királyi táborának fenntartott sorsát 1793 és 1794 között. Vérüket bőségesen ontja majd a forradalmi guillotine éles pengéje.

Megjegyzés : A Jelenések 8:12-ben „ a nap egyharmadát, a hold egyharmadát és a csillagok egyharmadát ” a „ negyedik trombita ” üzenete megerősíti, hogy a forradalmárok áldozatai igazi választottak és bukottak lesznek, akiket Isten elutasított Jézus Krisztusban. Ez is megerősíti az „ ötödik pecsét ” üzenet jelentését, amelyet most láttunk. A hűséges választottak utolsó meggyilkolása az ateizmus cselekvésén keresztül valósul meg.

13. vers: „ És az ég csillagai lehullottak a földre, mint amikor az erős széltől megrázott fügefá eldobja zöld fügését. »

Az időnek ez a harmadik, ezúttal égi jele a szó szoros értelmében beteljesedett 1833. november 13-án, éjfél és hajnali 5 óra között az Egyesült Államokban. De az előző jelhez hasonlóan ez is elképzelhetetlen méretű lelki eseményt hirdetett. Ki tudta volna megszámolni azoknak a csillagoknak a számát, amelyek éjfél-től hajnali 5-ig esernyő alakban hullottak le az égboltra? Ez az a kép, amelyet Isten a protestáns hívők 1843-as bukásáról ad nekünk, amikor a Dán.8:14 hatályba lépett rendeletének áldozatai lettek. 1828 és 1873 között a „Tigris” folyó (Dan.10:4), az emberölő fenevad neve, tevékenységét így erősíti meg a Dán 12:5–12. Ebben a versben a „fügefá” képei . Isten népének hűsége, kivéve, hogy ezt a hűséget megkérdőjelezi a földre dobott „ zöld füge ” képe. Ugyanígy a protestáns hitet is fenntartásokkal és ideiglenes feltételekkel fogadta Isten, de William Miller prófétai üzeneteinek megvetése és a szombat visszaállításának elutasítása 1843-ban bukásához vezetett. Ennek az elutasításnak köszönhetően maradt meg a „ füge ” „ zöld ”, nem hajlandó beérni Isten fényének elfogadásával, el fog halni. Ebben a státuszban marad, az Úr kegyelméből kiesve dicsőséges visszatérésének idejéig, 2030-ig. De vigyázz, az utolsó fények megtagadása miatt 1994 óta a hivatalos adventizmus „az is” lett . egy „ zöld füge ”, amely kétszer hal meg.

14. vers: „ A mennyország úgy távozott, mint egy tekercs, amelyet feltekert; és minden hegy és sziget elmozdult helyéről. »

Ez a földrengés ezúttal egyetemes. Dicsőséges megjelenésének óráján Isten megrázza a földet és mindazt, amit az emberekben és állatokban tartalmaz. Ez a cselekedet „ Isten haragjának hét utolsó csapása közül a hetedik ” idején fog

meg történni, a Jelenések 16:18 szerint. Ez lesz az igazán kiválasztottak feltámadásának órája, „*az első*”, az „*áldottaké*”, a Jelenések 20:6 szerint.

15. vers: „*A föld királyai, a nagyok, a hadvezérek, a gazdagok, a hatalmasok, a rabszolgák és a szabadok a barlangokban és a hegyek szikláiban rejtőztek el.*»

Amikor a Teremtő Isten megjelenik teljes dicsőségében és erejében, egyetlen emberi hatalom sem állhat ki, és semmiféle menedék nem védheti meg ellenségeit igazságos haragjától. Ez a vers jelzi: Isten igazságossága terrorizálja az emberiség minden bűnös kategóriáját.

16. vers: „*És mondták a hegyeknek és a szikláknak: Boruljatok ránk, és rejtsetek el minket a trónuson ülő színe elől és a Bárány haragja elől;*»

Maga a bárány ül az isteni trónon, de ebben az órában már nem a megölt bárány mutatkozik be nekik, hanem a „*királyok királya és az urak ura*”, aki összetöri utolsó napi ellenségeit.

17. vers: „*Mert eljött haragjának nagy napja, és ki állhatna meg?*»

A kihívás valóban a „*megélhetés*”, vagyis a túlélés Isten bírói beavatkozása után.

Akik „*életben maradhatnak*” ebben a szörnyű órában, azok meg fognak halni, a Jelenések 13:15-ben említett vasárnapi rendelet terve szerint, amely szerint az isteni szent szombat megtartóit meg kell semmisíteni a Föld. Megmagyarázzák azoknak a terrorját, akik meg akarták ölni őket, ami az előző versben kiderült. Így tehát azok, akik képesek lesznek túlélni Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésének napját, azok lesznek a Jelenések 7. témája, amelyben Isten felfedi számunkra az őket érintő tervének egy részét.

Jelenések 7: Hetednapi adventizmus Isten pecsétjével pecsételve: a szombat

1. vers: „ *Ezek után láttam négy angyalt állni a föld négy sarkában; Visszatartották a föld négy szelét, úgyhogy szél nem fújt sem a földre, sem a tengerre, sem a fára.* »

Ez a „ *négy angyal* ” Isten égi angyalai, akik egyetemes cselekvésben vesznek részt, amelyet a „ *föld négy sarka* ” jelképez. A „ *négy szél* ” egyetemes háborúkat, konfliktusokat szimbolizál; így „ *visszatartják* ”, megakadályozzák, blokkolják, ami egyetemes vallási békét eredményez. A katolicizmus „ *tenger* ” és a református hit „ *földje* ” jelképe békében él egymással. És ez a béke a „ *fára* ”, az ember mint egyén képére is vonatkozik. A történelem azt tanítja, hogy ezt a békét a francia nemzeti ateizmus által 1793 és 1799 között összetört pápai hatalom meggyengülése kényszerítette ki, amikor VI. Pius pápa meghalt a Valence-sur-Rhône-i Citadella börtönben, ahol születtem és lakom. Ezt a cselekvést „ *a mélységből felszálló fenevadnak* ” tulajdonítják a Jelenések 11:7-ben. A Jelenések 8:12-ben „ *4. trombitának* ” is nevezik. Utána Franciaországban I. Napóleon birodalmi rezsimje, amelyet az Apo.8:13-ban „ *egy sas* ”^{jelképez}, megtartja hatalmát a Konkordátum által rehabilitált katolikus vallás felett.

2. vers: „ *És láttam egy másik angyalt felszállni a felkelő nap felé, kezében az élő Isten pecsétjével; hangosan kiáltott a négy angyalhoz, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, és így szólt:* »

A „ *felkelő nap* ” arra utalt, hogy Isten meglátogatta földi nyáját Jézus Krisztusban a Lukács 1:78-ban. Az „ *élő Isten pecsétje* ” megjelenik Jézus Krisztus mennyei táborában. Az angyal „ *hangos hangon* ”, amely megerősíti tekintélyét, parancsot ad az egyetemes démoni angyali hatalmaknak, akik felhatalmazást kaptak Istentől, hogy „ *kárt tegyenek* ”, a „ *földnek* ” és a „ *tengernek* ” a protestánsnak, hitre és a római katolikus hitre. Ezek a spirituális értelmezések nem akadályozzák meg a szó szerinti alkalmazást, amely teremtményünk „ *földjére, tengerére és fáira* ” vonatkozik; amelyet nehéz lenne elkerülni nukleáris fegyverek használatával a Jelenések 9:13–21 „ *hatodik trombitája* ” idején.

3. vers: „ *Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak, amíg meg nem pecsételjük Istenünk szolgáinak homlokát.* »

Ez a részlet lehetővé teszi, hogy a választottak megpecsételésének kezdetét 1843 tavaszától 1844 őszéig helyezzük el. 1844. október 22-e után pecsételték meg az első adventistát, Joseph Bates kapitányt örökbefogadásával, egyénileg a hetedik napi szombati pihenő. Hamarosan, fokozatosan, minden adventista testvére utánozni fogja. A pecsételés 1844. október 22-e után kezdődött, és a Jelenések 9:5-10-ben megjövendölt „ *öt hónapig* ” fog tartani; „ *öt hónap* ” vagy 150 valós év az Ezé.4:5-6 nap-év kódja szerint. Ezt a 150 évet a vallási békéről jövendölték meg. A kialakult béke kedvezett a „hetednapi adventista” üzenet hirdetésének és egyetemes továbbfejlesztésének, amely ma minden nyugati

országban és ahol csak lehetséges, képviselteti magát. Az adventista küldetés egyetemes, és mint ilyen, kizárólag Istentől függ. Ezért nincs mit kapnia a többi keresztény hitvallástól, és ahhoz, hogy áldott legyen, kizárólag Jézus Krisztusnak, a fejek mennyei főnökének az ihletésére kell hagyatkoznia, aki megérti a „Szent Biblia” olvasatát; a Biblia, Isten írott szava, amely az ő „*két tanúját*” jelképezi a Jel.11:3-ban. Az 1844-ben kezdődött, az Isten által garantált béke ideje 1994 őszén ér véget, amint azt a Rev.9 tanulmánya is bemutatja.

Fontos megjegyzés „Isten pecsétjével” kapcsolatban: A szombat önmagában nem elegendő ahhoz, hogy igazolja „Isten pecsétjeként” betöltött szerepét. A pecsét arra utal, hogy Jézus által a szentjei számára készített művek kísérik: az igazság és a **prófétai igazság szeretete**, valamint az 1Kor.13-ban bemutatott gyümölcs bizonyágtétele. Sokan, akik anélkül tartják meg a szombatot, hogy megfelelnek ezeknek a kritériumoknak, felhagynak vele, amikor halálos fenyegetés jelenik meg gyakorlása miatt. A szombat nem öröklődik, Isten adja a kiválasztottnak, annak jeléül, **hogy az övé**. Ez.20:12-20 szerint: „*Szombatjaimat is jelül adtam neked köztem és közöttük, hogy megtudják, hogy én vagyok az Úr, aki megszenteltem őket.../...Szenteld meg szombatjaimat, hogy jel köztem és közted, amelyből megtudható, hogy én vagyok az Úr, a te Istened*”. Anélkül, hogy ellentmondanánk az imént elmondottaknak, hanem inkább megerősítsük, a 2Tim.2:19-ben ezt olvassuk: „Isten szilárd alapja azonban megmarad, **pecsétjéül** ezekkel a szavakkal: **Az Úr ismeri azokat, akik hozzátartoznak neki**; és: *Aki az Úr nevét nevezi, távozzon a gonoszástól.*»

4. vers: „*És hallottam a megpecsételtek számát: száznegyvennégyezer, Izrael fiainak minden törzséből.*”

Pál apostol a Róma 11-ben egy képen keresztül demonstrálta, hogy a megtért pogányok Ábrahám pátriárka gyökerébe oltottak bele, akinek a zsidók azt állítják, hogy azok. A hit által megmentettek, hozzá hasonlóan ezek a megtért pogányok Izrael 12 törzsének szellemi kiterjesztései. Testi Izrael, amelynek jele a körülmetélés volt, elesett, az ördögnek adták, mert megtagadta a Messiás Jézust. A 321. március 7-e óta hitehagyott keresztény hit is egy szellemi Izrael, amely ettől a dátumtól kezdve elesett. Itt Isten egy hiteles szellemi Izraelt ajándékoz meg nekünk, amelyet 1843-tól áldott meg. Ez az, amely a hetednapos adventizmus egyetemes küldetését hordozza. És máris magyarázatot érdemel az idézett „*144 000*” szám. Nem lehet szó szerint érteni, mivel Ábrahám utódait az „*ég csillagaihoz*” hasonlítottuk, ez a szám túl kicsinek tűnik. A Teremtő Isten számára a számok annyit beszélnek, mint a betűk. Ekkor kell megértenünk, hogy a „*szám*” kifejezést ebben a versben nem számszerű mennyiségként kell értelmezni, hanem spirituális kódként, amely egy olyan vallásos magatartást jelöl, amelyet Isten megáld és elkülönít (amit megszentel). Így a „*144 000*” a következőképpen magyarázható: $144 = 12 \times 12$ és $12 = 7$, Isten száma + 5, az ember száma = szövetség Isten és ember között. Ennek a számnak a kocka a tökéletesség szimbóluma és négyzete, felülete. Ezek az arányok megegyeznek az új Jeruzsálem arányaival, amelyeket a Jelenések 21:16 ír le egy szellemi kódexben. A következő „*ezer*” kifejezés számtalan sokaságot jelképez. Valójában a „*144 000*” tökéletes megváltott férfiak sokaságát jelenti, akik szövetséget kötöttek Istennel. Ez az Izrael törzseire való hivatkozás nem lep meg

minket, mert Isten nem hagyta fel tervét az emberekkel való szövetségei egymás utáni kudarcai ellenére sem. Az Egyiptomból való kivonulás óta bemutatott zsidó modell nem ok nélkül terjedt ki Krisztusra. Keresztény igazsága és minden parancsolatának tiszteletben tartása, beleértve különösen a szombat parancsát, valamint helyreállított erkölcsi, egészségi és egyéb szertartásai révén Isten úgy találja, hogy az utolsó idők hűséges disszidens adventizmusában Izrael modellje megfelel annak ideál. Tegyük hozzá, hogy a 4. ^{parancsolat} szövegében Isten ezt mondja a szombatról Választottjainak: „*Hat napod van, hogy minden dolgodat elvégezd ... de a hetedik ^a YHWÉH, a te Istened napja*”. Kiderült, hogy 6 24 órás nap 144 órát ad. Ebből arra következtethetünk, hogy a 144 000 elpecsételt hűséges megfigyelői ennek az isteni szertartásnak. Életüket ez a tisztelet szabja meg a világi munkájukra engedélyezett hat napra. De a hetedik ^{napon} tisztelik e parancsolat megszentelt pihenőjét. Ennek az „adventista” Izraelnek a spirituális jellegét a következő 5-8. versek mutatják be. Az idézett héber pátriárkák nevei nem azok, akik a testi Izraelt alkották. Azok, akiket Isten kiválasztott, csak azért vannak, hogy rejtett üzenetet hordozzanak származásuk igazolásában. Ahogy a „*hét gyülekezet*” neve, a „*tizenkét törzs*” neve is kettős üzenetet hordoz. A legegyszerűbbre a fordításuk derül ki. De a leggazdagabb és legbonyolultabb minden anya nyilatkozatain alapul, amikor megindokolja, hogy nevet adjon gyermekének.

5. vers: „*Júda törzséből tizenkétezer elpecsételt; Rúben törzséből tizenkétezer; Gád törzséből tizenkétezer; »*

tizenkétezer elpecsételt” szám minden egyes névnel azt jelenti: Istennel szövetséges emberek sokaságát, akiket a szombat pecsételt meg.

Júda : Dicsőség az Úrnak; 1Móz 29:35 anyai szavai: „*Dicsérni fogom a YaHWÉH-t*”.

Ruben : Lásd egy fiát; anyai szavai az 1Móz 29:32-ből: „*YHWÉH látta megaláztatásomat*”

Gad : Boldogság; anyai szavai az 1Móz 30:11-ből: „*Micsoda boldogság!*”
»

6. vers: „*Áser törzséből tizenkétezer; Naftáli törzséből tizenkétezer; Manassé törzséből tizenkétezer; »*

tizenkétezer elpecsételt” szám minden egyes névnel azt jelenti: Istennel szövetséges emberek sokaságát, akiket a szombat pecsételt meg.

Asher : Boldog; anyai szavai az 1Móz 30:13-ből: „*Milyen boldog vagyok!*”
»

Naftali : Küzdelem; anyai szavai az 1Móz 30:8-ből: „*Isteni módon viaskodtam a nővérem ellen, és győztem.*”

Manassé : Feledés; atyai szavak az 1Móz 41:51-ből: „*Isten elfeledtette velem minden bánatomat*”.

7. vers: „*Simeon törzséből tizenkétezer; Lévi törzséből tizenkétezer; Issakhár törzséből tizenkétezer; » A „tizenkétezer elpecsételt*” szám minden egyes névnel azt jelenti: Istennel szövetséges emberek sokasága, akiket szombaton pecsételt meg.

Simeon : Halld: anyai szavai az 1Móz 29:33-ból: „ *YHWÉH hallotta, hogy nem szerettek* ”.

Levi : Mellélkelve: anyai szavai az 1Móz 29:34-ből: „ *Ezúttal a férjem ragaszkodik hozzám* .”

Issachar : Fizetés: anyai szavak az 1Móz 30:18-ból: „ *Isten megadta a fizetésemet* ”.

8. vers: „ *Zebulon törzséből tizenkétezer; József törzséből tizenkétezer; Benjámin törzséből tizenkétezer elpecsételt.* »

tizenkétezer elpecsételt ” szám minden egyes névnel azt jelenti: Istennel szövetséges emberek sokaságát, akiket a szombat pecsételt meg.

Zebulon : Lakás: 1Móz 30:20 anyai szavai: „ *Ezúttal a férjem fog velem lakni* ”.

József : Elveszi (vagy hozzáteszi): anyai szavakat az 1Móz 30:23-24-ből: „ *Isten elhárította gyalázatomat... / (... adjon hozzám még egy fiút az Úr)* ”

Benjámin : A jobboldal fia: anyai és apai szavai az 1Móz 35:18-ból: „ *És amikor fel akarta adni a szellemet, mert haldoklott, a Ben-oni nevet adta neki (bánatom fia), de apja Benjáminnak (a jobboldal fiának) nevezte* .

Ez a 12 név, valamint az anyai és apai szavak kifejezik az Isten által kiválasztott adventisták utolsó gyülekezetének élményét; „ *a menyasszony elkészítette* ” völegényét, Krisztust a Jel.19:7-ben. A bemutatott vezetőknév alatt, „ *Benjámin* ” néven Isten megjövendöli Kiválasztottjának végső helyzetét, akit a lázadó emberek halállal fenyegetnek. Az apa, Izrael névváltoztatása Isten beavatkozását jövendöli választottai javára. Dicsőséges visszatérése megfordítja a helyzetet. Azok, akik meg akartak halni, megdicsőülnek, és felkerülnek a mennybe, ahol csatlakoznak Jézus Krisztushoz, a mindenható és dicsőséges teremtő Istenhez. A „jobboldal fiai” kifejezés felveszi teljes prófétai jelentését: a jobboldal a kiválasztottak, vagyis az utolsó szellemi Izrael volt, és fiai, a megváltott választottak, akik alkotják. Ezenkívül ezek azok a juhok, amelyek az Úr jobbán vannak (Mt. 25:33).

9. vers: „ *Ezek után néztem, és íme, nagy sokaság volt, amelyet senki sem tudott megszámolni, minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből. Ott álltak a trón és a Bárány előtt, fehér ruhába öltözve, pálmaágakkal a kezükben.* »

Ez a „ *nagy tömeg, amelyet senki sem tudott megszámolni* ” megerősíti az előző versekben idézett „ *számok* ” „144 000” és „12 000” szellemileg kódolt szimbolikus természetét . Továbbá Ábrahám utódaira utal a következő kifejezés: „ *senki sem tudta megszámolni őket* ”; ami az „ *ég csillagait* ” illeti, amelyeket Isten mutatott meg neki, mondván: „ *ilyenek lesznek a te utódaid* ”. Eredetük többféle, minden nemzettől, minden törzstől, minden néptől, minden nyelvtől és minden korszaktól származnak. Ennek a fejezetnek a témája azonban különösen az Istentől kapott egyetemesség legújabb adventista üzenetét célozza meg. Azért viselnek „ *fehér ruhát* ”, mert készek voltak mártírként meghalni, halálra ítéelve őket az utolsó lázadók által kihirdetett rendelet a Jelenések 13:15 szerint. A kezükben tartott „ *pálmák* ” a *bűnösök tábora elleni győzelmüket szimbolizálják*.

10. vers: „ *És nagy hangon kiáltottak, mondván: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé.* »

Az akció Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésének kontextusát idézi, párhuzamosan a lázadó tábor reakcióinak leírásával, amelyet a Jel 6:15-16 ír le. Itt a megmentett választott tisztségviselők megjegyzései teljesen ellentétesek a lázadókéval. Krisztus visszajövele messze nem ijeszti meg őket, hanem megörvendeztet, megnyugtatja és megmenti őket. A lázadók által feltett kérdés: *Ki maradhat életben?* » itt kapja válaszát: az adventisták, akik szükség esetén életük kockáztatásával a világ végezetéig hűségesek maradtak Isten által rájuk bízott küldetéshez. Ez a hűség azon alapszik, hogy ragaszkodnak az Isten által megszentelt szent szombat tiszteletéhez a világ megalapítása óta, és szeretetükben nyilvánult meg prófétai szava iránt. Ez annál is inkább így van, mivel ma már tudják, hogy a szombat a hetedik évezred nagy hátralévő részét prófétálja, amelybe Jézus Krisztus után győztesen bejuthatnak az Ő nevében megígért örök élet elnyerésével.

11. vers: „*És az angyalok mind ott álltak a trón körül, a vének és a négy élőlény körül; és arcra borultak a trón előtt, Isten előtt,*

A számunkra bemutatott jelenet Isten nagy mennyei nyugalmaiba való belépést idézi. A 4. és 5. fejezetben találunk képeket, amelyek ezzel a témával foglalkoznak.

12. vers: „*mondván: Ámen! Dicsőség, dicsőség, bölcsesség, hálaadás, tisztesség, hatalom és hatalom legyen a mi Istenünknek örökkön-örökké. Ámen!* »

A földi üdvösség élményének e szép végével boldogan fejezik ki az angyalok örömeiket és hálájukat a jóság Istene iránt, aki a mi Teremtőnk, az övék, a miénk, aki kezdeményezte a földi választottak bűneinek megváltását, hogy megtestesüljön az emberi test gyengeségében, hogy elszenvedje az igazságossága által megkövetelt kegyetlen halált. A láthatatlan szemek sokasága követte ennek az üdvösségi tervnek minden szakaszát, és elcsodálkozott Isten szeretetének magasztos megnyilvánulásán. Az első szó, amit kimondanak: „*Ámen!*” Igazából! Ez igaz! Mert Isten az igazság Istene, az Igaz. A második szó: „*az dicséret*” ez volt a 12 törzs keresztneve is: „*Júda*” = Dicséret. A harmadik szó: „*az dicsőség*” és Isten joggal foglalkozik az ő dicsőségével, mert az Apo.14:7-ben felidézi, hogy az egyedülálló teremtő Isten címén azt követelje azoktól, akik 1843 óta követelték üdvösségét. A negyedik szó a „*bölcsesség*”. A dokumentum tanulmányozásának célja, hogy az összes választott tisztviselő felfedezze azt. Ez az isteni bölcsesség meghaladja a képzeletünket. Finomság, elmejátékok, minden ott van isteni formában. Ötödik a „*hálaadás*”. Ez a hálaadás vallásos formája, amely *szent szavakkal és cselekedetekkel valósul meg*. A hatodik helyen a „*becsület*”. Ez az, amivel a lázadók leginkább frusztrálták Istent. Megvetéssel bántak vele azzal, hogy megkérdőjelezték kinyilatkoztatott akaratát. Ellenkezőleg, a választott tisztségviselők lehetőségükhöz mértén megadták neki azt a megtiszteltetést, amely jogosan megilleti. A hetedikben és a nyolcadikban jön az „*erő és erő*”. Ez a két kötelező dolog szükséges volt a föld zsarnokainak lerombolásához, az arrogáns lázadók leveréséhez, miközben még mindig uralták a földet. E *hatalom és erő nélkül* az utolsó kiválasztottak meghaltak volna, mint annyi más mártír a keresztény korszakban.

13. vers: „*Az egyik vén pedig válaszolt, és így szólt hozzám: Kik azok, akik fehér ruhába vannak öltözve, és honnan jöttek?* »

fehér ruhák ” szimbólumának sajátosságát a Jelenések 3:4 „ *fehér* ” ruháival és a „ *finom vászonnal* ”, amely a Jel 19:8-ban azt jelöli, hogy „ a végidők „ *felkészült menyasszonya* ” szentek igaz cselekedetei legyenek, a végidők hűséges adventizmusa, amely készen áll a mennybe való elragadtatására.

14. vers: „ *Azt mondtam neki: Uram, te tudod. És azt mondta nekem: Ezek azok, akik a nagy nyomorúságból származnak; megmosták ruháikat, és megfehérítették a bárány vérében.* »

A „ *fehér köpenyt* ” bizonyos öregek hordják, Jean valójában remélheti, hogy választ kap valamelyiküktől. És megérkezik a várt válasz: „ *Ők azok, akik a nagy nyomorúságból származnak* ”, vagyis a vallásháborúk és az ateizmus kiválasztottjai, áldozatai és mártírjai, ahogyan azt az „ *5. pecsét* ” feltárja számunkra. a Jelenések 6:9-től 11-ig: „ *Mindegyikük kapott egy fehér ruhát; és azt mondták nekik, hogy maradjanak még egy ideig nyugalomban, amíg a hozzájuk hasonlóan halálra ítélt szolgatársaik és testvéreik száma teljes lesz.* » A Jelenések 2:22-ben a „ *nagy nyomorúság* ” a francia ateista forradalmi rezsim 1793 és 1794 között végrehajtott lemészárlását jelöli. Megerősítésképpen a Jelenések 11:13-ban ezt olvassuk: „... *hétezer embert öltek meg ebben földrengés* ”; „ *Hét* ” a vallásos, „ *ezer* ” pedig a sokaság. A francia forradalom olyan, mint egy földrengés, amely Isten szolgáit is megöli. De ez a „ *nagy nyomorúság* ” csak az első formája volt ennek a teljesítménynek. Második formáját a Rev.9 „ *6. trombitája* ” fogja megvalósítani, a 11. számú szerkesztés finomsága felfedi ezt a tényt. Hűtlen keresztények sokaságát fogják megölni a harmadik világháború alatt, amit a „ *6. trombita* ” jelképez és megerősít. De 1843 óta Isten kiválasztotta azokat a választottakat, akiket megszentel, és az utolsókat, akiket elválaszt, túl értékesek a szemében ahhoz, hogy elpusztítsák őket. Felkészíti őket a földi üdvösség történetének utolsó bizonyágtételére; a hűség bizonyágtétele, amelyet úgy tesznek majd neki, hogy hűségesek maradnak a hetedik napi szombathoz, még akkor is, ha a lázadó tábor halállal fenyegeti. Isten tervének ez az utolsó próbája a „ *Filadelfiának* ” átadott üzenetben jelenik meg a Jel.3:10-ben és a Jel.13:15-ben (a halálról szóló rendelet). Isten számára a szándék megéri a cselekvést, és amennyiben próbára teszik, vállalják a halál kockázatát, a mártírok csoportjába asszimilálja őket, és így a „ *fehér köpenyes* ” igazi mártíroknak tulajdonítja *őket*. Csak Jézus Krisztus üdvözítő beavatkozása miatt menekülnek meg a haláltól. Ebben az utolsó próbában, a második „ *nagy nyomorúság* ” után, hűségük tanúságtétele által, sorra „ *mossák meg ruhájukat, és fehérítik ki a bárány vérében* ” hűségesek maradnak mindvégig. halállal, amellyel meg lesznek fenyegetve. A hit utolsó próbája végén azoknak a száma, akik így mártírként kellett meghalniuk, teljes lesz, és az „ *ötödik pecsét* ” *vértanú szentjeinek* halandó „ *pihenése* ” feltámadásukkal ér véget. 1843-tól és különösen 1994-től az Isten által végzett megszentelési munka hasznavehetetlenné teszi, az igaz választottak halála, akik életben maradtak és hűek maradtak visszatérésének órájáig, és az azt megelőző kegyelmi idő vége. hiábavaló.

15. vers: „ *Ezért állnak Isten trónja előtt, és szolgálják őt éjjel-nappal az ő templomában. Aki a trónon ül, az följük állítja sátrát;* »

Megértjük, hogy Isten számára ez a típusú kiválasztott egy különösen magas elitet képvisel. Különleges kitüntetésben részesíti. Ebben a versben a Lélek

két ragozási időt használ, a jelent és a jövőt. Az „*ők*” és az „*őt szolgálják*” jelen időben konjugált igék feltárják viselkedésük folytonosságát a testükben, amely a bennük lakozó Isten temploma. És ez a cselekvés a mennyben folytatódik, miután Jézus Krisztus elragadtatta őket. A jövőben Isten választ ad hűségükre: „*Aki a trónon van, föléjük veri sátrát*” az örökkévalóságig.

16. vers: „*Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem süti meg őket, sem semmi hőség.*»

Ezek a szavak a megválasztott adventisták számára azt jelentik, hogy „*éhesek*” voltak, miután megfosztották ennivalójuktól, és „*szomjasak*”, mert kínozók és börtönöreik megfosztották tőlük a vizet. „*A nap tüze*”, amelynek „*hő*” Isten utolsó hét csapása közül a negyedikben felerősödik, megégette és szenvedést okozott nekik. De a pápai inkvizíció máglyáinak tüze, a másik fajta „*hő*” is megemésztette vagy megkínozta az „*ötödik pecsét*” mártírjait. A „*hő*” szó a hatodik trombita kapcsán használt hagyományos és atomfegyverek tüzeire is vonatkozik. Az utolsó konfliktus túlélői túljutottak a tűzön. Ezek soha többé nem fognak megtörténni az örök életben, amelybe csak a kiválasztottak léphetnek be.

17. vers: „*Mert a Bárány, aki a trónuson van, legelteti őket, és az élet vizének forrásaihoz vezeti őket, és Isten letöröl szemükről minden könnyet.*»

„*Bárány*” valójában a Jó Pásztor is, aki legelteti szeretett juhait. Isteniségét itt ismét megerősíti „*a trón közepén*” elfoglalt helye. Isteni ereje elvezeti választottait „*az élet vizének forrásaihoz*”, az örök élet szimbolikus képéhez. És megcélozva azt a végső kontextust, amelyben visszatérésekor utolsó kiválasztottjai könnyeznek majd, „*minden könnyet letöröl a szemükről*”. De a keresztény korszak történelme során, gyakran utolsó leheletükig, választottainak könnyei is voltak, akiket rosszul bántak és üldöztek.

Megjegyzés: A 2020-as korunkban megfigyelhető félrevezető látszat ellenére, amelyben az igaz hit eltűnni látszik, Isten a Föld minden faji, etnikai és nyelvi eredetéből származó „sokaságok” megtérését és megváltását jövendöli. Valódi kiváltság, amit választott tisztviselőinek ad, hogy megtudhatják, hogy a megértés és az egyetemes vallási béke idejét a Jel. 9:5-10 szerint csak „150” évre programozta (vagy öt prófétai évre) . hónap) 1844 és 1994 között. Az igaz kiválasztottak e megkülönböztető kritériumát a Lélek idézi a Jelenések 17:8 üzenetében: „*A fenevad, amelyet láttál, volt, és nincs többé. Fel kell emelkednie a mélységből, és a pusztulásba kell mennie. És azok, akik a földön laknak, akiknek a neve nem volt beírva az élet könyvébe a világ kezdete óta, elcsodálkoznak, amikor meglátják a fenevadat, mert volt, és nincs többé, és hogy újra megjelenik.*» **Az igazán megválasztottak nem fognak meglepődni,** amikor látják, hogy beteljesednek azok a dolgok, amelyeket Isten prófétai szavával hirdetett nekik.

Jelenések 8: Az első négy trombita **Isten első négy büntetése**

1. vers: „*Amikor felnyitotta a hetedik pecsétet, körülbelül fél óráig csend volt a mennyben.* »

A „*hetedik pecsét*” felnyitása rendkívül fontos, mert felhatalmazza a „*hét pecséttel lezárt*” Jelenések könyvének teljes felnyitását a Jel.5:1 szerint. Az ezt a nyitást jelző csend kivételes ünnepélyességet ad az akciónak. Ennek két indoka

van. Az első az ég és a föld kapcsolatának megszakadásának gondolata, amelyet a szombat 321. március 7-i feladása okozott. A második a következőképpen magyarázható: hit által azonosítom ezt a „hetedik pecsétet” a „*az élő Isten pecsétje*” 7. fejezetében, amely véleményem szerint a világ kezdete óta Isten által megszentelt szombatot jelöli. Felidézte fontosságát azzal, hogy tíz parancsolata közül a negyedik témájává tette. És ott bizonyítékokat fedeztem fel, amelyek felfedik ennek rendkívüli fontosságát Isten, a mi magasztos Teremtőnk számára. De már a Genézis beszámolójában észrevettem, hogy a hetedik nap a 2. fejezetben külön került bemutatásra. Az első hat napot az 1. fejezet tárgyalja. Továbbá a hetedik napot nem zárja le, mint az előzőeket, a „*volt este és reggel*”. Ezt a különlegességet Isten üdvözítő tervének hetedik évezredében betöltött próféta szerepe igazolja. A Jézus Krisztus vére által megváltott választottak örökkévalóságának jele alá helyezett hetedik évezred olyan, mint egy vég nélküli nap. Ezeket a dolgokat megerősítve, a héber Bibliában, a Tórában a negyedik parancsolat szövegét elválasztják a többitől, és egy jel előzi meg, amely tiszteletteljes csendet követel. Ez a jel a héber „Pé” betű, így elszigetelten jelöli a szövegtörést, a „pétuhot” nevet veszi fel. A hetedik nap szombati pihenőjének tehát minden joga megvan arra, hogy Isten bizonyos módon megjelölje. 1843 tavasza óta elvesztette a hagyományos protestáns hitet, a katolikus „vasárnap” örökösét. És ugyanezen megpróbáltatások óta, de 1844 őszén, ismét az Istenhez tartozás jelévé vált, amit Ezé.20:12-20 ad neki: „*Szombatomat is nekik adtam jelül köztem és közöttük, annak megtudhatják, hogy én vagyok az ÚR, aki megszentelem őket.../...Szenteld meg szombatjaimat, és hogy azok jelek legyenek köztem és közted, amelyből megtudható, hogy én vagyok a Jahve, a te Istened.*»Csak általa léphet be a kiválasztott Isten titkába, és fedezheti fel kinyilatkoztatott tervének pontos programját.

Ennek ellenére a 8. fejezetben Isten átok üzenetek sorozatát idézi elő. Ami arra késztet, hogy a szombat igazságát azon átkok szemszögéből tekintsem, amelyeket a keresztények 321. március 7. óta történő elhagyása láncra kényszerít a keresztény korszakban. Ezt fogja megerősíteni a következő vers is, amikor a szombat témáját összekapcsolja a „*hét trombitával*”, a „*hét isteni büntetés*” szimbólumával, amely sújtja a 321. március 7-i keresztény hűtlenséget.

2. vers: „*És láttam a hét angyalt Isten előtt állni, és hét trombitát adtak nekik.*»

hét trombita” témájának. Ez a téma a szemléletmód formájával teljesen megnyitja a kiválasztott intelligenciáját. Mert bizonyítja a Dán 8:12-ben idézett „*bűn*” vádját a Keresztény Gyülekezet ellen, Istentől. Valójában ezt a „*hét büntetés*” Isten nem szabná ki, ha ez a bűn nem létezne. Továbbá, a Leviticus 26 fényében, ezeket a büntetéseket a parancsolatai iránti gyűlölet indokolja. A régi szövetségben Isten már elfogadta ugyanezt az elvet, hogy megbüntesse a hűtlen és romlott testi Izrael gonoszságát. A nem változtató teremtő és törvényhozó Isten ezt gyönyörűen bizonyítja. Mindkét szövetségre ugyanazok az engedelmisség és hűség követelményei vonatkoznak.

trombiták” témájához való hozzáférés lehetővé teszi az összes keresztény vallás egymás utáni elítélésének demonstrálását: 1843 óta katolikus, ortodox, protestáns, de 1994 óta az adventisták is. Felfedi a „*hatodik trombita*” egyetemes

büntetését is, aki szúrja össze őket a próbaidő lejárta előtt. Így felmérhetjük a fontosságát. A Krisztus visszajöveteléhez, Isten közvetlen cselekedetéhez kapcsolódó „*hetedik trombitával*” a szombathoz hasonlóan külön foglalkozunk a 11. fejezetben, majd a 18. és 19. fejezetben széles körben fejlesztjük.

Az elmúlt 17 évszázadban 321, pontosabban 1709 év óta 1522 év telt el a szombat megszegése által okozott átkok által a Dán 8:14 rendeletben 1843-ra tervezett helyreállításig. És a helyreállításának ettől a dátumától Jézus Krisztus 2030-as visszatéréséig a szombat mindössze 187 évig kínálta áldását. A szombat tehát hosszabb ideig okozott kárt a hűtlen embereknek, mint hasznot a hűséges választottaknak. Az átok győz, és ennek a témának ezért a helye ebben a 8. fejezetben, amely isteni átkokat mutat be.

3. vers: „*És jött egy másik angyal, és megállt az oltáron, arany tömjénezővel; és sok tömjént adott neki, hogy az összes szentek könyörgésével együtt felajánlhassa az aranyoltáron, amely a trón előtt van.* »

A Dániel 8:13-ban, miután a „*pusztító bűnre*” hivatkoztak, a látomás szentjei felidéztek az „*örökkévalót*”, amely Jézus Krisztus „*elvihetetlen*”, „*mennyei*”, „*papságára*” vonatkozott, a Zsid.7:23 szerint. A földön 538 óta a pápai rezsim elvitte a Dan.8:11 szerint. 1843-ban a Jézus Krisztussal való kiengesztelődés megkövetelte annak helyreállítását. Ez a célja annak a témának, amellyel ebben a 3. versben foglalkozunk, amely megnyitja a mennyet, és Jézus Krisztust az ő szimbolikus szerepében mutatja be, mint mennyei főpap közbenjáró választottai bűneiért, és csak ők. Ne feledje, hogy a földön 538 és 1843 között ezt a jelenetet és ezt a szerepet a római katolikus pápák tevékenysége parodizálja és bitorolja, akik idővel egymást követik, folyamatosan meghíúsítva Istent az ő törvényes legfőbb szuverén jogában.

Mivel ebben a 8. fejezetben bemutatásra kerül, és mivel a szombat feladásával egy időben szűnt meg, Jézus Krisztus közbenjárásának ez a témája a keresztényekért folytatott közbenjárásának megszűnésének átok aspektusaként is elénk kerül. a pogány római „*napnap*” öntudatlan áldozatainak sokasága; ezt, méghozzá és különösen a megtévesztő és csábító névváltoztatása után: „*Vasárnap*”: Úr napja. Igen ám, de melyik úrtól? Jaj! A lenti.

4. vers: „*A tömjén füstje a szentek imáival együtt felszállt az angyal kezéből Isten előtt.* »

A „*szentek imáit*” kísérő „*parfümök*” Jézus Krisztus áldozatának kellemes illatát szimbolizálják. Szeretetének és hűségének demonstrációja teszi elfogadhatóvá választottainak imáit isteni ítélete számára. Meg kell jegyeznünk ebben a versben a „*füst*” és a „*szentek imája*” szavak társításának fontosságát. Ezt a részletet a Jel.9:2 fogja használni a hamis protestáns keresztények imáinak megjelölésére, az 1843-ban kialakult új helyzet óta.

Isten ebben a versben azt a helyzetet idézi fel, amely az apostoli idő és az átkos dátum, 321. március 7. között uralkodott. A szombat feladása előtt Jézus fogadta a választottak imáit, és közbenjárta értük az ő nevében. Ez egy olyan tanítási kép, amely azt jelzi, hogy Isten és választottai között fennáll a vertikális kapcsolat. Ez mindaddig így lesz, amíg 321-ig tanúskodnak az ő személyéhez és az igazság tanításához fűződő hűségükről. 1843-ban Jézus papsága újakezdi *minden* áldásos tevékenységét a megválasztott adventista szentek javára. 321 és

1843 között azonban a reformátorok részesültek kegyelméből, például a *tiatírai korszakból*.

5. vers: „*Az angyal pedig fogta a tömjénezőt, megtöltötte az oltárról származó tűzzel, és a földre dobta. És voltak hangok, és mennydörgés, és villámlás és földrengés.*»

A leírt akció láthatóan erőszakos. Ez Jézus Krisztusé a közbenjáró szolgálata végén, amikor eljön az ideje a kegyelem idejének végének. Az „*oltár*” szerepe véget ér, és a „*tűz*”, Jézus Krisztus engesztelő halálának képmása „*a földre vetődik*”, büntetést követelve azoktól, akik alábecsülték, egyesek pedig megvetettek. A világ végét, amelyet Isten közvetlen beavatkozása jellemez, itt a Jel 4:5-ben és a Exo.19:16-ban kinyilatkoztatott kulcsképlet idézi fel. A keresztény korszak áttekintése Jézus Krisztus „*adventista*” eljövételével ér véget.

A szombathoz hasonlóan Jézus Krisztus mennyei közbenjárásának témája a 321 és 1843 közötti ítélete átka szemszögéből kerül bemutatásra. A szenteknek, akik megkérdőjelezték a Lelket róla a Dan.8:13-ban, jó okuk volt rá, hogy tudni akarják, hogy mikor veszi át az „*örök*” *papságot Jézus Krisztus*.

Megjegyzés: Anélkül, hogy megkérdőjeleznénk az előző értelmezést, van értelme egy második magyarázatnak is. Ebben a második értelmezésben a Jézus Krisztus közbenjárása témájának befejezése 321. március 7-éhez köthető, amikor a keresztények szombat elhagyása arra készítette Istent, hogy haragba szálljon, amit a nyugatiak engesztelnek. A kereszténység a „*hét trombita*” segítségével, amely a következő 6. versből származik. Ez a kettős magyarázat annál is inkább indokolt, mivel a szombat elhagyásának következményei vannak a világ végéig, 2030-ig, abban az évben, amikor dicsőséges látható visszatéréssel Jézus Krisztus örökre kikerül a római pápai rezsimből és annak utolsó amerikaiból. Protestáns támogatás, hamis állításuk, hogy őt szolgálják és képviselik. Jézus ezután újra felveszi a pápaság által bitorolt Egyház „*feje*” címét. Valójában a hűséges választottaktól eltérően a bukott hitetlen keresztények figyelmen kívül hagyják Dán 8:14 rendeletét és annak következményeit a világ végezetéig; ami igazolja rémületüket, amikor Jézus visszatér a Jel.6:15-16 tanítása szerint. 2030 előtt az első hat „*trombita*” 321 és 2029 között fog megtörténni. A „*hatodik trombitával*”, a végső megsemmisítés előtti utolsó figyelmeztető büntetéssel Isten nagyon szigorúan megbünteti a lázadó keresztényeket. E hatodik büntetés után ő fogja megszervezni a feltételeket a hit utolsó egyetemes próbájához, és ebben az összefüggésben a kinyilatkoztatott fényt hirdetik és ismerik minden túlélő. A bizonyított igazsággal szemben a választottak és az elesettek szabad döntésükkel a halálos fenyegetéssel szemben haladnak végső sorsuk felé, amely a következő lesz: örök élet a kiválasztottaknak, végleges és abszolút halál. az elesettekért..

6. vers: „*És a hét angyal, akiknél a hét trombita megszólalásra készült.*»

Ebből a versből a Lélek egy új áttekintést nyújt a keresztény korszakról, témájaként a „*hét trombitát*”, azaz „*hét egymást követő büntetést*”, amelyet a keresztény korszakban 321. március 7-e óta osztanak ki, a „*bűn*” éve óta. hivatalosan és **polgárilag** megalakult. Emlékszem, hogy a Jelenések 1. prológusában Krisztus „*hangja*” már *önmagában is egy „trombita”* hangjához hasonlítható. Ez az izraeli nép figyelmeztetésére használt eszköz magában

hordozza az Apokalipszis kinyilatkoztatásának teljes jelentését. A figyelmeztetés az ellenség által állított csapdákra figyelmeztet.

7. vers: „Az első csengett. És lőn jégeső és tűz vérrel keverve a földre; és a föld egyharmada megégett, és a fáknak egyharmada, és minden zöld növény megégett. »

Első büntetés: 321 és 538 között hajtották végre, úgynevezett „barbár” népek által a Római Birodalomba való különféle inváziók során. Különösen a „hunok” népére emlékszem, akikről Attila vezetője azt mondta, joggal „Isten ostora”. Egy csapás, amely felgyújtotta Európa egy részét; Észak-Galliában, Észak-Olaszországban és Pannóniában (Horvátország és Nyugat-Magyarország). Mottója ez volt: Ó, milyen híres! "Ahol a lovam elhalad, a fű nem nő vissza." Cselekedeteit tökéletesen összefoglalja ez a 7. vers; semmi sem hiányzik, minden megvan. A „jégeső” a termés pusztításának, a „tűz” pedig a fogyóanyagok pusztulásának szimbóluma. És természetesen a „földön ontott vér” az erőszakos emberi életek szimbóluma. Az „eldobott” ige a teremtő, törvényhozó és megváltó Isten haragját jelzi, aki az 5. versben „tüzet dobott az oltárról” cselekvésre ösztönöz és irányít.

Ugyanakkor a Lev.26:14-17-ben ezt olvassuk: „De ha nem hallgatsz rám, és nem teljesíted mindezeket a parancsolatokat, ha megveted rendelkezéseimet, és ha lelked irtózik ítéleteimtől, nem teszed meg minden parancsolataimat, és nem szeged meg szövetségemet, akkor ezt teszem veled. Rettegést, fogyasztást és lázat küldök rátok, amitől szemetek elszorvad és lelketek szenved; és hiába veted el magjaidat: ellenségeid felfalják. Ellened fordítom arcomat, és ellenségeid előtt vereséget szenvedsz; akik gyűlölnek téged, uralkodni fognak rajtad, és üldözés nélkül menekülsz. »

8. vers: „A második megszólalt. És valami tőzzel égő nagy hegyhez hasonlót dobtak a tengerbe; és a tenger harmada vérré lett ,

Második büntetés: Ezeknek a képeknek a kulcsa a Jer.51:24-25-ben található: „Megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakosának mindazért a gonoszért, amit szemed láttára tetek Sionnal – mondja a YaHWéH. Íme, ellened vagyok, pusztulás hegye, így szól az Úr, te, aki az egész földet elpusztítottad! Kinyújtom rád a kezem, legördítlek a sziklákról, és tűzhegyet csinállok belőled. » Ebben a 8. versben a Lélek a római pápai rendszert idézi meg szimbolikus „Babilon” néven, amely „Babilon, a nagyszerű” a Jel.14:8, 17:5 és 18:2-ben. A „tűz” ragaszkodik személyiségéhez, éppúgy megidézi azt, ami felemészti Krisztus visszatérésekor és az utolsó ítéletkor, mint azt, amivel gyűlölettel szítja azokat, akik helyeslik és támogatják őt: az európai uralkodókat és katolikus népeiket. . Itt, akárcsak Dánielnél, a „tenger” a prófétai burkolattal foglalkozó emberiséget képviseli; névtelen népek emberisége, akik lényegében pogányok maradtak a látszólagos keresztény megtérés ellenére. A pápai rendszer 538-as létrejöttének első következménye az volt, hogy embereket támadtak meg, hogy fegyveres katonai erővel térítsék meg őket. A „hegy” szó erőteljes földrajzi nehézséget jelöl. Ez az, amely alkalmas a pápai rezsim meghatározására, amelyet Isten ellenségeként mégis felkelt isteni akarata; ezt azért, hogy megkeményítsék a hűtlen keresztények vallási életét, ami üldözést, szenvedést és halált okoz közöttük és a különböző vallású népeken kívül. A kötelező vallás újdonság Isten

szent szombatjának megszegése miatt. Neki köszönhetjük a Nagy Károly által végrehajtott kényszerű térítések és a II. Urbán pápa által indított keresztes hadjáratok parancsait, amelyek a muszlim népek ellen irányultak; minden megjövendőlt ebben a „*második trombitában*”.

9. vers: „*És a tengerben élő állatok harmada meghalt, a hajók harmada pedig elpusztult.*”

A következmények egyetemesek, és a világ végéig tartanak. A „*tenger*” és a „*hajók*” szavak a Földközi-tenger muszlimjaival, de az afrikai és dél-amerikai népekkel való összecsapásokban is megtalálják a jelentésüket, ahol a hódító katolikus hit az őslakosok szörnyű mészárlásához vezet majd.

Ugyanakkor a Lev.26:18-20-ban ezt olvassuk: „*Ha ennek ellenére nem hallgatsz rám, hétszer jobban megbüntetlek bűneidért. Megtöröm erőd büszkeségét, vashoz hasonlónak teszem egedet, és bronzhoz földedet. Hiába fogy el erőd, földed nem hozza meg termését, és a föld fái sem teremnek gyümölcsöt.*» Ebben a versben Isten vallási megkeményedést hirdet, amely a keresztény korszakban Rómának a pogányságból a pápaságba való átmenetével valósul meg. Figyeljük meg azt az érdekességet, hogy e változás alkalmával a római uralom feladta a „Capitoliumot”, hogy a pápaságot a „Caelius”-on, azaz az égen található lateráni palotába telepítse. A kemény pápai rezsim megerősíti a megjövendőlt vallási megkeményedést. A keresztény hit gyümölcse megváltozik. Krisztus szelídségét az agresszió és a kegyetlenség váltja fel; az igazsághoz való hűség pedig hűtlenségévé és a vallási hazugság iránti buzgósággá változik.

10. vers: „*A harmadik megszólalt. És lehullott az égből egy nagy csillag, amely fáklyaként égett; és a folyók harmadára és vizek forrásaira esett.*»

Harmadik büntetés: A generált gonoszság felerősödik, és a középkor vége felé éri el tetőpontját. A mechanikus nyomtatás fejlődése kedvezett a Szent Biblia kiadásának. Olvasásával a választott tisztviselők felfedezik a benne tanított igazságokat. Így igazolja a „*két tanú*” szerepét, amelyet Isten ad neki a Jelenések 11:3-ban: „*Az én két tanúmnak adok prófétai hatalmat, zsákruhába öltözve ezerkétszázhatvan napig.*» A katolikus hit saját vallási dogmáit előnyben részesítve csak a Bibliára támaszkodik, hogy igazolja azon szentek neveit, akiket alattvalói imádni fognak. Mert a Biblia birtoklását elítéli, és kínzásnak és halálnak teszi ki a birtokost. A bibliai igazság felfedezése igazolja az ebben a versben megfogalmazott képet: „*És lehullott az égből egy nagy csillag, amely fáklyaként égett.*” A tűz még mindig ragaszkodik Róma képéhez, amelyet ezúttal egy „*nagy tüzes csillag*” jelképez, mint a „*nagy égő hegy*”. A „*csillag*” szó azt állítja, hogy vallásilag „*világítja meg a földet*” az 1Móz 1:15 szerint; és ez Jézus Krisztus nevében, akiről azt állítja, hogy ő az igazi „*fáklya*”, fényhordozó, akihez az Apo.21:23-ban hasonlítják. Még mindig olyan „*nagyszerű*”, mint indulásakor, de üldöző tüze felerősödött, az „*égő*” állapotból az „*égő*” állapotba lépett. A magyarázat egyszerű, a Biblia elítéli, haragja annál nagyobb, mert kénytelen nyíltan szembeszállni Isten választottaival. Ami a Jelenések 12:15-16 szerint arra kényszeríti, hogy a ravasz és megtévesztő „*kígyó*” stratégiájáról a nyíltan üldöző „*sárkány*” stratégiájára térjen át. Ellenfelei nemcsak Isten békés és engedelmes választottai, hanem mindenekelőtt egy hamis protestantizmus is áll

előtte, amely inkább politikai, mint vallási, mert figyelmen kívül hagyja Jézus Krisztus parancsait, fegyvert ragad, őt és annyit mészárol le, mint a katolikus tábor. A „folyók harmada”, vagyis a keresztény Európa lakosságának egy része, ugyanúgy, mint a „vizek forrásai” katolikus agressziót szenvedett el. E vízforrások mintája maga Isten a Jer.2:13 szerint: „Mert népem kettős bűnt követett el: elhagyott engem, aki élő víz forrása vagyok, hogy ciszternákat, repedezett ciszternákat ássak maguknak, amelyek nem tartják vissza a vizet.» Többes számban ebben a versben a Lélek a „vizek forrásaival” jelöli az Isten képmására formált választottakat. A János 7:38 megerősíti, mondván: „Aki hisz énbennem, élő víz folyamai ömlenek ki belőle, amint az Írás mondja.” » Ez a kifejezés a gyermekek megkeresztelésének gyakorlatára is utal, akik születésüktől fogva anélkül, hogy megkérdezték volna őket, vallási címkét kapnak, amely egy nem választott vallási ügy alanyaivá teszi őket. Ahogy felnőnek, egy napon fegyvert fognak ragadni és megölik az ellenfeleket, mert vallási etikettjük ezt követeli meg tőlük. A Biblia elítéli ezt az elvet, mert kijelenti: „Aki hisz és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik (Márk 16:16).”

11. vers: „Ennek a csillagnak a neve Wormwood; és a vizek harmadrésze ürömmé változott, és sok ember meghalt a vizek mellett, mert megkeseredett.»

A tiszta és szomjoltó vízzel szemben, amely a Bibliát, Isten írott szavát jelöli, a katolikus tanítást az „ürömhöz” hasonlítják, amely keserű, mérgező, sőt halálos ital. ez indokolt, mivel ennek a tanításnak a végeredménye az „utolsó ítélet második halálának” tüze lesz. Az emberek egy része, „harmada” átalakul a kapott katolikus vagy hamis protestáns tanítás miatt. A „vizek” egyszerre emberek és bibliai tanítások. A 16. században fegyveres protestáns csoportok visszaéltek a Bibliával és annak tanításaival, és e vers szerint férfiakat öltek meg emberek és hamis vallási tanítások. Ez azért van, mert az emberek és a vallási tanítás megkeseredett. Azzal, hogy kijelenti, hogy a „vizek keserűvé váltak”, Isten választ ad a „feltékenység gyanújával” kapcsolatos vádra, amely a 3. pecsétben szereplő Jelenések 6:6 óta megoldatlan maradt. Írásbeli szavának idejében megerősíti a házasságtörés vádját, amelyet 321. március 7-e óta emel a Gyülekezet ellen, ami megelőzte az Apo. 2:12-ben 538-ban Pergamonnak nevezett hivatalos házasságtörés idejét.

Ugyanakkor a Lev.26:21-22-ben ezt olvassuk: „Ha ellenállsz nekem, és nem hallgatsz rám, hétszer megverlek bűneid szerint. Elküldöm ellened a mezei vadakat, akik elrabolják gyermekeidet, elpusztítják jószágodat, és kevesre csökkentenek titeket; és ösvényeid elhagyatottak lesznek.» A Lev.26 és a Jelenések 3. trombitájának párhuzamos tanulmányozása feltárja azt az ítéletet, amelyet Isten folytat a reformáció kezdetén. Az igazi kiválasztottak békések és lemondottak maradnak, és igazi mártírként fogadják el a halált vagy a fogságot. De fenséges példájukon kívül csak kegyetlen „vadállatok” lát, akik leggyakrabban személyes büszkeségből állnak szembe egymással, és akik a hűsevő vadállatok vadságával ölnek meg embereket. Ez az elképzelés a Jelenések 13:1-ben és 11-ben ölt testet. Ez annak az időnek a csúcspontja, amikor a **megpróbáltatás** normáiban a Kiválasztottat „a sivatagba” (= próba) vezetik (Jel.12:6) 14 Isten írott bibliai „két tanújával” a Jel.11:3-ból. A pápaság 1260 évig megjövendölt türelmetlen uralma véget ér.

12. vers: „A negyedik megszólalt. És a nap harmada, a hold harmada és a csillagok egyharmada lesújtott, úgyhogy egyharmada elsötétült, és a nappal elvesztette fényének egyharmadát, és az éjszaka is. »

Negyedik büntetés: A Szellem itt ábrázolja a „nagy nyomorúságot”, amelyet a Jelenések 2:22-ben hirdettek meg. Szimbólumokban tárja elénk hatásait: részben „a nap”, Isten fényének szimbóluma sűjt le. Szintén részben a „hold”, a sötétség vallási táborának jelképe, amely 1793-ban a képmutató katolikusokat és protestánsokat érintette, szintén lecsapott. A „csillagok” szimbólum alatt a föld megvilágosítására hivatott keresztények egy részét is megsűjtják. Ki tud így megvilágítani az igaz és a hamis keresztény vallási fényt? Válasz: az ateizmus ideológiája a kor nagy fényének számított. Fénye minden mást elhomályosít. Azok az írók, akik könyveket írnak erről a témáról, nagy tekintélynek örvendenek, és magukat is „felvilágosodásnak” nevezik, mint például Voltaire és Montesquieu. Ez a fény azonban először is emberi életet pusztít el láncban, vérfolyamokat ontva. XVI. Lajos király és felesége, Marie-Antoinette feje után a katolikus és protestáns gyakorlók a forradalmárok guillotine-ja alá kerültek. Az isteni igazságosság ezen cselekedete nem igazolja az ateizmust; de a cél szentesíti az eszközt, és Isten csak úgy tudja megdönteni a zsarnokokat, ha egy felsőbbrendű, hatalmasabb és erősebb zsarnoksággal szembeszáll velük. „Erő és hatalom” az Úr a Jelenések 7:12-ben.

Ugyanakkor ezt olvassuk a Lev.26:23-tól 25-ig: „Ha ezek a büntetések nem javítanak meg téged, és ha ellenállsz nekem, én is ellenállok neked, és még hétszer megverlek bűneidért. **Rád hozom a kardot, amely megbosszulja szövetségemet**; Amikor összegyűlök városaitokban, csapást küldök közétek, és az ellenség kezébe adok.”. „A kard, amely megbosszulja szövetségemet” valóban az a szerep, amelyet Isten a francia nemzeti ateista rezsimnek adott azzal, hogy átadta neki az ellene elkövetett lelki házasságtörésben bűnös fejeket. A vers pestiséhez hasonlóan ez az ateista rezsim is beindította a tömeges kivégzés elvét, így a tegnapi hóhérok a holnap áldozatai lettek. Ennek az elvnek megfelelően ez a pokoli rezsim valószínűleg halálba nyeli az egész emberiséget. Ezért adja Isten neki a „mélység” nevet, „a mélységből felemelkedő fenevadat” a Jelenések 11:7-ben, ahol kifejti témáját. Ez azért van így, mert az 1Móz 1:2-ben ez a név az élet nélküli, forma nélküli, kaotikus földet jelöli, amelyet hosszú távon az ateista rendszer által vállalt szisztematikus pusztítás újratermelne. Példaként találjuk a katolikus és monarchista Vendée sorsát, amelyet a forradalmárok „Venge”-nek kereszteltek át, akiknek az volt a célja, hogy elhagyatott és lakatlan vidékké tegyék.

13. vers: „És néztem, és hallottam, hogy egy sas repül az ég közepén, amint nagy hangon ezt mondta: Jaj, jaj, jaj a föld lakóinak a három angyal kürtjének egyéb hangjai miatt. ami csengeni fog! »

A francia forradalom gyilkos következményekkel járt, de elérte az Isten által kívánt célt. Véget vetett a vallási zsarnokságnak, és utána a tolerancia győzött. Ez az a pillanat, amikor a Jelenések 13:3 szerint a katolikus „tenger fenevada” „halálra sebesült, de meggyógyult” a napóleoni „sas” hatalmas tekintélye miatt, amelyet ebben a versben bemutatunk, aki rehabilitálta őt. konkordátuma révén. „... egy sas repül az ég közepén”¹ Napóleon császár

uralmának apogeusát jelképezi. Minden európai népre kiterjesztette uralmát, és kudarcot vallott Oroszországgal szemben. Ez a választás nagy pontosságot biztosít számunkra az események keltezésében, így az 1800-tól 1814-ig tartó időszakot javasoljuk. Ennek az uralkodásnak a hatalmas következményei szilárd mércét jelentenek, amely így indokolja a Dániel 8:14 1843-as döntő dátumának megérkezését. Franciaország országának történetében ez a fontos rendszer, Isten számára, szörnyű bejelentés hordozójává válik, mivel utána az egyetemes keresztény hit abba az időbe fog lépni, amikor Isten három nagy sújtja " *szerecséltenségek* ". Háromszor megismételve a „ *szerecséltenség* ” tökéletességéről szól; Ez azért van így, mert az 1843-as évbe lépve, ahogyan a Jel 3:2 tanítja, Isten megköveteli a keresztényektől, akik Jézus Krisztus üdvösségét igénylik, hogy végre fejezzék be az 1170 óta megkezdett reformációt, amikor Pierre Valdo teljesen helyreállította a bibliai igazságot, és létrehozták a „tökéletes igazságot” . *működik* ”; ezt a tökéletességet a Jelenések 3:2 és a Dániel 8:14 rendelete írja elő. Alkalmazásának következményei itt három nagy „ *szerecséltenség* ” formájában jelentkeznek, amelyeket most külön tanulmányozunk. Ismételten szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a vallási béke e korszakát paradox módon nagy „ *szerecséltenséggé* ” a francia nemzeti ateizmus öröksége teszi, amely áthatja és a világ végezetéig áthatja a nyugati emberek tudatát. Ez nem segíti őket abban, hogy végrehajtsák az Isten által 1843-tól megkövetelt reformokat. De már a Jelenések 6:13-ban található „ *hatodik pecsét* ” az *első ilyen „ szerecséltenséget* ” a „hulló csillagok” képével illusztrálta, összehasonlítva a „ *hulló csillagokkal* ”. *zöldfüge* ", tehát nem fogadta el az Isten által 1843-tól elvárt teljes szellemi érést. Isten figyelmeztetésének égi jelét pedig 1833. november 13-án adták a három nagy kihirdetésének javasolt időpontja mellett. a tanulmányozott vers „ *szerecséltenségei* ”.

Kinyilatkoztatásában a Lélek a „ *föld lakói* ” kifejezést idézi, hogy megjelölje azokat az embereket, akiket a három nagy megcéloz. „ *szerecséltenségeket* ” jövendölt. Mivel elszakadtak Istentől, és elválasztották hitetlenségüktől és bűnüktől, a Lélek összekapcsolja őket a „*földdel* ”. Ezzel szemben Jézus a „ *mennyek országának polgárai* ” kifejezéssel jelöli meg igazi hűséges választottait; hazájuk nem a „ *föld* ”, hanem a „ *menny* ”, ahol Jézus „ *helyet készített* ” nekik a János 14:2-3 szerint. Tehát minden alkalommal, amikor az Apokalipszis ezt a „ *föld lakói* ” kifejezést említi, ez a Jézus Krisztusban Istentől elszakadt lázadó emberiség megjelölése.

Jelenések 9: az 5. és 6. trombita
Az „első” és „második nagy szerencsétlenség”

Az 5. trombita : Az „első nagy jaj”
protestánsoknak (1843) és adventistáknak (1994)

Megjegyzés : Első olvasatra az „5. trombita” témája szimbolikus képekkel mutatja be azt az ítéletet, amelyet Isten az 1843 tavasza óta szégyenbe esett protestáns vallásokra gyakorolt. De további tanításokat hoz, amelyek megerősítik a prófétai közleményeket, amelyeket hetednapi adventista ^{nővérünk}, Mrs. Ellen Gould White, akit Jézus választott hírnökének. Prófétai munkája különösen megvilágította a hit utolsó utolsó próbája idejét; jóslatai megerősítést nyernek ebben az üzenetben. De a mi nővérünk nem tudta, hogy Isten egy harmadik adventista elvárást tervezett magának a Hetednapi Adventista Egyháznak a próbára. Ez a harmadik elvárás természetesen nem vette át az előző kettő nyilvános fejlődését, de a hozzá kapcsolódó új feltárt igazságok nagysága kompenzálja ezt a látszólagos gyengeséget. Ez az oka annak, hogy miután Jézus Krisztus 1983 és 1991 között próbára tette a franciaországi Valence-sur-Rhône-ban és Mauritiuson, miután elutasította utolsó prófétai fényeit, a hivatalos intézményes adventizmus tanítását „hányta” a lelkek *Megváltója*. 1994, egy dátum, amelyet a 9. fejezet 5. és 10. versének prófétai „öt hónapja” használatával állítottak össze. Ez az oka annak, hogy második olvasatban ez a képi ítélet, amelyet az Úr hozott a protestáns hit különböző aspektusai ellen az intézményes hetednapi adventizmus pedig hitehagyásba esett az isteni prófétai világosság megtagadása miatt; ennek ellenére Ellen G. White az adventista tanítóknak címzett könyvének „A fény megtagadása” című fejezetében „Az evangélikus szolgálat” figyelmeztette. 1995-ben az adventizmus és a protestantizmus hivatalos szövetsége megerősítette az Isten által megjövendölt igazságos ítéletet. Vegyük észre, hogy a két bukásnak ugyanaz az oka: az Isten által javasolt prófétai szó elutasítása és megvetése egy szolgától, akit erre a feladatra választott.

A „szerencsétlenség” a gonosz órája, amelynek felbujtója és sugalmazója a Sátán, Jézus és választott szentjei ellensége. A Lélek képekben fogja feltárni előttünk, hogy mivé válik Jézus Krisztus tanítványa, amikor elutasítja, hogy az ördögnek adják; ami aztán igazán nagy „szerencsétlenséget” jelent.

1. vers: „Az ötödik csengett. És láttam egy csillagot, amely az égből a földre esett. A mélység gödrének kulcsát megkapta ,

Egy „ötödik”, de nagyszerű figyelmeztetés Krisztus választottjainak szól, akiket 1844 óta választottak el egymástól. „A csillag, amely lehullott az égből” nem „a csillag” Abszint "az előző fejezetből, amely nem " esett ", " tovább ott föld”, de „be A folyók És A források a vizekről”. Ez a „Sárdis” korszak, amikor Jézus felidézi, hogy „a hét csillagot tartja a kezében”. Jézus „tökéletlennek” nyilvánított „műveiért” a protestáns hírnök „csillagát” a földre dobta .

Az adventista megpróbáltatást 1843 tavaszán jelezte Jézus Krisztus visszajövetelének első várakozásának vége. A második várakozás erre a visszatérésre 1844. október 22-én ért véget. Isten csak ennek a második próbatételnek a végén adta át a győzteseknek szent szombati szombatjának ismeretét és gyakorlatát. Ez a szombat aztán felvette az „Isten pecsétjének” szerepét, amelyet e 9. fejezet 4. versében idéz. A szolgálóinak pecsételése ezért a második próba befejezése után, 1844 őszén kezdődött. a következő: az " amely elesett " kifejezés 1843 tavaszára, a Dán 8:14 rendeletének idejére és az első adventista per végére vonatkozik, szemben az 1844 őszi tárgyalással, amely a templom lezárásának kezdetét jelzi. kiválasztott győztesek és ennek az „5. trombitának” a témája, amelynek célja Isten számára, hogy feltárja a protestáns hit és az adventizmus bukását, amely 1994 után, a megjövendő „öt hónap” vége után szövetséget köt vele. Míg tehát ennek a témának az „öt hónapja” 1844 őszén kezdődik, addig a pecsételés kezdetének kontextusa fő témában, a protestáns hit e dátum előtt „leesett”, a 1843 tavasza. Ekkor látjuk, hogy az isteni kinyilatkoztatás pontosan tiszteletben tartja a megvalósult történelmi tényeket. A két 1843-as és 1844-es dátumnak sajátos szerepe van.

Jézus elhagyta, aki átadta az ördögnek, a protestáns hit a katolikus „kútba” vagy „a Sátán mélységébe” esett, amelyet maguk a reformátorok is elítéltek a reformáció idején a Jel 2:24-ben. Finoman, azzal, hogy kimondja, hogy „a földre esik”, a Lélek megerősíti a protestáns hit azonosságát, amelyet a „föld” szó jelképez, és emlékeztet a katolicizmusból való kilépésére, amelyet „tengernek” neveznek a Jel.13-ban és a 10:2-ben. A „filadelfiai” üzenetben Jézus „ajtókat” mutat be, amelyek nyitva vagy zárva vannak. Itt egy kulcs egészen más utat nyit meg előttük, mivel hozzáférést biztosít számukra az élet eltűnésének „szakadék” szimbólumához. Ez az az óra, amikor számukra a „fényből sötétség”, a „sötétségből világosság” lesz . A köztársasági filozófiai gondolatok alapelveit örökségül fogadva szem elöl tévesztik a Jézus Krisztus vére által megtisztított hit valódi szentségét. Jegyezzük meg a pontosságot „megadták neki”. Aki így mindenkinek ad cselekedetei szerint, az Jézus Krisztus, az isteni Bíró. Mert ő a kulcsok őrzője is; „Dávid kulcsa” az áldott választottak számára 1873-ban és 1994-ben, a Jelenések 3:7 szerint, és „a feneketlen gödör kulcsa” az 1843-ban és 1994-ben elesettek számára.

2. vers: „ És kinyitotta a mélység gödrét. És füst szálla fel a kútból, mint a nagy kemencének füstje; a napot és a levegőt pedig elsötétítette a kút füstje. »

A protestáns hit megváltoztatja a gazdát és a sorsot, és változnak a művei is. Így eléri azt az irigylhetetlen sorsot, hogy el kell szenvednie az utolsó ítélet elpusztítását a „ második halál ” „ tüze ” által, amelyről a Jel 19:20 és 20:10 lesz szó. A „ tűz és kén tó ” képét véve ez az utolsó ítélet „ tüze ” egy „ nagy kemence ” lesz, amely fenyegeti Isten parancsolatainak áthágóit, mióta a Sínai-hegyen hirdették őket a Exo.19:18 szerint: „ A Sínai-hegy füstben volt, mert az Úr leszállt oda a tűz közepén; ez a füst felszállt, mint a kemence füstje , és az egész hegy hevesen rázkódott. » A Szellem ezután a "flashback" nevű filmes technikát alkalmazza, a flashbacket, amely felfedi a még élve létrejött alkotásokat, az elesettek szolgálták az ördögöt. A „ füst ” szónak itt kettős jelentése van: a „ nagy kemence ” tüzeinek jelentése, amelyről a Jelenések 14:11-ben olvashatunk: „ És kínjaik füstje felszáll örökkön-örökké; és nincs nyugalmuk éjjel-nappal, azoknak, akik a fenevadat és képmását imádják, és aki felveszi nevének bélyegét , de a " szentek imáinak " is a Jel.5:8 szerint, itt azok, akik hamis szentek. Mert az imák által megnyilvánuló bőséges vallásos tevékenység igazolja ezeket a szavakat, amelyeket Jézus intézett hozzá Szardiszon 1843 -ban: „ Élnek tartanak téged; és te halott vagy ." Halál, és kétszer halott, mivel a javasolt halál az „ utolsó ítélet ” „ második halála ” . Ez a vallásos tevékenység mindenkit megtéveszt, kivéve Istent és választottait, akiket felvilágosít. Ez a széles körben elterjedt megtévesztés „hoax”, ahogy a modern világ mondja. És valóban a mámor gondolatát sugallja a Szellem a „ füst ” képén keresztül, amely a „ levegőben ” terjed, egészen addig, hogy elfedje „ a napot ”. Ha ez utóbbi az igazi isteni fény szimbóluma, akkor a „ levegő ” az ördög fenntartott területét jelöli, akit az Ef.2:2-ben „ a levegő hatalmának fejedelmének ” neveznek, és akit Jézus „ fejedelemnek ” nevez. ennek a világnak ” a János 12:31-ben és 16:11-ben. A világban a félretájékoztató célja olyan igazságok elrejtése, amelyeknek titokban kell maradniuk. Vallási szinten ez ugyanaz: az igazság csak a kiválasztottnak szól. A protestáns csoportok szaporodása valójában elfedte a hetednapos adventista hit létezését; ezt egészen 1995-ig, amikor „ nagy szerencsétlensége ” miatt soraikba fogadták . Ebben az új lelki helyzetben ők lesznek a második halál áldozatai, amely a föld felszínét tüzes kemencévé változtatja . Az üzenet félelmetes, és megérthetjük, hogy Isten miért nem adta fel világosan. A kiválasztottnak van fenntartva, hogy megértsék, milyen sorstól menekültek meg.

3. vers: „ A sáskák füsttel jöttek ki és szétszóródtak a földön; és olyan hatalom adatott nekik, mint a föld skorpióinak ereje. »

füsttel ” jelképezett imák a bukott protestánsok szájából és elméjéből származnak, ezért a férfiakat és nőket nagy számuk miatt a „ sáskák ” jelképezik. Valójában emberi lények sokasága esett el 1843-ban, és emlékeztetlek arra, hogy 1833-ban, tíz évvel korábban az Úr a november 13-án éjszaka végrehajtott „csillaghullással” adott elképzelést erről a sokaságról. , 1833 éjfél és hajnali 5 óra között, történelmi szemtanúk vallomása szerint. A „ földön ” kifejezés ismét a földi kiterjedés és a protestáns identitás kettős jelentését hordozza. Ki szereti a pusztító és pusztító „ sáskákat ”? Nem a földművesek, és Isten nem értékeli azokat a hívőket, akik elárulják Őt, és az ellenféllel együtt dolgoznak, hogy

elpusztítsák a kiválasztottak termését, ezért ezt a szimbólumot alkalmazzák rájuk. Aztán Ezékiel 2. fejezetében, ebben a 10 versből álló rövid fejezetben a „*lázadó*” szót 6-szor idézik a zsidó „*lázadók*” *megjelölésére, akiket Isten „ tövisnek, tövisnek és skorpiónak*” nevez . Itt ez a „*skorpió*” kifejezés a protestáns lázadókra vonatkozik. A 3. versben a hatalmára való utalás egy legfontosabb finom szimbólum használatát készíti elő. A „*skorpiók*” ereje abban rejlik, hogy „*farkuk*” szúrásával végzetesen megszúrják áldozataikat . Ez a „*farok*” szó pedig az Ézsaiás 9:14-ben kinyilatkoztatott isteni gondolkodásban alapvető értelmet nyer: „*a próféta, aki hazugságot tanít, az a farok*”. Az állatok a „*farkukat*” használják a legyek és más parazita rovarok elűzésére és korbácsolására, amelyek idegesítik őket. Itt találjuk a hamis „*Jézabel prófétanő*” képét aki azzal tölti az idejét, hogy Istennek és megtévesztett hűtlen szolgálóinak kárhozzát és szenvedést okoz. A katolikus hit tanításának részét képezi a bűn engesztelése érdekében végzett önkéntes korbácsolás gyakorlata is. A Jelenések 11:1-ben a Szellem megerősíti ezt az összehasonlítást a „*nád*” szó használatával, amelynek az Ézsaiás 9:14 kulcsa ugyanazt a jelentést adja, mint a „*farok*” szó. Ez a pápai egyház képe 1844 óta érvényes azokra a bukott protestáns hívőkre is, akik a hazugságokat tanító Isten prófétái vagy hamis prófétákká váltak. A javasolt „*farok*” szó egyértelműen szerepel a 10. versben.

Adventista várákozás felépítése
(ezúttal a hetedik naptól)

4. vers: „*Megmondták nekik, hogy ne bántsák a föld fűvét, se zöldet, se fát, hanem csak azokat, akiknek nincs Isten pecsétje a homlokukon .*»

Ezek a „*sáskák*” nem falják fel a zöldet, de ártalmasak az „*Isten pecsétjével*” nem védett emberekre. „*Isten pecsétjének*” ez az említése megerősíti a Jelenések 7-ben már tárgyalt idők összefüggéseit. Az üzenetek tehát párhuzamosak: a 7. fejezet a megválasztott megpecsételtekről és a 9. fejezet az elesettekről szól. Emlékeztetek arra, hogy Máté 24:24 szerint lehetetlen elcsábítani egy hiteles választottat. A hamis próféták tehát megtévesztik egymást.

A pontosság, „*Isten pecsétje a homlokon*” jelzi Isten választott adventista szolgálóinak pecsételésének kezdetét, 1844. október 23-án. A részletet közvetlenül a prófétai „öt hónapos” időszak idézése előtt említik . a következő vers; 150 valós év időtartama, amely ezen a dátumon fog alapulni.

5. vers: „*Nem azért adatott nekik, hogy megöljék őket, hanem hogy kínozzák őket öt hónapig ; és az általuk okozott kín olyan volt, mint a skorpió által okozott kín, amikor megcsíp egy embert. »*

Isten üzenete képében egyesíti a különböző időkben végrehajtott cselekedeteket; ami megzavarja és megnehezíti a képi értelmezést. De ha ezt a technikát megértjük és befogadjuk, az üzenet nagyon világossá válik. Ez az 5. vers volt az alapja annak, hogy bejelentem Jézus Krisztus 1994-es visszajövetelét. Ott találjuk az értékes prófétai „*öt hónapot*”, amely 1844-től kezdve lehetővé

teszi az 1994-es dátum megállapítását. A projekt megvalósítása azonban Istentől, feltétlenül ehhez a dátumhoz kellett kapcsolnom Jézus Krisztus dicsőséges visszatérését. Így, részben elvakítva a szöveg olyan pontosságától, amely ezt a reményt lehetetlenné tette volna, kitartottam a Teremtőm által kívánt irányba. A szöveg valóban kimondja: „nem azért adatott nekik, hogy megöljék, hanem hogy öt hónapig kínozzák őket”. A „nem ölni őket” pontosítás nem engedte meg a „⁶ trombita”, egy szörnyű öldöklő háború, abban az időben, amelyet az „⁵ trombita”; 150 valós év ideje. De a maga idejében William Miller már részben elvakult egy Isten által kívánt cselekvés végrehajtására; felfedezni egy hibát, amely lehetővé teszi számunkra, hogy újraélesztjük Krisztus visszatérésének reményét 1844 őszén; téves hiba, mivel az 1843 tavaszát megalapozó kezdeti számításokat ma is megerősítik legújabb számításaink. Isten akarata és ereje szuverén, és választottai szerencséjére semmi és senki sem akadályozhatja tervét. A tény az, hogy ez a bejelentési hiba arra készítette a hivatalos adventizmust, hogy 1991-ben megvető magatartást tanúsítson Jézus Krisztus 1994-re bejelentett visszatérésének reményével szemben. Az adventisták számára pedig az a legrosszabb, hogy megfosztották őket az utolsó prófétai fénytől, a maga teljességében megvilágítja a Dániel és a Jelenések könyvének 34 fejezetét, amint ezt a dokumentumot elolvasva mindenki bizonyítékot szerezhet a mai napról. Ezzel megfosztják őket a többi új fénytől is, amelyeket Isten 2018 tavasza óta adott nekem törvényéről és Krisztus visszajöveteléről, aki ma már tudjuk, 2030 tavaszán; és ez Dániel prófétai felépítésétől és a Jelenések könyvétől elválasztott új alapokon. 1982 és 1991 között számomra az *öt hónap* a hamis próféták tevékenységéhez kötődött, amelyeknek Jézus Krisztus visszatéréséig kellett tartaniuk. Meggyőződve ezzel az érveléssel, sőt indokoltnak, nem láttam az „*ölés*” tilalma által előírt időkorlátot. És akkoriban az 1994-es dátum Jézus Krisztus valódi születésének 2000. évét jelentette. Hozzáteszem, hogy előttem senki sem azonosította hibám okát; amely megerősíti az Isten akaratának megfelelő teljesítményt. Fordítsuk most figyelmünket a tisztázásra, „*de öt hónapig gyötörjük őket*”. A képlet rendkívül félrevezető, mert a szóban forgó „*kínt*” nem szenvedik el az áldozatok a megjövendölt „*öt hónap*” alatt. A „*kínt*”, amelyre a *Lélek utal, az utolsó ítéletkor sújtják az elesettekre, ahol azt a „tűz tójának” égetése, a „második halál” büntetése okozza*. Ezt a „*kínt*” a Jelenések 14:10-11 harmadik angyalának üzenete hirdeti, amelyet az előző vers idézett „*kínjuk füstjére*”; üzenet, amelyet az adventisták jól ismernek, mivel egyetemes küldetésük egyik eleme. A Lélek előre tudva ennek a hivatalos adventizmusnak a bukását, finoman ezt mondja ebben az üzenetben: „*Ő is iszik Isten haragjának borából, amelyet haragjának poharába öntöttek keverés nélkül, és tűzben és kénköben kínozzák majd szent angyalok és a Bárány előtt*.” Ez a pontosítás „*ő is*” a protestáns hitet célozza meg, majd a hivatalos hitetlen adventizmust, amelyet maga Jézus Krisztus vetett el 1994-ben. Ettől az időponttól fogva, átkának megerősítéseként, ez az új „*lázadó*” csatlakozott ahhoz az ökumenikus szövetséghez, amely összefogja a katolikusokat és a protestánsokat, akik már Istentől elszakadtak. De a hivatalos adventizmus bukása előtt az „*ő is*” képlet a bukott protestánsokra vonatkozott, mert miután 1844-ben buktak, most osztoznak a katolikusok, ortodoxok és hamis zsidók sorsában. Valójában „*ő is*” minden nem katolikusra vonatkozik, aki

tiszteli a Római Katolikus Egyházat azáltal, hogy belép annak ökumenikus szövetségébe, és tiszteletben tartja I. Konstantin szertartásait: az ő vasárnapját és születési „napnapját” (karácsony december 25). Azzal, hogy az „ő is” egyes szám alakját választja a többes szám „ők is” helyett, a Lélek arra emlékeztet bennünket, hogy a vallásos választás egyéni döntés, amely felelőssé teszi, igazolja vagy büntudatot kelt Istennel, az egyénnel szemben, és nem a közösség; mint „Noé, Dániel és Jób”, akik nem akarnak megmenteni fiakat vagy lányokat” Ezék.14:18 szerint.

Az utolsó ítélet második halálának kínjai

6. vers: „Azokban a napokban az emberek keresni fogják a halált, de nem találják; meg akarnak halni, és a halál elmenekül előlük.»

Az ötletek nagyon logikusan folynak. A „második halál gyötrelmeinek” felidézése után a Lélek ebben a 6. versben prófétál, alkalmazásának napjairól, amelyek a 7. ^{évezred} végén fognak elérkezni, az „azokban a napokban” kifejezéssel célozva. Ezután feltárja előttünk ennek a rendkívül félelmetes végső büntetésnek a sajátosságait. „Az emberek keresni fogják a halált, de nem találják meg; meg akarnak halni, és a halál elfut előlük.” Amit az emberi lények nem tudnak, az az, hogy a gonoszok feltámadási testének tulajdonságai nagyon különböznek a mai testi testekétől. Végső büntetésükre a teremtő Isten újjáteremti életüket azáltal, hogy képessé teszi arra, hogy tudatos állapotban folytatódjon utolsó atomjuk elpusztulásáig. Továbbá a szenvedés időtartamát egyénenként egyénileg hozzáigazítják, az egyéni bűnösségükről hozott ítélettől függően. A Márk 9:47-48 ezekkel a szavakkal erősíti meg: „... a pokolba vetnek, ahol a férgek nem hal el, és a tűz nem alszik ki.» Azt is meg kell jegyezni, hogy a protestáns hit sok hamis vallási dogmát oszt a katolikus egyházzal, a vasárnapon kívül, az első pihenőnapon kívül a lélek halhatatlanságába vetett hit is, ami arra készíti a protestánsokat, hogy a pokol létezését a katolikusok tanítják. Így a katolikus pokol fenyegetésében, ahol az elkárhozottak örökké tűzben kínoznak, amely fenyegetésnek alávetette a keresztény országok minden uralkodóját, volt egy kis igazság, de mindenekelőtt sok hazugság. Mert először is, az Isten által készített pokol csak a szentek által a gonoszok mennyei ítéletének „ezer évének” végén ölt alakot. Másodszor pedig a szenvedés nem lesz örökkévaló, bár elhúzódó, a jelenlegi földi viszonyokhoz képest. Azok között, akik látni fogják, hogy a halál elmenekül előlük, lesznek a lélek halhatatlanságáról szóló pogány görög dogma követői és buzgó védelmezői. Isten így felajánlja nekik azt az élményt, hogy elképzeljék, mi lenne a sorsuk, ha lelkük valóban halhatatlan lett volna. De mindenekelőtt a „meghódíthatatlan nap napjának” imádói találkoznak istenségükkel; maga a föld, amely hordozta őket, mivel a tűz és a kén magma fúziója révén „nappá” vált.

A halálosan megtévesztő megjelenés

7. vers: „Ezek a sáskák olyanok voltak, mint a csatára készült lovak; Fejükön aranyhoz hasonló koronák, és arcuk olyan volt, mint az emberek arca.»

A 7. vers szimbólumaival szemlélteti az elesett protestáns tábor cselekvési tervét. A vallási csoportok (lovak) egy spirituális „csatára” gyűlnek össze,

amely csak a kegyelmi idő végén valósul meg, de a végső cél megvan. Ez a csata az „*Armageddon*” nevet kapja a Jelenések 16:16-ban. Ezután helyénvaló megjegyezni, hogy a Lélek ragaszkodik ahhoz, hogy összehasonlítsa a dolgok valóságával; amit a „*tetszik*” kifejezés használatának megszorzásával tesz. Ez a módja annak, hogy tagadja az érintett vallásos emberek hamis állításait. Minden csak megtévesztő látszat: a „*korona*”, amelyet a hit legyőzőjének ígértek, és maga a hit (*arany*), amely csak „*hasonlatos*” az igaz hithez. Ezeknek a hamis hívőknek az „*arca*” önmagukban is megtévesztő, mivel csak emberi megjelenés maradt bennük. Aki ezt az ítéletet mondja, az a gyeplőt és a szíveket kutatja. Ismeri az emberi lények titkos gondolatait, és megosztja választottjával a valóságról alkotott elképzelését.

8. vers: „*Hajuk olyan volt, mint az asszonyok haja, és olyan volt a foguk, mint az oroszlán foga.*»

Az 1Kor.11:15 szerint a női haja fátyolként szolgál. A fátyol szerepe pedig az, hogy elrejtse a fátyolos alany arcát, kilétét. Ez a 8. vers jelképein keresztül elítéli a keresztény vallási csoportok félrevezető megjelenését. Ezért külső megjelenésük (*szőrük*) az egyházakhoz hasonló (*nők* , *Ef.5:23-32*), *de lelküket az „oroszlánok” vadsága (a fogai)* élteti. Jobban megértjük, miért csak emberi megjelenésű az arcuk. Jézus nem ok nélkül hasonlítja őket az oroszlánokhoz. Emlékeztet tehát a római nép lelkiállapotára, akiknek arénáiban oroszlánok falták fel az első keresztényeket. És ez az összehasonlítás jogos, hiszen a világ végén ismét meg akarják ölni Jézus Krisztus utolsó igaz választottját.

9. vers: „*A mellvértjük olyan volt, mint a vas mellvértje, és szárnyaik zúgása olyan volt, mint a harci szekerek zúgása, sok lóval, amely harcba futott.*»

az igazságosság „*mellpántját*” viselő Jézus Krisztus igazi katonájának a hamisítását célozza meg (*Ef.6:14*), de itt ez az igazságosság kemény, mint a „*vas*” már a római birodalom szimbóluma. *Daniel*. A „*sáskák*” a „*szárnyaikkal*” zajt adnak, amikor aktívak. A következő összehasonlítás tehát cselekvésre vonatkozik. A következő magyarázat megerősíti a kapcsolatot Rómával, amelynek „*több lóval*” való kocsiversenyei örömet szereztek a rómaiak körútjain. Ezen a képen a „*sok ló*” azt jelenti: több vallási csoport gyűlt össze, hogy húzza a római „*szekeret*”, *hogy dicsőítse Róma tekintélyét*; Róma, amely tudta, hogyan kell manipulálni más vallási vezetőket, hogy csábításaival leigázza őket. Így foglalja össze a Lélek a lázadó tábor fellépését. Ez a Róma javára való összejövétel pedig felkészíti őket az utolsó „*armageddoni csatára*”, amely a vasárnap ellenfelei, az Isten által megszentelt szombat hűségesek megfigyelői és öntudatlanul Krisztus, Védelmezőjük ellen irányul.

10. vers: „*Skorpióhoz hasonló farkuk és csípések voltak, és a farkukban öt hónapig árthattak az embereknek.*»

Ez a vers fellebbenti a fátylat a 3. versről, ahol a „*farok*” szót a „*skorpiók ereje*” cím alatt javasolták. Világosan idézik, bár a jelentése nem világos annak, aki nem keresi az Ésaías 9:14-ben. Ez nem az én esetem, ezért felidézem ezt a fontos kulcsot: „*a próféta, aki hazugságot tanít, az a farok*”. A kódolt üzenetet a következőkkel tisztázom: ezeknek a csoportoknak hazug (*farok*) és lázadó (*skorpiók*) prófétái és hazug nyelvei (csípések) voltak, és ezekben a hamis prófétákban (*farok*) volt az az erő, hogy ártson az embereknek, elcsábítani és

meggyőzni őket, hogy 150 éven (*öt hónapig*) tartsák tiszteletben a római vasárnapot az Isten által garantált vallási békében; ami helyrehozhatatlanul kiszolgáltatja őket a 7. ^{évezred} végének utolsó ítéletének „ *a második halál kínjainak* ” . Amikor arra gondolok, hogy tömegek nem látják a pihenőnap fontosságát! Ha hinnének ebben a dekódolt feltárt üzenetben, meggondolnák magukat.

11. vers: „ *Királyuk a mélység angyala volt, héberül Abaddon, görögül Apollyon.* »

Az isteni vád egyre pontosabban eléri a tetőfokát: ezeknek a vallási csoportoknak a királya, a Sátán, „ *a mélység angyala* ” . aki „ *ezer évre* ” lesz megkötözve a pusztaságban a Jel.20:3 szerint. A „ *mély* ” szó az 1Móz 1:2-ben a földre utal, még mielőtt az életnek a legkisebb jelét is hordozná. Ez a kifejezés tehát az elpusztult földet jelöli, ahol az élet minden formáját kiirtja Krisztus dicsőséges visszatérése. „ *ezer évig* ” lesz ebben az állapotban , egyetlen lakója a Sátán angyal, akit fogva tartják. Akit Isten a Jel 12-ben hív, a „ *sárkány* ” és a *kígyó* , az *ördög és Sátán* ” , itt a *Pusztító* nevet kapja, ami a „ *héber és görög* , ***Abaddon és Apollyon*** ” szavakat jelenti . A Lélek finoman elmondja nekünk, hogy ez az angyal hogyan rombolja le Isten munkáját, amely ellen harcol. “ *héber és görög* ” az eredeti bibliai írás nyelvei. Így a protestáns hit bukása óta, 1844-ben, ennek az „ ⁵ *trombita* ” – kapta vissza az ördög a Szent Biblia iránti jól ismert érdeklődésével. De ellentétben a reformáció dicsőséges kezdeteivel, most Isten tervének lerombolására használják. Sátán a bukott református hittal – ezúttal sikerrel – alkalmazza azt, amit hiába próbált magát Krisztust bukni, ellenállási próbája órájában.

12. vers: „ *Az első jaj elmúlt. Ezek után jön még két szerencsétlenség .* »

Itt ér véget a 12. versben az „ ⁵ *trombita* .” Ez a pillanat azt jelzi, hogy az emberiség szokásos naptárának 1994-es évébe lépett. Addig a vallási béke minden monoteista vallás között megmaradt. Senkit sem öltek meg vallási elkötelezettség lelki indíttatása miatt. Az 5. versben szereplő gyilkolás tilalmát ezért tiszteletben tartották és beteljesítették, ahogyan Isten meghirdette.

Am 1994. augusztus 3-án a GIA legelső muzulmán vallási támadása öt francia tisztviselőt ölt meg az algíri francia nagykövetség közelében, majd 1994. december 24-én, a keresztény karácsony előestéjén egy francia repülőgép elleni támadás követte. három ember Algírban, köztük egy francia. A következő nyáron az algériai GIA fegyveres iszlamista csoportjai halálos támadásokat intéztek Párizs, a francia főváros RER-je ellen. 1996-ban pedig 7 francia katolikus papot vágtak le az algériai Tibhirine-ben. Ezek a bizonyosságok tehát bizonyítékkul szolgálnak arra, hogy a megjövendölt „ *öt hónapot* ” túllépték. A vallásháborúk tehát kiújulhatnak és folytatódhatnak a megdicsőült Krisztus visszatéréseivel jellemezhető világ végéig.

A 6. ^{trombita} : A második nagy " szerencsétlenség " **Minden hamis keresztény szentség hatodik büntetése**

A harmadik világháború

13. vers: „ *A hatodik csöngött. És hangot hallottam az arany oltár négy szarvából, amely Isten előtt van* ,

Ez a hatodik figyelmeztető büntetés a „második” nagy „**jaj**”, amelyet a Jel. 8:13 hirdet. Megelőzi a kollektív és egyéni kegyelem idejének végét, és így 2021 és 2029 között fog megvalósulni. Ezzel a 13. verssel belép a „6. trombita” megerősíti a háború visszatérését és az „ölni” felhatalmazást. Ez az új téma ugyanazokat a vallási csoportokat érinti, mint az „5. trombita» előző. A használt szimbólumok azonosak. A dolgokat így is meg lehet magyarázni: az „5. A trombita „megszokta, hogy „nem öl”, és odáig jutott, hogy betiltották a halálbüntetést Európában és az Egyesült Államok egyes államaiban. Megtalálták a módját a nemzetközi kereskedelem előnyös működésének, ami gazdagította őket. Ők tehát már nem a háború hívei, hanem a béke mindenáron védelmezői. A keresztény népek közötti háború tehát kizártnak tűnik, de sajnos egy harmadik monoteista vallás sokkal kevésbé békés, ez az iszlám, amely két lábon jár: a terroristáké, akik cselekszenek, és a többi követőké, akik tapsolnak gyilkos tetteikért. Ez a beszélgetőtárs tehát lehetetlenné teszi a tartós béke lehetőségét, és elég lesz, ha a teremtő Isten „kimondja” felhatalmazását, hogy a civilizációk és a vallások összecsapása jelentős halálos következményekkel járjon. A Föld többi részén is minden népnek meglesz a maga hagyományos ellensége, az ördög és démonai által az egész bolygóra felkészített hadosztály.

Itt azonban a prófécia egy bizonyos területet céloz meg, a hűtlen keresztény Nyugatot.

Az utolsó büntetés a „*hét utolsó csapás*” előtt, amely Krisztus visszajövetelét megelőzi, a „6. trombita.” Már mielőtt belemennénk a téma részleteibe, tudjuk, hogy ez a téma valóban a második a napóleoni birodalom „sasa” által az Apo.8:13-ban bejelentett „*nagy szerencsétlenségek*” közül. Az Apo.11 prófécijája azonban egy ezzel a szándékkal adaptált montázsban ezt a „*második jaj*” nevet a „*mélységből felemelkedő fenevadnak*” nevezett francia forradalomnak tulajdonítja. Ez a témája a Rev.8 „4. trombitájának” is. A Lélek ezért azt sugallja nekünk, hogy szoros kapcsolat van a „4. és 6. trombita.” Megtudjuk, mik ezek a kapcsolatok.

Amikor a „6. trombita” szólal meg, Krisztus *hangja*, a *tömjénező oltár előtt* közbenjáró parancsot ad. (A földi tabernákulum képe szerint, amely jövendőbeli mennyei szerepét jövendölte, mint közbenjárója a választottak imáinak).

Nyugat-Európa célpontja Jézus Krisztus haragjának

14. vers: „*És így szólt a hatodik angyalhoz, akinél trombita volt: Oldd el a négy angyalt, akik meg vannak kötözve a nagy Eufrátesz folyóban.* »

Jézus Krisztus kijelenti: „*Oldjátok meg a négy angyalt akik a nagy Eufrátesz folyón vannak megkötözve*”: felszabadítja az egyetemes démoni hatalmakat, amelyek Európa középpontjában az Eufrátesz névvel jelképeznek; Nyugat-Európa és amerikai és ausztrál kiterjesztései, ahol ezeket 1844 óta megtartják, a Rev.7:2 szerint; Ez az a *négy angyal, akiknek megadatott, hogy*

ártsanak a földnek és a tengernek . Az értelmezési kulcsok egyszerűek és logikusak. Az „Eufrátesz” az a folyó, amely öntötte Dániel ősi Babilonját. A Jelenések 17-ben a „ nagy Babilonnak ” nevezett „parázna ” „ sok vizeken ” ül , „ népek, nemzetek és nyelvek szimbólumai ”. Rómát jelölő „ Babilon ”, az érintett népek az európai népek. Azzal, hogy Európát jelöli ki gyilkos haragjának fő célpontjává, Krisztus Isten meg akarja büntetni azokat, akik elárulják őt, és oly kevés figyelmet fordítanak a fájdalmas keresztjén elszenvedett szenvedésre, amelyre az előző vers éppen az „oltár” szót idézve emlékeztetett . ", amely megjövendölte az ószövetség szimbolikus szertartásaiban.

Európát célozva a Szellem bosszúját két ország ellen irányítja, amelyek bűnösségüket rá összpontosítják. A katolikus hitről, az anyaegyházról és a legidősebb leányról szól, ahogy ő nevezi Franciaországot, amely évszázadokon keresztül oly sokat támogatta, a kezdetektől fogva Klodvig, a frankok első királya által .

Az első hivatkozás a következővel: „ ⁴ trombita ” jelenik meg, ez Franciaország, egy forradalmi nép, amely elvetette hitetlenségének magvát a föld összes keresztény nemzete között filozófusai, ateista szabadgondolkodóinak írásainak terjesztésével. De a francia forradalomnak a pápai Rómát is el kellett pusztítania és elhallgattatnia. A trombiták összehasonlító tanulmányozása a héberek figyelmeztető büntetéseivel a 3Móz 26-ban a negyediknek az isteni „ kard ” szerepét adja, amely „ megbosszulja szövetségét ”. Ezúttal a „ ⁶ trombita ”, Jézus maga fogja bosszút állni szövetségéért, és lecsap a két bűnös népre és európai szövetségeseire. Mert az Apo.11 szerint a francia ateizmus „örvendezett ” , és „ örömbé ” sodorta a környező embereket : „ ajándékokat küldenek egymásnak ” – olvashatjuk az Apo.11:10-ben. Az isteni Krisztus viszont elhozza nekik ajándékait: hagyományos és atombombákat; mindezt egy halálosan fertőző vírus előzte meg, amely 2019 végén jelent meg Európában. Az ajándékok közé tartozik, hogy Franciaország a Szabadság-szobrot ajánlotta fel New York városának az Egyesült Államokban. A modell annyira csodálatos volt, hogy Franciaországot követően más európai országok is köztársaságokká váltak. 1917-ben Oroszország ugyanazzal a lemészárolással megismétli a modellt.

Globális nukleáris háború

15. vers: „ És a négy angyal, akik készen álltak az órára, a napra, a hónapra és az évre, eloldoztattak, hogy megöljék az emberek harmadát. »

Felkészültek arra, hogy „ a földet és a tengert bántsák ” a Jelenések 7:2 szerint, „ a négy angyal elszabadul, hogy megöljék az emberek egyharmadát ”, és az akció megtervezett és régóta várt, amint erre a részletre utal: „ aki készen álltak az órára, a napra, a hónapra és az évre .” Nos, mióta vált szükségessé ez a büntetés? 321. március 7-e óta, az I. Konstantin által ^{elrendelt} nap napjának elfogadása óta . A Rev.17 szerint, melynek témája „ a parázna ítélete Nagy Babilon ”, a 17-es szám az isteni ítéletet szimbolizálja. 321. március 7-től évszázadok számában alkalmazva ez a szám 17 2021. március 7-ét eredményezi; ettől a dátumtól kezdve az isteni átok utolsó 9 éve lehetővé teszi a „ ⁶ trombita ” a Jel.9:13.

Figyeljük meg az „ *emberek harmadának* ” említését, amely arra emlékeztet bennünket, hogy bármilyen szörnyű is, ez a romboló harmadik világbeli konfliktus megtartja részleges (*harmadik*) figyelmeztető jellegét; ezért hasznos a vallási megtérés előidézésében és a választott tisztviselők vezetésében, hogy teljes mértékben kötelezzék el magukat a Jézus Krisztus által irányított adventista munka mellett. Ez a pusztítás azért jön, hogy megbüntesse és megtérésre hívja az emberiséget, amely részesült „150 valódi évnyi” vallási békéből, amelyet az „ *ötödik trombita* ” „ *öt hónapja* ” jövendölt.

Ahhoz, hogy teljes mértékben megértsük ennek a büntetésnek a jelentését, amely 1914 óta a világháborúban a harmadik, párhuzamba kell állítanunk, és össze kell hasonlítanunk a zsidók harmadik babiloni deportálásával. Ebben az utolsó háborús beavatkozásban, 586-ban Nabukodonozor király elpusztította Júda királyságát, Izrael nemzet utolsó maradványát; Jeruzsálem és szent temploma romokká vált. A harmadik világháború által hagyott romok bizonyítják majd, hogy a keresztény szövetség éppúgy hitehagyott, mint a héber nép zsidó szövetsége. Így e demonstráció után a hitetlen vagy vallásos túlélők az utolsó egyetemes hitpróbának vetik alá, amely végső esélyt ad az üdvösségre minden monoteista vallás híveinek; de a Teremtő Isten csak egy igazságot tanít Jézus Krisztusra és az Ő szent szombati szombatjára, az egyetlen igaz hetedik napra.

második szerencsétlenség ” egy másik aspektusa, amely összekapcsolja azt a „ *negyedik trombita* ” francia forradalmi ateizmusával. Franciaország és különösen fővárosa, Párizs a Mindenható Isten célkeresztjében van. A Jelenések 11:8-ban a „ *Sodoma és Egyiptom* ” neveket tulajdonítja neki, olyan ősi ellenségek neveit, akiket például Isten felejthetetlen módon pusztított el, az egyiket a mennyei tűz, a másikat az ő vakító ereje. Ez lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogy ugyanolyan szörnyű és határozott módon fog fellépni ellene. Fel kell ismernünk óriási felelősségünket az igaz hit eltűnésében. A republikánus rezsim, miután gyűlölte a vallást, I. Napóleon despotikus kezébe került, ^{akinek} a vallás csak hasznos fölia volt személyes dicsőségére. Büszkeségének és opportunizmusának köszönheti a katolikus hit fennmaradását az isteni igazság elvének megsemmisítő konkordátuma révén.

Demográfiai pontosság: kétszáz millió harcos

16. vers: „ *A sereg lovasainak száma kétezer ezernyi volt: hallottam a számukat.* »

A 16. vers fontos felvilágosítást ad a konfliktusban részt vevő harcosok számáról: „ *két milliárdnyi miriád* ” vagy kétszáz millió katona. 2021-ig, amikor ezt a dokumentumot írom, egyetlen háború sem érte el ezt a számot a konfrontációiban. Napjainkban azonban hét és fél milliárd embert számláló globális népességgel a prófécia beteljesülhet. **Ennek a versnek a pontossága elítél minden olyan értelmezést, amely ezt a konfliktust múltbeli cselekedeteknek tulajdonította.**

Ideológiai háború

17. vers: „*És így láttam a látomásban a lovakat és a rajtuk ülőket, tűz-, jácint- és kénszínű mellvértekkel. A lovak feje olyan volt, mint az oroszlánok feje; és szájukból tűz, füst és kén jött ki.* »

trombita ” szimbólumait : a csoportokat (*lovak*) és a nekik parancsolókat (*lovasokat*). Egyetlen igazságuk (*mellvért*) a tűzzel való égés, és micsoda tűz! A föld alatti magma tüzéhez hasonló atomtűz. A Lélek tulajdonítja nekik a *Jácint* jellegzetességeit, ami megfelel a vers végén a *füst kifejezés megismétlésének* . Ez már az előző témában a szentek imáját jelképezi, parfümjének karakterére kell emlékeznünk, és ott értjük meg, mit jelent említése. Ez a növény mérgező, irritálja a bőrt, illata fejfájást okoz. Ez a kritériumrendszer határozza meg az érintett harcosok imáit. Ezen imák egyikét sem fogadja be a teremtő Isten; hányingert keltenek, és mély undort keltenek benne. Meg kell érteni, hogy ebben az alapvetően vallási és ideológiai konfliktusban csak a vallások vesznek részt, teljesen elzárva tőle, de mégis főként monoteista: judaizmus, katolicizmus, protestantizmus, ortodoxia, iszlám. Az Ésaías 9:14-ből egy új kulcsszimbólum található itt: „*a fej a bíró vagy a vén* ”. Az egymással szemben álló csoportok élén tehát a köztársaságokban ma „elnökök” nevezett bírók állnak. És ezek az elnökök az „*oroslán* ”, az állatok királyának és a dzsungel királyának erejével vannak felruházva . Az erő jelentését a Bírók 14:18 adja meg neki. Üzenetében a Lélek egy háborús elkötelezettséget jövendöl, amelyet nagyon erős, tekintélyelvű és vallásilag elkötelezett államfők távolról irányítanak, mivel ez az ő „szájukból ” származik . engedjék ki imáikat a „*füst* ” szóval illusztrálva. Ugyanabból a „*szájukból* ” jönnek a „*tűz* ” általi pusztítás , a „*füst* ” általi imák és a tömegek megsemmisítésének parancsai, amelyek elrendelik a „*kén* ” által ábrázolt atombombák használatát . Nyilvánvaló, hogy a Lélek rá akarja emelni ennek a nukleáris erőnek a fontosságát, amely egyetlen ember rendelkezésére áll. A Föld történetében soha nem függött egyetlen ember döntésétől ekkora pusztító erő. A dolog valóban figyelemre méltó és hangsúlyozásra érdemes. De nekünk, akik ilyen típusú politikai szervezetben élünk, ezek a szörnyűségek már nem is sokkolnak bennünket. Mindannyian egyfajta kollektív örület áldozatai vagyunk.

18. vers: „*Az emberek harmadát megölte ez a három csapás, tűz, füst és kénkö, amely a szájukból jött ki.* »

A 18. vers hangsúlyozza ezt a tényt az előző versből, kimondva, hogy a „*tűz , füst és kén* ” Isten által akart csapások; amit a vers megerősített azzal, hogy a bosszúálló Krisztusnak tulajdonította az emberek harmadának meggyilkolásának parancsát.

A nemzetek fejének atomereje

19. vers: „*Mert a lovak ereje a szájukban és a farkukban volt; farkuk olyan volt, mint a kígyóknak, amelyeknek fejük van, és gonoszt tettek velük.* »

A 19. vers megerősíti a konfliktus vallási ideológiai jellegét, mondván: Mert a harcoló csoportok (a *lovak*) ereje szavukban (szájukban) és hamis prófétáikban (a *farkakban*) volt befolyásos, akik látszólag csalók (*kígyók*) voltak. az államfőkön a magisztrátusok (a *fejek*), akiken keresztül ők (a harcosok) ártottak. Az így meghatározott elv pontosan megfelel annak a népszervezetnek, amely ma a vég idején uralkodik.

Ez a harmadik világháború Ki jön a „ *trombiták* ” vagy a *figyelmeztető büntetés* témájának lezárása annyira fontos, hogy Isten először a régi szövetség zsidóinak hirdette meg, egymást követően a Dán 11:40-45-ben és Ezékiel 38-39-ben, majd az újszövetség keresztényeinek. szövetség, ebben a könyvben a Jelenések könyve „ *hatodik trombitaként* ”, mint utolsó isteni figyelmeztetés a kegyelem idejének vége előtt. Tehát nézzük meg ezeket a gazdag kiegészítő leckéket.

Dániel 11:40-45

A „ *vég ideje* ” kifejezés arra késztet bennünket, hogy tanulmányozzuk a nemzetek utolsó konfliktusát, amelyet a Dán 11:40-től 45-ig terjedő prófécia tár fel és fejtett ki. Ott fedezzük fel szerveződésének fő fázisait. Az eredetileg nagyrészt Nyugat-Európa területére telepített agresszív iszlám, amelyet „ *dél királyának* ” neveztek, összecsapott a nagyrészt katolikus európai néppel; a római pápai katolikus hit tárgya a prófécia Dán 11:36 óta. Az eddig említett római pápai vezetőt „ *ő* ” kifejezéssel mutatjuk be ; a „ *király* ” címben a „ *dél királya* ”, az iszlám támadja meg , amely „ *összecsap majd ellene* ”. Az „ *ütközni* ” ige kiválasztása precíz és megfontolt, mert csak azok „ *ütköznek* ” egymással , akik ugyanazon a területen vannak . Ekkor a felkínált áldást kihasználva, Nyugat-Európát teljes zűrzavarba és pánikba sodorva az „ *észak királya* ” (vagy észak) „ *viharként forog* ” e nehéz helyzetben lévő zsákmány fölött, hogy megragadja azt. és foglal el. „ *Sok hajót* ”, „ *tankot* ” és *vadászgépet* használ , akik nem mások, mint „ *lovások* ”, és északon élnek, és nem Nyugat-Európa északi részén, hanem az euró-ázsiai kontinens északi részén. Pontosabban Izrael északi részén, amit a 41. vers sugall, „ *a legszebb országnak* ” nevezve . Az érintett Oroszország a „ *lovások* ” (a *kozákok*) népe , akik tenyésztők és lovakat szállítanak Izrael történelmi ellenségeinek. Ezúttal mindezen adatok alapján könnyű azonosítani ezt az „ *észak királyát* ” a hatalmas ortodox Oroszországgal, a nyugati pápai romanizmus keleti vallási ellenfelével az 1054-es hivatalos keresztény vallásszakadás óta.

Éppen most találtuk meg a harmadik világháború harcias szereplőit. De Európának vannak erős szövetségesei, akik némileg elhanyagolták a gazdasági verseny miatt, amely a vírus, a covid-19 koronavírus megjelenése óta katasztrofálissá vált. A vértelen gazdaságok a túlélésükért küzdenek, minden nép egyre jobban befelé fordul. Amikor azonban Európában elkezdődik a konfliktus, az amerikai szövetséges meg fogja tenni az idejét a cselekvésre.

Európában az orosz csapatok csekély ellenállásba ütköznek. Egymás után foglalták el az északi európai népeket. Egyedül Franciaország fejtett ki gyenge katonai ellenállást, és az orosz hadseregeket visszatartották az ország északi részén. A déli részen komoly problémák vannak az ezen a területen már nagy számban meghonosodott iszlámmal. Egyfajta közös érdekű megállapodás köti össze a muszlim harcosokat és az oroszokat. Mindketten zsákmányra vágnak, Franciaország pedig gazdag ország, még gazdaságilag is tönkrement. Az arabok hagyományos örökségük szerint rablók.

Izraeli oldalon a helyzet katasztrofális, az ország megszállva. A körülvevő muszlim arab népek meg vannak kímélve: Edom, Moáb, Ammon fiai: a mai Jordánia.

Valami, amit nem lehetett volna megvalósítani 1979 előtt, amikor Egyiptom elhagyta az arab tábor, hogy szövetséget kössön Izraellel, az akkori döntés az USA erőteljes támogatásával a maga hátrányára vált; az oroszok foglalják el. És azáltal, hogy „nem fog megszökni”, a Szellem felfedi az 1979-ben meghozott választás opportunistá természetét. Az akkori legerősebbek oldalára állva azt hitte, megússza a szerencsétlenséget, amely utolérte őt. És nagy a szerencsétlenség, megfosztják a vagyonától a megszálló oroszok. És mintha ez nem lenne elég, a líbiaiak és az etiópok is kifosztják az oroszok után.

A világkonfliktus nukleáris szakasza

A 44. vers nagy változást jelez a dolgok helyzetében. Nyugat-Európa, Izrael és Egyiptom megszállása közben az orosz csapatok megrémülnek a saját orosz területüket érintő " hírektől ". A Szellem a „keletet ” idézi Nyugat-Európa megszállása kapcsán, de „északot ” is Izrael megszállása kapcsán; Oroszország az elsőtől „keletre ”, a másodiktól „északra ” van . A hír olyan súlyos, hogy gyilkos örületet vált ki. Itt lép be a csatába az USA, és úgy dönt, hogy atomtűzzel semmisíti meg az orosz területeket. Ekkor kezdődött a konfliktus nukleáris szakasza. A halálos gombok sok helyen előfordulnak, hogy megsemmisítsék és „irtsák ”. emberi és állati élet sokasága . Ebben az akcióban „ a férfiak egyharmadát megölik ” a „ 6. trombita ” bejelentésének megfelelően . Az izraeli „hegyekre ” visszaszorított „ északi király ” orosz csapatait a legcsekélyebb segítség nélkül semmisítették meg: „ anélkül, hogy bárki is a segítségére lett volna ”.

Ezékiel 38 és 39

Ezékiel 38. és 39. fejezete a maga módján a történelem utolsó konfliktusát is felidézi. Vannak érdekes részletek, mint például ez a pontosság, amely felfedi Isten szándékát, hogy „ csatát tegyen az állkapcsába ” az orosz királynak, hogy magához vonja és bevonja a konfliktusba. Ez a kép egy csábító lehetőséget szemléltet, hogy népével együtt gazdagodjon, aminek nem tud majd ellenállni.

Ebben a hosszú próféciaiban a Lélek neveket ad nekünk hivatkozási pontként: Góg, Magog, Rosch (orosz), Mesek (Moszkva), Tubal (Tobolszk). Az utolsó napok összefüggését megerősíti egy részlet a megtámadt népekre vonatkozóan: „ Azt mondd: felmegyek egy nyílt földre, **rájövök** azokra az emberekre, akik csendesek, biztonságban vannak lakóhelyükön, mind falak nélküli házakban , amelyekben nincs sem retesz, sem ajtó (Ez 38:11). A modern városok valóban teljesen nyitottak . A szemben álló erők pedig tragikusan egyenlőtlenek. A Szellem Dániel „ északi királyának ” szájába adja ide , ezúttal az „ **Eljövök ”** ígét, amely masszív, gyors és légi agresszióra utal az ige és a „ **viharként kavargni fog** ” kép szerint. ” Dan .11:40-ből, egy meglehetősen távoli helyről. Ezékielnek ebben a prófeciájában nincs rejtély az érintett országokat illetően; Oroszországot és Izraelt egyértelműen azonosították. A rejtély csak a Dan.11:36-45-ben volt, ahol a római pápaságra és annak európai területére vonatkozott. És

azzal , hogy a pápai katolikus Európát támadó Oroszországot „*észak királyának*” nevezi , Isten az Ezékielnek adott kinyilatkoztatására utal. Emlékeztetek arra, hogy Oroszország „*északon*” található, főleg Izrael földrajzi elhelyezkedése miatt . Valójában a római katolikus pápai Nyugat-Európa álláspontjától "*keletre*" van . Ezért, hogy megerősítse az orosz csapatok helyzetét ebben a pápai Európában, amelyet elfoglalnak és uralnak, a Lélek megtalálja a rossz hírek érkezését „*keletről*” . „*Tüzet és kénkövet hullok rá és csapataira* (Ezék.38:22)”; „*Tüzet küldök Magógba*” – olvassuk Ez.39:6-ban. Itt van tehát annak a rossz hírnék az oka, amely feldühíti Dán 11:44 „*északi királyát*” . Akárcsak Dánielnél, az orosz agresszort sarokba szorítják és elpusztítják Izrael hegyein: „*Te és minden csapatod Izrael hegyeire zuhansz* (Ez 39:4)”. De a rejtély magában foglalja az USA kilétét az akció kiindulópontjában. Az Eze.39:9-ben egy nagyon érdekes részletet találok. A szöveg felidézi annak lehetőségét, hogy „*hét évig*” tüzet gyújtsanak a szörnyű globális konfliktus során használt fegyverek elégetésével. A fá már nem a modern fegyverek alapanyaga, de az idézett „*hét év*” a háború intenzitását és a fegyverek mennyiségét tükrözi. 2021. március 7-én már csak kilenc év van Krisztus visszajöveteléig; Isten átkának utolsó 9 éve, amely során az utolsó nemzetközi konfliktusra is sor kerül; életeket és tulajdont rettenetesen pusztító háború. A 12. vers szerint az orosz holttesteket „*hét hónapig*” temetik el .

Szörnyű és kérlelhetetlen isteni igazságszolgáltatás

Sok holttest lesz, és Isten az Ezékiel 9-ben bemutatja nekünk az általa megszervezendő mézárhlásos vadságot. Mert a 2021 és 2029 közötti időszakra várható harmadik világháború a 3. ^{háború} antitípusa, amelyet Nabukodonozor vezetett az ókori Izrael ellen – 586-ban. Íme, amit a nagy teremtő Isten elrendelt, csalódott és megvetett népe Ezékben.9: 1-től 11-ig:

„Ez.9:1 *Ekkor hangosan felkiáltott a fülemben: Jöjjetek közel, te, akinek meg kell büntetnie a várost, ki-ki a pusztító eszközével a kezében!*

Ez.9:2 *És íme, hat ember jött a felső kapu útján az északi oldalon, mindegyiknek a kezében a pusztító eszköze. Volt köztük egy vászonruhás férfi, aki írótaszkát cipelt az övében. Jöttek és megálltak a réz oltár közelében.*

Ezék.9:3 *Izrael Istenének dicsősége felemelkedett a kerubról, amelyen volt, és eljutott a ház küszöbéig; és hívta azt a férfit, aki vászonba öltözött, és írótaszkát vitt az övében.*

Ez.9:4 *Monda néki az Úr: Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén, és tégy bélyeget azoknak a férfiaknak a homlokán, akik sóhajtoznak és nyögnek minden utálatosság miatt, amit ott elkövetnek.*

Ez.9:5 *És az én hallatomra ezt mondta a többieknek: Menjetek utána a városba, és üssétek meg; ne legyen irgalmas a szemed, és ne irgalmazz!*

Ezék.9:6 *Öld meg és pusztítsd el az öregeket, az ifjakat, a szüzeket, a gyermekeket és az asszonyokat; de ne közeledj senkihez, aki rajta van; és kezdje a szentélyemmel! A vénekkel kezdték, akik a ház előtt voltak.*

Eze.9:7 *És monda nekik: Tisztítsátok meg a házat, és töltsétek be a pitvarokat megöltekkkel; Gyere ki!... Kimentek és ütöttek a városban.*

Ez.9:8 *Amint ütöttek, én pedig ott maradtam, arcomra estem, és felkiáltottam: Ó! Uram ISTEN, elpusztítod mindazt, ami Izraelből maradt, ha haragodat Jeruzsálemre árasztod?*

Ez.9:9 *És monda nékem: Izrael és Júda házának bűne nagy, felettébb nagy; tele van gyilkossággal a föld, tele van igazságtalansággal, mert azt mondják: Az Úr elhagyta a földet, az Úr nem lát semmit.*

Ez.9:10 *Én sem könyörülök, és nem könyörülök; fejükre hozom a munkáikat.*

Ez.9:11 *És íme, az a férfi, aki vászonba öltözött, és íróasztal volt az övében, ezt válaszolta: Megcsináltam, ahogy parancsoltad. »*

Nem mindenki, akit vallási okokból meggyilkolnak, a hit vértanúja. Ebben a kategóriában sok fanatikus van, aki kész életét adni, esetleg vallásáért, de bármilyen politikai vagy más ideológiáért is. A hit igazi vértanúja elsősorban és kizárólagosan Jézus Krisztusban van. Ekkor szükségszerűen választottakról van szó, akiknek áldozatként felajánlott élete csak akkor tetszik a teremtő Istennek, ha halálát a korára vonatkozó kinyilatkoztatott követelményeinek megfelelő élet előzte meg.

Keressük most a „⁶ trombita ” a háborút követő idők erkölcsi kontextusának felidézése.

A túlélők bűnbánata

Ellentétben azzal, amit a legtöbb ember gondol és attól tart, bármennyire is pusztító, a nukleáris fegyverek nem fogják megsemmisíteni az emberiséget; mert a „*túlélők*” a konfliktus vége után is megmaradnak. A háborúkkal kapcsolatban Jézus ezt mondta a Máté 24:6-ban: „*Hallni fogtok háborúkról és háborúk híreiről: vigyázzatok, hogy ne nyugtalanodjatok, mert ezeknek meg kell történniük. De ez még nem lesz a vége.* » Az emberiség megsemmisülése a teremtő Isten cselekedetének köszönhető, miután dicsőségesen visszatér Jézus Krisztus személyében. Mert a túlélőket a hit végső próbájának kell alávetni. Az atomfegyverek első használatának időpontja, 1945 óta több mint kétezer robbantást hajtottak végre a birtokukban lévő földi hatalmak kísérletei céljából; igaz, egymás után, 75 éven keresztül, és a Föld hatalmas, bár korlátozott, elviseli és támogatja az emberiség által ránehezedő csapásokat. A közelgő atomháborúban éppen ellenkezőleg, rövid időn belül robbanások sokasága fog bekövetkezni, és a radioaktivitás szétszóródása lehetetlenné teszi a földi élet folytatását. Visszatéréssel az isteni Krisztus véget vet a haldokló lázadó emberiség szenvedésének.

20. vers: „*A többi ember, akiket nem öltek meg ezek a csapások, nem bántak meg kezeik munkáiból, hogy ne imádjanak démonokat, és arany, ezüst, bronz, kő és fa bálványokat, akik nem látnak, sem hallani, nem járnak; »*

A 20. versben a Lélek megjövendöli a túlélő népek megkeményedését. " *Más férfiak, akiket nem öltek meg ezek a csapások, nem bántak meg kezeik munkáiból.* " A birodalom idején meghirdetett „*második jaj*” valóban isteni „*csapás*”, de megelőzi az „*utolsó hét*”-et, amely a bűnös bűnösökre fog sújtani, a Jelenések 15. kegyelmi időszakának lejáta után. Itt még mindig emlékeztetünk

kell arra, hogy ezek a „*csapások*” mind a római agressziót büntették a Mindenható Teremtő Isten által teremtett időrend ellen.

„... *nem szűntek meg imádni a démonokat, és az arany-, ezüst-, bronz-, kő- és fabálványokat, amelyek nem látnak, nem hallanak és nem is járnak.*”

Ebben a felsorolásban a Lélek a katolikus hit kultikus képeit célozza meg, amelyek e bálványimádó vallás követői imádatának tárgyai. Ezek a képmások először a „Szűz Máriát” képviselik, mögötte pedig nagy számban többé-kevésbé névtelen szenteket, mert ez mindenkinek nagy szabadságot hagy a kedvenc szent kiválasztásában. A nagy piac a nap 24 órájában nyitva tart, minden hónaljhoz, minden stílusban és méretben kínálunk betéteket. És ez a fajta gyakorlat különösen irritálja azt, aki a Golgota keresztyén szenvedett; a bosszúja is szörnyű lesz. És már, miután 2018-ban tudatta választott tisztségviselőivel erőteljes és dicsőséges visszatérését 2030-ra, 2019-től halálosan fertőző vírussal sújtotta a föld bűnöseit. Ez csak egy nagyon apró jele az eljövendő haragjának, de a hatékonyság már megvan az oldalán, hiszen az eredeti Nyugat történetében példa nélküli gazdasági tönkretétellel tartozunk neki. És amikor tönkremennek, a nemzetek veszekednek, majd harcolnak és harcolnak.

Isten szemrehányása annál is indokoltabb, mert Jézus Krisztus megjelenésében az igaz Isten testben jött el, az emberek közé, és ott, mint egy közülük, „látott, hallott és értékesített”, ellentétben a faragott vagy öntött *bálványokkal*. amely nem teheti meg.

21. vers: „*És nem bántak meg gyilkosságaikból, sem varázslásukból, sem paráznaságukból, sem lopásaikból.*»

A 21. verssel a téma zárul. A Lélek „*gyilkosságaik*” felidézésével a halálos vasárnapi törvényt ábrázolja, amely végül megköveteli az Isten által megszentelt szombat hűséges megfigyelőinek halálát. „*Varázslataik*” -ra hivatkozva a „vasárnapját”, az Úr hamis napját és hiteles pogány „napnapját” igazolók által tisztelt katolikus tömegeket célozza meg. Azzal, hogy felidézi „*szemtelenységüket*”, a Lélek rámutat a *protestáns hitre, mint a Jel. 2:20 hamis „Jézabel próféta”* katolikus „*paráznaságának*” örökösére. És azzal, hogy „*lopásaikat*” nekik tulajdonítja, azokat a lelki lopásokat sugallja, amelyeket elsősorban maga Jézus Krisztus ellen követtek el, akitől a Dán 8:11 szerint a pápai király „*elvette az örök*” papságot és annak törvényes címét. igazolva a „*Gyűlés vezetője*”-ből, az Ef.5:23-ból; hanem az „*idő és törvénye*” sorrendje is, a Dán 7:25 szerint. Ezek az erősen spirituális értelmezések nem zárják ki a hétköznapi szó szerinti alkalmazásokat, de messze túlmutatnak rajtuk Isten ítéletében és annak a vétkes szerzőkre gyakorolt következményeiben.

Jelenések 10.: a kis nyitott könyv

Krisztus visszatérése és a lázadók büntetése

A kis nyitott könyv és következményei

Krisztus visszatérése a negyedik adventista várakozás végén

1. vers: „*Láttam egy másik hatalmas angyalt leszállni az égből, felhőbe burkolózva; feje fölött a szivárvány volt, és az arca olyan volt, mint a nap, és a lába, mint a tűzoszlopok.* »

A 10. fejezet egyszerűen megerősíti az eddig kialakult lelki helyzetet. Krisztus a szent isteni szövetség Istenének aspektusa alatt jelenik meg, az özönvíz után Noénak és leszármazottainak adott „szivárvány” képe alatt. Ez Isten ígéretének jele volt, hogy soha többé nem pusztítja el az életet a földön zuhogó vízzel. Isten betartja ígéretét, de Péter száján keresztül bejelentette, hogy a föld most „*tűz számára van fenntartva*”; tűzözik. A dolog csak a hetedik évezred utolsó ítéletére fog teljesülni. A tűz azonban nem fejezte be az életet pusztítását, mert ez egy fegyver, amelyet Isten már bevetett Szodoma és Gomora völgyének városai ellen. Ebben a fejezetben a Lélek röviden szemlélteti a „⁶ trombita.” A fejezet a bosszúálló Krisztus dicsőséges visszatérésének képével kezdődik.

A prófécia teljesen lezáratlan

2. vers: „*Kis nyitott könyv volt a kezében . Jobb lábát a tengerre tette, bal lábát a földre;* »

istenített „nap” imádóival . Világosabbá válik a szimbólumok szerepe: „*arca olyan volt, mint a nap*”, és mi lesz ellenségeivel, a „nap” imádóival? Válasz: lépései, és jaj nekik! Mert „*lábai olyanok, mint a tűzoszlopok*”. A Bibliának tehát ez a verse fog beteljesedni: „*Ülj az én jobb kezemre, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem* (Zsolt.110:1; Máté 22:44)”. Büntudatukat növelte az a tény, hogy visszatérése előtt Jézus „*felnyitotta a Jelenések könyvét*” azáltal, hogy 1844 óta feloldotta a „*hetedik pecsétet*”, amely még mindig zárva

tartotta a Jel.5:1-7-ben. 1844 és 2030 között A 10. fejezetben tárgyalt szövegkörnyezet évében a szombat megértése és jelentése teljes világossággá fejlődött. Ezen túlmenően ennek a korszaknak az emberei nincs mentségük, amikor úgy döntenek, hogy nem tisztelik őt. A „*kis könyvet*” ekkor „*nyitotta fel*” Krisztus Szentlelke, és a *napimádóknak* semmi közük nem volt hozzá. A 2. versben sorsukat szemlélteti. Ahhoz, hogy megértsük az ebben a versben található „*tenger és szárazföld*” *szimbólumok* jelentését, tanulmányoznunk kell a Jel 13-at, amelyben Isten összekapcsolja őket két szellemi „vadállattal”, amelyek a keresztény korszak 2000 évében fognak megjelenni. Az első „*tengerből felemelkedő fenevad*” a polgári és vallási hatalmak koalíciójának embertelen, tehát állatias rezsimjét szimbolizálja, a monarchiák és a római katolikus pápa első történelmi formájában. Ezeket a monarchiákat a „*tíz szarv*” szimbolizálja, amely a Dán 7-ben a Rómát jelző szimbólumhoz kapcsolódik a „*kis szarv*” és a Jelenések 12, 13 és 17-ben a „*hét fej*”. Ez a „*vadállat*” az isteni értékek megítélése szerint a Dániel 7. fejezetében idézett szimbólumokat jeleníti meg: a Római Birodalom elődbirodalmait, a Dán 7-től fordított sorrendben: leopárd, medve, *oroszlán*. „*A fenevad*” tehát maga a Dán 7:7 római szörnyetege. De itt, a Jel 13-ban a pápai „*kis szarv*” szimbólumát, amely a „*tíz szarv*” helyébe lép, a római identitás „*hét fejének*” szimbóluma váltja fel. A Lélek pedig „*istenkáromlást*” tulajdonít neki, vagyis vallási hazugságot. A „*koronák*” jelenléte a „*tíz szarván*” azt az időt jelzi, amikor a Dán 7:24 „*tíz szarva*” uralkodott. Ez az az idő is, amikor a „*kis szarv*” vagy „*másik király*” maga is aktív. „*A fenevad*” azonosítva, a folytatás bejelenti a jövőjét. Szabadon fog fellépni „*egy ideig, alkalommal (2 alkalommal) és fél ideig*”. Ez a kifejezés 3 és fél prófétai évet jelöl, vagy 1260 valós évet a Dán 7:25-ben és a Jel.12:14-ben; „*1260 nap*”-év formájában találjuk vagy prófétai „*42 hónap*” a Jelenések 11:2-3-ban, 12:6-ban és Jel.13:5-ben. De a 13. fejezet 3. versében a Lélek bejelenti, hogy pontosan a francia ateizmus 1789 és 1798 között meg fogja ütni és „*mintha halálra sebesíti*”. És I. Napóleon konkordátumának köszönhetően „*halálos sebe lesz meggyógyult*.” Így azok, akik nem szeretik az isteni igazságot, továbbra is képesek lesznek tisztelni azokat a hazugságokat, amelyek megölik a lelket és a testet.

A napok végén megjelenik az első „*tengerből felbukkanó fenevad*” képe. Ezt az új fenevadat az a tény különbözteti meg, hogy ezúttal „*fel fog emelkedni a földből*”. A Genezis képére támaszkodva, ahol a „*föld*” a „*tengerből*” jön ki, finoman elmondja a Lélek, hogy ez a második „*vadállat*” az elsőből jött ki, és ezzel az úgynevezett reformált katolikus egyházat jelöli; a protestáns református hit pontos meghatározása. 2021-ben már a Föld bolygó legnagyobb katonai hatalmát képviseli, és a Japán és a náci Németország elleni 1944-45-ös győzelme óta tekintélynek számít. Ez természetesen az USA, amely eredetileg főleg protestáns, de ma már jórészt katolikus, az erős spanyol emigráció miatt. Azzal vádolva őt, hogy „*az első fenevadat imádja a jelenlétében*”, a Lélek elítéli a római vasárnap örökségét. Ez azt mutatja, hogy a vallási címkék félrevezetőek. A modern protestáns hit annyira ragaszkodik ehhez a római örökséghez, hogy egészen odáig megy, hogy kötelező erejű törvényt hirdet ki, amely kötelezővé teszi a vasárnapi pihenést szankciók büntetésével: kezdetben kereskedelmi

bojkott, végül halálos ítélet. A vasárnapot a római „fenevad”, az első „fenevad” tekintélyének „jegyeként” jelölik. A „666” szám pedig a „VICARIVS FILII DEI” cím betűivel kapott összeg, amit a Szellem „a fenevad számának” nevez. Számolj, ott van a szám:

VICIVILIIDI

$5 + 1 + 100 + 1 + 5 = 112 + 1 + 50 + 1 + 1 = 53 + 500 + 1 = 501$

$112 + 53 + 501 = 666$

Fontos pontosítás : A jelet csak „kézre” vagy „homlokra” kapjuk, amennyiben a „kéz” a munkát, a cselekvést szimbolizálja, a „homlok” pedig minden egyes teremtmény személyes akaratát jelöli. választások, ahogy Ezé.3:8 mondja: „Megkeményítem a homlokodat, hogy szembeállítsd az ő homlokukkal”.

Itt egyértelműen azonosíthatóak Jézus Krisztus, az Igazságos Isteni Bíró jövőbeli „lábzsámolyai”. És finoman, a „jobb láb” vagy a „bal láb” elsőbbségének megjelölésével a Lélek jelzi, hogy kit tart bűnösebbnek. Az égő „jobb láb” a római pápai katolikus hité, amelynek Isten tulajdonítja „mindenek vérének ontását”, akiket megöltek a földön” a Jel.18:24 szerint. Ezért a harag elsőbbsége megérdemelt. Aztán ugyanannyira bűnös, amiért azt utánozta, létrehozva az első katolikus „fenevad” „képét”, a protestáns hit, amelyet „földnek” neveznek, Jézus Krisztus „bal lábából” kapja a tüzet. így megbosszulja az utolsó megválasztott szentek vérének, amelyet az ő megmentő beavatkozása nélkül akartak kiontani.

3. vers: „És nagy hangon kiáltott, mint az oroszán ordítása. Amikor felkiáltott, a hét mennydörgés kimondta a hangját. »

A 4–7. versekben elrejtett vagy megpecsételt titok, amelyet „a hét mennydörgés hangja” hirdetett, most feltárul. Isten „hangját” tehát a „mennydörgés” hangjához hasonlítják, amely a „hét” számhoz kapcsolódik, amely az ő megszentelődését jelképezi. Ez a hang a férfiak által régóta rejtett és figyelmen kívül hagyott üzenetet hirdet. Ez az isteni és magasztos Urunk, Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésének éve. A dátumot 2018-ban közölték megválasztott tisztségviselőivel; Ez 2030 tavasza, amikor Jézus április 3-i engesztelő halála óta az Isten által a választottak kiválasztására programozott 6000 év 2000 évének harmadik harmada véget ér.

4. vers: „És amikor a hét mennydörgés kimondta a hangját, elmentem írni; és hangot hallottam a mennyből: Pecsételd le, amit a hét mennydörgés mondott, és ne írd le. »

Ebben a jelenetben Istennek két célja van. Az első az, hogy választottainak tudniuk kell, hogy Isten valóban kijelölt időt a világ végének; nem igazán rejtett, hiszen a heteink hat profán napja által megjövendőlt 6000 év programjába vetett hitünkötől függ. A második cél az, hogy eltántorítsuk ennek a dátumnak a keresését addig az időpontig, amikor már maga megnyitja az utat a megértéshez. Ez mindhárom adventista teszt esetében sikerült, amelyek hasznosak voltak a kiválasztottak átvizsgálásához és kiválasztásához, akiket érdemesnek találtak arra, hogy részesüljenek a Jézus Krisztus által felajánlott örök igazságosságból, 1843-ban, 1844-ben és 1994-ben.

5. vers: " *És az angyal, akit a tengeren és a földön állni láttam, felemelte jobbját az ég felé.* "

A nagy győztes Bírónak ezzel a hozzáállásával, lábát ellenségeire helyezve, Jézus Krisztus ünnepélyes esküt fog megfogalmazni, amely istenileg megköti őt.

6. vers: „ *És megesküdött arra, aki örökkön-örökké él, aki megteremtette az eget és a benne lévőket, a földet és a benne lévőket, a tengert és a benne lévőket, hogy több ideje lesz, '*

Jézus Krisztus esküje a teremtő Isten nevében történik, és választottainak szól, akik tisztelik a Jelenések 14:7 első angyalának parancsát; ezt azáltal, hogy engedelmességükkel, Istentől való „ *félelmükkel* ” demonstrálják, betartják negyedik parancsolatát, amely dicsőséget ad teremtő cselekedetének. Az a kijelentés, hogy „ *nem lesz több idő* ”, megerősíti, hogy Isten programjában a három hiábavaló adventista várakozást tervezte meg, 1843-ban, 1844-ben és 1994-ben. Amint már kifejtettem, ezek a hiábavaló várakozások hasznosak voltak a keresztény hívők megrostálásában. Mert bár hiábavalók, következményeik az általuk átéltekre nézve drámaiak és szellemileg halandóak voltak, vagy a választottak számára áldásuk és Isten általi megszentelődésük okai.

3. ^{nagy} szerencsétlenség bejelentése.

7. vers: „ *De a hetedik angyal hangjának napjaiban, amikor megfújja (a trombitát), beteljesedik Isten titka, amint azt hirdette szolgálóinak, a prófétáknak.* »

A prófétai dátumok megalkotásának ideje lejárt. A megjövendölt adatokkal megállapítottak betöltötték szerepüket, 1843-44-ben a protestánsok, 1994-ben pedig az adventisták hitének próbáját. Ezért ezentúl nem lesz több hamis dátum, nem lesz több hamis elvárás ; a 2018 óta kezdeményezett hír jó lesz, és a választottak üdvösségükre hallani fogják a „ *hetedik trombita* ” hangját, amely az isteni Igazságosság Krisztusának beavatkozását jelzi; az az idő, amikor a Jelenések 11:15 szerint: „ *a világ országa át van adva a mi Urunknak és az ő Krisztusának* ”, és ezért elvették az ördögtől.

A prófétai szolgálat következményei és ideje

8. vers: „ *És a hang, amelyet az égből hallottam, ismét szólt hozzám, és így szólt: Menj, vedd fel a könyvecskét annak az angyalnak a kezében, aki a tengeren és a földön áll.* »

A 8–11. versek a kódolt prófécia közérthető nyelven történő bemutatásával megbízott szolga küldetésének tapasztalatait mutatják be.

9. vers: „ *És odamentem az angyalhoz, és azt mondtam neki, hogy adja ide a könyvecskét. És azt mondta nekem: Vedd, és nyeld le; keserű lesz a bensőd, de a szádban édes, mint a méz.* ”.

Először is, a „ *bélfájdalmak* ” nagyon jól ábrázolják azt a szenvedést és megpróbáltatást, amelyet az okoz, hogy a lázadó keresztények elutasítják a javasolt fényt. Ezek a szenvedések a hit utolsó próbájára, a vasárnapi törvény idején érik el a csúcst, amikor a választottak életét halál fenyegeti. Mert a fénnel és letéteményeseivel a végsőkig az ördög és égi és földi démonai fognak

harcolni, tudatos vagy tudattalan szövetségesei ennek a „Pusztítónak”, „Abaddonnak vagy Apollyonnak” (Jel.9:11). „Az édes méz” is tökéletesen ábrázolja az Isten titkainak megértésének boldogságát, amelyet megoszt az igazságra szomjazó igazi választottjával. Nincs más termék a földön, amely így koncentrálná természetes édes édességét. Általában az emberek értékelik és keresik ezt az édes ízt, amely kellemes számukra. Krisztus választotta is keresi Istenben a szeretetteljes és békés kapcsolat édességét, valamint az ő utasításait.

Lelke "Apokalipszis" (= Jelenések) "a méz édességét" megadva a "mennyei mannához" hasonlítja, amelynek "méz íze" volt, és amely táplálta a hébereket a sivatagban, a sivatagban. 40 évvel a kánaániaktól elvett ígért földjére való belépésük előtt. Ahogyan egy héber sem maradhatott volna életben e „manna” elfogyasztása nélkül, 1994 óta, a Jelenések 9:5-10-ben megjövendölt „öt hónap” vége óta, az adventista hit csak úgy marad fenn, hogy ebből az utolsó prófétai spirituálisból táplálkozik. *étel*” (Mt.24:45) Jézus Krisztus dicsőséges eljövételének megfelelő idejére elkészítve. Ez a tanítás, amelyet az igazság Istene ad, hogy csak ezen a szombat reggelen, 2021. január 16-án, 4. órában ismerjem fel (de Istennek 2026-ban) hasznos lett volna annak a megválaszolásához, aki egy napon a próféciák tanulmányozásáról kérdezett. Mi van benne nekem?” »Jézus válasza rövid és egyszerű: lelki élet a lelki halál elkerülése érdekében. Ha a Lélek nem veszi fel a „kalács” képmását, hanem csak „a méz édességét”, az azért van, mert a héberek fizikai életét ez a „manna” étel foglalkoztatta. Ami a Jelenéseket illeti, az étel csak a kiválasztottak szellemének való. De ebben az összehasonlításban szükségesnek, nélkülözhetetlennek és az élő Isten által megköveteltnek tűnik a lelki élet fenntartásának feltételeként. És ennek a követelménynek van értelme, mert Isten nem azért készítette ezt az ételt, hogy az utolsó idők szolgálói figyelmen kívül hagyják és megvessenek. Ez a legmegszenteltebb elem Jézus Krisztus áldozata óta és a Szent Vacsora utolsó formája és végső beteljesedése”; Jézus kiválasztottjait ételre, testére és prófétai tanítására adja.

10. vers: „Kivettem a kis tekerccset az angyal kezéből, és lenyeltem; édes volt a számban, mint a méz, de amikor lenyeltem, keserűség töltötte el a bensőmet. »

A megélt élményben a szolga a magányban fedezte fel a Jézus által megjövendölt káprázatos fényt, és valójában először találta meg „a méz édességét”, a méz édes édességéhez hasonló kellemes élvezetet. De az adventista tagok és tanáraink által tanúsított hidegség, akiknek bemutatni akartam, hiteles hasi fájdalmakat okozott a testemben, amelyet vastagbélgyulladásnak neveztek. Tehát bizonyágot teszek e dolgok szellemi és szó szerinti beteljesüléséről.

Egy másik magyarázat azonban arra az utolsó korszakra vonatkozik, amelyben a prófétai fény világít. A béke idején kezdődik, de a háború és a gyilkos terror idején ér véget. A Dán 12:1 megjövendölte, mint „nyomorúság idejét, amilyen nem volt a nemzetek kezdete óta egészen mostanáig”; ez elég ahhoz, hogy „**bélfájdalmat**” okozzon. Főleg, hogy a Lám.1:20-ban ezt olvassuk: „Jahve, nézd szorongásomat! Forr a **bensőm**, felfordul bennem a szívem, mert lázadó voltam. Kívül a kard pusztítást végzett, belül a halál. » Szintén Jer.4:19-ben: „**Beleim ! Belsőm** : Szívemben szenvedek, szívem dobog, nem tudok

hallgatni; mert hallod, lelkem, a trombita hangját, a harci kiáltást. » A „belső” keserősége összehasonlítást tesz a végső adventista küldetés és a Jeremiás prófétára bízott küldetés között. Mindkét tapasztalat szerint a választott tisztségviselők koruk lázadó uralkodóinak környezeti ellenségeskedésében dolgoznak. Jeremiás és az utolsó igaz adventisták elítélik koruk polgári és vallási vezetői által elkövetett bűnöket, és ezáltal a bűnösök haragja ellenük fordul, egészen a világ végéig, amelyet Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérése jellemez. a „királyok királya és az urak Ura” (Jel.19:16).

A Jelenések első részének vége

Ebben az első részben találtuk a prológust és a három párhuzamos témát, a hét egyház angyalainak címzett leveleket, az idők hét pecsétjét vagy jelét, valamint a hat trombitát vagy figyelmeztető büntetést, amelyet Isten felháborodása váltott ki.

11. vers: „*És azt mondták nekem: Ismét profétálnod kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról.* »

A 11. vers megerősíti az Isten által készített program 6000 évéből az utolsó 2000 teljes terjedelmét. Jézus Krisztus dicsőséges visszajövetelének idejéhez érkezve a prófécia felidézése a 11. fejezetben folytatja a keresztény korszak áttekintését egy másik témában: „Ismét profétálni kell sok népről, nemzetről, nyelvről és királyról.”

A Jelenések második részének megnyitása

Ebben a második részben, párhuzamosan a keresztény korszak áttekintésével a Lélek a könyv első részében már említett fontos eseményeket veszi célba, de itt, a második részben részletesebben tárja elénk ítélőképességét. mindegyik téma. Itt is minden fejezet különböző, de mindig egymást kiegészítő szimbólumokat és képeket használ. Mindezen tanítások csoportosítása révén azonosítja a prófécia a megcélzott témákat. Dániel könyve óta a prófécia fejezeteivel való párhuzamba állításának ezt az elvét a Kinyilatkoztató Szellem alkalmazta, amint láthatod.

Jelenések 11, 12 és 13

Ez a három fejezet párhuzamosan fedi le a keresztény korszak idejét, különböző eseményekre világít rá, de amelyek mindig nagyon is kiegészítik egymást. Összefoglalom, majd részletezem a témákat.

Jelenések 11

Pápai uralom – Nemzeti ateizmus – A hetedik trombita

1-2. vers: A katolikus pápai hamis próféta 1260 éves uralkodása: Az üldöző.

3-6. versek: e türelmetlen és üldöztető uralkodása alatt Isten „ két tanúját ”, a két szövetség szent iratait a „ fenevad ”, a római vallási koalíció a Nyugat-Európa monarchiáival szövetségese nyomorítja és üldözi. .

A 7-től 13-ig terjedő versek témája „ a fenevad, amely feltámad a mélységből ”, vagy a „francia forradalom” és annak nemzeti ateizmusa, amely először jelenik meg az emberiség történetében.

A 15–19. versek témája a „ hetedik trombita ” részleges továbbfejlesztése lesz.

A pápai uralkodás szerepe

1. vers: „ És adtak nekem egy vesszőhöz hasonló nádszálat, mondván: Kelj fel, és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és a benne imádkozókat. »

rúd ” szó által feltárt büntetés ideje . A büntetés „ a bűn miatt ” jogos, amelyet 321 óta polgárilag, 538 óta vallásilag helyreállítottak. Ettől a második

dátumtól kezdve a bűnt a pápai rezsím szabta ki, amelyet itt „a nádszál” jelképez, amely „a hazugságot tanító hamis prófétát” jelöli Izában. 9:13-14. Ez az üzenet a Dán 8:12-t ábrázolja: „a hadsereget örökké átadták a bűn miatt”, amelyben a „hadsereg” a Keresztény Gyülekezetet jelöli, „az örökkévalót”, Jézus papságát, amelyet a pápai rezsím, és a „bűn”, a szombat feladása 321 óta. Ez csak egy üzenet megismétlése, amelyet különböző aspektusokban és szimbólumokban sokszor megismételnek. Megerősíti azt a büntető szerepet, amelyet Isten a római pápai rezsím létrehozásában adott. A „mérték” ige jelentése „bíró”. A büntetés tehát Isten „templom” elleni ítéletének eredménye *Istené*, Krisztus kollektív gyülekezete, áldozata keresztjének „oltár” jelképe, és „az ott imádkozók”, vagyis az üdvösségét igénylő keresztények.

2. vers: „*De a templom külső udvarát hagyd el kívül, és ne mérd meg; mert a nemzeteknek adatott, és negyvenkét hónapig tapossák lábbal a szent várost.*»

A fontos szó ebben a versben a „kint”. Egyedül ez jelzi a római katolicizmus felszínes hitét az 1260 napos évből álló uralkodásának itt „42 hónapként” bemutatott képében. Az igazi kiválasztottak „szent város” képét lábbal tiporják a pápai despota rendszerrel vagy az európai királyságok királyaival szövetséges nemzetek, „akik házasságtörést követnek el a katolikus „Jézabellel” annak hosszú, türelmetlen 1260-as uralkodása alatt. Ebben a versben Isten a héber szentély szimbolikájára támaszkodva jelzi a különbséget az igaz és a hamis hit között: Mózes sátora és a Salamon által épített templom. Mindkét esetben „az udvaron, a templomon kívül” találunk testi vallási szertartásokat: az áldozatok oltárát és a mosdómedencét. Az igazi lelki szentség a templom belsejében található: azon a szent helyen, ahol vannak: a hét lámpás gyertyatartó, a 12 kenyér asztala és a füstölő oltár a fátyol elé, amely a legszentebb helyet rejti, a menny képe, ahol Isten királyi trónján ül. A keresztény üdvösségre jelöltek őszinteségét csak Isten ismeri, és a földön az emberiséget megteveszti a „külső” homlokzati vallás, amelyet korunk keresztény vallásának történetében először a római katolikus hit képvisel.

A Szent Bibliát, Isten igéjét üldözték

3. vers: „*Prófétálási hatalmat adok két tanúmnak zsákba öltözve ezerkétszázhatvan napig.*»

1260 nap” formában megerősített hosszú uralkodás alatt a „két tanú” által jelképezett Bibliát részben figyelmen kívül hagyják egészen a reformáció idejéig, amikor még a karddal támogatott pápáknak kedvező katolikus szövetségek is üldözik. A „zsákruhába öltözött” kép egy olyan nyomorúságos állapotot jelöl, amelyet a Biblia 1798-ig el fog viselni. Mert ennek az időszaknak a végén a francia forradalmi ateizmus nyilvános helyeken elégeti, megkísérli elpusztítani, és teljesen eltünteti.

4. vers: „*Ez a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld Ura előtt állnak.*»

Ez a „két olajfa és két gyertyatartó” annak a két egymást követő szövetségnek a jelképe, amelyet Isten üdvtervében szervezett. Két egymást követő vallási korszak, amely az Ő Lelkét hordozza, amelynek öröksége a Biblia és a két

szövetség szövegei. A két szövetség tervét a Zak.4:11-14-ben megjövendölték, „*két olajfa a gyertyatartó jobb és bal oldalán*”. És már a 3. vers „*két tanúja*” előtt Isten ezt mondta róluk Zakariás bizonyágtételében: „*Ez az olaj két fia, akik az egész föld Ura előtt állnak.*» Ebben a szimbolikában az „*olaj*” az isteni Szellemet jelöli. „*A gyertyatartó*” Jézus Krisztust jövendöli, aki emberi testben elhozza a Lélek fényét a megszentelődésében (= 7) és terjeszti az ismeretét az emberek között, ahogyan a szimbolikus gyertyatartó a benne lévő olaj elégetésével fényt szór. *hét*” váza.

Megjegyzés: A „*hét*” lámpával ellátott „*gyertyatartó*” a középső váza közepén van; ez, mint a hét közepe, a húsvéti hét 4. ^{napja}, az a nap, amelyen Jézus Krisztus engesztelő halálával „*az áldozatot és az áldozatot*” megszüntette, a héber vallási szertartást, összhangban a Dán.9:27-ben megjövendölt isteni terv. A hétlámpás „*gyertyatartó*” tehát prófétai üzenetet is hordozott.

5. vers: „*Ha valaki ártani akar nekik, tűz jön ki a szájából, és megemészti ellenségeit; és ha valaki ártani akar nekik, azt így kell megölni.*»

Itt, akárcsak a Jel. 13:10-ben, Isten megerősíti igaz választottjának, hogy megtiltja, hogy saját magukat büntessenek meg a Bibliát ért károkért és annak okáért. Ez egy olyan cselekvés, amelyet kizárólag magának tart fenn. A gonoszok a teremtő Isten száján fognak kijönni. Isten azonosítja magát a Bibliával, amelyet „*Isten szavának*” nevezünk, így aki árt neki, az közvetlenül támadja őt.

6. vers: „*Hatalmuk van bezárni az eget, hogy ne essen eső próféciaik napjaiban; és hatalmuk van vérré változtatni a vizeket, és mindenféle csapással lecsapni a földre, amikor csak akarják.*»

A Lélek a Bibliában közölt tényekre hivatkozik. Az ő idejében Illés próféta megszerezte Istentől, hogy csak az ő szavára esik eső; előtte Mózes hatalmat kapott Istentől, hogy a vizeket vérré változtassa, és 10 csapással sújtsa le a földet. Ezek a bibliai tanúságtételek annál is fontosabbak, mert az utolsó napokban Isten írott és ihletett szavának megvetése hasonló csapásokkal lesz büntetve, a Jel.16 szerint.

A francia forradalom nemzeti ateizmusa

A sötét fények

7. vers: „*Amikor befejezik tanúságtételüket, a mélyből feljövő fenevad háborút indít ellenük, és legyőzi őket, és megöli őket.*»

A Lélek itt nyilatkoztat ki nekünk, ez egy fontos dolog, amit meg kell jegyeznünk; az 1793-as dátum a bibliai bizonyágtétel végét jelenti, de kinek? A korabeli ellenségeiért, akik üldözték a Bibliát, és elutasították annak isteni tekintélyét a hitet támogató kérdésekben; vagyis az uralkodók, a monarchista arisztokraták, a római katolikus pápai rezsim és annak összes papsága. Ezen a napon Isten elítéli a hamis protestáns hívőket is, akik a gyakorlatban már nem veszik figyelembe tanításait. A Dán 11:34-ben Isten „*képmutatást*” tulajdonít nekik: „*Amikor elesnek, egy kicsit megsegítik őket, és sokan csatlakoznak hozzájuk a képmutatásban.*» A Biblia bizonyágtételének csak az első része készült el, mert 1843-ban újra fontos szerepe lesz azáltal, hogy meghívja a választottakat az adventista próféciaák felfedezésére. A nemzeti ateizmus létrehozása Franciaországban a Bibliát veszi célba, és megpróbálja eltüntetni. A

„guillotine” bőséges, véres használata új „*vadállattá*” teszi, amelynek ezúttal „felemelkedett a *mélységből*”. Ezzel a kifejezéssel, amelyet az 1Mózes 1:2-ben található teremtéstörténetből vettünk át, a Lélek arra emlékeztet bennünket, hogy ha Isten, Teremtője nem létezett volna, nem alakult volna ki élet a földön. A „*mélység*” a lakosoktól megfosztott föld jelképe, amikor „*formátlan és üres*”. Így volt ez „*eleinte*” az 1Móz 1:2 szerint, és így lesz „*ezer évig*”, a világ végén, Jézus Krisztus dicsőséges visszajövele után, ami az a téma, Ezt követi ebben a 11. fejezetben. Ez az összehasonlítás az eredeti káosszal megérdemelt egy olyan köztársasági rezsim számára, amely politikai káoszban és a legnagyobb rendetlenségben születik. Mert a lázadók tudják, hogyan kell egyesülni a pusztításhoz, de nagyon megosztottak abban, hogy milyen formákat kell adni az újjáépítésnek. Ez a bizonyosság azután bemutatja azt a gyümölcsöt, amelyet az emberiség akkor tud megtermelni, ha teljesen el van vágva Istentől; megfosztva jótekonny hatásától.

szakadéknak” nevezi, a teremtő szelleme Földünk eredeti teremtésének kontextusát és állapotát is sugallja. Így a teremtés első napját célozva egy abszolút „sötétségbe” *süllyesztett földet mutat meg nekünk*, mivel abban a pillanatban Isten még egyetlen csillag fényét sem adta a földnek. És ez a gondolat szellemileg összekapcsolja ezt a „*mélységből felemelkedő fenevadat*” a Jelenések 6:12 „*negyedik pecsétjével*”, amelyet „*napfeketeként, mint egy zsákruha*” írnak le. A kapcsolat a Jelenések 8:12-ben található „*4. trombitával*” is megtalálható, amelyet „*a harmadik, a nap, a hold harmadik és a harmadik csillag ütése*” ír le. Ezek a képeken keresztül a Szellem egy különösen „**sötét**” **karaktert** tulajdonít neki. Franciaország azonban ebben a vonatkozásban és ebben a „**sötét**” állapotban dicsőíti szabadgondolkodóit azzal, hogy „**megvilágosodás**” címet ad nekik. Ekkor emlékezünk Jézus Krisztus Máté 6:23-ban idézett szavaira: „*De ha rossz a szemed, egész tested sötétségben lesz. **Ha tehát a benned lévő világoosság sötétség, milyen nagy lesz a sötétség!***» Így a sötét szabad gondolat háborúba indul a vallásos szellem ellen, és ez az új **libertárius szellem** idővel kiterjed majd a nyugati világra... kereszténynek nevezik, és megőrzi gonosz befolyását a világ végezetéig. A francia forradalommal a „sötétség” örökre letelepedett a bűnnel. Mert vele együtt megjelennek a szabadgondolkodás filozófusainak könyvei; ami a Dániel 2-7-8 próféciaiban Görögországot jellemző „bűnhöz” kapcsolja. Ezek az új könyvek versenyezni fognak a Bibliával, és hatalmas mértékben elfojtják azt. Az elítélt „*háború*” tehát mindenekelőtt ideológiai. A forradalom és a második világháború után ez a sötétség a legmagasabb humanizmus aspektusát fogja felvenni, szemben az eredeti intoleranciával, és ezzel szakít vele, de az ideológiai „*háború*” folytatódik. A nyugati emberek késznek lesznek mindent feláldozni ezért a „szabadságért”. Valójában feláldozzák nemzeteiket, biztonságukat, és nem kerülnek el az Isten által tervezett halált.

8. vers: „*És holttestük annak a nagy városnak a terén lesz, amelyet szellemi értelemben Szodomának és Egyiptomnak neveznek, ott is, ahol Urukot keresztrefeszítették.*»

Az idézett „*holttestek*” a „*két tanú*” hullái, akiknek első támadóit is ugyanannak a „*városnak*” a „*terén*” végezték ki. Ez a „*város*” Párizs, és az

idézett „*helyet*” egymás után „XIV. Lajos helynek”, „XV. Lajos helynek”, „place de la Révolutionnak” nevezték el, és a jelenlegi „Concorde” helyet jelöli. Az ateizmus egyetlen vallási formának sem tesz szívességet. A guillotínált áldozatokat pontosan vallási hovatartozásuk miatt verik meg. És ahogy a „4. *trombita*” üzenet tanítja, a célpontok az igazi fény (nap), a hamis kollektíva (hold) és bármely egyéni vallási hírnök (csillag). Ezenkívül bizonyos korrump vallási formákat elfogadnak azzal a feltétellel, hogy megfelelnek a domináns ateizmus normáinak. Egyes papok ezért gúnyolódva kapják a „lefedett” nevet. A Szellem Párizst, a francia fővárost „Sodomához” és „Egyiptomhoz” hasonlítja. A szabadság első gyümölcsei a szexuális túlkapások voltak, amelyeket a hagyományos társadalmi és családi konvenciók felbomlása kísért. Ennek az összehasonlításnak idővel tragikus következményei lesznek. A Lélek azt mondja nekünk, hogy ezt a várost „Sodoma” és „Egyiptom” sorsa fogja elszenvedni, amely Isten számára a bűn és az ellene való lázadás jelképe lett. A fentebb megállapított kapcsolat a „görög” filozófiai „*bűnnel*”, amelyet Dániel 2-7-8-ban elítélnek, itt megerősítést nyer. A görög bűn isteni megbélyegzésének teljes megértéséhez vegyük figyelembe azt a tényt, hogy Pál apostol, aki filozófiai szavakkal próbálta bemutatni az evangéliumot Athén lakóinak, kudarcot vallott, és elűzték a helyről. Ezért marad a filozófiai gondolkodás örökké a teremtő Isten ellensége. Az idő múlásával és a végéig ez a "Párizsnak" nevezett város megőrzi a szexuális és vallási bűn jelképeit, és ezekkel a cselekedetekkel tesz tanúbizonyságot a két névvel való összehasonlítás pontosságáról. A "Párizs" elnevezés mögött a "Parisii" öröksége rejlik, egy szó, amelynek kelta eredetű jelentése "az üstöké", egy drámai prófétai név. A római időkben a hely Ízisz, az egyiptomiak istennője pogány imádóinak fellegháza volt, de egyben Párizs színpadi és cinikus képe is, Trója királyának, az öreg Priamosznak a fia. A gyönyörű Helénával, Menelaosz görög király feleségével történt házasságtörés szerzője lesz a felelős a Görögországgal vívott háborúért. A sikertelen ostrom után a görögök visszavonultak, és egy hatalmas faló maradt a parton. A trójaiak azt hitték, hogy egy görög isten, bevitték a lovat a városba. És az éjszaka közepén, amikor a bor és a lakoma véget ért, görög katonák léptek ki a lovak közül, és kinyitották a kapukat a némán visszatérő görög csapatok előtt; és a város minden lakóját lemészárolták, a királytól a legalacsonyabb alattvalóig. Ez a trójai akció Párizs elvesztését fogja okozni az utolsó napokban, mert figyelmen kívül hagyva a leckét, megismétli hibáit, és területére telepíti ellenségeit, akiket gyarmatosított. A Párizs név felvétele előtt a várost „Lutèce”-nek hívták, ami „bűdös mocsárt” jelent; szomorú sorsának egész programját. Az „Egyiptommal” való összehasonlítás indokolt, hiszen a köztársasági rezsím elfogadásával Franciaország hivatalosan is az első bűnös rezsím a nyugati világban. Ezt az értelmezést a Jelenések 17:3-ban megerősíti a „*fenevad*” „*skarlátvörös*” színe, az utolsó idők monarchikus és köztársasági koalícióinak képe, Franciaország mintájára. Azzal, hogy „*még ott is, ahol Urukot keresztre feszítették*”, a Lélek összehasonlítja a francia ateizmus keresztény hitének elutasítását és a Messiás Jézus Krisztus zsidó nemzeti elutasítását; mert a két helyzet azonos, és ugyanazokat a következményeket, valamint a istentelenség és a gonzság

ugyanazokat a gyümölcseit fogják hozni. Ez az összehasonlítás folytatódik a következő versekben.

Azáltal, hogy fővárosát " *Egyiptomnak* " nevezi, Isten Franciaországot a fáraóval hasonlítja össze, amely az emberi ellenállás tipikus modellje, amely szemben áll az akaratával. Meg fogja őrizni ezt a lázadó álláspontját pusztulásáig. Soha nem lesz bünbánat a részéről. A „ *gonoszt jónak és a jót rossznak* ” nevezve elköveti az Isten által kiszabott legrosszabb bűnöket; ezt „fényeknek” nevezve, az „emberi jogait” megalapozó „sötét” gondolkodókat, akik szemben állnak Isten jogaival. És sok nép utánozni fogja a modelljét, még 1917-ben a hatalmas Oroszország is, amely atomrobbanással pusztítja el a „ *hatodik trombita* ” idején, amit a „Párizsi” név megjövendölt a keltákban . nyelv, ami azt jelenti, hogy „az üstben lévő”. Ezért a végsőkéig képtelen lesz meglátni Istent a megpróbáltatásokban, amelyek tönkreteszik őt egészen az elpusztításáig. Mert célba vette, és addig nem engedi el, amíg nincs többé.

9. vers: „ *Három és fél nap múlva a népek, törzsek, nyelvek és nemzetek közül meglátják holttesteiket, és nem engedik, hogy holttestüket sírba tegyék.* »

Franciaországban a nép 1789-ben belépett a forradalomba, 1793-ban pedig kivégezték királyukat, majd királynőjüket, mindkettőt nyilvánosan lefejezték a város nagy központi terén, amelyeket egymás után „XV. Lajos helynek”, „Place de la Révolutionnak” neveztek. jelenleg „place de la Concorde”. Azzal, hogy " *három és fél napot* " tulajdonít a pusztító akció idejének, úgy tűnik, hogy a Szellem magában foglalja a valmyi csatát, ahol 1792-ben a forradalmárok szembeszálltak és legyőzték az európai királyságok királypárti seregeit, akik megtámadták a republikánus Franciaországot, beleértve Ausztriát is. Marie Antoinette királynő származási családjából. Ahhoz, hogy megértsük ennek a gyűlöletnek az eredetét, észben kell tartanunk, hogy a pápai-királyi koalíció 1260 éven át tartó mindennemű visszaélése végül felbosszantotta a kizsákmányolt, rosszul bánt, üldözött és teljesen tönkretett francia népet. Lajos utolsó két uralkodása Figyelem ! A Köztársaság nem áldás és nem is lesz Franciaország számára. Vége végéig, ötödik alakjában viseli Isten átkát, és ő maga követi el azokat a hibákat, amelyek bukását okozzák. Ez a vérszomjas rezsim eredetétől fogva az „emberi jogok” és a humanizmus országa lesz, amely végül megvédi a bűnösöket, és igazságtalanságai révén meghiúsítja az áldozatot. Sőt ellenségeit is szívesen fogadja, és a területére telepíti, a legrosszabbig utánozva a trójai város híres példáját, amely a görögök által hagyott faló bemutatásáról híres, amint azt korábban láthattuk.

10. vers: „ *És miattuk örvendeznek és ujjonganak a föld lakói, és ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötörte a föld lakóit.* »

Ebben a versben a Lélek azt az időt célozza meg, amikor a francia filozófiai gonoszság, mint az üszkösödés vagy a rák, terjedni fog és járványként terjed más nyugati nemzetekben. „Az idők jelét” a „ *6. pecséttel* ” ^{jelöli}; ahol a „ *nap feketévé válik, mint egy zsák lószőr* ”: a Biblia fénye eltűnik, elfojtják a szabadgondolkodók filozófiai könyvei.

A spirituális olvasatban a „ *mennyek birodalmának polgáraival* ” ellentétben, amely Jézus választottait határozza meg, a „ *föld lakói* ” az amerikai protestánsokat és általánosabban Isten és igazsága iránt lázadó embereket jelölik.

Az európai és még több amerikai királyság népe Franciaország felé néz. Ott egy nép szétzúzza monarchiáját és a katolikus keresztény vallást, amely a Bibliát olvasó népet, a „ két tanút ” a „ pokol ” „ kínjaival ” fenyegeti; valódi „ kínok ”, amelyek azonban csak az utolsó ítéletre vannak fenntartva, hogy megsemmisítsék a hamis vallásos embereket, akik maguk is megtévesztően alkalmazzák ezt a fajta fenyegetést, a Jel. 14:10-11 szerint. A külföldiek is, akik ugyanezen visszaélések áldozatai Franciaországon kívül, remélik, hogy hasznot húzhatnak ebből a kezdeményezésből. Ez annál is inkább így van, mivel a világban XVI. Lajos francia támogatásával néhány évvel korábban az új Észak-Amerikai Egyesült Államok függetlenné vált, megszabadulva Anglia uralma alól. A szabadság mozgásban van, és hamarosan sok embert elnyer majd. E barátság jeleként „ ajándékokat küldenek egymásnak ”. Az egyik ilyen ajándék a francia ajándék volt az amerikaiaknak: a „Szabadság-szobor”, amelyet 1886-ban állítottak fel egy New Yorkkal szembeni szigeten. Az amerikaiak viszonzták a gesztust azzal, hogy felajánlottak neki egy másolatot, amelyet 1889-ben állítottak fel Párizsban, egy szigeten a Szajna közepén, az Eiffel-torony közelében. Isten ezt a fajta ajándékot célozza meg, amely felfedi a megosztást és a cserét, amely **a túlzott szabadság** átkát jelenti, amelynek célja, hogy figyelmen kívül hagyja szellemi törvényeit.

11. vers: „ És a három és fél nap múlva beléjük szállt az Istentől való élet szelleme, és lábukra álltak; és nagy félelem támadta azokat, akik látták őket. »

1792. április 20-án Franciaországot Ausztria és Poroszország fenyegette, és 1792. augusztus 10-én megdöntötte királyát, XVI. Lajost. A forradalmárok 1792. szeptember 20-án győztek Valmyban. XVI. Lajos királyt 1793. január 21-én guillotínálták. Robespierre diktátort és barátait sorra giljotinozták 1794. július 28-án. Az „egyezményt” 1795. október 25-én a „Directory” váltotta fel. Az 1793-as és 1794-es két „terror” együtt mindössze egyetlen évig tartott. 1792. április 20. és 1795. október 25. között egészen pontosan ezt a „ három és fél napos ” időszakot találok megjósoltnak vagy „három és fél” valós évnek. De úgy gondolom, hogy az időtartam lelki üzenetet is hordoz. Ez az időszak fél hetet jelent, ami utalást jelenthet Jézus Krisztus földi szolgálatára, amely pontosan „három és fél prófétai napig tartott”, és a Messiás Jézus Krisztus halálával ért véget. A Lélek a Bibliával hasonlítja össze a cselekvését, annak „ két tanújával ”, akik szintén cselekedtek és tanítottak, mielőtt megégették a párizsi Place de la Révolutionon. Ezzel az összehasonlítással a Bibliát, ezt a hitet Jézus Krisztussal azonosítjuk, aki benne van ismét keresztre feszítve és „ átszúrva ”, ahogyan a Jel 1:7 jelzi. A vérontás özöne végül megrémítette a franciákat. Továbbá, miután kivégezték a Vérszomjas Kongresszus vezetőjét, Maximilien Robespierre-t, valamint barátait, Couthont és Saint-Just-ot, az összefoglaló és szisztematikus kivégzések abbamaradtak. Isten Lelke felébresztette az emberek lelki szomjúságát, és a vallásgyakorlás ismét törvényessé és mindenekelőtt szabaddá vált. Újra megjelent az üdvözítő „istenfélelem”, és ismét megnyilvánult az érdeklődés a Biblia iránt, de a világ végezetéig filozófiai könyvek fognak küzdeni ellene, amelyeket olyan szabadgondolkodók írtak, akiknek a görög modellje van az élen. Minden forrása különféle formáit.

12. vers: „ És hangot hallottak az égből, amely ezt mondta nekik: Gyertek fel ide! És felmentek a mennybe a felhőben; és ellenségeik látták őket. »

két tanúra ” vonatkozik 1798 után.

A Jézussal való összehasonlítás folytatódik, mert őt látták választottai (Illés próféta után) felemelkedni a mennybe tekintetük előtt. De az utolsó idők választottjai is ugyanígy járnak el. Az ellenségeik is látni fogják őket a felhőben felszállni a mennybe, ahol Jézus magához vonzza őket. Az a támogatás, amelyet Isten az ő ügyének ad, ugyanaz Jézus Krisztusnak, az ő választottjának, és a francia forradalommal összefüggésben az 1798 utáni Bibliának . A megjövendölt „1260 napos” év végének megerősítésére 1799-ben VI. Pius pápa Valence-sur-Rhône börtönében halt meg, így 1843-44 és 1994 között lehetővé vált egy hosszú, 150 éves békeidőszak, amelyet „öt hónap” formájában megjövendöltek Apo-ban.9 : 5-10 . Lajos halála, a monarchia megszűnése és egy fogoly pápa halála halálos csapást mér a „ *tengerből felemelkedő fenevad* ” vallási türelmetlenségére (Jel.13:1-3). A Direktórium Konkordátuma begyógyítja a sebeit, de már nem részesül a megsemmisült királyi támogatásból, többé nem üldözi a vég idejéig, amikor a protestáns intolerancia megjelenik a „Földből feltámadt fenevad” néven Apóban . 13:11.

13. vers: „ *Abban az órában nagy földrengés volt, és a város tizede leomlott; hétezer ember halt meg ebben a földrengésben, a többiek megijedtek és dicsőséget adtak a menny Istenének.* »

Ebben a korszakban (*ebben az órában*) szellemi formában megvalósult az a „földrengés”, amelyet már az 1755-ös lisszaboni beteljesülés megjövendölt, az Apo. 6:12 „ *hatodik pecsétje* ” témájában . Isten Lelke szerint Párizs városa lakosságának „ *tizedét* ” elveszítette. De egy másik jelentés is vonatkozhat a Dán 7:24 és Jelenések 13:1 szerint, a „ *tízszarvú* ” vagy a római pápai katolicizmusnak alávetett nyugati keresztény királyságok tizedik részére . Franciaország, amelyet Róma a római katolikus egyház "legidősebb lányának" tartott, az ateizmusba esett, megfosztotta támogatásától, és odáig jutott, hogy megsemmisítette tekintélyét. A 4. ^{trombita} felfedte: „ *a nap harmadik része sűjtött* ”; a „ *hétezer ember életét vesztette ebben a földrengésben* ” üzenet megerősíti a dolgot azzal, hogy: vallásos „ *férfiak* ” (*hét*: az akkori vallási megszentelődés) sokasága (*ezer*) halt meg ebben a társadalmi politikai földrengésben.

14. vers: „ *A második jaj elmúlt. Íme, gyorsan eljön a harmadik jaj* ”.

Így az intenzív vérontás felélénkítette az istenfélelmet, és a „terror” megszűnt, helyét I. Napóleon birodalma vette át, a „ ^{sas} ” az utolsó három „ *trombitát* ”, három „ *nagy szerencsétlenséget* ” hirdette. » a lakosok számára. a Földről származó. Tekintettel arra, hogy a bejelentés az 1789-től 1798-ig tartó francia forradalmat követi, a 14. versben neki tulajdonított „ *második szerencsétlenség* ” nem érintheti közvetlenül. De a Lélek számára ez a módja annak, hogy elmondja nekünk, hogy a francia forradalom új formája jelenik meg közvetlenül Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérése előtt. A Jelenések 8:13 szerint azonban a „ *második jaj* ” egyértelműen a ^{6. témát érinti.} A Jel.9:13 *trombitája* pontosan „ *megöli az emberek egyharmadát* ”, mielőtt Jézus Krisztus visszatér, hogy megbosszulja szent hűséges szolgálóinak igazságtalan elítélését azáltal, hogy kiirtja halálos ellenségeiket, az utolsó lázadókat. Megérthetjük, hogy a francia forradalmárok által okozott mézszárláshoz hasonlóan Isten megszervezi a harmadik világháború lemezszárlását, ezúttal nukleáris, amely jelentősen csökkenti a Föld

lakosságának számát, mielőtt felszámolná. eredeti „mélység” megjelenése, Jézus Krisztus végső pusztító beavatkozása után.

második jaj” kettős jelentése szellemi okokból köti össze a *negyedik trombitát* a *hatodikkal*. A Jelenések könyvének szerkezete két részre osztja a keresztény korszak idejét. Az elsőben a „*szerencsétlenség*” az 1844 előtt, a másodikban pedig az 1844 után, közvetlenül a világvége előtt büntetett bűnösöket bünteti. Nos, a két büntető cselekmény ugyanazt a jelentést adja, amit Isten negyedik büntetésének ad a 3Mózes 26:25-ben: „*Elküldöm a kardot, amely megbosszulja szövetségemet.*” Az első büntetés azokat az embereket sújtotta, **akik nem vették át** a reformáció üzenetét, a Jézus által választott munkáját, a második pedig azokat, akik nem válaszoltak Isten követelésére, hogy 1843-tól **fejezzék be ezt a reformációt.** amelyet Isten megépít ebben az állandó reformációban, egészen addig az óráig bemutatjuk, amikor a kegyelem ideje véget ér.

Ha felvesszük azokat a dolgokat és cselekedeteket, amelyeket Isten az 1789 és 1795 közötti francia forradalom embereinek tulajdonított, megtaláljuk azokat, amelyeket az utolsó idők nyugati embereinek tulajdonít. Ugyanazt a megvetést, istentelenséget és gyűlöletet tapasztaljuk a vallási szertartásokkal és az azokat tanítókkal szemben; viselkedés, amely ezúttal a tudomány és a technológia rendkívüli fejlődésének eredménye. A béke éveiben az ateizmus és a hamis vallás uralta a nyugati világot. Istennek tehát jó oka van arra, hogy ebben a témában kettős olvasatot ajánljon nekünk; a „*túlélők*” viselkedése, ami a fő különbséget tette a forradalmi korszak és az emberiség utolsó napjainak tudományos ideje között. Hogy világosabb legyen, a Jel. 11:11-13 szerint az első olvasat „*túlélői*” a „*negyedik trombitával*” „*megbántak*”, míg a „*hatodik trombitával*” foglalkozó második olvasat „*túlélői*” *megettértek . nem*”, a Jel.9:20-21 szerint.

A harmadik „nagy jaj” (a bűnösöknek): Krisztus, az Igazságtevő dicsőséges visszatérése

15. vers: „*Megszólalt a hetedik angyal. És hangos szózatok hallatszottak a mennyben, mondván: A világ országai a mi Urunknak és az ő Krisztusának vannak bízva; és uralkodni fog örökkön-örökké.* »

A fejezet utolsó témája a „*hetedik trombita*”, amely – emlékeztetlek – azt a pillanatot jelöli, amikor a láthatatlan teremtő Isten láthatóvá teszi magát ellenségei szemében, megerősítve az Apo.1:7-et: „*Íme, eljön a felhők és minden szem látni fogja; még azok is, akik átszúrták.*” „*Azok, akik átszúrták őt*”, akik átszúrták Jézust, az ellenségei a keresztény korszak minden időszakában, beleértve az utolsókat is. Átszúrták, üldözték hűségese tanítványait, akikről így nyilatkozott: „*Amennyiben ezeket tetted eggyel a legkisebb testvéreim közül, velem tetted* (Mt.25:40).” Az égből hangos hangokat emelnek az esemény ünneplésére. Ők azok a mennyország lakói, akik már kifejezték magukat, hogy megünnepeljék az ördögnek és démonainak a mennyből való kiűzését a győztes Krisztus által, akit „*Mihálynak*” neveznek a Jel. 12:7-12-*ben*. Jézus Krisztus megválasztotta, felszabadította és győzedelmeskedik. A földi bűn története megszűnik, mert nincsenek bűnösök, akiket az isteni Krisztus szája pusztított el. Az ördög, Jézus szerint „*e világ fejedelme*”, elveszti az Isten által elpusztított

bűnös világ birtokát. Még ezer évig marad a pusztta földön anélkül, hogy bárkinek is kárt okozna, miközben az utolsó ítéletkor teljes kiirtását várja az összes többi bűnösrel együtt, akiket Isten feltámaszt erre a célra.

A Jézus Krisztus vére által megváltott választottak nagy mennyei boldogsága

16. vers: „ *A huszonnégy vén pedig, akik Isten előtt ültek trónusaikon, arcra borulva imádták Istent.* ”

A választottak bejutottak Isten celesztiális királyságába, trónokon ülve Isten színe előtt, uralkodni fognak vagy ítélni fognak a gonoszok felett a Jel.20:4 szerint. Ez a vers felidézi a megváltottak mennyei kezdetének kontextusát a Jelenések 4-ben. Ez a vers bemutatja azt a formát, amelyet Isten igaz imádatának fel kell vennie. A leborulás, a térdelés, arccal lefelé, az Isten által legitimált forma.

17. vers: „ *Mondván: Hálát adunk neked, mindenható Istenünk, aki vagy és aki voltál, hogy birtokba vetted nagy hatalmadat, és birtokba vetted országodat.* »

A megváltottak megújítják köszönetüket, és leborulnak Jézus Krisztus, „ *a mindenható Isten előtt, aki van és aki volt* ” „ és aki eljött ”, ahogyan a Jelenések 1:4 hirdette. „ *Megragadtad nagy hatalmadat* ”, amelyről lemondta, hogy megmentsd választottaidat, és haláloddal engesztelted bűneik árát „ *bárány* ” szolgálatodban; „ *Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit.* ” Ön „ *birtokba vette királyságát* ”; a javasolt szövegkörnyezet valóban az, ahol a Szellem elragadta Jánost a Jelenések 1:10-ben; Krisztus földi gyülekezetének története a múlté. Ebben a szakaszban a „ *hét gyűlés* ” a választott tisztviselők mögött áll. Jézus uralma, a választottak hitének reményének tárgya valósággá vált.

18. vers: „ *Haragudtak a nemzetek; és eljött a te haragod, és eljött az idő, hogy ítélj a halottak felett, hogy megjutalmazd szolgálóidat, a prófétákat, a szenteket és a nevedet félőket, kicsiket és nagyokat, és elpusztítsd azokat, akik a földet pusztítják.* »

Ebben a 18. versben nagyon hasznos információkat találunk a megjövendőlt események sorrendjéről. A ⁶ trombitát megöltek – az emberek egyharmada " *A nemzetek ingerültek voltak* ", és a szemünk előtt, 2020-2021-ben ennek az irritációnak az okait látjuk: a Covid-19-et és az okozott gazdasági tönkretételt, az iszlám agressziót, és azonnal az orosz offenzívát. szövetségeseivel. E szörnyű és pusztító konfliktus után, miután a „ *föld vadállata* ”, vagyis az amerikai és európai túlélők protestáns és katolikus koalíciója kihirdette a vasárnapi törvényt, Isten kiöntötte rájuk „ *haragjának hét utolsó csapását* ”. Rev.16. A hetedik idején Jézus megjelent, hogy megmentsse választottait és elpusztítsa az elesetteket. Aztán jön a hetedik évezred „ *ezer évére* ” *készült program.* A mennyben, a Jelenések 4:1 szerint, megtörténik a gonoszok ítélete: „ *és eljött a halottak ítéletének ideje* ”. A szentek megkapják jutalmukat: az örök életet, amelyet Jézus Krisztus ígért választottainak. Végül megkapják a hajnalcsillagot és a koronát, amelyet a hit harcában győztesnek talált választottaknak ígértek: „ *megjutalmazni szolgálókat, a prófétákat* ”. Isten felidézi itt a prófécia fontosságát minden korban (2Pét.1:19 szerint) és különösen az utolsó napokban. „ *A szentek és azok, akik félik nevedet* ” azok, akik pozitívan reagáltak a Jelenések 14:7-13 három angyalának üzenetére; amelyek közül az első

felidézi azt a bölcsességet, amely abban áll, hogy féljük őt, engedelmeskedünk neki, és nem vitatjuk parancsolatait, mondván: „Féljétek az Istent, és adjatok neki dicsőséget”, a teremtő Isten szempontjából, „mert eljött ítéletének órája, és imádjátok azt, aki teremtette az eget, a tengert, a földet és a vizek forrásait.”

19. vers: „És megnyílt az Isten mennyei temploma, és megjelent a frigyládája az ő templomában. És lőn villámlás, hangok, mennydörgés, földrengés és nagy jégeső.»

A Jelenések könyvében felidézett összes téma isteni Urunk, Jézus Krisztus dicsőséges visszatérésének e történelmi pillanata felé közelít. Ez a vers azt a kontextust célozza meg, ahol a következő témák teljesülnek és zárulnak:

Rev.1: Adventizmus:

4. vers: „János a hét gyülekezetnek, amely Ázsiában van: Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, aki volt és aki eljövendő, és a hét lélektől, aki trónja előtt van.

7. vers: „Íme, a felhőkkel jön. És minden szem meglátja, még azok is, akik átszúrták; és a föld minden törzse gyászolni fog miatta. Igen. Ámen!»

8. vers: „Én vagyok az alfa és az ómega, ezt mondja az Úr Isten, aki van, aki volt és aki eljövendő, a Mindenható.»

10. vers: „Lélekben voltam az Úr napján, és hangos hangot hallottam magam mögött, mint a trombitaszót.»

laodiceai” korszak vége (= megítélt nép).

Jel.6:17: Isten haragjának nagy napja a lázadó emberek ellen, mert eljött haragjának nagy napja, és ki állhatna meg?»

Apo.13: „a fenevad, amely feltámad a földről” (protestáns és katolikus koalíció) és vasárnapi törvénye; 15. vers: „És megadatott neki, hogy életre keltse a fenevad képét, hogy a fenevad képmása beszélhessen, és akik nem imádják a fenevad képmását, azokat megölik.»

szüret” (a világvége és a kiválasztottak elragadtatása) és a „szüret” (a hamis pásztorok lemészárlása az elcsábított és megtévesztett követőik által) két témája.

Jel.16: 16. vers: „A csata nagy napja, Armageddon”

Isten közvetlen és látható beavatkozásának kulcsképletét : „voltak villámok, hangok, mennydörgések, földrengés”, amelyet a Jel 4:5 és 8:5 már idéz. De itt a Lélek hozzáteszi: „és erős jégeső”; egy „je geső”, amellyel a „hét utolsó csapás” közül a **hetedik témája a Jelenések 16:21-ben véget ér.**

Jézus Krisztus visszajövetelének kontextusát ezért az utolsó adventista téma fémjelzi, amely ezúttal 2030 tavaszán hozza el a választottak számára felajánlott igazi üdvösséget, amelyet Jézus Krisztus kiontott vére nyer el. Ez az órája, hogy szembeszálljon a lázadókkal, akik arra készülnek, hogy megöljék választottjait, akik elutasítják a római vasárnapot, és hűségesek az Isten által megszentelt szombathoz a világ teremtésének első hetétől kezdve. A 6. Jelenések „hatodik pecsétje” szemlélteti ezeknek a lázadóknak a viselkedését és

megdöbbenését, amelyet az Úr az áldott és szeretett választottai szándékos népirtása során fogott el. A nézeteltérés témája ebben a 19. versben felvetődik. Ez az isteni törvényre vonatkozik, amelyet a sátor és a héber „ templom ” legszentebb helyén lévő „tanúságlárában” őriznek. A bárka csak azért köszönheti tekintélyét és igen magas szentségét, mert benne vannak a törvénytáblázatok, amelyeket maga Isten ujjá vésett, személyesen, Mózes, hűséges szolgája jelenlétében. A Biblia lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, mi okozza a lázadók terrorját Jézus Krisztus visszatérésekor. Mert az 50. zsoltár 1–6. versei ezt hirdetik:

„ Aszáf zsoltár. Isten, Isten, YaHWéH beszél, és megidézi a Földet, a nap felkeltétől a napnyugtáig. Sionból, tökéletes szépség, Isten ragyog. Jön, Istenünk, nem marad csendben; **előtte emésztő tűz, körülötte heves vihar** . Felkiált az egekhez és a földhöz, **hogy ítélje meg népét** : Gyűjtsétek hozzám hűségeseimet, akik áldozattal szövetséget kötöttek velem! - És az egek hirdetik az ő igazságát , mert Isten az, aki bíró. »

A rémület közepette a lázadók látni fogják Isten tízparancsolata közül a negyedik szövegét az égen tűz betűkkel. És ezen az isteni cselekvésen keresztül megtudják, hogy Isten az első és a „ második halálra ” ítéli őket.

A „ hetedik trombita ” témának ez az utolsó verse felfedi és megerősíti, hogy Isten milyen fontosságot tulajdonít a lázadó hamis kereszténység által megtámadott törvényének. Az isteni törvényt a törvény és a kegyelem állítólagos ellentétének ürügyén lekicsinyelték. Ez a hiba a Pál apostol leveleiben megfogalmazott szavak félreolvasásából ered. Tehát itt világos és egyszerű magyarázatokkal oszlatom el a kétséget. A Róma 6-ban Pál a „ törvény alatt állókat ” a „ kegyelem alatt állókkal ” csak az új szövetség kezdetének korának összefüggései miatt állítja szembe. A „ törvény alatt ” formulával a régi szövetség zsidóit jelöli, akik megtagadják a Jézus Krisztus tökéletes igazságosságán alapuló új szövetséget. Az új szövetségbe belépő választott tisztségviselőket pedig a „ törvénnel ” formulával jelöli meg. Mert ez a kegyelem által hozott jótékonyosság, amelynek nevében Jézus Krisztus a Szentlélekben segíti választottját, és megtanítja őt a szent isteni törvény szeretetére és engedelmességére. Azáltal, hogy engedelmeskedik neki, akkor „ a törvénnel ” van , és „ kegyelem alatt ” lévén, *nincs* „ törvény alatt ” sem . Ismét emlékeztetek arra, hogy Pál azt mondja az isteni törvényről, hogy az „ szent, és a parancsolat igazságos és jó ”; amit megosztok vele Jézus Krisztusban. Míg Pál elítéli a bűnt, megpróbálva meggyőzni olvasóit arról, hogy többé nem szabad vétkezniük, amíg Krisztusban vannak, a modern lázadók az ő szövegeit arra használják fel, hogy ellentmondjanak neki, és Jézus Krisztust, akiről azt állítják, a „bűn szolgájaként” tették . 321. március 7. Miközben Pál kijelentette a Gal.2:17-ben: " De miközben Krisztus által igyekszünk megigazulni, ha mi magunk is bűnösnek találódnánk , vajon Krisztus a bűn szolgája lenne? Messze attól ! » Vegyük észre a precizitás fontosságát, » távolról sem ", amely elítéli a hamis modern keresztény lázadó hit vallási felfogását, és ez 321. március 7-e óta, amikor a római " **bűn** " **bekerült a nyugati és a keleti keresztény hitbe egy pogány római császár,** ¹ Konstantin felhatalmazása alapján .

hetedik trombita ” szövegkörnyezetében véget ér az első hatezer év, amelyet Isten a földi választottak kiválasztására szentelt, hétezer éves tervében.

Ezután kezdődik a hetedik évezred, vagyis a Jelenések 20 „ezer éve”, amelyet a lázadók mennyei ítéletének szentelnek a Jézus Krisztus által megváltott választottak által, a Jelenések 4. témája.

Jelenések 12: A nagy központi terv

**A nő – A római agresszor – A nő a sivatagban – Zárójel: harc a mennyben –
A nő a sivatagban – A reformáció – Ateizmus
Az adventista maradék**

A győztes asszony, Krisztus menyasszonya, Isten Báránya

1. vers: „*Nagy jel jelent meg az égen: napba burkolózó asszony, lába alatt a hold, fején tizenkét csillagból álló korona.* »

Itt is több téma követi egymást több festményben vagy jelenetben. Az első táblázat a Kiválasztott Gyülekezetet szemlélteti, amely az Ef.5:23 szerint egyedüli Feje, Jézus Krisztus győzelméből részesül. A „nő” jelképe alatt Krisztus „menyasszonyát” beburkolja a Mal.4:2-ben megjövendőlt „igazság napja”. Kettős alkalmazás esetén a „hold” a sötétség szimbóluma „lába alatt”. Ezek az ellenségek történelmileg és időrendi sorrendben a régi szövetség zsidói, az új szövetség bukott keresztényei, katolikusai, ortodoxai, protestánsai és adventistái. Fején a „tizenkét csillagból álló korona” az Istennel való szövetségben aratott győzelmét szimbolizálja, a 7, az emberrel, az 5, a 12-es szám jelentése.

Az üldözött nő a végső győzelem előtt

2. vers: „*Gyerekes volt, és vajúdva és vajúdva kiáltott.* »

A 2. versben a „születési fájdalmak” azt a földi üldözést idézik, amely megelőzte a mennyei dicsőség idejét. Ezt a képet használta Jézus a János 16:21-22-ben: „Az asszony, amikor szül, szomorkodik, mert eljött az ő órája; de amikor megszülte a gyermeket, már nem emlékszik a szenvedésre, mert öröme támadt abban, hogy férfi született a világra. Ezért most ti is szomorúak vagytok; de újra látlak, és örülni fog a szíved, és senki sem veszi el tőled örömedet. »

A pogány nőüldöző: Róma, a nagy birodalmi város

3. vers: „És még egy jel jelent meg az égben; és íme, egy nagy vörös sárkány volt, hét feje és tíz szarva, és a fején hét diadém. »

A 3. vers azonosítja üldözőjét: természetesen az ördögöt, de testes földi hatalmakon keresztül cselekszik, akik üldözik a választottakat, akarata szerint. Akciójában két egymást követő stratégiát alkalmaz; a „sárkányé” és a „kígyóé”. Az első, a „sárkányé” a pogány birodalmi Róma által alkalmazott nyílt támadás. Így megtaláljuk azokat a szimbólumokat, amelyeket már láthattunk a Dan.7:7-ben, ahol Róma megjelent egy negyedik szörnyű állat megjelenésében, „tíz szarvával”. A pogány összefüggést megerősíti a „diadémák” jelenléte, amelyeket itt a „hét fejen” helyeztek el, amely az Apo.17 szerint a római város jelképe. Ez a pontosság megérdemli figyelmünket, mert minden alkalommal, amikor ezt a képet bemutatjuk, jelzi számunkra a „tiarák” elhelyezkedését, a megjövendölt történelmi kontextust.

A nők vallási üldözője: Pápai Katolikus Róma

4. vers: „Farka elrángatta az ég csillagainak egyharmadát, és a földre vetette. A sárkány a szülni készülő asszony elé állt, hogy felfalja gyermekét, amikor az szült. »

vessző” címmel, hogy „42 hónapig tapossa lábával a szent várost”.

Dánielnél a Római Birodalom „tíz szarvát” a pápai „kis szarvnak” kellett felváltania (538-tól 1798-ig). Ezt az egymásutániságot megerősítjük itt a Jel.12-ben, a 4. versben.

A „farkok” kifejezés, amely a hamis prófétanő Jezabel” (Jel.2:20) szemlélteti a hamis keresztény pápai vallású Rómának ezt az egymásutánját. A Dan.8:10-ben idézett vád itt megújul. Trükkeinek és csábításainak áldozatait, méltóan a Genézis „kígyójához”, lábbal tiporják a „menny csillagai” jelképe alatt, vagy „a mennyek országának polgárai” cím alatt, amelyet Jézus a tanítványainak tulajdonít. „A harmadik fél belerángat a bukásba.” A harmadikat nem szó szerinti jelentése miatt idézik, hanem, mint a próféciákban mindenhol, a tesztelt keresztények számának fontos részeként. Az áldozatok ezt az arányt akár egyharmaddal is meghaladhatják.

5. vers: „Fiút szült, aki vasvesszővel fog uralkodni minden nemzetben. És az ő gyermekét elragadta Isten és az ő trónja. »

Kettős alkalmazásban a prófécia felidézi, hogyan küzdött az ördög a Messiás ügyéért születésétől egészen győzelmes haláláig. De ez a győzelem az elsőszülötté, aki után minden kiválasztottjának sikerül folytatnia ugyanazt a küzdelmet a végső győzelemig. Abban a pillanatban, megkapva egy égitestet, megosztják vele a gonoszok ítéletét, és ott van, hogy együtt „vasvesszővel

legeltetik a nemzeteket ", amely ítéletet ad a " kínok" az utolsó ítélet második halála . Krisztus és választottjainak tapasztalata egyetlen közös élménnyé olvad össze, és az „Istenhez és trónjára felvett gyermek ”, tehát a mennybe, képe a választottak földi „szabadulása”. 2030-ban, a bosszúálló Krisztus visszatérésekor fog megvalósulni. Megszabadulnak a „fájdalmaktól szülés .” A gyermek a sikeres és győztes hiteles keresztény megtérés szimbóluma.

6. vers: „ Az asszony pedig a pusztába menekült, ahol Isten által készített hely volt, hogy ott táplálkozzon ezerkétszázhatvan napig. »

Az üldözött Gyűlés békés és lefegyverzett, egyetlen fegyvere a Biblia, Isten szava, a Lélek kardja, csak támadói elől menekülhet. A 6. vers felidéz az üldöző pápai uralkodás idejét prófétai „ 1260 napra ”, vagyis 1260 valós évre az Ezé.4:5-6 kódex szerint. Ez az időszak a keresztény hit számára a fájdalmas megpróbáltatások ideje, amit a „ sivatag ” szó említése sugall, ahol „Isten vezeti”. Így osztozik a Jelenések 11:3 „ két tanújának ” szenvedésében . A Dán 8:12-ben ezt az isteni mondatot így fogalmazták meg: „ a hadsereget az örökösökkel együtt adták ki a bűn miatt ”; azt a bünt, amelyet a szombati pihenőnap tiszteletének feladása követett el 321. március 7. óta.

Zárójel nyitása: harc az égen

7. vers: „ És háború volt a mennyben. Mihály és angyalai harcoltak a sárkány ellen. És a sárkány és angyalai harcoltak ,

A szentek bejelentett elragadtatása magyarázatot érdemel, amelyet a Lélek egyfajta zárójelben ad elénk. Ez Jézus Krisztusnak a bűn és a halál felett aratott győzelme miatt válik lehetővé. Ezt a győzelmet a feltámadása után megerősítették, de a Lélek itt feltárja előttünk, milyen következményekkel járt a menny lakói számára, akik mind a mai napig démonokkal és magával a Sátánnal dörgölöztek.

Nagyon fontos : ez az emberi szem számára láthatatlan égi konfliktus rávilágít azoknak a rejtélyes szavaknak a jelentésére, amelyeket Jézus mondott, amikor a földön volt. A János 14:1-3-ban Jézus ezt mondta: „ Ne nyugtalankodjék a ti szívetek. Higgy Istenben, és higgy bennem. Sok kúria van Atyám házában. Ha nem, akkor megmondtam volna. **Helyet készíték neked** . És amikor elmegyek és **helyet készíték nektek** , újra eljövök, és magamhoz veszek benneteket, hogy ahol én vagyok, ti is ott legyetek. » Ennek a „ **helynek** ” az „ előkészítésének ” adott jelentése a következő versben jelenik meg.

8. vers: „ De nem voltak erősek, és **helyük** nem volt többé a mennyben. »

Ennek az égi háborúnak semmi köze földi háborúinkhoz; nem okoz azonnal halált, és a két szembenálló tábor nem egyenlő. A nagy teremtő Isten, aki „ Mihály ” arkangyal aláztos és testvéri aspektusában mutatkozik be, egyúttal a mindenható Isten, aki előtt minden teremtményének le kell borulnia és engedelmeskednie kell. A Sátán és démonai azok a lázadó teremtmények, akik csak kényszer hatására engedelmeskednek, végül pedig nem tudnak ellenállni és engedelmeskedni kényszerülnek, amikor a nagy Isten mindenhatóságával kiűzi őket a mennyből. Földi szolgálata során Jézust félték a gonosz angyalok, akik engedelmeskedtek neki, és tanúbizonyságot tettek arról, hogy ő valóban az isteni terv „ Isten Fia ”, így nevezték ki őt.

Ebben a versben a Lélek kimondja: „ *Nem találták többé a helyüket a mennyben* ”. Ezt a „ *helyet* ”, amelyet a mennyei lázadók foglaltak el Isten országában, fel kellett szabadítani, hogy ez a mennyei királyság „megtisztulhasson” és „*felkészülhessen*” Krisztus választottjainak fogadására a földi lázadók elleni utolsó csatájának napján, eljövetele alatt. dicsőségben. Ilyenkor, ha választottait magával viszi, „ mindig vele lesznek, bárhol is legyen ”, vagy a megtisztult égbolton „*felkészültek*” fogadásukra. A föld egy része ekkor olyan pusztaság lesz, mint amelyet a „ *mély* ” szó prófétál az 1Móz 1:2 óta. Ennek a harcnak a fényében az isteni üdvözítő projekt megvilágosodik, és tervének minden kulcsszava felfedi a jelentését. Ez a helyzet a Zsid.9:23-ban idézett versekkel: „ *Ez tehát szükséges volt, mivel a képek a mennyei dolgokat ily módon kellett megtisztítani, akár maguk a mennyei dolgok is kiválóbbak voltak-e ezeknél áldozatok által.* » Így a szükséges „ kiválóbb áldozat ” a Jézus nevű Messiás önkéntes halála volt, akit választottai bűneinek engesztelésére ajánlottak fel, de mindenekelőtt azért, hogy teremtményei és önmaga számára törvényes jogot szerezzenek az elítélésre. halálra az égi és földi lázadók. Ily módon „ *tisztult meg* Isten mennyei *szentélye* ”, először, majd a győztes Krisztus visszatérésekor sorra kerül a föld, amelyet „*lábának zsámolyának*” jelöl, *de nem „lábának zsámolyának” szentély*” az Iz.66:1-2-ben: „ *Ezt mondja az ÚR: Az ég az én trónusom, és a föld az én lábam zsámolya. Milyen házat építhetne nekem, és milyen helyet adna nekem lakni? Mindezeket az én kezem készítette, és mind létrejött, mondja az Úr. Ő az, akire nézek: a szenvedőre, aki lélekben gyenge, arra, aki féli az én ígémet.* » ; vagy az Ezék.9:4 szerint „ *azokra, akik sóhajtoznak és nyögnek az utálatosságok miatt* ”.

9. vers: „ *És kiűzték a nagy sárkányt, a régi kígyót, akit ördögnek és sátánnak hívnak, aki az egész földet megtéveszti: a földre vetették, és vele együtt az angyalai is.* »

Az égi lények voltak az elsők, akik részesültek a győztes Krisztus lelki megtisztulásából. Kiűzte a mennyből az ördögöt és angyali démonait, akik kétezer éven át voltak „ *vetve* ” a földön. Az ördög tehát ismeri az „*időt* ”, amely még hátra van számára személyesen és démonai számára, hogy fellépjenek a kiválasztott szentek és az isteni igazság ellen.

Megjegyzés: Jézus nemcsak Isten jellemét tárta fel az emberiség előtt, hanem bemutatta ezt a félelmetes jellemet is, az ördögöt, akiről a régi szövetség keveset mondott, és szinte figyelmen kívül hagyta. Jézus ördög elleni győzelme óta a két tábor közötti harc felerősödött a démonok bezártsága miatt, akik most láthatatlan módon élnek az emberek között a földön és az egész földi dimenziókban, amely magában foglalja a bolygókat és az ég csillagait. Ezek az egyetlen földönkívüliek a mi földi dimenziókban.

Itt emlékeztetnem kell önöket arra, hogy az Isten által tervezett program átfogó üdvözítő projektjének helyes megértése kizárólagos kiváltság, amelyet az ő választottai tartanak fenn. Mert a hamis hitet abban ismerik fel, hogy mindig tévesen értelmezi tervét. Ez bebizonyosodott, mióta a Messiást adó zsidók a Szentírásban megjövendölték a testi szabadulás elhozó szerepét, miközben Isten csak szellemi szabadulást tervezett; hogy a bűné. Hasonlóképpen ma a hamis keresztény hit Jézus Krisztus visszatéréseivel, királyságának megalapításával és

földi hatalmával vár; olyan dolgokat, amelyeket Isten nem iktatott be a programjába, ahogyan azt próféta Jelenések könyve tanítja. Éppen ellenkezőleg, az ő dicsőséges eljövetele az életük végét fogja jelölni, amely továbbra is bűneik hordozója és minden bűnösségük vele szemben.

Krisztus választotta tudja, hogy a szabad élet a mennyben kezdődött, és a földi zárójel után, amely szükségessé vált szeretetének és igazságosságának tökéletes megnyilvánulásához, a teremtő Isten meghosszabbítja teremtményeinek életét, akik hűségesek maradnak a mennyben és a földön, örökké mennyei formájában. A mennyei és földi lázadók ekkor ítélet alá esnek, elpusztulnak és megsemmisülnek.

A mennyek országa felszabadult

10. vers: „*És hangos szót hallottam a mennyben, amely ezt mondta: Most jött el az üdvösség, és Istenünk ereje és országa, és az ő Krisztusának hatalma; mert levetették testvéreink vádlóját, aki vádolta őket a mi Istenünk előtt éjjel-nappal.* »

Ez a „*Most*” az április 3-át követő hét első napját, április 7-i dátumot célozza meg, amikor a keresztet elfogadva Jézus legyőzte az ördögöt, a bűnt és a halált. A hét első napján ezt mondta Máriának: „*Ne nyúlj hozzám; Még nem mentem fel Atyámhoz.*” Győzelmét még hivatalossá kellett tenni a mennyben, és onnantól kezdve teljes isteni erejével, újra felfedezett „*Mihály*” angyali neve alatt üldözte az ördögöt és démonait a mennyből. Meg kell jegyeznünk az idézetet: „*Testvéreink vádlója, aki vádolta őket Istenünk előtt éjjel-nappal*”. Feltárja előttünk Isten táborának hatalmas univerzális testvériségét, amely osztozik a lázadók táborának elutasításában a föld választottaival. Kik ezek a „*testvérek*”? A mennyben és a földön élők, például Jób, akit részben átadtak az ördögnek, hogy bebizonyítsa neki, hogy „*vádjai*” alaptalanok.

11. vers: „*A Bárány vére és bizonyágtételük beszéde miatt legyőzték őt, és nem szerették annyira az életüket, hogy féljenek a haláltól.* »

Smyrna” korszak üzenetében, és ez az üzenet jelzi a hit mércéjét, amelyet Jézus Krisztus megkövetelt minden megjövendőlt korszakban, egészen dicsőséges visszatéréséig.

Megváltónk, Jézus Krisztus mennyei isteni nevének, „*Mihálynak*” győzelme igazolja a Máté 28:18-20-ban tett ünnepélyes kijelentéseit: „*Jézus eljött és így szólt hozzájuk: **Minden hatalom nekem adatott a mennyben és a földön**. Menjetek el tehát, tegyetek tanítványokká minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, és tanítva őket megtartani mindazt, amit én parancsoltam nektek. És íme, én veletek vagyok mindenkor, a világ végezetéig.* »

Így első szövetségének megalapításakor Isten feltárta Mózesnek földi dimenzióink eredetének történetét, de csak nekünk, akik az emberiség utolsó napjait éljük, tárja fel az átfogó üdvözítő terv megértését. lezárva a hatezer évig tartó földi bűn megtapasztalásának zárójelét. Ezért osztozunk Istennel abban, hogy minden hűséges mennyei és földi választottjának örök újraegyesülését várjuk. Ezért választott kiváltság, hogy figyelmünket az égre és annak lakóira irányítjuk. A maguk részéről nem szüntenek meg érdeklődni a választottak sorsa és

földi történelmünk iránt, a teremtéstől a világ végéig, ahogy az 1Kor.4:9-ben meg van írva: „Úgy látom, Istenért , minket, apostolokat, az emberek közül az utolsókká tett, bizonyos értelemben halálra ítélve, hiszen látványosságok vagyunk a világ, az angyalok és az emberek számára. »

A Föld helyzete romlik

12. vers: „ Örüljetez tehát, egek, és ti, akik a mennyekben laktok. Jaj a földnek és a tengernek! Mert az ördög nagy haraggal szállt le hozzátok, tudván, hogy kevés ideje van. »

A „ mennyben lakók ” voltak az elsők, akik „ örvendeztek ” Krisztus győzelmének. De ennek az örömnak a párja a „ szerencsétlenség ” fokozódása a „ föld lakói ” számára. Mert az ördög tudja, hogy feltételes szabadságra ítélik halálra, és „ kevés ideje van ”, hogy fellépjen üdvösségi terve ellen. A földön zárt démoni tábor 2000 éven át végrehajtott cselekedeteit Jézus Krisztus tárja fel a Kinyilatkoztatásában vagy Apokalipszisében. Ez a témája ennek a munkának, amelyet neked írok. 2018 óta pedig Jézus Krisztus választottai osztják meg ezt a tudást az ördögnek fenntartott idők végéről a csábító munkájára; 2030 tavaszán isteni Mesterük dicsőséges visszatérésével ér véget. Ennek a témának a zárójelét a 12. vers zárja.

Zárva a harc zárójelét az égen

A vezető nő témája folytatása a sivatagban

13. vers: „ Amikor a sárkány látta, hogy a földre vetették, üldözte az asszonyt, aki fiúgyermeket szült. »

Ez a zárójel lehetővé teszi a Lélek számára, hogy átvegye a pápai uralkodás témáját a 6. versből. A „ sárkány ” kifejezés ebben a versben még mindig magát az ördögöt, a Sátánt jelöli. De a „ nő ” elleni harca a római fellépésen keresztül zajlik, egymást követően császári, majd pápai fellépéssel.

14. vers: „ És a nagy sas két szárnyát az asszony kapta, hogy a pusztába repüljön, a maga helyére, ahol táplálkozik egy ideig, időnként és félíg, távol a a kígyó arca. »

a Dán 7:25-ben már használt „három és fél év”, „ egy idő, másfél idő ” formában . Ebben a folytatásban újabb részletek derülnek ki az események kronologikus sorrendjében. Egy részletet meg kell jegyeznünk: a 4. versben a „ sárkányt ” a „ kígyó ” helyettesíti, ugyanúgy, ahogy a 3. vers „ sárkányát ” a „ fark ” helyettesíti . A „ kígyó és fark ” kifejezések az aktív taktikák megváltozását tárják elénk, amelyet Isten, a „ nagy sas ” inspirál az ördögben és démonaiban. A „ sárkány ” nyílt agressziója után a „ kígyó ” trükkje és vallásos hazugsága következik, amelyet az 1260 megjövendölt év pápai uralma tölt be. A „ kígyó ” említése lehetővé teszi Isten számára, hogy összehasonlítást javasoljon az eredendő bűn körülményeivel. Ahogy Évát is elcsábította „ a kígyó ”, amelyen keresztül az ördög beszélt; Krisztus „ asszonya ”, „ menyasszonya ” azon hazug szavak próbájának van kitéve, amelyeket az ördög a pápai római katolicizmus ügynökeinek „ száján ” keresztül közöl .

15. vers: „*És a kígyó vizet bocsátott ki szájából, mint folyót az asszony után, hogy elvonja őt a folyón.*»

A 15. vers szemlélteti a katolikus üldözést, amelynek a hűtlen keresztény hit ki van téve; mint „a folyó vize”, amely „*elhord*” mindent, ami elérhető. A római katolikus pápai „száj” megindította fanatikus és kegyetlen katolikus szövetségeit vallási ellenfelei ellen. Ennek az akciónak a tökéletes eredménye XIV. Lajos létrehozta a „sárkányok” hadtestét Le Tellier püspök tanácsával. Ennek a katonai testületnek, amelyet a békés protestáns ellenállás üldözésére hoztak létre, az volt a célja, hogy Krisztus valamennyi gyenge és szelíd választottját a dogmáiba "tanítsa" úgy, hogy rákényszeríti őket, hogy válasszanak a katolicizmusra való áttérés, vagy a fogság vagy a szörnyű bántalmazás miatti halál között. és kínzás.

16. vers: „*És a föld megsegítette az asszonyt, és a föld kinyitotta száját, és elnyelte a folyót, amelyet a sárkány kivetett a szájából.*»

A Lélek két egymásra épülő értelmezést kínál erre az egyetlen versre. Vegye figyelembe, hogy a „*nő*” és a „*föld*” itt két különálló entitás, és hogy a „*föld*” szimbolizálhatja a protestáns hitet vagy a szó szerinti földet, bolygónk talaját. Ez kétféle értelmezést ad ennek a versnek, amelyek kronologikusan követik egymást az isteni Kinyilatkoztatásban.

1. üzenet: hamis állati protestantizmus : ^{kronológiai} sorrendben először a „*nő*” a reformáció békés protestánsainak képi leírása, akiknek hivatalos „szája” (1517-ben Luther Mártoné) elítélte a katolikusok bűneit; ami igazolta elnevezésüket: „Protestánsok” azok, akik tiltakoznak a katolikus vallási igazságtalanság ellen, amely vétkezik Isten ellen és megöli igaz szolgáit. A protestantizmus egy másik, a „*föld*” szóval jelképezett képmutató alkotóeleme is megnyitotta „száját” a katolikus hit elítélésére, de fegyvert fogott és heves csapásai „lenyelték” a katolikus szövetségek harcosainak jelentős részét. A „*föld*” szó itt a híres "hugenotákat", a cévennek protestáns harcosait szimbolizálja, és a katonai erődítményeket, például La Rochelle-t a "vallásháborúk" idején, amikor Istent a két népcsoport sem szolgálta, sem nem tisztelte. harcosok.

2. ^{üzenet} : a francia nemzeti ateizmus bosszúálló kardja . Második olvasatban, kronológiai sorrendben, ez a 16. vers felfedi, hogy a francia forradalom hogyan fogja teljesen elnyelni a katolikus monarchiák pápai agresszióját. Ez ennek a versnek a fő üzenete. És ez az, amit Isten a „⁴ *trombita*” (Jel.8:12) és „*fenevad a mélységből*” (Jel.11:7), a Lev.26:25-höz hasonlóan jön, mondja Isten, mint „*kard, hogy megbosszulja szövetségemet*” árulták el a lázadó katolikus bűnösök. Ez a kép a lázadó „*Kórah*” büntetésén alapul a Num.16:32-ben: „*A föld kinyitotta száját, és elnyelte őket és házaikat, Korah egész népével és minden javaival együtt.*” Az isteni kinyilatkoztatással és a történelmi teljesítménnyel tökéletes összhangban ez az összehasonlító kép arra emlékeztet, hogy a lázadók mindkét helyzetben elutasították az isteni törvényt.

Sárkány utolsó ellensége : A nők adventista maradványa

17. vers: „*A sárkány megharagudott az asszonyra, és háborúzni indult utódai maradéka ellen, akik megtartják Isten parancsolatait, és akiknél van Jézus bizonyágtétele.*»

Az isteni átok által sújtott protestánsok tevékenységének 150 éves 150 évét csendben áthaladva, az „5. trombita” témája, a Lélek az ördög utolsó földi harcát idézi, valamint égi és földi szolgálóinak, és megmutatja nekünk a célpontokat. közös gyűlöletüket. Ezek az utolsó célpontok a kiválasztottak, az 1873-as adventista úttörők utolsó leszármazottai és örökösei lesznek, akiknek az utolsó próbát bejelentették a Jel.3:10 szerint. Úttörők, akiknek küldetését be fogják fejezni, ugyanazt az isteni áldásukat hordozva. Határozottan és hűségesen támogatniuk kell azt a munkát, amelyet Jézus rájuk bízott: megtagadják a „fenevad bélyegének” bármiféle tiszteletét a római vasárnap, azzal, hogy hűségesen megtartják, bármi áron, szombatot a szombati pihenés gyakorlatát. a hét igazi hetedik napja, a nagy és mindenható teremtő Isten által szervezett és megállapított idő. Ez az igazság jelenik meg a versben található „az asszony magvának maradékának” leírásában : „azok, akik megtartják Isten parancsolatait”, a tíz és nem a kilenc; „Akik pedig megtartják Jézus biztonyságtételét”, mert nem engedik, hogy senki elvegye tőlük; sem „a sárkányok”, sem „a kígyók”. És ez a „Jézus biztonyságtétele” a legértékesebb, mivel a Jel 19:10 szerint „Jézus biztonyságtétele a prófécia szelleme”. Ez a prófétai biztonyság az, ami „lehetetlenné teszi az ördög számára, hogy megtévessze az igaz választottakat”, Krisztusnak, az igazság Istenének, amint azt Máté 24:24 tanítja: „Mert hamis Krisztusok támadnak és hamis próféták; nagy csodákat és csodákat fognak tenni, egészen addig, hogy elcsábítsák, **ha lehetséges, még a kiválasztottakat is** .”.

Szinte... teljes győzelem a Sátán számára

18. vers: "És megállt a tenger homokján."

Ez az utolsó vers egy diadalmas ördögöt mutat be, akinek sikerült magával hoznia bukásával és halandó elítélésével, **mindazokat a keresztény vallási intézményeket**, amelyeket ural és fennhatósága alatt tart. Az Ézs.10:22-ben Isten kijelenti: „Bár néped, ó Izrael, olyan, mint a tenger homokja, csak a maradék tér vissza; a pusztítás megoldódott, az igazságszolgáltatás túlcsondulását okozza. » Így e prófécia szerint a világ végén csak a disszidens adventisták, akik „az asszony maradékát”, a „Kiválasztott, Krisztus menyasszonyát” és Isten szellemi „Izraelét” alkotják, menekülhetnek ebbe. sátáni uralom. Emlékszem, hogy „adventista” néven a Lélek határozza meg a hit mércéjét az 1843 óta kiválasztott utolsó kiválasztottak üdvösségére; 2020-ban ez vallásos viselkedés, de már nem intézmény, amelyet Isten megítélt, elítélt és elutasított ("hányatott") 1994-ben.

Jelenések 13: A keresztény vallás hamis testvérei

A tenger fenevada – A föld fenevada

A 13-as szám a babonás bálványimádók számára szerencsés vagy balszerencse varázst jelent, az egyes személyek véleményétől és országától függően. Itt, az Ő dicsőséges Kinyilatkoztatásában Isten felfedi nekünk saját számkódját, amely az 1-től 7-ig terjedő számokon és azok különféle kombinációin alapul. A 13-as számot a „6” szám, a Sátán angyal számának és a „7” számnak az összeadásával kapjuk, amely Isten és így a Jézus Krisztusban a teremtő Istennek adott törvényes vallás száma. Ebben a fejezetben tehát megtaláljuk a „keresztény vallás hamis testvéreit”, de a valóban kiválasztottak igazi halálos ellenségeit. Ez a „*tarsh*” a „*jó gabona*” közepén rejtőzik, félrevezető vallási látszat alatt, amelyet ez a fejezet leplez le.

Az első vadállat : amely a tengerből emelkedik ki

A kígyósárkány első csatúja

1. vers: „*Ekkor láttam egy fenevadat feljönni a tengerből, tíz szarva és hét feje volt , és a szarvain tíz diadém és a fején. istenkáromló nevek .*

Ahogy a Jelenések 10. tanulmányában láttuk, ebben a fejezetben korunk két úgynevezett keresztény „*vadállatát*” találjuk. Az első, „*amely a tengerből emelkedik ki*”, mint a Dán 7:2-ben, a katolikus hitre és annak üldöző uralmára vonatkozik, a prófétai „*42 hónapra*”, vagyis 1260 valós évre. A Dán 7-ben ezt megelőző birodalmak jelképeit átvéve a „*kis szarv*” uralmát találjuk, amelynek azután kellett megjelennie, hogy a „*tíz szarv*” megkapta birodalmát a Dán 7:24 szerint. A „*tíz szarvra*” helyezett „*tiarák*” azt mutatják, hogy ez a történelmi kontextus a cél. Itt a pápai Rómát a „*hét fej*” szimbolizálja, amely kettős értelemben különösen jellemzi. A legszó szerint a „*hét domb*”, amelyre Róma épült a Jel.17:9 szerint. A másik, spirituálisabb, elsőbbséget élvez; a „*hét fej*” kifejezés a bírói hivatal megszentelését jelöli: „*hét*” a megszentelődés száma, a „*fejek*” pedig a bírót vagy a vént jelöli az Ézs.9:14-ben. Ez a felsőbbrendű magisztrátus a pápai Rómának tulajdonítható, mert független, polgári és vallási állam formáját ölti, amelynek feje a pápa. A Lélek kimondja: „*és az ő fején istenkáromlás nevei*”. A „*blaszfémia*” szó egyes számban szerepel, és így kell fordítanunk: „*hazugságok nevei*”, a „*blaszfémia*” szó jelentése szerint. Jézus Krisztus a „*hazugságot*” a római pápai rezsimnek tulajdonítja. Ezért neki tulajdonítja a „*hazugság atyja*” címet, amellyel az ördögöt, magát a Sátánt jelölte meg a János 8:44-ben: „*Te atyádtól, az ördögtől származol , és atyád kívánságait akarod teljesíteni. Kezdetől fogva gyilkos volt, és nem áll ki az igazság mellett,*

mert nincs benne igazság. Amikor hazugságot mond, a saját szívéből beszél; mert hazug és a hazugság atyja ."

2. vers: „ A fenevad, amelyet láttam, olyan volt, mint **a leopárd** ; a lába olyan volt, mint **a medvéé** , és a szája, mint az **oroszláné** . A sárkány neki adta hatalmát, trónját és nagy hatalmát. »

A Dan.7:7 „ negyedik vadállata ”, amely szerint „ szörnyű, rettenetes és rendkívül erős ”, itt pontosabb leírást kap. Valójában egyedül ez mutatja be annak a három birodalomnak a kritériumait, amelyek a Káldeus Birodalom óta megelőzték. Rendelkezik a „ leopárd ” mozgékonyásával, a „ medve ” elsöprő erejével és az „ oroszlán ” kegyetlen húsevő erejével. A Jelenések 12:3-ban a 3. vers „ sárkánya ”, ahol „ a diadémák ” a „ hét fejen ” voltak, Rómát ábrázolta a pogány birodalmi szakaszában, amely üldözte a korai keresztényeket. Így, ahogy a Dán 7:8-24 „ kis szarva ” követi a Dán 8:9-ét, itt a pápaság a Római Birodalomtól kapja hatalmát; amelyet a történelem megerősít az I. Jusztinianusnak 533-^{ban} (írásban) és 538-ban (kérelemben) járó császári rendelettel. De vigyázz! A „ sárkány ” az „ ördögre ” is utal a Jel 12:9-ben, ami azt jelenti, hogy a pápaság hatalmát, „ hatalmát , trónját és nagy tekintélyét ” magától az ördögtől kapja. Megértjük, miért teszi Isten a két entitást „ hazugság atyjává ” az előző versben.

Megjegyzés : Katonai szinten a pápai Róma megőrzi birodalmi formájának erejét és hatalmát, mert az európai királyi seregek szolgálják és kielégítik döntéseit. Amint a Dán 8:23-25 tanítja, ereje „ a cseleinek sikerén ” nyugszik, amelyek abból állnak, hogy azt állítják, hogy Istent képviseli a földön, és mint ilyen, képes megnyitni vagy bezárni a hozzáférést a javasolt örök élethez. Krisztus evangéliuma: „ Uralmuk végén, amikor a bűnösök elpusztulnak, **egy szemtelen és ravasz király támad . Ereje növekedni fog, de nem saját erejéből ; hihetetlen pusztítást fog véghezvinni, sikeres lesz a vállalkozása , elpusztítja a hatalmasokat és a szentek népét. Jóléte és trükkjei sikere miatt arrogancia lesz a szívében, sok békésen élő embert el fog pusztítani, és feltámad az uralkodók főnöke ellen; de minden kéz erőfeszítése nélkül eltörik. »**

Az 1260-as évek végén a francia forradalom ateizmusa vetett véget az 538 óta kialakult despotikus hatalmának .

3. vers: „ És láttam az egyik fejét, mintha halálra sebesült volna; de a halálos sebe begyógyult. És az egész föld rettegésben volt a fenevad mögött. »

A pápai magisztrátusnak egész története során soha nem tért meg, kényszer miatt kell lemondania üldöző hatalmáról. Ez 1792-től fog megvalósulni, amikor a monarchiát, annak fegyveres támaszát, a francia ateizmus megdönti és lefejezi. Amint azt a Jel.2:22 hirdeti, ez az ateista „ nagy nyomorúság ” el akarja pusztítani „ Jézabel asszony ” római vallási erejét, és célpontjai „ azok, akik házasságtörést követnek el vele ”; uralkodók, monarchisták és katolikus papok. Így lehetett „ mintha halálra sebesült ”. Am opportunistá okokból I. Napóleon császár 1801-ben ^{újjáalapította} konkordátuma nevében. Soha többé nem fog közvetlenül üldözni. Csábító ereje azonban továbbra is megmarad a katolikus hívők sokasága számára, akik mind hinni fognak hazugságaiban és követeléseiben

egészen Jézus Krisztus dicsőségébe való visszatéréséig: „És az egész föld csodálkozott a fenevad mögött”. „Az egész föld követte a fenevadat”, és ez a föld szó kettős értelemben vonatkozik a bolygóra, de a belőle származó református protestáns hitre is. Az azóta létrejött ökumenikus (= földi, görögül) szövetség megerősíti ezt a bejelentést. Ha a Lélek ezt az üzenetet világos nyelven akarta volna kifejezni, akkor azt olvasnánk: „Az egész protestáns vallás követte a intoleráns katolikus vallás . Ezt a kijelentést megerősíti a 13. fejezet 11. versében szereplő második „fenevad” tanulmányozása, amely ezúttal „a földről jön fel”.

4. vers: „*És imádták a sárkányt, mert hatalmat adott a fenevadnak; imádták a fenevadat, mondván: Ki hasonló a fenevadhoz, és ki harcolhat ellene?* »

A Jel. 12:9 szerint mind a birodalmi Rómát, mind a Sátánt megjelölve a sárkányt, tehát magát az ördögöt is imádják azok, akik tisztelik a pápai rendszert; ennek eredményeként és teljes tudatlanságban, mivel ő az, aki „hatalmát adta a fenevadnak”. Így a pápai „vállalkozás sikerét” a Dán 8:24-ben megjövendöli a történelem. Vallási erejével abszolút módon, sokáig vitathatatlanul uralkodik a királyok felett. Földeket oszt ki, és címekkel honorálja azokat, akik őt szolgálják, hogy megjutalmazzák őket, ahogy a Dan.11:39-ben olvashatjuk: „Az idegen istennel fog fellépni a megerősített helyek ellen; és tisztelettel tölti el azokat, akik felismerik őt, sokak felett uralkodóvá teszi őket, jutalmul földeket oszt nekik.” A dolog szó szerint a jól ismert módon valósult meg, amikor 1494-ben VI. Borgia Sándor pápa (a hírhedt bérgyilkos) felosztotta a földet, és Portugáliának, Brazília és India keleti csúcsának, valamint Spanyolországnak, az összes többi újonnan felfedezett területet kiosztotta. földeket. A Szellem ragaszkodik. **Jézus Krisztus választottjának teljesen meg kell győződnie arról, hogy a katolikus hit ördögi, és minden agresszív vagy humanista cselekedetét a Sátán, Isten és a választottak ellenfele irányítja.** Ez a hangsúly indokolt, mivel a Dán 8:25-ben megjövendöli „vállalkozásainak sikerét és ravaszságának sikerét”. Vallási tekintélye, amelyet Európa királyai, hatalmasai és keresztény népei elismertek, bizalmon alapuló presztízst ad, ezért valójában rendkívül törekeny. Amikor Isten és az ördög összefog a büntető fellépés érdekében, a tömegek, az emberek tömegei engedelmesen követik a követett és mindenekelőtt kiszabott hamis utat. A földön a hatalom hatalmat kíván, mert az emberek szeretik hatalmasnak érezni magukat, és ezen a területen a pápai rezsim, amely azt állítja, hogy Istent képviseli, mestere a műfajnak. A 6. jelhez hasonlóan a téma feltesz egy kérdést: „*Ki olyan, mint a fenevad, és ki tud harcolni ellene?*””. A 11. és 12. fejezet megadta a választ: Isten Krisztusban, aki 1793-ban a francia forradalmi ateizmust szüli, amely vérfürdőbe fogja nyelni. De egészen ennek a „bosszúálló kardnak” a megjelenéséig (a szerepet a 4. ^{büntetésnek} tulajdonítják a Lev.26:25-ben) a fegyveres protestánsok már harcoltak ellene, anélkül azonban, hogy le tudták volna győzni. Férfiak, protestánsok, franciák és németek és anglikánok, akik olyan kemények, mint ő, a 16. századtól fogva harcolni fognak vele ’ viszonyozva halálos csapásait, mert hitük mindenekelőtt politikai.

5. vers: „*És szája adatott neki, hogy gőgös szavakat és káromlást beszéljen; és negyvenkét hónapra cselekvési hatalmat kapott.* »

Ezek a szavak megegyeznek azokkal, amelyeket a Dán 7:8-ban olvashatunk, amelyek a római pápai „kis szarvra” vonatkoznak, amely az európai

királyságok „tíz szarva” után emelkedik. Itt megtaláljuk az „arroganciáját”, de itt a Lélek „istenkáromlást” vagy hamis színleléseket és vallási hazugságokat ad hozzá, amelyekre „a sikere” épült. Isten megerősíti „1260” tényleges év uralmát a bibliai prófétai „negyvenkét hónapos” formában, az Ez.4:5-6 „nap egy évre” kódex szerint.

6. vers: „És kinyitotta a száját, hogy **káromolja Istent**, hogy **káromolja nevét, hajlékát és a mennyben lakókat.**»

Itt fel kell hívnom a figyelmet arra a közös jelentésre, amelyet az emberiség ad az „istenkáromlás” vagy a sértés szónak. Ez a felfogás félrevezető, mert a hazugság, „istenkáromlás” megjelölése egyáltalán nem veszi fel a sértést, és amiket Isten a pápai Rómának tulajdonít, azok éppen ellenkezőleg, hamis és megtévesztő szentségnek tűnnek.

A pápai száj „**istenkáromlást mond**”; ami megerősíti személyazonosságát a Dan.11:36-ban, ahol ezt olvassuk: „A király azt tesz, amit akar; felmagasztalja magát, minden isten fölött dicsekedni fog, és **hihetetlen dolgokat mond az istenek Istene ellen**; boldogulni fog mindaddig, amíg a harag be nem fejeződik, mert ami elszánt, az megvalósul. »A Lélek a pápai rendszernek hazugságokat vagy „istenkáromlást” tulajdonít, amelyek minden vallási tanát jellemzik; „Isten ellen, hogy **káromolja a nevét**”, hiába veszi fel Isten nevét, eltorzítja jellemét, gyilkos ördögi cselekedeteit tulajdonítja neki; „**sátora**”, vagyis lelki szentélye, amely a Gyülekezete, Választottai; „és akik a mennyben laknak”, mert megtévesztő módon mutatja be a mennyországot és annak lakóit, dogmaiban felidézve a mennyei poklokat, az őket a föld alá helyező görögök örökségét, a paradicsomot és a purgatóriumot. „A menny tiszta és szent lakói szenvednek és felháborodnak amiatt, hogy a földi démoni tábor által az emberekben ihletett gonoszság és kegyetlenség mintáját igazságtalanul nekik tulajdonítják.

7. vers: „És megadatott neki, hogy hadat indítson a szentek ellen, és legyőzze őket. És hatalmat kapott minden törzs, nép, nyelv és nemzet felett. »

Ez a vers megerősíti a Dán 7:21 üzenetét: „Láttam ezt a szarvat, amint háborút indított a szentek ellen, és győzedelmeskedett rajtuk.” Valóban az európai és globális kereszténység a cél, mivel a római katolikus hitet rákényszerítették minden európai népre, amely gyakorlatilag polgárilag független „törzsekből, népekből, nyelvekből és nemzetekből” állt. „Minden törzs, nép, nyelv és nemzet feletti hatalma” megerősíti képét, mint „a parázna nagy Babilon”, a Jel. 17:1-ből, amely „sok vizeken ülve” mutatja be; „vizek”, amelyek a „népeket, sokaságot, nemzeteket és nyelveket” jelképezik a Jel.17:15 szerint. Érdeklődéssel vehetjük észre, hogy ebben a 17. fejezetben hiányzik a „törzs” szó. Ennek oka a megcélzott korszak végső kontextusa, amely Európát és a nyugati kereszténységet érinti, amelyben a törzsi formát a különböző nemzeti formák váltották fel.

Másrészt, a pápai rezsim kezdetekor az európai lakosság lényegében olyan „törzsekbe” szerveződött, mint a római gallia, amelyeket szétválasztottak és különböző „nyelvek” és dialektusok osztoztak. Kronológiailag Európát „törzsek”, majd a királyoknak alávetett „népek”, végül a 18. századtól köztársasági „nemzetek” népesítették be, mint például az Észak-Amerikai Egyesült Államok. A „népek” alkotmánya a római pápai rendszernek való alávetettségnek köszönhető,

mert ő az, aki elismeri és megalapozza a keresztény Európa királyainak tekintélyét, hiszen Klovisz a frankok első királya.

8. vers: „*És a föld minden lakója őt imádja, akinek a neve nem volt beírva a világ kezdete óta a megölt Bárány életének könyvébe.*” »

A végidőben, ahol a „föld” szimbólum a protestáns hitet jelöli, ez az üzenet pontos jelentést kap: minden protestáns a katolikus hitet fogja imádni; mindenki, kivéve a kiválasztottakat, akiknek a Lélek finoman ezt a definíciót adja: „*akiknek a neve nem volt beírva a világ kezdete óta a megölt Bárány életkönyvébe.*» És itt emlékeztetek arra, hogy választott képviselői a „mennyei országának polgárai”, szemben a lázadókkal, akik a „föld lakói”. A tények tanúskodnak ennek az Isten Lelke által megfogalmazott prófétai bejelentésnek az igazságáról. Mert a reformáció kezdete óta – Pierre Valdo 1170-es esetét kivéve – a protestánsok imádják a katolikus hitet azzal, hogy 321. március 7-e óta tisztelik a Konstantin 1. pogány császártól örökölt „vasárnapot”. A 11. versben bemutatott második „fenevad”.

9. vers: „*Ha valakinek van füle, hallja!*” »

Akinek az Isten által megnyitott „fülje” van, az megérti a Lélek üzenetét.

A francia nemzeti ateizmus bosszúálló kardja által végrehajtott büntetés kihirdetése

10. vers: „*Ha valaki fogságba visz, fogságba megy; ha valaki karddal öl, azt karddal kell megölni. Ez a szentek kitartása és hite.*»

Jézus Krisztus emlékeztet arra a békés engedelmességre, amelyet választottaitól mindenkor megkövetel. Az első vértanúhoz hasonlóan a kegyetlen pápai uralom választott tisztségviselőinek is el kell fogadniuk azt a sorsot, amelyet Isten készített nekik. De bejelenti, mi lesz az igazságszolgáltatása, amely a kellő időben megbünteti, a királyok és pápák, valamint papságuk vallási követeléseit. Miután a választott tisztségviselőket „fogságba vezették”, ők maguk is francia forradalmárok börtönébe kerülnek. És miután „karddal ölték meg” azokat a kiválasztottakat, akiket Jézus szeretett, magukat is megöli Isten bosszúálló „kardja”, akinek szerepét ugyanazon francia forradalmárok guillotine-ja fogja betölteni. A francia forradalom által fog Isten válaszolni a mártírok vére által kifejezett **bosszúvágyra a Jel. 6:10-ben**: „*Hangszóval kiáltottak, mondván: Meddig vagy még, szent és igaz Mester, késlekedj. ítélni és bosszút állni vértünkért a föld lakóin?*”. A forradalmi guillotine pedig „*halálra fogja sújtani a monarchia katolikus gyermekeit*” és a pápai római papságot, ahogy azt a Jel.2:22 hirdeti. Áldozatai között azonban találunk álszent protestánsokat is, akik összetévesztették a hitet a polgári politikai véleményekkel, és „karddal” a kézben védték személyes véleményüket, vallási és anyagi örökségüket. Ez a viselkedés John Calviné és baljós és véres genfi munkatársaié volt. Az 1793-ban és 1794-ben végrehajtott cselekedeteket felidézve a prófécia a hosszú vallási béke kontextusába vezet, amelyet a „150” évre létesítettek, és amelyet a Jelenések 9:5-10 *prófétai „öt hónapja” megjövendölt.* Ám 1994 után, ennek az időszaknak a végét követően, 1995-től ismét helyreállt a vallási okokból történő „gyilkosság” joga. A potenciális ellenség ekkor egyértelműen az iszlám vallás lesz, egészen annak háborús kiterjesztéséig, amely 2021 és 2029 között a „harmadik

világháborúhoz” vezet. Röviddel Krisztus 2030 tavaszára várható visszatérése előtt megjelenik a második „fenevad ”. ebben a fejezetben a 13.

A második fenevad: amely a földből emelkedik ki

sárkány-bárány utolsó állása

11. vers: „ *Ekkor egy másik fenevadat láttam feljönni a földből, amelynek két szarva volt, mint a bárányé, és úgy beszélt, mint a sárkány.* »

A „föld” szó azonosításának kulcsa az 1Móz 1:9-10-ben található: „ *Isten azt mondta: Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre, és jelenjen meg a száraz. És így is lett. Isten a szárazat földnek, a víztömeget pedig tengernek nevezte. Isten látta, hogy ez jó.* »

Tehát, ahogyan a száraz „föld” kijött a „tengerből” a földi teremtés második napján, úgy ez a második „fenevad” az elsőből. Ez az első, a katolikus vallást jelölő „vadállat”, az ebből kilépő második a protestáns vallásra, vagyis a református egyházra vonatkozik. Ez a meglepő kinyilatkoztatás azonban már nem lep meg bennünket, mivel az előző fejezetek tanulmányai kiegészítésként feltárták előttünk azt a lelki státuszt, amelyet Isten isteni ítéletében megad ennek a protestáns vallásnak, amely az ún. Tiatíra", *nem járult hozzá a vállalt reform befejezéséhez.* Ezt a befejezést mégis megkövetelte a Dán 8:14 rendelete, amelynek köszönheti Isten üzenetét a Jelenések 3:1-ben: „ *Azt mondják, hogy élsz; és te halott vagy.*” Ez a lelki halál az ördög kezébe dobja, aki az ő ihletésére készíti fel „ *armageddoni csatájára*”, (Jel. 16:16), a földi bűn utolsó órájára. Ennek az utolsó hitpróbának az órájában, amelyet az akkori philadelphiai adventista szolgálóihoz intézett üzenet megjövendölt, *olyan türelmetlen kezdeményezéseket fog tenni, amelyek „ a földről feltámadt vadállattá”* teszik őt. Van „ *két szarva*”, amelyet a következő 12. vers igazol és azonosít. Mert egyesülve az ökumenikus szövetségben, a protestáns és a katolikus vallások egyesülnek a hét hiteles hetedik napján, az Isten által megszentelt pihenőnap elleni küzdelemben; a zsidók szombatja vagy szombatja, de Ádámé, Noéé, Mózesé és Jézus Krisztusé is, akik ezt nem kérdőjelezték meg földi szolgálata és tanítása során, mert a lázadó zsidók által Jézussal szemben felhozott szombati törvényszegés vádja alaptalan volt. és indokolatlan. Azzal, hogy szándékosan csodákat tett szombaton, az volt a motivációja, hogy újrafogalmazza Isten valódi, a szombati pihenés fogalmát. Ez a két vallás, amely „ *a világ bűneit elvesztő bárány*” által nyert üdvösséget igényli, *leíró kritériumai alapján megérdemli a „ bárány, aki úgy beszél, mint a sárkány”* képét. Mert az intolerancia propagálása a szombat-megtartókkal szemben, akiket odáig mennek, hogy halálra ítélnék, ez valóban a nyílt háború, a „ *sárkány*” stratégiája, amely újra megjelenik.

12. vers: „ *Az első fenevad minden hatalmát gyakorolta a jelenlétében, és a földet és lakóit az első fenevad imádására készítette, amelynek halálos sebe begyógyult.* »

Egyfajta közvetítésnek lehetünk tanúi, már nem a katolikus hit dominál, hanem korábbi tekintélyét a protestáns vallás kapja. Ez azért van így, mert ez a protestáns vallás hivatalosan is a föld legerősebb országa: az Észak-Amerikai Egyesült Államok vagy az USA. Az európai és az amerikai protestáns vallások fúziója már megvalósult, beleértve a hetedik nap adventista intézményét is, 1995

óta. A föld új „*Bábelje*” vallási keveredésbe kényszerül, mivel különféle vallási felekezetű bevándorlókat fogadnak be. Ha az emberek felszínes elméjük és vallási érdektelenségük miatt ezeket normálisnak találják, a maga részéről a teremtő Isten, aki nem változik, akkor sem gondolja meg magát, és ezt az engedetlenséget bünteti, amely figyelmen kívül hagyja a Bibliában tanúskodó történelmi tanulságait. . A második protestáns „*fenevad*” „*az első katolikus fenevad*” imádatává tette az első nap római vasárnapját, az I. Konstantin által meghatározott pihenőnapot, amely hivatalos vallási státussá ismerte el, és nevét adta neki. A „vasárnap” félrevezető. A Lélek emlékeztet bennünket arra, hogy ez a protestánsok és katolikusok közötti legújabb szövetség azért vált lehetségessé, mert „*a mélységből felszálló fenevad*” által okozott „*halálos seb*” „*meggyógyult*”. Visszahívja, mert a második fenevadnak nem lesz esélye meggyógyulni. Jézus Krisztus dicsőséges eljövetele elpusztítja.

13. vers: „*Nagy csodákat tett, még tüzet is leszállt az égből a földre az emberek szeme láttára.*»

A Japán elleni 1945-ös győzelme óta a protestáns Amerika lett az első atomhatalom a Földön. Nagyon magas technológiáját folyamatosan utánozzák, de sohasem egyenlők vele; mindig egy lépéssel versenytársai vagy ellenfelei előtt jár. Ezt az elsőbbséget megerősítik a „harmadik világháború” kontextusában, ahol a Dan.11:44 szerint elpusztítja ellenségét, Oroszországot, az „észak királyának” országát ebben a próféciában. Tekintélye ekkor hatalmas lesz, és a konfliktus túlélői döbbenetben és csodálva rábízzák életüket, és elismerik az ő hatalmát az egész emberi élet felett. „*A tűz a mennyből*” csak Istené volt, de 1945 óta Amerika birtokolja és irányítja. Neki köszönheti győzelmét és minden jelenlegi presztízsét, amely tovább fog növekedni a közelgő atomháborúban aratott győzelmével.

14. vers: „*És megtévesztette a föld lakóit azokkal a jelekkel, amelyeket a fenevad színe előtt meg kellett tennie, és azt mondta a földön lakóknak, hogy készítsenek szobrot a fenevadnak, amelyen kardseb van. és aki élt.*»

Az előadott technikai „*csodagyerek*ek” megszámlálhatatlanok. A „*föld lakói*” függővé váltak minden találmányától, amely magába szívja életüket és gondolataikat. Amíg Amerika nem kéri tőlük, hogy fossák meg magukat ezektől a lelküket foglalkoztató kutyáktól, mint a kábítószer-függőktől, a „*föld népe*” kész legitimálni a vallási intoleranciát egy „nagyon kis csoporttal”, a „*nő maradékával*” szemben.” a Jel.12:17-ből. „... *a fenevad képmásának elkészítése*” a katolikus vallás cselekedeteinek lemásolását és protestáns fennhatósága alatti reprodukálását jelenti. Az elme keménységéhez való visszatérés két cselekvésen fog alapulni. A „*túlélők*” túlélnek a szörnyű háborús cselekményeket, és Isten folyamatosan és fokozatosan lesújt rájuk „*haragjának hét utolsó csapásával*”, amelyet a Jel.16.

A vasárnapi halálozási rendelet

15. vers: „*És megadatott neki, hogy életre keltse a fenevad képét, hogy a fenevad képmása beszéljen, és akik nem imádják a fenevad képmását, azokat megöljék.*»

Az ördög terve, amelyet Isten ihletett, formát ölt és megvalósul. A Lélek feltárja annak a szélsőséges intézkedésnek a formáját, amelyet a „hét utolsó csapás” közül a hatodik alkalommal fognak meghozni. A földi összes túlélő lázadó által elfogadott hivatalos rendeletben el kell dönteni, hogy egy kora tavasz és 2030. április 3. közötti időpontban megölik az utolsó megmaradt hetednap szombatot tartó adventistákat. Logikusan ez a dátum jelzi Jézus Krisztus dicsőségében való visszatérésének évét. 2030 tavasza szükségszerűen az a pillanat, amikor beavatkozik, hogy megakadályozza, hogy a lázadók katasztrofális tervét végrehajtsák választottai ellen, akiket megmenteni jön a „nagy nyomorúságuk napjainak” lerövidítésével (Mt 24) . :22).

16. vers: „ *És mindenkit, kicsiket és nagyokat, gazdagokat és szegényeket, szabadokat és rabszolgákat, jelet hagyott a jobb kezükre vagy a homlokukra.* ”

Az elfogadott intézkedés két táborra osztja a korszak túlélőit. A lázadókat az emberi tekintély „jelével ” azonosítják, amely a katolikus „vasárnapot”, az ősi „a le nem győzött nap napját” jelöli, amelyet egyik híve, I. Konstantin római császár szabott ki 321. március 7-e óta. A „bélyeg ” „ kézre ” kerül , mert ez egy emberi „mű”, amelyet Jézus megítél és elítél. A „ homlokra ” is kerül , ami minden emberi teremtmény személyes akaratát szimbolizálja, amelynek felelőssége így teljes mértékben a teremtő Isten igazságos ítélete alatt áll. A Bibliából a „ kéz ” és a „ homlok ” szimbolikájának ezen értelmezését hitelesítendő , ott van ez a vers az 5Móz 6:8-ból, ahol Isten ezt mondja a parancsolatairól: „ *Kötözd őket jelül a kezeden . , és olyanok lesznek, mint a frontlet a szemed között.* »

Korábbi megtorlások

17. vers: *És senki sem tud vásárolni vagy eladni anélkül, hogy birtokában lenne a fenevad bélyegének, nevének vagy nevének számának.* »

E „ személy ” szó mögött az adventista szentek tábora húzódik meg, akik hűségesek maradtak az Isten által megszentelt szombathoz. Mivel az első pogány nap hátralévő részében, vasárnap nem hajlandó tiszteletben tartani a „jelet ”, félreteszik őket. Kezdetben az amerikai intézkedésekben jól ismert „bojkott” áldozatai lettek a nekik ellenálló ellenfelekkel szemben. A kereskedés jogához vasárnap tiszteletben kell tartani a „ védjegyet ”, amely a protestánsokra vonatkozik, „ a fenevad nevéét ”, „az Isten Fíának helytartóját”, ami a katolikusokra vonatkozik, vagy „ a védjegy számát”. név ”, vagy a 666-os szám.

18. vers: „ *Ez a bölcsesség. Akinek van értelme, számítsa ki a fenevad számát. Mert ez egy ember száma, és az ő száma hatszázhatvanhat.* »

Az emberi bölcsesség nem elég ahhoz, hogy megértsük Isten Lelke üzenetét. Tőle kell örökölnie, mint Salamon esetét, akinek bölcsessége minden emberét felülmúlt, és hírnevét az egész ismert földön tette. Az arab számok átvétele előtt a héberek, görögök és rómaiaknál az ábécé betűi is titkosítási értékkel bírtak, így a szót alkotó betűk értékeinek összeadása határozza meg a szó számát. „Számítással” kapjuk meg, ahogyan a vers előírja. „... *nevének száma* ” a „ 666 ”, azaz a „VICARIVS FILII DEI” latin nevében szereplő római betűk számértékének összeadásával kapott szám ; Ez a név önmagában is a legnagyobb

„istenkáromlás” vagy „hazugság” az állításai között, mert Jézus semmiképpen sem adta meg magának a „helyettesítést”, a „helytartó” szó jelentését.

Jelenések 14: A hetednapi adventizmus ideje

A három angyal üzenetei – az aratás – a szüret

Ez a fejezet az 1843 és 2030 közötti időszakot célozza meg.

1843-ban a Dán 8:14 prófécijának sajátos használata arra készítette az „adventistákat”, hogy Jézus Krisztus visszatérését várják, amelyet az adott dátum tavaszára tűztek ki. Ez a hitpróbák sorozatának kezdete, ahol a prófécia szelleme iránti érdeklődés, nevezetesen „*Jézus bizonyágtétele*” a Jel. 19:10 szerint, egyénileg mutatkozik meg azoknak a keresztényeknek, akik azt állítják, hogy Jézus üdvösségéről szólnak. Krisztus több vallási címke alatt. A bemutatott „**művek**” önmagukban lehetővé teszik a kiválasztást vagy sem. Ezek a munkák két lehetséges választásban foglalhatók össze: a kapott fény és isteni követeléseinek elfogadása vagy elutasítása.

1844-ben, az 1844 ősziére kitűzött új várakozás után, Jézus arra a küldetésre vezeti kiválasztottait, hogy befejezzék a reformáció munkáját, amely az Isten által a világ teremtése óta megszentelt szombat gyakorlatának

visszaállításával kezdődik. Ez a „szentség” legfontosabb témája, amely 1844-ből „igazolt”, amikor is szolgálói felhívták erre a vétkre. A Dán 8:14-nek ez a fordítása, amelyet szolgálatomig így fordítottak le: „kétezer-háromszáz este reggel és megtisztul a szentély”, hitelesen az eredeti héber szövegnek megfelelően: „kétezer-háromszáz este reggel és a szentség meg lesz igazolva”. Mindenki felfedezheti, hogy az isteni szombat megszegését 321 óta számos más, Isten által az apostolok idejében megállapított tanítási igazság feladása kíséri. 1260 évnvi hazug uralkodás, a hit pusztító utódai után a pápaság a protestáns tanításban maradt, sok hazugság elviselhetetlen az igazság Istene számára. Ez az oka annak, hogy ebben a 14. fejezetben a Lélek három fő témát mutat be, amelyek egymás után a következők: a „három angyal” adventista küldetése vagy üzenete; a világ végének „aratása”, a kiválasztottak válogatása és elragadtatása; A harag szőlőjének „szőlőszürete”, a hamis pásztorok, a kereszténység hamis hitoktatóinak végső büntetése.

1844 óta tanítják, hogy megvédjék a kiválasztottakat az isteni haragtól, az utolsó próba annak az időnek a végére van fenntartva, amely az emberiség számára biztosított, hogy a kinyilatkoztatott isteni akarat és a legteljesebb hitehagyásba esett lázadó emberi követelés között helyezkedjen el. De a meghozott választás következményekkel jár mindazokra nézve, akik 1844 óta haltak meg. Csak a felvilágosult és hűséges választottak „halnak meg az Úrban” a 13. vers tanítása szerint, ahol „áldottnak” nyilvánítják őket, vagyis a kegyelem kedvezményezettjei. Krisztus minden áldásával már megerősítette a „filadelfiai” angyalhoz intézett üzenetben, amely őket érinti, mert nem elég „adventistának” megkeresztelkedni ahhoz, hogy Isten választottnak tekintse.

Ha viszont az elhagyások részletei még felfedezésre várnak, a lényeg a Lélek aláhúzza és összefoglalja a 7-11. versek „három angyalának üzenetei” formájában. Ezek az üzenetek követik egymást a a következmények egymásutánja.

Itt felidézem, a mű 2. oldalán lévő borítón található megjegyzés után ez a három üzenet három üzenetet emel ki, amelyek szimbolikus képekkel már megjelentek Dániel könyvében a Dán 7-ben és 8-ban. Emlékeztetőjük ebben a Jelenések 14. fejezetében, aláhúzza és megerősíti Isten által nekik adott rendkívüli fontosságot.

A megváltott adventisták győztek

1. vers: „Láttam, és íme, a Bárány ott állt a Sion hegyén, és vele száznegyvennégyezer [nép], akiknek homlokukra volt írva az ő neve és az ő Atyjának neve. »

A „Sion-hegy” arra a helyre utal Izraelben, ahol Jeruzsálem épült. Az üdvösség reményét jelképezi, és azt a formát, amelyet ez az üdvösség a földi és mennyei hit próbáinak végén ölt majd. Ez a terv teljes mértékben megvalósul minden dolog megújulásakor, ami a földet és az eget illeti a Jel.21:1 szerint. A „144 000 [ember]” Krisztus választottjait szimbolizálja, akiket 1843 és 2030 között választottak ki, nevezetesen a Jézus Krisztus által tesztelt, bizonyított és jóváhagyott adventista keresztényeket, akiknek ítélete együttesen és egyénileg érvényes. A kollektív ítélet megítéli az intézményt, az egyéni ítélet pedig minden egyes teremtményre vonatkozik. A „144 000 [ember]” Jézus Krisztus által az

adventista hit követői közül kiválasztott választottakat képviseli. Ez a szám szigorúan szimbolikus, és a kiválasztottak tényleges száma Isten által ismert és őrzött titok. Kiválasztásuk okát a javasolt kép definíciójából érthetjük meg. „ *A homlokukra* ”, akaratuk és gondolataik jelképe, „ *a bárány neve* ”, Jézus és „ *atyjának neve* ”, a régi szövetségben kinyilatkoztatott Isten van felírva. Ez azt jelenti, hogy megtalálták és előadták Isten képmását, amelyet a teremtő Isten adott az első embernek a bűn előtt, amikor megformálta és életet adott neki; és ez a kép az ő jellemének. Ezek alkotják azt a gyümölcsöt, amelyet Isten azért akart megszerezni, hogy Jézus Krisztusban megváltja egyetlen hűséges választottjának bűneit. Úgy tűnik, hogy a kiválasztott kiválasztottak homlokán vagy szellemükben gondolatuk és akaratuk, Isten pecsétje (Jel.7:3), vagy a Tízparancsolat negyedik parancsának szombatja és az elválaszthatatlan karakter található. a bárány Jézus Krisztusról és az ő kinyilatkoztatásáról a régi szövetségben, mint Atya, Isten teremtője. Az igaz keresztény hit tehát nem áll szemben a Fiúhoz és az Atyához kötődő vallási normákkal, ahogyan azt a római vasárnap követői állítják, ha nem is szavakban, de legalább tettekben.

2. vers: „ *És hangot hallottam az égből, mint sok vizek zúgását, mint a nagy mennydörgés zúgását; és a hang, amit hallottam, olyan volt, mint a hárfájukon játszó hárfásoké.* »

Az ebben a versben említett ellentmondásos szereplők a valóságban kiegészítik egymást. A „ *nagy vizek* ” élőlények sokaságát szimbolizálják, amelyek kifejeződésükkor „ *nagy mennydörgés* ” megjelenését öltik. Ellenkezőleg, a „ *hárfa* ” képén keresztül Isten feltárja azt a tökéletes harmóniát, amely egyesíti győztes teremtményeit.

3. vers: „ *És új éneket énekeltek a trón előtt, a négy élőlény és a vének előtt. És senki sem tudta megtanulni az éneket, csak a száznegyvennégyezer, akiket megváltottak a földről.* »

Isten itt megerősíti és aláhúzza az 1843-44 óta kialakult „adventista” hit igen magas megszentelődését. Választott képviselői megkülönböztetik a többi szimbolizált csoporttól; „ *a trón, a négy élőlény és a vének* ”; az utóbbi a földi tapasztalatból megváltottak mindegyikét jelöli. De a Kinyilatkoztatásnak nevezett isteni Kinyilatkoztatás csak azt a kétezer éves keresztény hitet célozza meg, amelyet a Dán 8:14 rendelete két egymást követő szakaszra oszt. 1843-44-ig a kiválasztottakat 12 „ *vén* ” jelképezte a Jel.4:4-ben idézett „ *24* ” közül. A többi 12 „ *vén* ” a „ *lepecsételt* ” adventista „ *12 törzs* ” a Jel.7:3-8-ban 1843-44 között.

4. vers: „ *Ezek azok, akik nem szennyezték be magukat asszonyokkal, mert szűzek; követik a bárányt, amerre jár. Megváltattak az emberek közül, mint zsenjét Istennek és a Báránynak;* »

Ennek a versnek a szavai csak szellemi értelemben érvényesek; a „ *nők* ” szó a keletkezésük óta hitehagyott keresztény egyházakra utal, mint például a római katolikus hit, vagy 1843-44 óta a protestáns, 1994 óta pedig az adventista intézményes hit. Az említett „ *szennyeződés* ” azt a bűnt célozza meg, amely az isteni törvény megszegéséből ered, és amelynek „ *béne a halál* ”, a Róma 6:23 szerint. Jézus Krisztus azért szentelte meg őket, hogy megmentse őket a bűn gyakorlásától, kivéve a szimbolikus „ *144 000 [embert]* ”. A „ *szűzességük* ” egyben spirituális is, és „ *tiszta* ” lényeknek nevezi őket, akiknek igazságosságát

Jézus Krisztus értük ontott vére fehéřítette. A bűn és beszennyeződésének örökösait, mint Ádám és Éva összes leszármazottját, a Jézus Krisztus által elismert hitük tökéletesen „megtisztította” őket. De ahhoz, hogy ezt a hitet hatékonyan felismerje Jézus Krisztus, ennek a megtisztulásnak valóságosnak kell lennie, és „műveikben ” **kell konkretizálnia**. Ez tehát a hamis keresztény vagy zsidó, vagy tágabban a monoteista vallásoktól örökölt bűnök elhagyását jelenti. És prófétai kinyilatkoztatásában Isten különösen azt célozza meg, hogy figyelmen kívül hagyja azt az időrendet, amelyet a föld és égi rendszerének teremtésének első hetétől felállított.

új dal éneklése ” képe mögött egy sajátos élmény húzódik meg, amelyet csak a „ 144 000 [ember] ” megpecsételtek. A „Mózes éneke ” után , amely az Egyiptomból való dicsőséges kilépést ünnepelte, a bűn jelképe, a „ 144 000 ” választott „ éneke ” a bűntől való megszabadulásukat ünnepli, mert engedelmeskedtek a Dán 8:14 rendeletének, és közreműködtek a megszentelésükben. Isten kívánta, sőt követelte 1843-44 óta. Ezen a napon egy égi látomás emlékeztetett a bűnök megtisztítására, amelyet a Golgota keresztjén Jézus Krisztus halálával véghezvittek. Ez az üzenet egyszerre volt szemrehányás és tanítás, amelyet Isten egyfajta protestáns hívőnek mutatott be, aki a római vasárnap és néhány más hazug bűnének örököse volt. A héber rítusok tipológiájában ez a „ *bűnök megtisztítása* ” egy ősi vallási ünnep volt, amelynek során az elejtett kecske vérét a legszentebb helyre vitték az ezen a megközelíthetetlen helyen elhelyezett, és a többi része számára megtiltott irgalmasszáken. év. évszak. E kecske vére, a bűn szimbolikus képmása, Jézus Krisztus vérét jövendölte, aki maga lett választottai bűneinek hordozója, hogy helyettük engesztelje ki a megérdemelt büntetést; Jézus maga is bűnné lett. Ebben a szertartásban a kecske a bűnt jelképezi, nem pedig a Krisztust, aki azt hordozza. A főpap fizikai mozgása az engedélyezett szent helyről a tiltott legszentebb helyre az év hátralévő részében, amire ez a vers utal, amikor azt mondja: "Követik a bárányt, *bárhová is megy* ". Az 1844. október 23-i látomásban e jelenet felidézésével Krisztus Lelke a hitbeli hamisságokra, a bűn tilalmára emlékeztette választott tudattalan örökösait. Így 1844-től az **önkéntes eredetű bűn** , amely a **római vasárnap esete, lehetetlenné teszi az Istennel való kapcsolatot** , és az elhagyott bűn lehetővé teszi ennek a kapcsolatnak a kiterjesztését, amely az érintett választottat a megszentelődés teljességéhez vezeti. a kinyilatkoztatott isteni igazság befogadása, megértése és cselekvése.

Mivel „ *Isten és a Bárány első zsengeje* ”, ők alkotják a legjobbat, amit Isten talált a földi választottak kiválasztásában. A héber szertartásokban az „*első zsenget* ” „ *szentnek* ” nyilvánították . Ezen állati vagy növényi eredetű első gyümölcsök felajánlásait Istennek tartották fenn, hogy tiszteljék őt, és kifejezzék az emberi hálát jósága és nagysága iránt. Egy másik ok, tulajdonképpen a „ *szent első gyümölcsök* ” számára az, hogy befogadják a számukra kinyilatkoztatott isteni fényt a maga teljességében, mert a vég idejében élnek, amikor a kinyilatkoztatott fény eléri csúcspontját, szellemi tetőpontját.

5. vers: „ *És nem találtak hazugságot a szájukban, mert feddhetetlenek.* »

Az igazán kiválasztott, aki az igazságból született az újjászületéssel, csak gyűlölni a „ *hazugságot* ”, amelyben nem lel örömet. A hazugság utálatos, mert

csak káros következményekkel jár, és szenvedést okoz a jó embereknek. Aki hisz a „*hazugságban*”, az átéli a csalódás fájdalmát, a megtévesztés keserűségét. Senki, akit Krisztus választott, nem gyönyörködhet abban, hogy elcsábítja és megtéveszti embertársait. Másrészt az igazság megnyugtat, pozitívan épít kapcsolatokat igaz testvérekkel, de mindenekelőtt üdvösségünk Teremtőjével és Megváltójával, aki „Az igazság Isteneként” vallja és magasztatja a *nevét*. Így a választottakat, akik többé nem gyakorolják a tanbeli bűnt, engedelmeskednek a kinyilatkoztatott igazságnak, maga az igazság Istene ítéli „*feddhetetlennek*”.

Üzenet az első angyaltól

6. vers: „*Láttam egy másik angyalt repülni az ég közepén, akinek örökkévaló evangéliuma volt, hogy hirdesse azt a föld lakóinak, minden nemzetnek, minden törzsnek, minden nyelvnek és minden népnek.*»

„*Egy másik angyal*” vagy *egy másik hírvivő egy teljes isteni fényt hirdet, amelyet az „ég közepe”* vagy a nap zenitje jelképez. Ez a fény az „*evangéliumhoz*” vagy a Jézus Krisztus által hozott üdvösség „*örömhíréhez*” kapcsolódik. „*Örökkévalónak*” nevezik, mert üzenete hiteles, és nem változik az idő múlásával. Ily módon Isten tanúsítja, hogy megfelel annak, amit Jézus Krisztus apostolai tanítottak. Ez az igazsághoz való visszatérés 1843-ból következett a római katolikus hitből örökölt számos torzulás után. Az igehirdetés egyetemes a Dániel 12:12-ben bemutatott üzenethez hasonlóan, amely felfedi az adventista munka isteni áldását. Az „*örökkévaló evangélium*” itt a hit igazi gyümölcsének aspektusa alatt van megemlítve, követve a Dániel 8:14 rendelete által kinyilatkoztatott isteni követelményt. A prófétai szó iránti érdeklődés a norma törvényes gyümölcse „*Az örökkévaló evangélium*”.

7. vers: „*Hangszóval ezt mondta: Féltétek az Istent, és dicsőítsétek őt, mert eljött ítéletének órája; és imádjátok azt, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait.*»

A 7. versben az első angyal elítéli a szombat megszegését, amely az isteni dekalógusban a teremtő Isten dicsőségét dicsőíti. Így 1844 októberétől követelte annak helyreállítását, de vétkéért 1843 tavasza óta a protestánsokat tette felelőssé.

Üzenet a második angyaltól

8. vers: „*És egy másik, egy második angyal követte, aki ezt mondta: Leomlott a nagy Babilon, paráznasága haragjának borával megitatta minden népet.*»

A 8. versben a második angyal feltárja a római pápai katolikus egyház hatalmas bűnösségét, amely elcsábította és megtéveszti az embereket azért, hogy I. Konstantin pogány „napjának napját” átnevezte a latin montázs „az Úr napja” fordítása ^{után}. a „vasárnap” eredete: dies dominica. A kétszer megismételt kifejezés: „*Nagy Babilon elesett, elesett*” megerősíti, hogy számára és az örökösök számára az isteni türelem ideje végleg lejárt. Egyénileg továbbra is lehetséges a megtérés, de csak a gyümölcstermés vagy a bűnbánat „művei” árán.

Emlékeztető: „*elesett*” azt jelenti: az **igazság** Istene elveszi és legyőzi, ahogy egy város ellensége kezébe kerül. 1843 után, 1844 és 1873 között felemeli

és megvilágítja hűséges hetednapi adventista szolgálói számára azt a „titkot”, amely a Jel 17:5-ben jellemzi. **Hazugságának** csábítása elveszti hatékonyságát.

A 8. versben az előző üzenetekben hozott ítélet megerősítést nyer, súlyos figyelmeztetéssel. Az I. Konstantin által 321-^{ben}, 1844^{óta} meghatározott pihenőnap tudatos és **önkéntes megválasztása** az azt igazoló lázadókat passzívvá teszi az utolsó ítélet *második halálának gyötrelmeinek isteni elítélésével szemben. Hogy elrejtse a vasárnap elleni vádját, Isten egy hírhedt „jel”* név alatt rejti el, amely szembeszáll saját isteni „pecsétjével”. Az emberi tekintélynek ez a jele, amely megkérdőjelezi annak időrendjét, hatalmas felháborodást jelent, amely méltó arra, hogy Ő megbüntesse. A kihirdetett büntetés pedig valójában szörnyű lesz: „*tűzzel és kénnel kínozzák*”, ami elpusztítja a lázadókat, de csak az utolsó ítélet pillanatában.

Üzenet a harmadik angyaltól

9. vers: „És egy másik, egy harmadik angyal követte őket, és hangos szóval ezt mondta: Ha valaki *a fenevadat és annak képét imádja (leborul), és bélyeget vesz a homlokára vagy a kezére,*

Ennek a harmadik üzenetnek az előző két üzenettel kiegészített és egymást követő jellegét a „követik” képlet határozza meg. A „hangos hang” megerősíti annak nagyon magas isteni tekintélyét, aki ezt hirdeti.

földről feltámadt fenevad” uralmát, és engedelmességükkel vasárnap elfogadják és tisztelik hatalmának „jelét”, amelyet a Jel 13 idéz: 16, ami jelenleg a teljes keresztény lakosság.

Ennek a „jelnek” az „Isten pecsétjével” való közvetlen szembenállását, vagyis az első nap vasárnapjától a hetedik nap szombatjáig, megerősíti az a tény, hogy mindkettőt „elül”, a székhelyén fogadják. akarat, a Jelenések 7:3 és 13:16 szerint. Figyeld meg, hogy a Jelenések 7:3-ban található „Isten pecsétje” a Jel.14:1-ben: „*a Bárány és az Atyjának neve*”. A „kézre” fogadtatást ezek a versek tisztázzák az 5Móz 6:4-től 9-ig:

„*Figyelj, Izrael! YaHWÉH, a mi Istenünk, az egyetlen YaHWÉH . Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből . És ezek a parancsolatok, amelyeket ma adok neked, a szívedben lesznek . Neveld őket gyermekeidbe, és beszélj róluk, amikor otthon vagy, amikor útra indulsz, amikor lefekszel és amikor felkelsz. Kösd őket jelként a kezeidre, és legyenek előlapok a szemeid között . Írd fel őket házad oszlopaira és ajtóidra.*» A „kéz” a cselekvést, a gyakorlatot jelöli, a „front” pedig a gondolat akaratát. Ebben a versben a Lélek ezt mondja: „*Szeresd Jahvét, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből*”; amit Jézus a Máté 22:37-ben idéz, és amelyet „*első és legnagyobb parancsolatként*” mutat be . Az „Isten pecsétjét” viselő választott tisztségviselőknek tehát ennek a három kritériumnak kell megfelelniük: „*Szeresd Istent teljes szívedből*”; hogy ennek gyakorlásával tiszteletben tartsák a megszentelt hetedik nap szombati pihenőnapját; és „*a Bárány neve* „Jézus Krisztus” és az ő Atyja „YHWÉH” elméjében. A „*és az ő Atyja nevének*” megadásával a Lélek megerősíti, hogy engedelmeskedni kell Isten tíz

parancsolatának, valamint azoknak az előírásoknak és szertartásoknak, amelyek a választottak szentségét az ószövetségben előmozdítják. János apostol még a maga idejében is megerősítette ezeket a dolgokat, amikor ezt mondta az 1János 5:3-4-ben:

„ Mert ez az Isten szeretete, hogy megtartsuk parancsolatait. És az ő parancsolatai nem súlyosak, mert ami Istentől született, az legyőzi a világot; és a világ felett diadalmaskodó győzelem a mi hitünk. »

10. vers: „ Ő is iszik Isten haragjának borából, amelyet keverés nélkül öntenek haragjának poharába, és tűzzel és kénnel kínozzák a szent angyalok és a Bárány előtt. »

Isten haragja bőven igazolható lesz, mert azok, akik felveszik a „ fenevad bélyegét ”, tisztelik az emberi bűnt, miközben követelik Jézus Krisztus igazságát. A Jelenések 6:15-17-ben a Lélek elképzelt, milyen következményekkel járnak végső szembenézésük Jézus Krisztus pusztító igazságos haragjával.

Rendkívül fontos megjegyzés : Ahhoz, hogy jobban megértsük ezt az isteni haragot, rá kell jönnünk, hogy a szent szombat figyelmen kívül hagyása miért kelti fel annyira Isten haragját. Vannak bocsánatos bűnök, de a Biblia óva int minket a Szentlélek ellen elkövetett bűntől, és azt mondja, hogy nincs többé áldozat az isteni bocsánat elnyerésére. Az apostolok idejében az egyetlen példa erre a fajta bűnre az volt, hogy egy megtért keresztény elutasította Krisztust. De ez csak egy példa, mert a valóságban a Szentlélek istenkáromlása abból áll, hogy megtagadjuk és megtagadjuk az Isten Lelke által adott bizonyágtételt. Az emberi lények meggyőzésére és tanítására a Lélek ihlette a Biblia szent iratait. Ezért aki vitatja a Szentlélek tanúságtételét a Bibliában, az már istenkáromlást követ el Isten Lelke ellen. Tehet-e Isten jobban, hogy megismertesse akaratát, mint hogy a Bibliához és annak irataihoz vezesse a meghívottakat? Képes-e világosabban kifejezni akaratát, gondolatait és szuverén ítélőképességét? A 16. században a Biblia megvetése, amely ellen háborút indított, Isten római katolikus vallás iránti türelmének végét jelentette; véget ért türelme egy olyan tan iránt, amelyet soha nem ismert fel. Aztán, 1843-ban, a prófétai szó megvetése jelentette a protestáns hit sokféle formájának befogadásának végét, amely a római vasárnap örököse, vagyis „a fenevad bélyege ”. Végül pedig az adventizmus istenkáromlást követett el a Szentlélek ellen azáltal, hogy elutasította a végső prófétai kinyilatkoztatást, amelyet Jézus mutatott be alázatos szolgáján keresztül, akit én megtestesültem; istenkáromlás, amelyet megerősített és felerősített a vasárnapi megfigyelőkkel 1995 óta fennálló szövetségük. A Lélek istenkáromlása minden alkalommal megkapja Istentől a megérdemelt igazságos választ; egy igazságos ítélet az első és a „ második halálra ” ebben a 10. versben.

11. vers: „ És kínjaik füstje felszáll örökkön-örökké; és nincs nyugalomuk éjjel és nappal, akik imádják a fenevadat és annak képét, és akik felveszik nevének bélyegét. »

A „ füst ” csak az utolsó ítélet idején lesz, abban az órában, amikor a lázadó elesettek a „tűz tava ” tüzeiben és kénkövében „kínoznak ” (Jel. 19:20 és 20:14); ez, a hetedik évezred végén. De már e szörnyű pillanat előtt Jézus Krisztus dicsőséges visszatérésének órája megerősíti végső sorsukat. Ennek a versnek az üzenete érinti a „ pihenés ” témáját . A választottak a maguk részéről

odafigyelnek az Isten által megszentelt nyugalom idejére, az elesettek viszont nem törődnek ezzel, mert nem adják meg az isteni kijelentéseknek azt a fontosságot és komolyságot, amit megérdemelnének. Ezért, válaszul megvetésükre, végső büntetésük órájában Isten nem ad nekik nyugalmat, hogy enyhítse szenvedésüket.

12. vers: „ *Ez a szentek állhatatossága, akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét.* »

A „ *kitartás vagy türelem* ” szavak jellemzik az isteni Messiás Jézus igaz szentjeit 1843-tól 1844-ig dicsőségben való visszatéréséig. Ebben a versben az „ *Atya neve* ” az 1. versben „ *Isten parancsolatai* ” lesz, és a „ *Bárány neve* ” helyébe „ *Jézus hite* ” lép . A prioritási sorrend is megváltozik. Ebben a versben a Lélek először " *Isten parancsolatait* ", másodszer pedig " *Jézus hitét* " idézi; amely történelmileg és értékszínt az Isten által az üdvösség tervében jóváhagyott rend. Az 1. vers elsőbbséget adott „ *a névnek a Bárány* ”, hogy összekapcsolja a „ *144 000* ” választottat a keresztény hittel.

13. vers: „ *És hangot hallottam az égből: Írd: Boldogok mostantól fogva a halottak, akik az Úrban halnak meg! Igen, mondja a Lélek, hogy megpihenjenek fáradalmaiktól, mert cselekedeteik követik őket.* »

mostantól ” kifejezés részletes magyarázatot érdemel, mivel nagyon fontos. Ugyanis 1843 tavaszát és 1844 őszét célozza meg, amikor is életbe lép a Dániel 8:14-es rendelet, és véget ér a William Miller által szervezett két adventista per.

Idővel a hivatalos intézményi adventizmus szem elől tévesztette ennek a " *most* " kifejezésnek a következményeit. Csak az adventista hit alapító úttörői értették meg Isten 1843-tól kezdődő szombati követelményének következményeit. Ennek a hetednapi gyakorlatnak az átvételéhez rá kellett jönniük, hogy az addig gyakorolt vasárnapot Isten átkozta. Utánuk az örökölt adventizmus hagyományossá és formalisztikussá vált, és a hívek és a tanítók túlnyomó többsége számára a vasárnapot és a szombatot igazságtalanul az egyenlőség szintjére helyezték. A szentség és az igazi szentség érzésének elvesztése a prófétai szó és a harmadik adventista üzenet iránti érdektelenséghez vezetett, amelyet 1983 és 1994 között hirdettem. Mivel ez a megvetés a franciaországi adventizmusban megnyilvánult, az adventista világ intézménye szövetségre lépett az ökumenikus klán 1995-ben, a legnagyobb átka miatt. A 10. versben szereplő „ *kinokkal* ” való fenyegetés viszont őt érinti, az „ *ő is iszik* ” kifejezés sugallatával ; 1994 óta, intézményes adventizmus, a protestáns hit után, 1843 óta ítélték és elítélt.

Ahogy ez a vers is sugallja, a Dániel 8:14 rendelete az 1843-as protestáns keresztények két táborra való szétválását okozza, beleértve az adventista csoportot is, akik a boldogok köszöntésében részesültek: „ *Boldogok mostantól fogva a halottak, akik az Úrban halnak meg !* ”. Magától értetődik, hogy Jézus "Laodiceában" bejelentette, *hogy " hányni "* fogja , az adventista intézmény, Krisztus hivatalos hírnöke 1991-ben, a világosság hivatalos elutasításának dátuma, az úgynevezett " *meztelen* " már nem részesülhet ettől a boldogságtól.

Betakarítás ideje

14. vers: „*Láttam, és íme, volt egy fehér felhő, és a felhőn olyan ember ült, mint az emberfia, fején aranykorona, kezében éles sarló.* »

Ez a leírás Jézus Krisztust idézi dicsőséges visszatérésének pillanatában. A „*fehér felhő*” felidézi távozásának és a mennybe emelkedésének kétezer évvel ezelőtti körülményeit. A „*fehér felhő*” a tisztaságát, az „*arany korona*” a győztes hitét, az „*éles sarló*” pedig Isten „*metsző szavát*” ábrázolja a Zsid.4:12-ből, amelyet „*keze*” valósít meg.

15. vers: „*És egy másik angyal jött ki a templomból, és nagy hangon kiáltott a felhőn ülőnek: Hajtsd ki sarlódat, és arass! mert eljött az aratás órája, mert beérett a föld aratása.* »

aratás” aspektusában, mint példabeszédében, Jézus felidézi, hogy ebben eljön az ideje, hogy véglegesen elválasszuk „*a búzát a pelyvától*”. Kinyilatkoztatása révén felfedezi ezt a témát, amely elválasztja a két tábor: a választottak szombatját és az elesettek vasárnapját, mert e vallási név mögött egy pogány napistenség hódolata és tekintélye rejtőzik. És az emberi idők evolúciója ellenére Isten továbbra is úgy tekint rá, ami valójában a számára. A férfiak eltérő véleménye nem befolyásolja ítéletét; időrendjében az első nap profán, semmiképpen nem veheti fel az isteni szentséget. Ez kizárólag a megszentelt hetedik naphoz kapcsolódik az örökkévaló földi idő kezdetétől vésett időrendjében; ez 6000 napév időtartamra szól.

16. vers: „*Aki a felhőn ült, ledobta sarlóját a földre. És a földet betakarították.* »

a föld aratásának” jövőbeli beteljesedését. Krisztus, a Megváltó és a Bosszúálló örködni fog felette, és véghezviszik azt a példabeszédben, az apostolaihoz intézett bejelentése szerint a Máté 13:30-43-ban. Az „*aratás*” főként a megmaradt választott szentek mennybe való elragadtatására vonatkozik. hűség a Teremtő Istenhez.

Betakarítás ideje (és bosszú)

17. vers: „*És egy másik angyal jött ki a mennyei templomból, éles sarlóval is.* »

Ha az előző „*angyalnak*” a megválasztottak számára kedvező küldetése volt, akkor ennek a „*másik angyalnak*” büntető küldetése van a bukott lázadók ellen. Ez a második „*sarló*” egyben az „*Isten metsző szavát*” is szimbolizálja, amelyet az ő akarata, de nem a keze tette működésbe, mivel a szürettől eltérően a szőlőszüretnél hiányzik a „*kezében*” kifejezés. A büntető fellépést ezért az isteni akaratot végrehajtó ügynökökre kell bízni; valójában csábításainak áldozatai.

18. vers: „*És egy másik angyal, akinek hatalma volt a tűz felett, kiment az oltártól, és nagy szóval így szólt ahhoz, akinek éles sarlója volt, mondván: Szedd ki éles sarlódat, és szedd be a szőlőt. a föld szőlője; mert megérett a föld szőlője.* »

szőlőszüret” pillanata. Az Ézs.63:1-től 6-ig a Szellem fejleszti ki a szimbolikus kifejezés által megcélzott cselekvést. A Bibliában a vörös szőlő levét az emberi vérhez hasonlítják. Jézus által a Szent Vacsorában való használata megerősíti ezt az elképzelést. De a „*szüret*” az „*Isten haragjához*” kapcsolódik, és azokra vonatkozik, akik szolgálói álarcában méltatlanul dolgoztak, mert a Krisztus által önként ontott vér nem érdemelte meg számos ámulásukat. Mert

Jézust elárulva érezhetik azok, akik üdvözítő tervét annyira eltorzítják, hogy igazolják a bűnt, amiért életét adta és szenvedést viselt, hogy gyakorlása megszűnjön. Ezért a törvénye szándékos megszegőinek felelniük kell neki. Vak örültségükben odáig mennek, hogy meg akarják ölni igazi választottaikat, hogy kiirtsák a földről a hetedik napi szombat gyakorlatát, amelyet Isten megszentelt és megkövetelt 1843-44 óta. A választottak nem rendelkeztek Isten felhatalmazásával, hogy erőszakot alkalmazzanak vallási ellenségeik ellen; Isten ezt a cselekvést kizárólag saját magának tartotta fenn. „*Enyém a bosszú, az enyém a megtorlás*” – jelentette ki választott tisztségviselőinek, és eljött az idő, hogy ezt a bosszút végre is hajtsák.

aratás ” témáját idézi. A bűnös szőlőt azért nyilvánítják érettnak, mert műveikkel teljes mértékben bebizonyították valódi természetüket. Vérük, mint a szőlő leve, a kádba fog folyni, amikor a szőlőszedők lába tapossa őket.

19. vers: „*És az angyal ledobta sarlóját a földre. És leszedte a föld szőlőjét, és a szüretet az Isten haragjának nagy présébe dobta.* »

Az akciót igazolja ez a jelenet által feltárt közlemény. Isten bizonyossággal megjövendöli a katolikus és protestáns arrogancia büntetését. Isten haragjának következményeit fogják elszenvedni, amit a kád szemléltet, amelyben a leszüretelt szőlőt összezúzzák a darálók lábai.

20. vers: „*A borsajtót pedig kitaposták a városból; és vér folyt ki a kádból, még a lovak kantárába is, ezerhatszáz stadionnyi távolságra.* »

Iz.63:3 pontosítja: „*Egyedül tapostam a borprést; senki sem volt velem...*” Az évjárat beteljesíti a Nagy Babilon büntetését a Jel.16:19-ben. Isteni haraggal töltötte meg a poharat, amelyet most hordaléki kell innia. „*A borsajtót a városon kívül taposták*”, vagyis a választottak jelenléte nélkül, akik már a mennybe kerültek. Jeruzsálemben a halálra ítélték kivégzését a szent város falain kívül hajtották végre, hogy ne szennyezzék be. Ez volt a helyzet Jézus Krisztus keresztre feszítésekor, amely ezen üzeneten keresztül emlékeztet arra, hogy milyen árat kell fizetni azokért, akik alábecsülték saját halálát. Eljött az idő, hogy ellenségei sorra ontsák vérüket, hogy engeszteljék sok bűnüket. „*És a kádból vér folyt ki a lovak falai között.*” A harag célpontjai a keresztény hitoktatók, és Isten a „*pipa*” képével utal rájuk, amelyet a lovasok „*a lovak szájába*” adnak, hogy irányítsák őket. Ezt a képet a Jakab 3:3 javasolja, amelynek témája pontosan: vallásoktatók. Jakab a 3. fejezet elején kifejti: „*Testvéreim, közületek ne kezdjenek el sokan tanítani, mert tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben leszünk.*” Az „*aratás*” tette igazolja ezt a bölcs figyelmeztetést. Azzal, hogy „*a lovak falatáig*” határozza meg, a *Szellem azt sugallja, hogy az áfa elsősorban a „ Nagy Babilon ”* római katolikus papságára vonatkozik, de kiterjed a protestáns tanítókra is, akik 1843 óta „pusztítóan” használják a Szent Biblia a Lélek vádjá szerint a Jel.9:11-ben. Itt találjuk a Jelenések 14:10-ben megfogalmazott figyelmeztetés alkalmazását: „*Ő is iszik Isten haragjának borából, amelyet keverés nélkül öntöttek haragjának poharába...*”.

ezerhatszáz stadionnyi kiterjedésben ” üzenetért az előző üzenettel folytatva a büntetés a 16. századtól a református hitre is kiterjed, ^{amelyre} az 1600-as szám utal. Ekkor fogalmazta meg Luther Márton a katolikus hit elleni vádat 1517-ben. De ugyancsak ebben a 16. században alakultak ki a „*hamis Krisztusok*” és a

hamis keresztények protestáns tanai , amelyek legitimálták a Jézus Krisztus által tiltott erőszakot és kardot. . Az Apokalipszis saját értelmezési kulcsait kínálja, és ezt a 16. századot a Jel 2:18-29 a korszak szimbolikus neve alatt „*Thiatira* ” jelöli . A „*stadion* ” szó felfedi vallási tevékenységüket, részvételüket a versenyen, amelynek tétje a győztesnek ígért győzelem koronája. Ez Pál tanítása az 1Kor.9:24-ben: „*Nem tudjátok, hogy akik a stadionban futnak, mind futnak, de a díjat egy kapja meg? Fuss, hogy megnyerd .*” Az égi hivatás díját tehát nem akárhogyan nyerik el; hűség és kitartás az engedelmisségben az egyetlen módja annak, hogy nyerjünk a hit harcában. Megerősíti a Fi.3:14-ben, mondván: „*A cél felé törekszem, Isten Krisztus Jézusban való felemelkedésének jutalmáért .*” Az „*aratás* ” idején beigazolódnak Jézus szavai: „*Mert sokan a meghívottak, de kevesen a választottak (Mt.22:14)*”.

Jelenések 15: A próbaidő vége

Mielőtt a „ *szüret és szüret* ” befejeződik, eljön a rettegett pillanat, a kegyelem idejének vége. Olyat, ahol az emberi döntések az idő kövébe vannak vésve, és nincs lehetőség e döntések megfordítására. Ezen a ponton véget ér az üdvösség felajánlása Krisztusban. Ez a témája Jézus Krisztus Apokalipszisének e nagyon rövid 15. fejezetének. A kegyelem idejének vége a 8. és 9. fejezet első hat „ *trombitája* ” után, valamint a 16. fejezet „*Isten hét utolsó csapása* ” előtt következik be. Magától értetődik, hogy az Isten által vezetett út utolsó választását követi. tennivalót ad az embernek. A Jel. 13:11–18 „*a földről felszálló fenevad* ” tekintélyes égisze alatt az utolsó két út vezet, az egyik a megszentelt szombathoz vagy szombathoz, a másik pedig a római pápai hatalmú vasárnaphoz. . Soha nem volt ilyen egyértelmű az élet és a jó, a halál és a rossz közötti választás. Kitől fél az ember a legjobban? Isten, vagy ember? Ez adott a helyzetnek. De azt is mondhatom: kit szeret az ember a legjobban? Isten vagy ember? A választottak mindkét esetben válaszolni fognak: Isten, aki prófétai kinyilatkoztatása révén ismeri projektje végének részleteit. Az örök élet akkor nagyon közel lesz, elérhető közelségükben.

1. vers: „ *Ekkor egy másik nagy és csodálatos jelet láttam az égben: hét angyalt, akik hét utolsó csapást tartottak, mert bennük teljesedett be Isten haragja.* »

Ez a vers bemutatja a „ *hét utolsó csapást* ”, amely a hamis hívőket sújtja, amiért a római vasárnapot választották. Ennek a fejezetnek a témája, a próbaidő vége, „ *Isten haragjának hét utolsó csapása* ” idejét nyitja meg.

2. vers: „*És láttam, mintha az üvegtenger tűzzel keveredett volna, és azok, akik legyőzték a fenevadat, és annak képmását és nevének számát, állni az üvegtengeren, Isten hárfája.* »

Az Úr, hogy bátorítsa szolgálait, választottjait, egy jelenetet mutat be, amely a prófécia más részeiből vett különféle képeken keresztül idézi fel közelgő győzelmüket. „ *A tűzzel kevert üvegtengeren állnak* ”, mert a hit próbáján mentek keresztül, amelyben üldözték őket (*tűzzel keverve*), és győztesen kerültek ki. Az „ *üvegtenger* ” a kiválasztott nép tisztaságára utal, mint a Jel.4:1-ben.

3. vers: „ *És énekelték Mózesnek, az Isten szolgájának énekét és a Bárány énekét, mondván: Nagyok és csodálatosak a te műveid, ó, mindenható Uram, Isten! Igazak és igazak a te utaid, nemzetek királya!* »

„ *Mózes éneke* ” ünnepelte Izrael dicsőséges kivonulását Egyiptomból, a bűn földjéről és jellegzetes szimbólumáról. A földi Kánaánba való belépés, amely 40 évvel később következett, előrevetítette az utolsó kiválasztottak belépését a mennyei Kánaánba. Jézus, a „ *bárány* ” , miután életét adta a választottak bűneinek engesztelésére , felment a mennybe, dicsőségében és mennyei isteni erejében. Jézus utolsó hűségese tanúi, minden adventista hittel és munkával, megtapasztalják a mennybemenetelüket, amikor Jézus visszatér, hogy megmentse őket. A kiválasztottak „ *nagy és csodálatra méltó műveit* ” magasztalva a teremtő

Istennek adnak dicsőséget, aki Jézus Krisztusban megtestesítette értékeit: tökéletes „igazságát” és „igazságát”. Az „igaz” szó felidézése a cselekmény kontextusát a „laodiceai” korszak végéhez kapcsolja, amelyben „Ámen és igaz” -ként mutatkozott be. Ekkor a „szabadulás” órája, amely a Jelenések 12:2 „szülő asszony” idejének végét jelzi. A „gyermek” a mennyei jellem tisztaságának formájában jön a világra, amely Jézus Krisztusban és Jézuson keresztül jelenik meg. A választottak dicsérhetik Istent „mindenható” állapotáért, mert ennek az isteni hatalomnak köszönhetik üdvösségüket és szabadulásukat. Miután összegyűjtötte és kiválasztotta megváltottait az összes földi nemzet közül, Jézus Krisztus valóban a „nemzetek királya”. Azok, akik szembehelyezkedtek vele és választott tisztségviselőivel, nincsenek többé.

4. vers: „*Ki ne félne, Uram, és dicsőítené a te nevedet? Mert egyedül te vagy szent. És minden nemzet eljön és imád téged, mert megjelentek ítéleteid.*»

Leegyszerűsítve ez azt jelenti: Ki tagadná meg, hogy féljen Téged, Teremtő Isten, és ki merne elcsalni téled jogos dicsőségedet azzal, hogy megtagadná szent hetednap szombatod tiszteletét? Mert **egyedül te vagy szent**, és egyedül szentelted meg a hetedik napodat és azokat, akiknek ezt adtál, jóváhagyásuk és szentségedhez való tartozásuk jeléül. Valójában azáltal, hogy felidézi „félelmét”, a Lélek a Jelenések 14:7 első „angyalának” üzenetére utal: „*Féltétek Istent, és adjatok neki dicsőséget, mert eljött ítéletének órája; és imádd (hajolj meg) előtte, aki teremtette az eget és a földet, a tengert és a vizek forrásait.*” Isten tervében az elpusztított lázadó nemzetek kettős céllal fognak feltámadni: megalázkodni Isten előtt és dicsőséget adni neki, és elszenvadni az utolsó igazságos büntetését, amely végleg megsemmisíti őket, a „tűz tavában”. *kén* az utolsó ítéletről, amelyet a Jelenések 14:10 „harmadik angyala” üzenetében hirdetett meg. Mielőtt ezek a dolgok megvalósulnának, a választottaknak át kell menniük az isteni ítéletek idején, amelyek az első versben bejelentett „hét csapás” által fognak megnyilvánulni.

5. vers: „*Ezek után láttam, és megnyílt a bizonyság sátorának temploma a mennyben.*»

templom” megnyitása jelzi Jézus Krisztus közbenjárásának megszűnését, mert az üdvösség elhívásának ideje véget ér. A „tanúságtétel” Isten tíz parancsolatára utal, amelyeket a szent bárkába helyeztek. Így ettől a pillanattól kezdve végleges a szétválasztás a kiválasztott és az elveszett között. A földön a lázadók törvényerejű rendelettel határozták el a heti pihenőnap tiszteletben tartásának kötelezettségét, amelyet a római császárok, I. Konstantin és I. Justinianus polgárilag és vallásilag is megerősítettek, akik I. Vigiliust avatták. Az első pápa, az egyetemes keresztény hit időbeli feje, nevezetesen a katolikus, 538-ban. Az utolsó halálrendeletet a Jelenések 13:15-17-ben jövendölték meg, és az amerikai protestáns hit uralma alá helyezték, amelyet az európai katolikus hit támogat. .

6. vers: „*És a hét angyal, akiknél a hét csapás volt, kiment a templomból, tiszta, fényes lenvászonba öltözve, és arany övvel a mellén.*»

A prófécia szimbolikájában a „hét angyal” egyedül Jézus Krisztust vagy a hozzá hasonló táborához hű „hét angyalt” képviseli. A „finom, tiszta, fényes lenvászon” a „szentek igaz cselekedeteit” ábrázolja a Jel.19:8-ban. Az „arany öv

a mellkas körül”, tehát a szív magasságában, azt az igazságszeretetet idézi, amely már idézi a Jel 1:13-ban bemutatott Krisztus-képben. Az igazság Istene arra készül, hogy megbüntesse a hazugság táborát. Ezzel az emlékeztetővel a Lélek „*a nagy csapást*” sugallja, amelynek formáját az arca tárta fel „*a naphoz, amikor erejében ragyog*”. Elérkezett a végső összecsapás órája Jézus Krisztus és a pogány napimádó lázadók között.

7. vers: „*És a négy élőlény közül egy adott a hét angyalnak hét arany tálat, tele az örökkön-örökké élő Isten haragjával.*»

Jelenések 4. „*négy élőlénye*” ábrázolt. Ő is „*az Isten, aki örökkön-örökké él*”, „*haragudva*”. Istensége így minden szerepet neki tulajdonít: Teremtő, Megváltó, Közbenjáró és végleg a Bíró, majd közbenjárásának véget vetve az igazságszolgáltatás Istenévé válik, aki lesújt és halállal megbünteti lázadó ellenfeleit, mert azok teljesítették „*igaz „haragjának” poharát*”. A „*pohár*” most megtelt, és ez a harag az „*utolsó hét*” büntetés formáját ölti, amelyben az isteni irgalmasságnak többé nincs helye.

8. vers: „*A templom pedig megtelt füsttel Isten dicsősége és hatalma miatt; és senki sem mehetett be a templomba, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.*»

a jelenlét miatt füsttel teli templom képét mutatja be” „*Istené*”, és pontosítja: „*és senki sem mehetett be a templomba, amíg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása*”. Isten így figyelmezteti választottjait, hogy a földön maradnak haragjának „*utolsó hét csapása*” idején. Az utolsó kiválasztottak újra átélik a héberek tapasztalatait a „*tíz csapás*” idején, amely a lázadó Egyiptomot sújtotta. A csapások nem őket értik, hanem a lázadókat, az isteni harag célpontjait. De a „*templomba*” való belépésük küszöbönállósága így megerősítést nyer, a lehetőség adott lesz, a „*hét utolsó csapás*” végétől.

Jelenések 16: Az utolsó hét csapás Isten haragjától

hét utolsó csapásnak ” a kiömlését, amelyeken keresztül „*Isten haragja* ” kifejezésre jut.

Isten haragja ” célpontjai azonosak lesznek azokkal, akiket az első hat „*trombita* ” büntetése sújtott . A Lélek tehát felfedi, hogy a „*hét utolsó csapás* ” és a „*hét trombita* ” büntetése ugyanazt a bűnt bünteti: a „*hetedik nap* ” *szombati pihenőjének megszegését. megszentelt* ” Istentől a világ kezdete óta.

Itt zárójelet nyitok, megkésve. Figyeld meg a különbséget, amely az isteni „*trombitákra* ” és a „*csapásokra vagy csapásokra* ” jellemző . A „*trombiták* ” mind olyan emberölések, amelyeket emberek hajtanak végre, de Isten, az ötödik szellemi természetű lény parancsolta rá. A „*csapások* ” olyan kellemetlen cselekedetek, amelyeket közvetlenül Isten kényszerít ki élő teremtésének természetes eszközeivel. Jelenések 16 bemutatja nekünk az „*utolsó hét csapást* ”, *amely finoman azt sugallja számunkra, hogy azokat más „ csapások ” előzték meg, amelyeket az emberek szenvedtek el a kegyelem idejének vége előtt, amely lelkileg két részre választja, „ az időre ” . végéről* ” idézi a Dan.11:40. Az elsőben ez a cél a nemzetek, a másodikban pedig az USA felügyelete és kezdeményezése alatt szervezett egyetemes világkormány idejére vonatkozik. Ebben a 2021. december 18-án, szombaton végrehajtott frissítésben megerősíthetem ezt a magyarázatot, hiszen 2020 eleje óta az egész emberiséget gazdasági tönkretétel sújtja egy fertőző vírus, a Covid-Coronavirus. 19, először jelent meg. Kínában. A globalista cserék és tudás kontextusában, annak valós hatásait mentálisan felerősítve, a nép vezetői pánikszerűen megállították az egész nyugat-európai és amerikai gazdaság fejlődését és folyamatos növekedését. A méltánytalanul világjárványnak tekintett Nyugat, amely azt hitte, hogy egy napon legyőzi a halált, kétségbeesett és elkeseredett. Az istentelenek pánikszerűen átadták testüket és lelkét a helyébe lépő új vallásnak: a mindenható orvostudománynak. A szélhámosságok országa, a föld leggazdagabb országa pedig kihasználta a lehetőséget, hogy foglyul ejtse az embereket diagnózisuk, vakcináik, gyógymódjaik és vállalati döntéseik rabjává. Ugyanakkor Franciaországban enyhén szólva paradox direktívákat hallani, amelyeket így foglalok össze: "a lakásokat célszerű szellőztetni, és órákig viselni a védőmaszkot, ami mögött megfullad a viselője." Emelje ki Franciaország és más utánzó országok fiatal vezetőinek „józan eszt”. Érdeklődéssel vesszük tudomásul, hogy ezt a pusztító magatartást először Izrael vezette; az első Isten által elátkozott ország a vallástörténetben. A maszk viselését, amelyet először tiltottak, amikor nem volt elérhető, ezután kötelezővé tették a légzőrendszert érintő betegségek elleni védelem érdekében. Isten átka váratlan, de pusztítóan nagyon hatásos gyümölcsöket hoz. Meggyőződésem, hogy 2021 és a „*hatodik trombita* ” kezdete, a harmadik világháború között más „*Isten csapásai* ” sújtják majd a bűnös

emberiséget a föld különböző helyein, különösen Nyugaton. „csapások”, mint például az „*éhínség*” és más valódi univerzális járványok, amelyek már pestisnek és koleraként ismertek. Isten ezt a fajta büntetést követeli az Eze.14:21-ben: „*Igen, ezt mondja az Úr, YHWÉH: Bár elküldöm Jeruzsálem ellen négy szörnyű büntetésemet, a kardot, az éhséget, a vadállatokat és a dögvészt, hogy kiirtsam az embereket és a dögvészt. vadállatok* . Megjegyzendő, hogy ez a felsorolás nem teljes, mert a modern időkben az isteni büntetés többféle formát ölt: Rák, AIDS, Chikungunya, Alzheimer... stb... Megjegyzem a globális felmelegedés miatti félelem megjelenését is. Az emberiség tömegei megijednek és pánikba esnek az olvadó jég és az ebből fakadó árvizek gondolatától. Ismét az isteni átok gyümölcse, amely lecsap az emberi elmékre, és falakat épít az elkülönülés és a gyűlölet között. Ezt a zárójelet azért zárom, hogy a kegyelem utóvégének ebben az összefüggésében folytassam a tanulmányozást, amely „*Isten haragjának hét utolsó csapását*” jellemzi.

Egy másik ok indokolja a célpontok kiválasztását. Az „*utolsó hét csapás*” a világ végén véghezviszi a teremtés pusztulását. Isten, a Teremtő számára eljött az ideje munkája elpusztításának. Tehát követi a teremtés folyamatát, de alkotás helyett rombol. Az „*utolsó hetedik csapással*” a földön kialszik az emberi élet, maga mögött hagyva a földet, ismét „*mélységgé*” válik kaotikus állapotban, amelynek egyetlen lakója, a Sátán, a bűn szerzője; a puszta föld lesz a börtöne „*ezer évig*” az utolsó ítéletig, ahol őt és az összes többi lázadót elpusztítják a Jel.20 szerint.

1. vers: „*És hallottam egy hangos szót jönni a templomból, amint azt mondta a hét angyalnak: Menjetez és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre.*»

Ez a „*templomból kihallatszó hang*” a teremtő Isten hangja, aki megghiúsult legjogosabb jogában. Teremtő Istenként tekintélyének legfelsőbb jellege van, és nem igazságos és nem is bölcs dolog kétségbe vonni vágyát, hogy imádják és dicsőítsék a nyugalom napjának betartásával, amelyet erre a célra „*megszentelt*”. Isten az ő nagy és isteni bölcsességében gondoskodott arról, hogy bárki, aki megkérdőjelezi jogait és hatalmát, figyelmen kívül hagyja legfontosabb titkait, mielőtt a „*második halálban*” kiengesztelné a Mindenható Isten elleni felháborodása árát.

2. vers: „*Az első elment, és kiöntötte a csészéjét a földre. És egy rosszindulatú és fájdalmas fekély sújtotta azokat az embereket, akiken a fenevad bélyege volt, és akik imádták a képmását.*»

Mivel az utolsó lázadás uralkodó hatalma és vezető tekintélye, ebben az összefüggésben az elsődleges célpont a bukott protestáns hit „*földje*” szimbóluma.

Az első csapás a „*rosszindulatú fekély*”, amely fizikai szenvedést okoz azoknak a lázadóknak, akik úgy döntöttek, hogy engedelmeskednek az emberek által előírt pihenőnapnak. A célpontok azok a katolikusok és protestánsok, akik túlélték a nukleáris konfliktust, akik az első nap, a római vasárnap választásával „*a fenevad bélyege* .”

3. vers: „*A második a tengerbe öntötte csészéjét, és vérré lett, mint a halotté; és minden élőlény meghalt, minden, ami a tengerben volt.*”

A „*második*” megüti a „*tengert*”, amelyet „*vérré*” változtat, mint Mózes idejében az egyiptomi Nílus esetében; „*a tenger*”, a római katolicizmus jelképe, amely a Földközi-tengert célozza meg. Abban a pillanatban Isten kiirt minden állatot a „*tengerből*”. A teremtés folyamatát fordítva kapcsolja be, végül a „*föld*” ismét „*formátlanná és üressé*” válik; vissza fog térni eredeti „*mélyedésbe süllyesztett*” állapotába.

4. vers: „*A harmadik kiöntötte edényét a folyókba és a vízforrásokba. És vérré váltak.*»

A „*harmadik*” a „*folyók és források*” édes „*vizébe*” ütközik, amely hirtelen „*vérré*” válik. Több víz a szomjúság oltására. A büntetés kemény és megérdemelt, mert a kiválasztottak „*vérét*” készültek ontani. Ez a büntetés volt az első, amelyet Isten Mózes vesszőjén keresztül az egyiptomiakra sújtott, a héberek „*vérivóira*”, akiket állatként kezeltek a kemény rabszolgaságban, ahol sokan meghaltak.

5. vers: „*És hallottam, hogy a vizek angyala ezt mondja: Igaz vagy, aki vagy, és aki voltál; szent vagy, mert gyakoroltad ezt az ítéletet.*»

Jegyezd meg már ebben a versben az „*igazságos*” és „*szent*” kifejezéseket, amelyek megerősítik a Dán.8:14 rendelet szövegének helyes fordítását: „*2300 este reggel és a szentség meg lesz igazolva*”; „*szentség*”, amely magában foglalja mindazt, amit Isten szentnek tart. Ebben a végső kontextusban az ő „*megszentelt*” szombatja elleni támadás jogosan megérdemli Isten ítéletét, aki a „*víz*” megítatandó „*vérré*” változtatja. A „*vizek*” szó szimbolikusan és kétszeresen is jelöli az emberi tömegeket és a vallási tanítást. A pápai Róma által elferdített, a Jel.8:11-ben mindkettő „*üröm*”-re változott. Azzal, hogy „*igaz vagy... mert gyakoroltad ezt az ítéletet*”, az angyal igazolja az igazi tökéletes igazságosság által megkívánt mértéket, amelyet csak Isten tud megvalósítani. Finoman és nagyon pontosan a Lélek eltünteti Isten nevéből az „*és aki jön*” *formát*, mert eljött; megjelenése pedig állandó ajándékot nyit neki és megváltottainak, anélkül, hogy elfelejtené a tisztán maradt világokat és a hozzá hűséges szent angyalokat.

6. vers: „*Mert ők ontották a szentek és a próféták vérét, és vért adtál nekik inni: méltók.*»

Mivel a lázadók készek megölni a választottakat, akik csak Jézus közbelépésének köszönhetik üdvösségüket, Isten nekik tulajdonítja azokat a bűnöket is, amelyeket elkövetni akartak. Ezért ugyanazon okok miatt úgy kezelik őket, mint a kivonuló egyiptomiakat. Ez a második alkalom, amikor Isten azt mondja: „*Méltóak*”. Ebben az utolsó fázisban az adventista választottak támadójaként találjuk meg a szárdiszi hírnököt, akinek Jézus azt mondta: „*Azt hiszik, hogy élsz, és meghaltál*”. Ugyanakkor az 1843-1844-es választott tisztségviselőkről azt mondta: „*velem fognak jární, fehér ruhában, mert méltók*”. Így mindenkinek megvan az a méltóság, amely a hite cselekedetei szerint megilleti: „*fehér ruha*” a hűséges választottaknak, „*vér*” inni az elesett, hűtlen lázadóknak.

7. vers: „*És hallottam az oltártól egy másik angyalt, aki ezt mondja: Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazak a te ítéleteid.* »

az „oltártól”, a kereszt jelképétől származik, a keresztre feszített Krisztusé, akinek különös oka van, hogy helyeselje ezt az ítéletet. Mert akiket e pillanatban megbüntet, az üdvösségét követelni merte, miközben egy szörnyű bűnt igazolt azzal, hogy inkább engedelmeskedtek az ember parancsának; ezt a Szentírás figyelmeztetései ellenére: Iz.29:13-ban „Az Úr azt mondta: Amikor ez a nép közeledik hozzám, szájukkal és ajkaikkal tisztel engem; de a szíve távol van tőlem, és a tőlem érzett félelem csak az **emberi hagyomány előírása**. Mat.15:19: „Hiába tisztelnek engem, olyan előírásokat tanítva, amelyek az emberek parancsolatai. »

8. vers: „*A negyedik kiöntötte fioláját a napra. És adatott neki, hogy égesse el az embereket tűzzel;* »

A negyedik a „napra” hat, és a szokásosnál jobban felmelegíti. A lázadók húsát „égeti” ez az erős hőség. Miután megbüntette a „szentség” megszegését, Isten most megbünteti a „nap napjának” Konstantin¹-től örökölt bálványimádását. A „nap”, amelyet sokan anélkül tisztelnek, hogy tudnának róla, jelenleg elkezd „égetni” a lázadók bőrét. Isten a bálványt a bálványimádók ellen fordítja. Ez a Rev.1-ben bejelentett „nagy csapás” csúcspontja. Az a pillanat, amikor az, aki parancsol a „napnak”, arra használja, hogy megbüntesse imádóit.

9. vers: „*És az embereket megégette a nagy hőség, és káromolták annak az Istennek a nevét, akinek hatalma van ezeken a csapásokon, és nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki.* »

Az elért keménységi fokon a lázadók nem bánják meg hibájukat, és nem alázzák meg magukat Isten előtt, hanem sértik őt azzal, hogy „gyalázzák” a „nevét”. Ez már természetüknél fogva megszokott viselkedés volt, ami a felszínes hívőknél is előfordul; nem törekednek megismerni az igazságát, és a maguk javára értelmezni megvető hallgatását. És ha nehézségek merülnek fel, átkozzák a „nevét”. A „bűnbánat” képtelensége megerősíti a Jelenések 9:20-21 „hatodik trombitája” „túlélők” összefüggését. A lázadó hitetlenek olyan emberek, akár vallásosak, akár nem, akik nem hisznek a mindenható teremtő Istenben. A szemük halálcsapda volt számukra.

10. vers: „*Az ötödik kiöntötte a fioláját a fenevad trónjára. És az ő birodalmát sötétség borította; és a férfiak a nyelvüket harapták a fájdalomtól,*

Az „ötödik” konkrét célpontja a „fenevad trónja”, vagyis Róma azon régiója, ahol a Vatikán található, egy kis pápai vallási állam, ahol a Szent Péter-bazilika áll. Azonban, mint láttuk, a pápa igazi „trónja” az ókori Rómában található, a Caelius-hegyen, a világ összes templomának anyatemplomában, a Lateráni Szent János-bazilikában. Isten belesodorja őt a tintás „sötétségbe”, amely minden látó embert a vak ember helyzetébe állít. A hatás rettenetesen fájdalmas, de az egy Isten világossága címmel és Jézus Krisztus nevében bemutatott vallási hazugság e kiindulópontja teljesen megérdemelt és indokolt. A „bűnbánat” már nem lehetséges, de Isten hangsúlyozza élő célpontjai elméjének megkeményedését.

11. vers: „*És káromolták a menny Istenét fájdalmaik és lázaik miatt, és nem bánták meg cselekedeteiket.* »

Ez a vers lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogy a csapások hozzáadódnak, és nem szűnnek meg. Ám azáltal, hogy ragaszkodik a „*bűnbánat*” hiányához és az „*istenkáromlás*” folyamatosságához, a Lélek megérti, hogy a lázadók haragja és gonoszsága csak fokozódik. Az Isten által keresett cél az, ami a végletekig taszítja őket, hogy elrendeljék a választottak halálát.

12. vers: „*A hatodik kiöntötte edényét a nagy Eufrátesz folyóra. És kiszáradt a vize, hogy elkészüljön a napkeletről jövő királyok útja.* »

A „*hatodik*” Európát célozza meg, amelyet az „*Eufrátesz folyó*” szimbolikus nevével jelölnek, amely így a Jel 17:1-15 képének tükrében „*a prostituált Nagy Babilont*”, a katolikus pápát imádó népeket jelöli. Róma „*Vízének kiszáradása*” lakosságának küszöbön álló megsemmisülésére utalhat, de még túl korai, hogy ez így legyen. Valójában ez a dolog történelmi emlékeztető, hiszen az „*Eufrátesz folyó*” részleges kiszáradása miatt foglalta el Dareiosz méd király a káldeai „*Babilont*”. A Lélek üzenete tehát a római katolikus „*Babilon*” küszöbön álló teljes vereségének bejelentése, amely továbbra is megtartja támaszait és védelmezőit, de rövid ideig. A „*nagy Babilon*” ezúttal valóban „*leesik*”, legyőzve a mindenható Istentől, Jézus Krisztustól.

A három tisztátalan lélek tanácskozása

13. vers: „*És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki, mint a békák.* »

A 13–16. versek az „*armageddoni csata*” előkészületeit szemléltetik, amely azt a döntést szimbolizálja, hogy megölik a kelletlen szombattartókat, akik megalkuvás nélkül hűek a teremtő Istenhez. Eredetileg a spiritualizmus révén az ördög, Jézus Krisztus személyét szimulálva, meggyőzte a lázadókat arról, hogy jogos a vasárnapi választásuk. Ezért arra buzdítja őket, hogy vegyék ki a szombatot tisztelő hűséges ellenállók életét. Az ördögi trió tehát ugyanabban a harcban egyesíti az ördögöt, a katolikus hitet és a protestáns hitet, nevezetesen „*a sárkányt, a fenevadat és a hamis prófétát*”. Itt a Jelenések 9:7-9-ben említett „*csata*” megvalósul. A „*száj*” említése megerősíti a konzultációk szóbeli eszmecsereit, amelyek a valóban megválasztottak megölésének elrendeléséhez vezettek; amit figyelmen kívül hagynak vagy teljesen vitatják. A „*békák*” kétségtelenül Isten szerint tisztátalannak minősített állatok, de ebben az üzenetben a Lélek utal azokra a nagy ugrásokra, amelyeket ez az állat képes megtenni. Az európai „*vadállat*” és az amerikai „*hamis próféta*” között ott van a széles Atlanti-óceán, és a kettő találkozása nagy ugrások megtételével jár. Az angolok és az amerikaiak közül a franciákat „*békaként*” és „*békaevőként*” karikírozzák. A tisztátalan Franciaország különlegessége, amelynek erkölcsi értékei az idők folyamán összeomlottak, az 1789-es forradalom óta, ahol a szabadságot helyezte mindenek fölé. A hármast éltető tisztátalan szellem a szabadságé, amely „*sem Istent, sem Mestert nem akar*”. Mindannyian ellenálltak Isten akaratának és tekintélyének, ezért egységeseek ebben a kérdésben. Azért jönnek össze, mert hasonlítanak.

14. vers: „*Mert démonok lelkei, amelyek csodákat tesznek, és eljönnek az egész föld királyaihoz, hogy egybegyűjtsék őket a Mindenható Isten nagy napjának csatájára.* »

A Dan.8:14 rendelet átka óta a démonok szellemei nagy sikerrel mutatkoztak meg Angliában és az Egyesült Államokban. Akkoriban divat volt a spiritizmus, és a férfiak hozzászórtak ehhez a fajta kapcsolathoz a láthatatlan, de tevékeny szellemekkel. A protestáns hitben sok vallási csoport kapcsolatot tart fenn démonokkal, azt hiszik, hogy kapcsolatban vannak Jézussal és angyalaival. A démonok nagyon könnyen megtévesztik az Isten által elutasított keresztényeket, és továbbra is könnyen meg tudják győzni őket, hogy gyűljenek össze, hogy legutolsóig megöljék azokat a jámbor keresztényeket és zsidókat, akik megtartják a szombatot. Ez a szélsőséges intézkedés, amely mindkét csoportot halállal fenyegeti, egyesíti őket Jézus Krisztus áldásában. Isten számára ennek az összejövételnek az a célja, hogy *összehozza a lázadókat „ a Mindenható Isten nagy napjának csatájára ”*. Ennek az összejövételnek az a célja, hogy a lázadóknak olyan ölési szándékot adjanak, amely méltóvá teszi őket arra, hogy halált szenvedjenek el azok kezétől, akiket vallási hazugságaik elcsábítottak és megtévesztettek. A csata fő oka pontosan a pihenőnap megválasztása volt, és finoman rámutat a Lélek arra, hogy a javasolt napok nem egyenlők. Mert ami a megszentelt szombatra vonatkozik, az természeténél fogva nem kevesebb, mint „ *a mindenható Isten nagy napja* ”. A napok nem egyenlők, és a szemben álló erők sem. Miközben kiűzte az ördögöt és démonait a mennyből, Jézus Krisztus, hatalmas „ *Mihállyal* ”, rákényszeríti győzelmét ellenségeire.

15. vers: „ *Íme, úgy jövök, mint a tolvaj. Boldog, aki vigyáz és viseli a ruháját, hogy meztelenül ne járjon, és ne legyen látható gyalázata!* »

Az isteni szombat megtartói ellen harcoló tábor a hűtlen hamis keresztények tábora, köztük a protestantizmushoz tartozóké, akiknek Jézus ezt mondta a Jelenések 3:3-ban: „*Emlékezzetek hát meg, hogyan fogadtátok és hallottátok, őriztétek meg és térjete meg. Ha nem vigyázol, úgy jövök, mint a tolvaj, és nem tudod, mikor érek rád .*” Ezzel szemben a Lélek kijelenti az adventista választottaknak, akik részesülnek a teljes prófétai világosságból „ *Laodicea* ” utolsó korszakában : „ *Boldog, aki vigyáz, ruháit őrzi* ”, és utalva az 1994 óta hányatott adventista intézményre, azt is mondja: " *hogy meztelenül ne járjon, és ne lássuk szégyenét!*" ". Krisztus visszatérésekor „meztelenül” nyilvánították és a szégyen és az elutasítás táborában lesz, a 2Kor.5:2-3 szerint: „*Nyögünk tehát ebben a sátorban, fel akarva öltetni a mennyei mivoltunkat. otthon, ha legalább felöltözve találunk minket, és nem meztelenül.*”

16. vers: „ *Összegyűjtötték őket arra a helyre, amelyet héberül Armageddonnak hívnak.* »

A szóban forgó „összejövetel” nem földrajzi helyszínre vonatkozik, mert ez egy spirituális „összejövetel”, amely halandó tervében összefogja Isten ellenségeinek táborát. Továbbá a „har” szó hegyet jelent, és kiderül, hogy Izraelben valóban van Megiddo völgye, de nincs ilyen nevű hegy.

Az „ *Armageddon* ” név jelentése: „drága hegy”, egy név, amely Jézus Krisztus számára az Ő Gyülekezetét, az Ő Kiválasztottait jelöli, akik minden kiválasztottját egybegyűjtik. A 14. vers pedig szinte világosan feltárta előttünk,

miről szól az „*Armageddon*” csata; a lázadók számára a cél az isteni szombat és annak megfigyelői; de Isten számára a célpont hűségvesztésének ellenségei.

Ez a „becses hegy” egyúttal azt a „Sínai-hegyet” jelöli, amelyről Isten először hirdette ki törvényét Izraelnek az Egyiptomból való kivonulás után. Mert a lázadók célpontja egyrészt a negyedik parancsolat által megszentelt hetednapos szombat, másrészt annak hűségvesztésének megfigyelői. Isten számára ennek a „hegynek” „becses” jellege vitán felül áll, mert nincs párja az egész emberiség történelmében. Hogy megvédje az emberi bálványimádástól, Isten megengedte az embereknek, hogy figyelmen kívül hagyják valódi helyét. A hagyomány szerint tévesen az Egyiptomi-félsziget déli részén található, valójában „*Midiántól*” északkeletre, ahol „*Jethro*”, „*Zefóra*”, *Mózes feleségének* apja élt. a mai Szaúd-Arábia északi része. Lakosai az igazi Sínai-hegyet az „al Lawz” elnevezéssel adják, ami „törvényt” jelent; indokolt név, amely a Mózes által írt bibliai beszámoló mellett tesz tanúbizonyságot. De a lázadók nem ezen a földrajzi „*helyen*” fogják szembesülni a dicsőséges és isteni Krisztussal, a győztesrel. Mert ez a „*hely*” szó félrevezető, és a valóságban egyetemes aspektust ölt, mivel a kiválasztottak jelenleg még szétszórva vannak a földön. Az élő választottakat és a feltámadottakat Jézus Krisztus jó angyalai „összegyűjtik”, hogy csatlakozzanak Jézushoz az ég felhőin.

17. vers: „*A hetedik kiöntötte fioláját a levegőbe. És kijött a templomból, a trónról egy hangos szó, mely ezt mondta: Elvégeztetett!*»

hetedik csapás a levegőbe ömlött” jele alatt, mielőtt a lázadók végrehajtanák bűnös tervüket, Jézus Krisztus, az igazi, mindenható és dicsőséges, utánozhatatlan égi dicsőségben, angyalok számtalan kíséretében. **Megtaláljuk a „hetedik trombita” pillanatát**, amikor a Jelenések 11:15 szerint Jézus Krisztus, a Mindenható Isten elveszi a világ országát az ördögtől. Az Ef.2:2-ben Pál a Sátánt „*a levegő hatalmának fejedelmének*” nevezi. A „*levegő*” az egész földi emberiség megosztó eleme, amely felett uralkodik Jézus Krisztus dicsőségében való visszatéréséig. Dicsőséges eljövételének pillanata az, amikor isteni ereje kicsavarja az ördögtől az emberek feletti uralmat és hatalmat, és véget vet neki.

Ismerd fel Isten türelmét, aki 6000 éve vár arra a pillanatra, amikor azt mondja: „*Megtörtént!*”», majd megértse, milyen értéket ad a „megszentelt hetedik napnak”, amely ennek a pillanatnak az eljövételét jövendöli, amikor a hűtlen teremtményei számára hagyott szabadság megszűnik. A lázadó lények nem fogják többé frusztrálni, ingerelni, megvetni és becsteleníteni, mert elpusztulnak. A Dán 12:1-ben a Lélek megjövendölte ezt a dicsőséges eljövételt, amelyet „**Mihálynak**”, Jézus Krisztus mennyei angyali nevének tulajdonít: „*Abban az időben feltámad Mihály, a nagy vezető, a te néped fiainak védelmezője; és olyan bajok ideje lesz, amilyen nem volt, mióta nemzetek addig léteztek. Abban az időben üdvözülnek azok a te néped, akiket beírva találunk a könyvbe.*” Isten nem segíti elő üdvözítő tervének megértését, mert a Biblia nem említi a „Jézus” nevet a Messiás megjelölésére, és szimbolikus neveket ad neki, amelyek felfedik rejtett istenségét: „*Emmanuel*” (Isten velünk) Ézs.7 : 14 : „*Ezért maga az Úr ad neked jelet, íme, a leány fogan és fiút szül, akit Emmánuelnek fog nevezni*” ; „**Örökkévaló Atya**” az Ézs.9:5-ben: „*Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik*

nekünk, és az ő vállán lesz az uralom; Csodálatosnak, Tanácsadónak, Hatalmas Istennek, **Örökkévaló Atyának**, Béke Fejedelmének fogják hívni.”

18. vers: „És voltak villámok, hangok, mennydörgések és nagy földrengés, amilyen még soha nem volt, mióta ember a földön van, ekkora rengés. »

Itt találjuk a Jel.4:5 kulcsfontosságú hivatkozási versének kifejezését, amelyet a Jelenések 8:5-ben megújítottak. Isten kijött a láthatatlanságából, a hűtlen hívők és a hitetlenek, de a megválasztott hűséges adventisták is láthatják a teremtő Istent, Jézus Krisztust visszatérésének dicsőségében. A Rev. 6. és 7. feltárta előttünk a két tábor ellentétes viselkedését ebben a szörnyű és dicsőséges környezetben.

Erős földrengést tapasztalva pedig rémülten tanúi a Krisztus választottjainak fenntartott első feltámadásnak, a Jel. 20:5 szerint, és a mennybe való elragadtatásuknak, ahol csatlakoznak Jézushoz. A dolgok úgy történnek, ahogy az 1Thessz.4:15-17 megjövendölte őket: „Ezt hirdetjük nektek az Úr ígéje szerint: Mi, akik élünk és megmaradunk az Úr eljövetelére, nem megyünk el megelőzve azokat, akik meghaltak. Mert maga az Úr száll le az égből parancsolattal, arkangyal hangjával és Isten trombitájával, és először a Krisztusban halottak támadnak fel. Akkor mi, akik élünk és megmaradunk, elragadtatunk velük a felhőkbe, hogyan találkozunk az Úrral a levegőben, és így mindig az Úrral leszünk.” Ezt a verset arra használom fel, hogy kiemeljem a „halottak” állapotának apostoli felfogását: „Mi, élők, akik megmaradunk az Úr eljövetelére, **nem megyünk előre, akik meghaltak**.” Pál és kortársai nem gondolták úgy, mint a mai hamis keresztények, hogy a „halott” választottak Krisztus jelenlétében vannak, mert elmékedése azt mutatja, hogy éppen ellenkezőleg, mindannyian azt gondolták, hogy az „élő” választottak a „halottak” előtt mennek be a mennybe.

19. vers: „És a nagy város három részre szakadt, és a nemzetek városai összeomlottak, és Isten megemlékezett a nagy Babilonról, hogy odaadja neki heves haragjának borának poharát. »

A „három rész” „a sárkányra, a fenevadra és a hamis prófétára” vonatkozik, amelyet e fejezet 13. versében gyűjtöttünk össze. Egy másik értelmezés a Zac.11:8 szövegén alapul: „Egy hónap alatt elpusztítom a három pásztort; a lelkem türelmetlen volt irántuk, és az ő lelkük is undorodt tőlem.” Ebben az esetben a „három pásztor” Izrael népének három összetevőjét képviseli: a királyt, a papságot és a prófétákat. Figyelembe véve a végső kontextust, amelyben a protestáns hit és a katolikus hit szövetkezik és egyesül, a „három részt” a következőkkel azonosítjuk: „a sárkány” = az ördög; „a fenevad” = az elcsábított katolikus és protestáns népek; „a hamis próféta” = a katolikus és protestáns papság.

A legyőzött táborban megszűnik a jó megértés, „három részre szakadt a nagy város”; a megtévesztett és elcsábított áldozatok, a fenevad és a hamis próféta táborai között a gyűlölet és a harag bosszút ébreszt az üdvösségük elvesztéséért felelős megtévesztő csábítók ellen. Ekkor teljesedik ki az „aratás” témája egy véres pontozással, amelynek fő célpontjai minden logika és igazságosság szerint a hitoktatók. A Jakab 3:1-ből származó figyelmeztetés ekkor teljes értelmét veszti: „Testvéreim, közületek ne kezdjenek el sokan tanítani, mert

tudjátok, hogy súlyosabb ítéletben leszünk .” A „*csapások*” idejében ezt a cselekvést ez az idézet idézi: „*És Isten megemlékezett Nagy Babilonról, hogy átadja neki heves haragjának borának poharát*”. Az Apo.18 teljes egészében az istentelen vallásos emberek e büntetésének felidézése lesz.

20. vers: „*És az összes sziget elfutott, és a hegyek nem találtak meg.*»

Ez a vers összefoglalja a föld változását, amely hatalmas rengéseknek kitéve az univerzális káosz aspektusát veszi fel, amely már „*formátlan*” és hamarosan „*üres*” vagy „*puszta*”. Ez a „*bűn*” eredménye, következménye *pusztító*”, amelyet Dániel 8:13-ban elítélnek, és akinek végső büntetését a Dán 9:27 megjövendöli.

21. vers: „*És nagy jégeső hullott az égből az emberekre, amelynek jégesője egy talentumot nyomott; és az emberek káromolták Istent a jégeső csapása miatt , mert nagyon nagy volt a csapás .*»

Baljós feladatukat teljesítve a föld lakóit egy olyan csapás fogja kiirtani, amelyből nem tudnak kiszabadulni: „*jégeső*” kövek hullanak rájuk . A Lélek „*egy talentum*” súlyt tulajdonít nekik , azaz 44,8 kg-ot. De ez a „*tehetség*” szó inkább egy spirituális válasz, amely „*a tehetségek példázatán*” alapul. Ily módon az elesetteknek tulajdonítja azoknak a szerepét, akik nem hozták be azt a „*tehetséget*”, vagyis az ajándékokat, amelyeket Isten adott nekik a példázatban. És ez a rossz viselkedés végül az életükbe kerül, az elsőt és a másodikat, ami csak a valóban megválasztottak számára volt hozzáférhető. Életük utolsó leheletéig továbbra is „*gyalázzák*” (gyalázzák) a menny „*Istenét*”, aki megbünteti őket.

„*A talentumokról szóló példázat*” szó szerint beteljesedik. Isten minden embernek megadja, hite cselekedeteinek tanúsága szerint; a hűtlen keresztényeknek halált ad, és olyan durvának és kegyetlennek fogja magát mutatni, mint amilyennek gondolták és ítélték őt. A hűséges választottaknak pedig örök életet ad az ő tökéletes szeretetében és Jézus Krisztusban irántuk felmagasztalt hűségében vetett hitük szerint; mindezt a Jézus által a Máté 8:13-ban idézett alapelv szerint: „*legyen néktek a ti hitetek szerint*”.

Az utolsó csapás után a föld pusztasággá válik, megfosztva az emberi élet minden formájától. Így megtalálja az 1Móz 1:2-re jellemző „*szakadékot*”.

17. fejezet: A prostituált leleplezték és azonosították

1. vers: „*Ekkor eljött egy a hét angyal közül, aki a hét tálat tartotta, és így szólt hozzám: Gyere, megmutatom neked a nagy parázna ítéletét, aki sok vizeken ül.*»

Ebből az első versből a Lélek jelzi ennek a 17. fejezetnek a célját: a „*nagy prostituált*” „*ítéletét*” amely „*sok vizen ül*”, vagy amely a 15. vers szerint uralja a „*népeket, tömegeket, nemzeteket és nyelveket*”, amely „*Eufrátesz*”

szimbólum alatt már Európát és a keresztény vallás bolygókiterjesztéseit jelölte meg a „hatodik trombita” (Jel.9:14): az USA, Dél-Amerika, Afrika és Ausztrália. Az ítéletalkotás a „hét utolsó csapás” vagy „hét fiola” kontextusához kapcsolódik, amelyet a „hét angyal” önt ki az előző 16. fejezetben.

A szóban forgó „ítéletet” a Mindenható Isten hozta, akinek a mennyben és a földön minden teremtmény elszámoltatható és felelős lesz; Ez megmutatja, hogy ez a fejezet fontos-e. A 14. fejezet 3. ^{angyalának} üzenetében láttuk, hogy ez az azonosítás örök életet vagy halált eredményez. Ennek az „ítéletnek” tehát a szöveggörnyezete a „földről feltámadt fenevadé” a 13. fejezetben.

A történelmi és prófétai figyelmeztetések ellenére viszont a protestáns hit 1843-ban és a hivatalos adventista hit 1994-ben Isten úgy ítélte meg, hogy méltatlan a Jézus Krisztus által felajánlott üdvösségre. Ezt az ítéletet megerősítve mindkettőn beléptek a római katolikus hit által javasolt ökumenikus szövetségbe, miközben mindkét csoport úttörői elítélték annak ördögi jellegét. Hogy elkerülje ezt a hibát, a kiválasztottnak feltétlenül meg kell győződnie Jézus Krisztus legfőbb ellenségének kilétéről: Rómáról, annak teljes pogány és pápai történelmében. A protestáns és adventista vallások bűnössége annál is nagyobb, mert mindkettő úttörői elítélték és tanították a római katolicizmusnak ezt az ördögi természetét. Ez a szívváltoztatás mindkettőjük részéről áru ást jelent Jézus Krisztus, az egyetlen Megváltó és nagy Bíró ellen. Hogyan vált ez lehetségessé? Mindkét vallás csak a földi békét és az emberek közötti jó megértést tulajdonította fontosnak; Ha a katolikus hit már nem üldöz, akkor számukra gyakorivá, vagy még jobbra válik a paktum megkötéséig és a vele való szövetségig asszociálhatóvá. Isten kinyilatkoztatott véleményét és igazságos ítéletét így megvetik és lábbal tiporják. A tévedés az volt, hogy azt hitték, hogy Isten alapvetően békét keres az emberek között, mert valójában elítéli a személyével, a törvényével és a szertartásaiban kinyilatkoztatott jó elveivel szemben elkövetett sérelmeket. A tény annál is súlyosabb, mert Jézus nagyon világosan fejezte ki magát a témában, amikor a Máté 10:34-36-ban ezt mondta: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békét hozzak a földre; Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem a kardot. Mert azért jöttem, hogy elválasszam az embert és az apját, a leányt és az anyját, a menyét és az anyósát; és az ember ellenségei a saját háznépéhez tartoznak.” A hivatalos adventizmus a maga részéről nem hallgatta meg Isten Lelkét, aki a hetedik napi szombat helyreállításával 1843 és 1873 között megmutatta neki a római vasárnapot, amelyet márciusi megalakulása óta "a fenevad bélyegének" nevezett. 7, 321. Az intézményes adventizmus küldetése kudarcot vallott, mert az idő múlásával a római vasárnapi ítélet barátságos és testvéri lett, ellentétben Istenével, amely változatlanul ugyanaz marad, haragjának fő oka a szoláris pogányságból örökölt keresztény vasárnap. Az egyetlen, ami számít, az Isten ítélete, és az ő prófétai kinyilatkoztatásának célja, hogy az ő ítéletével társítson bennünket. Ennek eredményeként a béke nem takarhatja el az élő Isten jogos ingerültségét. És úgy kell ítélkeznünk, ahogyan ő ítél, és isteni tekintete szerint azonosítanunk kell a polgári vagy vallási rendszereket. Ennek a megközelítésnek az eredményeként látjuk „a fenevadat” és tetteit, még a megtévesztő béke idején is.

2. vers: „ Vele paráználkodtak a föld királyai, és paráznaságának borától megrészegedtek a föld lakói. »

Ebben a versben kapcsolatot létesítenek annak a „ Jézabel asszonynak ” a cselekedeteivel, akit Jézus Krisztus azzal vádolt, hogy szolgálta szellemi „ paráznaság (vagy kicsapongás) borát ” itassa meg a Jelenések 2:20-ban; a Jel.18:3-ban megerősített dolgok. Ezek a cselekedetek összekapcsolják a „ paráznát ” a Jelenések 8:10-11 „üröm csillagával ” is; az üröm mérgező bora, amelyhez a Lélek hasonlítja római katolikus vallási tanítását.

Ebben a versben az a szidalma, amit Isten a katolikus vallás ellen tesz, még a mi békeidőnkben is jogos, mert a felrótt hiba isteni tekintélyét támadja. A Szent Biblia „ két tanúja ” írásai ennek a római vallásnak a hamis vallási tanítása ellen tanúskodnak. De igaz, hogy hamis tanításának a legrosszabb következményei lesznek elcsábított áldozatai számára: örök halál; ami igazolni fogja bosszúálló fellépésüket a Jelenések 14:18–20 „ aratása ” kapcsán.

3. vers: „ Lélekben vitt el a pusztába. És láttam egy asszonyt skarlátvörös fenevadon ülni, tele káromló nevekkel, hét feje és tíz szarva. »

„ ... egy sivatagban ”, a hit próbájának, de a „ végidőnk (Dán.11:40)” kontextusának „száraz” szellemi légkörének szimbóluma is, ezúttal a földiek hitének utolsó próbája. történelem, a Lélek leképezi azt a lelki helyzetet, amely ebben a végső kontextusban uralkodik. " A nő uralja a skarlátvörös vadállatot ." Ezen a képen Róma uralja a „ földről feltámadt fenevadat ”, amely a protestáns USA-t jelöli abban a pillanatban, amikor a katolikusokat „a fenevad bélyegének imadására ” készítetik, ¹ Konstantin császártól örökölt nyugalmi napjának előírásával. Ebben a végső kontextusban nincsenek többé diadémák sem a vallásos Róma „ hét fején ”, sem a „ tíz szarv ” szimbólumokon, jelen esetben az általa manipulált európai és világkeresztény népek polgári uralmainak. De ez az egész asszociáció a bűn színéhez tartozik: „ skarlát ”.

-ban ezt olvassuk: „ És láttam az egyik fejét, mintha halálra sebesült volna; de a halálos sebe begyógyult. És az egész föld rettegésben volt a fenevad mögött .” Tudjuk, hogy ez a gyógyulás ¹ Napóleon konkordátumának köszönhető. Ettől a pillanattól kezdve a római katolikus pápa már nem üldöz, de jegyezzük meg fontosságában, Isten továbbra is „ fenevadnak ” nevezi : „ A fenevad mögött pedig az egész föld gyönyörködött ”. Ez megerősíti a fenti magyarázatot. Isten ellensége az ő ellensége marad, mert a törvénye elleni bűnei nem szűnnek meg béke és háború idején. És ezért Isten ellensége a hűségese választottaié is béke vagy háború idején.

vers : „ Az asszony bíborba és skarlátba öltözött, és arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel volt feldíszítve. Egy arany poharat tartott a kezében, tele utálatossággal és prostitúciójának tisztátalanságával. »

A bemutatott leírás itt is a lelki tanítási hibákat célozza meg. Isten elítéli vallási szertartásait; tömegei és utálatos Eucharisztiai, és mindenekelőtt a luxus és a gazdagság iránti ízlése, amely a királyok, nemesek és a föld minden gazdagja által kívánt kompromisszumokhoz vezet. A „ prostituáltak ” ki kell elégítenie „ügyfeleit” vagy a szeretőit.

skarlát ” szín magától a „ prostituálttól ” ered : „ lila és skarlát ”. Az „ asszony ” kifejezés egy „ egyházat ”, egy vallási gyülekezetet jelöl az Ef.5:23

szerint, de egyúttal „ a nagy várost is, amelynek királyi joga van a föld királyai felett ”, ahogy e fejezet 18. verse tanítja a 17-et. Összefoglalva, felismerhetjük a római vatikáni „bíborosok és püspökök” egyenruhájának színeit. Isten a katolikus miséket ábrázolja az „ arany ” kehely használatával, amelyben az alkoholos bornak Jézus Krisztus vérének kell ábrázolnia. De mit gondol erről az Úr? Azt mondja nekünk: megváltó vére helyett csak „ prostitúciójának utálatosságát és tisztátalanságát ” látja . A Dán 11:38-ban az „ arany ” a templomai díszeként szerepel, amelyet a Lélek az „ erődök istenének ” tulajdonít.

5. vers: „ Az ő homlokára volt írva egy név, egy titok : a nagy Babilon, a paráznák és a föld utálatosságának anyja. »

Az ebben a versben idézett „ titok ” csak azok számára „ titok ”, akiket Jézus Krisztus Lelke nem világosít meg; ők is sajnos a legtöbben. Ugyanis a pápai rezsim „ sikerét és a csalások sikerét ” a Dán.8:24-25 óta meghirdetett ítélete órájáig, a világ végén megerősíti. Isten számára ez a „ hamisság titka ”, amelyet az ördög hirdetett és már megvalósított az apostolok idejében, a 2Thessz.2:7 szerint: „ Mert a gonoszság titka már működik; csak az kell, hogy az, aki még mindig visszatartja, eltűnjön .” A „ rejtély ” magához a „ Babilon ” névhez kapcsolódik , ami logikus, hiszen az ilyen nevű ősi város már nincs meg. De Péter szellemileg már Rómának adta ezt a nevet, az 1Péter 5:13-ban, és sajnos a megtévesztett tömegek számára csak a választottak figyelnek erre a Biblia által kínált pontosságra. Vigyázzunk a „ föld ” szó kettős jelentésére, amely itt is a protestáns engedelmisséget jelöli, mert amennyire egységes a katolikus hit, a protestáns hit többszörös, „prostituáltaknak” , katolikusuk leányainak nevezhetjük. anya ” . A lányok osztoznak „ anyjuk ” „utálatosságaiban ” . És ezek közül az „ utálatosságok ” közül a legfőbb a vasárnap, a hozzá kapcsolódó vallási tekintély „jegye ”.

A „ föld ” szó szerinti jelentése azért is indokolt, mert a katolikus vallási intolerancia a jelentős nemzetközi vallási agressziók előidézője. Beszennyezte és gyűlöltté tette a keresztény hitet azzal, hogy királyokat buzdított, hogy térítsék meg a föld népeit az ő engedelmisségére. De miután elveszítette hatalmát, „ utálatosságai ” folytatódtak azzal, hogy megáldotta azokat, akiket Isten megátkoz, és átkozta azokat, akiket megáld. Pogány természete kiderül, amikor „testvérnek” nevezi azokat a muszlimokat, akiknek vallása Jézus Krisztust az egyik legkisebb prófétaként mutatja be.

6. vers: „ És láttam az asszonyt részegen a szentek véréből és Jézus tanúinak véréből. És amikor megláttam őt, nagy döbbenet fogott el. »

Ez a vers egy idézetet vesz át a Dán 7:21-ből, pontosítva itt, hogy „ a szentek ”, akik ellen harcol és uralkodik, valóban „ Jézus tanúi ”. Ez nagymértékben megvilágítja „ Nagy Babilon ” titkát . A római vallás a mámorig issza a választottak „ vérének ”. Ki gyanítaná egy keresztény egyházat, mint a mai pápai Rómát, hogy ez a „ prostituált ”, akit „ részegítének Jézus tanúi által ontott vértől ”? A választott tisztségviselők, de csak ők. A Lélek ugyanis a prófécia által tudatta velük ellenségük gyilkos szándékait. Ez a visszatérés gonosz és kegyetlen természetéhez a kegyelem idejének végének látható következménye lesz. De ez a gonoszság mindenekelőtt, még elképesztőbb módon, a világvége idejében uralkodó protestáns hit természete lesz. A Lélek külön idézi „a szenteket ” és „

Jézus tanúit ". Az első „ *szentek* ” pogány római köztársasági és birodalmi üldöztetéseket szenvedtek el; „ *Jézus tanúit* ” megdöbbeníti a császári és pápai pogány Róma. Mert a parázna egy város: Róma; „ *a nagy város, amelynek királyi joga van a föld királyai felett* ”, amióta megérkezett Izraelbe, Júdeába – 63-ban, a Dan.8:9 szerint: „ *az országok legszebbje* ”. Az üdvösség története a hit próbájával ér véget, amelyben „ *Jézus tanúi* ” megjelennek, és igazolják ezt a kifejezést; így jó okot adnak Istennek a beavatkozásra, hogy megmentse őket a tervezett haláltól. A maga idejében Jánosnak jó oka volt rá, hogy megdöbbenjen a Róma városát érintő „ *rejtélyen* ”. Csak a durva és könyörtelen pogány birodalmi arculatában ismerte meg, ami miatt Patmosz szigetén fogva tartották. Az olyan vallási szimbólumok, mint az „ *arany pohár* ”, amelyet a „ *prostituált* ” tartott, ezért joggal lephették meg.

7. vers: „ *És az angyal azt mondta nekem: Miért csodálkozol? Elmondom neked az asszony és az őt hordozó fenevad titkát, amelynek hét feje és tíz szarva van.* »

A „ *misztériumnak* ” nem az a célja, hogy örökké tartson, és a 7. versből a Lélek olyan részleteket ad, amelyek lehetővé teszik Jánosnak és mi magunknak, hogy felelőleg a „ *titkot* ”, és egyértelműen azonosítsuk Róma városát és szerepét a város képében. 3. vers, amelynek szimbólumait ismét idézzük.

„ *asszony* ” a pápai Róma vallásos természetét jelöli, azt állítja, hogy „ *a Bárány felesége* ”, Jézus Krisztus. De Isten tagadja ezt az állítást azzal, hogy „ *prostituálnak* ” nevezi .

„ *A fenevad, amely hordozza* ” azokat a rezsimeket és népeket képviseli, akik elismerik és legitimálják vallási követeléseit. Történelmi eredetük az Európában kialakult birodalmak „ *tíz szarvából* ” származik, miután a Dán 7:24-ben látható kép szerint megszabadultak a birodalmi Róma uralma alól. Ők követik a „ *negyedik állat* ” birodalmi Rómáját. És ezek az érintett területek a végéig ugyanazok maradnak. A határok mozognak, a rendszerek változnak, a monarchiából köztársaságokba költöznek, de a hamis római pápai kereszténység normája egyesíti őket a rosszabbik oldalon. A 20. század folyamán ezt a római égiske alatt létrejött uniót az 1957. és 2004. március 25-i „Római Szerződésben” létrehozott Európai Unió konkretizálta.

8. vers: „ *A fenevad, amelyet láttál, volt, és nincs többé. **Fel kell emelkednie a mélységből**, és a pusztulásba kell mennie. És azok, akik a földön laknak, akiknek neve a világ kezdete óta nincs beírva az élet könyvébe, csodálkozni fognak, amikor meglátják a fenevadat, mert volt, és nincs többé.* , és hogy újra megjelenik. »

" *A fenevad, akit láttál, volt, és nincs többé.* " Fordítás: A keresztény vallási intolerancia 538 óta létezik, és 1798 óta nincs többé. A Lélek a Dán 7:25 óta különböző formákban megjövendőlt időtartamot sugallja az intoleráns pápai uralomnak: "idő, idők és fél ütem; 42 hónap; 1260 nap ." Jóllehet intoleranciájának véget vetett a „ *mélyből felemelkedő fenevad* ” tevékenysége , amely a francia forradalomra és annak nemzeti ateizmusára utal a Jelenések 11:7-ben, a „ *mély* ” kifejezés itt olyan tevékenységként jelenik meg, amely a ördög, a „ *Pusztító* ”, aki elpusztítja az életet és dehumanizálja a Föld bolygót, és akit a Jel.9:11 „ *a mélység angyalának* ” nevez. Jelenések 20:1 megadja a magyarázatot:

az „ördög” „ezer évre” lesz kötve a „mélységnek” nevezett elembertelenedett földön. Azzal, hogy eredetét a „mélységben” tulajdonítja, Isten felfedi, hogy ennek a városnak **soha nem** volt kapcsolata vele; vajon pogány uralma alatt, ami nagyon logikus, de egész pápai vallásos tevékenysége során is, ellentétben azzal, amit megtévesztett emberek sokasága hisz a bukásáért, hiszen osztozni fognak vele, itt derül ki végső „kárhozása”. Miután megvetették a próféta szót, a római csábítások áldozatai meg fognak lepődni, mert a vallási intolerancia „**újra megjelenik**” ebben a végső kontextusban, amelyet bejelentett és kinyilatkoztatott. Isten így emlékeztet bennünket arra, hogy „a világ megalapítása” óta ismeri a választottak nevét. A „nevük” be volt írva a „Bárány életének könyvébe”, Jézus Krisztus. És hogy megmentse őket, megnyitotta elméjüket bibliai próféciáinak titkai előtt.

Javasolom itt ennek a versnek a második elemzését a „szakadék” szóval kapcsolatban. Ebben az elmélkedésben figyelembe veszem azt a végső kontextust, amelyet a Lélek megcélzott a 3. versben szereplő „skarlát fenevadról” szóló leírása szerint. Láttuk, hogy a „tíz szarv”-on hiányzik a „diadémák” és a „hét fej” a „vég idejébe” helyezi; hogy a mi korunkban. Régóta úgy gondolom, hogy a „hülye” fogalma csak intoleráns és despotikus cselekedetre vonatkozhat, és ami következésképpen csak az utolsó napok intoleráns rezsimjének tulajdonítható, amelyet az egyetemes hit utolsó próbája jellemez. De valójában 2020 tél végén az isteni időben egy másik ötletet is inspirálok. A „vadállat” valójában folyamatosan emberi lelkeket öl, és túlzó és felháborító humanista tanításainak sokkal több áldozata van, mint intoleranciájának. Honnan ez az új csábító és megtévesztő humanista magatartás? A forradalmi filozófusoktól származó szabad gondolkodás örökségének gyümölcse, akiket Isten a Jel 11:7-ben a „mélységből feltámadt fenevad” néven céloz meg. A „skarlát” szín, amely korunk „vadállathoz” fűződik, e fejezet 3. verséből, azt a bűnt fedi le, amelyet az ember magának adott túlzott szabadság okoz. Kit képvisel? A keresztény eredetű nyugati dominánsok, amelyek vallási alapjai az európai katolicizmusból öröklődnek: az USA és Európa teljesen elcsábította a katolikus vallás. A „fenevad”, amelyet Isten megmutat nekünk, az „ötödik trombita” üzenetben megjövendőlt cselekedetek végeredménye. A békéssé tett katolikus hit által elcsábított protestáns hit egyesíti a protestantizmust és az Isten által elátkozott katolicizmust, amelyhez 1994-ben csatlakozott a hivatalos intézményes adventizmus, a „csatára való felkészülés” (Jel.9 :7-9), „Armageddon”, a Jelenések 16:16 szerint, amelyet együtt mennek a „hatodik trombita” után, hogy Isten utolsó hűséges szolgái ellen vezessenek, akik megtartják és gyakorolják a szombatját; a hetedik napi pihenést a tíz parancsolat közül a negyedik. Béke idején beszédeik a testvéri szeretetet és a lelkiismereti szabadságot magasztalják. De ez a felháborító és hamis szabadság libertáriussá tette a nyugati világot benépesítő tömegek „második halálát”; amelyet részben az ateizmus, részben a nemtörődomség, kisebb részben pedig a vallási kötelezettségek értéktelenné tettek, mert hamis vallási tanításaik miatt elítélik őket. Ily módon ez a humanista „fenevad” a „mélységből” ered, ahogyan a Lélek ebben a versben feltárja, abban az értelemben, hogy a keresztény vallás a humanista gondolkodás képévé és alkalmazásává vált. filozófusok, görögök, francia vagy külföldi forradalmárok. **Mint Júdás csókja Jézusnak, a**

békeidő csábító hamis humanista szeretete többet öl, mint a kard . Békeidőnk „fenevada ” is öröklö az a „ sötétség ” jelleget, amelyet a „ mély ” szó ad neki az 1Móz 1:2-ben: „ A föld alaktalan és üres volt: sötétség volt a mélység színeén , és a Lélek. Isten a vizek fölött mozgott . És a keresztény eredetű társadalmaknak ez a „ sötétség ” jellege paradox módon a „ felvilágosodás ”-ból, a francia forradalmi szabadgondolkodók elnevezéséből öröklődött .

Ezzel a szintézissel a Szellem eléri célját, amely abban áll, hogy feltárja hűségese szolgálóinak a nyugati világunkról alkotott ítéletét és a hozzá intézett szemrehányásokat. Így elítéli sok bűnét és áruságait Jézus Krisztussal szemben, az egyetlen Megváltóval szemben, akit tetteik meggyaláznak.

9. vers: „ Ez az értelem, amelyben van bölcsesség: a hét fej hét hegy, amelyen az asszony ül. »

Ez a vers megerősíti azt a kifejezést, amellyel Rómát régóta nevezték: „ Róma, a hét domb városa ”. Ezt a nevet egy régi iskolai földrajzi atlaszban találtam, 1958-ból. De a dolog nem vitatható; a „ hét A "domboknak" nevezett hegyek ma is megmaradtak, és a következő neveket viselik: Capitoline, Palatine, Caelius, Aventine, Viminal, Esquiline és Quirinal. Pogány korában ezek a dombok „magas helyek” mind támogatták az Isten által elítélt, istenített bálványoknak szentelt templomokat. Az „ erődök istene ” tiszteletére pedig a katolikus hit a bazilikát emelte, a Róma szerint „mennyországot” jelölő Caeliusra. A Capitoliumon, a „fejen” emelkedik a városháza palotája, az igazságszolgáltatás civil oldala. Mutassuk meg, hogy az elmúlt napok szövetségese, Amerika is egy washingtoni „Capitoliumból” dominál. A „fej” szimbólumot itt is igazolja ez a magas bírói hatalom, amely Róma helyébe lép, és uralja a föld lakóit, „ jelenlétében ” a Jel.13:12 szerint.

10. vers: „ Hét király is van: öt elesett, az egyik megvan, a másik még nem jött el, és ha eljön, rövid ideig marad. »

hét király ” kifejezéssel a Lélek „ hét ” kormányzási rendszert tulajdonít Rómának , amelyek egymás után, az első hat esetében: a monarchia – 753-tól – 510-ig; a Köztársaság, a konzulátus, a diktatúra, a triumvirátus, a birodalom Octavianus óta, Caesar Augustus, aki alatt Jézus született, és a Tetrarchia (4 társult császár) a hetedik helyen 284 és 324 között, ami megerősíti azt a pontosságot, hogy "egy ideig ki kell bírnia. " rövid idő ”; valójában 30 év. Az új I. Konstantin császár gyorsan ^{elhagyja} Rómát, és keleten, Bizáncban telepszik le (Konstantinápolyt a törökök átkeresztelték Isztambulban). 476-tól azonban Róma nyugati birodalma felbomlott, és Dániel és Apokalipszis „ tíz sarva ” Nyugat-Európa királyságainak megalakításával nyerte el függetlenségét. 476 óta Róma az osztrogót barbárok megszállása alatt maradt, akiktől 538-ban Belisarius tábornok, a keleti, Konstantinápolyban tartózkodó Justinianus császár által seregeivel kiküldött tábornok szabadította ki.

11. vers: „ A fenevad pedig, amely volt, és nincs többé, ő maga a nyolcadik király, és a hét számához tartozik, és elveszik. »

ban hozott létre ¹ Justinianus császár kedvező császári rendelete. Így válaszolt felesége, Théodora, egykori „prostituált” kérésére, aki Vigile, egyik barátja nevében lépett közbe. A 11. vers szerint a pápai rezsim az idézett „hét” kormányzás idején jelenik meg, miközben egy új, példátlan formát alkot, amelyet

Dániel „*másik*” királyként jelzett. Ami a „hét” előző király idejét megelőzi, az a római vallási vezetőnek már a császárainak tulajdonított és eredetétől fogva tulajdonított címe: „Pontifex Maximus”, latin kifejezés „Felülső pápa”-nak fordítva, amely szintén azóta. 538, a római katolikus pápa hivatalos címe. A római rezsím, amely abban az időben létezik, amikor János megkapja a látomást, a Birodalom, a hatodik római kormányzás; és az ő idejében a „szuverén pápa” címet maga a császár viselte.

^{akkori} hamis keresztény hitre 496-ban „megtért” I. Klodvig frank királynak köszönhető; vagyis az I. Konstantinnak engedelmességet adó római katolicizmusnak, amelyet ^{már} 321. március 7-e óta sújtott Isten átka. A birodalmi uralom után Rómát tömegesen vándorló idegen népek szállták meg és uralták. A különböző nyelvek és kultúrák félreértése a nyugtalanság és belső harcok alapja, amelyek rombolták a római egységet és erőt. Isten ezt a cselekvést alkalmazza ma Európában, hogy meggyengítse és ellenségeihez juttatja. A „Bábel torony” tapasztalatának átka tehát évszázadokon, évezredekken át megőrzi minden hatását és hatékonyságát az emberiséget szerencsétlenségbe sodorva. Rómát illetően végül az ariánus osztrogótok uralma alá került, akik doktrinálisan szembehelyezkedtek a bizánci császárok által támogatott római katolikus hittel. Meg kellett tehát szabadítani ettől az uralomtól, hogy a római pápai rezsím 538-as megalakulása a földjén lehetővé váljon. *alacsonyra vitték a pápaság (a kis szarv) előtt*; Aggodalommal töltik el a római katolicizmussal szemben ellenséges népek a római püspökök, egymás után, 476-ban a heruli, 534-ben a vandálok, és 538. július 10-én "hóvihar által", akiket a tábornok kiszabadított az osztrogótok megszállása alól. Belisarius I. Justinianus által küldött Róma beléphetett a kizárólagos, uralkodó és intoleráns pápai rezsímbe, amelyet ez a ^{császár} vezetett be, az intrikus Vigilius, az első címbeli pápa kérésére. Ettől a pillanattól kezdve Róma „ a nagy várossá vált, amely uralkodik a föld királyai felett ”, a 18. versről kezdve, amely a „ pusztulásba ” megy, ahogyan a Lélek megmondja, itt másodszor, a 8. vers után.

^{Justinianus bizánci császár} rendeletéhez, aki megadta neki a címet és a vallási tekintélyt. Így a vasárnapot I. Konstantin római császár rendelte el 321. március 7-én, az ezt indokoló pápát pedig I. Justinianus bizánci császár állította be 538-ban; két randevú a legszörnyűbb következményekkel az egész emberiségre nézve. Róma püspöke 538-ban vette át először a pápa címet.

12. vers: „ A tíz szarv, amelyet láttál, tíz király, akik még nem kaptak királyságot, de hatalmat kapnak, mint királyok egy órára a fenevaddal. »
végi idő ” végén található .

Akárcsak Dániel idejében, János korában a Római Birodalom „ tíz szarva ” még nem nyerte el és nem nyerte vissza függetlenségét. De mivel az ebben a 17. fejezetben megcélzott szövegkörnyezet a világvégét jelenti, a „ tíz szarv ” szerepe ebben a pontos kontextusban van, amelyet a Lélek idézett elő, amint azt a következő versek is megerősítik. A megjövendölt „óra” az utolsó hitpróba idejére utal, amelyet a Jel. 3:10-ben hirdettek meg a hetednapos adventizmus hűségesei 1873-ban. Az üzenet nekünk, örökösöknek, az adventista híveinek szólt. Jézus Krisztus által adott fényt választottainak 2020-ban.

Az Ezékiel prófétának adott prófétai kódex (Ezék.4:5-6) szerint egy prófétai „nap ” egy igazi „évet ” ér, ezért egy prófétai „óra ” 15 valós napot ér.

A Lélek üzenetéhez való nagy ragaszkodás, amely a 18. fejezetben háromszor idézi az " egy óra alatt " kifejezést, arra enged következtetni, hogy ez az " óra " a " hét utolsó csapás " ^{hatodikának} kezdete közötti időt célozza meg. " és isteni Urunk Jézus dicsőségében való visszatérése, aki „ Mihály ” arkangyal dicsőségében tér vissza, hogy megmentse választottait a programozott haláltól. Ez az „ óra ” tehát az, amely alatt az „ armageddoni csata ” tart.

13. vers: „ Egy a céljuk, és hatalmukat és hatalmukat a fenevadnak adják.

»

Ennek az utolsó próbatételnek az idejét célozva a Lélek ezt mondja a „ tíz szarvról ”: „ Egy céljuk van, és hatalmukat és tekintélyüket a fenevadnak adják. ” Ez a közös cél annak biztosítása, hogy a vasárnapi pihenőidőt a harmadik nukleáris világháborút túlélők tiszteletben tartsák. A romok nagymértékben csökkentették az ókori európai nemzetek katonai erejét. De a konfliktus győztesei, az amerikai protestánsok megszerezték a túlélőktől szuverenitásuk teljes feladását. Az indíték ördögi, de az elesettek nem tudnak róla, és a Sátánnak átadott szellemük csak az akaratát tudja teljesíteni.

„ sárkány ”, a „ fenevad ” és a „ hamis próféta ” koalíciójából adják át a „ tíz szarv ” hatalmukat a „ fenevadnak ”. Ezt a lemondást pedig az Isten csapásai által rájuk sújtó szenvedés intenzitása okozza. A halálról szóló rendelet kihirdetése és alkalmazása között 15 nap áll rendelkezésre a szombatünneplők számára, hogy felvegyék „ a fenevad bélyegét ”, a római „ vasárnapot ”, amelyet a pogány szoláris imádat szennyezett be. Jézus Krisztus visszajövetelét 2030. április 3-át megelőző tavaszra tervezik, hacsak nincs tévedés az " óra " kifejezés értelmezésében, a halálzási rendeletet erre az időpontra vagy az ez és a nap között elhelyezkedő időpontra kell kihirdetni. jelenlegi szokásos naptárunk 2030 tavaszáról.

Ahhoz, hogy teljes mértékben megértsük, mi lesz a végső helyzet, vegyük figyelembe a következő tényeket. A kegyelmi idő végét csak azok a választott tisztségviselők tudják beazonosítani, akik azt a vasárnapi törvény kihirdetéséhez kötik; pontosabban utána. A még élő hitetlen és lázadó népek gyűjteménye számára a vasárnapi törvény kihirdetése csak általános érdekű intézkedésként jelenik meg, rájuk nézve következmények nélkül. És csak miután elszenvedték az első öt csapást, bosszúálló haragjuk készíti őket arra, hogy teljes mértékben jóváhagyják azt a döntést, hogy „ megöljék ” azokat, akiket mennyei büntetésükért felelősként állítanak eléjük.

14. vers: „ Harcolni fognak a Bárány ellen, és a Bárány legyőzi őket, mert ő az urak Ura és a királyok Királya, és az elhívottak, kiválasztottak és hűségesek, akik vele vannak, azokat is legyőzik. »

„ Harcolni fognak a Bárány ellen, és a Bárány legyőzi őket ...”, mert ő a mindenható Isten, akinek semmiféle hatalom nem tud ellenállni. A „ királyok királya és az urak ura ” rákényszeríti isteni erejét a föld leghatalmasabb királyaira és uraira. És a kiválasztottak, akik ezt megértik, felülkerekednek vele. A Lélek itt felidézi azt a három kritériumot, amelyet Isten megkövetel azoktól, akiket megment, és akik elkötelezték magukat az üdvösség útjára, amely számukra az „ elhívott ” szellemi státuszával kezdődik, és amely azután átalakul, amikor ez a helyzet „ választott ” státusz, a teremtő Isten és minden bibliai fénye felé megnyilvánuló „ hűség ” által. A hivatkozott csata az „ armageddoni ” csata (

Jel.16:16); „*az óra*”, amikor próbára teszik a „*választottak*” „*hívott*” „*hűségét*”. A Jelenések 9:7-9-ben a Lélek feltárta a protestáns hit felkészítését erre a szellemi „*hadviselésre*”. A szombathoz való hűségük miatt halálra ítélte a választottak bizonyágot tesznek az Isten által megígért ígéretekben vetett bizalomról, és ez a neki tett tanúságtétel megadja neki azt a „*dicsőséget*”, amelyet az első *angyal* üzenetében követel. Jel.14:7. A kötelezővé tett vasárnap védelmezői és támogatói ebben az élményben találják meg azt a halált, amelyet Jézus Krisztus választottainak adni fognak. Itt emlékeztetem a kételkedőket és kétkedőket, hogy Isten akkora jelentőséget tulajdonít a pihenőnapoknak, hogy emberiségünk elvesztette örökkévalóságát, mert fontosságot tulajdonított a földi kert „*két fájának*”. Az „*Armageddon*” ugyanazon az elven alapul a „*két fa*” helyett, ma van „*a jó és a rossz tudásának napja*”, vasárnap és „*a megszentelt élet napja*”, szombat vagy szombat.

15. vers: „*És azt mondta nekem: A vizek, amelyeket láttál, amelyeken a parázna nő ül, népek és sokaságok, nemzetek és nyelvek.* »

vizeknek”, amelyeken „*a parázna ül*”, a „*keresztényeknek*” nevezett európai népek identitását tulajdonítsuk, de mindenekelőtt hamisan és megtévesztően „*keresztényeknek*”. Európának az a jellemzője, hogy összehozza a különböző „*nyelveket*” beszélő népeket; ami gyengíti a megkötött szakszervezeteket és szövetségeket. De az utóbbi időben az angol nyelv hídként szolgál, és elősegíti a nemzetközi cseréket; az emberek széles körben elterjedt oktatása csökkent az isteni átok fegyverének hatékonyságát, és szembehelyezkedik Teremtőjének tervével. Válasza ezért szörnyűbb lesz: háború általi halál és végül dicsőséges eljövételének ragyogása.

16. vers: „*A tíz szarv, amelyet láttál, és a fenevad gyűlölni fogja a paráznát, megfosztja és meztelenre veti, megeszik a húsát, és tűzzel emésztik meg.* »

A 16. vers bejelenti a következő 18. fejezet programját. Megerősíti a „*tíz szarv*” megfordítását és a *fenevad*”, aki miután támogatta és jóváhagyta őt, végül elpusztítja „*a prostituáltat*”. Emlékeztetem itt arra, hogy a *"fenevad"* a polgári és vallási hatalmak egyesülésének rezsimje, és ebben az összefüggésben a hivatalosan protestáns amerikai nép, valamint a katolikus és protestáns európai népek hatalmát jelöli, míg a *"prostituált"* a papság, vagyis a katolikus vallási hatalom tanító tekintélyei: szerzetesek, papok, püspökök, bíborosok és a pápa. Így a fordulatban a katolikus európai népek és a protestáns amerikai nép, a római hazugság két áldozata szembeszáll a római pápai katolicizmus papságával. És akkor „*tűzzel emésztik meg*”, amikor Jézus dicsőséges közbenjárásával lebontja ördögi, megtévesztő csábító maszkját. A „*tíz szarv*” „*levetkőzteti és leteríti*”, mert luxusban élt, levetkőztetik, és mivel a szentség látszatába öltözött, „*meztelenül*” is megjelenik, lelki szegénységben, minden nélkül. mennyei igazság, hogy felöltöztesse. A pontosság, hogy „*megeszi a húsát*”, kifejezi büntetésének véres vadságát. Ez a vers megerősíti a Jel. 14:18-20 „*szüret*” témáját: Jaj a harag szőlőjének!

17. vers: „*Mert Isten a szívükbe adta, hogy az ő célját és egy célt valósítsák meg, és adják országukat a fenevadnak, amíg be nem teljesednek Isten beszédei.* »

A 17. vers, az ítélet szám alatt, a mennyei Isten egy fontos gondolatát tárja elénk, amelyet helytelenül megvetnek vagy közömbösen kezelnek az emberek. Isten itt ragaszkodik ahhoz, hogy választottai meg legyenek győződve arról, hogy ő az egyetlen Mestere a „szörnyű játéknak”, amely a várt időben be fog kerülni. A programot nem az ördög tervezte, hanem maga Isten. Minden, amit nagy és magasztos Kinyilatkoztatásában meghirdetett, ami Dánielről és a Jelenések könyvéről szól, vagy már megvalósult, vagy még be kell fejezni. És mivel a Prédikátor 7:8 szerint „*jobb a dolog vége, mint a kezdete*”, Isten minket céloz meg, a hűségnek ez az utolsó próbája, amely elválaszt minket a hamis keresztényektől, és érdemessé tesz bennünket arra, hogy azután belépjünk az ő mennyei örökkévalóságába. világháború nukleáris pusztítása. Ezért csak bizalommal kell várnunk, hiszen minden, ami a földön meg lesz szervezve, maga Isten által tervezett „*terv*”. És ha Isten mellettünk van, ki lesz ellenünk, ha nem azok, akiknek gyilkos „*tervei*” ellenük fordulnak?

jelent az, hogy „*amíg be nem teljesednek Isten szavai*”? A Lélek a pápai „*kis szarvnak*” fenntartott végső sorsra utal, amint azt már megjövendölték a Dán 7:11-ben: „*Akkor ránéztem a gőgös szavakra, amelyeket a küirt mondott; és amíg néztem, az állatot megölték, testét pedig megsemmisítették, tűzre vitték, hogy megégessék*”; Dán.7:26-ban: „*Akkor eljön az ítélet, és elveszik tőle uralmát, és elpusztul és elpusztul örökre*”; és Dán.8:25: „*Jólódása és ravaszágai sikere miatt arrogancia lesz a szívében, és sok békés életet elpusztít, és feltámad a főnökök főnöke ellen; de minden kéz erőfeszítése nélkül eltörik.*” A Róma végével kapcsolatos „*Isten szavainak*” többi része a Jel 18, 19 és 20-ban kerül bemutatásra.

18. vers: „*És az asszony, akit láttál, az a nagy város, amely uralja a föld királyait.*»

A 18. vers a legmeggyőzőbb bizonyíték arra, hogy „*a nagy város*” valóban Róma. Vegyük észre, hogy az angyal személyesen Jánoshoz beszél. Azzal is, hogy azt mondta neki: „*És az asszony, akit **láttál**, az a nagy város, amelynek királysága van a föld királyai felett*”, János megérti, hogy az angyal Rómáról, „*hét domb városáról*” beszél. amely a maga idejében birodalmilag uralta egész hatalmas gyarmati birodalmának különböző királyságait. A maga birodalmi vonatkozásaiban már „*király a föld királyai felett*”, és megtartja pápai uralma alatt.

Ebben a 17. fejezetben láthatja, hogy Isten a kinyilatkoztatásait összpontosította, lehetővé téve számunkra, hogy biztosan azonosítsuk a „*prostituáltat*”, a keresztény „*évszázadok tragédiájának*” ellenségét. Így a 17-es számnak hiteles értelmét adja ítéletének. Ez a megfigyelés készítetett arra, hogy értékeljem a bűn megalapításának 17. századi évfordulóját, amely a 321. március 7-i nap napjának elfogadását jelenti (hivatalos dátum, de Istennél 320), amelyet ebben az évben tapasztaltunk 2020-ban, ami most elmúlt. Láthatjuk, hogy Isten valóban példátlan átkával jelölte meg a keresztény korszak történetében (Covid-19), amely a második világháborúnál is katasztrofálisabb globális gazdasági összeomlást okozott. Az isteni igazságos ítélet többi átka következik, ezeket napról napra felfedezzük.

Jelenések 18: a paráznanő megkapja a büntetését

armageddoni csata ” végének egészen sajátos kontextusába vezet bennünket . Szavak árulják el tartalmát: „ *a nagy Babilon, a föld paráznájának anyja büntetésének órája* ”; a véres „ *aratás* ” ideje .

1. vers: „ *Ezek után egy másik angyalt láttam leszállni az égből, akinek nagy hatalma volt; és a föld megvilágosodott az ő dicsőségétől.* »

A nagy tekintélyt hordozó angyal Isten oldalán áll, valójában maga Isten. Mihály, az angyalok főnöke, egy másik név, amelyet Jézus Krisztus viselt a mennyben földi szolgálata előtt. Ezen a néven és a szent angyalok által elismert tekintéllyel üzte ki a mennyből az ördögöt és démonait a kereszten aratott győzelme után. Ezért e két név alatt tér vissza a földre, az Atya dicsőségében, hogy visszavonja onnan drága választottait; értékesek, mert hűségeseek, és ez a kipróbált hűség bebizonyosodott. Ebben az összefüggésben tiszteli hűségével azokat, akik bölcsen engedelmeskedtek, és megadták neki azt a „ *dicsőséget* ”, amelyet 1844 óta követelt a Jel.14:7 szerint. A szombat megtartásával választottai úgy dicsőítették őt, mint a teremtő Istent, aki a mennyei és földi életek megteremtése óta csak ő rendelkezik jogosan.

2. vers: *Hangosan kiáltott, mondván: Elomlott a nagy Babilon, elesett! Démonok lakhelye lett, minden tisztátalan lélek barlangja, minden tisztátalan és gyűlölködő madár barlangja.* ”

„ *Ő elesett, elesett, nagy Babilon!* ”. Ebben a 2. versben találjuk a Jel. 14:8-as idézetet, de ezúttal nem próféta hangon mondják el, hanem azért, mert bukásának bizonyítékait a túlélő emberek kapják megtévesztő csábító tevékenységének utolsó pillanatában. Lehullik a római pápai Babilon szentségének álarca is. Valójában „ *démonok lakhelye, minden tisztátalan szellem barlangja, minden tisztátalan és utálatos madár barlangja* ”. A „ *madár* ” említése arra emlékeztet bennünket, hogy a földi tettek mögött a Sátán táborából származó rossz angyalok mennyei sugallatai húzódnak meg, vezetőjük és az isteni teremtés első lázadója.

3. vers: „ *Mert minden nemzet itta paráznasága haragjának borát, és a föld királyai paráználdoktak vele, és a föld kereskedői meggazdagodtak annak fényűző erejével.* »

„... *mert minden nemzet ivott paráznasága dühének borából...* ” A vallási agresszió a római katolikus pápai hatalom ösztönzésére jelent meg, amely magát Jézus Krisztus szolgálatában állónak mondvá teljes megvetést tanúsított viselkedési tanulságaival szemben. tanította tanítványait és apostolait a földön.

Jézus csupa szelídség, a pápák csupa harag; Jézus, az alázat mintaképe, a pápák, a hiúság és a büszkeség mintaképe, az anyagi szegénységben élő Jézus, a fényűzésben és gazdagságban élő pápák. Jézus életeket mentett meg, a pápák igazságtalanul és szükségtelenül emberéletek sokaságát ölték meg. Ez a római pápai katolikus kereszténység tehát semmiben sem hasonlított a Jézus által mintaként megadott hitre. Dánielben Isten megjövendölte „ *a ravaszságainak sikerét* ”, de miért érték el ezt a sikert? A válasz egyszerű: mert Isten adta neki. Emlékeznünk kell ugyanis arra, hogy a Jelenések 8:8-ban a „*második trombita* ” büntetés címén keltette fel ezt a kegyetlen és kemény rezsimet, hogy megbüntesse a 321. március 7. óta felhagyott szombat megszegését. tanulmányozd azokat a csapásokat, amelyek Izraelt sújtják Isten parancsolataihoz való hűtlensége miatt, a Lev.26:19-ben Isten azt mondta: "Megtöröm erőd *büszkeségét, helyreállítom mennyországodat mint a vas , és a te földed mint a sárgaréz .*" Az új szövetségben a pápai rendszert felemelték, hogy beteljesítse ugyanezeket az átkokat. Projektjében Isten egyben áldozat, bíró és hóhér, hogy megfeleljen a szeretet törvénye és a tökéletes igazságosság követelményeinek. 321 óta a szombat megszegése nagyon sokba került az emberiségnek, ami szükségtelen háborúkban és mészárlásokban, valamint a teremtő Isten által létrehozott pusztító halálos járványokban fizette meg az árát. Ebben a versben a „*paráznság* ” (vagy „*kicsapongás* ”) spirituális, és méltatlan vallásos viselkedést ír le. A „*bor* ” az ő tanítását szimbolizálja, amely Krisztus nevében „*dühöt* ” és ördögi gyűlöletet szít minden olyan ember között, aki miatta támadások vagy támadók áldozatai lettek.

A katolikus tanítás bűnössége nem rejtheti el az egész emberiség bűnösségét, akiknek szinte mindegyike nem osztja a Jézus Krisztus által felmagasztalt értékeket. Ha a föld királyai itták a " *babiloni* " " *paráznság borát* " (*kicsapongás*) , az azért van, mert " *prostituáltként* " egyetlen gondja az volt, hogy a kliensek kedvében járjon; ez a szabály, az ügyfélnek elégedettnek kell lennie, különben nem jön vissza. A katolicizmus pedig a legmagasabb szintre emelte a kapzsiságot, a bűnözésig, a gazdagság és a fényűző élet szeretetéig. Ahogy Jézus tanította, mint a nyáj egybe. A gonosz és büszke férfiak mindenesetre elvesztek volna vele vagy nélküle. Emlékeztető: a gonoszság Káinon, Ábel testvérének gyilkosán keresztül lépett be az emberi életbe a földi történelem kezdetétől. " *A föld kereskedői gazdagodtak luxusának erejével .*" Ez magyarázza a római katolikus pápai rezsím sikerét. A földi kereskedők csak a pénzben hisznek, nem vallási fanatikusok, de ha a vallás gazdagítja őket, akkor elfogadható, sőt értékelhető partnerré válik. A téma végső kontextusa arra készlet, hogy elsősorban az amerikai protestáns kereskedőket azonosítsam, mivel a föld szellemileg a protestáns hitet jelöli. A 16. század óta Észak-Amerika, amely eredetileg protestáns, üdvözölte a spanyol katolikusokat, és azóta a katolikus hit ugyanúgy képviselteti magát, mint a protestáns hit. Ebben az országban, ahol csak az „üzlet” számít, a vallási különbségek már nem számítanak. A genfi reformátor, Kálvin János által bátorított meggazdagodás örömeiben a protestáns kereskedők a katolikus hitben megtalálták a meggazdagodásnak azt az eszközét, amelyet az eredeti protestáns norma nem kínált. A protestáns templomok üresek, csupasz falakkal, míg a katolikus templomok tele vannak értékes anyagokból, aranyból, ezüstből, elefántcsontból készült ereklyékkel, mindazokkal, amelyeket ez a téma a

12. versben felsorol. A katolikus istentisztelet gazdagsága tehát az Úristen számára a az amerikai protestáns hit meggyengülésének magyarázata. A Dollár, az új Mammon Isten helyébe jött a szívekben, és a tanok témája elvesztette érdeklődését. Az ellenzék létezik, de csak politikai formában.

4. vers: „*És egy másik hangot hallottam az égből, amely ezt mondta: Jöjjetek ki közülük, én népem, hogy ne legyetek részesei bűneinek, és csapásainak részesei ne legyetek.* »

A 4. vers a végső elszakadás pillanatát idézi: „*Jöjj ki közülük, népem*”; ez az az óra, amikor a választottakat felragadják a mennybe, hogy találkozzanak Jézussal. Amit ez a vers illusztrál, az az „*aratás*” ideje, a Jel. 14:14-16 témája. Felvettük őket, mert amint azt a vers is meghatározza, nem szabad „részeniük” az „aratásban”. „*aratás*”, amely a pápai Rómára és papságára csap majd le. A szöveg azonban kimondja, hogy ahhoz, hogy valaki az elhurcoltak közé tartozzon, nem szabad „részesednie a *bűneiben*”. És mivel az elsődleges bűn a vasárnapi pihenés, a „*fenevad bélyege*”, amelyet a katolikusok és a protestánsok tiszteltek a hit utolsó próbáján, e két nagy vallási csoport hívei nem vehetnek részt a választottak elragadtatásában. **Állandó az igény, hogy „jöjjetek ki Babilonból”**, de ebben a versben a Lélek azt a pillanatot célozza meg, amikor az utolsó alkalom adódik Isten parancsának engedelmeskedésére, mert a vasárnapi törvény kihirdetése a kegyelem idejének végét jelzi. Ez a kiáltvány felhívja a figyelmet a „*hatodik trombita*” (III. világháború) túlélőire, amely felhatalmazza a választást a teremtő Isten éber szeme mellett.

5. vers: „*Mert bűnei az édig gyűlnek, és Isten megemlékezett bűneiről.* »

Szavai szerint a Lélek „Bábel tornyának” a képét sugallja, amelynek neve „Babilon” nevéből ered. 321 és 538 óta Róma, a „*nagy város*”, ahol a „*prostituálnak*” van „*trónja*”, 538 óta „*szent*” pápai székhelye, megsokszorozta Isten elleni bűneit. A mennyből 1709 éven keresztül (321 óta) számolt és jegyezte fel halmozott bűneit. Dicsőséges visszatérésével Jézus leleplezte a pápai rendszert, és Róma és annak hamis szentsége számára ideje fizetni bűneikért.

6. vers: *Fizess vissza neki, amint fizetett, és fizess neki kétszeresen cselekedete szerint. Öntse a dupláját a csészébe, ahová öntött.* »

A Rev.14 témáinak előrehaladását követően *a betakarítás után jön a szüret*. És a katolicizmus hazugságainak leggonoszabb katolikus és protestáns áldozataihoz intézi Isten szavait: „*Fizetd meg neki, amennyit fizetett, és adj vissza kétszeresen cselekedete szerint*”. Emlékszünk a történelemből, hogy művei inkvizíciós bíróságainak tétjei és kínzásai voltak. Éppen ezért a katolikus hitoktatók kétszer annyit fognak szenvedni az ilyen sorstól, ha lehetséges. Ugyanez az üzenet ismétlődik a következő formában: " *A pohárba, ahová öntött, öntsd a dupláját.* " Az ivópohár képét Jézus arra használta, hogy megjelölje azt a kínzást, amelyen teste át fog menni egészen a végső gyötrelmig egy kereszten, amelyet már Róma állított fel a Golgota lábánál. Ezzel Jézus emlékeztet arra, hogy a katolikus hit utálatos megvetést tanúsított a szenvedések iránt, amelyeket elviselni vállalt, ezért rajta a sor, hogy átélje azokat. Egy régi közmondás ezen a ponton veszi fel teljes értékét: soha ne tedd másokkal azt, amit nem szeretnéd, hogy mások tegyenek veled. Ebben a cselekvésben Isten teljesíti a megtorlás törvényét: szemet szemért, fogat fogért; tökéletesen igazságos törvény, amelynek

az egyéni felhasználást fenntartotta. De kollektív szinten az emberek számára engedélyezték az alkalmazását, akik mindazonáltal elítélték, azt gondolva, hogy igazságosabbak és jók lehetnek Istennél. A következmény katasztrófális, a gonoszság és annak lázadó szelleme rontotta és uralta a keresztény eredetű nyugati népeket.

A Jelenések 17:5-ben a „ *nagy Babilon* ”, „ *a parázna* ” „ *arany poharat tartott, tele utálatosságaival* ”. Ez a pontosítás vallásos tevékenységére és az Eucharisztia poharának sajátos használatára irányul. A Jézus Krisztus által tanított és megszentelt szent szertartás iránti tiszteletlensége ugyanilyen különleges büntetést szerzett neki. A szeretet Istene utat enged az igazságosság Istenének, és ítéletének gondolata világosan feltárul az emberek előtt.

7. vers: „ *Amennyire dicsőítette magát és elmerült a fényűzésben, kínozd és gyászold. Mert azt mondja szívében: Királynőként ülök, nem vagyok özvegy, és nem látok gyászt!* »

A 7. versben a Lélek kiemeli az élet és a halál ellentétét. A halál szerencsétlenségétől érintetlen élet vidám, gondtalan, komolytalan, új örömeket keres. A pápai római „Babilon” azt a gazdagságot kereste, amely luxuséletet vásárol. És hogy megszerezze azt a hatalmasoktól és a királyoktól, Jézus Krisztus nevét használta és használja ma is, hogy „kényeztetésként” árulja a bűnbocsánatát. Ez egy olyan részlet, amely nagyon sokat nyom a latban Isten ítéletének mérlegén, amiért most lelkileg és fizikailag is engesztelnie kell. E gazdagság és fényűzés szemrehányása azon a tényen nyugszik, hogy Jézus és apostolai rosszul éltek, megelégedve azzal, ami szükséges volt. A „ *kín* ” és a „ *gyász* ” tehát felváltja a római pápai katolikus papság „ *vagyonát és fényűzését* ”.

Megtévesztő tevékenysége során Babilon azt mondta a szívében: „ *Királynőként ülök* ”; amely megerősíti „ *királyságát a föld királyai felett* ” (Jel.17:18). És a Jel.2:7 és 20 szerint a „ *trónja* ” a Vatikánban (vaticinate = prófétál), Rómában van. „ *Nem vagyok özvegy* ”; férje, Krisztus, akinek feleségének vallja magát, él. – *És nem fogok gyászt látni* . Az Egyházon kívül nincs üdvösség – mondta minden ellenfelének. Annyira ismételte, hogy végül elhitte. És valóban meg van győződve arról, hogy uralma örökké tart. Mióta ott lakott, nem kapta Róma az „örök város” nevet? Ráadásul, mivel a föld nyugati hatalmai támogatták, jó oka volt arra, hogy emberileg érinthetetlennek és sebezhetetlennek gondolja magát. Nem félt Isten hatalmától sem, mivel azt állította, hogy őt szolgálja és képviseli őt a földön.

8. vers: „ *Ezért egy napon eljönnek csapásai, halál, gyász és éhínség, és tűz emészt meg. Mert hatalmas az Úr Isten, aki megítélte őt.* »

Ez a vers véget vet minden illúziójának: „ *ezért egy nap alatt* ”; ahol Jézus dicsőségben tér vissza, „ *megérkeznek a csapásai* ”, vagy eljön az Isten büntetése; A „ *halál, gyász és éhínség* ” valójában a dolgok fordított sorrendjében történnek. Nem halunk éhen egy nap alatt, ezért először is a lelki „ *éhenhalás* ” az *élet kenyérének elvesztése, ami a keresztény vallásos hit alapja*. Ezután „ *gyász* ” viseli a hozzánk közel álló emberek halálát, akikkel közös családi érzéseink vannak. És végül a „ *halál* ” sújtja a vétkes bűnöst, mivel „ *a bűn zsoldja a halál* ” a Róma 6:23 szerint. „ *És tűz megemészt* ” – a Dánielben és a Jelenések könyvében megismételt prófétai bejelentésekkel összhangban. **Ő maga oly sok teremtményt**

égetett el máglyáin igazságtalanul, hogy a tökéletes isteni igazság szerint ő maga is elpusztul a tűzben. „ *Mert hatalmas az Úr, aki megítélte őt* ”; csábító tevékenysége során a katolikus hit Máriát, Jézus anyját imádta, aki csak a karjában tartott kisgyermek formájában jelent meg. Ez a szempont az érzelgősségre hajlamos emberi elméket vonzotta. Egy nő, még jobb, egy anya, milyen megnyugtató lett a vallás! De ez az igazság órája, és a Krisztus, aki ezt ítélte, most jelent meg a Mindenható Isten dicsőségében; és Jézus Krisztusnak ez az isteni ereje, amely leleplezte, elpusztítja, átadva a megtévesztett áldozatok bosszúálló haragjának.

9. vers: „ *És a föld minden királya, aki paráznaságot és fényűzést követett el veled, sírni és jajgatni fog miatta, amikor meglátják égő füstjét.* »

Ez a vers feltárja "a föld királyainak viselkedését, *akik átadták magukat a paráznaságnak és a fényűzésnek*". Ide tartoznak a királyok, elnökök, diktátorok, minden olyan nemzet vezetői, akik támogatták a katolikus hit sikerét és tevékenységét, és akik az utolsó megpróbáltatásban jóváhagyták a szombattartók megölésére vonatkozó döntést. Sírni és jajgatni fognak *miatta, ha meglátják égő füstjét*. Nyilvánvaló, hogy a föld királyai úgy látják, hogy a helyzet kicsúszik róluk. Nem vezetnek többé senkit, és csak a megtévesztett áldozatok által meggyújtott Róma tüzét, az isteni bosszú végrehajtó eszközeit veszik észre. Könnyeiket és siránkozásait az a tény indokolja, hogy a világ értékei, amelyek a legmagasabb hatalomhoz vezették őket, hirtelen összeomlanak.

10. vers: „ *Kínjait félve félreállva azt mondják: Jaj! Szerencsétlenség! A nagy város, Babilon, a hatalmas város! Egyetlen óra múlva megérkezett az ítéleted!* »

Az „örök város” meghal, leég, és *a föld királyai* távol maradnak Rómától. Most attól tartanak, hogy osztozniuk kell a sorsában. Ami történik, az **számukra** óriási **szerencsétlenség** : „ *Szerencsétlenség! Szerencsétlenség! A nagy város, Babilon – a jaj kétszeresen megismétlődik: „ elesett, elesett, a nagy Babilon* ”. – *A hatalmas város!* » ; olyan erős, hogy a keresztény nemzetek vezetőire gyakorolt befolyása révén uralta a világot; pontosan ennek az Isten által elítélt kapcsolatnak köszönhető, hogy XVI. Lajos király és osztrák felesége, Marie-Antoinette a guillotine állványzatára, valamint támogatóik, a „nagy nyomorúság” áldozatai, ahogy a Lélek *hirdette* . , Jelenések 2:22-23-ban. " *Egy óra múlva megérkezett az ítéleted!*" » ; Jézus visszatérése a világ végének idejét jelenti. Az utolsó próba *egy szimbolikus „órát* ” jelzett, amelyet a Jelenések 3:10-ben megjövendölt, de ez elég lesz ahhoz, hogy Jézus Krisztus megjelenjen, hogy az egész jelenlegi helyzet megforduljon, és ezúttal a szó szerinti értelemben vett „ *egy óra* ” lesz. elég ahhoz, hogy elérjük ezt a bámulatos változást.

11. vers: „ *A föld kereskedői pedig sírnak és gyászolnak miatta, mert senki sem veszi meg többé a rakományukat.* ”

A Szellem ezúttal „ *a föld kereskedőit* ” célozza meg, különösen az amerikai kereskedelmi szellemet, amelyet a túlélők az egész földön átvettek, amint azt az előző, 17. fejezet tanulmányozása említi. Ők is „ *sírnak és gyászolnak miatta, mert már senki sem veszi meg a rakományukat ; ...*”. Ez a vers kiemeli a protestánsok azon katolikus hit iránti vonzalmának bűnösségét, amelyet gyászol , így tanúskodik a valláshoz való személyes kötődésükről gazdasági érdekből .

Aztán, hogy teljesen ellenkezőleg, a reformáció munkáját Isten felvetette, hogy elítélje a római pápai katolikus bűnösséget és helyreállítsa a megértett igazságokat; amit az igazi reformátorok tettek a maguk idejében, mint Pierre Valdo, John Wicleff és Martin Luther. A kereskedők is szomorúan látják, hogy az általuk szeretett értékek összeomlanak a szemük előtt, hiszen csak azért élnek, hogy kereskedelmi tevékenységükkel gazdagodjanak; az üzletelés összefoglalja létezésük örömeit.

12. vers: „*rakomány aranyból, ezüstből, drágakövekből, gyöngyből, finom lenvászonból, bíborból, selyemből, skarlátból, mindenféle édesfából, mindenféle tárgyból elefántcsontból, mindenféle tárgyból nagyon értékes fából, sárgarézről, vasból és márványból* ,

Mielőtt felsorolnám azokat a különféle anyagokat, amelyek a római katolikus bálványimádó vallás alapját képezik, itt felidézem a Jézus Krisztus által tanított igaz hitnek ezt a sajátos pontját. Kijelentette a szamaritánus asszonynak: „*Asszony – mondta neki Jézus –, hidd el, eljön az óra, amikor sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem imádod az Atyát. Azt imádod, amit nem tudsz; azt imádjuk, amit ismerünk, mert az üdvösség a zsidóktól származik . De eljön az óra, és már eljött, amikor az igaz imádók lélekben és igazságban imádják az Atyát; mert ezek azok az imádók, akiket az Atya megkíván. Isten Szellem, és azoknak, akik őt imádják , lélekben és igazságban kell imádniuk .* (János 4:21-23). Tehát az igaz hithez nem kell semmilyen anyag vagy anyag, mert csak lelkiállapoton alapul. Következésképpen ez az igaz hit kevésbé érdekli a kapzsi és tolvajvilágot, mert nem gazdagít senkit, kivéve lelkileg a kiválasztottakat. A választottak lélekben, tehát gondolataikban, de igazságban is imádják Istent , ami azt jelenti, hogy gondolataikat az Isten által jelzett mércére kell építeni. Minden, ami ezen a mércén kívül esik, a bálványimádó pogányság egy formája, ahol az igaz Istent bálványként szolgálják. A republikánus Róma hódításai során átvette a legyőzött országok vallásait. Vallási dogmáinak nagy része pedig görög eredetű, az ókor első nagy civilizációja. Korunkban, pápai formában, mindezt az örökséget az új „keresztény” „szentekhez” kapcsolva találjuk, kezdve az Úr 12 apostolával. De miután odáig jutott, hogy elnyomja Isten második parancsát, amely elítéli ezt a bálványimádó gyakorlatot, a katolikus hit állandósítja a faragott, festett képek vagy a démoni látomásokban való megjelenés imádását. Ezért kultuszainak rítusaiban találjuk meg ezeket a faragott bálványokat, amelyek alakot öltenek; anyagok, amelyek listáját maga Isten adja elő: „...; ... *rakomány aranyból, ezüstből, drágakövekből, gyöngyből, finom vászonból, bíborból, selyemből, skarlátból, mindenféle édesfából, mindenféle elefántcsontból, mindenféle nagyon értékes fából, sárgarézről, vasból és márványból készült tárgyak...* ” „*Arany, ezüst, drágakövek és drága tárgyak* ” „*tisztelegjenek az erődök istene előtt* ”, Dán 11:38 pápai királya. Ezután „*lila és skarlátvörös* ” ruhazza fel a parázna Nagy Babilont a Jelenések 17:4-ben; „*arany, drágakövek és gyöngyök* ” a díszei ; A „*finom lenvászon* ” a szentség igényét jelöli a Jel. 19:8 szerint: „*Mert a finom vászon a szentek igaz cselekedetei .*” A többi idézett anyag azok, amelyekből faragott bálványait készítette. Ezek a luxusanyagok a bálványimádó katolikus hívő magas szintű odaadását fejezik ki.

13. vers: „*fahéj, fűszerek, parfümök, mirha, tömjén, bor, olaj, finomliszt, búza, ökrök, juhok, lovak, szekerek, testek és emberi lelkek.* »

A „*parfümök, mirhából, tömjénből, borból és olajból*” – utalnak vallási szertartásaira. A többi olyan tápanyag és javak, amelyek Salamonnak, Dávid fiának, az első Istennek épített templom építőjének uralkodására utalnak az 1Királyok 4:20-28 szerint. Ily módon a Lélek elítéli, hogy törvénytelen volt arra, hogy reprodukálja az „*Isten templomának*” építését, amelyet „*gyaláz*” a Jel 13:6-ban, és amelyet „*ledönt*” a Dán 8:11-ben. A vers végső pontossága, amely az „*emberek testére és lelkére*” vonatkozik, elítéli együttműködését az uralkodókkal, akikkel törvénytelenül megosztja a világi hatalmat. Krisztus nevében vallásilag igazolta az utálatos cselekedeteket, például a rabszolgaságot, a kínzást és Isten teremtményeinek megölését; valamit, amit Isten fenntart magának a vallási területen; odáig, hogy cselekedeteit a következő szavakkal foglalja össze: „*mindazok vért találtak benne, akiket a földön megöltek*”, e 18. fejezet 18. versében. Idézve „*az emberek lelkét*”, Isten neki tulajdonítja a „*lelkek*” elvesztése, amelyeket az ördögnek juttatott el tevékenysége és hamis vallási követelései.

Emlékeztető : A Bibliában és az isteni gondolatokban a „*lélek*” szó egy személyt jelöl minden vonatkozásában, fizikai testében és mentális vagy pszichés gondolataiban, intellektusában és érzéseiben. Az az elmélet, amely a „*lelket*” az élet elemeként mutatja be, amely a halálkor leválik a testről, és túléli azt, tisztán görög pogány eredetű. A régi szövetségben Isten a „*lelket*” emberi vagy állati teremtményeinek vérével azonosítja: Lev.17:14: „**Mert minden test lelke a benne lévő vér. Ezért azt mondtam Izráel fiainak: Semmiféle test vért ne egyétek; mert minden testnek lelke az ő vére : a ki azt eszi, ki kell irtani.**”. Ezzel ellentétes álláspontot képvisel a jövő görög elméleteivel, és bibliai felvonulást készít a pogány népek között születő filozófiai gondolatok ellen. Az emberi és állati élet a vér működésétől függ. A kiömlött vagy a fulladás következtében beszennyeződött vér már nem látja el oxigénnel a fizikai test elemeit, beleértve az agyat, a gondolati támaszt. És ha ez utóbbi nem oxigénnel, a gondolkodás elve megáll, és semmi sem marad életben e végső szakasz után; ha nem a *halott „lélek”* összetételének emléke Isten örökkévaló gondolatában, jövőbeli „*feltámadására*” tekintettel, mikor „*újraéleszti*”, vagy „*újra feltámasztja*”, az örök életért vagy a „*második halál*” végleges megsemmisítéséért .

14. vers: „*A gyümölcsök, amelyekre lelked vágytak, messze elszálltak tőled; és minden finom és szép elveszett számodra, és soha többé nem találsz meg.* »

Megerősítve az előző versben leírtakat, a Lélek a pápai Róma „*vágyait*” tulajdonítja „*lelkének*”, csábító és megtévesztő személyiségének. A görög filozófiák örököse, a katolikus hit volt az első, aki feltette a kérdést, hogy a lélek tulajdonítható-e az új földeken felfedezett állatoknak és embereknek. Valójában a kérdésnek megvan a válasza; a megfelelő segédige megválasztásán alapul: az embernek nincs **lelke**, mert **lélek**.

A Lélek összefoglalja a valódi halál következményeit, amelyeket megállapított és kinyilatkoztatott a Préd.9:5-6-10-ben. Ezek a részletek nem újulnak meg az új szövetség írásaiban. Ezért látjuk a teljes Biblia

tanulmányozásának fontosságát. Elpusztulva „Babilon” örökre „elveszíti” „a gyümölcsét, amire lelke vágyott” és „minden finom és csodálatos dolgot”, amit értékelt és keresett. De a Lélek azt is meghatározza: „neked”; mert a választottak – vele ellentétben – örökre kiterjeszthetik azoknak a csodáknak a megbecsülését, amelyeket Isten megoszt velük.

15. vers: „Ezeknek a dolgoknak a kereskedői, akik meggazdagodtak tőle, távol tartják magukat, félve annak kínját; sírni fognak és gyászolni fognak”

A 15-19. versekben a Lélek „azokat a kereskedőket célozza meg, akik meggazdagodtak általa”. Az ismétlések felfedik az „egy óra alatt” kifejezés hangsúlyozását, amely ebben a fejezetben háromszor megismétlődik, valamint a „Jaj! Szerencsétlenség!”. A 3-as szám a tökéletességet szimbolizálja. Isten ezért ragaszkodik ahhoz, hogy megerősítse a prófétai bejelentés visszavonhatatlan jellegét; ez a büntetés teljes isteni tökéletességében fog megvalósulni. A kiáltás: „Jaj! Szerencsétlenség!”, amelyet a kereskedők indítottak, visszahangozza a kiválasztottak figyelmeztető kiáltását a Jel. 14:8-ban: „Elesett! Leesett! Nagy Babilon.” Ezek a kereskedők messziről figyelik pusztítását, „félve a gyötrelmeitől”. És joggal félnek az élő Isten igazságos haragjának ettől a gyümölcsétől, mert megbánva pusztítását, az ő táborába helyezik magukat, és viszont a vallási megtévesztés vigasztalhatatlan áldozatainak gyilkos emberi haragja pusztítja el őket. Ez a vers tudatja velünk a kereskedelmi érdekek óriási felelősségét a római katolikus egyház sikeréért. A „kereskedők” támogatták a prostituált és legrosszabb kegyetlen és despotikus döntéseit, pusztán anyagi és anyagi gazdagodási vágyból. Behunyták a szemüket minden rendkívül förtelmes visszaélése előtt, és megérdemlik, hogy osztozzanak végső sorsán. Történelmi példa azokra a párizsokra, akik a reformáció kezdetétől, I. Ferenc király idejében és utána a katolikus hit oldalára álltak a református hittal szemben.

16. vers: „És azt mondja: Jaj! Szerencsétlenség! A nagy város, amely finom vászonba, bíborba és skarlátba volt öltözve, és arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel díszített! Egyetlen óra alatt annyi vagyon ment tönkre! »

Ez a vers megerősíti a célt; „Nagy Babilon, finom vászonba, bíborba és skarlátba öltözve”; a királyköpenyek színei, hiszen a gúnyolódó római katonák ezért takarták be Jézus vállát „lila” köpennyel. Nem tudták elképzelni, milyen értelmet adott Isten cselekedeteiknek: Jézus mint engesztelő áldozat lett választottai bűneinek hordozója, akiket ezekkel a színekkel, bíborral vagy bíborral jelöltek meg, az Iz.1:18 szerint. „Egyetlen óra” elegendő lesz Róma, pápája és papsága elpusztításához, miután Jézus Krisztus visszatér dicsőségébe, aki azért jön, hogy megakadályozza választottai halálát. Ebben az utolsó próbában a hűségük mindent megváltoztat, így megérthetjük, hogy Isten miért ragaszkodik különösen ahhoz, hogy megerősítse a hitük és az abszolút bizalom megerősítését, amelyet hozzá kell szokniuk. Az ember sokáig csak arról tudott meggyőződni, hogy az ilyen pusztítás „egyetlen óra alatt” csoda, és ezért Isten közvetlen beavatkozása, mint Szodoma és Gomora esetében. A mi korunkban, amikor az ember úrrá lett az atomtűzben, ez kevésbé meglepő.

17. vers: „És az összes pilóta, mindazok, akik erre a helyre hajóznak, a tengerészek és mindazok, akik a tengeren dolgoznak, távol álltak.”

Ez a vers különösen a „ *tengert kizsákmányolóknak, a pilótáknak, a tengerészeknek, akik erre a helyre hajóznak, mindannyian távol maradtak* ” célpontja. Azáltal, hogy kihasználták a királyok gazdagodási vágyát, maga a pápai egyház gazdagodott meg. Támogatta és igazolta a férfiak számára ismeretlen vidékek meghódítását egészen felfedezésükig, amikor is katolikus szolgáló iszonyatos népmészárlásokat hajtott végre Jézus Krisztus nevében. Ez főleg Dél-Amerika és a Cortés tábornok által vezetett véres expedíciók esete volt. Az ezekről a területekről kitermelt arany visszatért Európába, hogy gazdagítsa a katolikus királyokat és a bűnrészes pápaságot. Ezen túlmenően a tengeri szempontozó való ragaszkodás emlékeztet arra, hogy a „ *tengerből felemelkedő fenevad* ” rezsimeként erősödött meg kapcsolata „ *a tengerészekkel* ” közös gazdagodásuk érdekében.

18. vers: „ *És felkiáltottak, amikor látták égésének füstjét: Melyik város hasonlított a nagy városhoz?* »

„ *Melyik város hasonlított a nagyvároshoz?* » kiáltják a tengerészek, amikor meglátják „ *lobbanásának füstjét* ”. A válasz gyors és egyszerű: nincs. Mert egyetlen város sem koncentrált annyi hatalmat, mint egy birodalmi város, 538 óta vallásos. A katolicizmust a bolygó minden területére exportálták, kivéve Oroszországot, ahol a keleti ortodox hit elutasította. Miután üdvözölte, Kína is harcolt és üldözte. De ma még mindig uralja az egész Nyugatot és Amerika, Afrika és Ausztrália kincseit. Ez a világ első vallási turisztikai helyszíne, amely a világ minden tájáról vonzza a látogatókat. Vannak, akik „*ősi romokat*” néznek, mások pedig a pápa és bíborosai lakhelyét.

19. vers: „ *És port szórtak a fejükre, és sírtak, gyászoltak és kiáltoztak, és ezt mondták: Jaj! Szerencsétlenség! A nagy város, ahol mindazok, akiknek hajóik voltak a tengeren, gazdagodtak gazdagságától, egyetlen óra alatt elpusztult!* »

Ez a harmadik ismétlés, ahol az összes korábbi kifejezés egybe van foglalva, valamint az „ *egy óra alatt megsemmisült* ” pontosítás. " *A nagy város, ahol mindazok, akiknek hajóik vannak a tengeren, gazdagok lettek gazdagsága révén.* " A vád egyértelművé válik, a pápai rezsime gazdagsága révén gazdagodtak meg a tengeri hajótulajdonosok azzal, hogy Rómába vitték a világ gazdagságát. Róma gazdagodását abból nyeri, hogy örökös szövetségese, a polgári monarchikus hatalom, fegyveres szárnya által meggyilkolt ellenfelei tulajdonában osztozik. Történelmi példaként említhetjük a „templomosok” halálát, akiknek vagyonát Philippe Le Bel koronája és a római katolikus papság megosztotta. Később ez lesz a helyzet a „*protestánsokkal*”.

20. vers: „ *Én ég, örülj neki! És ti is, szentek, apostolok és próféták, örüljete! Mert Isten igazságot tett veled, amikor elítélte őt.* »

A Lélek meghívja a menny lakóit és a föld igazi szentjeit, apostolait és prófétáit, hogy örüljenek a római Babilon pusztításának. Az öröm tehát arányos lesz azokkal a fájdalommal és szenvedésekkel, amelyeket az igazság Istenének szolgálóinak okozott vagy akart elviselni, tekintettel az utolsó kiválasztottakra, akik hűek voltak a megszentelt szombathoz.

21. vers: „ *Ekkor egy hatalmas angyal fogott egy követ, mint egy nagy malomkő, és a tengerbe dobta, mondván: Így kell erőszakkal lerombolni Babilont, a nagy várost, és többé nem találják meg.* »

Rómának egy „*kőhöz*” való hasonlítása három gondolatot sugall. Először is, a pápa Jézus Krisztussal vetekszik, akit magát egy „*kő*” jelképez a Dán 2:34-ben: „*Te nézted, amikor egy kő minden kéz segítsége nélkül elszabadult, és megütötte a vasból és agyagból készült lábát. képet, és darabokra törte őket.*» *A Biblia más versei is neki tulajdonítják ezt a „kő” szimbólumot Zak.4:7-ben; „fő sarok” a Zsolt.118:22-ben; Máté 21:42; és Apc.4:11: „Jézus az a kő, akit ti építetek, elvetettetek, és amely a szeglet fejevé vált.*” A második gondolat a pápai „*Péter*” apostol utódjának állítása; a fő oka „*vállalkozásai sikerének és ravaszságának sikerének*”, amit Isten elítél a Dán 8:25-ben. Ez annál is inkább így van, mivel Péter apostol soha nem volt a keresztény egyház feje, mert ez a cím magát Jézus Krisztust illeti meg. A pápai „*csal*” tehát egyben „*hazugság*”. A harmadik javaslat a pápai vallási fellegvár nevére vonatkozik, a „*Római Szent Péter*” elnevezésű tekintélyes bazilikára, amelynek igen költséges építkezése „*búcsúztatók*” eladásához vezetett, ami leleplezte Luther Márton reformátor szerzetes szemében. Ez a magyarázat továbbra is szorosan kapcsolódik a második gondolathoz. A vatikáni hely temetőként szolgált, de az Úr apostolának, Péternek feltételezett sírja valójában „*Simon Péter, a mágus*”, az Aesculapius nevű kígyóisten imádója és papja volt.

Visszatérve napjainkra, a Lélek a római „*Babilon*” ellen prófétál. Jövőbeli pusztítását a „*kőből*” álló „*nagy malomkő*” képéhez hasonlítja, amelyet egy „*angyal a tengerbe dob*”. Ezzel a szemléltetéssel a Máté 18:6-ban azonosított vádat emel Róma ellen: „*De ha valaki megbotránkoztat egyet ezek közül a kicsinyek közül, akik hisznek bennem, jobb lenne neki, ha malomkövet akasztanának a nyakába . malom, és dobd a tenger fenekére .* És az ő esetében nem csak egyet botránkoztatott meg ezek közül a kicsik közül, akik hisznek benne, hanem sokakat. Egy dolog biztos, hogy ha egyszer „*megsemmisül, soha többé nem találják meg*”. Soha többé nem fog bántani senkit.

22. vers: „*És hárfák, zenészek, furulyák és trombiták zúgása többé nem hallatszik köztetek, mesteremberek közül senkit sem találnak köztetek; „nem hallja többé malomkő hangját otthonotokban” .*

A Szellem ezután megidézi azokat a zenei hangokat, amelyek Róma lakóinak gondtalanságát és örvendezését fejezték ki. Ha egyszer megsemmisültek, többé nem halljuk őket ott. Szellemi értelemben Isten hírvivőire utal, akiknek szavait ugyanolyan hatással hallották, mint a „*fuvolások vagy trombitások*” zenei hangjait; példabeszédben megadott kép a Máté 11:17-ben. Megemlíti a munkamegrendelésekkel túlterhelt iparosok „*zajoit*” is, mert egy ősi városból csak a szakmai tevékenység „*zajója*” jött ki, köztük a „*malomkő zaja*”, amely a gabonaszemek őrlésére vagy élezésére vált. vágóeszközök, például sarló és kasza, kések és kardok; ez már az ókori Káldeus Babilonban, a Jer.25:10 szerint.

23. vers: „*Nem világít többé köztetek a lámpa fénye, sem a vőlegény és a feleség szava nem hallatszik többé közöttetek, mert a ti kereskedőitek voltak a föld nagyjai, mert minden nemzet varázslataidtól elcsábítva ,*

„*A lámpa fénye többé nem fog világítani otthonában.*» Lelki nyelven a Lélek figyelmezteti Rómát, hogy a Biblia fénye többé nem fog felkínálni neki a lehetőséget, hogy megvilágosodjon, hogy megismerje az igazságot Isten szerint. A Jer.25:10 képei ismétlődnek, de „*a vőlegény és a menyasszony éneke*” itt „*a*

vőlegény és a menyasszony hangja lesz, akik többé nem hallatszanak a házadban ". Lelkileg Krisztus és Választott Gyülekezete hívásának hangjai az elveszett lelkeknek, hogy térjenek meg és üdvözüljenek. Ez a lehetőség végleg megszűnik, pusztulása után. " *Mert a ti kereskedőitek voltak a föld nagyjai .*" Róma a föld nagy népeinek elcsábítása révén tudta kiterjeszteni katolikus vallását a föld számos népére. Vallási üzletének képviselőjeként használta őket. Az eredmény pedig az, hogy „ *minden nemzetet megtévesztettek a varázslataid* ”. Itt Isten a katolikus miséket „ *varázslatokként* ” írja le, amelyek a gonosz varázslók és boszorkányok pogány kultuszát jellemzik. Való igaz, hogy a katolikus vallás az ismétlődő formalista formulák, hiábavaló ismétlések használatával kevés teret hagy a teremtő Istennek, hogy kifejezze magát. Meg sem kísérli ezt, mert a Dán 11:39-ben " *idegen istent* " tulajdonít neki, és soha nem ismerte fel szolgának; „Isten Fiának helytartója”, a pápa címe tehát nem a helytartója. A következő vers megmondja az okát.

24. vers: „ *és mert a próféták és a szentek vére és mindazok vére, akiket a földön megöltek, megtalálható volt benne.* »

„... *és mivel a próféták, a szentek vérére találtak benne* ”: Története során durva, rugalmatlan, érzéketlen és kegyetlen, Róma áldozatainak vérére keresztül tört utat magának. Ez igaz volt a pogány Rómára, de a pápai Rómára is, ahol a királyok megölték ellenfeleiket, az Istentől felvilágosított szolgákat, akik el merték bírálni ördögi természetét. Egyeseket Isten védett, mint például Valdót, Wyclifot és Luthert, másokat nem, és a hit vértanúiként fejezték be életüket cöveken, tömbökön, oszlopokon vagy akasztófán. Az a próféta kilátás, hogy cselekvése végleg megszűnik, csak örvendeztetheti a menny lakóit és a föld igazi szentjeit. „... *és mindazokról, akiket megöltek a földön* ”: Aki ezt az ítéletet hozza, tudja, miről beszél, mert Róma tetteit követi annak ie 747-es alapítása óta. Az utolsó napok világhelyzete az utolsó gyümölcs, amelyet a föld többi népének hódító és uralkodó Nyugata hozott. A monarchikus, majd köztársasági Róma felfalta a föld népeit, akiket leigázott. Ennek a társadalomnak a modellje az igaz és hamis kereszténység 2000 éves modellje maradt. Utána a pogány Róma, a pápai Róma lerombolta Krisztus békéjének képét, és elvette az emberiségtől azt a modellt, amely boldogságot hozott volna a népeknek. Azzal, hogy igazolta Jézus Krisztus igaz báránytánítványainak lemészárlását, megnyitotta az utat a vallási összecsapások előtt, amelyek egy félelmetes, népirtó harmadik világháborúhoz vezetnek az emberiséget. Nem ok nélkül hirdetik nyilvánosan az iszlám fegyveres csoportok a torokmetszés normáját. Az iszlám elleni gyűlölet késői válasza a II. Urban által Clermont-Ferrandból 1095. november 27-én indított kereszties háborúkra.

Jelenések 19: A csata Jézus Krisztus Armageddonja

1. vers: „ *Ezek után mintegy nagy sokaság hangos hangját hallottam a mennyben, mondván: Alleluja! Az üdvösség, a dicsőség és a hatalom a mi Istenünké.* ”

új név ” viselői, amely új égi természetüket jelöli. Öröm és vidámság uralkodik, és a hűséges égi angyalok magasztalják a megváltó Istent. Ez a „ *tömeg A „számos* ” eltér a Jel.7:9-ben idézett „ *tömegtől, amelyet senki sem tudott megszámolni* ”. Isten szent égi angyalainak gyülekezetét képviseli, akik felmagasztalják „ *dicsőségét* ”, mert a 4. versben a „ *24 vén* ” által jelképezett földi választottak válaszolnak, és megerősítik, hogy ragaszkodnak az elhangzott megjegyzésekhez, mondván: „ *Ámen!* » Ami azt jelenti: Valóban!

üdvösség, dicsőség, hatalom ” kifejezések sorrendjének megvan a maga logikája. Az „ *üdvösséget* ” a földi választottak és szent angyalok kapták, akik „ *dicsőséget* ” adtak a teremtő Istennek, aki, *hogy megmentse őket, isteni „ hatalmát* ” hívta segítségül, hogy elpusztítsa a közös ellenségeket.

2. vers: „ *mert az ő ítéletei igazak és igazak; mert elítélte a nagy paráznát, aki megrontotta a földet paráznaságával, és megbosszulta szolgálóinak véréét, saját kezéből követelve azt.* »

A választott tisztségviselők, akikben közös volt az igazság és a valódi igazságosság iránti szomjúság, most teljesen elégedettek és beteljesedtek. Az Istentől elzárt emberiség vak örültségében úgy gondolta, hogy igazságossága mércéjének enyhítésével boldogságot hozhat az utolsó népeknek; csak a gonosz használta ki ezt a választást, és mint az üszkösödés, behatolt az egész emberiségbe. A jó és irgalmas Isten a „ *nagy Babilon* ” ítéletében megmutatja, hogy aki halált ad, annak halált kell elszenvednie. Ez nem rosszindulat, hanem igazságosság. Így, amikor már nem tudja, hogyan kell megbüntetni a bűnöst, az igazságosság igazságtalansággá válik.

3. vers: „ *És másodszor is azt mondták: Halleluja! ...és füstje örökkön-örökké felszáll.* »

A kép félrevezető, mert a Rómát pusztító tűz „füstje” eltűnik a pusztulás után. A „korszakok korszakai” az örökkévalóság elvét jelölik, amely csak az egyetemes égi és földi próbák győzteseire vonatkozik. Ebben a kifejezésben a „füst” szó pusztulást sugall, az „évszázadok” kifejezés pedig örök hatást, azaz végleges pusztulást kölcsönöz neki; soha többé nem fog felkelni. Valójában a legrosszabb esetben „füst” szállhat fel az élők elméjében, mint egy dicsőséges isteni akció emléke, amelyet Isten véghezvitt Róma, a véres ellenség ellen.

4. vers: „A huszonnégy vén és a négy élőlény leborult, és a trónon ülő Istent imádták, mondván: Ámen! Alleluja!»

Igazából ! Dicséret a YaHWéH-nak! ...mondjuk együtt a föld és a tisztán maradt világok megváltottait. Isten imáadását a leborulás jellemzi; kizárólag neki fenntartott legitim formát.

5. vers: „És szózat hallatszott a trónról, mondván: Dicsérjétek a mi Istenünket, mindnyájan, ti, akik féltitek őt, kicsinyek és nagyok egyaránt!»

Ez a hang „Mihályé”, Jézus Krisztusé, az a két égi és földi kifejezés, amellyel Isten kinyilatkoztatja magát teremtményeinek. Jézus azt mondja: „ti, akik féltétek őt”, így felidézi az „Isten félelmét”, amelyet a Jelenések 14:7 első angyalának üzenete követelt. Az „istenfélelem” csak összefoglalja a teremtmény intelligens hozzáállását Teremtőjéhez, akinek élet és halál hatalma van felette. Ahogy a Biblia tanítja az 1János 4:17-18-ban: „A tökéletes szeretet kiűzi a félelmet”: „Amilyen ő van, olyanok vagyunk mi is e világon: ebben tökéletes a szeretet bennünk, hogy bizakodjunk a napon. ítéletének. A félelem nem a szerelemben van, de a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet; mert a félelem büntetéssel jár, és aki fél, az nem tökéletes a szeretetben.” Így minél jobban szereti a választott Istent, annál jobban engedelmeskedik neki, és annál kevésbé kell félnie tőle. A kiválasztottakat Isten a kicsinyek közül választja ki, mint az apostolokat és az alázatos tanítványokat, de a nagyok közül is, mint a nagy király, Nabukodonozor. Korának ez a királykirálya tökéletes példa arra, hogy bármilyen nagy is az emberek között, a király csak gyenge teremtmény a Mindenható teremtő Isten előtt.

6. vers: „És hallottam, mint egy nagy sokaság szavát, mint a sok vizek zúgását, és mint a mennydörgés hangját, ezt mondván: Alleluja! Mert az Úr, a mi mindenható Istenünk bement az ő országába.»

Ez a vers összegyűjti a már látott kifejezéseket. A „sok sokaságot” a „sok víz hangjához” képest Teremtője képviseli a Jel.1:15-ben. Az önmagukat kifejező „hangok” olyan „számosak”, hogy csak a dörmögéshez, a „zajhoz” hasonlíthatók. „Halleluja! Mert az Úr, a mi mindenható Istenünk bement az ő országába.» Ez az üzenet jelezte a „hetedik trombita” működését a Jel. 11:17-ben: „Ezt mondta: Hálát adunk neked, ó, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál, mert megragadtad nagy hatalmadat, és birtokba vetted királyságodat.”

7. vers: „Örüljünk és örvendjünk, és adjunk neki dicsőséget; mert eljött a Bárány menyegzője, és a menyasszonya elkészítette magát ,

Az „öröm” és az „öröm” teljesen jogos, mert a „harc” ideje lejárt. A menyei „dicsőségben”, a „menyasszony”, a föld megváltott választottainak Gyülekezete csatlakozott „vőlegényéhez”, Krisztushoz, az élő Istenhez „Mihályhoz”, YaHWéH. A megváltottak és Jézus Krisztus minden menyei

barátjuk jelenlétében ünneplik az őket összekötő „lakodalom” ünnepét. „A menyasszony felkészítette magát” azáltal, hogy helyreállította mindazokat az isteni igazságokat, amelyeket a katolikus hit a keresztyén hit változtatásban eltüntetett. Az „előkészület” hosszú, 17 évszázados vallástörténeten át épült, de különösen 1843 óta, amikor elkezdődött az isteni követelés a különféle, elengedhetetlenné vált restaurációk iránt, vagyis mindazon igazságok iránt, amelyeket az üldözött protestáns reformátorok nem állítottak helyre. Ennek az előkészületnek a befejezését az utolsó disszidens hetednapis adventisták érték el, akik megmaradtak Isten jóváhagyásában és abban a világosságban, amelyet Jézus adott neki egészen a végéig, és már egészen 2021 elejéig, amikor a fényének ezt a változatát írta.

8. vers: „És megadatott neki, hogy fényes és tiszta lenvászónba öltöztesse magát. Mert a finom lenvászón a szentek igaz cselekedetei. »

A „finom lenvászón” az „igazi utolsó” szentek igaz cselekedeteit jelöli. Ezek a „művek”, amelyeket Isten „igazságosnak” nevez, 1843 és 1994 óta egymás után hozott isteni kinyilatkoztatások gyümölcsei. Ez a mű a legújabb gyümölcs, amely feltárja azokat az isteni sugallatokat, amelyeket 2018 óta adott azoknak, akiket szeret és megáld, és „felkészít” a lakodalom” említi ebben a versben. Ha Isten megáldja igaz „szenteinek”, „igazságos cselekedeteit”, akkor éppen ellenkezőleg, addig átkozta és harcolta a hamis szentek táborát, akiknek „művei” „igazságtalanok” voltak, amíg el nem pusztította azt.

9. vers: „És monda az angyal nekem: Írd meg: Boldogok, akik a Bárány menyegzői vacsorájára hivatottak! És azt mondta nekem: Ezek a szavak Isten igaz szavai .

azoknak a Jézus Krisztus vére által megváltott szenteknek ítélik oda, akiknek úttörőit a Dáné . 12 x 12 x 1000 az Apo.7. A mennybe való belépés az örökkévalóságra valóban ok a nagy boldogságra, amely isteni „boldogságba” teszi azokat, akiknek lehetőségük van rá. Nem a szerencse az egyetlen tényező abban, hogy részesüljünk ebből a kiváltságból, hanem az üdvösség ajánlatát Isten „második esélyként” kínálja nekünk az eredendő bűn öröklése és elítélése után. Az üdvösség és a jövőbeli mennyei örömök ígérete Isten szóbeli elköteleződésének ígérete, amely méltó a mi hitünkhöz, mert kötelezettségeit tartósan betartja. Az utolsó napok megpróbáltatásai bizonyosságokat követelnek meg, amelyekben a kétségnek többé nem lesz helye. A választottaknak az Isten kinyilatkoztatott ígéreteire épülő hitre kell támaszkodniuk, mert ami meg van írva, az előbb elmondott. Ezért hívják a Bibliát, a Szentírást : Isten Igéje .

10. vers: „És a lábaimhoz borultam, hogy imádjam őt; de azt mondta nekem: Vigyázz, nehogy megtegyél! Én vagyok a te szolgatársad, és a testvéreid, akiknek Jézus bizonyoságtétele van. Istent imádni. Mert Jézus bizonyoságtétele a prófécia szelleme. »

Isten kihasználja János tévedését, hogy feltárja előttünk a katolikus hit elítélését, amely megtanítja tagjait a teremtmény ilyen típusú imáadására. De célba veszi a protestáns hitet is, amely szintén elköveti ezt a hibát azzal, hogy tiszteletben tartja a Rómától örökölt pogány „napnapot”. Az angyal, aki beszél hozzá, kétségtelenül „Gábrriel”, az Istenhez közel álló isteni misszióvezető, aki már megjelent Dánielnek és Máriának, Jézus „pótanyjának”. Bármilyen magas

rangú is, „Gábrriel” ugyanolyan alázatosságot tanúsít, mint Jézus. Csak János „*társa a szolgálatban*” címre tart igényt egészen a végidő utolsó megválasztott, ellentmondó adventistáiig. 1843 óta a választottak magukkal viselik „*Jézus bizonyágtételét*”, amely e vers szerint „a prófécia szellemét” jelöli. Az adventisták saját veszteségükre korlátozták ezt a „*prófécia szellemét*” Ellen G. White, az Úr hírnöke által 1843 és 1915 között végzett munkára. Így ők maguk szabták határt a Jézus által adott világosságnak. A „*prófécia szelleme*” azonban egy állandó ajándék, amely Jézus és tanítványai közötti hiteles kapcsolat eredménye, és amely mindenekelőtt azon a döntésén alapul, hogy egy szolgára bízta a küldetést, akit isteniségének teljes tekintélyével választ. Ez a munka is erről tanúskodik: a „*prófécia szelleme*” még mindig nagyon aktív, és a világ végezetéig folytatódhat.

11. vers: „*Akkor láttam megnyílni az eget, és íme, megjelent egy fehér ló. Azt, aki rajta lovagolt, Hűnek és Igaznak nevezik, és igazságosan ítélt és harcol.*»

Ebben a jelenetben a Lélek visszavisz minket a földre a „*Nagy Babilon*” végső győzelme és pusztulása előtt. A Lélek szemlélteti azt a pillanatot, amikor visszatérésekor a dicsőséges Krisztus szembeszáll a földi lázadókkal. A megdicsőült Jézus Krisztusban Isten kiemelkedik láthatatlanságából: „*megnyílt a menny*”. A Jel. 6:2 „*első pecsétjének*” képében lovasként, Vezetőként jelenik meg, aki „*győztesként és hódításra indul*” „*fehér lovon*” ülve, a tisztaság és szentség által fémjelzett táborának képmása. A „*hű és igaz*” név, amelyet ebben a jelenetben adott magának, az utolsó idő meghosszabbításába helyezi, amelyet a Jelenések 3:14-ben a „*Laodicea*” név megjövendölt. Ez a név „*ítélt népet*” jelent, amit itt a pontosság is megerősít: „*Ő ítélt*”. Azzal, hogy kimondja, hogy „*az igazsággal harcol*”, a Lélek felidézi a Jel. 16:16 „*armageddoni csatájának*” pillanatát, amelyben harcol az igazságtalanság tábora ellen, amelyet az ördög vezet, és amelyet a megtiszteltetés egyesít. „*nap napja*” I. Konstantintól ^{és} a római katolikus pápáktól örökölt.

12. vers: „*A szeme olyan volt, mint a tűz lángja; a fején több diadém volt; írott neve volt, amelyet senki sem tud, csak ő maga;*»

A jelenet kontextusának ismeretében megérthetjük, hogy „*szemei*” a „*tűz lángjához*” képest haragjának célpontjait, az egyesült lázadókat tekintik „*csatára készülve*” Jelenések 9:7-9 óta, azaz azóta 1843. A „*fején*” viselt „*több diadém*” jelentését ennek a fejezetnek a 16. verse adja meg: ő a „*királyok királya és az urak ura*”. „*Írott neve, amelyet senki sem ismer, csak ő maga*” örök isteni természetét jelzi.

13. vers: „*És vérrel festett ruhába volt öltözve. Az ő neve Isten Igéje.*»

Ez a „*vérfoltos ruha*” két dolgot jelöl. Az első az igazságossága, amelyet saját „*vérenek*” ontásával szerzett választottai megváltásáért. De ez az áldozat, amelyet önként hozott választottai megmentésére, megköveteli támadóik és üldözőik halálát. Az ő „*ruhája*” ismét „*vérrel*” lesz borítva, de ezúttal az ellenségei lesz, akiket „*Isten haragjának szőlőprésébe taposnak*” az Ézsaiás 63. és a Jel. 14:17-20 szerint. Ez az „*Isten Igéje*” név felfedi Jézus földi szolgálatának és feltámadása után a földön és a mennyből adott kinyilatkoztatásainak létfontosságú jelentőségét. Megváltónk maga Isten volt, földi megjelenésben elrejtve. Megválasztott tisztségviselőitől kapott állandó

tanítása minden különbséget fog tenni a megmentett tábor és az elveszett tábor között.

14. vers: „ *A mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér, tiszta vászonba öltözve.* »

A kép dicsőséges, a tisztaság „*fehérje*” jellemzi Isten táborának szentségét és a hűséges angyalok sokaságát. A „*finom lenvászon*” feltárja „igazságos” és tiszta *cselekedeteiket*.

15. vers: „ *Az ő szájából éles kard jött ki, hogy lecsapja a nemzeteket; vasvesszővel legelteti őket; és a Mindenható Isten ádáz haragjának borsajtóját tapossa.* ”

Az „*Isten szava*” a Bibliát jelölte, annak szent „*igéje*”, amely egybegyűjtötte tanítását, amely isteni igazságában vezette a választottat. Hazatérése napján „*Isten Igéje*” „*éles kardként*” érkezik, hogy megölje lázadó, tiltakozó, civakodó ellenségeit, akik készek utolsó választottjainak vérére ontani. Ellenségeinek elpusztítása megvilágítja a „*vasvesszővel fogja uralkodni rajtuk*” kifejezést, amely egyúttal az ítéletalkotást is jelöli, amelyet a kiválasztottak végeznek, akik győzni fognak a Jel.2:27 szerint. A Jelenések 14:17-20-ban „*szüretnek*” nevezett isteni bosszú terve itt ismét megerősítést nyer. Ezt a témát az Ézs.63 fejt ki, ahol a Lélek kifejti, hogy Isten egyedül cselekszik, anélkül, hogy vele lenne senki. Ennek az az oka, hogy a már a mennybe került választott tisztségviselők nem lehetnek tanúi annak a drámának, amely a lázadókat sújtja.

16. vers: „ *A ruhájára és a combjára egy név volt írva: Királyok Királya és Uraknak Ura.* »

A „*ruha*” egy élőlény munkáit jelöli, a „*combja*” pedig az erejét és erejét sugallja, mert fontos részlet, lovasként jelenik meg, lovon állva pedig a „*combok*” izmait, a az emberek többségét próbára teszik, és lehetővé teszik a cselekvést vagy sem. Lovas imázsa a múltban jelentős volt, mivel a harcos harcosok így néztek ki. Ma már ennek a képnek a szimbolikája maradt ránk, amely elmondja, hogy a lovas egy tanár, aki uralja az emberi lények egy csoportját, amelyet a lovas „*ló*” jelképez. Az, amelyre Jézus felemelkedik, az ő választottjaira vonatkozik, akik jelenleg szétszórtak a földön. Neve „*Királyok Királya és Urak Ura*” igazi vigasztalás tárgya szeretett választottai számára, akik alá vannak vetve a föld királyainak és urainak igazságtalan parancsolatának. Ez a téma tisztázást érdemel. A földi királyság modelljét nem Isten által jóváhagyott elvek alapján alakították ki. Isten valóban megadta Izraelnek, **az ő kérésének megfelelően**, hogy egy király uralja a földet, idézem, „mint a többi pogány nemzet”, amely akkoriban létezett. Isten csak gonosz szívük kérésére válaszolt. Mert a földön a királyok legjobbjá csak egy „utálatos” lény, aki „*ahol ott arat, ahol nem vetett*”, és aki ismeri Istent, nem várja meg, hogy népe megdöntse, mielőtt megreformálná önmagát. A Jézus által bemutatott modell elítéli azt a modellt, amelyet a földön nemzedékről nemzedékre közvetítenek a buta, tudatlan és gonosz emberek. Isten mennyei világában a vezető népe szolgája, és minden dicsőségét tőlük nyeri. A tökéletes boldogság kulcsa ott van, mert egyetlen élőlény sem szenved embertársa miatt. Dicsőséges visszatérése során Jézus eljön, hogy elpusztítsa a gonosz királyokat és urakat, valamint gonoszságukat, amit ők neki tulajdonítanak azzal, hogy uralkodásukat isteni jognak tartják. Jézus meg fogja tanítani nekik, hogy ez

nem így van; nekik, hanem az igazságtalanságukat igazoló emberi tömegeknek is. Ez a magyarázata „a talentumokról szóló példázatnak”, amely azután beteljesedik és alkalmazható.

A konfrontáció után

17. vers: „*És láttam egy angyalt állni a napon. És nagy hangon kiáltott, mondván minden madárnak, amely az ég közepén repült: Gyertek, gyűljetek össze az Isten nagy vacsorájára !*

Jézus Krisztus " Mihály " az isteni fény napszimbólumának képében jön, hogy harcoljon a napisten hamis keresztyének imádói ellen, aki igazolja a nyugalom napjának 1. Konstantin császár általi ^{megváltoztatását} . A Krisztus Istennel való konfrontáció során rájönnek, hogy az élő Isten félelmetesebb, mint a napistenük. Jézus Krisztus hangosan összehívja a ragadozó madarakat.

Megjegyzés : Itt ismét hangsúlyoznom kell, hogy a lázadók nem akarják tudatosan és önkéntesen imádni a napistenséget, de alábecsülik azt a tényt, hogy Isten számára az első nap, amelyet a heti pihenésükért tisztelnek, megtartja pogányának szennyezettségét. a múlt idő használata. Ugyanígy választásuk nagy megvetésről árulkodik az időrend iránt, amelyet a föld teremtésének kezdete óta felállított. Isten számolja azokat a napokat, amelyeket a Föld forgása a tengelye körül jellemez. A népe, Izrael érdekében tett fellépései során a hét rendjét idézte fel azzal, hogy a hetedik napot „sabbatnak” nevezte. Sokan azt hiszik, hogy őszinteségük miatt megigazíthatják őket Isten. Sem az őszinteség, sem a meggyőződés nem értékes azok számára, akik megkérdőjelezik az Isten által világosan kifejtett igazságot. Ennek igazsága az egyetlen mérce, amely lehetővé teszi a megbékélést a Jézus Krisztus önkéntes áldozatába vetett hit által. A személyes véleményeket a teremtő Isten nem hallgatja meg és nem ismeri el, a Biblia ezt az elvet erősíti meg az Ésaías 8:20 versével: „*A törvényhez és a bizonyoságtételhez! Ha nem így beszélünk, nem lesz hajnal az emberek számára .*”

Két „*lakomát*” készít Isten: a „*Bárány menyegzői vacsoráját*”, amelynek vendégei maguk a kiválasztottak egyenként, hiszen együttesen a „*menyasszonyt*” képviselik. A második „*lakoma*” hátborzongató jellegű, és csak „*ragadozómadarak*”, keselyűk, kondorok, sárkányok és a műfaj más fajai a haszonélvezői.

18. vers: „*Egyék a királyok húsát, a hadvezérek húsát, a hatalmasok húsát, a lovak és a rajtuk ülők húsát, mindenek húsát, szabadok és rabok, kicsik és nagyok húsát.*” »

Az egész emberiség elpusztulása után nem marad senki, aki a testeket a föld alá tegye, és a Jer.16:4 szerint " *leszórják őket, mint a trágyát a földre* ". Keressük meg az egész igét, amely megtanít bennünket arra a sorsra, amelyet Isten azoknak tart fenn, akiket megátkoz: „*Betegségtől elpusztulva hálnak meg; nem kapnak könnyeket vagy temetést; olyanok lesznek, mint a trágya a földön; kard és éhínség által fognak elpusztulni; és tetemük eledel lesz az ég madarainak és a föld vadjainak .*” A Lélek által ebben a 18. versben bemutatott felsorolás szerint senki sem kerülheti el a halált. Emlékszem, a „*lovak*” a Jakab 3:3 szerint a polgári és vallási vezetők által vezetett népet szimbolizálják: „*Ha a lovak szájába adjuk a harapást, hogy engedelmesskedjenek nekünk, akkor az egész testüket is irányítjuk.* »

19. vers: „*És láttam a fenevadat, a föld királyait és seregeiket összegyűlve, hogy hadat vessenek a lovon ülő ellen és az ő serege ellen.* »

Láttuk, hogy az „*armageddoni csata*” spirituális volt, és hogy a földön a célja Jézus Krisztus összes utolsó igaz rabszolgájának halálának elrendelése volt. Ezt a döntést Jézus Krisztus visszatérése előtt hozták meg, és a lázadók biztosak voltak a választásukban. Alkalmazásának kezdetekor azonban megnyílt az égbolt, megmutatva az isteni bosszúálló Krisztust és angyali seregeit. Ezért nem lehet többé harcolni. Senki sem harcolhat Isten ellen, amikor megjelenik, és ennek eredménye az, amit a Jel.6:15-17 kinyilatkoztatott nekünk: „*A föld királyai, a nagyok, a katonai parancsnokok, a gazdagok, a hatalmasok, minden rabszolga és a szabadok a barlangokban és a hegyek szikláiban bujkáltak. És mondának a hegyeknek és a szikláknak: Boruljatok ránk, és rejtsetek el minket a trónuson ülő színe előtt és a Bárány haragja előtt. mert eljött haragjának nagy napja, és ki állhatna meg?* » Az utolsó kérdésre a válasz: a választott tisztségviselők, akiket a lázadók meg akartak ölni; a szent szombathoz való hűségük által megszentelt választottakat, amely Jézus győzelmét jövendölte minden ellensége és a megváltottai felett.

20. vers: „*És elragadtatták a fenevadat, és vele a hamis próféta is, aki előtte jeleket tett, amelyekkel megtévesztette azokat, akik a fenevad bélyegét vették, és annak képmását imádták. Mindkettőjüket élve dobták a tűzzel és kénkövel égő tóba.* »

Figyelem ! A Lélek feltárja előttünk az utolsó ítélet végső sorsát, ahogyan Isten előkészíti azt „*a fenevadnak és a hamis prófétának*”, vagyis a katolikus hitnek és a protestáns hitnek, amelyhez 1994 óta csatlakoznak a hamis adventisták. A „*tűzzel égő tóért kén*” csak a hetedik évezred végén borítja be a földet, hogy az utolsó ítélet után végleg elpusztítsa és megsemmisítse a bűnösöket. Ez a vers feltárja előttünk teremtő Istenünk tökéletes igazságosságának csodálatos érzését. Megállapítja a különbséget a valódi elkövetők és az áldozatok között, akiket megtévesztenek, de bűnösök, mert felelősek a választásukért. A vallásos uralkodókat „*elevenen a tűz tavába vetik*”, mert a Jelenések 14:9 szerint ők buzdították a föld férfiai és asszonyait, hogy tiszteljék „*a fenevad bélyegét*”, akinek a büntetését bejelentették.

21. vers: „*A többieket pedig megölte a kard, amely a lovon ülő szájából jött ki; és minden madár megelégedett a húsával*”

Ezek a „*többiek*” nem keresztény vagy nem hívő emberekre vonatkoznak, akik követték a nemzetközi mozgalmat, és engedelmessé váltak az általános rendnek anélkül, hogy személyesen részt vettek volna a keresztény vallási lázadók akciójában. Mivel nem fedi el őket a Jézus Krisztus kiontott vérének igazsága, nem élnek túl Krisztus visszajövetelét, de mindazonáltal megölik őket szava, amelyet „*a kard, amely a szájából származik*”. Ezek a bukott lények, akik szemtanúi az igaz Isten megjelenésének, eljönnek az utolsó ítéletre, de nem szenvedik el a lázadásban tevékenykedő nagy vallási bűnösök számára fenntartott „*tűz tava*” elhúzódó halálát. Miután szembesültek a nagy teremtő Isten, a Nagy Bíró dicsőségével, hirtelen megsemmisülnek.

Jelenések 20:

a hetedik évezred ezer éve és az utolsó ítélet

Az ördög büntetése

1. vers: „ *Ekkor láttam egy angyalt leszállni az égből, kezében a mélység kulcsa és egy nagy lánc.* »

„ *Egy angyal* ” vagy Isten hírnöke „ *leszáll a mennyből* ” a földre, amely a földi, emberi és állati élet minden formájától megfosztva itt veszi fel a „ *mélység* ” elnevezést, amely az 1Móz 1:2-ben jelöli. A „ *kulcs* ” megnyitja vagy bezárja a hozzáférést ehhez az elhagyatott földhöz. A „ *kezében* ” tartott „ *nagy lánc* ” pedig lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, hogy egy élőlény lesz megláncolva a puszta földön, amely börtönévé válik.

2. vers: „ *Megfogta a sárkányt, az ősi kígyót, aki az ördög és a Sátán, és ezer évre megkötözte.* »

Sátán ”, a lázadó angyal kifejezést a Jel 12:9-ben ismét idézzük. Emlékeztetnek minket a lázadó jelleme által okozott szenvedésért való nagyon nagy felelősségére; fizikai és erkölcsi szenvedés és fájdalom, amelyet az uralkodók kényszerítettek az emberi lényekre, akiket inspirációi és befolyásai alávetettek, mert olyan rosszak voltak, mint ő. „ *Sárkányként* ” vezette a pogány birodalmi Rómát, „ *kígyóként* ” pedig a pápai keresztény Rómát, de a reformáció idején leplezte, ismét „ *sárkányként* ” viselkedett, amelyet a *fegyveres* katolikus és protestáns szövetségek és a „ *sárkányhajók* ” szolgálták ki. Lajos XIV. A démoni angyalok táborából „ *Sátán* ” az *egyetlen túlélő, aki az utolsó ítéletkor engesztelő halálára vár, és további „ ezer évig* ” marad életben elszigetelten, minden teremtmény nélkül, azon a földön, amely formátlan és sivatagi börtönré váljon, üres, amelyet csak emberek és állatok bomló tetemei és csontjai népesítenek be.

A mélység angyala a puszta földön: a Jel.9:11 Pusztítója .

3. vers: „ *A feneketlen gödörbe dobta, bezárta és lepecsételte maga fölött a bejáratot, hogy többé ne tévessze meg a nemzeteket, míg be nem telik az ezer év. Utána egy kis időre ki kell oldani.* »

A megadott kép pontos, Sátán a puszta földre van helyezve egy fedél alatt, amely megakadályozza, hogy a mennybe juthasson; így ki van téve annak az emberi norma korlátainak, amelynek elvesztését okozta vagy bátorította. A többi élőlény, az égi angyalok és az angyalokká vált emberek fölött állnak, a mennyben, ahová Jézus Krisztusnak a bűn és a halál felett aratott győzelme óta már nem fér hozzá. De a helyzete tovább romlott, mert már nincs társasága, nincs angyala, nincs embere. A mennyben vannak „ *a nemzetek* ”, amelyeket ez a vers a „ *föld* ” említése nélkül idéz. Ez azért van így, mert e nemzetek megváltottai mind a mennyben vannak, Isten országában. A „ *lánc* ” szerepe így feltárul; arra kényszeríti, hogy egyedül és elszigetelten maradjon a földön. Az isteni program szerint az ördög „ *ezer évig* ” fogságban marad, amelynek végén szabadon engedik, hozzáférhet és kapcsolatba kerülhet a második feltámadásban feltámadt

gonosz halottakkal, az utolsó „ *második halálára* ” ítélet, a földön, amely egy pillanatra újra benépesül. Ismét leigazza az elítélt lázadó nemzeteket, hiába próbálják harcolni a megváltott szent angyalok és Jézus Krisztus, a nagy Bíró ellen.

A megváltott ítéli a gonoszokat

4. vers: „ *És trónusokat láttam; és az ott ülők ítélkezési hatalmat kaptak. És láttam azoknak a lelkét, akiket lefejeztek Jézus bizonyágtétele és Isten igéje miatt, és azoknak a lelkét, akik nem imádták a fenevadat, sem annak képmását, és nem vették fel a bélyeget a homlokukra és a sajátjukra. kezek. Életre keltek, és Krisztussal uralkodtak ezer évig.* ”

„ *trónokon ülőknek* ” királyi „ *hatalmuk van* ” *ítélkezni* . Ez egy fontos kulcs ahhoz, hogy megértsük, milyen jelentést ad Isten a „ *király* ” szónak . Most, az ő birodalmában, Jézus Krisztus „ *Mihál* ”-ban, Isten megosztja ítéletét a földről megváltott összes emberi teremtményével. A földi és égi gonoszok ítélete kollektív lesz, és megosztják Istennel. Ez az egyetlen aspektusa a megváltott választottak királyságának. Az uralom nem a kiválasztottak kategóriája számára van fenntartva, hanem mindenkié, és a Lélek arra emlékeztet bennünket, hogy a földön eltelt időben először voltak szörnyű, gyilkos üldöztetések, amelyeket így idéz fel: „ *Akiket lefejeztek, mert Jézus bizonyágtétele és Isten igéje miatt* ”; Paul volt az egyikük. A Lélek így megidézi a római pogányság és az intoleráns római pápai hit keresztény áldozatait, akik 30 és 1843 között voltak aktívak. Ezután az utolsó kiválasztottakra irányul, akiket halállal fenyeget az apói „ *földről feltámadt fenevad* ” .13 : 11 -15, a földi idő utolsó órájában; 2029-ben a 2030-as húsvétot megelőző tavasz első napjáig.

hetedik trombita ” bejelentése szerint „ *eljött az idő a halottak felett ítélkezni* ”, és ez a *hasznossága* a 4. versben idézett „ *ezer év* ” idejének. legyen a megváltottak foglalkozása, akik beléptek Isten mennyei örökkévalóságába. Nekik kell „ *ítélniük* ” a gonosz embereket és a bukott mennyei angyalokat. Pál ezt mondja az 1Kor.6:3-ban: „ *Nem tudjátok, hogy mi ítéljük meg az angyalokat? És mennyivel inkább ne ítéljük el ennek az életnek a dolgait?* »

Az elesett lázadók második feltámadása

5. vers: „ *A többi halott nem élt újra, amíg el nem telt az ezer év. Ez az első feltámadás.* »

Vigyázz a csapdára! A „ *A többi halott nem kelt életre, amíg el nem telt az ezer év* ” zárójelet jelent, az azt követő „ *Ez az első feltámadás* ” kifejezés pedig az első halottakra vonatkozik a feltámadt Krisztusban . *ezer év* ” idézi. A zárójelet megnevezés nélkül idézi a második „ *feltámadás* ” *bejelentését, amelyet a gonosz halottaknak tartanak fenn, akik az „ ezer év ” végén fognak feltámadni az utolsó ítéletre és a „tűz és kén tava* ” halálos büntetésére ; amely beteljesíti a „ *második halált* ”.

6. vers: „ *Boldogok és szentek, akik részt vesznek az első feltámadásban! A második halálnak nincs hatalma felettük; hanem Istennek és Krisztusnak papjai lesznek, és uralkodnak vele ezer évig.* »

Ez a vers nagyon egyszerűen összefoglalja Isten kinyilatkoztatott igaz ítéletét. A boldogság az igaz választottaknak szól, akik az „ezer év” kezdetén részt vesznek „*Krisztusban a halottak feltámadásában*”. Nem fognak ítéletre jutni, hanem maguk lesznek a bírák az Isten által szervezett ítéletben a mennyben „*ezer évig*”. A bejelentett „ezer év” „*uralma*” csak a bírói tevékenység „*uralma*”, és erre az „ezer évre” korlátozódik. Az örökkévalóságba lépve a választottaknak nem kell félniük vagy elszenvedniük a „*második halált*”, mert éppen ellenkezőleg, ők fogják elszenvedni az elítélt gonoszokat. És tudjuk, hogy ők a legnagyobb és leggonoszabb, legkegyetlenebb és leggyilkosabb vallási bűnösök. A megválasztott bírának meg kell határozniuk annak a szenvedésnek a hosszát, amelyet az elítélt lényeknek egyénileg kell átélniük a „*második halál*” elpusztítása során, amelynek semmi köze nincs a jelenlegi első földi halálhoz. Mert a teremtő Isten adja a tűznek pusztító cselekvésének formáját. A tűznek nincs hatása az égitestekre és az Isten által védett földi testekre, amint azt Dániel három társának tapasztalata bizonyítja Dániel 3. fejezetében. Az utolsó ítéletre a feltámadás teste másképp fog reagálni, mint a jelenlegi földi test. A Márk 9:48-ban Jézus felfedi nekünk sajátosságát, mondván: „*ahol a férgük nem hal el, és ahol a tűz nem alszik ki*”. Ahogy a földigiliszta testének gyűrűi egyénileg megelevenednek, az elátkozott testének élete lesz az utolsó atomjáig. Fogyasztásuk sebessége tehát attól függ, hogy a szent bírák és Jézus Krisztus mennyi ideig tart a szenvedés.

A végső összecsapás

7. vers: „*Amikor letelik az ezer év, Sátán kiszabadul börtönéből.* »

Az „ezer év” végén egy rövid időre újra társaságra talál. Ez a második „*feltámadás*” pillanata, amelyet a földi lázadóknak tartanak fenn.

8. vers: „*És kimegy, hogy megtévessze a nemzeteket, amelyek a föld négy sarkában vannak, Gógot és Magógot, hogy összegyűjtse őket a háborúra; számuk olyan, mint a tenger homokja.*”

„*nemzetek*” társasága, amint azt a „*négy sarok*” képlete jelzi. a föld” vagy négy sarkalatos pont, amelyek egyetemes jelleget adnak a cselekvésnek. Egy ilyen összejövételnek nincs semmi összehasonlítása, kivéve a háborús stratégia szintjén a hasonlóságot a Jelenések 9:13 „*hatodik trombitája*” *harmadik világháborús konfliktusával*. Ez az összehasonlítás készíti Istent arra, hogy a végső ítéleten összegyűlteknél azokat a „Góg és Magóg” neveket adja, amelyeket eredetileg az Ezék.38:2-ben, előtte pedig az 1Móz 10:2-ben idéztek, ahol „Magóg” Jáfet második fia. ; de egy apró részlet csak ennek az idézetnek az összehasonlító aspektusát árulja el, mert Ezékielnél Magóg Góg országa, és Oroszországot jelöli, amely a harmadik világháború alatt minden idők legnagyobb számú katonáját állítja hadba. háborús történelem; ami indokolja óriási terjeszkedését és a nyugat-európai kontinens földjeinek gyors meghódítását.

A Lélek a „*tenger homokjához*” hasonlítja őket, ezzel is hangsúlyozva az utolsó ítélet áldozatainak számának fontosságát. Ez egyben utalás az ördögnek és emberi ügynökeinek való alávetettségükre is, amelyet a Jel 12:18 vagy 13:1 (a bibliai változattól függően) mutat ki: a „sárkányról” a következőt olvassuk: „*És a homokon állt. a tengerről.*”

A javíthatatlan lázadó, Sátán ismét reménykedni kezd abban, hogy képes lesz legyőzni Isten seregét, és elcsábítja a többi elítélt embert azáltal, hogy ráveszi őket, hogy harcoljanak Isten és választottjai ellen.

9. vers: „*És felmentek a föld színére, és körülvették a szentek táborát és a szeretett várost. De tűz szállt le az égből, és megemésztette őket.* » De a föld meghódítása már nem jelent semmit, ha nem tudjuk megragadni az ellenfelet, mert érinthetlenné vált; Daniel társaihoz hasonlóan sem a tűz, sem semmi más nem árthat nekik. Ellenkezőleg, az „égi tűz” még a „szentek táborában” is lecsap rájuk, amelyre nincs hatással. De ez a tűz „emészti” Isten ellenségeit és választottait. Zakariás 14-ben a Lélek megjövendöli a két háborút, amelyeket „ezer év” választ el egymástól. A „hatodik trombita” előtti és véghezvitt része az 1-3. A 4. versben a prófécia Krisztus és választottjai földre szállását idézi a következő kifejezésekkel: „*Lábai azon a napon az olajfák hegyén állnak majd, amely Jeruzsálemmel szemben van, a keleti oldalon; az olajbogyók hegye közepén kettéválk, keletre és nyugatra, és nagyon nagy völgy képződik: a hegy fele észak felé, fele dél felé húzódik.* » Az utolsó ítélet szentjeinek táborát így azonosítjuk és megtaláljuk. Jegyezzük meg, hogy Jézus „lábai” csak az égi „ezer év” végén „lesznek” a földre, „az olajfák hegyére, amely Jeruzsálemmel szemben, a keleti oldalon”. Ez a vers rosszul értelmezve azt a téves hiedelmet szülte, hogy Jézus Krisztus földi uralma lesz az „ezredforduló alatt”.

10. vers: „*És az ördög, aki megtévesztette őket, a tűz és kénkö távába vetették, ahol a fenevad és a hamis próféta van. És kínozni fognak éjjel-nappal örökkön-örökké.* »

Eljött az idő, hogy végrehajtsuk a vallási lázadók ítéletét, amelyet a Jelenések 19:20 kinyilatkoztat. Ennek a versnek a bejelentése szerint „*az ördög, a fenevad és a hamis próféta*” együtt vannak, „*élve dobják a tűz és kén távába*”, ami a „*mennyből származó tűz*” hatásának eredménye, amelyhez hozzáadva ehhez tartozik az olvadt földalatti magma, amelyet a földkéreg törései bocsátanak ki a bolygó teljes felületén. A föld ekkor felveszi a „nap” megjelenését, amelynek „tüze” felemészti a lázadók húsát, akik maguk is az Isten által teremtett nap imádói (tudatlanok, de vétkesek). Ebben a cselekvésben szenvedik el a földi és égi bűnösök a „*második halál*” „*kínjait*”, amelyekről a Jelenések 9:5-6 óta jövendölnek. A hamis pihenőnap igazságtalan támogatása okozta ezt a szörnyű véget. Mert az elítéltek szerencséjére, bármilyen hosszú legyen is, a „*második halálnak*” is van vége. És az „*örökkön-örökké*” kifejezés nem magukra a „*kínokra*” vonatkozik, hanem az azokat okozó „*tűz*” pusztító következményeire, mert ezek a következmények, amelyek véglegesek és örökkévalóak.

Az utolsó ítélet alapelvei

11. vers: „*Ekkor láttam egy nagy fehér trónt, és azt, aki azon ült. A föld és az ég elfutott arcáról, és nem találtak helyet nekik.*”

A tökéletes tisztaságú „*fehér*”, „*nagy trónja*” minden életet és dolgot teremtő Isten tökéletesen tiszta és szent jellemének képe. Tökéletessége nem tűrheti el a „*föld*” jelenlétét a maga elpusztított és kimerült formájában, amelyet az utolsó ítélet adott neki. Továbbá, a mindenféle eredetű gazemberek elpusztultak, a szimbólumok ideje lejárt, és az égi univerzumnak és csillagainak

milliárdjainak nincs többé oka létezni; Földi dimenzióknk „*ege*” és minden, ami benne van, megszűnik, eltűnik a semmibe. Itt az ideje az örök életnek egy örökkévaló napon.

12. vers: „*És láttam a halottakat, kicsiket és nagyokat a trón előtt állni. Kinyitották a könyveket. És megnyílt egy másik könyv, amely az élet könyve. A halottak pedig az ő cselekedeteik szerint ítéltetnek, aszerint, ami ezekben a könyvekben meg van írva.*»

Ezeket a bűnösnek talált „*halottakat*” feltámasztották a végső ítéletre. Isten senkit sem tesz kivételt, igazságos ítélete érinti a „*nagyokat*” és a „*kicsiket*”, a gazdagokat és a szegényeket, és életükben először egyenlő sorsot szab rájuk, a halált.

Ezek a következő versek részleteket adnak az utolsó ítélet cselekményéről. Már a Dán 7:10-ben is megjövendölték, hogy az angyalok tanúságtételeinek „*könyvei*” „*nyitottak*”, és ezek a láthatatlan tanúk feljegyezték az elítéltek által elkövetett hibákat és bűnöket, és miután az egyes eseteket a választottak és Jézus Krisztus elítélték, jogerős, visszavonhatatlan jogerős ítéletet egyhangúlag fogadtak el. A jogerős ítélet meghozatalakor a kihirdetett ítéletet végrehajtják.

13. vers: „*A tenger feladta a halottakat, akik benne voltak, a halál és a pokol pedig a bennük lévő halottakat; és mindegyiket cselekedete szerint ítélték meg.*»

Az ebben a versben meghatározott elv mindkét feltámadásra vonatkozik. A „*halottak*” eltűnnek a „*tengerben*” vagy a „*szárazföldön*”; Ezt a két lehetőséget jelöli meg ez a vers. Jegyezzük meg a „*volt*” formát, amellyel a „*föld*” entitást idézzük. Mert valóban, ez a név jogos, mivel Isten kijelentette a bűnös embernek: „*Por vagy, és porba térsz vissza*” (1Móz 3:19). A „*volt*” tehát a „*föld*” „*pora*”. A halál időnként tűz emésztette meg az emberi lényeket, akik ezért a szokásos temetési szertartás szerint nem „*visszakerülnek a porba*”. Ez az oka annak, hogy – nem zárva ki ezt az esetet – a Lélek meghatározza, hogy a „*halál*”, maga vissza fogja adni azokat, akiket eltalált, bármilyen formában is; a nukleáris tűz által okozott szétesés megértésével, amely nem hagy nyomot egy teljesen szétesett emberi testnek.

14. vers: „*És a halált és a poklot a tűz tavába vetették. Ez a második halál, a tűz tava.*»

A „*halál*” az élet elvével teljesen ellentétes elv volt, és célja az volt, hogy megszüntesse azokat a teremtményeket, akiknek élettapasztalatát Isten megítélte és elítélte. Az élet egyetlen célja, hogy új jelöltet mutasson Istennek az örök barátok kiválasztására. Miután ez a kiválasztás megtörtént, és a gonoszok elpusztultak, a „*halálnak*” és a „*földnek*” „*halottak voltak*” már nem volt oka létezni. E két dolog pusztító alapelveit magát Isten semmisíti meg. A „*tűz tava*” után teret teremtenek az életnek és az isteni fénynek, amely megvilágítja teremtményeit.

15. vers: „*Aki nem volt beírva az élet könyvébe, azt a tűz tavába vetették.*»

Ez a vers megerősíti, Isten valóban csak két utat, két választást, két sorsot, két sorsot helyezett az ember elé (5Móz 30:19). A választottak nevét Isten a világ megalapítása óta ismeri, vagy még tovább, a szabad és független lények

társaságának biztosítását célzó projektjének programozásából. Ez a választás szörnyű szenvedésbe fog kerülni egy testben, de a szerelem iránti vágya nagyobb volt, mint a félelme, elindította projektjét, és előre tudta az égi életről és a földi életről szóló történetünk részletes beteljesedését. Tudta, hogy első teremtménye egy napon halálos ellensége lesz. De ennek ellenére minden esélyt adott neki, hogy feladja projektjét. Tudta, hogy ez lehetetlen, de hagyta, hogy megtörténjen. Ismerte tehát a választottak nevét, tetteit, egész életük tanúságtételét, és a maga idejében és korszakában vezérelte és vezette őket hozzá. Csak egy dolog lehetetlen Isten számára: a meglepetés.

Ismerte a közömbös, lázadó, bálványimádó emberi lények sokaságának nevét is, amelyeket az emberi szaporodási folyamat hozott létre. A Jel 19:19-20-ban feltárt különbség Isten ítéletében minden teremtményére vonatkozik. Néhányukat, akik kevésbé bűnösök, megölnék „*Isten igéje*” anélkül, hogy „*a második halál tüzének kínjait*” tapasztalnák, amelyek kizárólag keresztény és zsidó vallási bűnösöknek szólnak. De a második „*feltámadás*” minden földön született emberi teremtményére vonatkozik és angyalként a mennyben teremtett, mert Isten kijelentette a Róm.14:11-ben: „*Mert meg van írva: Élek, azt mondja az Úr, minden térd meghajol előttem. és minden nyelv dicsőséget ad Istennek.*”

Jelenések 21: a megdicsőült Új Jeruzsálemet jelképezte

1. vers: „*Azután új eget és új földet láttam; mert az első ég és az első föld elmúlt, és a tenger nem volt többé.*»

^{évezred} vége utáni létrehozása inspirált. Ettől a pillanattól kezdve az időt már nem számolják, minden, ami él, a végtelen örökkévalóságba lép. Minden új, pontosabban felújított. A bűn korszakának „*ég és föld*” eltűnt, és a „*halál*” szimbóluma, a „*tenger*” nincs többé. Teremtőként Isten megváltoztatta a Föld bolygó megjelenését, és mindent, ami kockázatot vagy veszélyt jelentett, eltűnt a lakói számára; így nincs több óceán, nincs több hegy meredek sziklás csúcsokkal. Olyan nagy kert lett, mint az első „*Éden*”, ahol minden dicsőség és béke; amelyet a Rev.22. fog megerősíteni.

2. vers: „*És láttam a szent várost, az új Jeruzsálemet, amint alászáll az égből az Istentől, mint a férje számára feldíszített menyasszony.*»

szent város ” -nak nevezett földről , mint a Jelenések 11:2-ben: „ Új Jeruzsálem ”, Jézus Krisztus „férje ” „ menyasszonya ”. Leszáll a mennyből , Isten országából, ahová Megváltója dicsőségében visszatért. Ezután szállt le először a földre a mennyei ítélet „ ezer évének ” végén az utolsó ítéletre. Ezt követően, visszatérve a mennybe, megvárta, amíg az „ új ég és új föld ” készen áll a befogadására. Figyeld meg, hogy a " menny " szó egyes számban szerepel, mert tökéletes egységet idéz, szemben a többes számmal, a " mennyekkel ", ami az 1Móz 1:1-ben az égi lények két ellentétes táborra való felosztását sugallta.

3. vers: „ És hangos szót hallottam a trón felől, amely ezt mondta: Íme az Isten hajléka az emberek között! Velük fog lakni, és ők az ő népe lesznek, és maga Isten lesz velük. »

Az „ új Föld ” előkelő vendéget fogad, hiszen „ maga Isten ”, elhagyva ősi mennyei trónját, eljön, hogy felállítsa új trónját a földre, ahol legyőzte az ördögöt, a bűnt és a halált. Az „ Isten sátora ” Isten Jézus Krisztus „ Mihály ” (= aki olyan, mint Isten) égi testét jelöli . De ez egyben a kiválasztottak gyülekezetének a jelképe is, amelyen Jézus Krisztus Lelke uralkodik. „ Tabernákulum, templom, zsinagóga, templom ” mindezek a kifejezések a megváltott szentek népének szimbólumai, mielőtt azok ember által épített épületek lennének; mindegyik az isteni terv előrehaladásának egy szakaszát jelzi. Először is, a „ sátor ” a héberek Egyiptomból való kijáratát jelöli, akiket Isten vezet és vezetett a sivatagba, amely láthatóan a felhőben szállt alá, amely oszlopként ereszkedett a szent sátor fölé. Akkor már „ férfiakkal ” volt ; ami indokolja ennek a kifejezésnek a használatát ebben a versben. Ezután a „ templom ” jelzi a „ sátor ” szilárd építményét; Salamon király alatt elrendelt és végrehajtott munkát. A héberül kizárólag a „ zsinagóga ” szó jelentése: gyülekezés. A Jelenések 2:9-ben és 3:9-ben Krisztus Lelke a „ Sátán zsinagógájaként ” utal a lázadó zsidó nemzetre. Az utolsó „ templom ” szó a gyülekezést jelöli görögül (eklézsia); a Biblia keresztény tanításának terjesztésének nyelve. Jézus összehasonlította „ az övéit teste a " Jeruzsálem " " templomában ", és az Ef.5:23 szerint a Gyülekezet, az ő " egyháza " az " ő teste ": " mert a férj a feleség feje, ahogyan Krisztus a az Egyház feje, amely az ő teste, és amelynek ő a Megváltója . Emlékszünk Jézus apostolai szomorúságára, amikor elhagyta őket, hogy felmenjenek a mennybe. Ezúttal a „ férjem velem fog élni ” – mondhatja a Kiválasztott az „ új Földről ” szóló installációjában . Ebben a szövegkörnyezetben a Jelenések 7. „ tizenkét törzse ” tizenkét nevének üzenetei kifejezhetik győzelmük hamisítatlan örömét és boldogságát.

4. vers: „ Minden könnyet letöröl szemükről, és nem lesz többé halál, és nem lesz többé gyász, sem kiáltás, sem fájdalom, mert az előbbiek elmúltak. ” »

A Jelenések 7:17-tel való kapcsolatot megerősíti, hogy itt találjuk azt az isteni ígéretet, amellyel a Jel 7 végződik: „ Minden könnyet letöröl szemükről ”. A sírás orvossága az öröm és az öröm. Arról az óráról beszélünk, amikor Isten ígéretei be fognak tartani és beteljesednek. Tekintse meg figyelmesen ezt a csodálatos jövőt, mert előttünk van a „ halál, gyász, kiáltás, fájdalom ” ideje, amely többé nem csak a mi magasztos és csodálatos teremő Istenünk általi megújulása lesz. Pontosítom, hogy ezek a szörnyű dolgok csak az utolsó ítélet után tűnnek el, ami az „ezer év” végén fog megvalósulni. A választottak számára,

de csak ők, a gonosz hatásai megszűnnek, amikor a mindenható Úristen dicsőségében visszatér.

5. vers: „*És aki a trónon ült, azt mondta: Íme, mindent újjá teszek. És monda: Írj; mert ezek a szavak biztosak és igazak.* »

A teremtő Isten, személyesen, ígérettel kötelezi el magát, és erről a prófétai szóról tesz tanúbizonyságot: „*Íme, mindent újjá teszek*”. Nincs értelme földi híreinkben képet keresni, hogy képet kapjunk arról, mire készül Isten, mert ami új, azt nem lehet leírni. Addig pedig Isten csak emlékeztetett korunk fájdalmas dolgaira, mondván, ezek többé nem lesznek az „*új földön és új égen*”, amelyek így megőrzik minden rejtélyüket és meglepetésüket. Az angyal hozzáteszi ezt a kijelentést: „*Mert ezek a szavak biztosak és igazak*”. Isten kegyelmi hívása Jézus Krisztusban megingathatatlan hitet igényel, hogy elnyerjük Isten ígéreteinek jutalmát. Ez egy nehéz út, amely szembemegy a világ normáival. Nagy áldozatkésztségre, önmegtágadásra van szükség, a mesterének alávetett rabszolga alázatában. Isten erőfeszítései, hogy megerősítsék bizalmunkat, ezért jól indokoltak: „a bizonyosság a kinyilatkoztatott és kifejezett igazságban” az igaz hit mércéje.

6. vers: „*És azt mondta nekem: Megtörtént! Én vagyok az alfa és az ómega, a kezdet és a vég. Aki szomjazik, annak az élet vizének forrásából adok ingyen.*”

A teremtő Isten, Jézus Krisztus „*mindent újat*” teremt. – *Elkészült!* » ; Zsolt.33:9: „*Mert mondta, és a dolog megtörtént; ő rendel, és az létezik.*” Alkotó szava megvalósul, amint kijönnek a szavak a száján. A mögöttünk lévő 30. év óta a Dánielben és a Jelenésekben feltárt keresztény korszak programja a legapróbb részletekig teljesült. Isten arra hív bennünket, hogy tekintsünk újra a jövőbe, amelyet választottai számára készített; a meghirdetett dolgok ugyanúgy, teljes bizonyossággal megvalósulnak. Jézus azt mondja nekünk, mint a Jel.1:8-ban: „*Én vagyok az alfa és az ómega, a kezdet és a vég*”. A „*kezdet és vég*” gondolatának csak a földi bűnről szóló tapasztalatunkban van értelme, amely teljesen a hetedik évezred „*végén*” ér véget a *bűnösök elpusztítása és a halál után*. Isten fiainak, akik szétszóródtak egy kereskedelmi földön, Jézus „*ingyen*” felajánlja „*az élet vizének forrásából*”. Ő maga, „*forrása*” ennek az „*életvíznek*”, amely az örök életet jelképezi. Isten ajándéka ingyenes, ez a pontosítás elítéli a római katolikus „*kényeztetések*” árusítását, amelyek a pápaságtól áras megbocsátást jelöltek meg.

7. vers: „*Aki győz, öröklí ezeket; Én leszek az ő Istene, ő pedig a fiam.*”

Isten választottjai Jézus Krisztus örökös társai. Először is, Jézus saját „*győzelme*” révén „*örökölte*” azt a királyi dicsőséget, amelyet minden mennyei teremtménye elismer. Utána választottai, szintén „*győztesek*”, de az ő „*győzelme*” révén „*öröklí ezeket az új dolgokat*”, amelyeket Isten kifejezetten számukra teremtett. Jézus megerősítette istenségét Fülöp apostolnak a János 14:9-ben: „*Jézus így szólt hozzá: „Annyi ideje veled vagyok, és nem ismertél meg engem, Fülöp! Aki látott engem, látta az Atyát; hogy mondod: Mutasd meg nekünk az Atyát? »* A férfi messiás „*Örök Atyaként*” mutatkozott be, megerősítve ezzel az Ézs.9:6-ban (vagy 5-ben) megjövendölt bejelentést, amely rá vonatkozott. Jézus Krisztus tehát a választottaiért van, a testvérükért és az Atyjukért is. És ők maguk az ő testvérei és fiai. De a hívás egyéni, így a Lélek azt mondja, mint a „*Levelek*”

témája 7 korszakának végén: „ *Aki győz* ”, „ *az én fiam lesz* ”. A bűn feletti győzelem szükséges ahhoz, hogy részesüljünk az élő Isten „*fia*” státuszából.

8. vers: „ *De a gyáváknak, hitetleneknek, utálatosoknak, gyilkosoknak, erkölcsteleneknek, mágusoknak, bálványimádóknak és minden hazugnak a részük a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz, ami a második halál.* . »

Az emberi jellem ezen kritériumai az egész pogány emberiségben megtalálhatók, azonban a Lélek itt a hamis keresztény vallás gyümölcseit célozza meg; a zsidó vallás elítélése, amelyet Jézus világosan kifejezett és kinyilatkoztatott a Jelenések 2:9-ben és 3:9-ben.

A Jelenések 19:20 szerint „... *a tűzzel és kénnel égő tó* ” az utolsó ítéletkor a „*fenevad és a hamis próféta*” számára fenntartott rész lesz: a katolikus hit és a protestáns hit. A hamis keresztény vallás nem különbözik a hamis zsidó vallástól. Elsődleges értékei ellentétesek Isten értékeivel. Így, míg a zsidó farizeusok szemrehányást tettek Jézus tanítványainak azért, mert nem mostak kezet evés előtt (Mt.15:2), addig Jézus soha nem tett ilyen szemrehányást nekik, és a Máté 15:17-20-ban ezt mondta: „*Tegyétek meg nem érted, hogy ami a szájba kerül, az a hasba kerül, és aztán a titkos helyekre kerül? De ami kijön a szájon, az a szívből jön, és ez az, ami beszennyezi az embert. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, a gyilkosság, a házasságtörés, a paráznaság, a lopás, a hamis tanúságtétel, a rágalmazás.* Ezek azok, amik beszennyezik az embert; *de ha kézmosás nélkül eszel, az nem szennyezi be az embert*”. Hasonlóképpen, a hamis keresztény vallás elfedi a Lélekkel szembeni bűneit azzal, hogy elsősorban a test bűneit vádolja. Jézus a Máté 21:3-ban ezt mondta a zsidóknak: „*előtted mennek a vámszedők és a parázna nők a mennyek országába*”; nyilvánvalóan azzal a feltétellel, hogy mindenki megtér, és megtér Istenhez és az ő tisztaságához. Hamis vallásról van szó, amelyet Jézus a „*vak vezetőikkel*” kezel, akiket a Máté 23:24-ben szemrehányáson tesz azért, mert „*kiszúrték a szűnyogot és lenyelték a tevét*”, vagy pedig „*meglátták a szalmát a felebarát szemében anélkül, hogy látnák a az övében lévő gerenda*” Lukács 6:42 és Máté 7:3-5 szerint.

Kevés remény van annak, aki azonosul ezekkel a személyiségi kritériumokkal, amelyeket Jézus felsorol. Ha csak egy felel meg a természetednek, akkor harcolnod kell ellene, és le kell küzdened a hibádat. A hit első csatája önmaga ellen folyik; és ez a legnehezebben leküzdhető viszontagság.

Ebben a felsorolásban, szellemi jelentésüknek kedvezve, Jézus Krisztus, a nagy isteni bíró a pápai római katolicizmus típusához tartozó hamis keresztény hittől vádolt hibákat idézi. Azzal, hogy „a gyávákat” célozza meg, azokat jelöli meg, akik nem hajlandók nyerni a hitharcban, mert ígéretei mind „*annak vannak fenntartva, aki győz*”. A harcot elutasítók számára azonban nincs győzelem. A „*hű tanúnak*” bátornak kell lennie; lép ki a gyávából. „*Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni*” (Zsid.11:6); kilép, „*a hitetlen*”. Az a hit pedig, amely nem felel meg az utáztatásra példaként adott jézusi hitnek, csak hitetlenség. Az „*utálatosságok*” utálatosak Isten előtt, és a pogányok gyümölcsei maradnak; kilépés, „*az utálatos*”. Ez egy szivárgás, amelyet „a nagy Babilonnak, a föld paráznák és utálatosságainak anyjának” tulajdonítanak a Jelenések 17:4-5 szerint. A „*gyilkosok*” áthágják a hatodik parancsot; kilép, „*a gyilkos*”. A gyilkosságot a katolikus hitnek és a „*képmutatók*” protestáns hitének

tulajdonítják a Dán 11:34 szerint. A „*szerénytelen*” megváltoztathatja viselkedését és legyőzheti gonoszságát, különben; kilép „*a szégyentelen*”. De *a katolikus hitnek tulajdonított lelki „szemtelenség” a „prostituálthoz” képest teljesen bezárja* előtte a mennyország kapuját. Továbbá Isten elítéli az ő „tisztaságában”, amely lelki „házasságtöréshez” vezet: az ördöggel való kereskedéshez. A „*mágusok*” katolikus papok és a démoni spiritualizmus protestáns követői; kilépés, „*a varázsló*”; ezt a cselekedetet „*nagy Babilonnak*” tulajdonítják a Jelenések 18:23-ban. A „*bálványimádók*” a katolikus hitet is jelöli, faragott bálványai az imádat és az ima tárgyai; kilépés, „*a bálványimádó*”. És végül Jézus a „*hazugokat*” idézi, akiknek szellemi atyja „*az ördög, aki kezdettől fogva hazug és gyilkos és hazugság atyja*” a János 8:44 szerint; lépjen ki a „*hazudozóból*”.

9. vers: „*Ekkor eljött egy a hét angyal közül, akiknél a hét utolsó csapás hét pohara volt, és így szólt hozzám: Gyere, megmutatom neked a menyasszonyt, a Bárány feleségét.*»

Ebben a versben a Lélek bátorító üzenetet küld a kiválasztottaknak, akik győztesen fogják átvészelni az isteni „*utolsó hét csapás*” tragikus és szörnyű idejét. Jutalmuk az lesz, hogy láthatják („*megmutatom neked*”) a győztes választottak dicsőségét, akik a bűn országának ebben az utolsó történelmi szakaszában „*a menyasszonyt, a Bárány feleségét*”, Jézus Krisztust alkotják és képviselik.

A „*hét angyal, aki a hét utolsó csapással megtöltött hét üvegcsét tartotta*” az előző versben idézett hamis keresztény vallás kritériumainak megfelelő embereket célozta meg. Ez a „*hét utolsó csapás*” volt az a rész, amelyet Isten hamarosan megad az elesett tábornak. Most szimbolikus képekben megmutatja nekünk azt a részt, amely a győztes megváltott választottaké lesz. Az Isten irántuk érzett érzéseit feltáró szimbolikában az angyal megmutatja a kiválasztottakat, akiknek gyülekezete együttesen a „*bárány menyasszonya*”. A „*Bárány felesége*” kifejezésével a Lélek megerősíti az Efézus 5:22-32-ben megfogalmazott tanítást. Pál apostol egy ideális férj és feleség kapcsolatát ír le, amely sajnos csak a választottak Krisztussal való kapcsolatában fog beteljesedni. És meg kell tanulnunk újraolvasni a Genézis történetét ennek a leckének a fényében, amelyet az élő Isten Lelke adott, aki minden élet teremtője és tökéletes értékeinek ragyogó feltalálója. A „*nő*” szó összekapcsolja Krisztus „*menyasszonyát*”, „*kiválasztottját*” a Jelenések 12-ben bemutatott „*nő*” képpel.

A Megdicsőült Kiválasztottak általános leírása

10. vers: „*És lélekben elvitt egy nagy és magas hegyre. És megmutatta nekem a szent várost, Jeruzsálemet, amely a mennyből szállt alá az Istentől, és benne van az Isten dicsősége.*»

János lélekben arra a pillanatra kerül, amikor Jézus Krisztus és választottai leszállnak a mennyből a hetedik évezred „*ezer éves*” *mennyei ítélete után*. A Jelenések 14:1-ben a keresztény spirituális „*tizenkét törzsből*” a „*lepecsételt*” adventista „*144 000*” a „*Sion hegyén*” volt látható. Az „*ezer év*” után a *megjövendő dolog beteljesedik az „új Föld” valóságában*. Jézus Krisztus visszajövele óta a választottak örökkévalóvá tett megdicsőült mennyei testet kaptak Istentől. Így „*Isten dicsőségét*” tükrözik. Ezt az átalakulást Pál apostol

hirdeti meg az 1Kor.15:40-44-ben: „ *Vannak mennyei és földi testek is; de más az égitestek fényessége, más a földi testké. Az egyik a nap fényessége, a másik a hold fényessége, a másik a csillagok fényessége; még egy csillag fényességében is különbözik egy másik csillagtól. Így van ez a halottak feltámadásával is. A test romlandóvá van vetve; megvesztegethetetlenül felemelkedik; megvetendően vetik, dicsőségesen emelkedik; erőtlenül vetik el, erővel telve kel fel; állati testként vetik el, lelki testként támad fel. Ha van állati test, van szellemi test is .* ”

11. vers: „ *Fényessége olyan volt, mint egy nagyon drága kőé, a jáspis kő áttetsző, mint a kristály.* »

Az előző versben idézett „ *Isten dicsősége* ”, amely ezt jellemzi, megerősítést nyer, mivel a „ *jáspis-kő* ” a „ *Trónuson ülő* ” aspektusát is jelöli a Jel.4:3-ban. A két vers között különbséget figyelünk meg, mivel a Jel 4-ben az ítélet összefüggésében ez a „ *jáspis-kő* ”, amely Istent szimbolizálja, szintén „ *szardonyx* ” megjelenésű . Itt, amikor a bűn problémája megoldódott, a Kiválasztott a tökéletes tisztaság „ *átlátszó, mint a kristály* ” aspektusában mutatkozik be .

12. vers: „ *Nagy és magas fala volt. Tizenkét ajtaja volt, és az ajtókra tizenkét angyal, és nevek felírva, Izrael fiainak tizenkét törzséből :*

templom” szimbolikáján alapul Ef.2:20-22.-ben említett **szent** **lelki**: „ *Az apostolok és próféták alapjára épültök, maga Jézus Krisztus a sarokkő. Benne az egész épület, jól összehangolva, szent templommá emelkedik az Úrban. Őbenne te is Isten hajlékává épülsz a Lélekben.* ”. De ez a meghatározás csak az apostoli idő választottaira vonatkozott. A „ *magas fal* ” a keresztény hit fejlődését ábrázolja 30-tól 1843-ig; jegyezzük meg, hogy a mai napig az igazságnak az apostolok által megértett és tanított mércéje változatlan maradt. Ez az oka annak, hogy a 321-ben megállapított nyugalmi nap megváltoztatása **megettőri** az Istennel Jézus Krisztus vére által kötött szent szövetséget. Ami e prófécia Kinyilatkoztatásának valódi címzettjeit illeti, az Isten által 1843 óta elkülönített adventista hitet ábrázoló szimbólumokat „tizenkét ajtó” ábrázolja, „nyitva” Philadelphia választott tisztségviselői előtt (Jel.3 : 7) és „zárva” a „ *Szardis* ” elesett „ *élő halottai* ” előtt (Jel.3:1). „ *Az Isten pecsétjével megpecsételt 12 törzs nevét viselik* ” a Jel.7-ben.

13. vers: „ *Keleten három kapu, északon három kapu, délen három kapu és nyugaton három kapu.* »

Az „ *ajtóknak* ” ez a négy sarkalatos ponthoz való tájolója szemlélteti annak univerzális jellegét; amely elítéli és törvénytelené teszi azt a vallást, amely a görög „katholikos” vagy „katolikus” szóval fordított univerzalizmust állítja. Így 1843 óta Isten számára az adventizmus az egyetlen keresztény vallás, amelyre „örök evangéliumát” (Jel. 14:6) bízta egyetemes küldetés céljából, hogy tanítsa a föld lakosságát. Eltekintve attól az igazságtól, amelyet a világ végezetéig kinyilatkoztat lelki kiválasztottjának, nincs üdvösség . Az adventizmus vallási ébredési mozgalom formájában született, amelyet Jézus Krisztus első alkalommal 1843 tavaszára várt visszajövetelének bejelentése motivált; és ezt a karakterét meg kell őriznie Jézus Krisztus 2030 tavaszára tervezett valódi végső visszatéréséig. Mivel a „mozgalom” egy folyamatos fejlődésben lévő tevékenység, különben már nem „mozgalom”, hanem „blokkolt” és halott intézmény, amely előnyben

részesíti a hagyományt és a vallási formalizmust; vagy minden, amit Isten gyűlöl és elítél; és már elítélte a lázadó zsidók között az első hitetleneket.

Részletes leírás időrendben

A keresztény hit alapjai

14. vers: „A város falának tizenkét alapja volt, és rajtuk a Barány tizenkét apostolának tizenkét neve. »

Ez a vers az apostoli keresztény hitet ábrázolja, amely, mint láttuk, a 30 és 1843 közötti időszakot fedi le, és amelynek tanítását Róma 321-ben és 538-ban torzította el. A „magas falat” az évszázados gyülekezet alkotja. az „**élő kövek**” közül az 1. Pét.2:4-5 szerint: „Közeledjete hozzá, **élő kőhöz**, akit az emberek elutasítottak, de kiválasztottak és becsesek Isten előtt; ti pedig, **mint élő kövek**, **építétek fel magatokat, hogy lelki házat**, **szent papságot alkossatok**, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel, amelyek kedvesek Istennek Jézus Krisztus által .

15. vers: „Aki velem beszélt, annak aranyánád volt a mértéke, hogy megmérje a várost, annak kapuit és falát. »

A Jelenések 11:1-hez hasonlóan itt is arról van szó, hogy a megdicsőült választottak értékét, az adventista korszakot (*a 12 kapu*) és az apostoli hitet (*az alap és a fal*) meg kell mérni vagy ítélni.). Ha a Jel. 11:1 „nádszála” „mint a vessző”, a büntetés eszköze, akkor ennek a versnek az ellenkezője „arany nádszál”; Az „arany” a „próbálgatás által megtisztított hit” szimbóluma, az 1Pét.1:7 szerint: „hogy a ti hitetek próbája, amely értékesebb a romlandó aranynál (amelyet azonban tűz próbára tesz), dicséretet eredményezzen, dicsőség és tisztelet, amikor Jézus Krisztus megjelenik . A hit tehát Isten ítéletének mércéje.

16. vers: „A város négyzet alakú volt, hossza pedig megegyezett a szélességével. Megmérte a várost a náddal, és talált tizenkétezer stadiont; a hosszúság, szélesség és magasság egyenlő volt. »

A „négyzet” felülete a tökéletes ideális forma. Eredetileg a Mózes idejében épült tabernákulum „szentek szentje” vagy „legszentebb hely” részében található. A „négyzet” formája az intelligens részvétel bizonyítéka, a természet nem kínál tökéletes „négyzetet”. Isten intelligenciája megjelenik a héber szentély dimenzióiban, amelyet három „négyzet” összeillesztéséből alakítottak ki. Kettőt a „szenthelyre”, a harmadikat pedig a „szentek szentjére” vagy „legszentebb helyére” használták, amely kizárólag Isten jelenlétének volt fenntartva, és ezért „fátyollal” elválasztva a bűn képmását, Jézus az ő órájában engesztelni fog. Ez a háromharmados arány a 6000 vagy háromszor 2000 év képe volt, amelyet az Isten által tervezett megmentési projektben a kiválasztottak kiválasztására fordítottak. A válogatás végén a kiválasztottak a „legszentebb hely” „négyzetével” jelennek meg, amely megjövendölte a megváltási terv kimenetelét; ez a lelki hely elérhetővé válik a Krisztusban kötött szövetség által hozott megbékélés miatt. A leírt templom szellemi „tere” így április 3-án, 30-án kapta meg alapját, amikor Megváltónk, Jézus Krisztus önkéntes engesztelő halálával megkezdődött a megváltás. A „négyzet” képe nem elegendő az igazi tökéletesség e definíciójának tökéletesítéséhez, amelynek szimbolikus száma „három”. Ezenkívül egy „kocka”-é, amelyet bemutatnak nekünk. Ugyanazzal a mérettel, „hosszúságban,

szélességben és magasságban”, ezúttal a „három” szimbólum a tökéletes „kőbős” tökéletesség, a Jézus Krisztus által megváltott választottak gyülekezete. 2030-ban elkészül a „négyzetes város (sőt köbös: „magassága”), alapozása és tizenkét kapuja”. A Szellem azáltal, hogy köbös formát ad neki, megtiltja a „város” szó szerinti értelmezését, amelyet sokak adnak neki.

A mért szám, „12 000 stadion”, ugyanazt a jelentést hordozza, mint a Rev.7 „12 000 pecsétje”. Emlékeztetőül: 5 + 7 x 1000, azaz ember (5) + Isten (7) x sokaságban (1000). A „stadionok” szó arra utal, hogy részt vesznek azon a versenyen, amelynek célja „az égi elhívás díjának elnyerése”. Pál tanítása szerint, a Fi.3:14-ben: „Fusok a cél felé, hogy megnyerjük a Isten mennyei hivatása Jézus Krisztusban.”; és az 1Kor.9:24-ben: „Nem tudjátok, hogy akik a stadionban futnak, mind futnak, de egy kapja meg a díjat? Fuss, hogy megnyerd.” A győztes Kiválasztott futott és elnyerte az Isten által Jézus Krisztusban odaítélt díjat.

17. vers: „És megmérte a falat, és talált száznegyvennégy könyököt, egy ember mértékét, ami az angyalé volt.”

A „könyöklők”, félrevezető mértékek mögött Isten feltárja nekünk ítéletét, és feltárja előttünk, hogy a Kiválasztott összetételében csak az „5” számmal jelképezett férfiak szerepelnek, akik szövetséget kötöttek Istennel, akinek száma „7”. E két szám összege „12”-t ad, amely „négyzetre” vetve a „144” számot adja. A pontos „emberi mérték” megerősíti a Jézus Krisztus által kiontott vér által megváltott választott „emberek” ítéletét. A 12-es szám tehát az Istennel kötött szent szövetség projektjének minden fázisában jelen van: 12 héber pátriárka, 12 Jézus Krisztus apostola és 12 törzs az 1843-1844 óta kialakult adventista hitet ábrázolja.

18. vers: „A fal jáspisből volt, és a város tiszta aranyból, akár a tiszta üvegből.”

Ezek a szimbólumok keresztül Isten felfedi választottai által 1843-ig tanúsított hit iránti nagyrabecsülését. Gyakran kevés fényt kaptak, de Istentől tett tanúságtételük kárpótolt és szeretettel töltötte el. Ennek a versnek a „tiszta aranya és tiszta üvege” lelkük tisztaságát szemlélteti. Gyakran feladták életüket azért, hogy bízzanak Isten Jézus Krisztus által kinyilatkoztatott ígéreteiben. A belé vetett bizalom nem fog csalódni, 2030 tavaszán ő maga fogadja őket „első feltámadásán”, az igazi „Krisztusban halottaké”.

Az apostoli alapítvány

19. vers: „A város falának alapjait mindenféle drágakő díszítette: az első alap jáspisből, a második zafírból, a harmadik kalcedonból, a negyedik smaragdból volt.”

20. vers: „Az ötödik szardonyx, a hatodik a szardonyx, a hetedik a krizolit, a nyolcadik a berill, a kilencedik a topáz, a tizedik a krizopráz, a tizenegyedik a jácint, a tizenkettedik az ametiszt.”

Isten ismeri az emberi lények gondolatait és azt, hogy mit éreznek, amikor a drágakövek szépségében gyönyörködnek, amikor azokat vágják vagy csiszolják. Ezeknek a dolgoknak a megszerzésére egyesek vagyonokat költenek, egészen addig, hogy tönkretegyék magukat, ilyen a vonzalmuk irántuk. Ugyanebben a

folyamatban Isten felhasználja ezt az emberi érzést, hogy kifejezze szeretett és áldott választottai iránt érzett érzéseit.

Ezek a különböző „*drágakövek*” arra tanítanak bennünket, hogy a kiválasztottak nem egyforma klónok, hiszen minden embernek megvan a maga személyisége, természetesen fizikai szinten, de főleg lelki szinten, jellem szintjén. Jézus „*tizenkét apostolának*” példája megerősíti ezt a gondolatot. Micsoda különbség Jean és Pierre között! Jézus azonban szerette őket a különbözőségükkel együtt és azok miatt is. Az Isten által teremtett élet igazi gazdagsága a személyiségek e sokféleségében rejlik, akik mindannyian meg tudták neki adni az első helyet szívükben és lelkükben.

Adventizmus

21. vers: „*A tizenkét kapu tizenkét gyöngy volt; minden ajtó egyetlen gyöngyből volt. A város tere tiszta arany volt, mint az átlátszó üveg.*»

1843 óta a kiválasztottak nem tanúsítottak nagyobb hitet, mint azoké, akik megelőzték őket a Megváltó Bíró ítéletében. Az „*egy gyöngy*” szimbólum annak köszönhető, hogy az áldott adventizmus hozzáfér Isten üdvtervének teljes megértéséhez. Isten számára 1843 óta a kiválasztott adventista választottak méltónak bizonyultak arra, hogy megkapják minden világosságát. De mivel ez állandó növekedésben történik, csak az utolsó disszidens adventisták kapják meg a prófétai magyarázatok utolsó tökéletes formáját. Úgy értem, hogy az utoljára kiválasztott adventista nem lesz nagyobb értékű, mint a többi, az apostoli időkből megváltott. A „*gyöngy*” az Isten által elindított megmentési projekt csúcspontját jelzi. Egy sajátos tapasztalatot tár fel, amely abból állt, hogy helyreállították a római pápai katolikus hit és a hitehagyásba esett protestáns hit által eltorzított és megtámadott tanítási igazságokat. És végül feltárja előttünk, milyen óriási jelentőséget tulajdonít Isten a Dániel 8:14 rendeletének alkalmazásának 1843 tavaszán: „*Este kétezer-háromszázig, és a szentség meg lesz igazolva*”. A „*gyöngy*” ennek az „*igazult szentségnek*” a képe, amelyet más drágakövekkel ellentétben nem szabad megvágni, hogy felfedje szépségét. Ebben a végső kontextusban a megszentelt választottak gyülekezete harmonikusnak, „*feledhetetlennek*” tűnik a Jel. 14:5 szerint, megadva Istennek a megérdemelt dicsőséget. A prófétai szombat és az általa megjövendő hetedik évezred összeér, és a nagy teremtő Isten által kigondolt üdvözítő terv teljes tökéletességében valósul meg. Máté 13:45-46-os „*nagy értékű gyöngye*” kifejezi mindazt a pompát, amelyet adni akart neki.

Az új Jeruzsálem nagy változásai

A Szellem kifejti: „*A város tere tiszta aranyból készült, akár az átlátszó üveg.*» A „*tiszta arany helyére*” vagy a *tiszta hitre* hivatkozva párizsival való összehasonlítást javasolja, amely a „*Sodoma és Egyiptom*” nevet viseli a bűn képében a Jelenések 11:8-ban.

22. vers: „*Nem láttam templomot a városban; mert az Úr, a mindenható Isten az ő temploma, mint a Bárány.*»

A szimbólumok ideje lejárt, a kiválasztottak belevágtak az isteni üdvözítő terv valódi megvalósításába. Ahogy ma a földön értjük, az összejövétel „*templomának*” többé nem lesz haszna. Az örökkévalóságba és a valóságba való belépés használhatatlanná teszi „*az árnyékokat*”, amelyek a Kol.2:16-17 szerint megjövendőlték: „*Ezért senki ne ítéljen titeket evés vagy ivás, vagy ünnep, újhold vagy szombat miatt. : az eljövendő dolgok árnyéka volt, de a test Krisztusban van* . Figyelem ! Ebben a versben a „*szombatok*” formulája a vallási ünnepek által előidézett „*szombatokra*” vonatkozik, nem pedig a „*heti szombatra*”, amelyet Isten a világ teremtése óta a hetedik napon állapított meg és szentelt meg. Ahogy Krisztus első eljövetele használhatatlanná tette azokat az ünnepi szertartásokat, amelyek az ószövetségben megjövendőlték róla, az örökkévalóságba való belépés a földi jelképeket is elavulttá teszi, és lehetővé teszi a választottak számára, hogy lássák, hallják és kövessék a „*Bárányt, Jézus Krisztus! az igazi szent isteni „templom*”, amely örökké a teremtő Szellem látható kifejezője lesz.

23. vers: „*A városnak nincs szüksége sem napra, sem holdra, hogy megvilágítsa; mert az Isten dicsősége megvilágosítja őt, és a Bárány az ő fáklyája.*»

Az isteni örökkévalóságban a kiválasztottak állandó fényben élnek fényforrás nélkül, mint a jelenlegi napunk, amelynek létezését csak a „*nappal és éjszaka*” váltakozása indokolja; „*éjszaka vagy sötétség*” a bűn miatt indokolt. Miután a bűn megoldódott és eltűnt, már csak „*a világosságnak*” maradt hely, amelyet Isten „*jónak*” mondott az 1Móz 1:4-ben.

Isten Lelke láthatatlan marad, és Jézus Krisztus az az aspektus, amelyben teremtményei láthatják őt. Ez az oka annak, hogy a láthatatlan Isten „*fáklyájaként*” mutatják be.

De a spirituális értelmezés nagy változást tár elénk. A mennybe lépve a kiválasztottakat közvetlenül Jézus tanítja majd, így nem lesz többé szükségük a „*napra*”, az új szövetség szimbólumára, sem a „*holdra*”, a régi zsidó szövetség szimbólumára; Mindketten a Szentírásban a Jelenések 11:3 szerint Isten bibliai „*két tanú*”, hasznosak abban, hogy felvilágosítsák az embereket üdvözítő tervének felfedezésében és megértésében. Összefoglalva: a választottaknak többé nem lesz szükségük a Szent Bibliára.

24. vers: „*A népek annak világosságában járnak, és a föld királyai beviszik oda dicsőségüket.*»

„*nemzetek*” azok a „*nemzetek*”, amelyek égiek vagy mennyieivé váltak. Az „*új Föld*” egyben Isten új királysága is lett, így minden élőlény itt találhatja meg a teremtő Istent. A „*föld királyai*”, akik a kiválasztottakat alkotják, lelkük tisztaságának „*dicsőségét*” fogják elhozni ebben az „*új földre*” telepített örök életben. Ez a „*föld királyai*” kifejezés, amely leggyakrabban, pejoratívan a lázadó földi tekintélyeket célozza meg, finom módon a kiválasztottakat jelöli a Jel. 4:4-ben és 20:4-ben, ahol „*trónokon*” „*ülve*” vannak bemutatva . . Hasonlóképpen ezt olvassuk a Jel.5:10-ben: „*királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.*”

25. vers: „*Nem lesz bezárva kapui nappal, mert nem lesz ott éjszaka.*»

Az üzenet rávilágít a jelenlegi bizonytalanság megszűnésére. A béke és a biztonság tökéletes lesz egy vég nélküli örökkévaló nap fényében. Az élet

történetében a sötétség képe csak a földön jött létre, az isteni „fény” és az ördög táborának „sötétsége” harca miatt.

26. vers: „*Oda viszik a nemzetek dicsőségét és tiszteletét.*»

6000 éve az emberek törzsekké, népekké és nemzetekké szerveződtek. A keresztény korszakban Nyugaton az emberek nemzetekké változtatták birodalmukat, és közülük választották ki a keresztény választottakat a Jézus Krisztusban Istennek adott „*dicsőség és tisztelet*” miatt.

27. vers: „*Semmi tisztátalan nem mehet belé, sem olyan, aki utálatosságot vagy hazugságot cselekszik; csak azok jutnak be, akik be vannak írva a Bárány életének könyvébe.*”

Isten megerősíti, az üdvösség nagy igény tárgya. Csak az isteni igazság iránti szeretetet tanúsító tökéletesen tiszta lelkek választhatók ki az örök életre. A Lélek ismét elutasítja a „*beszennyezett*”, amely a „*Sárdész*” üzenetébe vetett bukott protestáns hitet jelöli a Jel 3:4-ben, és a katolikus hitet, amelynek követője „*utálatos*, vallási és polgári hazugságnak adja át magát”. Mert akik nem tartoznak Istenhez, hagyják magukat az ördög és démonai manipulálni.

A Lélek ismét emlékeztet bennünket, hogy a meglepetések az emberek számára vannak fenntartva, mert Isten a világ kezdete óta ismeri választottainak nevét, mert „*be vannak írva az élete könyvébe*”. És azért, hogy „*a bárány életének könyvében*” szerepel, Isten minden nem keresztény vallást kizár üdvösségi tervéből. Miután Jelenések könyvében feltárta a hamis keresztény vallások kizárását, az üdvösséghez vezető út „*szűknek és szűknek*” tűnik, ahogyan Jézus kijelentette a Máté 7:13-14-ben: „*Menjete be a szűk kapun. Mert széles a kapu és széles az út, amely a pusztulásba visz, és sokan vannak, akik azon mennek be. De szűk a kapu és szűk az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják.*”

Jelenések 22: Az örökkévalóság végtelen napja

Az isteni kiválasztás földi idejének tökéletesedése véget ért az Apo.21-ben: 7 x 3. A 22-es szám paradox módon a történelem kezdetét jelzi, bár ebben a könyvben ez az epilógusa. Ez a megújulás, amely Isten szerint „*mindent*” érint, az „*új földhöz és az új éghez*” kapcsolódik, amelyek mindketten örökkévalóak.

1. vers: „*És megmutatta nekem az élet vizének folyóját, amely tiszta, mint a kristály, amely Isten és a Bárány trónusából ered.*»

A frissesség e magasztos, élénkítő képében a Lélek arra emlékeztet bennünket, hogy a választottak örökkévaló gyülekezete, amelyet az „*élet vizének folyója*” ábrázol, alkotás, Isten munkája, amelyet szellemileg újjáteremtett Krisztusban, akinek a jelenléte látható. „*trónja*” sugallja; és ez a „*bárány*”, Jézus Krisztus áldozata által; az örökkévalóság az újjászületés gyümölcse, amelyet ez az áldozat hozott a kiválasztottakban.

„*folyó*” nagy mennyiségű édesvíz áramlása. Elképzelet az életet, amely hozzá hasonlóan állandó tevékenységben van. Emberi földi testünk 75%-át édesvíz teszi ki; ez azt jelenti, hogy a friss víz nélkülözhetetlen számára, és ez az oka annak, hogy Isten az örök élet elnyeréséhez éppoly nélkülözhetetlen szavát az Apo.7:17 szerint „*az élet vizének forrásához*” hasonlítja, mivel ő maga ez. „*élő víz forrása*” a Jer.2:13 szerint. Az Ő kinyilatkoztatásában láttuk a Jel.17:15-ben, hogy a „*vizek*” a „*népeket*” szimbolizálják; itt a „*folyó*” a megváltott kiválasztottak örökkévalóvá válásának szimbóluma.

2. vers: „*A város főterének közepén és a folyó két partján volt egy életfa, amely tizenkétszer termett, minden hónapban meghozta gyümölcsét, és amelynek levelei a nemzetek gyógyítására szolgáltak.*»

Ezen a második képen, Jézus Krisztuson, az „*élet fája*” a köréje gyűlt kiválasztottak gyülekezetének „*közepén*” található az összegyűjtés „*helyén*”. Ő van köztük „*középen*”, de az oldalukon is, a „*folyó két partja*” által képviselve. Mert Jézus Krisztus isteni Lelke mindenütt jelen van; mindenhol és mindenkiben jelen van. Ennek a „*fának*” a gyümölcse az „*élet*”, amely folyamatosan megújul, mivel „*gyümölcsét*” földi évünk „*12 hónapjában*” megkapjuk. Ez egy újabb gyönyörű kép az örök életről, és emlékeztet arra, hogy azt Isten akarata örökké tartja.

Jézus gyakran hasonlította az embert a „*gyümölcsfákhoz*”, amelyeket „*gyümölcsük alapján ítélünk meg*”. Az 1Móz 2:9-ben kezdettől fogva magának tulajdonította az „*élet fájának*” szimbolikus képét. De a fának „*ruhájuk*” a „*leveleik*” díszé. Jézus számára az ő „*ruhája*” az ő igaz cselekedeteit jelképezi, és ezáltal megváltását választottai bűneitől, akik neki köszönhetik üdvösségüket. Tehát ahogy a „*fák*” „*levelei*” gyógyítanak betegségeket, úgy a Jézus Krisztus által elvégzett igazlelkű cselekedetek „*gyógyítják*” az *eredendő bűn halálos betegségét, amelyet a választottak örököltek Ádám és Éva óta, akik a fák „leveleit*

” használták fizikai eltakarásra. és a bűn átélése által felfedezett lelki meztelenség.

3. vers: „ *Nem lesz többé átok. Az Istennek és a Báránynak trónja a városban lesz; szolgálói szolgálni fognak neki, és látni fogják az arcát.* ”

Ebből a versből a Lélek jövő időben fejezi ki magát, üzenetének bátorítást adva a választottak számára, akiknek még meg kell küzdeniük a gonosszal és annak következményeivel egészen Krisztus visszatéréséig és a bűn földről való eltávolításáig.

Ez az „ *anathema* ”, az Éva és Ádám által elkövetett bűn átka, amely Istent láthatatlanná tette az emberi szem számára. A régi szövetség Izraelének teremtése semmit sem változtatott, mert a bűn még mindig láthatatlanná tette Istent. Még mindig el kellett bújni a nappal a felhő alatt, amely éjszaka ragyogóvá vált. A szentély legszentebb helye kizárólag neki volt fenntartva, az elkövető halálbüntetése mellett. De ezek a földi állapotok már nincsenek meg. Az új földön Isten minden szolgálója számára látható, továbbra is titok marad, hogy mi lesz a szolgálatuk, de kapcsolatba lépnek vele, ahogy az apostolok Jézus Krisztushoz dörzsölték a vállát és beszélgettek vele; szemtől szemben.

4. vers: „ *És az ő neve lesz a homlokukon.* »

Isten neve képezi az „ *élő Isten pecsétjét* ”. A szombati pihenés ennek csak a külső „jele”. Mert Isten „ *neve* ” az ő jellemét jelöli, amelyet a „ *négy állat* ” arca jelképez : „ *az oroszlán, a borjú, az ember és a sas* ”, amelyek tökéletesen illusztrálják Isten jellemének harmonikus ellentéteit. : királyi és erős, de áldozatkész, emberi megjelenés, de mennyei természet. Jézus szavai beteljesedtek; akik egyformák, sereglenek össze. Továbbá azokat, akik osztoznak az isteni értékekben, Isten kiválasztotta az örök életre, és összegyűjtötte őket. A „ *homlok* ” a férfi agyának, gondolatainak és személyiségének motoros központjának ad otthont. És ez az animált agy tanulmányozza, tükrözi és jóváhagyja vagy elutasítja az igazság szabványát, amelyet Isten bemutat neki, hogy megmentse azt. A választottak agya imádta az Isten által Jézus Krisztusban szervezett szeretetmegnyilvánulást, és a megállapított szabályok szerint küzdöttek azért, hogy segítségével legyőzzék a gonoszt, hogy jogot szerezzenek a vele való együttéléshez.

Végül mindazok, akik osztoznak Isten Jézus Krisztus által kinyilatkoztatott jellemében, vele találják magukat, hogy örökké őt szolgálják. Isten „ *nevének* ” jelenléte „ *a homlokukra írva* ” magyarázza győzelmüket; és ez különösen az adventista hit utolsó próbájában, amelyben az emberek választhattak, hogy „ *a homlokukra* ”, „ *Isten nevére* ” vagy a lázadó „ *vadállatra* ” írják-e rá.

5. vers: „ *Nem lesz többé éjszaka; és nem lesz szükségük sem lámpásra, sem világosságra, mert az Úr Isten megvilágosítja őket. És uralkodni fognak örökkön-örökké.* »

Az 1Móz 1:5 szerint az „ *éjszaka* ” szó mögött a „ *sötétség* ” szó áll, a bűn és a gonosz szimbóluma. A „ *lámpa* ” a Bibliát jelöli, Isten szent írott szavát, amely felfedi „ *fényének* ”, a jónak és a jónak a mértékét. Nem lesz többé hasznos, a kiválasztottak közvetlenül hozzáférhetnek isteni sugalmazásához, de jelenleg a bűn földjén megtartja alapvető „ *világosító* ” szerepét, amely egyedül vezet az örök élethez.

6. vers: „*És azt mondta nekem: Ezek a szavak biztosak és igazak; és az Úr, a próféták szellemeinek Istene elküldte angyalát, hogy megmutassa szolgálóinak, minek kell gyorsan történnie”.*

Másodszor találjuk ezt az isteni megerősítést: „*Ezek a szavak biztosak és igazak.*” Isten igyekszik meggyőzni az olvasót a próféciaáról, mert örök élete forog kockán döntéseiben. Isteni állításaival szembesülve az emberi lényt az az öt érzékszerv határozza meg, amelyeket Teremtője adott neki. A kísértések többszörösek, és hatékonyak abban, hogy elfordítsák a spiritualitástól. Isten ragaszkodása tehát teljesen jogos. A lelkeket fenyegető veszély valós és mindig jelen van.

Helyénvaló frissíteni ennek a versnek az olvasatát, amely ritka szó szerinti karaktert mutat ebben a próféciaiban. Ebben a versben nincs szimbólum, hanem annak megerősítése, hogy Isten a próféták ihletője, akik a Biblia könyveit írták, és végső kinyilatkoztatásként elküldte "Gá브리elt" Jánosnak, hogy ő képekben feltárja előtte, 2020-ban „azonnal” fog megtörténni, vagy már nagymértékben megvalósult. De 2020 és 2030 között a legszörnyűbb korszakot kell átlépni; szörnyű idők, amelyeket halál, nukleáris pusztítás és „*Isten haragjának hét utolsó csapása*” jellemez; az ember és a természet rettenetesen szenvedni fog, amíg el nem tűnnek.

7. vers: „*És íme, gyorsan jövök . Boldog, aki megtartja e könyv prófécijának szavait!* »

Jézus visszatérését 2030 tavaszára hirdetik meg. A boldogság nekünk szól, amennyiben „megtartjuk”, egészen a végéig, *e könyv prófécijának szavait*” a Jelenések.

Az „*azonnal*” határozószó Krisztus hirtelen megjelenését határozza meg visszatérésének órájában, mivel az idő rendszeresen telik gyorsulás vagy lassulás nélkül. Dániel 8:19 óta Isten emlékeztet bennünket: „*Van egy idő a végnek*”: „*Akkor így szólt hozzám: Megtanítalak arra, hogy mi lesz a harag végén, mert van egy idő a végnek.*” Csak az Isten által a kiválasztottak kiválasztására programozott 6000 év végén szólhat közbe, vagyis a tavasz első napján, amely 2030. április 3-át megelőzően.

8. vers: „*János vagyok, aki hallottam és láttam ezeket. És amikor hallottam és láttam, leborultam az angyal lábaihoz, aki megmutatta nekem, hogy ~~imádjam~~ őt és leboruljak előtte.* »

Másodszor jön el a Lélek, hogy elküldje figyelmeztetését. Az eredeti görög szövegekben a „proskuneo” ige fordítása „előtte leborul”. Az „imádni” ige a „Vulgate” nevű latin változat öröksége. Úgy tűnik, ez a rossz fordítás megnyitotta az utat a fizikai leborulás feladásához a hitehagyott kereszténység vallásgyakorlatában egészen addig a pontig, amíg az „állva” imádkoztak, a görög „istemi” ige másik hamis fordítása miatt (Mk 11:25). A szövegben a „stékété” szó jelentése „maradj szilárdan vagy kitartóan”, de az L.Segond változatban használt Oltramare fordítás „stasis”-ra fordította, ami szó szerinti értelemben „állást” jelent. A hamis bibliafordítás tehát megtévesztően legitimálja a nagy teremtő Istennel, a Mindenhatóval szembeni méltatlan, arrogáns és felháborító magatartást az emberek részéről, akik elvesztik az igazán szentség érzését. És nem ez az egyetlen... Ez az oka annak, hogy a bibliafordításokhoz való hozzáállásunknak

gyanakvónak és óvatosnak kell lennie, különösen, mivel a Jel.9:11-ben Isten felfedi az írott Biblia „pusztító” használatát (Abaddon- Apollyon) . „ *héberül és görögül* ”. Az igazság csak az eredeti szövegekben található meg, amelyek héberül megmaradtak, de eltűntek, és helyükre az új szövetség görög írásai kerültek. És ott, fel kell ismerni, megjelent az „álló” ima a protestáns hívők között, amelyet a „közelség isteni szavai ” *céloznak meg. 5. trombita .*” Mert paradox módon a térdelő imádság már régebb óta tart a katolikusok között, de nem kell csodálkozni, mert ebben a katolikus vallásban az ördög arra készíti követőit és áldozatait, hogy leboruljanak a faragott képek előtt, amelyeket Isten tízparancsolata közül a második tilt; parancsolat, amelyet a katolikusok figyelmen kívül hagynak, mivel a római változatban ez törlésre és helyére került.

9. vers: „ *De ő azt mondta nekem: Vigyázz, nehogy ezt tedd! Én vagyok a te szolgatársad, és a testvéreid, a próféták, és azoké, akik megtartják e könyv szavait. ~~Imádás~~ Isten előtt boruld le magad.* »

A János által elkövetett hibát Isten figyelmeztetésül javasolta választottainak: „vigyázzatok, nehogy bálványimádságra essenek!” ami az Isten által Jézus Krisztusban elutasított keresztény vallások fő hibája. Ezt a jelenetet ugyanúgy megszervezi, mint az utolsó leckét, amikor megparancsolta apostolainak, hogy vegyék fel fegyvereiket letartóztatása órájára. Amikor eljött az ideje, megtiltotta nekik, hogy használják. A leckét feladták, és azt mondta: „ *Vigyázz, nehogy megtegyed .*” Ebben a versben János a következő magyarázatot kapja: „ *Szolgatársad vagyok .*” Az „ *angyalok* ”, köztük „ *Gábrriel* ”, az emberekhez hasonlóan a teremtő Isten teremtményei, aki tíz parancsolat közül a másodikban megtiltotta, hogy leboruljanak teremtményei, faragott vagy festett képek előtt; minden formát, amit a bálvány felvehet. Így tanulhatunk ebből a versből, ha megfigyeljük az angyalok ellentétes viselkedését. Itt Gábrriel, Michael után a legméltóbb égi lény, megtiltotta előtte a leborulást. Másrészt a Sátán csábító megjelenésében, a „Szűz álarcában” azt kéri, hogy állítsanak emlékműveket és kegyhelyeket, hogy imádják és szolgálják őt... a sötétség világitó álarca lehull.

Az angyal tovább részletezi „ *és a ti testvéreitekét, a prófétáit és azokat, akik megtartják e könyv szavait* ”. E mondat és a Rev. 1:3 mondata között megjegyezzük a különbséget a dekódolás kezdete (1980) és a jelenlegi 2020-as verzió között eltelt idő miatt. E két dátum között „aki *olvassa* » Isten más gyermekeit is megosztotta a megfejtett világossággal, és ők pedig bekapcsolódtak a „ *próféták* ” munkájába . Ez a megsokszorozás lehetővé teszi, hogy a kinyilatkoztatott igazság meghallásával és konkrét gyakorlatba ültetésével még nagyobb számú hívott hozzáférjen a választáshoz.

10. vers: „ *És azt mondta nekem: Ne pecsételd le e könyv prófeciájának szavait. Mert közeleg az idő.* »

Az üzenet félrevezető, mert Jánosnak szól, akit Isten a könyv elejétől fogva végső korunkba vitt át a Jelenések 1:10 szerint. Azt is meg kell értenünk, hogy a könyv szavainak le nem pecsételésére vonatkozó parancsot közvetlenül nekem címezték, amikor a könyvet teljesen feloldják; azután a Jel 10:5 „ *kis nyitott könyvévé* ” válik . És amikor Isten segítségével és felhatalmazásával „nyitják ” , akkor már szó sincs „pecsétekkel” lezárni. És ez: „ *Mert közel van az idő* ”; 2021 tavaszán 9 év van hátra az Úristen, Jézus Krisztus dicsőséges visszatéréséig.

A „kis könyv” első megnyitása azonban a Dán 8:14 rendelete után kezdődött, azaz 1843 és 1844 után; mert a legutóbbi adventista hitpróba témájának fontos megértése azoknak a kinyilatkoztatásoknak köszönhető, amelyeket maga Jézus Krisztus, vagy angyala adott át Ellen.G.White testvérünknek szolgálata során.

11. vers: „*Aki igazságtalan, legyen ismét igazságtalan, a tisztátalan legyen ismét tisztátalan; és az igazak még mindig cselekedjenek igazságot, és a szent, szentelje meg magát.* »

Első olvasásra ez a vers megerősíti a Dán 8:14 rendeletének alkalmazását. Az Isten által 1843 és 1844 között kiválasztott adventisták szétválasztása megerősíti a „Sardis” üzenetét, ahol a protestánsokat „élve”, de „halvaként” és „lelkileg „beszennyezve”, az adventista úttörőket pedig „fehérségre méltóan” találjuk ebben a versben. *igazságosság és megszentelődés*”. A „kis könyv” nyitórésze azonban progresszív, mint „*az igazak ösvénye, amely úgy növekszik, mint a napfény, hajnaltól zenitjéig*”. Az úttörő adventisták pedig nem tudták, hogy 1991 és 1994 között ^{hitpróba lesz rájuk, ahogy az „5. trombita” tanulmányozása feltárta előttünk.} Ennek eredményeképpen ennek a versnek más olvasata is lehetségessé válik.

A pecsételés ideje hamarosan véget ér, ahogyan a Jelenések 7:3-ban olvashatjuk: „*Ne ártsatok a földnek, se a tengernek, se a fáknak, amíg meg nem pecsételjük Istenünk szolgálóinak homlokát.* » Hol helyezzük el a felhatalmazást a szárazföldi, tengeri és fái kártételre? Két lehetőség létezik. A „hatodik trombita” vagy a „hét utolsó csapás” előtt? A „hatodik trombita” egy hatodik figyelmeztető büntetés, amelyet Isten adott a földi bűnösöknek, számomra ebben az esetben logikusnak tűnik a második lehetőség megtartása. Mert „*Isten haragjának hét utolsó csapása*” a protestáns „föld” és a katolikus „tenger” a célpontja. Gondoljunk arra, hogy a „hatodik trombita” által véghezvitt pusztítások nem akadályozzák, hanem elősegítik a Jézus Krisztus vére által megváltott elhívott választottak megtérését.

Ezért a „hatodik trombita” után és közvetlenül a „hét utolsó csapás” előtt, valamint a pecsételés leállításának idején, amely a kollektív és egyéni kegyelem idejének végét jelzi, még elhelyezhetjük a szavakat ezt a verset: „*A ki igazságtalan, legyen ismét igazságtalan, aki megfertőződött, ismét tisztátalanná váljon; és az igazak még mindig cselekedjenek igazságot, és a szent, szentelje meg magát.* » Mindenki láthatja majd itt, hogy a Lélek hogyan erősíti meg ebben a versben azt a jó fordítást, amelyet az alapvető „adventista” vershez, a Dániel 8:14-hez adtam: „... a szentség megigazul”. Az „igazság és szent” szavakat Isten erősen támogatja, ezért megerősíti. Ez az üzenet tehát előrevetíti a türelmi időszak végét, de egy másik magyarázat a következő. A könyv végére érve a Szellem azt az időt veszi célba, amikor a teljesen megfejtett könyv „kis nyitott könyvvé” válik, és ettől a pillanattól kezdve elfogadása vagy elutasítása különbséget tesz „*az igazságos és az önmagát beszennyező között.*” és Urunk felkéri „*a szentet, hogy tovább szentelje magát*”. Ismét eszembe jut, hogy a „szennyeződést” a protestantizmusnak tulajdonították a „Sardes” üzenetben. A Lélek ezt a protestantizmust és intézményes adventizmust célozza meg szavaival, amely 1994 óta osztozik átkán, amikor is csatlakozott hozzá az ökumenikus szövetségbe. E

könyv megfejtett üzenetének elfogadása tehát „ még egyszer , de utoljára különbséget tesz az között, aki Istent szolgálja, és aki nem szolgálja őt ” a Mal.3:18 szerint.

Összefoglalom tehát ennek a versnek a tanulságait. Először is megerősíti az adventista elszakadást a protestantizmustól 1843 és 1844 között. Második olvasatban a hivatalos adventizmus ellen vonatkozik, amely 1994 után tért vissza a protestáns és ökumenikus szövetséghez. És javaslok egy harmadik olvasatot, amely az 1994-es évek végén érvényes lesz. kegyelem 2029-ben Jézus Krisztus visszajövele előtt, tavasz elejére, amely 2030. április 3-a előtt esik.

E magyarázatok után meg kell értenünk, hogy az intézményes adventizmus bukásának oka, amely miatt azt Jézus Krisztus „hányta ” Laodiceának intézett üzenetében, kevésbé az, hogy nem hittük el 1994-re való visszatérését, annak megtagadása, hogy figyelembe vegyék a fény hozzájárulását, amely megvilágította Dániel 8:14 igaz fordítását; olyan fényt, amelyet maga az eredeti héber bibliai szöveg vitathatatlan módon demonstrált. Ezt a bűnt csak az igazságosság Istene ítélheti el, aki nem tekinti a bűnöst ártatlannak.

12. vers: „ Íme, gyorsan eljövök , és az én jutalmam velem van, hogy kifizessék mindenkinek az ő munkája szerint .”

9 év múlva Jézus leírhatatlan isteni dicsőségben tér vissza. A Jel 16-20-ban Isten kinyilatkoztatta nekünk megtorlása azon részének természetét, amelyet az igazságtalan és intoleráns lázadó katolikus, protestáns és adventista bűnösöknek tartanak fenn. A Jelenések 7-ben, 14-ben , 21-ben és 22- ben bemutatta a választott adventistáinak fenntartott részt is, akik hűségesek maradtak, és tisztelik próféta szavát és szent hetednapi szombatját. *mi „az ő munkája ”*, ami kevés teret hagy a bűnösöknek, hogy igazolják magukat Krisztus szemében. Az önigazoló szavak haszontalanná válnak, mert akkor már késő lesz átalakítani a múltbeli döntések hibáit.

13. vers: „ Én vagyok az alfa és az ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég. »

Aminek kezdete van, annak vége is van. Ez az elv vonatkozik arra a földi idő hosszára, amelyet Isten biztosított a választottak kiválasztására. Az alfa és az omega között 6000 év telik el. A 30. év április 3-án, Jézus Krisztus önkéntes engesztelő halála egyben a 2000 éves keresztény szövetség alfa-idejét is jelzi majd; 2030 tavasza teljes erővel az omega idejét fogja jellemezni.

De az alfa is 1844 az omega 1994-el. És végül, az alfa nekem és az utolsó megválasztott tisztségviselőknek szól, 1995 az omega-val, 2030.

14. vers: „ Boldogok, akik megtartják parancsolatait (és nem ~~mosásuk ki a ruhájukat~~) , hogy joguk legyen az élet fájához, és bemenjenek a kapukon a városba! »

A „ nagy nyomorúság ” második formája áll előttünk, a halálozások sokaságával. Ezért sürgetővé válik, hogy oltalmat és segítséget nyerjünk Istentől Jézus Krisztuson keresztül. Ahogy a kép is sugallja, a bűnösnek „meg kell tartania a parancsolatait » ; **Istené és Jézusé, „ Isten Bárányáé ”, ami azt jelenti, hogy le kell mondania a bűn minden formájáról.** Ennek a versnek a jelenlegi Bibliánkban őrzött burkolt fordítása a Vatikánból vezetett római katolicizmusnak köszönhető. A többi kézirat, a legrégebbi, tehát hűbb, ezt

javasolja: „*Boldogok, akik megtartják parancsolatait*”. És mivel a bűn a törvény megszegése, az üzenet eltorzul, és a szükséges és létfontosságú engedelmisséget felváltja a keresztény hovatartozás egyszerű követelésével. Kinek van haszna a bűncselekményből? Azoknak, akik megharcolják a szombatot Jézus Krisztus dicsőséges visszatéréséig. Az igazi üzenet a következőképpen foglalható össze: „Boldog, aki engedelmeskedik Teremtőjének”. Ez az üzenet csak azt ismétli, amit a Jelenések 12:17 és 14:12 idéz, nevezetesen: „*akik megtartják Isten parancsolatait és Jézus hitét*”. Ezek a Jézus által küldött utolsó üzenet címzettjei. Az elért eredményt maga Jézus Krisztus ítéli meg, és az ő követelménye egyenlő a mártíromságában elszenvedett szenvedéssel. A kiválasztottak jutalma nagyon nagy lesz; halhatatlanságra tesznek szert, és belépnek az örök életbe az adventista úton, amelyet a szimbolikus „*új Jeruzsálem*” „*tizenkét kapuja*” jelképez.

15. vers: „*Ki a kutyákkal, varázslókkal, paráznákkal, gyilkosokkal, bálványimádókkal és mindenkivel, aki szereti és gyakorolja a hazugságot!*»

Kik azok, akiket Jézus így nevez el? Ez a rejtett vád az egész keresztény hitet érinti, amely hitehagyott; a katolikus hit, a többforma protestáns hit, beleértve az adventista hitet is, amely 1994 óta lépett szövetségbe; az adventista hitet, amelyet létezése kezdetén oly gazdagon áldott meg, és még inkább az utolsó disszidenciára kényszerült képviselői tekintetében. A „*kutyák*” a pogányok, de azok is, és mindenekelőtt azok, akik azt állítják, hogy a testvérei, **és elárulják őt**. Ez a „*kutyák*” kifejezés paradox módon a kortárs nyugati ember számára a hűség szimbólumának tartott állatot jelenti, de a keletiek számára maga a kizsákmányolás képe. És itt Jézus még az emberi természetüket is megkérdőjelezi, és megbízhatatlan állatoknak tartja őket. A többi kifejezés megerősíti ezt az ítéletet. Jézus megerősíti a Jelenések 21:8-ban megfogalmazott szavakat, és itt a „*kutyák*” szó kiegészítése személyes ítéletét fejezi ki. A szeretet fenséges megnyilvánulása után, amelyet az embereknek adott, semmi sem szörnyűbb, mint elárulni azokat, akik azt állítják, hogy hozzá tartoznak és az ő áldozata.

„*mágusoknak*” nevezi őket a rossz angyalokkal való kereskedésük, a spiritualizmus miatt, amely először a „Szűz Mária” jelenéseivel csábította el a katolikus hitet, ami bibliailag lehetetlen. De a démonok által végrehajtott csodák hasonlóak ahhoz, amit a fáraó „*mágusai*” Mózes és Áron előtt végeztek.

„*tisztátlannak*” nevezve elítéli az erkölcsök felszabadítását, de különösen azokat a természetellenes vallási szövetségeket, amelyeket a protestáns egyházak kötnek azzal a katolikus hittel, amelyet Isten prófétái az ördög szolgájának minősítenek. „Lányokként” reprodukálják „parázna anyjuk, *Nagy Babilon*” „*paráznaságát*”, amelyet a Jel 17:5 elítél.

A hitehagyottak is „*gyilkosok*”, akik arra készülnek, hogy megöljék Jézus választottait, ha nem lép közbe, hogy megakadályozza őket dicsőséges eljövételével.

Ők „*bálványimádók*”, mert ő jobban érdekli az anyagi életet, mint a lelki életet. Közömbösek maradnak, amikor Isten felkínálja nekik világoosságát, amelyet pimaszul elutasítanak azáltal, hogy démonizálják valódi hírnökeit.

A vers befejezéseként pedig pontosítja: „*Aki pedig szeret és gyakorol, hazudik!*» Ezzel elítéli azokat, akiknek természetük a hazugságokhoz kötődik, egészen addig a pontig, hogy teljesen érzéketlenek az igazságra. Az ízekekről és a

színekről azt mondták, hogy nem lehet beszélni; így van ez az igazság vagy a hazugság szeretetével is. De Isten örökkévalóságára kizárólag azokat a teremtményei közül választja ki, akiket az emberi szaporodás szül, akikben megvan az igazság szeretete.

Isten üdvtervének végeredménye szörnyű. Sorra dobják ki az özönvíz előtti, megkeményedett, megbánó bűnösöket, az ősi hitetlen zsidó szövetséget, az utálatos római pápai katolikus hitet, a bálványimádó ortodox hitet, a református protestáns hitet, és végül az intézményes adventista hitet, a hit szellemének utolsó áldozatát. hagyomány, amelyet a korábbiak egyaránt kedveltek.

Az „adventista” üzenet végzetes következményekkel járt, először is a zsidókra nézve, akik elestek attól, hogy nem hittek a Dán 9:24–27-ben meghirdetett Messiás **első eljövételében** . **Másodsor, a Jézus által kidobott keresztények, akik mindannyian osztoznak.** a bűntudat amiatt, hogy nem mutatott érdeklődést a **második eljövételét hirdető legújabb „adventista” üzenet iránt** . Az igazság iránti szeretet hiánya végzetes számukra. 2020-ban ezek a nagy hivatalos vallások mind osztoznak ebben a szörnyű üzenetben, amelyet Jézus 1843-ban a „ *Sárdis* ” korszak protestantizmusához intézett a Jel 3:1-ben: „ *Azt mondják, hogy élsz, és halott vagy* ”.

16. vers: „ *Én, Jézus, elküldtem angyalomat, hogy bizonyosságot tegyen nektek ezekről a gyülekezetekben. Én vagyok Dávid gyökere és magva, a fényes hajnalcsillag.* »

Jézus elküldte Gábriel angyalát Jánoshoz, Jánoson keresztül pedig hozzánk, az utolsó idők hűséges szolgálóihoz. Mert ez a teljesen megfejtett üzenet csak ma teszi lehetővé számunkra, hogy megértsük azokat az üzeneteket, amelyeket a hét korszak vagy hét gyülekezet szolgálóihoz és tanítványaihoz intéz. Jézus eloszlatja a kételyt az Apo.5 szimbolikus felidézésével kapcsolatban: „ *Dávid gyökere és utódai* ”. Hozzáteszi: „ *a fényes hajnalcsillag* ”. Ez a csillag a nap, de csak szimbólumként azonosítja magát vele. Mert öntudatlanul az őszinte lények, akik szeretik Jézus Krisztust áldozatáért, tisztelik napunkat, ezt a pogányok által istenített csillagot. Ha sokan nincsenek tisztában vele, akkor még a témában felvilágosult tömegek sem állnak készen, és nem is képesek megérteni ennek a pogány bálványimádó akciónak a súlyosságát. Az embernek el kell felejtene önmagát, be kell helyeznie magát Isten helyébe, aki egészen másképp érez dolgokat, mivel elméje már közel 6000 éve követi az emberek cselekedeteit. Azonosítja az egyes cselekvéseket annak alapján, amit valójában képvisel; ami nem igaz azokra az emberekre, akiknek rövid élete elsősorban a testi és földi vágyaik kielégítésével foglalkozik, hanem azokra is, akik spirituálisak és nagyon vallásosak, és akiket továbbra is elzárnak az atyák hagyományaitól.

tiatírai üzenet végén a Lélek azt mondta „ *aki győz* ”: „ *És adom neki a hajnalcsillagot* ”. Jézus itt „ *hajnalcsillagként* ” mutatja be magát. A győztes tehát megkapja Jézust és vele együtt az élet minden világosságát, amelynek forrása benne van. Ennek a kifejezésnek az emlékeztetője az igazi utolsó „adventisták” teljes figyelmét sugallja az 1Pt.2:19-20-21 verseiben: „ *És még biztosabbnak tartjuk a prófétai szót, amelyre érdemes figyelni. figyeljete, mint a sötét helyen világító lámpásra, míg felvirrad a nap, és felkel a hajnalcsillag szívetekben; tudván mindenekelőtt, hogy a Szentírás egyetlen prófécijája sem lehet*

magánértelmezés tárgya, mert nem az ember akarata hozta meg a próféciát, hanem a Szentlélek mozgatja, hogy az emberek Istentől szóltak. »Nem is mondhatnánk jobban. Miután meghallotta ezeket a szavakat, a kiválasztott átalakítja azokat olyan cselekedetekre, amelyeket Jézus Krisztus figyelembe vett.

17. vers: „ És a Lélek és a menyasszony így szól: Jöjj! És aki hallja, mondja: Jöjj! És aki szomjazik, jöjjön; aki akarja, ingyen veheti az élet vizét .”

Jézus földi szolgálatának kezdetétől ezt a felhívást indította el: „ Jöjj !” De azért, hogy a „ szomjúság ” képét veszi , tudja, hogy aki nem „ szomjas ”, az nem jön inni. Hívását csak azok hallják meg, akik „ szomjaznak ” erre az örök életre, amelyet az Ő tökéletes igazságossága kínál nekünk egyedül kegyelméből, második esélyként. Egyedül Jézus fizette meg az árát; ezért „ **ingyen** ” kínálja . Semmiféle katolikus vagy isteni „kényeztetés” nem engedi, hogy pénzért megszerezzék. Ez az egyetemes felhívás minden nemzet és származású választott tisztviselők összejövetelét készíti elő. A „ Jöjj ” elhívás lesz a kulcs a kiválasztottak ezen csoportosulásához, amelyet az utolsó napok hitpróbája fog létrehozni. De megtapasztalják a földön szétszórt próbát, és csak akkor találkoznak újra, amikor Jézus Krisztus visszatér dicsőségében, hogy eltávolítsa őket a bűn földjéről.

18. vers: „ Mindenkinék kijelentem, aki hallja e könyv próféciájának szavait: Ha valaki bármit is hozzátesz, azt Isten sújtja a könyvben leírt csapásokkal; »

A Jelenések nem közönséges bibliai könyv. Ez egy istenien, bibliai nyelven kódolt irodalmi mű, amelyet azok is felismerhetnek, akik az egész Bibliát az elejétől a végéig átkutatják. A kifejezések ismételt olvasás során válnak ismerőssé. A „bibliai konkordanciák” pedig lehetővé teszik, hogy hasonló kifejezéseket találjunk. De éppen azért, mert nagyon pontos a kódja, a fordítók és az átírók figyelmeztetést kapnak: „ Ha valaki bármit hozzátesz, Isten a könyvben leírt csapásokkal sújtja ”.

19. vers: „ És ha valaki elvesz valamit e prófécia könyvének szavaiból, Isten elveszi a részét az élet fájáról és a szent városról, amelyről ebben a könyvben le van írva. »

Ugyanezen okokból Isten megfenyeget mindenkit, aki „ bármit elvesz e prófécia könyvének szavaiból ”. Aki vállalja ezt a kockázatot, azt is figyelmeztetik: „ Isten levágja az ő részét az élet fájáról és a szent városról, ahogyan ebben a könyvben le van írva .” A feljegyzett változtatások ezért szörnyű következményekkel járnak azokra nézve, akik elkövették azokat.

Felhívom a figyelmet erre a leckére. Ha ennek az érthetetlen kódolt könyvnek a módosítását Jézus Krisztus e két szigorú módon megbünteti, mi lesz azokkal, akik elutasítják a tökéletesen érthető, dekódolt üzenetet ?

Istennek jó oka van arra, hogy ezt a figyelmeztetést világosan előadja, mert ez a Kinyilatkoztatás, amelynek szavait ő választotta, ugyanolyan értékű, mint „tízparancsolatának” „ujjával kőtáblákra vésett” szövege. Most, a Dan.7:25-ben megjövendölte, hogy királyi „ törvénye ” „ megváltozik ”, csakúgy, mint az „ *idők* ”. Az akciót, amint láttuk, római hatalom hajtja végre, 321-ben egymást követően császári, majd 538-ban pápai hatalom. Ezt a cselekedetet, amelyet „ *arrogánsnak*

” ítél, halállal fog büntetni, és Isten arra int, hogy ne szaporodjunk. a prófécia felé, ez a fajta hiba, amelyet határozottan elítél.

Isten munkája az ő munkája marad, függetlenül attól, hogy mikor végzik. Jöslátának megfejtése lehetetlen az ő útmutatása nélkül. Ez azt jelenti, hogy a visszafejtett mű ugyanolyan értékű, mint a titkosított. Értsd meg tehát, hogy ez a munka, ahol Isten gondolata világosan feltárul, nagyon magas „szentség”. Ez a végső „Jézus bizonyágtétele”, amelyet Isten az utolsó disszidens hetednapi adventista szolgálóihoz intéz; és ugyanakkor az igazi szombati szombat gyakorlatával 2021-ben, az utolsó „igazult szentség” a Dan.8:14 rendelet 1843-as hatálybalépése óta.

20. vers: „*Aki ezekről tesz bizonyágot, azt mondja: Igen, gyorsan jövök. Ámen! Jöjj, Uram Jézus!* »

Mivel tartalmazza az utolsó szavakat, amelyeket Jézus Krisztus a tanítványaihoz intézett, ez a Jelenések könyve nagyon magas szentség. Benne találjuk az Isten ujjával vésett és Mózesnek adott törvénytáblázatok megfelelőjét. Jézus bizonyágot tesz; ki meri megtámadni ezt az isteni tanúsítványt? Minden el van mondva, minden kiderül, nincs más mondanivalója, mint: " Igen, gyorsan jövök ." Egy egyszerű „igen”, amely az egész isteni személyét érinti, azt jelenti, hogy közeli eljövetele biztos, mert megújítja ígéretét: „Gyorsan jövök”; a „azonnal » kelt, amely teljes jelentését felveszi: 2030 tavaszán. És megerősíti nyilatkozatát azzal, hogy „Ámen”; ami azt jelenti: „Igazság szerint”.

Ki mondja akkor: „*Jöjj, Uram Jézus*”? A fejezet 17. verse szerint ők „*a Lélek és a menyasszony*”.

21. vers: „*Az Úr Jézus kegyelme legyen minden szenttel!* »

„*Úr Jézus kegyelmének*” megidézésével zárja a könyvet. Ez egy olyan téma, amelyet a Keresztény Gyűlés kezdetén gyakran szembehelyeztek a törvénnyel. Abban az időben a kegyelem a törvénnyel szemben érvényesíthető volt azok által, akik elutasították Krisztus ajánlatát. A törvény zsidók általi öröksége azt jelentette, hogy az isteni igazságosságot csak azon keresztül látták. Jézus nem akarta elmozdítani őket a törvény iránti engedelmességtől, hanem azért jött, hogy „*beteljesítse*”, amit az állatáldozatok megjövendöltek neki. Ezért mondta a Máté 5:17-ben: „*Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megsemmisítsem a törvényt vagy a prófétákat; Nem eltörölni jöttem, hanem betölteni.*”

A legmegdöbbentőbb dolog az, ha azt halljuk, hogy a keresztények szembeszállnak a törvénnyel és a kegyelemmel. Mert ahogy Pál apostol kifejti, a kegyelemnek az a célja, hogy segítse az embert a törvény beteljesítésében egészen addig, amíg Jézus kijelenti a János 15:5-ben: „*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, és akiben én is maradok, az sok gyümölcsöt terem, mert nélkülem semmit sem tehettek.*” Milyen tennivalókról beszél, és mi ez a „gyümölcs”? A törvény iránti tiszteletéről, amelyet kegyelme lehetővé tesz a Szentlélekben nyújtott segítségének köszönhetően.

Kívánatos és üdvös lett volna, ha „*az Úr Jézus kegyelme lett volna*”, és „*mindenben*” cselekedhetett volna; de ez a torz versszak csak egy megvalósíthatatlan kívánságot fejez ki. Reméljük már mindannyian, hogy nagyon sokan lesznek; amennyi lehetséges; bámulatra méltó Istenünk, Teremtőnk és

Megváltónk megérdemli; felettébb méltó rá. A „ *minden szenttel együtt* ” megadásával az eredeti szöveg megszünteti a kétértelműséget; az Úr kegyelme, hogy kizárólag ők hasznára válhat, akiket „ *megszentel az ő igazságával* ” (János 17:17). Azokat pedig, akik úgy gondolják, hogy az örök életet a Jézus Krisztus által meghirdetett ösvényen kell elnyerniük, emlékeztetem, hogy az „ *út* ” és az „ *élet* ” között ott van a lényeges „ *igazság* ” a János 14:6 szerint. Ne sértsd meg a lázadókat, akik e vers áldását követelik, 1843 óta az Úr kegyelme csak azoknak részesül, akiket megszentel azzal, hogy szombaton visszaállítja szombati nyugalmát. Ez a cselekvés az, amely az „ *igazsága* ” iránti szeretet tanúságtételével társul, amely a kiválasztottakat szentté teszi a szóban forgó kegyelemre. Ezért a kegyelmet nem lehet „mindenkinek” szentelni. Óvakodj tehát a rossz, félrevezető bibliafordításoktól, amelyek szörnyű, végső kiábrándultsághoz vezetnek azok számára, akik szerencsétlenségükben rájuk hagyatkoznak!

Az ebben a műben bemutatott isteni Kinyilatkoztatás megerősítette a Genézis történetében megjövendölt tanulságokat, amelyek létfontosságát meg tudtuk jegyezni. A munka végén hasznosnak tűnik felidézni ezeket a főbb tanulságokat. Ez indokolt, és arra is szeretnék rámutatni, hogy mai világunkban a keresztény hit a római katolicizmus kultikus öröksége miatt tömegesen, torz formában jelenik meg. Az Isten által megkívánt igazság megmaradt abban az egyszerű és logikus állapotban, amelyet Jézus Krisztus első apostolai megértettek, de ez a gyakran figyelmen kívül hagyott egyszerűség kisebbségi jellegénél fogva bonyolulttá válik az avatatlanok számára. Valóban, Jézus Krisztus későbbi utolsó napi szentjeinek és a Jelenések könyve szellemi felépítésének azonosításához elengedhetetlen a Dániel 8:14 rendelete. De e rendelet azonosításához elengedhetetlen Dániel teljes könyvének tanulmányozása és prófeciáinak megfejtése is. Ezeket a dolgokat megértve az Apokalipszis feltárja előttünk titkait. Ezek a szükséges tanulmányok magyarázatot adnak arra, hogy milyen nehézségekbe ütközik, amikor megpróbáljuk meggyőzni korunk hitetlen emberét Nyugaton, és különösen Franciaországban.

Jézus azt mondta, hogy senki sem mehet hozzá, csak az Atya, aki vezeti, és azt is mondta választottairól, hogy víztől és Lélektől kell születniük. Ez a két tanítás egymást kiegészítve azt jelenti, hogy Isten ismeri választottainak szellemi természetét minden teremtménye között. Következésképpen mindegyik saját természetének megfelelően reagál; azok is, akiknek kedvező előítéleteik vannak a szombattal kapcsolatban, amelyeket a zsidók már gyakoroltak, különösebb nehézség nélkül elfogadják azokat a prófétai kinyilatkoztatásokat, amelyek azt mutatják, hogy Isten ezt megköveteli 1843 óta. Ezzel szemben azok, akiknek kedvezőtlen előítéleteik vannak ezzel kapcsolatban, elutasítanak minden bibliai érvet és érvet. jó okokat fog találni az elutasítás igazolására. Ennek az alapelvnek a megértése megóv minket attól, hogy kiábránduljunk azokból, akiknek bemutatjuk Krisztus igazságát. Az isteni gondolat igazságának feltárásával a prófécia minden erejét átadja az „*örökkévaló evangéliumnak*”, amely szerint Jézus tanítványainak „*tanítaniuk kell a nemzeteket a világ végezetéig*”.

Az Apokalipszis „ vadállatait ”.

vadállatok ” képében jelentek meg .

Az első a birodalmi Rómát jelöli, amelyet a „ *tíz szarvú és hét fejű, diadémát viselő sárkány* ” ábrázol, a Jel 12:3-ban; „ *A nikolaiták* ” a Jelenések 2:6-ban; „ *az ördög* ” a Jel.2:10-ben.

A második a pápai katolikus Rómára vonatkozik, amelyet „ *a tengerből felemelkedő fenevad, tíz szarvával és hét fejével* ” ábrázol a Jel. 13:1; „ *Sátán trónja* ” a Jel.2:13-ban; „ *Jézabel asszony* ” a Jelenések 2:20-ban; „ *a hold vérrel festett* ” a Jel.6:12-ben; A „ *negyedik trombita* ” „holdverte harmada ” a Jel.8:12-ben; „ *tenger* ” a Jelenések 10:2-ben; „ *a nád, mint a vessző* ” a Jel.11:1-ben; a „ *sárkány* ” „ *farka* ” a Jelenések 12:4-ben; „ *a kígyó* ” a Jel.12:14-ben; és a „ *sárkány* ” a 13., 16. és 17. versben; „ *Nagy Babilon* ” a Jelenések 14:8-ban és 17:5-ben.

mélységből felemelkedő fenevad ” ábrázol a Jel.11:7-ben; a „ *nagy nyomorúság* ” a Jel.2:22-ben; a „ *negyedik trombita* ” a Jel.8:12-ben; „ *a folyót elnyelő száj* ”, amely a katolikus népet jelképezi, a Jel.12:16-ban. Ez a „ *második jaj* ” első formájára vonatkozik, amelyet a Jelenések 11:14 idéz. Második formáját az Apo.9:13 „ *hatodik trombitája* ” fogja megvalósítani, az Apo.8:13 szerint „ *második jaj* ” címmel, 2021. március 7. és 2029. március 7. között, a világ valódi aspektusa alatt. A harmadik háború atomháborúval végződik. A földet (*a mélységet*) *elneptelenítő emberi népirtás a „ negyedik és a hatodik trombita* ” közötti kapcsolat. A háború fejlődésének részletei a Dan.11:40-45-ben találhatóak.

A negyedik „ *vadállat* ” a protestáns hitet és a katolikus hitet, annak szövetségesét jelöli a földi történelem utolsó hitpróbájában. Ő „ *feljön a földről* ” a Jel.13:11-ben; ami azt jelenti, hogy ő maga, aki a „ *tenger* ” által szimbolizált katolikus hitből származik. A reformáció korszaka túlnyomórészt egy protestáns vallást hozott létre, amelynek több aspektusa a hitehagyás jellemezte, és Kálvin János műveiben tanúsított harcias, kemény, kegyetlen és üldöztető jellemről. A Dan.8:14 rendelet hatályba lépése 1843 tavaszától globálisan elítélte.

Az intézményes adventista hit, amely elevenen emelkedett ki az 1843-1844 közötti protestáns hitpróbából, 1994 ősze óta visszaesett, és visszatért a protestáns hit és isteni átka státuszába; Ez az 1991-es műben feltárt isteni prófétai világosság hivatalos elutasítása miatt van így. Az intézményes forma szellemi halálát a Jelenések 3:16 jövendöli meg: „*Kihánylak titeket a számból* ”.

A prófécia végző beteljesedése előttünk áll, és mindenki hite próbára kerül. Az Úr Jézus Krisztus minden ember között felismeri azokat, akik hozzá tartoznak, akik örömmel és hálás hűséggel fogadják létfontosságú kinyilatkoztatásait, az isteni szeretet gyümölcsét.

Az utolsó választás órájában a választottakat az fogja megkülönböztetni, hogy tudni fogják, miért a bukott bukás, az isteni Kinyilatkoztatás így tesz különbséget az üdvözültek és az elveszettek között, akiktől az apostoli korszaktól kezdve, „Efézusban”, Apo-ban. 2:5, Isten azt mondta: „ *Emlékezz hát meg, honnan esettél* ”; 1843-ban, a „ *Sárdis* ” korszakban pedig a protestánsoknak is ezt mondta a Jelenések 3:3-ban: „ *emlékezz arra, hogyan fogadtál és hallottál; és tartsd meg és térj meg* ”; ez vonatkozik az 1994 óta elesett adventistákra is, akik bár szombatünneplők, Jézustól kapják a Jel. 3:19 üzenetét: „ *Mindazokat megdorgálok és megbüntetem, akiket szerettek; légy ezért buzgó és térj meg.* ”

E prófétai kinyilatkoztatás elkészítésekor a teremtő Isten, akivel Jézus Krisztus személyében találkoztunk, azt a célt tűzte ki maga elé, hogy lehetővé tegye választottainak, hogy egyértelműen azonosítsák ellenségeiket; a dolog megtörtént, és Isten célja megvalósul. Így lelkileg gazdagodva Kiválasztottja „ *a Bárány menyegzői vacsorájára előkészített menyasszony* ” lesz. „ *Fehér lenvászonba öltöztette, amelyek a szentek igaz cselekedetei* ” a Jel.19:7-ben. Te, aki elolvastad ennek a műnek a tartalmát, ha van lehetőségod és áldásod, hogy közéjük tartozz, „ *készülj fel Isteneddel való találkozásra* ” (Ámós 4:12), az ő igazságában!

Míg Dániel és a Jelenések könyve titokzatos prófeciáinak megfejtése teljesen befejeződött, és Krisztus valódi visszajövetelének ideje már ismert, Jézus Krisztusnak a Lukács 18:8-ban idézett kérdése némileg nyomasztó kétséget hagy maga után: „Mondom nektek, *ő gyorsan igazságot szolgáltat nekik. De amikor eljön az Emberfia, talál-e hitet a földön?* ”. Mert az igazság bőséges intellektuális ismerete nem tudja kompenzálni e hit minőségének gyengeségét. Az emberiség, amelynek szembe kell néznie Jézus Krisztus visszatérésével, olyan légkörben fejlődött, amely kedvező az erősen bátorított önzés minden formájának. Az egyéni siker lett a bármilyen áron elérhető cél, akár a felebarát leverésével, és ez a világbéke több mint 70 éven át tartó időszakában. Ha tudjuk, hogy a Jézus Krisztus által javasolt mennyországi értékek abszolút ellentétben állnak korunk normájával, kérdése tragikusan jogosnak tűnik, mert olyan embereket érinthet, akik azt hitték, hogy „kiválasztottak”, de csak addig maradnak. a „hívottak” szerencsétlensége; mert Jézus nem fogja megtalálni bennük a hitnek azt a tulajdonságát, amely szükséges ahhoz, hogy méltók legyenek kegyelmére.

A betű öl, de a Lélek életet ad

Ez az utolsó fejezet fejezi be az Apokalipszis Kinyilatkoztatás megfejtését. Valójában az imént mutattam be azokat a bibliai kódokat, amelyek lehetővé teszik azoknak a szimbólumoknak az azonosítását, amelyeket Isten a prófeciáiban használ, de bár célja, hogy feltárja a szombat visszatérésére vonatkozó

követelményét 1843-1844 óta, a szombat szó nem jelenik meg, csak egyszer Dániel vagy a Jelenések prófétai szövegeiben. Mindig javasolják, de nem egyértelműen idézik. A nem egyértelmű megnevezés oka az, hogy a szombat gyakorlása az apostoli keresztény hit alapvető normája, hiszen mindenki láthatja, hogy a szombat témája soha nem volt vita tárgya a zsidók és az első apostolok, a keresztények tanítványai között. Jézus Krisztus. Az ördög azonban nem hagyta abba a támadását, először a zsidókat buzdította, hogy „beszennyezzék”, majd másodsorban a keresztényeket, teljesen „figyelmen kívül hagyva”. Ennek elérése érdekében az őt megemlítő eredeti szövegek hamis fordításait ihlette. Az isteni igazság bemutatása sem lenne teljes ezen utálatos vétkek elítélése nélkül, amelyek áldozatait először Isten Jézus Krisztusban, majd azok, akiknek engesztelő halála örök életet kínálhatott volna.

Isten előtt megerősítem, hogy a régi és az új szövetség írásaiban, vagyis az egész Bibliában nincs olyan **vers**, amely a szombat státuszának megváltoztatását tanítaná a tíz parancsolat közül a negyedikhez képest; sőt, Isten által megszentelve, földi világunk teremtésének kezdetétől fogva.

A Dániel 8:14 rendeletének hatálybalépése miatti protestáns hitehagyás óta 1843 tavaszán a mai napig öl a Biblia olvasása. Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy nem a Biblia az, ami szándékosan öl, hanem annak felhasználása az eredeti „ héber és görög ” szövegek lefordított változataiban előforduló fordítási hibák alapján; de mindenekelőtt a rossz értelmezések miatt is probléma. Isten maga erősíti meg a dolgot képekben a Jel.9:11-ben: „ Királyként a mélység angyala volt felettük, héberül Abaddon, görögül Apollyon. ". Emlékszem itt a vers rejtett üzenetére: „ Abaddon és Apollyon ” azt jelenti, hogy „ héberül és görögül ”: pusztító. „ A mélység angyala ” tönkreteszi a hitet a Biblia „ két tanúja ” (Jel.11:3) segítségével.

Ezenkívül 1843 óta a hamis hívők két hibát követtek el a Biblia történelmi bizonyágtételének olvasatában. Az első az, hogy nagyobb jelentőséget tulajdonítanak Jézus Krisztus születésének, mint halálának, a második pedig megerősíti ezt a tévedést, mivel nagyobb jelentőséget tulajdonít feltámadásának, mint halálának. Ez a kettős tévedés ellenük tanúskodik, mert Isten teremtményei iránti szeretetének megnyilvánulása alapvetően azon az önkéntes döntésén nyugszik, hogy Krisztusban életét adja választottai megváltásáért. Jézus feltámadásának előnyben részesítése abban áll, hogy eltorzítják Isten üdvözítő tervét, és ez azt a következményt vonja maga után, hogy a bűnösök elszakadnak tőle, és megtörik szent, igazságos és jó szövetségét. Krisztus győzelme a halál elfogadásán nyugszik, feltámadása csak boldog és igazságos következménye isteni tökéletességének.

Kolossé 2:16-17: „ Ezért senki ne ítéljen titeket evés vagy ivás miatt, vagy ünnep, újhold vagy szombat miatt: ezek az eljövendő dolgok árnyéka voltak, de a test Krisztusban van. »

Sabbat ” gyakorlatának abbahagyásának igazolására . Két ok is elítéli ezt a választást. Az első az, hogy a „ szombatok ” kifejezés a „szombatokat” jelöli, amelyeket az Isten által a Leviticus 23-ban elrendelt éves vallási „ ünnepek ” okoznak. Ezek mozgó „ szombatok ”, amelyeket a vallási „ ünnepek ” elejére,

néha a végére helyeznek”. Felidézük őket a „*ne végezz szolgálai munkát azon a napon*” kifejezés. Nincs kapcsolatuk a heti „*Sabbattal*”, kivéve a „*Sabbath*” nevüket, ami azt jelenti, hogy „megszünni, megpihenni”, és amely először az 1Móz 2:2-ben jelenik meg: „*Isten megpihent*”. Azt is meg kell jegyezni, hogy a negyedik parancsolat héber szövegében idézett „*sabbat*” szó nem szerepel az L. Segond fordításban, amely ezt jelöli, csak „*pihenőnap*” vagy „*hetedik nap*” néven. Ennek gyökere azonban az 1Móz 2:2-ben idézett igéből származik: „*pihenés*” vagy „*szombat*”, amely egyértelműen meg van nevezve a Biblia JNDarby változatában.

A második ok ez: Pál azt mondta az „*ünnepekről és szombatokról*”, hogy „*az eljövendő dolgok árnyékai*”, vagyis olyan dolgok, amelyek egy valóságot prófétálnak, amely volt vagy lesz. Feltéve, hogy ebben a versben a „*hetedik napi szombatról*” van szó, marad egy „*eljövendő árnyék*” egészen a hetedik évezred eljövételéig, amelyet megjövendöl. Jézus Krisztus halála feltárta a „*hetedik napi szombat*” jelentését, amely a bűn és a halál felett aratott győzelme miatt azt a menyeyi „*ezer évet*” prófétál, amely alatt választottai ítélkeznek az elesett földi és égi halottak felett.

Ebben a versben az „*ünnepeket, újholdakat*” és ezek „*sabbatjait*” a régi szövetség Izrael nemzeti formájának létezéséhez kapcsolják. Jézus Krisztus azáltal, hogy halálával megalapította az új szövetséget, használhatatlanná tette ezeket a prófétai dolgokat; meg kellett szünniük és el kell tűnniük, mint egy „*árnyéknak*”, amely elhalványul az ő teljesített földi szolgálatának valósága előtt. Míg a heti „*Sabbat*” a hetedik évezred eljövételére vár, hogy megfeleljen a megjövendölt valóságnak, és elveszítse hasznosságát.

Pál is megemlíti az „*evést és ivást*”. Hűséges szolgaként tudja, hogy Isten beszélt ezekről a dolgokról a 3Mózes 11-ben és a 5Mózes 14-ben, ahol előírja a megengedett tiszta és a tiltott tisztátalan ételeket. Pál megjegyzéseinek nem az a célja, hogy megkérdőjelezzék ezeket az isteni szertartásokat, hanem csak az ebben a témában kifejtett emberi vélemények (*amelyeket senki...*), *amelyeket a Róma 14-ben és 1Kor.8-ban fog kifejteni, ahol gondolatai világosabban megjelennek.* A téma a bálványoknak és hamis istenségeknek feláldozott ételekről szól. Emlékezteti a választottakat, akik Isten szellemei Izraelét alkotják, a vele szembeni kötelelességeikre, mondván az 1Kor.10:31-ben: „*Akár esztek, akár isztok, akár bármi mást csináltok, mindent Isten dicsőségére tegyetek.*” Dicsőítik-e Istent azok, akik figyelmen kívül hagyják és megvetik az ő kinyilatkoztatott szertartásait ezekben a kérdésekben?

Jakab, Jézus testvére, aki az apostolok nevében beszél **a körülmelés témájában az ApCsel 15:19-20-21-ben:** „*Ezért azon a véleményen vagyok, hogy nem kell aggódnunk azon nemzetek közül, akik megfordulnak. Isten, hanem írja meg nekik, hogy tartózkodjanak a bálványok szennyétől, a paráznaságtól, a fojtott dolgoktól és a vértől; mert Mózesnek ősidők óta minden városban vannak olyanok, akik őt hirdetik, és minden szombaton felolvassák őket a zsinagógákban.*”

Ezek a versek, amelyeket gyakran a pogány megtérők szombat felé való szabadságának igazolására használnak, éppen ellenkezőleg, az apostolok által

bátorított és tanított gyakorlat legjobb bizonyítékai. Jacques valóban úgy véli, hogy nem célszerű rájuk kényszeríteni a körülmetélést, és összefoglalja a lényeges elveket, mert mélyreható vallási tanítást fognak bemutatni nekik, amikor „minden szombaton” elmennek a helyükön lévő zsidó **zsinagógákba** .

Egy másik ürügy az élelmiszerek tiszta és tisztátalan osztályozásának megszüntetésére: Péternek az ApCsel 10-ben adott látomása. Magyarozatát az ApCsel 11 fejt ki, ahol a látomás „tisztátalan állatait” a pogány „emberekkel” azonosítja, akik eljöttek, hogy imádkozzon hozzá, hogy menjen a római századoshoz, „Corneliushoz”. Ebben a látomásban Isten a pogányok tisztátalan természetét ábrázolja, akik nem szolgálják őt, és hamis istenségeket szolgálnak. Jézus Krisztus halála és feltámadása azonban nagy változást hoz számukra, mert a kegyelem ajtaja megnyílik előttük a Jézus Krisztus engesztelő áldozatába vetett hit által. Isten ezen a látomáson keresztül tanítja meg Péternek ezt az új dolgot. Következésképpen az Isten által a 3Móz 11-ben felállított tiszta és tisztátalan osztályozás megmarad és a világ végezetéig tart. Kivéve, hogy 1843 óta a Dán 8:14 rendeletével az emberi lények étrendje az eredeti „ *megszentelődés* ” normáját vette át, amelyet az 1Móz 1:29-ben állapítottak meg és elrendeltek: „ *És Isten azt mondta: Íme, én Én adtam minden magtermő növényt, amely az egész föld színén van, és minden fát, amelyen a fa gyümölcse van, magot hozva; ez lesz neked az étel .*”

Jézus életét adta testi és lelki kínzások során, hogy megmentse választottait. Ne kételkedj abban a nagyon magas szintű szentségben, amelyet ez a szenvedélyes halál cserébe megkövetel attól, akit megment. Igazából !

Jézus Krisztus földi ideje

2021. március 20-i szombat gyöngyszeme

Szolgálatom kezdete óta meg voltam győződve, és el is énekeltem, hogy „Jézus tavasszal született”. 2021. március 20-án ezen a szombaton a tavaszi napéjegyenlőség délelőtt 10:37-kor volt, egy lelki találkozó kezdetén. A Lélek ezután arra készítetett, hogy keressem a bizonyítékokat annak, ami addig csak a hit

egyszerű meggyőződése volt. Egy zsidó naptár lehetővé tette számunkra, hogy az év tavaszi napéjegyenlőségének időpontját – 6-tal a Megváltó születésének hivatalos keresztény dátuma előtt – március 21-i „szombatra” tegyük.

Miért év – 6?

Mert Jézus Krisztus születésének hivatalos dátuma két hibára épült. A kis Dionüsziosz katolikus szerzetes csak a Kr.u. 6. században indult el naptár létrehozására. Bibliai vagy történelmi részletek hiányában ezt a születést Heródes király halálának dátumára tette, amit Róma alapításának 753-ba tett. Azóta a történészek 4 éves hibát igazoltak számításában; amely Heródes halálát Róma alapításától számítva 749-re teszi. Jézus azonban Heródes halála előtt született, és a Máté 2:16 pontosítást ad nekünk, ami Jézus életkorát „*két évre*” teszi a dühös Heródes király által elrendelt „ártatlanok lemészárlása” idején, mert szenvedett, és érezte, hogy közeleg a halál, amely elszakítja őt a hatalom élvezetétől. A részlet azért fontos, mert a szövegben az szerepel, hogy „*két év, aminek időpontja szerint gondosan érdeklődött a bölcseknél*”. Az előző tévedés négy évéhez hozzáadva a – 6-os évet, vagyis Róma alapításának 747-ét – bibliailag állapítják meg.

Az év tavaszi napéjegyenlősége – 6

Szombaton esve, ebben az évben – 6-ban a Biblia azt mondja, hogy egy angyal bemutatta magát „a pásztoroknak, akik nyájukat vigyázták”. A szombat tiltja a kereskedelmet, de nem az állatok tartását és gondozását; Jézus megerősítette ezt, mondván: „*Kinek van közületek olyan juha, amelyik a gödörbe esik, és nem jön el és nem szabadítja meg még szombaton sem? ?*”. Így egy angyal a „*Jó Pásztor*”, az emberi juhok megmentőjének és vezetőjének megszületését hirdette először az emberi pásztoroknak, az állati juhok őrzőinek és védelmezőinek. Az angyal megmagyarázta: „*...mert ma Dávid városában született nektek a Megváltó, aki az Úr Krisztus*.” Ez a „*ma*” tehát a szombat napja volt, és az éjszakai bejelentés, Jézus születése a szombat kezdete, 18 óra és az angyal által a pásztoroknak mondott angyali üdvözlés éjszakai órája között történt. Most meg kell határoznunk a pontos időpontot, amikor Izrael időmérőjén beteljesedett az év tavaszi napéjegyenlősége – 6. De ez még nem lehetséges, mert erről az időszokról nincs információnk.

Jézus szombati születése világossá és tökéletesen logikussá teszi Isten üdvözítő tervét. Jézus az „*Ember Fiának*”, „*a szombat mesterének*” vallotta magát. A szombat ugyanis átmeneti, és hasznossága egészen a második eljövételének napjáig tart, ezúttal hatalmas és dicsőséges. Jézus megadja a szombat teljes jelentését, mivel a hetedik évezred hátralévő részét megjövendőli, amelyet egyedül választottai számára nyert meg a bűn és a halál felett aratott győzelmével.

A „tizenkét éves” felnőtt korba lépése alkalmából Jézus lelkileg beavatkozik a vallásos emberekkel, akiket a Szentírásban meghirdetett Messiásról kérdez. Elválasztva szüleiktől, akik három napig keresték őt, tanúbizonyságot tett isteni függetlenségéről és arról, hogy tudatában van küldetésének a földi emberek érdekében.

Aztán eljön az ideje aktív és hivatalos földi szolgálatának. A Dániel 9:27 tanításai „*szövetség*” formájában mutatják be: „*a hét*”, amely hét évet jelképez 26. ős és 33. ős között. E két ős között van központi helyen a tavasz és a 30. év

húsvétja, ahol 15 órakor "a húsvét hét közepén, szerdán Április 3., 30. Jézus Krisztus abbahagyta a *héber szertartás szerinti állati „áldozatot és felajánlást”*, azzal, hogy életét ajánlotta fel, hogy engesztelje a választottai bűneit. Jézus 35 éves és 13 napos volt halála napján. A bűn és a halál felett győztesen meghalva Jézus átadhatta lelkét Istennek, mondván: „ *Elvégeztetett* ”. A halál felett aratott győzelmét később a feltámadása is megerősítette. Így kísérte és oktatta apostolait és tanítványait, mígnem, miközben nézték, felment a mennybe pünkösöd ünnepe előtt, az ApCsel 1:1–11-ben közölt tanúságtétel szerint. Az angyalok azonban ebből az alkalomból előkészítették a beszédét. dicsőséges visszatérés, mondván: „ *Galileai férfiak, miért álltok itt, és az ég felé néztek? Ez a Jézus , akit felvittek tőletek a mennybe, ugyanúgy eljön , ahogyan láttátok őt a mennybe menni.* ”. Pünkösdkor megkezdte a „Szentlélek” mennyei szolgálatát, amely lehetővé teszi számára, hogy a világ végezetéig, ugyanakkor minden egyes, a földön szétszórt választottja szellemében cselekedjen. Ekkor az Ézs.7:14-ben, 8:8-ban és Máté 1:23-ban megjövendőlt neve „ *Emmanuel* ”, ami azt jelenti, „velünk az Isten”, még inkább felveszi valódi jelentését.

Az ebben a dokumentumban közölt részletek olyan jutalmakat jelentenek, amelyeket Jézus a választottainak ad a hitük megnyilvánulásáért érzett megbecsülésük jeléül. Így a halálának dátuma lehetővé teszi számunkra, hogy megismerjük és megosszuk vele utolsó, dicsőséges visszatérésének dátumát, amelyet 2030 tavaszának első napjára tűzött ki; vagyis 2000 évvel az április 3-i kereszthalál tavasza után.

Szentség és megszentelődés

A szentség és a megszentelődés elválaszthatatlanok, és az Isten által Jézus Krisztusban felajánlott üdvösség feltételei. Pál erre emlékeztet a Zsid.12:14-ben: „ *Törekedjete békességre mindenkivel és szentségre, amely nélkül senki sem látja meg az Urat.* ”

megszentelődés ” isteni fogalmát tökéletesen meg kell érteni, mert „mindenre vonatkozik, ami Istené”, és mint minden tulajdonost, ezt sem lehet megfosztani anélkül, hogy következmények lennének azok számára, akik ezt meg merik tenni. Most már nem szükséges azonosítani és listát készíteni azokról a

dolgokról, amelyek hozzá tartoznak; Az élet teremtője és minden benne, minden hozzá tartozik. Ezért joga van az élethez és a halálhoz minden élőlényre felett. Meghagyva azonban mindenkinek a jogot, hogy vele éljen vagy nélküle haljon meg, választottjai csatlakoznak hozzá szabad és önkéntes döntéssel, hogy örökre hozzá tartoznak. Ez a vele való megbékélés a tulajdonává teszi választottjait. Azok, akiket szívesen lát és elismer, bekerülnek a **megszentelődés** fogalmába, amely már minden törvényre vonatkozott, amelyeknek a földi élet alá van vetve. A megszentelődés tehát abban áll, hogy beleegyezünk abba, hogy alárendeljük magunkat az Isten által megállapított és ezért jóváhagyott fizikai és erkölcsi törvényeknek. Ez a kettős ok az, hogy a szombat és a Tízparancsolat konkrétan kifejezi ezt az isteni megszentelődést, amelynek megszégéséhez a Messiás Jézus halála szükséges.

A megszentelődésnek ez a fogalma annyira alapvető, hogy Isten jónak látta meghatározni azt a Biblia elején az 1Móz 2:3-ban, a hetedik nap megszentelésével. Ezért nem meglepő, hogy ez a hetes szám lesz a „királyi pecsétjévé” az egész Bibliában, különösen a Jelenések 7:2-ben: *„És láttam egy másik angyalt, aki felment a felkelő nap felé, és a pecsétet tartotta. az élő Istené ; hangosan kiáltott a négy angyalhoz, akiknek megadatott, hogy ártsanak a földnek és a tengernek, és így szólt : Azok, akiknek van fülük hallani Isten finom Szellemének sugallatát, észrevették, hogy az „ élő Isten pecsétjét ” idézi a Jelenések 7. fejezete.*

2021. április 3-án, ezen a húsvéton és szombaton, Megváltónk, Jézus Krisztus halálának évfordulóján Isten Lelke Mózes héber szentélyére és a Salamon király által Jeruzsálemben épített templomra irányította gondolataimat. Megjegyeztem ott egy részletet, amely erősen megerősíti azt az értelmezést, amelyet erről a szentélyről adtam; nevezetesen az Isten által megváltott választottak számára készített nagy üdvözítő terv prófétai szerepe.

1948 óta a zsidók, akik még mindig hordozzák az isteni átkot, mert nem voltak hajlandók elismerni Jézus Krisztust Isten által küldött „Messiásként”, a zsidók visszaszerezték nemzeti földjüket. Azóta egyetlen ötlet, egyetlen gondolat szállta meg őket: a jeruzsálemi templom újjáépítése. Jaj nekik, ez a dolog soha nem fog megtörténni, mert Istennek jó oka van megakadályozni; szerepe Jézus Krisztus halálával és feltámadásával ért véget. A templom szentsége a „Messiás” lelkében, testében és szellemében teljesült ki, tökéletes és minden fölt nélkül. Jézus ezt a leckét fedte fel, amikor ezt mondta a János 2:14-ben, a testéről szólva: *„ romboljátok le ezt a templomot, és három nap alatt felépítem .”*

A templom hasznosságának végét Isten többféleképpen is megerősítette. Először is, Kr.u. 70-ben elpusztította Titus római csapatai, amint azt a Dániel 9:26 megjövendöli. Majd a zsidókat kiűzve átadta a templom helyét az iszlám vallásnak, amely két mecsetet épített oda; a legrégebbi „Al-Aqsa” és a Sziklakupola. Izraelnek tehát Istentől sem lehetősége, sem felhatalmazása nincs temploma újjáépítésére. Mert ez a rekonstrukció eltorzítaná a megjövendölt üdvösségi tervét.

A jeruzsálemi templom érvényességi idejét az építési formába vették. De hogy tisztábban lássunk, már meg kell vizsgálnunk ennek a szentséget hordozó

vallási épületnek a feltárt részleteit. Jegyezzük meg, hogy a templomot Dávid király építtette, aki kifejezte vágyát, és Jeruzsálemet választotta fogadására; Isten beleegyezett. Ennek érdekében feldíszítette és megerősítette ezt az ősi várost, amelyet Ábrahám idejében „Jebusnak” hívtak. Így Dávid és „Dávid fia”, a „Messiás” között „ezer év” telt el. De Isten nem engedte meg neki, hogy ezt tegye, és tudatta vele az okot; vérbeli emberré vált azáltal, hogy megölték hűséges szolgáját, a hettita Uriást, hogy elvegye feleségét, „Batsabét”, aki később Salamon király anyja lett. Így Dávid viselte hibája árát, első fia halálával büntették meg, aki Betsabétól született, majd miután Isten parancsa nélkül számba vette népét, megbüntették, és Isten felajánlotta neki, hogy válassza ki a büntetését három lehetőség közül. A 2Sám.24:15 szerint a járványos pestis halálozását választotta, amely három nap alatt 70 000 áldozatot ölt meg.

Az 1 Királyok 6. fejezetében találjuk a Salamon által épített templom leírását. A „YHWÉH háza” nevet adja neki. Ez a „ház” kifejezés a családi összejövetel helyére utal. Az épített ház a megváltó teremtő Isten családját profétálja. Két összefüggő elemből áll: a szentélyből és a templomból.

A földön vallási szertartásokat végeznek, amelyeket az ember számára engedélyezett zónában gyakorolnak. Salamon így hívja: templom. Az általa szentélynek nevezett legszentebb hely kiterjesztéseként, amelytől csak fátyol választja el, a templom helyisége negyven könyök hosszú, vagyis kétszer akkora, mint a szentély. A templom így az egész ház 2/3-át lefedi.

Bár később Mózes idejében hozták létre, a zsidó szövetség teljes mértékben az Ádám óta eltelt harmadik évezred elején Isten és Ábrahám között kötött szövetség alá tartozik. A „Messiás az ötödik évezred elején, 2000 évvel később mutatkozik be a zsidó népnek. Azonban az Isten által a földnek a kiválasztottak kiválasztására szánt idő 6000 év. Így az időre nézve megtaláljuk a YaHWÉH házábanak 2/3 + 1/3 arányát. És ebben az összehasonlításban Ábrahám szövetségének 2/3-a felel meg YaHWÉH házábanak 2/3-ának, amely az elválasztó fátylon végződik. Ez a fátyol főszerepet játszik, mivel ez jelzi az átmenetet a földiből az égibe; ez annak tudatában, hogy ez a változás a földi templom profétái szerepének beteljesedését jelzi. Ezek a fogalmak adják az elválasztó fátyolnak a bűn jelentését, amely Ádám és Éva óta elválasztja a tökéletes égi Istent a tökéletlen és bűnös földi embertől. Az elválasztó fátyol kettős karakterű, mert igazodnia kell a két összefüggő darab égi tökéletességéhez és földi tökéletlenségéhez. Ekkor jelenik meg a Messiás szerepe, mert ezt a tulajdonságát tökéletesen megtestesíti. Isteni tökéletességében Jézus Krisztus bűnné lett azáltal, hogy választottait a helyükre vitte, hogy engesztelje őket, és megfizesse a halandó árát.

Ez az elemzés arra készítt bennünket, hogy a szentélyben a nagy lelki fázisok profétái egymásutánjának képét lássuk, amelyeket 2000 évente megjelölnek: Ádám első áldozata – Ábrahám áldozata a Mória hegyén, a jövőbeli Golgota – Krisztus áldozata a lábánál a Golgota-hegy – Az utolsó kiválasztottak feláldozása, amelyet megakadályozott a Megváltó Jézus Krisztus dicsőséges visszatérése Mihályban.

Isten számára, akinek a 2Péter 3:8 szerint „*egy nap olyan, mint ezer év, és ezer esztendő olyan, mint egy nap*” (lásd még Zsolt 90:4), a földi program az

Isten képerre épül. hét egymás után: 2 nap + 2 nap + 2 nap. És ez az egymásutániság mögött egy örök „*hetedik nap*” nyílik meg.

A szent ház két helyiségének tartalma rendkívül árulkodó.

A szentély vagy a legszentebb hely

A két kerub kitárt szárnyakkal

A legszentebb helynek nevezett szentély 20 sing hosszú és 20 sing széles. Ez egy tökéletes négyzet. És a magassága is húsz sing; ami kockává teszi; a tökéletesség hármasság képe (= 3 : L = l = H); ez az „*új Jeruzsálem, amely az égből száll alá Istentől*” leírásaként a Jelenések 20-ban. Ezt a legszentebb helyet Isten eltiltotta az embertől halálbüntetéssel. Az ok egyszerű és logikus; ez a hely csak Istent üdvözölheti, mert a mennyországot jelképezi, és Isten mennyei jellemét ábrázolja. Gondolataiban az üdvösség terve, amelyben a szentélyben elhelyezett összes szimbolikus elem szerepet játszik. A valóság Istenben van a mennyei dimenzióban, és a földön szimbólumokon keresztül mutatja be ezt a valóságot. Így jutok el a 2021-es húsvét e konkrét felfedezésének témájához. Az 1Királyok 6:23–27-ben ezt olvassuk: „*Két kerubot csinált a szentélyben vad olajfából, tíz sing magasan. Az egyik kerubnak mind a két szárnya öt sing volt, ami tíz sing volt az egyik szárnyának csúcsától a másik szárnyáig. A második kerub is tíz sing volt. A méret és az alak mindkét kerubnál azonos volt. A két kerub mindegyikének magassága tíz sing volt. Salamon a kerubokat a ház közepére, belülre helyezte. Szárnyaikat széttárták: az első szárnya az egyik falat, a másodiké a másik falat érintette; a többi szárnyuk pedig a ház közepén találkozott.*”

Ezek a kerubok nem léteztek Mózes sátorában, de azáltal, hogy elhelyezi őket Salamon templomában, Isten megvilágítja ennek a legszentebb helynek a jelentését. A darabot szélessége irányában a két kerub két szárnypárja keresztezi, így adva égi mércét, gyakorlatilag elérhetetlen a csak földön élő ember számára. Megragadom az alkalmat, hogy elítéljem és helyreállítsam az igazságot ezekkel a kerubokkal kapcsolatban, amelyekhez pogány misztikus delíriumban olyan híres festők, mint „Michelangelo”, szárnyas csecsemők látszatát keltették hangszeren, vagy kezükkel nyilaznak. A mennyországban nincsenek babák. Istennek pedig a Zsolt.51:5 vagy 7 szerint: „*Íme, én gonoszságban születtem, és anyám bűnben fogant*”, és Róm.3:23: „*Mert mindenki vétkezett, és megfosztottak a dicsőségtől. Istené*”, nincs olyan, hogy ártatlan vagy tiszta csecsemő, mert Ádám óta az ember örökösen bűnösnek született. A mennyei angyalok mind fiatalnak lettek teremtve, mint Ádám a földön. Nem öregsznek, és örökké ugyanazok maradnak. Az öregség egyedülállóan földi sajátosság, a bűn és a halál következménye, végső bére a Róma 6:23 szerint.

A Szent Szövetség ládája

1Királyok 8:9: „*Csak a két kőtábla volt a bárkában, amelyeket Mózes elhelyezett a Hórebbe, amikor az Úr szövetséget kötött Izrael fiaival, amikor kijöttek Egyiptom földjéről.*”

A szentélyben vagy a legszentebb helyen tehát két hatalmas, kitárt szárnyú kerub található, amelyek az aktív égi jellem szimbólumai, de mindenekelőtt **a**

frigyláda is, amely a szoba közepén van elhelyezve a két nagy kerub között. Mert a házat a menedék miatt építik. Abban a sorrendben, ahogyan Isten bemutatja Mózesnek a vallási dolgokat, amelyeket végre kell hajtania, először a frigyláda található. De ez az edény kevésbé értékes, mint a tartalma: a két kőasztal, amelyre Isten ujjával vésette a tízparancsolat rendkívül szent törvényét. Gondolkodásának, normájának, megváltoztathatatlan jellemének tükre. Egy külön tanulmányban (2018-2030, a végső adventista elvárás) már bemutattam profétai jellegét a keresztény korszakra vonatkozóan. A szentélyben Isten titkos gondolatait olvassuk. Ott megtaláljuk azokat az elemeket, amelyek kedveznek és lehetővé teszik a vele való közösséget. Elég, ha azt mondjuk, hogy a bűnös, aki szándékosan megszegi tíz parancsolatát, becsapja magát, ha azt hiszi, hogy igényt tarthat üdvösségére. A kapcsolat kizárólag az e legszentebb helyen található szimbolizált valóságokra helyezett hiten nyugszik. Isten tízparancsolatban foglalja össze a képmására formált emberi lények számára előírt életszínvonalát; ami azt jelenti, hogy maga Isten tiszteli és végrehajtja parancsolatait. Az embernek adott élet e parancsolatok tisztelétén alapul. És megszegésük bünt eredményez, amelyet a vétkes fél halálával büntetnek. És Ádám és Éva óta az engedetlenség az egész emberiséget e halandó állapot alá helyezte. A halál tehát úgy esett az emberekre, mint egy gyógyíthatatlan betegség.

A kegyszék

A szentélyben az irgalmasszék fölött az oltár szimbolikus képe, amelyen Isten Bárányát fel kell áltatni, két másik kisebb angyal nézi az oltárt, szárnyaik közepén találkoznak. Ezen a képen Isten megmutatja azt az érdeklődést, amelyet a hűséges angyalok adnak a megváltás tervének, amely Jézus Krisztus engesztelő halálán nyugszik. Jézus ugyanis lejött a mennyből, hogy embercsecsemő megjelenését öltse magára. Aki életét adta a Golgota keresztfén, először „Mihály” égi barátjuk volt, az angyalok főnöke és a teremtő Isten Szellem látható égi megnyilvánulása, és az angyalok joggal tekintik magukat választott „szolgáinak ”

A legszentebb helyen az irgalmasszékkal borított bárka a két nagy és a legkisebb kerub szárnyai alá került. Ezen a képen ennek a versnek az illusztrációját találjuk a Mal.4:2-ből: „ De nektek, akik félitek nevemet, ***felkel az igazság napja*** , és ***gyógyulás lesz szárnyai alatt*** ; *kimész és ugrálsz, mint a borjú az istállóban .*” A irgalmasszék, a keresztet ábrázoló szimbólum, amelyen Jézust megfeszítették, valóban gyógyulást hoz a bűn halálos betegségére ellen. Jézus meghalt, hogy megszabadítson a bűntől, és feltámadt, hogy megszabadítsa választottait a megbánó és lázadó bűnösök gonosz kezéből. A bárkában foglalt törvény megszegése halált hozott minden emberi teremtménynek a földön. Az Isten által Krisztusban kiválasztott választottak számára pedig egyedül a megszegett törvényt tartalmazó láda fölé helyezett irgalmasszék hozta el az örök élet diadalát, amelybe az első feltámadás óráján belépnek; hogy a Jézus Krisztus által ezen az irgalmasszékon kiontott vér által megváltott szenteké. A halálból való gyógyulásuk akkor lesz teljes. A Mal.4:2 szerint a kerubok a mennyi Lélek Isten képmása, akit a Jel.4 a „ *négy élőlény* ” jelképével jelöl meg. Mert az

irgalmasszékhez csatolt gyógymód jól el van helyezve a két nagy kerub két központi szárnya alatt.

Csakúgy, mint az engesztelés napjának éves héber szertartásán, kelet felé a kecske állati vérével az elejére és az irgalmasszékre szórták, úgy kellett, hogy Jézus Krisztus vére is folyjon. ugyanazon a kegyelmi széken. Ebből a célból Isten nem emberi pap szolgálatát kérte. Mindent előre megtervezett és megszervezett úgy, hogy a ládát és a szent dolgokat a legszentebb helyről és a szent helyről Jeremiás próféta idejében egy barlangba szállította, amely a Golgota-hegy lábánál, sziklás alatt volt. föld, hat méter mély, közvetlenül az 50 cm-es köbös üreg alatt, a felszínen ásott sziklában, amelyben a római katonák felállították a keresztet, amelyen Jézust megfeszítették. A Bibliában említett földrengés okozta hosszú és mély törés következtében vére szó szerint az irgalmasszék bal oldalán, vagyis a keresztre feszített Krisztus jobb oldalán folyt. A Máté 27:51 tehát nem ok nélkül tanúskodik ezekről: „ *És íme, a templom fátyla kettészakadt, tetőtől talpig, megrendült a föld, széthasadtak a sziklák, ...*”. 1982-ben egy tudományos vizsgálat feltárta, hogy a Ron Wyatt által összegyűjtött szárított vér abnormálisan 23 X kromoszómából és egyetlen Y kromoszómából állt. Az isteni teremő maga mögött akarta hagyni isteni természetének bizonyítékát, amelyet a szent lepelhez adnak. amely arcának és testének képe negatívban jelenik meg. Így a bárkában található megszegett törvény teljes jóvátételt nyert azzal, hogy oltárára vette Megváltónk Jézus Krisztus minden bűnétől valóban tiszta véréét. Mert amikor ezeket a dolgokat Ron Wyattnak kinyilatkoztatta, Isten nem az emberi kíváncsiság kielégítésére törekedett, hanem meg akarta erősíteni istenségének Jézus Krisztusban való megszentelésének tanát. Mivel a többi embertől eltérő vére van, okot ad arra, hogy higgyen tökéletes és tiszta, a bűn minden formájától mentes természetében. Ezzel megerősíti, hogy azért jött, hogy megtestesítsen egy új vagy „ *utolsó Ádámot* ”, ahogy Pál mondja az 1Kor.15:45-ben, mert bár látták, hallották és a miénkhez hasonló hústestben ölték meg, nem volt genetikai kapcsolat nélkül. az emberi fajjal. A részletekre való ilyen figyelem üdvözítő tervének megvalósítása során megmutatja, milyen fontosságot tulajdonít Isten tanítása szimbólumainak. És jobban megértjük, miért, Mózeset megbüntették, amiért eltorzította ezt az isteni megmentési tervet azzal, hogy kétszer megütötte Hóreb szikláját. Másodszor, Isten parancsa szerint, csak beszélnie kellett vele, hogy megkapja a vizet.

Mózes vesszője, manna, Mózes tekercs

4Móz 17:10: „ *Az Úr így szólt Mózeshez: Hozd vissza Áron vesszőjét a tanúságtétel elé , hogy őrizzék meg a lázadás fiai számára, hogy véget vess a zúgolódásuknak előttem, és ne halj meg .*”

Exo.16:33-34: „ *És Mózes így szólt Áronhoz: Vegyél egy edényt, és tegyél bele egy mannával teli omert, és tedd az Úr elé , hogy megőrizzék utódaidnak. A YaHWÉH Mózesnek adott parancsa szerint Áron a tanúvallomás elé tette , hogy megőrizzék .*”

5Móz 31:26: „ *Vedd ezt a törvénykönyvet, és tedd az Úr, a te Istened frigyládája mellé , és ott lesz tanúként ellened .*”

E versek alapján bocsássuk meg Pál apostolnak azt a tévedését, ami miatt ezeket az elemeket a bárkába helyezte, és nem mellé vagy elé, a Zsid.9:3-4-ben: „A második fátyol mögött volt a rész . *a szentek szentjének nevezett sátorról , benne a tömjénező aranyoltárral és a frigyládjával, teljesen arannyal borítva. A láda előtt egy arany edény állt , amely mannákat tartalmazott, Áron rügyezett rúdja és a szövetség asztalai* . Hasonlóképpen, a tömjénező oltár nem a szentélyben volt, hanem a templom oldalán, a fátyol előtt. A bárka mellett elhelyezett elemek azonban ott voltak, hogy tanúskodjanak azokról a csodákról, amelyeket Isten tett az ő héber népével, amely Izraelből, szabad és felelős nemzetté vált.

A bárka mellett Mózes és Áron botja megköveteli az Isten igaz prófétáiba vetett bizalmat. Az 5Móz 8:3 szerint a manna arra emlékezteti a választottakat Jézus előtt, hogy „ *nem csak kenyérral és vízzel él az ember, hanem minden szóval, amely Jahve szájából származik* ”. És ez a szó ott is megjelenik a Mózes által írt tekeres formájában, Isten diktálása alapján. A láda feletti irgalmasszéki oltár azt tanítja, hogy a Jézus Krisztus életének készséges áldozatába vetett hit nélkül lehetetlen az Istennel való kapcsolat. A dolgoknak ez a halmaza képezi a Jézus Krisztus által kiontott emberi véren alapított új szövetség teológiai alapját. És nagyon logikusan, azon a napon, amikor Isten terve megvalósult és megvalósult benne, a szimbólumok szerepe és a „Jom Kippur” vagy az „engesztelés napja” ünnepe, amely azt megjövendölte, elavulttá és használhatatlanná vált. A valósággal szemben az árnyak elhalványulnak. Ez az oka annak, hogy a templomnak, amelyben a prófétai szertartásokat gyakorolták, el kellett tűnnie, és soha többé nem jelenik meg. Ahogy Jézus tanította, Isten imádjának „ *lélekben és igazságban* ” kell imádnia őt , „ *szabad hozzáféréssel* ” mennyei Lelkéhez Jézus Krisztus közvetítésével. És ez az imádat nem kötődik egyetlen földi helyhez sem Szamáriában, sem Jeruzsálemben, és még kevésbé Rómában, Santiago de Compostelában, Lourdes-ban vagy Mekkában.

Noha nincs földi helyhez kötve, a hitet olyan tettek mutatják meg, amelyeket Isten előre elkészített választottai számára, amíg a földön élnek. A szentélyszimbolika az ötödik évezred elején 4000 évnyi bűn után megszűnt. És ha Isten terve 4000 éven keresztül épült volna, a választottak beléptek volna Isten nyugalomába, amelyet a heti szombat megjövendölt. De ez nem így volt, mert Zakariás óta Isten két szövetséget prófétált. Kifejti a másodikat, mondván a Zak.2:11-ben: „ *Sok nemzet csatlakozik az Úrhoz azon a napon, és az én népemmé válik; Köztetek fogok lakni, és megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok.* » A két szövetséget a „ *két olajfa* ” szemlélteti a Zac.4:11-14-ben: „ *Válaszoltam és azt mondtam neki: Mit jelent ez a két olajfa a gyertyatartótól jobbra és balra? Másodszor is szóltam, és megkérdeztem tőle: Mit jelent az a két olajág, amely a két aranycső közelében van, amelyből arany folyik? Azt válaszolta nekem: Nem tudod, mit jelentenek? Mondom: Nem, uram. És monda: Ez a két felkent, aki az egész föld Ura előtt áll .* Ezeket a verseket olvasva felfedezem a teremtő Isten, a bibliai szót ihlető Szentlélek magasztos finomságát. Zakariás kénytelen kétszer megkérdezni, mit jelent a „ *két olajfa* ”, hogy Isten válaszoljon neki. Ennek az az oka, hogy az isteni szövetség projektje két egymást követő fázist fog átélni, de a második fázist az első leckéi tanítják. Kettő van belőlük, de a valóságban csak egy, mert a második csak a csúcsa az elsőnek. Valóban, mit ér a

régi szövetség Messiás Jézus engesztelő halála nélkül? Semmi, még a körte farka sem, ahogy Luther Márton szerzetes mondta volna. És ez az oka annak a tragédiának, amely ma is érinti a nemzeti zsidókat. Ezekben a versekben Isten azt is megjövendöli, hogy elutasítják az új szövetséget azzal a válasszal, amelyet Zakariás ad a kérdésre: „*Nem tudod, mit jelentenek?*” Mondom: *Nem, uram*. Mert valójában a nemzeti zsidók figyelmen kívül hagyják ezt a jelentést egészen a Jézus Krisztus visszatérését megelőző utolsó próba pillanatáig, ahol létük árán megtérnek vagy megerősítik elutasításukat.

Nyilvánvalóan a pogány népek keresztény megtérése bebizonyította, hogy az isteni terv valóban megvalósult Jézus Krisztus személyében, és ez az egyetlen jele annak, hogy Isten továbbra is felajánlja a nemzeti zsidóknak, hogy maradjanak szent szövetségében. Így megerősítve, ennek a második vagy új szövetségnek a földi bűn idejének 6000 évének utolsó harmadára kellett kiterjednie. És Jézus Krisztus csak az ő végső dicsőséges visszatérése által fogja megjelölni a második szövetség beteljesedésének idejét; mert e visszatérésig a szimbólumok által megjövendölt tanítás hasznos marad az Isten által előkészített átfogó terv megértéséhez, mivel tartozunk neki dicsőséges visszatérése idejének ismerete: 2030 tavaszának kezdete. Így 1844-ben a szombat megadásával választott választottaihoz Isten a héber szentély és Salamon templomának szimbolikájába írt tanulságokból merít. Elítéli a katolikus vasárnap bűnét, amelyet Konstantin császártól 321. március 7-e óta örökölt, és azt sugallja, hogy új "a szentély megtisztítására" van szükség, amely valóban végleg megvalósult a keresztre feszített és feltámadt Jézus Krisztusban. Isten valójában 1844-ig várt, hogy világosabban elítélje a „római vasárnap” elítélését. Mert átvétele az eredetileg tiszta keresztény hitet a bűn átka alá helyezte, amely megszakítja az Istennel való kapcsolatot a Dán.8:12-ben közölt kijelentés szerint.

A megszentelődés tehát szükségszerűen magában foglalja a szent szombat tiszteletét, amelyet magát Isten szentelt meg a földi rendszer teremtésének első hetének végétől. Különösen azért, mert megjövendöli a választottak belépését a Jézus győzelmével megszerzett többi részbe, és jelen van Isten tíz parancsolata közül a negyedikben, amely a legszentebb helyen, a szentélyben található a Bizonyosság ládájában, a Szentírás jelképe. A mennyei Isten Lelke háromszor szent, három egymást követő Atya, Fiú és Szentlélek szerepének tökéletességében. Minden ott található dolog kedves Isten szívének, és ugyanolyan kedvesnek kell lennie választottainak, gyermekeinek, „házának” népének gondolataiban és szívében. Így létrejön és azonosítható a kiválasztottak hiteles szentségének kiválasztása.

Ellentétben Mózes törvényével, amely Isten tervének előrehaladásához igazodik, a kövekbe vésett dolgok örök értéket kapnak a világ végezetéig. És ez a helyzet a tíz parancsolattal, amelyek közül egyik sem módosítható, és még kevésbé eltávolítható, ahogyan a pápai Róma meg merte tenni a tíz parancsolat közül a másodikat. Az örökkévalóságra jelöltek megtévesztésének ördögi szándéka egy parancsolat kiegészítésében jelenik meg a tízes szám megtartása érdekében. De a lények, faragott képek vagy ábrázolások előtti meghajlás isteni tilalma valóban megszűnt. Sajnálhatjuk ezt a fajta dolgot, de ennek ellenére lehetővé teszi számunkra, hogy leleplezzük a hamis hitet. Aki nem törekszik a

megértésre és logikailag felszínes marad, az szenvedni el viselkedésének következményeit; figyelmen kívül hagyja ítéletének feltételeit, amíg Isten el nem ítéli.

A templom vagy a szent hely

Hagyjuk a mennyből látható vallásos mennyei aspektust, és nézzük meg azt, amit a vallási szentség ad neki a földön. A YaHWÉH házában „templomi” részében elhelyezett elemekben fedezzük fel. Mózes idejében ez a szoba volt a találkozás sátra. Ebből három elem van, és ezek a kenyérasztalra, a hét csövel és hét lámpával ellátott gyertyatartóra, valamint a fátyol elé, a szoba közepén elhelyezett füstölőoltárra vonatkoznak. Kívülről jön a kenyérasztal balra, északra, a gyertyatartó pedig jobbra, délre. Ezek a szimbólumok annak a valóságnak a szimbólumai, amely a Jézus Krisztus által kiontott vér által megváltott választottak életében ölt testet. Tökéletesen kiegészítik és elválaszthatatlanok.

Az arany gyertyatartó hét lámpával

Exo.26:35: „ *Tedd az asztalt a fátyolon kívülre, a gyertyatartót pedig az asztallal szemben, a hajlék déli oldalán; és terítsd meg az asztalt az északi oldalon* .”

A templomban a bal oldalon, a déli oldalon található. A szimbólumok idővel olvashatók, délről északra. A gyertyatartó Isten Lelkét és fényét ábrázolja az ószövetség kezdetétől. A szent szövetség már a húsvéti „Isten bárányának” feláldozásán alapul, amelyet Ádám óta áldoztatott bárányok vagy fiatal kosok jelképeznek és előznek meg. A Jelenések 5:6-ban a gyertyatartó jelképei fűződnek hozzá: „ *hét szem, mely Isten hét szelleme, amelyet az egész földön keresztül küldtek*”, és „ *hét szarv*”, amelyek az erő megszentelődését tulajdonítják neki.

A gyertyatartó azért van, hogy kielégítse a kiválasztottak fényigényét. Jézus Krisztus nevében szerzik meg, akiben az isteni világosság megszentelése (= 7). Ezt a megszentelődést szimbolizálja a hét napos hét kezdete óta a bibliai kinyilatkoztatásban jelenlévő „hetes”. Zakariásnál a Lélek „ *hét szemet*” tulajdonít a fő kőnek, amelyen Zorobábel újjáépíti Salamon templomát, amelyet a babilóniaiak leromboltak. És ezt mondja erről a „ *hét szemről*”: „ *Ez a hét az ÚR szemei, amelyek az egész földön járnak.* » A Jel.5:6-ban ezt az üzenetet Jézus Krisztusnak, „ *Isten Bárányának*” tulajdonítják: „ *És láttam a trón és a négy élőlény és a vének között egy bárányt, amely ott volt, mintha felgyújtották volna.* **Hét szarva és hét szeme volt, ami az Isten hét lelke, amelyet az egész földre küldtek** .” Ez a vers határozottan megerősíti a Messiás Jézus istenségének megszentelését. A nagy teremtő Isten elküldte magát a földre, hogy beteljesítse önkéntes engesztelő áldozatát Jézusban. Ennek az isteni Szellemnek a működésének köszönhetem a műveimben bemutatott magyarázatokat. A fény progresszív, és a tudás idővel növekszik. Neki köszönhetjük prófétai szavainak minden megértését.

A parfümök oltára

Jézus Krisztus fizikai testét halálra ajánlva szellemének és egész lelkének tökéletes normájában olyan kellemes illatot hoz Isten elé, amelyet a héber rítus

illatszerekkel jelképez. Krisztus képviselteti magát ezekben a parfümökben, de az őket kínáló tisztviselő szerepében is.

Közvetlenül a fátyol előtt, a bizonyság ládájával és annak irgalmasszékével szemben található a tömjénező oltár, amely a tisztviselőt, a főpapot biztosítja, mint közbenjáró szerepét a választottak által elkövetett hibákért. Jézus ugyanis nem az egész világ bűneit vette magára, hanem csak választottait, akiknek hálája jeleit adta. A földön a főpapnak csak szimbolikus prófétai értéke van, mert a közbenjárás joga csak a Megváltó Krisztust illeti meg. A közbenjárás az ő kizárólagos joga, és Melkisédek parancsa szerint „örök” jelleggel bír, ahogy ezt a Dán 8:11-12 is tisztázza: „*Felállt a sereg vezéréhez, elvitte az örök áldozatot-öt-, és feldúlta szentélyének helyét. A sereget örök áldozattal-adták ki a bűn miatt; a kürt a földre dobta az igazságot, és sikerrel járt vállalkozásában*”; és a Zsid.7:23-ban. Az áthúzott „*áldozat*”-szavak nem szerepelnek az eredeti héber szövegben. Ebben a versben Isten elítéli a római pápai uralom következményeit. A keresztyének közvetlen kapcsolata Jézussal a pápai vezető javára terelődik; Isten elveszíti szolgáit, akik elvesztik a lelküket. Isteni tökéletességében csak Isten Krisztusban legitimálhatja közbenjárását, mert váltságul azokért, akikért közbenjár, felajánlja önkéntes könyörületes áldozatát, amely kellemes illatú Isten ítélő szeretete és igazságossága számára, akit egyúttal képvisel. idő . Közbenjárása nem automatikus, gyakorolja vagy sem, attól függően, hogy a kérő megérdemli-e vagy sem. Jézus Krisztus közbenjárását a választottai természetes testi gyengeségei iránti részvét motiválja, de senki sem tudja megtéveszteni, igazságosan és igazságosan ítél és harcol, és elismeri igaz imádóit és rabszolgáit; mik az igazi tanítványai. A rituáléban a parfümök Jézus kellemes illatát szimbolizálják, aki így személyes, Istennek tetsző parfümjével hűséges szentjei imáit ajánlhatja fel. Az elv hasonló az elfogyasztandó étel fűszerezéséhez. A győztes Krisztus, a földi főpap prófétai képe elavulttá válik, és el kell tűnnie azzal a templommal együtt, amelyben vallási szertartásait gyakorolja. A közbenjárás elve ezután is megmarad, mert a szentek által Istenhez intézett imák Jézus Krisztus mennyei közbenjárója és Isten nevében és érdemei által egyszerre hangzanak el teljességében.

A mutatványos kenyér asztala

A templomban jobbra, az északi oldalon van elhelyezve. A mutatványos kenyér azt a szellemi táplálékot képviseli, amely Jézus Krisztus életét alkotja, az igazi mennyei mannát, amelyet a választottaknak adtak. Tizenkét kenyér van, mint ahogyan tizenkét törzs is van abban az isteni és emberi szövetségben, amelyet Jézus Krisztus teljes mértékben Isten (= 7) és teljes ember (= 5) valósított meg; a tizenkettes szám az Isten és ember közötti szövetség száma, Jézus Krisztus az alkalmazás és a tökéletes modell. Isten rá építi szövetségeit a 12 pátriárkára, Jézus 12 apostolára, a 12 törzsre, amelyeket a Jelenések 7-ben pecsételtek meg. A „templomtól” északra való tájolását tekintve ez a táblázat az Újszövetség oldalán és a szentélyben balra elhelyezett nagy Kerub oldalán található.

A tér

Az áldozatok oltára

A Jelenések 11:2-ben a Lélek sajátos sorsot tulajdonít a szentély „udvarának”: „*A templom külső udvarát azonban hagyd ott. kívül, és ne mérd meg; mert a nemzeteknek adatott, és negyvenkét hónapig tapossák lábbal a szent várost.*” Az „udvar” azt a külső udvart jelöli, amely a szent hely vagy a fedett templom bejárata előtt található. Ott a vallási rituálék olyan elemeit találjuk, amelyek a lények fizikai aspektusára vonatkoznak. Először is ott van az áldozati oltár, amelyen az eláldozott állatokat elégetik. Jézus Krisztus eljövetele óta, aki eljött, hogy elvégezze a tökéletes áldozatot, ez a rituálé elavulttá vált, és a Dán 9:27 próféciajának megfelelően ért véget: „Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre és fél hétre megszünteti az áldozatot és a felajánlást; a pusztító a legutálatosabb dolgokat követi el, amíg a pusztítóra nem esik a romlás és az, ami megoldódott.” A Zsid.10:6-tól 9-ig megerősítik a dolgot: „**Nem fogadtál el égőáldozatot vagy áldozatot a bűnért.** Akkor azt mondtam: Íme, jövök (A könyvtekericsben ez rólam szól) Hogy teljesítsem a te akaratodat, Istenem. Miután először ezt mondta: **Áldozatokat és áldozatokat, amelyeket nem akart és nem fogadott el, sem égőáldozatot, sem bűnért való áldozatot (amelyeket a törvény szerint mutatnak be),** azután így szólt: Íme, eljövök, hogy teljesítsem akaratodat. Így eltörli az első dolgot, hogy létrehozza a másodikat. Ez az akarat az, hogy Jézus Krisztus testének felajánlása által egyszer s mindenkorra megszentelődnek.” Úgy tűnik, hogy Pál, a „héberetekhez” címzett levél feltételezett szerzője Jézus Krisztus diktálása szerint írta; ami igazolja hatalmas fényét és páratlan pontosságát. Valójában csak Jézus Krisztus mondhatta neki személyesen: „(A könyvtekericsben rólam van szó)”. De a 40. zsoltár szövegének 8. verse ezt mondja: „*a könyv nekem írt tekercsével*”. Ezt a módosulást tehát igazolhatja Krisztus személyes cselekedete Pállal, aki három évig elszigetelten maradt Arábiában, közvetlenül a Lélek által előkészítve és utasítva. És emlékeztetek, ez már a Mózes által írt tekercsnél is így volt, aki azt Isten diktálása szerint írta.

A tenger, a mosdók tartálya

A tér második eleme a mosdótartály, a keresztelési rituálé előképe. Isten a „tenger” szót adja a nevéhez. Az emberi tapasztalat szerint a tenger a „halál” szinonimája. Az özönvízzel elnyelte az özönvíz előttieket, és vízbe fojtotta a fáraó összes lovasságát, akik üldözték Mózeset és héber népét. A keresztségben, szükségképpen a teljes elmerülésben, a régi bűnös embernek meg kell halnia, hogy új teremtményként emelkedjen ki a vízből, akit Jézus Krisztus megváltott és újjászületett, aki tökéletes igazságosságát tulajdonítja neki. De ez csak egy elméleti alapelv, amelynek alkalmazása a jelentkező jelölt természetétől függ. Eljön-e Jézushoz hasonlóan a keresztségkor, hogy Isten akaratát tegye? A válasz egyéni, és Jézus az esettől függően tulajdonítja vagy nem tulajdonítja igazságosságát. Annyi bizonyos, hogy aki meg akarja tenni akaratát, az örömmel és hálával fogja tisztelni a szent isteni törvényt, amelynek megszegése bűn. Ha meg kell halnia a keresztség vizében, akkor szó sincs arról, hogy Krisztus szolgálatában újjászületik, kivéve, ha véletlenül az emberi lény testi gyengesége miatt.

Így a bűneitől megtisztulva, és felöltözve Jézus Krisztus felrótt igazságával, akár csak az ószövetség papja, a keresztény választottak beléphetnek

a szent helyre vagy templomba, hogy szolgálják Istent Jézus Krisztusban. Az igazi isteni vallás útját így tárja fel ez a képi konstrukció, mert ezek csak szimbólumok, a valóság megjelenik azokban a művekben, amelyeket a megigazult választottak az emberek, az angyalok és a teremtő Isten elé hoznak.

Isten terve képekben prófétált

Tervében Isten eltávolította a választottak bűnét Jézus Krisztus vére által, amelyet a szentély vagy a legszentebb hely kegyébe vittek. Ron Wyatt adventista ápoló régész, aki 1982-ig engedélyezte a kivételes ásatásokat a jeruzsálemi Golgota-hegy helyén, felfedte, hogy Jézus vére valójában a kereszt alatt hat méterrel lévő földalatti barlangban lévő irgalmasszék bal oldalán folyt le. Krisztus kereszthaláláról; az a dolog, ami a Golgota-hegy lábánál történt. A papi szertartásban a szent helyre helyezett pap az irgalmasszékkal és a legszentebb helyen, a szentélyben elhelyezett égi dolgokkal néz szembe. Ezért ami az ember balján van, az Isten jobbján van. Ugyanígy a héber írása az embertől jobbról balra történik, észak-déli irányban, tehát balról Isten jobbára. Így a két szövetség terve e legszentebb hely olvasatában van megírva, az ember jobbjától balra; vagy Istennek az ellenkezője. Az ószövetségi zsidók a tőlük jobbra lévő szentélyben található kerub szimbolikus képe alatt szolgálták Istent. Szövetségük során az „engesztelés napján” elejtett kecske vérével szórták az elejére és a kegyelmi székre. A permetezést a főpap hétszer végezte ujjával Kelet felé. Való igaz, hogy a régi szövetség a megtakarítási projektjének keleti szakasza volt. A bűnösök, akiknek bocsánatot kell kapniuk, maguk voltak Keleten, Jeruzsálemben. Azon a napon, amikor Jézus kiontotta a vérét, az ugyanarra a kegyszékre esett, és az ő véréen alapított új szövetség és igazságossága a bal, déli oldalon található második kerub jele alatt kezdődött. Így, ahogy Isten látja, ez az előrehaladás balról jobbra, áldásának oldalára ment végbe, ahogy a Zsoltárok 110:1-ben meg van írva: „**Dávidé**. Zsoltár. Az Úr beszéde az én Uramhoz: Ülj az én jobbam felől, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem. És megerősítve a Zsid.7:17-et, a 4-től 7-ig versek pontosítják: „*Jehova megesküdt, és nem bánja meg: Pap vagy örökké, Melkisédek módjára. Az Úr a te jobbodon megtöri a királyokat haragja napján. Igazságot gyakorol a nemzetek között: minden tele van holttestekkel; országszerte töri a fejét. Séta közben iszik a patakból: ezért emeli fel a fejét.*” Így a szelíd, de igazságos Jézus Krisztus gúnyolódókat és lázadókat készítet arra, hogy megvegyék a megváltott választottai iránti könyörületes szeretetének magasztos tanúbizonyosságát.

Mivel a héberek az udvarba vagy a templomba lépve hátukat a pogányok által a föld különböző helyein imádott „felkelő napnak” mutatják, Isten azt akarta, hogy a szentély hosszában keleten épüljön fel. Nyugati tengely. Szélességében tehát a legszentebb hely jobb fala „északi”, bal oldala pedig a „déli” oldalon helyezkedett el.

tyúk szárnyai alatt őrző tyúk ” képét adta magának : „*Jeruzsálem, Jeruzsálem, aki megöli a prófétákat és megkövezi azokat, akiket hozzátok küldenek, Hányszor akartam már Gyűjtsd össze gyermekeidet, mint a tyúk szárnyai alá gyűjti fiókáit, és te nem akartad!*”. Ezt tanítják a két kerub kitárt szárnyai a két egymást követő szövetség esetében. Az Exo.19:4 szerint Isten egy „

sashoz ” hasonlítja magát: „ Láttad, mit tettem Egyiptommal, és hogyan vittelek sas szárnyain és hoztalak magamhoz ”. A Jelenések 12:14-ben a " nagy sas " -t határozza meg : "A nagy sas két szárnyát pedig az asszony kapta, hogy a sivatagba repüljön, a helyére, ahol táplálkozik egy ideig, egy ideig. és fél időre, távol a kígyó arcától ." Ezek a képek ugyanazt a valóságot mutatják be: Isten megvédi azokat, akiket szeret, mert szeretik őt, a két egymást követő szövetségben, Jézus Krisztus előtt és után.

Végül, szimbolikusan, a héber templom Krisztus testét, a kiválasztottak testét és együttesen Krisztus menyasszonyát, az Ő választottait, a választottak gyülekezetét képviselte. Mindezen okok miatt Isten egészségügyi táplálkozási szabályokat állított fel, hogy a templom e különféle formáit megszenteljék és tiszteletben tartsák; 1Kor.6:19: „ Nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentlélek temploma, akit Istentől kaptatok, és hogy nem vagytok a magukéi? »

Arany, csak arany

Meg kell jegyeznünk ennek a kritériumnak a fontosságát is: minden bútor és edény, a kerubok és maguk a belső falak aranyból készültek vagy vert arannyal vannak bevonva. Az arany jellegzetessége, hogy megváltoztathatatlan; ez az egyetlen érték, amit Isten ad neki. Nem meglepő, hogy az aranyat a tökéletes hit szimbólumává tette, amelynek egyedi és tökéletes mintája Jézus Krisztus volt. A templom belseje és a szentély Jézus Krisztus szellemének belső aspektusát ábrázolja, amelyben a megszentelődés, Isten Szentlelke tisztasága lakozik; jelleme megmásíthatatlan volt, és ez volt az oka a bűn és a halál felett aratott győzelmének. A Jézus által adott példát Isten minden választottja számára követendő példaként mutatja be; ez a követelménye, az egyetlen feltétele annak, hogy egyénileg és kollektíven összeegyeztethetővé váljanak az örök égi élettel, a győztesek fizetése és jutalma. Azoknak az értékeknek, amelyek az övék voltak, a miénkké kell válnunk, hasonlítanunk kell rá, mint a klónokra, ahogy az 1János 2:6-ban meg van írva: „ Aki azt mondja, hogy őbenne marad, járjon is úgy, ahogy ő járt ”. Az arany jelentését az 1Péter 1:7 adja meg nekünk: „ hogy a ti hitetek próbája, amely értékesebb a veszendő aranynál (amelyet azonban tűz próbára tesz), dicséretet, dicsőséget és tiszteletet hozzon. , amikor Jézus Krisztus megjelenik . Isten próbára teszi választottai hitét. Bár változtathatatlan, az arany nyomokban tartalmazhat szennyezett anyagokat, és eltávolításához fel kell melegíteni és meg kell olvasztani. Ezután a salak vagy a szennyeződések a felszínére emelkednek, és eltávolíthatók. Ez a megváltott tanítványok földi életének megtapasztalásának képe, amelynek során Krisztus kitepi a gonoszt és megtisztítja, különféle megpróbáltatásoknak veti alá őket. És csak a megpróbáltatásban aratott győzelmük feltétele mellett dönthet örök sorsukról életük végén a nagy Bíró, Jézus Krisztus. Ezt a győzelmet csak az ő támogatásával és segítségével lehet megszerezni, ahogyan a János 15:5-6-ban és a 10-14-ben kijelentette: „ Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők. Aki bennem marad, és akiben én is maradok, az sok gyümölcsöt terem, mert nélkülem semmit sem tehettek. Ha valaki nem marad meg bennem, kivetik, mint az ág, és elszárad; Azután összegyűjtjük az ágakat, tűzbe dobjuk, és megégnek .” Az isteni parancsolatoknak való engedelmisség szükséges: „ Ha megtartjátok az én

parancsolataimat, megmaradtok az én szeretetemben, ahogyan én megtartottam Atyám parancsolatait, és megmaradok az ő szeretetében. ". A barátaikért való halál tökéletes betetőzésévé válik a szublimált szeretet normájának: " *Ez az én parancsom: Szeressétek egymást, ahogy én szerettelek titeket.*" Nincs nagyobb szeretet annál, mint ha valaki életét adja barátaikért ." Jézusnak ez a felismerése azonban feltételes: „ **Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek, amit parancsolok nektek .**”

A maga részéről a hét lámpás gyertyatartó tömör aranyból készült. Ekkor már csak Jézus Krisztus tökéletességét jelképezhette. A római katolicizmus templomaiban utóbb talált arany a hamis hit állítását tükrözi. Ez az oka annak, hogy ezzel szemben a protestáns templomokat megfosztották minden díszről, szerénytől és szigorútól. A szentély és a templom szimbolikájában az arany jelenléte azt bizonyítja, hogy a szentély csak az isteni Jézus Krisztust képviselheti. De kiterjesztve meg van írva, hogy ő a feje, a feje az Egyháznak, amely az ő teste az Ef.5:23-24-ben: „ *mert a férj a feleség feje, ahogyan Krisztus az Egyház feje , amely az ő teste , és amelynek ő a Megváltója. Nos, ahogyan az Egyház alá van vetve Krisztusnak, úgy a feleségeknek is alá kell vetniük magukat férjüknek mindenben.* »A Lélek azonban kimondja: „ *Férfiak, szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus is szerette az Egyházat, és önmagát adta érte, hogy megszentelje őt az ige által , miután megtisztítottátok vízkeresztség által, hogy létrejöjjön ez az Egyház. jelenjenek meg előtte dicsőségesek, foltok, ráncok vagy bármi hasonló, de szentek és feddhetetlenek. ". Itt van tehát világosan kifejezve, hogy miből áll az igazi keresztény vallás. Szabványa nem csak elméleti, mert a maga teljes valóságában megvalósított gyakorlat. Egyet kell érteni a kinyilatkoztatott „ szava ” szabványával ; amely magában foglalja Isten parancsolatainak és szertartásainak betartását, valamint a bibliai próféciákban kinyilatkoztatott titkok ismeretét. Ezt a kritériumot, amely a választottak „ *feddhetetlen vagy feddhetetlen* ”, felidéri és megerősíti a Jel 14:5-ben, ahol Krisztus valódi végső visszajövetelének „adventista” szentjeinek tulajdonítják. Ezeket a „ *144 000* ” jelképe jelöli, amely „ Isten pecsétjével ” van pecsételve a Jelenések 7-ben. Az ő tapasztalatuk az egészről szól megszentelődés . Ez a tanulmány azt mutatja, hogy a tabernákulum, a szentély, a templom és minden jelképe Isten nagy üdvözítő tervét profétálta. Céljukat és beteljesülésüket Jézus Krisztus földi szolgálatának az embereknek kinyilatkoztatott megnyilvánulásában találták meg. Így a kapcsolat, amelyet a kiválasztott fenntart vele, prófétai természetű és jellegű; a tudatlan ember a mindent tudó teremtő Istenre bízta magát; aki a jövőjét építi és feltárja előtte.*

A Salamon király által épített templom tanulmányozása éppen most mutatta meg, hogy nem szabad összetévesztenünk az emberek számára hozzáférhető „templom” részt a kizárólag a mennyei Istennek fenntartott „szentéllyel”. Ennek eredményeként a Dán 8:14-ben a "szentség" szó helyett használt "szentély" szó ezúttal minden legitimitását veszti, mert egy mennyei helyre vonatkozik, ahol 1843-ban nincs szükség megtisztulásra. És éppen ellenkezőleg, a „szentség” szó azokra a szentekre vonatkozik, akiknek meg kell szakadniuk a földi bűn gyakorlásától, hogy megszenteljék őket, vagy Isten által kiválasztottak legyenek.

Jézus Krisztus halálakor a fátylat, amely elválasztotta a „templomot” a „szentélytől”, Isten elszakította, de csak a szentek imái jutottak be lelkileg a mennyei szentélybe, ahol Jézus közbenjár értük. A templomi résznek továbbra is a választottak gyűjtőházaként kellett működnie a földön. 1843-ban is így volt, az elvet megújították. A szentek „temploma” a földön és a „szentélyben” marad, csak mennyei, Krisztus közbenjárása hivatalosan csak a kiválasztott adventista választottak javára folytatódik. Ezért az új szövetségben nincs többé „szentély” a földön, ahol a szimbóluma eltűnik. Csak a megváltott választottak szellemi „temploma” marad.

Az egyetlen megtisztulást igénylő szennyeződés az emberek földi bűnei voltak, mert egyetlen bűnük sem szennyezte be a mennyet. Erre csak az ördög és lázadó démonainak jelenléte volt képes, ezért győztesen Mihályban Jézus Krisztus kiűzte őket a mennyből és a bűn földjére vetette, ahol halálukig kell maradniuk.

A szentség szimbolikájának tárgyalása után még egy dolgot meg kell érteni. Bármennyire is szentek ezek a szimbólumok, csak anyagiak. Az igazi szentség az élőkben van, ezért Jézus Krisztus több volt, mint a templom, amely kizárólag Isten törvényének, jellemének képmásának és a földi bűnös által megsértett igazságosságnak a védelme érdekében létezett. Csak azért, hogy támogassa választottai tanítását, Isten véghezvitte ezeket a dolgokat Mózesrel és munkásaival. A bálványimádó viselkedés elkerülése érdekében Isten felhatalmazta egy embert, a szolgáját, Ron Wyattet, hogy 1982-ben megtalálja és megérintse bizonyágtételének ládáját. Mivel „Jézus bizonyágtétele”, amely „a prófécia szelleme”, sokkal jobb számára, és hasznosabb, mivel személyesen jött el, hogy feltárja a földi kiválasztottai számára készített megtakarítási projekt értelmét. Ron Wyatt lefilmezhette a Tízparancsolatot, amelyet angyalok vettek ki a bárkából, de nem volt hajlandó megtartani a filmet. Ezek a tények azt bizonyítják, hogy Isten előre tudta elutasítását, de ez a választás megóv minket attól a bálványimádástól, amelyet egy ilyen felvétel előidézhetett volna néhány sebezhetőbb választottjában. Ez a valóság feltárult előttünk, hogy szeretet Istenünktől kapott édes kiváltsággént szívünk gondolataiban őrizzük meg.

A Genezis szétválásai

Míg ennek a munkának a tanulmányozása feltárta előttünk a Dániel próféciaiban és a Jelenések könyvében rejlő titkokat, most segítenem kell felfedezned azokat a próféciaikat, amelyek a Genezis könyvében jelentek meg, amely szó jelentése „kezdet”.

Figyelem!!! A bizonyosság, amelyet a Genezis könyvének ebben a tanulmányozásában meg fogunk jegyezni, közvetlenül Isten szájától származott, aki azt szolgáljának, Mózesnek diktálta. Az, hogy nem hiszünk ebben a történetben, a legnagyobb felháborodás, amit közvetlenül Istennek érhetünk, olyan felháborodást, amely végleg bezárja a mennyország kapuját, mert felfedi a „hit, amely nélkül lehetetlen Istennek kedvesnek lenni” teljes *hiányát*. Zsidók 11:6.

Apokalipszisének prologusában Jézus határozottan ragaszkodott ehhez a kifejezéshez: „*Én vagyok az alfa és az ómega, a kezdet és a vég*”, amelyet ismét idéz a Jelenések könyve végén a Jelenések 22:13-ban. Már megjegyeztük a Genezis könyvének prófétai jellegét, különösen a hétnapos héttel kapcsolatban, amely hétezer évet prófétál. Itt a Genezis e könyvét az „**elkülönülés**” témája felől közelíttem meg, ami különösen jellemző rá, mint látni fogjuk.

Genezis 1

Az 1. nap

1Mózes 1:1: „*Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet*”

Ahogy a „*kezdet*” szó is jelzi, a „*földet*” Isten valóban egy új dimenzió középpontjaként és alapjaként teremtette, párhuzamosan az azt megelőző égi élet formáival. A festő képét használva számára ez egy új festmény létrehozásáról és létrehozásának megvalósításáról szól. De jegyezzük meg már, hogy eredetüktől fogva „*az ég és a föld*” **elválik egymástól**. A „*mennyek*” az üres, sötét és végtelen csillagközi kozmoszt; és a „*föld*” ezután egy vízzel borított labda formájában jelenik meg. A „*földnek*” nem volt előélete a teremtés hetében, mivel e sajátos földi dimenzió teremtésének kezdetén vagy „*elején*” jön létre. A semmiből származik, és Isten parancsára formálódik, hogy betöltse azt a szerepet, amely a szabadság miatt vált szükségessé, amely a mennyben a legelső teremtménye által elkövetett bűn eredete; akit Ézsaiás 14:12 „*hajnalcsillag*” és „*hajnal fia*” néven jelöl, az Isten tekintélyével szembeni kihívása óta Sátán lett. Azóta a meglévő égi lázadó tábor és a majdani földi tábor vezetője.

1Móz 1:2: „*A föld alaktalan és üres volt: sötétség volt a mélység színén, és Isten Lelke mozgott a vizek felett.*”

Ahogy a festő a háttérreteg felvitelével kezdi a vászonra, Isten bemutatja azt a helyzetet, amely a már megteremtett mennyei életben és az általa létrehozandó földi életben uralkodik. Így a „*sötétség*” szóval jelöl mindent, ami nincs az ő jóváhagyásában, amit abszolút ellentétesen „*fénynek*” fog nevezni. Figyeljük meg azt a kapcsolatot, amelyet ez a vers létrehoz a „*sötétség*” szó

között, amely mindig többes számban van, mivel több aspektusa van, és a „mélység” szó között, amely a földet jelöli, amely semmilyen életformát nem hordoz. Isten ezt a szimbólumot használta ellenségeinek megjelölésére: az "istentelen" forradalmárookra és szabadgondolkodókra a Jel 11:7-ben és a pápai katolicizmus lázadóira a Jel 17:8-ban. De a lázadó protestánsok 1843-ban csatlakoztak hozzájuk, és sorra átmentek a Sátán, a Jelenések 9:11 „a mélység angyala” uralma alá; amelyekhez 1995-ben csatlakozott a hűtlen adventizmus.

Az ebben a versben felkínált képen azt látjuk, hogy a "sötétség" elválasztja az "Isten szellemét" a "vizektől", amelyek szimbolikusan, Dánielben és a Jelenések könyvében "népek, nemzetek és nyelvek" tömegeiről prófétálnak majd a szimbólumok alatt. „tenger” a Dan.7:2-3-ban és Jel.13:1-ben, és a „folyók” alatt a Jelenések 8:10-ben, 9:14-ben, 16:12-ben, 17:1-15-ben. Az **elválaszt hamarosán az eredendő „bűnnek”** fogják tulajdonítani, amelyet Éva és Ádám követ el. Ahogy a képen is látható, Isten megdörzsöli a vállát a sötétség világával, amely a lázadó angyalokhoz kötődik, akik követik Sátánt, amikor úgy döntött, hogy megkérdőjelezi Isten tekintélyét.

1Móz 1:3: „Isten azt mondta: Legyen világosság! És a fény volt jó” mércéjét saját és szuverén ítélete szerint határozza meg. Ez a „jó” lehetőség a „fény” szóhoz kapcsolódik, mert dicsőséges, mindenki és mindenki számára látható, mert a jó nem generál „szégyent”, ami arra készíti az embert, hogy elrejtőzzön, hogy beteljesítse gonoszságát. Ezt a „szégyent” Ádám fogja érezni a 1Móz 3 szerinti bűn után, összehasonlítva az 1Móz 2:25-tel.

1Móz 1:4: „Isten látta, hogy a világosság jó; és Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől.”

Ez **az első ítélet**, amelyet Isten mondott. Felfedi, hogy a „fény” szó által kiválasztott **jót** választotta, és elítéli a „sötétség” szó által jelölt **rosszat**.

Isten feltárja előttünk földi teremtésének célját, és így azt a végső eredményt, amelyet projektje elér: a „fényét” szeretők végleges **elválasztását** azoktól, akik a „sötétséget” szeretik. „Fény és sötétség” az a két választás, amelyet a szabadság elve tette lehetővé, amelyet Isten minden égi és földi teremtményének akart adni. Ennek a két szembenálló tábornak végül két vezetője van; Jézus Krisztus a „világosságért”, a Sátán pedig a „sötétségért”. És ennek a két ellentétes tábornak, mint a föld két pólusának, szintén két különböző abszolút vége lesz; a választottak örökké élni fognak Isten világosságában a Jel.21:23 szerint; és Krisztus visszajövele által elpusztulva a lázadók „porként” végzik a puszta földön, amely ismét az 1Móz 1:2 „mélységévé” válik. Ítéletre feltámadva végleg megsemmisülnek a „második halál” „tűz tavában” a Jel.20:15 szerint.

Gen.1:5: „Isten a világosságot nappalnak, a sötétséget pedig éjszakának nevezte. Így lett este és volt reggel: ez volt az első nap.”

ezen „első napja” a „fény és sötétség” választása által alkotott két tábor végleges elválasztásának szentelve, amelyek egymással szemben állnak a földön Jézus Krisztus végső győzelméig és a teremtés megújulásáig. Földi. Az „első napot” tehát „jelöli” az a felhatalmazás, amelyet Isten a lázadóknak ad, hogy harcoljanak ellene az egész hét által megjövendőlt „hétezer” évben. Ideálisan alkalmas tehát arra, hogy a hamis isteni imádat jelévé vagy „jelévé” váljon a hűtlen pogány vagy zsidó népek között hat évezred során, de különösen a

keresztény korszakban, a „meghódíthatatlanok napjának” elfogadása óta. Nap" mint heti pihenőnap, amelyet I. Konstantin birodalmi tekintélye szabott meg ' 321. március 7. Így vált ettől a dátumtól a mostani "keresztény" vasárnap a " *fenevad jelévé* " tovább folytatódott a vallási támogatás. neki a pápai római katolikus hit által 538-tól. Nyilvánvalóan a Genézis „alfája” sokat kínált Jézus Krisztus hűségese szolgáinak az „ *omega* ” korában. És még nincs vége.

A^{2.} nap

1Móz 1:6: „ *Azt mondta Isten: Legyen kiterjedés a vizek között, és válassza el a vizeket a vizektől .*”

elválasztásról van szó : „ *vizek a vizektől* ”. A cselekmény Isten teremtményeinek **szétválását jövendőli, amelyet a „ vizek ”** jelképeznek. Ez a vers megerősíti a mennyei életnek a földi élettől való természetes **elválasztását** , és mindkettőben az „Isten fiainak” az „ördög fiaitól” **való elválasztását** , amelyek mindazonáltal az együttélésre hivatottak egészen az ítéletig, amelyet Jézus Krisztus halála jellemez. a lázadó gonosz angyalok, és egészen Jézus Krisztus dicsőségében való visszatéréséig a földiek számára. Ez **az elkülönülés** igazolja azt a tényt, hogy az ember egy kicsit alacsonyabb rendű lesz az égi angyaloknál, mivel az égi dimenzió elérhetetlen lesz számára. A Föld története hosszú válogatás lesz a végéig. A bűn megteremtette a rendetlenséget, és Isten szelektív válogatással szervezi meg ezt a rendellenességet.

1Móz 1:7: „ *És Isten megteremtette a kiterjedést, és elválasztotta a vizeket, amelyek a kiterjedés alatt vannak, azoktól a vizektől, amelyek a kiterjedés felett vannak. És így volt .*”

A megadott kép **elválasztja** a földi életet, amelyet az „ *alatt lévő vizek* ” megjövendöltek a „ *fentély feletti* ” mennyei élettől .

1Móz 1:8: „ *Isten mennynek nevezte a kiterjedést. Így lett este és lett reggel: ez volt a második nap .*”

Ez az ég jelöli azt a légköri réteget, amely a vizet alkotó két gázból (hidrogén és oxigén) alkotja a Föld teljes felületét, és amely az ember számára természetesen nem hozzáférhető. Isten egy láthatatlan égi élet jelenlétéhez köti, ami azért van így, mert maga az ördög kapja majd a „ *levegő hatalmának fejedelme* ” nevet az Ef.2:2-ben: „... *amelyben egykor jártál, a szerint. e világ útja a levegő hatalmának fejedelme szerint , a szellemé, amely most a lázadás fiaiban cselekszik* ”; hozzáállása, amivel már az égi világban is megvolt.

A^{3.} nap

1Móz 1:9: „ *Isten azt mondta: Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre, és jelenjen meg a száraz. És így volt .*”

Eddig a "vizek " az egész Földet beborították, de még nem tartalmazták az 5. ^{napon} létrejövő tengeri állatvilág egyetlen formáját sem . Ez a pontosság minden hitelességét megadja az 1Móz 6 áradatának, amely képes lesz elterjeszteni az állatok tengeri életének formáját az elsüllyedt földön; ami majd indokolja majd tengeri kövületek és kagylók megtalálását ott.

1Móz 1:10: „ Isten a szárazat földnek, a vizek tömegét pedig tengereknek nevezte. Isten látta, hogy ez jó .”

Ezt az új **szétválasztást** Isten „jónak ” ítéli meg , mert az óceánokon és kontinenseken túl ennek a két „ *tenger és szárazföld* ” kifejezésnek két szimbólum szerepét adja, amelyek a katolikus keresztény egyházat, illetve a katolikus egyházat jelölik. A keresztény protestáns elhagyta az elsőt. református egyház néven. Az 1170 és 1843 között végrehajtott **szétválasztásukat ezért** Isten „jónak ” *ítéli*. A reformáció idején hűséges szolgálóinak nyújtott bátorítása pedig a Jelenések 2:18-29-ben mutatkozott meg. Ezekben a versekben a 24. és 25. versnek ezt a fontos magyarázatát találjuk, amelyek kivételes átmeneti helyzetről tanúskodnak: „Nektek , a többieknek *Tiatírában, akik nem fogadják el ezt a tanítást, és akik nem ismerték a Sátán mélységeit, ahogy ők nevezik őket, azt mondom nektek: Nem fektetek rátok más **terhet** ; **csak** azt tartsd, amid van, amíg el nem jövök .*” Ezen az átcsoportosításon keresztül Isten ismét rendet teremt a lázadó angyali és emberi szellemek által létrehozott rendetlenségben. Figyeljük meg ezt a másik tanítást, a „föld” az egész bolygónak adja majd a nevét, mert a „száraz” felkészült arra, hogy természetes környezet legyen annak az embernek az életéhez, akinek ezt a teremtést Isten alkotta. Mivel a tengeri felszín négyszer nagyobb, mint a száraz föld felszíne, a bolygó a „ *tenger* ” nevet jobban megérdemelten vehette volna, de az isteni tervben nem indokolt. Ennek a „mondásnak” a szavai: „együtt sereglenek a madarak és együtt nyelnek a tollmadarak” ezekben a csoportosításokban található. Így 1170 és 1843 között a hűséges és békés protestánsokat Krisztus igazságossága mentette meg, amelyet kivételesen tulajdonítottak nekik anélkül, hogy engedelmessé vált volna az igazi hetedik nap, szombat pihenőnapjának. És ennek a pihenésnek a követelménye teszi a „ *földet* ” a hamis keresztény hit szimbólumává 1843-tól a Dán 8:14 szerint. Ennek az isteni ítéletnek a bizonyítéka a Jel 10:5-ben jelenik meg, mivel Jézus „ *lábait* ” a „ *tengerre és a földre* ” helyezi, hogy összezúzza őket haragjával.

1Móz 1:11: „ Akkor monda Isten: Neveljen a föld zöldet, magot hozó füvet, és gyümölcsfákat, amelyek nemük szerint hoznak gyümölcsöt, és benne legyen a magvak a földön. És így volt . »

Isten által a szárazföldnek adott elsőbbség beigazolódik: először is megkapja a „termesztési ” hatalmat, hogy „ *zöltséget, magot hozó füvet, fajtájuknak megfelelő gyümölcsöt hozó gyümölcsfákat* ” teremjen; mindent először az ember szükségleteire termeltek, másodsorban pedig az őt körülvevő földi és égi állatok szükségleteire. Ezeket a földi alkotásokat Isten szimbolikus képként fogja használni, hogy feltárja leckéit szolgálóinak. Az ember, akár csak a „fa”, hoz gyümölcsöt, akár jót, akár rosszat.

1Móz 1:12: „ A föld zöldellést hozott, neme szerint magot hozó füvet, és fajtájuk szerint gyümölcsöt hozó fákat, amelyekben volt magvak fajtájuk szerint. Isten látta, hogy ez jó. »

Ezen a 3. ^{napon} semmi hiba nem szennyezi be az Isten által teremtett munkát, a természet tökéletes, „ *jónak* ” tartják. Tökéletes légköri és földi tisztaságban a föld megsokszorozza termelését. A gyümölcsöket azoknak a

lényeknek szánják, akik a földön fognak élni: embereknek és állatoknak, akik viszont a személyiségüknek megfelelő gyümölcsöt teremnek.

1Móz 1:13: „*És lett este és lőn reggel: harmadik nap volt .*”

A 4. nap

1Móz.1:14: „*Azt mondta Isten: Legyenek fények az égboltozaton, hogy elválasszák a nappalt az éjszakától; legyenek jelek az idők, napok és évek megjelölésére .*”

Új **szétválasztás** jelenik meg: „*nappal az éjszakától*”. Egészen a negyedik napig a nappali fényt nem kapta meg az égitest. A nappal és az éjszaka szétválasztása már létezett Isten által teremtett virtuális formában. Annak érdekében, hogy teremtménye független legyen a jelenlététől, Isten a negyedik napon égi csillagokat hoz létre, amelyek lehetővé teszik az emberek számára, hogy naptárakat állítsanak fel a csillagok csillagközi kozmoszban elfoglalt helyzete alapján. Így megjelennek a Zodiákus jegyei, az asztrológia kora előtt, de a hozzá kapcsolódó jelenlegi jóslás, azaz a csillagászat nélkül.

1Móz 1:15: „*És legyenek világosságok az égboltban, hogy világítsanak a földön. És így volt .*”

A „*földet*” a „*nappal*” és az „*éjjel*” is meg kell világítania, de a „*nap*” „*fényének*” meg kell haladnia az „*éjszakát*”, mert ez az igazság Istenének, mindenek teremtőjének szimbolikus képe. hogy él. Az „*éjjel nappal*” sorrendben való egymásutánosság pedig végső győzelmét jövendőli minden ellensége ellen, akik egyben az ő szeretett és áldott választottjai is. Ez a szerep, amely a „*föld megvilágításából*” áll, szimbolikus jelentést ad ezeknek a csillagoknak a vallási cselekvésnek, amely a teremtő Isten nevében bemutatott igazságokat vagy hazugságokat tanítja.

1Móz 1:16: „*Isten a két nagy fényt teremtette, a nagyobbat, hogy uralkodjon a nappal, és a kisebbik világosságot, hogy uralkodjon az éjszakán; a csillagokat is ő csinálta .*”

a „*nap*” és „*hold*”, „*a két nagy világítóttest*” megidézésével Isten a „*legnagyobb*” kifejezéssel jelöli a napot, míg a napfogyatkozások ezt bizonyítják, a két nap- és holdkorong jelenik meg előttünk. azonos méret alatt, az egyik kölcsönösen takarja a másikat. De Isten, aki létrehozta, az ember előtt tudja, hogy kicsi megjelenése a Földtől való távolságának köszönhető, mivel a Nap 400-szor nagyobb, de 400-szor távolabb van, mint a Hold. Ezzel a pontossággal megerősíti és megerősíti a teremtő Isten legfelsőbb címét. Továbbá szellemi szinten feltárja páratlan „*nagyságát*” a hold kicsinyéhez képest, amely az éjszaka és a sötétség szimbóluma. E szimbolikus szerepek alkalmazása a János 1:9-ben „*világosságnak*” nevezett Jézus Krisztusra vonatkozik : „*Ez a világosság volt az igazi világosság, amely a világba eljövettel minden embert megvilágosít*”. Vegyük észre, hogy a testi zsidó nép holdnaptárra épülő ősi szövetsége a „*sötét*” korszak jegye alá került; ezt Krisztus első és második eljövételéig. Ahogyan az „*újholdak ünnepeinek*” megünneplése, amikor az eltűnő hold láthatatlanná válik,

Krisztus napkorszakának eljövételét jövendölte, amit a Mal.4:2 az „igazság napjához” hasonlít: „*De mert neked, aki féled az én nevemet, felkél az igazság napja, és gyógyulás lesz az ő szárnyai alatt; kimész, és úgy ugrálsz, mint a borjú az istállóból ...*”. A régi zsidó szövetség után a „hold” a hamis keresztény hit szimbóluma lett, 321-től és 538-tól egymás után katolikus, majd 1843-tól protestáns, 1994-től pedig... intézményes adventista.

A vers is említi „*a csillagokat*”. Fényük gyenge, de olyan sokan vannak, hogy ennek ellenére bevilágítják a földi éjszakák eget. A „*csillag*” így azoknak a vallási hírnököknek a jelképévé válik, akik állva maradnak, vagy leesnek, mint a „6. pecsét” jele a Jelenések 6:13-ban, amelyben a csillagok bukása jött, hogy 1833. november 13-án prófétáljanak a választottaknak. 1843-ban a protestantizmus hatalmas bukása. Ez a bukás Krisztus hírvivőit is érintette, a „Szardis”-i üzenet fogadóit, akiknek Jézus kijelentette: „*Téged élőnek tartanak, és meghaltál*”. Erre a bukásra a Jel 9:1 idézi fel: „*Az ötödik angyal megfújta a trombitáját. És láttam egy csillagot, amely az égből a földre esett. A mélység gödrének kulcsát megkapta.*” A protestánsok bukása előtt a Jel. 8:10 és 11 az Isten által végérvényesen elítélt katolicizmust idézi: „*A harmadik angyal megfújta a trombitát. És lehullott az égből egy nagy csillag, amely fáklyaként égett; és a folyók harmadára és vizek forrásaira esett.*» A 11. vers a „Wormwood” nevet adja: „*Ennek a csillagnak a neve Wormwood; és a vizek harmadrésze ürömmé változott, és sok ember meghalt a vizek mellett, mert megkeseredett.*” A dolgot a Jelenések 12:4 megerősíti: „*Farka elrángatta az ég csillagainak egyharmadát, és a földre dobta őket. A sárkány a szülni készülő asszony előtt állt, hogy felfalja gyermekét, amikor az szült.*” A vallási hírnökök ekkor a francia forradalmárok kivégzésének áldozatai lesznek a Jel. 8:12-ben: „*A negyedik angyal megfújta a trombitát. És a nap egyharmada, a hold harmada és a csillagok egyharmada elsötétült, és a nappal elvesztette fényének egyharmadát, és az éjszaka is.*” A szabadgondolkodó forradalmárok, akik ellenségesek a vallás minden formájával, szintén mindig részben (a harmadik) a „nap” és a „hold”.

Az 1Móz 15:5-ben a „csillagok” az Ábrahámnak megígért „magot” szimbolizálják: „*És amikor kivezette, ezt mondta: Nézz az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni őket. És azt mondta neki: Ez legyen a te magod.*” Figyelem! Az üzenet számos mennyiséget jelez, de semmit nem mond e sokaság hitének minőségéről, amelyben Isten „sokan elhívottakat, de kevesen választottat” talál a Máté 22:14 szerint. A „csillagok” ismét a kiválasztottakat szimbolizálják a Dán 12:3-ban: „*Az értelmesek ragyogni fognak, mint az égbolt ragyogása, és akik sokakat igazságra tanítanak, örökkön-örökké ragyogni fognak, mint a csillagok.*”

1Móz 1:17: „*Isten az égboltba helyezte őket, hogy világítsanak a földnek.*”

Szellemi okokból látjuk, hogy Isten ragaszkodik a csillagok e szerepéhez: „*megvilágítani a földet.*”

1Móz 1:18: „*hogy irányítsák a nappalt és az éjszakát, és elválasszák a világosságot a sötétségtől. Isten látta, hogy ez jó.*”

Itt Isten megerősíti e csillagok spirituális szimbolikus szerepét azáltal, hogy összekapcsolja egyrészt a „nappal és a világossággal”, másrészt az „éjjel és sötétséggel”.

1Móz 1:19: „*Léte tehát este és lőn reggel: negyedik nap volt .*”

A Föld most már részesülhet a fényből és a naphóból, hogy biztosítsa termékenységét és növényi táplálékok termelését. De a nap szerepe csak az Éva és Ádám által elkövetett bűn után válik fontossá. Az élet e tragikus pillanatig Isten teremtő erejének csodálatos erején nyugszik. A földi életet Isten erre az időre szervezte, amikor a bűn minden átkával együtt lesújt a földre.

Az 5. nap

1Móz 1:20: „*Isten azt mondta: szüljenek a vizek élőlényeket bőséggel, és repüljenek a madarak a földön az égboltig .*”

Ezen az 5. napon Isten hatalmat ad a „*vizeknek*”, hogy „*bőségesen neveljenek élő állatokat*” olyan sok és olyan változatos formában, hogy a modern tudomány nehezen tudja felsorolni őket. A mélység mélyén a teljes sötétségben apró fluoreszkáló állatok ismeretlen életformáját fedezzük fel, amelyek villognak, pislognak, és megváltoztatják a fény intenzitását és egyenletes színét. Hasonlóképpen, az égbolt kiterjedése megkapja a „*madarak*” repülésének animációját. Itt jelenik meg a „*szárnyak*” szimbóluma, amelyek lehetővé teszik a szárnyas testi állatok mozgását a levegőben. A szimbólumot az égi szellemekhez kötik majd, akiknek nincs rá szükségük, mert nem vonatkoznak rájuk a földi és égi fizikai törvények. És a föld szárnyas fajainál Isten a „*sas*” képmását tulajdonítja magának, amely a legmagasabbra emelkedik a madár- és repülő állatfajok közül. A „*sas*” a birodalom jelképévé is válik, Nabukodonozor királyé a Dan.7:4-ben és Napóleon 1-é a Jelenések 8:13-^{ban}: „*Néztem, és hallottam, hogy egy sas repül középen az égből, és azt mondja. harsány hangon: Jaj, jaj, jaj a föld lakóinak a három angyal harsonájának egyéb hangjai miatt, amelyek mindjárt megszólalnak!*» Ennek a birodalmi rezsimnek a megjelenése megjövendölte azt a három nagy „*szerencsétlenséget*”, amelyek a nyugati országok lakóit sújtják majd Apo utolsó három „*trombitájának*” jelképe alatt. 9. és 11., 1843-tól, amikor a Dan.8:14 rendelet hatályba lépett.

A „*sason*” kívül a többi „*ég madara*” az égi angyalokat, a jókat és a rosszakat szimbolizálja.

1Móz 1:21: „*Isten nagy halakat és minden mozgó élőlényt teremtett, amelyeket a vizek nemük szerint bőséggel termettek; minden szárnyas madarat fajtája szerint is teremtett. Isten látta, hogy ez jó .*”

Isten felkészíti a tengeri élőlényeket a bűn állapotára, arra az időre, amikor a „*legnagyobb hal*” készíti el a legkisebb táplálékot, ez a tervezett sors és az egyes fajok bőségének haszna. A „*szárnyas madarak*” nem fogják elkerülni ezt az elvet, mert ők is megölik egymást táplálékért. A bűn előtt azonban egyetlen tengeri állat vagy madár sem árt a másoknak, az élet mindannyiukat élteti, és tökéletes harmóniában élnek együtt. Ezért ítéli meg Isten „*jónak*” a helyzetet. A tengeri „*állatok*” és „*madarak*” szimbolikus szerepet fognak játszani a bűn után. A fajok közötti halandó harcok ezután megadják a „*tengernek*” a „*halál*” jelentését, amelyet Isten ad neki a héber papok mosakodási szertartása során. Az erre a célra használt kád a „*vörös-tengeren*” való átkelés emlékére „*tenger*” nevet kap, mindkét dolog a keresztény kereszttség előképe. Így azáltal, hogy a

Jelenések 13:1-ben a „ *tengerből felszálló fenevad* ” nevet adta , Isten a római katolikus vallást és az azt támogató monarchiát a „halottak” gyülekezetével azonosítja, akik megölik és felfalják felebarátaikat, mint a halat. a „tengerből ” . Hasonlóképpen a sasok, a sólymok és a sólymok felfalják a galambokat és a galambokat Éva és Ádám, valamint még sok ember utódaik bűne miatt Krisztus dicsőségében való visszatéréséig.

1Móz 1:22: „ *Isten megáldotta őket, mondván: Szaporodjatok és sokasodjatok, és töltsétek be a tengerek vizét; és szaporodjanak a madarak a földön .*

Isten áldása azáltal valósul meg, hogy ebben az összefüggésben a tengeri állatok és madarak, de hamarosan az emberi lények is megszorodnak. Krisztus Egyháza is arra hivatott, hogy szaporítsa követőinek számát, de ott nem elég Isten áldása, mert Isten hív, de nem kényszerít senkit, hogy válaszoljon az üdvösség ajánlatára.

1Móz 1:23: „ *És lett este és lőn reggel: ötödik nap volt .*”

Figyeljük meg, hogy a tengeri élet az ötödik napon jön létre, így **elválasztva** a földi élet létrejöttétől, spirituális szimbolikája miatt, amely az elátkozott és hitehagyott kereszténység első formájára vonatkozik; mit fog képviselni Róma katolikus vallása 321. március 7-e, az álpogány pihenőnap elfogadásának dátuma, az első nap és a „nap napja” óta, amelyet később vasárnapnak, az Úr napjának neveztek el. Ezt a magyarázatot megerősíti az 5. évezredben a római katolicizmus ^{és a 6. évezredben} a protestantizmus megjelenése .

A 6. nap

1Móz 1:24: „ *Isten azt mondta: Teremtsen a föld élő állatokat nemük szerint, marhákat, csúszómászó állatokat és a föld állatait, fajtáik szerint. És így volt .*”

A hatodik ^{napot} a szárazföldi élet létrejötte jellemzi, amely viszont a tenger után „ *élő állatokat hoz létre* ” fajtájuk szerint, a szarvasmarháké, a csúszómászóké és a szárazföldi állatoké, fajtájuk szerint . " Isten elindítja mindezen élőlények szaporodásának folyamatát . Elterjednek a föld felszínén.

1Móz 1:25: „ *Isten megteremtette a föld vadjait nemük szerint, a barmokat nemük szerint, és a föld minden csúszómászóját nemük szerint. Isten látta, hogy ez jó .*”

Ez a vers megerősíti az előzőben elrendelt cselekvést. Ezúttal jegyezzük meg, hogy ennek a földi állati életnek Isten a teremtője és irányítója. Akárcsak a tengeri állatok, a szárazföldi állatok harmóniában fognak élni az emberi bűn korszakáig. Isten „*jónak*” találja ezt az állati teremtményt, amelyben szimbolikus szerepek jönnek létre, és a bűn megállapítása után felhasználja azokat prófétai üzeneteiben. A hullók között a „*kígyó*” lesz a főszerep, mint az ördög által használt bűnre felbujtó médium. A bűn után a föld állatai fajok ellen pusztítják el egymást. És ez az agresszivitás igazolja majd a Jelenések 13:11-ben a „*földről feltámadt fenevad*” elnevezést, amely a protestáns vallást jelöli utolsó státuszában, amelyet Isten elátkozott, az adventista hit végső próbája összefüggésében, amelyet az igazi visszatérés igazol. Figyeljük meg azonban,

hogy a protestantizmus magában hordozza ezt az átkot, amelyet a tömegek figyelmen kívül hagynak 1843 óta.

1Móz 1:26: „ Akkor monda Isten: Alkossunk embert képmásunkra, hasonlatosságunkra, és uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a barmok és a mi felett. az egész földön és minden csúszómászon, amely a földön csúszómászik .”

Azzal, hogy „ Tegyük ”, Isten a teremtő munkájával összekapcsolja azt a hűséges angyali világot, amely tanúja az ő cselekedeteinek, és lelkesedéssel telve körülveszi. Az **elválasztás** témája alatt jegyezzük meg itt a 6. ^{napon} csoportosítva a szárazföldi állatok és az ember teremtményét, amely ebben a 26. versben szerepel, Isten nevének számát, a négy héber „Yod” betű hozzáadásával kapott számot. = 10 +, Hé = 5 +, Wav = 6 +, Hé = 5 = 26"; a nevét alkotó betűk „YaHWÉH” átírással. Ez a választás annál is inkább indokolt, mivel Ádám „ Isten képmására készült ”, „ ember ” Krisztus képmását szimbolikusan képviseli a földi teremtésben. Isten megadja neki a testi és lelki aspektusát, vagyis azt a képességet, hogy ítélkezzen jó és rossz között, ami felelőssé teszi őt. Ugyanazon a napon keletkezett, mint az állatok, az „ ember ” megkapja „ hasonmásának ” választását : Istent vagy az állatot, „ a fenevadat ”. Éva és Ádám azonban azért, hogy hagyják magukat elcsábítani „egy állattól”, „ a kígyótól ”, elszakítják magukat Istentől, és elvesztik „hasonlatosságukat ” . Azáltal, hogy az embernek uralmat ad „ a földön csúszómászó hullőkön ”, Isten arra kéri az embert, hogy uralkodjon „a kígyón”, és ezért ne hagyja magát taníttatni. Az emberiség szomorúságára Éva elszigetelődik és el lesz választva Ádámtól, amikor elcsábítják és bűnössé teszik az engedetlenség bűnében.

Isten az emberre bízta egész földi teremtményét a benne található és a tengerekben, a földön és az égen megtermelt életekkel együtt.

1Móz 1:27: „ Isten az embert a maga képmására teremtette, Isten képmására teremtette, férfinak és nőnek teremtette .”

A 6. ^{nap} a többihez hasonlóan 24 órás, és úgy tűnik, hogy a férfi és a nő alkotásait oktatási céllal, összefoglalóan összefoglaljuk. Valóban, az 1Móz 2 felveszi az embernek ezt a teremtményét, feltárva sok olyan cselekedetet, amelyeket valószínűleg több napon keresztül hajtottak végre. Ennek az 1. fejezetnek a története tehát normatív jelleget ölt, felfedi azokat a szimbolikus értékeket, amelyeket Isten a hét első hat napjának szeretett volna adni.

Ennek a hétnek annál is inkább szimbolikus értéke van, mivel Isten üdvözítő projektjét ábrázolja. A „férfi” Krisztust szimbolizálja és megjövendőli és „az asszonyt”, a „kiválasztott egyházat”, amely feltámad belőle. Továbbá a bűn előtt a valós idő nem számít, mert a tökéletesség állapotában az idő nincs megszámlálva, és a "6000 év" visszazámlálása az első emberi bűn által megjelölt első tavaszon kezdődik. Tökéletes rendszerességgel folyamatosan követik egymást a 12 órás éjszakák és a 12 órás nappalok. Ebben a versben Isten a saját képmására teremtett ember hasonlóságát hangsúlyozza. Ádám nem gyenge, tele van erővel, és képes volt ellenállni az ördög kísértéseinek.

1Móz 1:28: „ És megáldotta őket Isten, és Isten ezt mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hajtsátok uralmatok alá; és

uralkodjatok a tenger halain és az ég madarain, és minden élőlényen, amely a földön mozog .”

Az üzenetet Isten az egész emberiséghez intézi, amelynek Ádám és Éva az eredeti példaképe. Az állatokhoz hasonlóan áldásban részesülnek, és szaporodásra bátorítják őket az emberi lények szaporítása érdekében. Az ember Istentől szerzi meg az uralmat az állati lények felett, ami azt jelenti, hogy érzelgősségből és érzelmi gyengeségből nem engedheti meg, hogy azok uralkodjanak rajta. Nem árthat nekik, hanem harmóniában kell élnie velük. Ez abban az összefüggésben, amely megelőzi a bűn átkát.

1Móz.1:29: *„ És monda Isten: Íme, nektek adok minden magot hozó füvet, amely az egész föld színén van, és minden fát, amely gyümölcsöt terem, és amely magot terem: ez lesz a ti táplálékotok .”*

Növényteremtésében Isten felfedi minden jóságát és nagylelkűségét azáltal, hogy megsokszorozza az egyes növényfajok, gyümölcsfák, gabonafélék, fűszernövények és zöldségfélék magjainak számát. Isten a tökéletes táplálkozás mintáját kínálja az embernek, amely elősegíti az egész szervezet és az emberi lélek számára kedvező testi és lelki egészséget, még ma is, mint Ádám korában. Ezt a témát Isten 1843 óta követeli választottjaitól, és még nagyobb jelentőséget kap az utolsó napjainkban, amikor az élelmiszer vegyszerek, műtrágyák, rovarirtó szerek és mások áldozatává válik, amelyek ahelyett, hogy elősegítenék az életet.

1Móz 1:30: *„ És a föld minden vadának, az ég minden madarának és minden olyan állatnak, amely a földön mozog, amelyben élet lehelete van, minden zöld növényt adok eledelül. És így volt .”*

Ez a vers bemutatja a kulcsot, amely igazolja e harmonikus élet lehetőségét. Minden élőlény vegán, így nincs okuk ártani maguknak. A bűn után az állatok leggyakrabban egymásra támadnak ennivalóért, majd a halál így vagy úgy mindegyiküket lesújtja.

1Móz 1:31: *„ Isten látta mindazt, amit alkotott, és íme, nagyon jó volt. Így lett este és lett reggel: hatodik nap volt .”*

^{nap} végén Isten megelégszik teremtésével, amely az ember földi jelenlétével ezúttal **„ nagyon jónak ” ítélte, míg az** ^{5. nap} végén csak „jó ” volt .

Isten szándékát, hogy **elkülönítse** a hét első 6 napját a 7. naptól, az 1. fejezet 1. fejezetében szereplő csoportosításuk mutatja . Ily módon elkészíti isteni törvénye 4. ^{parancsolatának szerkezetét}, amelyet a maguk idejében bemutat az egyiptomi rabszolgaságból szabadult héberek számára. Ádám óta az emberi lényeknek hetente 6 napjuk van arra, hogy végezzék földi foglalkozásukat. Ádám számára a dolgok jól indultak, de miután megalkották belőle, a nő, az ő Istentől kapott „ *segítője* ”, büntetést visz be a földi teremtésbe, ahogy az 1Móz 3. A felesége iránti szeretetből Ádám megeszi a tiltott gyümölcsöt, és az egész házaspárt a bűn átka sújtja. Ebben a cselekvésben Ádám Krisztust jövendőli, aki eljön, hogy megosszon és helyette megfizesse szeretett Kiválasztott Egyháza hibáját. Kereszthalála, a Golgota-hegy lábánál engeszteli az elkövetett büntetést, és legyőzi a büntetést és a halált, Jézus Krisztus megkapja a jogot arra, hogy választottai javára váljanak tökéletes igazságosságából. Így felajánlhatja nekik az Ádám és Éva óta elvesztett örök életet. A választottak együtt lépnek be ebbe az örök életbe a 7. ^{évezred} elején , ekkor teljeseedik be a szombat prófétai szerepe. Megértheti tehát,

hogy a 7. nap pihenésének témája miért szerepel a Teremtés könyvének 2. fejezetében, **elválasztva** az 1. fejezetben csoportosított első 6 naptól.

Genesis 2

A hetedik nap

1Móz 2:1: „*Így lett vége az egeknek és a földnek és egész seregüknek.*”

Az első hat nap elválik a „**hetedik**”-től, mert Isten teremtő munkája a földön és az egekben véget ér. Ez igaz volt a teremtett élet alapjainak lerakására az első héten, de még inkább arra a 7000 évre, amelyet szintén megjövendölt. Az első hat nap azt hirdeti, hogy Isten 6000 éven át fog dolgozni a csapásokban, szembenézve az ördög táborával és pusztító cselekedeteivel. Munkája abból áll, hogy kiválasztottjait magához vonzza, hogy kiválassza őket az összes emberi lény közül. Különböző bizonyítékokat ad nekik szeretetéről, és megtartja azokat, akik szeretik és helyeslik őt minden szempontból és minden területen. Mert aki ezt nem teszi, az csatlakozik az ördög elátkozott táborához. Az idézett „*hadsereg*” a két tábor élő erőit jelöli, amelyek szembeszállnak egymással és harcolnak egymással a „*földön*” és az „*égben*”, ahol az „*ég csillagai*” szimbolizálják őket. És ez a harc a kiválasztásért 6000 évig fog tartani.

1Móz 2:2: " *A hetedik napon Isten befejezte munkáját, amelyet végzett, és a hetedik napon megpihent minden munkájától, amelyet végzett.* "

A földi történelem első hetének végén Isten nyugalma megtanítja az első leckét: Ádám és Éva még nem vétkezett; ami megmagyarázza Isten számára az igazi pihenés megtapasztalásának lehetőségét. Isten nyugalma tehát attól függ, hogy teremtményeiben nincs bűn.

hetedik napnak” a prófétai aspektusában van elrejtve, amely az Isten által programozott nagy megmentési projekt „**hetedik**” **évezredének** képe .

A „**hetedik**” évezred belépése, amelyet „*ezer évnek*” neveznek a Jel.20:4-6-7-ben, a kiválasztottak kiválasztásának befejeződését jelzi. És Isten és választottai számára, akik életben maradtak vagy feltámadtak, de mind megdicsőültek, a többi megszerzett Isten győzelmének következménye lesz Jézus Krisztusban minden ellensége felett. A héber szövegben a „*pihent*” ige „shavat” ugyanabból a tőből származik, mint a „*sabbat*” szó.

1Móz 2:3: „*Isten megáldotta és megszentelte a hetedik napot, mert azon megpihent minden munkájától, amelyet annak elvégzésével teremtett.*”

a „**hetedik nap**” **megszentelésében** találjuk . Ezért értsd meg jól az okát ennek az Isten általi **megszentelésnek** . Megjövendöli azt a pillanatot, amikor Jézus Krisztusban hozott áldozata elnyeri végső jutalmát: azt a boldogságot, hogy körülvéve minden kiválasztottja, akik annak idején tanúbizonyságot tettek hűségükről a vértanúságban, a szenvedésben, a nélkülözésben, leggyakrabban a halálig. A „**hetedik**” **évezred** elején pedig mindannyian élnek, és többé nem kell félniük a haláltól. Isten és hűséges tábora számára elképzelhető-e ennél nagyobb „**pihenés**” **oka?** Isten többé nem látja szenvedni azokat, akik szeretik őt, nem kell többé megosztania a szenvedésüket, ezt a „**pihenést**” ünnepli örökös heteink minden „**hetedik napi szombatján**” . Végső győzelmének ezt a gyümölcsét Jézus

Krisztusnak a bűn és a halál felett aratott győzelme fogja megszerezni. Önmagában, a földön és a többi ember között alig hihető munkát végzett: magára vette a halált, hogy megteremtse választott népét, és a szombat Ádámtól az emberiségig hirdette, hogy legyőzi a bűnt, hogy felajánlja igazságát és örök életét azoknak, akik szeretik és hűségesen szolgálják őt; valamit, amit a Jel.6:2 hirdet és megerősít: „ *Láttam, és íme, megjelent egy fehér ló. Aki lovagolt, annak íja volt; koronát adtak neki, és győztesen indult el, hogy legyőzze.* ”

A hetedik évezredbe lépés a kiválasztottak belépését jelenti Isten örökkévalóságába, ezért ebben az isteni történetben a hetedik napot nem zárják le a „volt este, volt Volt reggel, volt” kifejezéssel *nap.* ” Jánosnak adott Apokalipszisében Krisztus felidézi ezt a hetedik évezredet, és felfedi, hogy ez is „ *ezer évből* ” fog állni a Jel. 20:2-4 szerint, mint az azt megelőző első hat. Ez a mennyei ítélet ideje lesz, amely során a választottaknak kell ítélniük az elátkozott tábor halottait. A bűn emlékét ezért a hétvégenként megjövendő nagy szombat utolsó „ *ezer évében* ” *meg kell őrizni.* Csak az utolsó ítélet vet véget a bűn gondolatának, amikor a hetedik évezred végén minden elesett elpusztul a „ *második halál tűztavában* ”.

Isten magyarázatokat ad földi teremtményéről

Figyelmeztetés: A félrevezetett emberek kétséget keltenek azáltal, hogy az 1Mózes 2. fejezetének ezt a részét második bizonyoságként mutatják be, amely ellentmond az 1Mózes 1 történetének. Ezek az emberek nem értették meg az Isten által használt narratív módszert. Az 1Mózes 1-ben bemutatja teremtésének első hat napjának egészét. Ezután az 1Móz 2:4-ből visszatér, hogy további részletekkel szolgáljon bizonyos témákról, amelyeket az 1Mózes 1 nem magyaráz meg.

1Móz 2:4: „ *Ezek az egek és a föld eredete, amikor létrejöttek* ”

Ezek a további magyarázatok feltétlenül szükségesek, mert a bűn témájának meg kell kapnia a maga magyarázatát. És amint láttuk, a bűnnek ez a témája mindenütt jelen van azokban a formákban, amelyeket Isten adott földi és égi vívmányainak. Maga a hétnapos hét felépítése sok titkot hordoz magában, amelyeket csak az idő fed fel Krisztus választottjai előtt.

1Móz 2:5: „ *Amikor az ÚR Isten megteremtette a földet és az eget, a mezőnek egy cserje sem volt még a földön, és a mezőnek füve sem sarjadt ki, mert az Úr Isten nem küldött esőt a földre, és nem volt ember, aki megművelte volna a földet.* ”

YHWÉH ” név megjelenését, amellyel Isten elnevezte magát Mózes kérésére a 2Mózes 3:14-15 szerint. Mózes ezt a kinyilatkoztatást az általa „ *YHWÉH* ” -nak nevezett Isten diktálása szerint írja . Az isteni kinyilatkoztatás itt az Egyiptomból való kivonulásból és Izrael nemzet létrehozásából ered.

E látszólag nagyon logikus részletek mögött megjövendő ötletek húzódnak meg. Isten megidézi a növényi élet növekedését, a „ *mezők cserjeit és gyógynövényeit* ”, amihez hozzáadja az „ *esőt* ” és az „ *ember* ” jelenlétét, aki „ *a talajt megműveli* ”. 1656-ban, Ádám bűne után, az 1Móz 7:11-ben, az „ *özönvíz* ” „ *esője* ” elpusztítja a növényvilágot, a „ *mező cserjeit és gyógynövényeit* ”, valamint az „ *embert* ” és „ *termését* ” a bűn fokozódása.

1Móz 2:6: „ De pára szállt fel a földből, és megöntötte a föld egész felszínét .”

Mielőtt bármit is elpusztítana, a bűn előtt Isten „ a földet gőzzel öntözi meg annak teljes felületén ”. A cselekvés gyengéd és hatékony, és alkalmas a büntelen, dicsőséges és tökéletesen tiszta életre. A bűn után az ég pusztító viharokat és zuhogó esőket küld átkának jeleként.

Az ember kialakulása

1Móz 2:7: „ Az Úr Isten a föld porából formálta az embert, és lehelte orrába élet leheletét, és az ember élőlényé lett .”

elválasztáson alapul : a „ föld porán ”, amelynek egy része Isten képmására készült életet alkot. Ebben a cselekvésben Isten felfedi tervét, hogy megszerezze és végül kiválaszthassa a földi származású kiválasztott embereket, akiket örökkévalóvá tesz.

Amikor Isten megteremti őt, az ember Teremtőjének különös figyelmének tárgya. Figyeljük meg, hogy „ a föld porából ” „formázza ”, és ez az egyetlen eredet megjövendöli bűnét, halálát és visszatérését a „ por ” állapotába . Ez az isteni cselekvés egy „ fazekas ” cselekedetéhez hasonlítható, aki „ agyagedényt ” formál ; kép, amelyet Isten követelni fog a Jer.18:6-ban és a Róm.9:21-ben. Továbbá az „ ember ” élete attól fog függni, hogy „ lélegzete ” van, amit Isten az „orrlyukaiba ” **lehel** . Ezért valóban a pulmonális „ légzés ”, és nem a szellemi lélegzet az, amelyre sokan gondolnak. Mindezek a részletek azért kerülnek feltárássra, hogy emlékeztessenek bennünket, milyen törekeny az emberi élet, amely Istentől függ, hogy meghosszabbítsa. Egy állandó csoda gyümölcse marad, mert az élet csak Istenben és egyedül őbenne található. Isteni akaratóból lett „ az ember azzá élőlény .” Ha egy jó vagy gonosz ember élete meghosszabbodik, az csak azért van, mert Isten megengedi. És amikor a halál lesújt rá, még mindig az ő döntése kérdéses.

Ádám a bűn előtt tökéletesnek és ártatlannak teremtett, hatalmas életerővel rendelkezett, és belépett az örök életbe, örökkévaló dolgokkal körülvéve. Csak teremtésének formája jósolja szörnyű sorsát.

1Móz 2:8: „ Akkor Jahve Isten kertet ültetett Édenben, a keleti oldalon, és oda helyezte az embert, akit alkotott .”

A kert az ideális hely képe annak az embernek, aki minden varázslatos táplálkozási és látványelemét ott gyűjti össze; csodálatos virágok, amelyek nem fakulnak el, és soha nem veszítik el kellemes illatú parfümeiket a végtelenségig megsokszorozva. Ez a kertben kínált étel nem építi az ember életét, amely a bűn előtt nem függ az ételtől. Az ételt tehát az ember kizárólag kedvére fogyasztja. Az „ Isten kertet ültetett ” pontossága teremtménye iránti szeretetéről tanúskodik. Kertész lesz, hogy felajánlja az embernek ezt a csodálatos helyet.

Az Éden szó jelentése "gyönyörök kertje", és Izraelt központi hivatkozási pontnak tekintve Isten ezt az Édent Izraeltól keletre helyezi el. Az embert „örömeiért” ebbe a finom kertbe helyezi Isten, Teremtője.

Gen.2:9: „ Jahve Isten mindenféle fát teremtett, hogy a földből nőjön ki, szép szemmel és eledelnek, és az élet fáját a kert közepén , és a jó és rossz tudásának fáját.”

A kert jellegét a gyümölcsfák jelenléte adja, amelyek a „fogyasztásra kész”-t kínálják, amiből gyümölcsök többféle lágy és édes ízűek. Mindannyian Ádám örömeire vannak ott, még mindig egyedül.

A kertben két, egymással homlokegyenest ellentétes fa is található: az „életfa”, amely a központi helyet foglalja el, „a kert közepén”. Ily módon a kert és annak dús kínálata teljesen hozzá van kötve. Közel van a „jó és rossz tudásának fája”. A „gonosz” szó már elnevezésében is a bűnhöz való hozzáférést profétálja. Akkor megérthetjük, hogy ez a két fa a két tábor képe, amelyek egymással szembeállnak a bűn földjén: Jézus Krisztus tábora, amelyet az „élet fája” ábrázol, szemben az ördög táborával, aki, mint a név. a „fa” a „jót” jelzi, ismerte vagy tapasztalta egymás után a teremtésétől egészen addig a napig, amikor a „gonosz” lázadásra készítette Teremtője ellen; amit Isten „ellene vétkezőnek” nevez. Emlékeztetek arra, hogy a „jó és rossz” elve az a két választás vagy két lehetséges szélsőséges ellentétes gyümölcs, amelyet az „élőlény” **teljes szabadsága** produkál. Ha az első angyal nem tette volna meg, akkor más angyalok még mindig lázadtak volna, amint azt az emberi viselkedés földi tapasztalata már most bebizonyította.

A kertnek Isten által Ádámnak készített minden bőkezű felajánlásában benne van ez a „jó és rossz tudásának” fája, amely az ember hűségét próbára teszi. Ezt a „tudás” kifejezést jól kell érteni, mert Isten számára a „tudni” ige a „jó vagy rossz” megtapasztalásának szélsőséges jelentését veszi fel, amely az engedelmesség vagy engedetlenség cselekedeteire épül. A kertben lévő fa csak anyagi támasza az engedelmesség próbájának, gyümölcse pedig csak a rosszat közvetíti, mert Isten ezt a szerepet adta neki azzal, hogy tiltásként tüntette fel. A bűn nem a gyümölcsben van, hanem az elfogyasztásban, tudván, hogy Isten megtiltotta.

1Móz 2:10: „Edenből folyó jött ki, hogy öntözze a kertet, és onnan négy ágra szakadt.”

szétválás új üzenete jelenik meg, ahogy az Édenből kilépő folyó „négy karra” oszlik, ez a kép az emberiség születését jövendőli, amelynek leszármazottai egyetemesen elterjednek vagy a négy fő pontra, vagy négy szélre az égből az egész világon. a Föld. A „folyó” egy nép szimbóluma, a víz pedig az emberi életnek jelképe. Ezzel a „négy karra” való felosztással az Édenből kilépő folyó életvizét az egész földön szétteríti, és ez a gondolat Isten vágyát jövendőli, hogy tudását a teljes felszínén terjessze. Tervét az 1Móz 10 szerint valósítja meg Noé és három fia elválasztásával a vízözön vége után. Az özönvíz tanúi nemzedékről nemzedékre továbbítják a szörnyű isteni büntetés emlékét.

Nem ismerjük a földnek az özönvíz előtti vizuális megjelenését, de a népek szétválása előtt a lakott földnek egyetlen kontinensként kellett megjelennie, amelyet csak ez az Éden kertjéből előtörő vízforrás öntözött. A jelenlegi beltengerek nem léteztek, és az egy évig az egész földet beborító árvíz következményei. Az árvíz az egész kontinens ez a négy folyó öntötte, és mellékfolyóik édesvizet osztottak szét a száraz föld teljes felületén. Az árvíz során a Gibraltári-szoros és a Vörös-tenger összeomlott, előkészítve a Földközi-tenger kialakulását, valamint az óceánokból származó sós víz által megszállt Vörös-tengert. Tudd meg, hogy az új földön, ahol Isten megalapítja királyságát, nem lesz

tenger a Jelenések 21:1 szerint, ahogyan nem lesz többé halál. A megosztottság a bűn következménye, és ennek legintenzívebb formáját az árvíz pusztító vize fogja megbüntetni. Ha ezt az üzenetet olvassuk, a folyó „*négy karja*” önmagában a próféta aspektusa alatt négy népet jelöl, akik az emberiséget jellemzik.

1Móz.2:11: „*Az elsőnek Pishon a neve; ez az, ami körülveszi Havila egész országát, ahol az arany található.*”

Az első Pishon vagy Phison nevű folyó neve azt jelenti: vízbőség. Az a terület, ahol az Isten által ültetett Éden található, a jelenlegi Tigris és Eufrátesz forrása lehetett; az Eufráteszért az Ararát hegyéig és a Tigrisért a Taurusig. Törökország keleti részén és közepén még mindig található a hatalmas Van-tó, amely hatalmas édesvízkészletet jelent. A bőséges víz isteni áldásával elősegítette Isten kertjének rendkívüli termékenységét. Az aranyáról híres Havila ország egyesek szerint a mai Törökország északkeleti részén található. A mai Grúzia partjaiig terjedt. Ez az értelmezés azonban problémát vet fel, mert az 1Móz 10:7 szerint „*Havila*” „*Kús fia*”, ő maga „*Ham fia*”, és az Egyiptomtól délre fekvő Etiópiát jelöli. Ez arra késztet, hogy megkeressem ezt a „*Havila*” országot Etiópiában vagy Jemenben, ahol voltak az aranybányák, amelyeket Sába királynője Salamon királynak ajánlott fel.

Gen.2:12: „*E föld aranya tiszta; bdellium és ónix kő is található ott.*”

Az „*arany*” a hit szimbóluma, és Isten Etiópiának prófétája, a tiszta hit. Már most ez lesz az egyetlen ország a világon, amely megőrizte Sába királynőjének vallási örökségét Salamon királynál való tartózkodása után. Tegyük hozzá azt is, hogy a „keresztény” Nyugat-Európa népeit jellemző vallási sötétség évszázadai alatt megőrzött függetlenségében az etiópok megtartották a keresztény hitet, és gyakorolták a Salamon találkozása által kapott igazi szombatot. Fülöp apostol megkeresztelte az első etióp keresztényt, ahogyan az Apostolok Cselekedetei 8:27-39-ben kiderül, Candace királynő eunuch lelkésze volt, és az egész nép megkapta vallási tanítását. Egy másik részlet e nép áldásáról tanúskodik, hogy Isten megvédte őket ellenségeikkel szemben a híres hajós, Vasco da Gama harcias fellépésével.

Megerősítve az etióp bőr fekete színét, az „*onix kő*” „fekete” színű, és szilícium-dioxidból áll; további gazdagság ennek az országnak; mert tranzistorok gyártására való felhasználása ma különösen nagyra értékeli.

Gen.2:13: „*A második folyó neve Gihon; ez az, ami körülveszi Cush egész földjét.*”

Felejtjük el a „folyókat”, és tegyük a helyükre azokat az embereket, akiket szimbolizálnak. Ez a második nép „*körbeveszi Cush földjét*”, vagyis Etiópiát. Sém leszármazottai Arábia földjén és Perzsiáig fejlődnek. Valójában Etiópia területét veszi körül, így a „*folyó*” „*Gihon*” névvel jelképezhető és utalható. Utóbbi napjainkban ez a kíséret Arábia és Perzsia "muszlim" vallása. Így a teremtés kezdetének konfigurációja reprodukálódik az idők végén.

Gen.2:14: „*A harmadik neve Hiddekel; ez az, ami Asszíriától keletre folyik. A negyedik folyó az Eufrátesz.*”

A „*Hiddekel*” a „Tigris-folyót” jelöli, a megjelölt nép pedig India, amelyet a „bengáli tigris” jelképez; Ezért Ázsiát és keleti civilizációját, amelyet hamisan "sárga fajnak" neveznek, megjövendölik és aggódnak, és valójában "

Asszíriától keletre " található. A Dan.12-ben Isten ennek az emberevő „folyónak” a „Tigrisnek” a szimbólumát használta az 1828 és 1873 között átélt adventista megpróbáltatások szemléltetésére, az általa okozott lelki halálok sokasága miatt.

Az „Eufrátesz” név jelentése: virágos, termékeny. A Jelenések prófécijában az „Eufrátesz” Nyugat-Európát és kinövéseit, Amerikát és Ausztráliát szimbolizálja, amelyeket Isten a római pápai vallási rendszer uralma alatt mutat be, amelyet városával „Nagy Babilonnak” nevez el. Noé leszármazottja lesz Jáfet, amely nyugaton Görögország és Európa felé, északon pedig Oroszország felé nyúlik. Európa volt az a talaj, ahol a keresztény hit Izrael nemzeti bukása után megtapasztalta minden jó és rossz fejleményét; a „virágos, termékeny” jelzők indokoltak, és az előjel szerint Leának, a nem szeretett asszonynak fiai többen lesznek, mint Ráchelée, a Jákob által szeretett feleségé.

Jó megtalálni ebben az üzenetben azt az emlékeztetőt, hogy minden végső vallási megosztottságuk ellenére e négy földi civilizációtípusnak ugyanaz a teremtő Istene volt, mint az Atya, hogy igazolják létezésüket.

1Móz 2:15: " *Jehova Isten fogta az embert, és elhelyezte az Éden kertjébe, hogy megművelje és őrizze.* "

Isten olyan foglalkozást ajánl Ádámnak, amely a kert „műveléséből és gondozásából” áll. Ennek a művelésnek a formája ismeretlen számunkra, de a bűn előtti fáradtság nélkül végeztük. Hasonlóképpen, az agresszió minden formája nélkül az egész teremtésben, őrzése a végletekig leegyszerűsödött. Ez az őrző szerep azonban egy olyan veszély létezését jelentette, amely hamarosan valóságos és pontos megjelenést ölt: az emberi gondolkodás ördögi csábítása ugyanabban a kertben.

Gen.2:16: „Az Úr Isten ezt a parancsot adta az embernek: *Egyél a kert minden fájáról;* »

Gyümölcsfák sokaságát bocsátják szabadon Ádám rendelkezésére. Isten teljesíti őt szükségletein túl, amelyek abból állnak, hogy az étkezési vágyakat különböző ízek és aromák által kielégítik. Isten felajánlása szép, de ez csak az első része annak a „parancsnak”, amit Ádámnak ad. Ennek a „megrendelésnek” a második része következik.

1Móz 2:17: „*De ne egyél a jó és rossz tudásának fájáról, mert azon a napon, amelyen eszel róla, meg fogsz halni.*”

Isten „rendje szerint” ez a rész nagyon komoly, mert a fenyegetés engesztelhetetlenül érvényesül, amint az engedetlenség, a bűn gyümölcse beteljesedik és beteljesedik. És ne felejtsetd el, hogy a bűn egyetemes rendezésének terve megvalósulásához Ádámnak el kell buknia. Hogy jobban megértsük, mi fog történni, ne feledjük, hogy Ádám még mindig egyedül van, amikor Isten figyelmezteti őt azzal a „parancsával”, hogy ne egyen „a jó és rossz tudásának fájáról”, vagy hogy ne táplálkozzon tőle. az ördög eszméi. Továbbá az örök élet összefüggésében Istennek meg kellett magyaráznia neki, mit jelent „meghalni”. Mert a fenyegetés ott van, ebben a „meg fogsz halni”. Összefoglalva: Isten erdőt ajánl Ádámnak, de megtilt neki egyetlen fát sem. És egyesek számára ez a tilalom önmagában is elviselhetetlen, ilyenkor takarja a fa az erdőt, ahogy a mondás tanítja. A „jó és rossz tudásának fájáról” enni azt jelenti: táplálkozni az ördög tanításával, amelyet már az Isten és az ő igazságossága elleni lázadás szelleme

életet. Mert *a kertben elhelyezett tiltott „fa”* az ő személyének képe, ahogy az *„életfa”* Jézus Krisztus jellemének képe.

1Móz.2:18: *„Az Úristen azt mondta: Nem jó az embernek egyedül lenni; Segítek neki, mint ő.”*

Isten azért teremtette a földet és az embert, hogy feltárja jóságát és az ördög gonoszságát. Megmentési projektje a következő dolgokban tárul elénk. Hogy megértsd, tudd, hogy az ember személyesen játssza Isten szerepét, aki arra készíti, hogy gondolkodjon, cselekedjen és beszéljen, ahogyan ő maga gondolkozik, cselekszik és beszél. Ez az első Ádám Krisztus prófétai képe, akit Pál az új Ádámként mutat be.

Az ördög gonoszságának és Isten jóságának feltárásához Ádámnak vétekeznie kell, hogy a földet az ördög uralja, és gonosz cselekedetei egyetemesen feltáruljanak. A házaspár fogalma csak a bűnre teremtett földön létezik, mert az így létrejött páros lelki okokból jön létre, amely az isteni Krisztus kapcsolatát jövendőli házastársával, aki választottait kijelöli. A Kiválasztottnak tudnia kell, hogy egyszerre áldozata és haszonélvezője az Isten által tervezett üdvözítő tervnek; annak a bűnnek az áldozata, amely szükségessé vált Isten számára, hogy végül elítélhesse az ördögöt, és üdvözítő kegyelmének kedvezményezettje, mert tudatában van a bűn létezéséért viselt felelősségének, ő maga fogja megfizetni a bűn árát. bűn Jézus Krisztusban. Tehát először Isten úgy találta, hogy a magány nem jó, és annyira nagy szüksége volt a szeretetre, hogy hajlandó volt drágán megfizetni az árat, hogy megszerezze azt. Ezt a társaságot, ezt a megosztást lehetővé tevő négy szemközt Isten *„segítségnek”* nevezi, és az ember ezt a kifejezést fogja használni, amikor női embertársát idézi. Ami a segítséget illeti, elbuktatja, és szerelemből bűnbe viszi. Ám Ádámnak ez az Éva iránti szeretete Krisztus választott bűnösei iránti szeretetének képmása, amely méltó az örök halálra.

1Móz 2:19: *„Az Úr Isten a földből alkotott minden mezei vadállatot és minden égi madarat, és elhozta őket az emberhez, hogy lássa, minek nevezi őket, és hogy minden élőlény azt a nevet viselje, az ember adná .*

A felsőbbrendű az, aki nevet annak, ami nála alacsonyabb rendű. Isten önmagának adta a nevet, és Ádámnak megadva ezt a jogot, megerősíti az ember uralmát minden felett, ami a földön él. A földi teremtés ezen első formájában a mezei állatok és az égi madarak fajai lecsökkennek, és Isten elhozza őket Ádámhoz, ahogyan az özönvíz előtt párban Noéhoz vezette őket.

1Móz 2:20: *„És az ember nevet adott minden jószágnak, és az égi madaraknak és a mezei vadaknak; de az ember számára nem talált hozzá hasonló segítséget .”* Az úgynevezett őskori szörnyeket a bűn után hozták létre, hogy fokozzák az isteni átok következményeit, amely az egész földet, így a tengert is sújtja. Az ártatlanság idején az állatvilág az ember számára hasznos „marhákból”, a madarakból áll. *az égbolt”* és a *„mezők állatai”* függetlenebbek. De ebben az előadásban nem talált emberi megfelelőt, mert még nem létezik.

1Móz 2:21: *„Akkor Jahve Isten mély álmot hullatott az emberre, és elaludt; fogta az egyik bordáját, és bezárta a húst a helyére .”*

Ennek a műtét beavatkozásnak adott formája tovább tárja a megtakarítási projektet. Mihályban Isten kiiktatja magát a mennyből, elhagyja és elválik jó

angyalaitól, ami a „*mély álom*” normája, amelyben Ádám elmerül. A testben született Jézus Krisztusban felveszik az isteni bordát, és halála és feltámadása után tizenkét apostolán megteremti „segítségét”, *amelyből* átvette a testi vonatkozást és bűneit, és amelynek átadja „szentjét” Szellem”. A „*segítség*” szó spirituális jelentősége azért nagy, mert Egyházának, választottjának a „*segítség*” szerepét ruházta fel az üdvösség tervének megvalósításában, valamint a bűn egyetemes globális rendezésében és a bűnösök sorsában.

1Móz 2:22: „*Jahve Isten asszonyt formált abból a bordából, amelyet elvett a férfitől, és elhozta a férfihoz.*”

Így az asszony formációja Krisztus választottjának képződését profétálja. Mert a testben való eljövétel által alkotja Isten hűséges egyházát, testi természetének áldozatát. Ahhoz, hogy a kiválasztottakat megmentse a testtől, Istennek testben kellett formát öltenie. És mivel örök élete volt önmagában, eljött, hogy megossza azt választottaival.

1Móz.2:23: „*És az ember így szólt: Íme, ezúttal ő, aki csont az én csontomból és hús az én húsemból! Nőnek fogják hívni, mert elvették a férfitől.*”

Isten azért jött a földre, hogy elfogadja a földi normát, hogy azt mondja Kiválasztottjáról, amit Ádám mond női megfelelőjéről, akinek a „*nő*” nevet adta. A dolog nyilvánvalóbb a héberben, mert a férfi férfi szó az „*ish*” lesz „*isha*” a női szóra. Ezzel az akcióval megerősíti felette való uralmát. De miután elvették tőle, ez a „*nő*” nélkülözhetetlenné válik számára, mintha a testéből kivett „*borda*” vissza akarna térni hozzá és átvenni a helyét. Ebben az egyedülálló élményben Ádám azokat az érzéseket fogja érezni felesége iránt, amelyeket az anya fog érezni a gyermeke iránt, akit megszület, miután a méhében hordozta. És ezt az élményt Isten is megéli, mert az élőlények, amelyeket maga körül teremt, azok belőle kikerülő gyermekek; ami éppúgy anyává, mint apává teszi.

1Móz 2:24: „*A férfi tehát elhagyja apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és egy testté lesznek.*”

Ebben a versben Isten kifejezi tervét választottai számára, akiknek gyakran meg kell szakítaniuk a testi családi kapcsolatokat, hogy kapcsolatba kerülhessenek az Isten által megáldott kiválasztottakkal. És először is ne felejtse el, hogy Mihály Jézus Krisztusban elhagyta mennyei Atya státuszát, hogy eljőjön és elnyerje választott tanítványai szeretetét a földön; ez olyan mértékben, hogy lemondott isteni erejének a bűn és az ördög elleni küzdelemben való felhasználásáról. Itt értjük meg, hogy az **elkülönülés** és a **közösség témái** elválaszthatatlanok egymástól. A földön a kiválasztottakat testileg el kell **választani** azoktól, akiket szeret, hogy szellemi **közösségre lépjenek, és „egyek legyenek” Krisztussal és minden választottjával, valamint hűséges jó angyalaival.**

A „*borda*” vágya, hogy visszatérjen eredeti helyére, az emberi lények szexuális összekapcsolódásában találja meg értelmét, a hús és a lélek aktusában, ahol a férfi és a nő fizikailag egy testet alkot.

1Móz 2:25: „*A férfi és a felesége meztelenek voltak, és nem szégyellték magukat.*”

A fizikai meztelenség nem mindenkit zavar. Vannak a naturizmus hívei. És az emberi történelem kezdetén a fizikai meztelenség nem okozott „*szégyent*”. A „*szégyen*” megjelenése a bűn következménye lesz, mintha a „*jó és rossz*”

tudásának fájáról ” való étkezés megnyithatná az emberi elmét az eddig ismeretlen és figyelmen kívül hagyott hatások előtt. Valójában nem a tiltott fa gyümölcse lesz ennek a változásnak a szerzője, csak az eszköze lesz, mert aki megváltoztatja a dolgok értékét és a lelkiismeretét, az Isten és egyedül ő. Ő az, aki felkelti a „szégyen” érzését, amelyet a bűnös házaspár tudatában fog érezni fizikai meztelenségük miatt, ami nem lesz felelős; mert a hiba erkölcsi lesz, és csak az Isten által megállapított engedetlenségre vonatkozik.

Az 1Mózes 2 tanítását összefoglalva Isten először a hetedik nap nyugalmanak vagy szombatjának megszentelését mutatta be nekünk, amely megjövendőli a nagy pihenést, amely a hetedik évezredben adatik Istennek és hűséges választottainak. De ezt a pihenést a földi harcnak kellett megnyernie, amelyet Isten megvív a bűn és az ördög ellen, Jézus Krisztusban megtestesülve. Ádám földi tapasztalata illusztrálta ezt az Isten által tervezett üdvözítő tervet. Krisztusban testté lett, hogy megteremtse testből választottját, aki végül az angyalokéhoz hasonló égitestet kap.

Genezis 3

elszakadás a bűntől

1Móz 3:1: „*A kígyó volt a legravaszabb a mezei vadak közül, amelyeket az Úr Isten alkotott. És monda az asszonynak: Valóban azt mondta Isten: ne egyetek a kert minden fájáról?* »

A szegény „kígyót” az a szerencsétlenség érte, hogy az Isten által teremtett angyalok közül a „legravaszabb” médiumként használták. Olyan állatok, amelyekről a hullók, például a „kígyó” nem beszéltek; A nyelv az embernek adott istenkép sajátossága volt. Mutass rá a jóra, az ördög arra készíti, hogy beszéljen a nővel, amikor az elválik férjétől. Ez az elszigeteltség végzetes lesz számára, mert Ádám jelenlétében az ördög nehezebben tudta volna rávezetni az embereket, hogy ne engedelmeskedjenek Isten parancsának.

Jézus Krisztus feltárta az általa megjelölt ördög létezését, amikor azt mondta a János 8:44-ben, hogy ő „*a hazugság atyja és kezdettől fogva gyilkos*”. Szavai az emberi bizonyosságok megingatására irányulnak, és az Isten által megkívánt „igenhez vagy nemhez” hozzáteszi a „de”-t vagy a „talán”-t, amely eltávolítja azokat a bizonyosságokat, amelyek erőt adnak az igazságnak. Az Istentől kapott parancsot Ádám megkapta, majd továbbította a feleségének, de ő nem hallotta a parancsot adó Isten hangját. Ezenkívül a kétsége a férjén nyugszik, például: „*Megértette, amit Isten mondott neki?* »

1Móz 3:2: „*Az asszony így válaszolt a kígyónak: A kert fáinak gyümölcséből eszünk.*”

Úgy tűnik, hogy a bizonyítékok alátámasztják az ördög szavait; okoskodik és intelligensen beszél. A „*nő*” az első hibát követi el, amikor a beszélő „*kígyóra*

” válaszol; ami nem normális. Először is igazolja Isten jóságát, aki lehetőséget adott nekik, hogy minden fáról étkezzenek, kivéve azt, amelyik tilos.

1Móz 3:3: „ *A kert közepén lévő fa gyümölcsével kapcsolatban pedig azt mondta Isten: Ne egyetek abból, és ne nyúljatok hozzá, hogy meg ne haljatok.* ”

Az isteni parancs üzenetének Ádám általi átadása a „ *nehogy meghalj* ” kifejezésben jelenik meg. Nem pontosan ezeket a szavakat mondta Isten, mert azt mondta Ádámnak: „ *Azon a napon, amikor eszel belőle, meghalsz* ”. Az isteni szavak meggyengülése a bűn elfogyasztására ösztönzi. Azzal, hogy a „ *nő* ” „*félelem* ” okán igazolja Isten iránti engedelmisségét, felkínálja az ördögnek a „ *félelem* ” megerősítésének lehetőségét, amely szerinte nem jogos.

Gen.3:4: „ *Akkor a kígyó azt mondta az asszonnak: Nem halsz meg ; »*

És a Főhazud feltárul ebben a kijelentésben, amely ellentmond Isten szavainak: „ *nem halsz meg .* ”

1Móz 3:5: „ *De Isten tudja, hogy azon a napon, amikor eszel belőle, megnyílik a szemed, és olyanok leszel, mint az istenek, ismerve a jót és a rosszat .* ”

Most igazolnia kell az Istentől kapott parancsot, amelynek gonosz és önző gondolatot tulajdonít: Isten alázatban és kisebbségben akar tartani. Önző módon meg akarja akadályozni, hogy olyanná válj, mint ő. A jó és a rossz tudását előnyként mutatja be, amelyet Isten egyedül akar megtartani magának. De ha van előny a jó ismeretében, hol az előnye a rossz megismerésében? A jó és a rossz abszolút ellentéte, mint a nappal és az éjszaka, a fény és a sötétség, és Isten számára a tudás megtapasztalásból vagy cselekvésből áll. A valóságban Isten már megadta az embernek a jó és a rossz **intellektuális tudását azáltal, hogy megengedte** a kert fáit, és **megtiltotta** azt, amelyik a „jót és a rosszat” képviseli; mert ő az ördög szimbolikus képe, aki konkrétan egymás után tapasztalta meg a „ *jót* ”, majd a „ *rosszat* ”, amikor fellázad Teremtője ellen.

1Móz 3:6: „ *Az asszony látta, hogy a fa jó eledelnek, kellemes a látvány, és hogy értékes az elme megnyitásához; vett a gyümölcséből, és evett; adott a férjének is, aki vele volt, és az evett belőle .* ”

A kígyóból jövő szavak megteszik a hatásukat, a kétely eltűnik, és a nő egyre jobban meg van győződve arról, hogy a kígyó igazat mondott neki. A gyümölcs jónak és vizuálisan tetszetősnek tűnik számára, de mindenekelőtt „*értékesnek tartja az intelligencia megnyitásához* ”. Az ördög eléri a kívánt eredményt, éppen most toborozta lázadó magatartásának követőjét. És a tiltott gyümölcs elfogyasztásával ő maga is a gonosz tudás fájává válik. A felesége iránti szeretettel telve, akitől nem hajlandó elfogadni, hogy elszakadjanak, Ádám szívesebben osztozik katasztrofális sorsában, mert tudja, hogy Isten alkalmazni fogja halandó szentségét. És felváltva eszik a tiltott gyümölcsöt, és az egész házaspár elszenvedti az ördög zsarnoki uralmát. Mindazonáltal, paradox módon, ez a szenvedélyes szeretet annak a képében van, amit Krisztus megtapasztal majd kiválasztottjáiért, és beleegyeznek, hogy meghaljon érte. Ezenkívül Isten meg tudja érteni Ádámot.

1Móz 3:7: „ *Mindkettőjük szeme megnyílt, és tudták, hogy meztelenek, és összevarrva a fügeleveleket, övet készítettek maguknak .* ”

Ebben a pillanatban, amikor az emberpár beteljesítette a bűnt, elkezdődött az Isten által tervezett 6000 éves visszszámolás. Először is tudatukat Isten

átalakítja. Azok a szemek, amelyek felelősek voltak a „ látásnak tetsző ” gyümölcs utáni vágyért, a dolgok új megítélésének áldozatai. A remélt és keresett előny pedig hátrányba fordul, hiszen „szégyent ” éreznek meztelenségük miatt, ami addig nem okozott problémát sem számukra, sem Isten felé. A felfedezett fizikai meztelenség csak a testi vetülete volt annak a lelki meztelenségnek, amelyben az engedetlen házaspár találta magát. Ez a lelki meztelenség megfosztotta őket az isteni igazságosságtól, és beléjük szállt a halál büntetés, így meztelenségük felfedezése volt az Istentől kapott halál első következménye. Így a halál a gonosz tapasztalt tudásának következménye volt; amit Pál tanít a Róm.6:23-ban: „ mert a bűn zsoldja a halál ”. Meztelenségük leplezésére a lázadó házastársak emberi kezdeményezéshez folyamodtak, amely abból állt, hogy „fügelevelet varrtak ”, hogy „ öveket ” készítsenek . Ez a cselekvés szellemileg ábrázolja az emberi önigazolási kísérletet. Az „ öv ” az „ igazság ” szimbólumává válik az Ef.6:14-ben. Az Ádám által készített „ fügefalevelekből ” készült „ öv ” tehát szemben áll, a **hazugság szimbóluma** , amely mögött a bűnös menedéket keres, hogy megnyugtassa magát.

1Móz 3:8: „ Ekkor meghallották az ÚR Isten szavát, amint estefelé a kerten átment, és a férfi és a felesége elrejtöztek az Úr Isten színe előtt, a kert fái között. ”

Aki a veséket és a szíveket kutatja, tudja, mi történt az imént, és ami összhangban van megmentési tervével. Ez csak az első lépés, amely teret biztosít az ördögnek, hogy felfedje gondolatait és gonosz természetét. De találkoznia kell a férfival, mert sok mindent kell elmondania neki. Most az ember nem siet találkozni Istennel, Atyjával, Teremtőjével, akit most csak menekülni akar, annyira fél szemrehányásai hallatán. És hová bújjunk el ebben a kertben Isten tekintete előtt? Ismételten az a hit, hogy „ a kert fái ” el tudják rejteni őt az arcáról, arról tanúskodik, hogy Ádám milyen lelki állapotba esett, mióta bűnös lett.

1Móz 3:9: „ De az ÚR Isten hívta az embert, és ezt mondta neki: Hol vagy? »

Isten tökéletesen tudja, hol rejtőzik Ádám, de felteszi neki a kérdést: „ Hol vagy? ” » segítő kezet nyújtani és hibájának beismerésére vonni.

1Móz 3:10: „ És azt mondta: Hallottam a te hangodat a kertben, és megijedtem, mert meztelen voltam, és elrejtöztem. ”

Ádám válasza önmagában engedetlenségének megvallása, és Isten kihasználja szavait, hogy megismerje a bűn megtapasztalásának módját.

1Móz 3:11: „ És Jahve Isten azt mondta: Ki mondta neked, hogy meztelen vagy? Ettél arról a fáról, amelyről megtiltottam, hogy egyél? »

Isten ki akarja venni Ádámól hibájának beismerését. Levonásról levonásra végül egyértelműen felteszi neki a kérdést: „ Ettél arról a fáról, amelyről megtiltottam, hogy egyél? ” .

1Móz 3:12: „ Az ember azt mondta: Az asszony, akit mellém adtál, adott nekem a fáról, és ettem. ”

Bár igaz, Ádám válasza nem dicsőséges. Magában hordja az ördög bélyegét, és már nem tudja, hogyan válaszoljon igennel vagy nemmel, de a Sátánhoz hasonlóan körkörösén válaszol, nehogy egyszerűen beismerje saját és hatalmas bűnösségét. Odáig megy, hogy emlékeztesse Istent az élményben

játszott szerepére, hiszen ő adta neki a feleségét, az első bűnöst, gondolja maga előtt. A legjobb része a történetnek az, hogy minden igaz, és Isten nem tud róla, mivel a bűn szükséges volt a tervében. De abban téved, hogy a nő példáját követve megmutatta, hogy Isten kárára szereti őt, és ez volt a legnagyobb hibája. Mert kezdettől fogva Isten követelménye volt, hogy mindenek felett és mindenki felett szeressenek.

1Móz 3:13: „*És monda az Úr Isten az asszonynak: Miért tetted ezt? Az asszony így válaszolt: Megcsalt a kígyó, és megettem.*”

A nagy Bíró ezután a férfi által megvádolt nőhöz fordul, és a nő válasza ismét összhangban van a valósággal: „*A kígyó elcsábított, és megettem*”. Így hát hagyta magát elcsábítani, és ez az ő halálos hibája.

1Móz 3:14: „*És monda az Úr Isten a kígyónak: Mivel ezt tetted, átkozott leszel minden barmánál és minden mezei vadanál, életed napjaiban.*”

Ezúttal Isten nem kérdezi meg a „*kígyót*”, hogy miért tette ezt, mert Isten tisztában van vele, hogy a Sátán, az ördög médiumként használta. A sors, amelyet Isten a „*kígyónak*” ad, valójában magát az ördögöt érinti. A „*kígyó*” számára az alkalmazás azonnali volt, de az ördög számára ez csak egy prófécia, amely Jézus Krisztus bűn és halál feletti győzelme után fog beteljesedni. A Jelenések 12:9 szerint ennek a kérelemnek az első formája az volt, hogy kiűzték a mennyek országából, valamint a gonosz angyalokat a táborából. A földre vetették őket, amelyet soha nem hagynak el halálukig, és ezer éven át, a puszta földön elszigetelve, Sátán kúszni fog a porban, amely befogadta azokat, akik miatta haltak meg, és a szabadság miatt, amellyel visszaélt vele. Az Isten által megátkozott földön kígyókként fognak viselkedni, félelmetesek és óvatosak, mert legyőzte őket Jézus Krisztus, és elmenekülnek az ellenségükké vált ember elől. Ártani fognak az égitestük láthatatlanságában rejtőző embereknek, ha szembeállítják őket egymással.

1Móz 3:15: „*Ellenségeskedést támasztok közted és az asszony között, a te magod és az ő magva között: ő feltöri a fejedet, te pedig a sarkát.*”

A „*kígyóra*” vonatkoztatva ez a mondat megerősíti a tapasztalt és megfigyelt valóságot. Az ördögre való alkalmazása finomabb. Az ő oldala és az emberiség közötti ellenségeskedés megerősített és elismert. „*Annak az asszonynak a magva, aki összetöri a fejét*”, Krisztusé és hűségese választottáé lesz. A végén megsemmisíti őt, de előtte a démonoknak örökös lehetőségük lesz arra, hogy „*megsebesítsék a sarkát*” az „*asszonynak*”, akit magát Krisztus Kiválasztottját először ez a „*sarka*” ábrázol. Mert a „*sarok*” az emberi test támaszpontja, ahogy a „*szegletkő*” az a kő, amelyre Isten szellemi temploma épül.

1Móz 3:16: „*Azt mondta az asszonynak: Növelem a szülésed fájdalmát, fájdalommal fogsz szülni, és vágyod a férjedre, de ő uralkodik rajtad.*”

Halála előtt a nőnek „*szenvednie kell a terhességében*”; „*fájdalommal fog szülni*”, mindent szó szerint megvalósítva és megjegyezve. De itt is meg kell jegyezni a kép próféta jelentését. A János 16:21-ben és a Jel. 12:2-ben „*a szülés fájdalmaiban szenvedő nő*” Krisztus Egyházát szimbolizálja a keresztény korszak római császári, majd pápai üldözésében.

1Móz 3:17: „*És azt mondta a férfinak: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettél arról a fáról, amelyről megparancsoltam, ne egyél róla! A föld átkozott lesz miattad. A munkával fogsz belőle táplálkozni életed minden napján.*”

Visszatérve az emberre, Isten bemutatja neki helyzetének valódi leírását, amelyet szégyenteljesen el akart rejtteni. Büntudata teljes, és Ádám azt is felfedezi, hogy mielőtt kiszabadítja, halálát egy sor átok előzi meg, ami arra készlet néhányat, hogy a halált részesítsék előnyben az élet helyett. A föld átka szörnyű dolog, és Ádám a kemény úton megtanulja.

1Móz 3:18: „*tövist és tövist terem neked, és a mező füvét eszed.*”

Elmúlt az Édenkert könnyed művelése, helyébe a föld talajában szaporodó káposztafű, „*bogyó, tövis*” és a gyomok elleni szakadatlan harc lép. Annál is inkább, mivel ez a talaj átka siettetni fogja az emberiség halálát, mert a tudományos „fejlődés” révén az ember az utolsó napokban megmérgezi magát azzal, hogy vegyi mérget tesz a termények talajába, hogy elpusztítsa a gyomokat és a rovarkártevőket. A bőséges és könnyen hozzáférhető élelem többé nem lesz elérhető azon a kerten kívül, ahonnan őt, valamint Isten kedvenc feleségét el fogják kergetni.

1Móz 3:19: „*Arcod verejtékében eszel kenyeret, amíg vissza nem térsz a földre, ahonnan elvitték; mert por vagy, és porrá térsz vissza.*”

Ez az emberre háruló sors igazolja azt a formát, amelyben Isten pontosan, „*a föld porából*” kinyilatkoztatta teremtését és formálását. Ádám az ő költségén és a mi költségünkön tanulja meg, miből áll az Isten által előidézett halál. Vegyük észre, hogy a halott ember nem más, mint „*por*”, és nem marad ezen a „*poron*” kívül a holttestből kilépő élő szellem. Eccl.9 és más idézetek megerősítik ezt a halandó állapotot.

1Móz 3:20: *Ádám Évának nevezte feleségét, mert ő volt minden élő anyja.*

az „*asszony*” feletti uralmát jelzi azzal, hogy „*Éva*” vagy „*Élet*” nevet ad neki; az emberi történelem alapvalóságaként igazolt név. Mindannyian távoli leszármazottak vagyunk, Évától, Ádám elcsábított feleségétől születtünk, aki által a halál átka átragadt, és ez lesz egészen Jézus Krisztus dicsőségébe való visszatéréséig, 2030 kora tavaszán.

Gen.3:21: „*JahWeH Isten bőrből készített ruhákat Ádámnak és feleségének, és felöltöztette velük.*”

Isten nem felejt el, hogy a földi házastársak bűne része volt üdvözítő tervének, amely most bizonyított formát ölt. A bűn után elérhetővé válik az isteni megbocsátás Krisztus nevében, akit a római katonák feláldoznak és keresztre feszítenek. Ebben a cselekvésben egy ártatlan, minden bűntől mentes lény beleegyezik abba, hogy meghaljon, hogy helyettük engesztelje egyetlen hűséges választottja bűneit. Isten kezdettől fogva ártatlan állatokat ölt meg, hogy „*bőrük*” elfedje Ádám és Éva meztelenségét. Ebben a cselekvésben az emberi lény által elképzelt „*igazságosságot*” helyettesíti azzal, amit üdvösségi terve hit által neki tulajdonít. Az ember által elképzelt „*igazságosság*” csak megtévesztő hazugság volt, és helyette Isten „*ruhát*” tulajdonít nekik, amely „*hiteles igazságosságát*” jelképezi, „*igazságának övét*”, amely Krisztus önkéntes áldozatán alapul. életének felajánlása azok megváltásáért, akik hűségesen szeretik őt.

Gen.3:22: „*JahWeH Isten azt mondta: Íme, az ember olyanná lett, mint egy közülünk, a jó és a rossz ismeretére. Most akadályozzuk meg őt abban, hogy kinyújtsa a kezét, vegye le az élet fájáról, egyen, és örökké éljen.*”

Mihályban Isten megszólítja jó angyalait, akik tanúi a dráma, amely éppen most zajlott le a földön. Azt mondta nekik: „*Íme, az ember olyanná lett, mint egy közülünk a jó és a rossz ismerete.*” A halála előtti napon Jézus Krisztus ugyanezt a kifejezést fogja használni Júdásról, az árulóról, aki átadta őt a vallásos zsidóknak, majd a rómaiaknak, hogy keresztre feszítsék, ez a János 6:70-ben: „*Jézus így válaszolt nekik : nem én választottalak titeket, a tizenkettőt? És egyikőtök egy démon!*”. A „*mi*” ebben a versben „*te*”-vé válik az eltérő kontextus miatt, de Isten megközelítése ugyanaz. Az „*egy közülünk*” kifejezés Sátánra utal, akinek még mindig szabad bejárása és mozgása van Isten mennyei királyságában a földi teremtés kezdetén teremtett angyalok között.

, hogy meg kell akadályozni az embert abban, hogy egyen az „*élet fájáról*”, amelyről Jézus bizonyosságot tett Poncius Pilátus római prefektushoz intézett szavaival. Az „*élet fája*” Krisztus, a Megváltó képe volt, és ennek elfogyasztása azt jelentette, hogy tanításával és teljes lelki személyiségével táplálkozni, helyettesítőnek és személyes megváltónak venni. Ez volt az egyetlen feltétel, amely igazolhatta ennek az „*élet fájának*” fogyasztását. Az élet ereje nem a fában volt, hanem abban, amelyet a fa jelképezett: Krisztusban. Továbbá ez a fa örök életet kötött, és az eredendő bűn után ez az örök élet végleg elveszett, egészen Isten végső visszajöveteléig Krisztusban és Mihályban. Ezért az „*élet fája*” és a többi fák ugyanúgy eltűnhetnek, mint Isten kertje.

1Móz 3:23: „*És az ÚR Isten kiűzte őt az Éden kertjéből, hogy megművelje azt a földet, ahonnan elvették.*”

A Teremtőnek nem marad más hátra, mint kiűzni a csodálatos kertből azt az emberpárt, akik az első Ádamból (az emberi fajt jelölő szó: vörös = szangvinikus) alkotva engedetlenségükkel méltatlannak bizonyultak. A kerten kívül pedig elkezdődik számára a fájdalmas élet, testileg-lelkileg legyengült testben. A kemény és lázadó földre való visszatérés emlékeztetni fogja az emberi lényeket „*por*” eredetére.

1Móz 3:24: „*Így űzte ki Ádámot; és az Éden kertjétől keletre helyezte a kerubokat, akik lángoló kardot lengetnek, hogy őrizzék az élet fájának útját.*”

Már nem Ádám őrzi a kertet, hanem az angyalok akadályozzák meg, hogy belépjen abba. A kert végül eltűnik valamivel az özönvíz előtt, amely 1656-ban történt Éva és Ádám bűne óta.

Ebben a versben van egy hasznos magyarázatunk az Édenkert helyének meghatározásához. Az őrangyalok „*a kerttől keletre*” helyezkednek el, ami tehát maga is attól a helytől nyugatra, ahol Ádám és Éva visszavonul. A fejezet elején bemutatott feltételezett terület megfelel ennek a pontosításnak: Ádám és Éva az Ararát-hegytől délre fekvő földre vonulnak vissza, és a tiltott kert Törökország "bőséges vizű" területén található, a Van-tó közelében. helyzetüktől nyugatra.

Genezis 4

Elválasztás a halál által

Ez a 4. fejezet lehetővé teszi számunkra, hogy jobban megértsük, miért volt szükség arra, hogy Isten Sátánnak és lázadó démonainak olyan bemutató laboratóriumot kínáljon, amely felfedi gonoszságuk mértékét.

A mennyben a gonoszságnak korlátai voltak, mert az égi lényeknek nem volt hatalmuk arra, hogy megöljék egymást; mert pillanatnyilag mind halhatatlanok voltak. Ez a helyzet tehát nem engedte Istennek, hogy felfedje azt a magas szintű gonoszságot és kegyetlenséget, amelyre ellenségei képesek voltak. A Föld tehát azzal a céllal jött létre, hogy engedélyezze a halált a legkegyetlenebb formáiban, amit egy olyan lény elméje, mint a Sátán el tud képzelni.

Ez a 4. fejezet ennek a 4-es számnak a szimbolikus jelentése alá helyezve, amely az egyetemesség, ezért felidézi a földi emberiség első halálának körülményeit; A halál sajátos és egyedülálló univerzális karaktere az Isten által alkotott összes teremtmény között. Ádám és Éva bűne után a földi élet „*látványosság volt a világnak és az angyaloknak*”, amint azt az 1Kor.4:9, az ihletett és hűséges tanú Pál, a tarzusi Saul volt, a világ első megbízott üldözője mondja az 1Kor.4:9-ben. Krisztus temploma.

1Móz 4:1: „*Ádám ismerte Évát, a feleségét; fogantatott és megszülte Káint, és azt mondta: YaHWÉH segítségével embert formáltam.*”

Ebben a versben Isten feltárja előttünk, hogy milyen jelentést ad a „*tudni*” igének, és ez a pont létfontosságú a hit általi megigazulás elvében, ahogyan az meg van írva a János 17:3-ban: „*Most az örök élet, hogy ismernek téged. , az egyetlen igaz Isten, és akit elküldtél, Jézus Krisztus* . Istent megismerni azt jelenti, hogy szeretetteljes kapcsolatban állunk Vele, ami ebben az esetben szellemi, Ádám és Éva esetében azonban testi. Az első házaspár ezen mintáját követve ismét „gyermek” született ebből a testi szerelemből; hát egy „gyermeknek” is újjászületnie kell az Istennel megtapasztalt lelki szeretetkapcsolatunkban. Ezt az Isten valódi „*ismeretének*” köszönhető újjászületést a Jel 12:2-5 nyilatkoztatja ki: „*És terhes volt, és kiáltott vajúdásában és szülési fájdalmaiban. ... Fiút szült, akinek vasvesszővel kell uralkodnia minden nemzetben. És a gyermeke elragadtatott Istenhez és trónjához.*” Az Istentől született gyermeknek meg kell reprodukálnia Atyja jellemét, de ez nem így volt az első embertől született fiú esetében.

A Cain név azt jelenti, hogy megszerzést. Ez a név testi és földi sorsot jósol neki, annak a szellemi embernek az ellentéte, aki öccse, Ábel lesz.

Vegyük észre, hogy az emberiség történetének e kezdetén a szülő anya Istent társítja ezzel a születéssel, mert tudatában van annak, hogy ennek az új életnek a létrejötté a nagy teremtő Isten, YaHWÉH csodájának a következménye. Utolsó napjainkban ez már nem vagy ritkán van így.

Gen.4:2: „*Újra szülte testvérét, Ábelt. Ábel pásztor volt, Káin pedig szántó*

Ábel lélegzetet jelent. Káinnál a gyermek Ábel Ádám másaként jelenik meg, aki elsőként kapta meg a tudó leheletét Istentől. Valójában a testvére által meggyilkolt halálával Jézus Krisztus képét képviseli, aki Isten igaz Fia, a választottak szabadítója, akit vérevel megvált.

A két testvér hivatása megerősíti ellentétes természetét. Krisztushoz hasonlóan „*Ábel pásztor volt*”, és mint a földi materialista hitetlen, „*Káin szántó volt*”. Az emberi történelem ezen első gyermekei hirdetik az Isten által megjövendőlt sorsot. És azért jönnek, hogy részletekkel szolgáljanak a mentési projektjéről.

1Móz 4:3: „*Egy idő után Káin felajánlotta a föld gyümölcseit Jahve-nak;*
»

a föld gyümölcseinek felajánlásává” teszi, vagyis azokból a dolgokból, amelyeket tevékenysége hozott. Ebben a szerepben zsidó, keresztény vagy muzulmán vallásos emberek sokaságát ölti magára, akik kiemelik jócselekedeteiket anélkül, hogy aggódnának attól, hogy megpróbálják megismerni és megérteni, mit szeret és mit vár el tőlük Isten. Az ajándékoknak csak akkor van jelentősége, ha az ajándékozó értékeli.

1Móz 4:4: „*és Ábel a maga részéről az elsőszülöttek közé tette őt nyájából és kövérjéből. YaHWéH jó szemmel nézett Ábelre és felajánlására;* »

Ábel a testvérét utánozza, és pásztorhivatása miatt „nyája *elsőszülöttjéből és kövérjéből*” áldozatot mutat be Istennek. Ez kedves Istennek, mert ezeknek az „*elsőszülötteknek*” az áldozatában látja saját áldozatának várt és megjövendőlt képét Jézus Krisztusban. A Jelenések 1:5-ben ezt olvassuk: „... *és Jézus Krisztustól, a hűséges tanútól, a halottak elsőszülöttétől és a föld királyainak fejedelmétől!*” *Annak, aki szeret minket, aki vére által megszabadított minket bűneinktől ...*”. Isten látja megmentő tervét Ábel ajánlatában, és csak tetszetősnek találja.

1Móz 4:5: „*de nem nézett jó szemmel Káinra és az ő felajánlására. Cain nagyon dühös volt, és az arca összeesett.* »

Ábel ajánlatához képest logikus, hogy Isten kevésbé érdekelné Káin ajánlatát, aki logikusan csak csalódott és szomorú lehet. „*Az arca lesütt*”, de jegyezzük meg, hogy a bosszúság miatt „*nagyon ingerültté válik*”, és ez nem normális, mert ez a reakció a csalódott büszkeség gyümölcse. Az ingerültség és a büszkeség hamarosan komolyabb gyümölcsöt hoz: testvére, Ábel meggyilkolását, féltékenységének tárgyát.

1Móz 4:6: „*És az ÚR így szólt Káinhoz: Miért haragszol, és miért borult arcod?* »

Egyedül Isten tudja, miért preferálja Ábel ajánlatát. Káin csak igazságtalannak találhatja Isten reakcióját, de ahelyett, hogy feldühödne, könyörögnie kell Istenhez, engedje meg, hogy megértse ennek a látszólag igazságtalan választásnak az okát. Isten teljes mértékben ismeri Káin természetét, aki öntudatlanul eljátssza neki Máté gonosz szolgájának szerepét. 24:48-49: „*De ha gonosz szolgál, aki azt mondja magában: Az én uram késik, ha jön, ha verni kezdi társait, ha részegekkel eszik-iszik...*” Isten feltesz neki egy kérdést, amelyre tökéletesen tudja a választ, de ezzel ismét lehetőséget ad Káinnak, hogy

megossa vele szenvedésének okát. Ezekre a kérdésekre Kain megválaszolatlan marad, ezért Isten óva inti őt attól a gonosztól, amely hatalmába keríti.

1Móz 4:7: „ *Bizony, ha jól cselekszel, felemeled arcodat, és ha rosszat cselekszel, a bűn az ajtó előtt hever, és annak kívánsága van, de te uralkodol rajta.* »

Miután Éva és Ádám evett, és átvették az ördög státuszát azzal, hogy „ *ismertek a jót és a rosszat* ”, újra megjelenik, hogy rákényszerítse Káint, hogy ölje meg testvérét, Ábelt. A két választás, a „ *jó és a rossz* ” előtte áll; A „ *jó* ” arra készíti, hogy lemondjon, és elfogadja Isten választását, még akkor is, ha nem érti azt. De a „ *gonosz* ” választása arra készíti, hogy vétkezzen Isten ellen, azáltal, hogy megszegi hatodik parancsát: „ *Ne kövess el gyilkosságot* ”; és nem, „ *ne ölj* ”, ahogy a fordítók bemutatták. Isten parancsa a bűnözést ítéli el, nem pedig a bűnös bűnözők megölését, amelyet törvényessé tett az elrendelésével, és ebben az esetben Jézus Krisztus eljövetele semmit sem változtatott Isten ezen igazságos ítéletén.

Figyeld meg, milyen formában beszél Isten a „ *bűnről* ”, mintha egy nőről beszélne, amely szerint Évának ezt mondta az 1Móz 3:16-ban: „ *A te férjedre vágysz, de ő uralkodik rajta. te* ”. Isten számára a „ *bűn* ” kísértése hasonló annak a nőnek a kísértéséhez, aki el akarja csábítani férjét, és nem engedheti meg, hogy ő vagy ő „ *uralja* ” magát. Ily módon Isten parancsot adott az embernek, hogy ne hagyja magát elcsábítani a nő által képviselt „ *bűntől* ”.

1Móz 4:8: „ *Káin azonban beszélt bátyjával, Ábellel; de amikor a mezőn voltak, Káin ráesett testvére, Ábelre, és megölte.* »

Ezen isteni figyelmeztetés ellenére Káin természete meghozza gyümölcsét. Miután szót váltott Ábellel, Káin, aki szellemi atyjához, az ördöghöz hasonlóan kezdettől fogva gyilkos volt, „ *rávetette magát testvére, Ábelre, és megölte* ”. Ez a tapasztalat megjövendöli az emberiség sorsát, amikor a testvér megöli testvérét, gyakran világi vagy vallási féltékenységből a világ végezetéig.

1Móz 4:9: „ *Az Úr azt mondta Káinnak: Hol van Ábel testvéred? Azt felelte: Nem tudom; a bátyám őrzője vagyok?* »

Ahogy azt mondta Ádámnak, aki elbújt előle: „ *Hol vagy?* ”, Isten így szólt Káinhoz: „ *Hol van Ábel testvéred?* », mindig lehetőséget adni neki, hogy beismerje hibáját. De ostobán, mert nem hagyhatja figyelmen kívül, hogy Isten tudja, hogy ő ölte meg, pimaszul azt válaszolja: „ *Nem tudom* ”, és hihetetlen arroganciával felteszi Istennek a kérdést: „ *Én vagyok a bátyám gyámja?* »

1Móz 4:10: „ *És monda Isten: Mit tettél? Testvéred vérenek hangja kiált hozzám a földről* ”

Isten megadja neki a választ, ami azt jelenti: nem vagy az őrzője, mert te vagy a gyilkosa. Isten jól tudja, mit tett, és ezt egy képen mutatja be neki: „ *A földről hozzám kiált a testvéred vérenek hangja* ”. Ezt a képi formulát, amely a kiontott vérnek Istenhez kiáltó hangot ad, az Apo.6-ban az „5. pecsétben”, a katolikus vallás római pápai üldöztetései által megölt vértanúk kiáltására használják fel: Apo. 6:9-10: „ *Amikor felnyitotta az ötödik pecsétet, láttam az oltár alatt azoknak a lelkét, akiket megöltek Isten igéje és a tanúságtételük miatt. Hangoosan kiáltottak, mondván: Meddig késlekedsz, ó, szent és igaz Mester, az ítélettel és a mi vérünk megbosszulásával a föld lakóin?* ”. Így az igazságtalanul

kiontott vér bosszút követel a bűnösökön. Ez a jogos bosszú meg fog jönni, de ezt Isten kizárólag saját magának tartogatja. Deu.32:35-ben kijelenti: „ *Enyém a bosszú és a megtorlás, ha megbotlik a lábuk! Mert végük napja közel van, és ami rájuk vár, nem késik.* ” Az Ézs.61:2-ben a „*kegyelmi év* ” mellett a „*bosszú napja* ” is benne van Jézus Krisztus messiás programjában: „... *elküldött engem... hogy hirdessem a kegyelem évét YaHWéH , és a mi Istenünk bosszújának napja ; vigasztalni minden szenvedőt ; ...*”. Senki sem értehetette meg, hogy ennek a „*kegyelmi évnek* ” a „*kiadását* ” 2000 évvel el kell választani a „*bosszú napjától* ”.

Így a halottak csak kiáltani tudnak Isten emlékezetében, akinek emlékezete korlátlan.

A Káin által elkövetett bűn igazságos büntetést érdemel.

1Móz 4:11: „ *Most átkozott leszel a föld által, amely megnyitotta száját, hogy felvegye testvéred vérének a kezedből .* »

Káin átkozott lesz a földről, és nem ölik meg. Hogy ezt az isteni engedékenységet igazoljuk, el kell ismernünk, hogy ennek az első bűnnek nem volt előzménye. Cain nem tudta, mit jelent ölni, és a harag volt az, amely elvakított minden érvelést, ami végzetes brutalitáshoz vezetett. Most, hogy a testvére meghalt, az emberiség többé nem mondhatja, hogy nem tudta, mi a halál. Ekkor lép életbe az Isten által a Exo.21:12-ben megállapított törvény: „ *Aki halálosan megüt egy embert, halállal büntetendő .* ”

Ez a vers is ezt a kifejezést mutatja be: „ *a föld, amely megnyitotta száját, hogy befogadja a te kezedből testvéred vérének* ”. Isten úgy személyesíti meg a földet, hogy száját ad neki, amely magába szívja a ráontott vért. Aztán ez a száj beszél hozzá, és emlékezteti őt arra a halandó tetre, amely beszennyezte őt. Ez a kép a Deu.26:10-ben lesz felvéve: „ *A föld kinyitotta száját , és elnyelte őket Kóréval együtt, amikor meghaltak az összegyűltek, és a tűz megemésztette a kétszázötven embert: a figyelmeztető népet szolgálták .* ” Akkor ez lesz a Jelenések 12:16-ban: „ *És a föld megsegítette az asszonyt, és a föld kinyitotta száját , és elnyelte a folyót, amelyet a sárkány kidobott a szájából .* ” A „*folyó* ” a francia katolikus uralkodói szövetségeket szimbolizálja, amelyek speciálisan létrehozott „sárkányokból” álló katonai alakulatai üldözték a hűséges protestánsokat és üldözték őket az ország hegyeibe. Ennek a versnek kettős jelentése van: a protestáns fegyveres ellenállás, majd a véres francia forradalom. A „*föld kinyitotta száját* ” kifejezés mindkét esetben úgy ábrázolja, mint aki befogadja az emberek sokaságának vérének.

1Móz 4:12: „ *Ha megműveled a földet, az többé nem adja meg neked a vagyonát. Vándor és vándor leszel a földön.* »

Káin büntetése a földre korlátozódik, amelyet elsőként szennyezett be emberi vér ontásával; az eredetileg Isten képmására teremtett emberé. A bűn óta megőrzi Istentől származó tulajdonságait, de már nem rendelkezik tökéletes tisztaságával. Az ember tevékenysége főként a föld megmunkálásával élelmiszertermelésből állt. Káinnak ezért más módokat kell találnia a táplálékra.

1Móz 4:13: " *Káin így szólt YaHWéH-hoz: A büntetésem túl nagy ahhoz, hogy elviseljem .* "

Ami azt jelenti: ilyen körülmények között jobb, ha öngyilkos leszek.

1Móz 4:14: „*Íme, te kiűzsz engem e földről ma; Elrejtve leszek arcod elől, vándor és vándor leszek a földön, és aki rám talál, megöl.*”

Itt most nagyon beszédes, és halálbüntetésként foglalja össze helyzetét.

1Móz 4:15: „*Az Úr azt mondta neki: Ha valaki megölné Káint, Káint hétszer megbosszulják. És az Úr jelt adott Káinra, hogy aki megtalálja, meg ne ölje.*”

Isten elhatározta, hogy a már látott okok miatt megkíméli Káin életét, és azt mondta neki, hogy haláláért „*hétszer*” fizetnek, „*bosszút*” fognak fizetni. Aztán megemlíti egy „*jelet*”, amely megvédi őt. Ennyiben Isten megjövendőli a szombatot jelölő „*hetes*” szám szimbolikus értékét és a pihenés megszentelését, amely a hetek végén megjövendőlvé teljes beteljesedését üdvözítő tervének hetedik évezredében találja meg. A szombat a teremtő Istenhez tartozás jele lesz Ezék.20:14-20-ban. Az Ezék.9-ben pedig „*jelet*” helyeznek azokra, akik Istenhez tartoznak, hogy ne öljék meg őket az isteni büntetés órájában. Végül, a védett **elválasztás** elvének megerősítése érdekében a Jelenések 7-ben a „*jel*”, „*az élő Isten pecsétje*” az Isten szolgálóinak „*homlokát pecsételje le*”, és ez a „*pecsét és jel*” hetedik napi szombatja.

1Móz 4:16: „*Ezután Káin eltávozott Jahve elől, és Nod földjén lakott, Édentől keletre.*”

Ádám és Éva már Édentől keletre visszavonult, miután kiűzték őket Isten kertjéből. Ez a föld itt kapja a Nod nevet, ami azt jelenti: szenvedés. Káin életét így lelki és testi szenvedés fogja jellemezni, mert az Isten színétől távoli elutasítás nyomokat hagy még Káin kemény szívében is, aki a 13. versben azt mondta, félve tőle: "Messze elrejtőzöm a jelenléted elől. " *arc* ".

1Móz 4:17: „*Káin ismerte a feleségét; megfogant és megszülte Énochot. Aztán várost épített, és fiáról, Énókról nevezte el a várost.*”

Káin annak a városnak a pátriárkája lesz, amelyre első fiának a nevét adja: Énok, ami azt jelenti: kezdeményezni, oktatni, gyakorolni és elkezdni használni valamit. Ez a név összefoglal mindent, amit ezek az igék képviselnek, és találó, mert Káin és leszármazottai egy olyan típusú társadalmat hoznak létre Isten nélkül, amely a világ végezetéig fennmarad.

Gen.4:18: „*Énok nemzette Irádot, Irád nemzette Mehudzsael, Mehujael nemzette Metuschaelt, és Metuschael nemzette Lámecket.* »

Ez a rövid genealógia szándékosan megáll a Lamech nevű karakternél, akinek pontos jelentése továbbra is ismeretlen, de az ebből a gyökérből származó szó olyan utasításokra vonatkozik, mint az Énok név, és a hatalom fogalmára is.

1Móz 4:19: „*Lámek két feleséget vett: az egyiknek Adá volt a neve, a másíknak pedig Cillah.* »

Ebben a Lámeckben találjuk az Istennel való szakítás első jelét, amely szerint „*a férfi elhagyja apját és anyját, hogy ragaszkodjanak feleségéhez, és a kettő egy testté lesz*” (lásd 1Móz.2:24). De Lámecknél a férfi két nőhöz köti magát, és a három egy testté válik. Nyilvánvaló, hogy az Istentől való elszakadás teljes.

1Móz 4:20: „*Adah szülte Jabalt: ő volt a sátrakban és a nyáj mellett lakók atyja.*”

Dzsabal a nomád pásztorok pátriárkája, ahogy bizonyos arab népek ma is.

1Móz 4:21: „ *A bátyját Jubalnak hívták: ő volt mindazok apja, akik hárfán és síposokon játszanak .* »

Jubal volt az összes zenész pátriárkája, akik fontos helyet foglalnak el az Isten nélküli civilizációkban, még ma is, ahol a kultúra, a tudás és a művész a modern társadalmaink alapja.

Gen.4:22: „ *Zilla a maga részéről Tubal Caint szülte, aki minden réz- és vaseszközt kovácsolt. Tubal Cain nővére Naama volt .* »

Ez a vers ellentmond a történészek hivatalos tanításainak, akik a vaskor előtti bronzkort feltételezik. Valójában Isten szerint az első emberek tudták a vasat kovácsolni, és talán maga Ádám óta, mert a szöveg nem mondja Tubal Kainról, hogy ő volt a vaskovácsolók atyja. De ezek a feltárt részletek azért vannak megadva nekünk, hogy megértsük, a civilizáció az első emberek óta létezik. Istentelen kultúránk nem volt kevésbé kifinomult, mint a mai miénk.

1Móz 4:23: „ *Lámek így szólt a feleségeihez: Adah és Cillah, hallgass a szavamra! Lámek asszonyai, halljátok a szavamat! Megöltem egy embert a sebemért, egy fiataalt pedig a zúzóadásomért.* »

Lámek dicsekszik a két feleségének, hogy megölt egy férfit, ami Isten ítélete szerint bántja őt. De gögösen és gúnyosan hozzáteszi, hogy egy fiatal férfit is megölt, ami rontja a helyzetét Isten megítélése szerint, és ami hiteles „gyilkossá” teszi, aki visszaeső.

1Móz 4:24: *Káin hétszer, Lámek hetvenhétszer áll bosszút.* »

Ezután kigúnyolja Isten engedékenységet, amelyet Káin iránt tanúsított. Mivel egy ember meggyilkolása után Káin halálát „hétszer” kellett megbosszulni, egy férfi és egy fiatalember meggyilkolása után Lámeket „hetvenhétszer” fogja megbosszulni Isten. Ilyen utálatos megjegyzéseket nem tudunk elképzelni. És Isten fel akarta tární az emberiség előtt, hogy a második nemzedék első képviselői, Káiné egészen a hetedikig, Lámekéig, elérték az istentelenség legmagasabb szintjét. És ez a demonstrációja a tőle való elszakadás következményeiről.

1Móz 4:25: „ *Ádám még ismerte a feleségét; és fiút szült, és Sétnek nevezte el, mert – mondta – más magot adott nekem az Isten Ábel helyett, akít Káin megölt .*”

A Seth név héberül „cheth”-nek ejti az emberi test alapját. Egyesek „egyenértékűnek vagy kárpótlásnak” fordítják, de nem sikerült igazolást találnom erre a tételre a héber nyelven. Ezért megtartom "a test alapját", mert Seth lesz a gyökere vagy alapvető alapja annak a hűséges leszármazási ágának, amelyet az 1Móz 6 az " *Isten fiai* " kifejezéssel fog megjelölni, a " nőkre" hagyva a család lázadó leszármazottait. Káin, aki megtéveszti őket, szemben az „ *emberek lányai* ” elnevezéssel.

Sethben Isten elvet és felnevel egy új „ *magot* ”, amelyben a hetedik leszármazottat, egy másik Énokot adják meg példaként az 1Móz 5:21–24-ben. Az a kiváltság, hogy élve, anélkül, hogy meghalt volna, bejuthatott a mennybe. A földi élet 365 éve a teremtő Isten iránti hűségben élt. Ez az Énok jól viselte a nevét, mert „műveltsége” Isten dicsőségére szolgált, ellentétben névrokonával, Lámek fiával, aki Káin nemzetségéből származott. És mindketten, Lámek, a lázadó és Énok, az igaz, a leszármazottuk „hetedik” leszármazottai voltak.

1Móz 4:26: „ *Sétnek volt egy fia, aki Énósnak nevezte. Ekkor kezdték az emberek YaHWéH nevét kiáltozni .* »

Enosch azt jelenti: az ember, a halandó, a gonosz. Ez a név ahhoz a pillanathoz kapcsolódik, amikor az emberek YaHWéH nevét kezdték hívni. Amit Isten e két dolog összekapcsolásával akar nekünk mondani, az az, hogy a hűséges származású ember felismerte természetének gonoszságát, amely ráadásul halandó. És ez a tudat arra készítette őt, hogy megkeresse Teremtőjét, hogy tisztelje őt, és hűségesen olyan imádatot adjon neki, amely kedves volt számára.

Genesis 5

Elkülönülés a megszentelődésen keresztül

Ebben az 5. fejezetben Isten összegyűjtötte a hozzá hűséges vonalat. Csak az első versek részletes tanulmányozását mutatom be, amelyek lehetővé teszik számunkra, hogy megértsük ennek a felsorolásnak az okát, amely Ádám és a híres Noé közötti időt fedi le.

Gen.5:1: „ *Ez Ádám magvának könyve. Amikor Isten megteremtette az embert, Isten hasonlatosságára teremtette .*”

Ez a vers mércét állít fel az idézett férfiak névsorához. Minden ezen az emlékeztetőn alapul: „ *Amikor Isten megteremtette az embert, Isten hasonlatosságára teremtette* ”. Ezért meg kell értenünk, hogy ebbe a listába való belépéshez az embernek meg kell őriznie „ *Istenhez való hasonlatosságát* ”. Így megérthetjük, hogy az olyan fontos nevek, mint Káin, miért nem szerepelnek ebben a listában. Mert nem fizikai, hanem jellembeli hasonlóságról van szó, és a 4. fejezet most megmutatta nekünk Káinét és leszármazottait.

1Móz 5:2: „ *Megteremtette a férfit és a nőt, megáldotta őket, és teremtésükkor férfi néven nevezte őket .*”

Itt is az Isten áldására emlékeztető férfi és nő azt jelenti, hogy az idézett neveket Isten áldotta meg. Az a ragaszkodás, hogy Isten teremtette őket, rávilágít arra, hogy milyen fontosságot tulajdonít annak, hogy felismerjék, mint teremtő Istent, aki elválasztja, megszenteli szolgáit a szombat jelével, a többi pedig a hetedik napon tartják meg minden hetükből. Isten áldásának fenntartása a szombat megszentelésével és jellemének hasonlatossága azok a feltételek, amelyeket Isten megkövetel ahhoz, hogy az emberi lény méltó maradjon arra, hogy „ *embernek* ” nevezzék. E gyümölcsöktől eltekintve az ember megítélése szerint fejlettebb és műveltebb „állattá” válik, mint a többi faj.

1Móz 5:3: „ *Ádám százharminc éves lévén, fiút nemzett az ő hasonlatosságára, képmása szerint, és elnevezte Sethnek .*”

Láthatóan Ádám és Seth között két név hiányzik: Káin (aki nem a hűséges származású) és Ábel (aki utódok nélkül halt meg). Az áldásos kiválasztás színvonalát így demonstrálják. Ugyanez vonatkozik az összes többi említett névre is.

1Móz 5:4: „Ádám napjai Sét születése után nyolcszáz évig tartottak; és fiakat és leányokat nemzett.”

Amit meg kell értenünk, az az, hogy Ádám „fiakat és lányokat nemzett”, „Sét” születése előtt és utána, de ezek nem mutatták meg sem az apa, sem „Sét” hitét. Csatlakoztak az „állatemberekhez”, akik hűtlenek és tiszteletlenek voltak az élő Istennel szemben. Így a tőle születettek közül Ábel halála után „Sét” volt az első, aki kitűnt hite és hűsége a földi atyját teremtő és formáló Jahve Istenhez. Mások utána, névtelenek maradván, követhették példáját, de ők névtelenek maradnak, mert az Isten által kiválasztott lista a bemutatott leszármazottak első hűséges embereinek egymásutánjára épül. Ez a magyarázat érthetővé teszi Ádám már amúgy is magas korát, „130 évet”, amikor fia, „Seth” megszületett. És ez az alapelv a Noéval megálló hosszú listában minden egyes választottra vonatkozik, mert három fia: Sém, Kám és Jáfet nem lesz kiválasztva, mivel nem lennének az ő lelki hasonlatosságában.

1Móz 5:5: „Adam minden napja kilencszázharminc évig élt; aztán meghalt.”

Közvetlenül a hetedik kiválasztotthoz megyek, akinek Énok a neve; Énok, akinek karaktere Káin fia Énok abszolút ellentéte.

1Móz 5:21: „Énok hatvanöt éves volt, Matuzsálem apja lett.”

Gen.5:22: „Énok Matuzsálem születése után háromszáz évig járt Istennel; és fiakat és leányokat nemzett.”

1Móz 5:23: „Énok összes napja háromszázhatvanöt év volt.”

Gen.5:24: „Énok Istennel járt; **akkor nem volt többé, mert Isten elvitte**.”

Ezzel az Énok-ügyből származó konkrét kifejezéssel tárja eléink Isten: az özönvíz előttiék „Illésüket” is a mennybe vitték anélkül, hogy átmentek volna a halálon. Valójában ennek a versnek a képlete eltér az összes többitől, amely Ádám életére vonatkozik, az „akkor meghalt” szavakkal.

Következik Metushela, az ember, aki a legtovább élt a Földön, 969 évig; majd egy másik, Istentől megáldott Lámek ebből a vonalból.

Gen.5:28: „Lámek száznyolcvankét évesen fiút nemzett”

Gen.5:29: „Nóénak nevezte, mondván: Ez megvigasztal minket fáradságunkért és kezünk kemény munkájáért, aki **erről a földről jön, amelyet az ÚR megátkozott**.”

Ahhoz, hogy megértsük ennek a versnek a jelentését, tudnod kell, hogy a Noé név jelentése: pihenés. Lámek biztosan nem tudta elképzelni, hogy szavai milyen mértékben válnak valóra, mert csak „fáradságunk és kezünk fájdalmas munkájának” szögéből látta „az elátkozott földet” – mondta. De Noé idejében Isten el fogja pusztítani az általa hordozott emberek gonoszsága miatt, amint azt az 1Mózes 6 megérteni fogja. Lámek, Noé apja azonban egy kiválasztott volt, aki korának néhány kiválasztottjához hasonlóan biztosan sajnálta, hogy a körülöttük élő emberek gonoszsága nőtt.

Gen.5:30: „Lámek Noé születése után ötszázkilencvenöt évet élt; és fiakat és lányokat nemzett”

1Móz 5:31: „Lámek életének teljes ideje hétszázhetvenhét esztendő volt; aztán meghalt »

1Móz 5:32: „Noé, ötszáz éves, nemzette Sémet, Khámot és Jáfetet”

Genezis 6

Az elválasztás sikertelen

1Móz 6:1: „Amikor az emberek elkezdtek szaporodni a föld színén, és lányaik születtek,

A korábbi tanulságok szerint ez az emberi sokaság az az állati norma, amely megveti Istent, akinek tehát jó oka van arra, hogy elutasítsa őket. Ádám felesége, Éva általi csábítása az egész emberiségben megismétlődik, és ez a test szerint normális: a lányok elcsábítják a férfiakat, és megszerzik tőlük, amire vágnak.

1Móz 6:2: „Isten fiai látták, hogy az emberek leányai szépek, és feleségül vettek mindazok közül, akiket választottak”

Itt válnak bonyolulttá a dolgok. A megszenteltek és a vallástalan hitetlenek közötti **különbség végül megszűnik**. Az itt logikusan „Isten fiainak” nevezett megszenteltek az „emberek leányai” vagy az „állati” emberi csoport csábítása alá esnek. A házasságon keresztül létrejövő szövetségek tehát az Isten által kívánt és keresett **elválás** összeomlásának okaivá válnak. Ez a felejthetetlen élmény volt az, ami miatt később megtiltotta Izrael fiainak, hogy idegen nőket vegyenek feleségül. Az ebből eredő árvíz megmutatja, hogy mennyire kell betartani ezt a tilalmat. Minden szabály alól vannak kivételek, mert egyes nők az igaz Istent a zsidó férjhez vitték, mint Ruth. A veszély nem az, hogy a nő idegen, hanem az, hogy „Isten fiát” a pogány hitehagyáshoz vezeti azáltal, hogy ráveszi őt a származásából származó hagyományos pogány vallásra. Sőt, ennek az ellenkezője is tilos, mert egy nő „Isten lánya” halálos veszélybe sodorja magát azzal, hogy „emberek fiához”, „állatokhoz” és hamis valláshoz megy feleségül, ami még veszélyesebb a számára. Hiszen minden „nő” vagy „lány” csak földi élete során „nő”, és a választottak közülük férfiakhoz hasonlóan Isten angyalaihoz hasonló ivartalan égitestet kapnak. Az örökkévalóság uniszex és Jézus Krisztus jellemének képe, a tökéletes isteni minta.

A házassági probléma továbbra is fennáll. Mert aki nem az ő vallásához megy feleségül, az a saját hite ellen tesz tanúbizonyságot, akár helyes, akár helytelen. Továbbá ez a cselekedet közömbösséget mutat a vallással és így magával Istennel szemben. A kiválasztottnak mindenekelőtt Istent kell szeretniük, hogy méltók legyenek a kiválasztásra. A külföldivel kötött szövetség azonban nem tetszik neki, a megválasztott tisztviselő, aki szerződést köt, méltatlanná válik a megválasztásra, hite pedig elbizakodottá, illúzióvá válik, ami szörnyű kiábrándultsággal fog végződni. Marad a végső levonás. Ha a házasság még mindig ezt a problémát veti fel, az azért van, mert a modern emberi társadalom ugyanabban az erkölcstelen állapotban találja magát, mint Noé idejében. Ez az üzenet tehát az utolsó időnkhez szól, amikor a hazugság uralja az emberi elmét, amely teljesen elzárkózik az isteni „igazságtól”.

A mi „végidőinkben” való fontossága miatt Isten arra készítetett, hogy végül fejlesszem ezt az üzenetet, amely ebben a Teremtés könyvében kinyilatkoztatott. Mert az özönvíz előtti kiválasztottak tapasztalatát egy boldog „*kezd*” és egy tragikus „*vég*” foglalja össze a hitehagyásban és az utálatosságban. Ez a tapasztalat azonban azt is összefoglalja, hogy utolsó egyházának intézményes formája a „hetednap adventista”, amelyet hivatalosan és történelmileg 1863-ban, de szellemileg 1873-ban áldottak meg „Philadelphiában”, a Jel 3:7-ben, „*kezd*” . , és Jézus Krisztus „*hánya*” a Jel.3:14-ben, „*Laodiceában*” 1994-ben „*vég*”, formalista langyossága és az ökumenikus ellenséges táborral 1995-ben kötött szövetsége miatt . Isten jóváhagyását e keresztény vallási intézményre tehát „*kezd*” és „*vég*” határozza meg. De ahogy a zsidó szövetséget a Jézus által kiválasztott tizenkét apostol folytatta, úgy folytatom az adventista munkát én és mindazok, akik elfogadják ezt a prófétai tanúbizonyságot, és reprodukálják azokat a hit műveit, amelyeket Isten eredetileg megáldott az 1843-as adventizmus úttörőiben és 1844. Pontosítom, hogy Isten hitük indítékait áldotta meg, nem pedig prófétai értelmezéseik mércéjét, amelyet később megkérdőjeleztek. A szombat formálissá és tradicionálissá váló gyakorlata, Isten ítéletének szitája már nem áld meg mást, mint az igazság szeretetét, amelyet választottai „*kezdettől a végéig*”, vagy Krisztus igazi dicsőséges visszajöveteléig megáldottak . utoljára 2030 tavaszán.

Azáltal, hogy a Jelenések 1:8-ban „*alfa és ómegaként*” mutatkozik be, Jézus Krisztus feltárja előttünk a kulcsot annak a struktúrának és szempontnak a megértéséhez, amelyben a Bibliában feltárja számunkra az „*ítélet*” . a „*kezd*” és a „*vég*” megjelenő helyzet megfigyeléséről , egy életről, egy szövetségről vagy egy egyházzal. Ez az elv a Dan.5-ben jelenik meg, ahol az Isten által a falra írt „*számozott, számozott*” szavak, majd a „*megmérve és felosztva*”, Belsazar király életének „*kezd*” és „*vég*” idejét jelentik . Ily módon Isten megerősíti, hogy ítélete az elítélt alany állandó ellenőrzésén alapul. Megfigyelése alatt volt a „*kezd*” vagy „*alfától*” a „*végéig*” , az „*ómeig*” .

„*hét egyháznak*” címzett levelek témájában ugyanaz az elv rögzíti az összes érintett „*egyház*” „*elejét és végét*” . Először is az apostoli egyházat találjuk, amelynek dicsőséges „*kezd*” az „*Efészusnak*” eljuttatott üzenet emlékeztet, és amelynek „*vége*” azzal a fenyegetéssel fenyegeti, hogy buzgóságának hiánya miatt Isten Lelke visszavonul. Szerencsére a *Szmirnában 303 előtt* elmondott üzenet arról tanúskodik, hogy Krisztus megtérésre hívását Isten dicsőségére meghallgatták. Ezután a római pápai katolikus egyház „*Pergamonban*” *kezdődik* 538-ban, és „*Thiatira*”-ban ér véget, a protestáns reformáció idején, de hivatalosan 6. Pius pápa halálakor, a Valenciában, az én városomban börtönben tartott börtönben. , Franciaországban, 1799-ben. Ezután következik a protestáns hit esete, amelynek Isten általi jóváhagyása időben is korlátozott. A „*kezd*” a „*Tiatira*”, a „*vég*” pedig a „*Sárdész*” 1843-ban a római vallásból örökölt vasárnapi gyakorlat miatt tárják fel . Jézus nem is lehetne egyértelműbb, üzenete, hogy „*meghaltál*”, nem vezet zűrzavarhoz. Harmadszor pedig a „*Philadelphia és Laodicea*” alatt az intézményes adventizmus esete, amelyet korábban láttunk, lezárja a „*hét gyülekezetnek*” és az általuk szimbolizált korszakoknak szóló üzenetek témáját.

Azáltal, hogy ma feltárja előttünk, hogyan ítélte meg a már elvégzett dolgokat, és kezdettől fogva, *mint* a Teremtés könyve, Isten megadja a kulcsokat, hogy megértsük, hogyan ítéli meg korunk tényeit és egyházait. A tanulmányunkból kibontakozó „ *ítélet* ” tehát magán viseli isteniségének Lelkének „ *pecsétjét* ”.

1Móz 6:3: „ *Azután így szólt az ÚR: Az én lelkem nem marad örökké az emberben, mert az ember test, és élete százhusz évig tart .* »

Kevesebb mint 10 évvel Krisztus visszajövetele előtt ez az üzenet ma elképesztő aktualitást kap. Az *Istentől* kapott élet szelleme „ *nem marad meg örökké az emberben, mert az ember test, és élete százhuszonkilenc évig-tart* ”. Valójában Isten nem ezt a jelentést adta szavainak. Érts meg engem, és értsd meg Őt: Isten nem mond le hatezer éves tervéről, hogy elhívja és kiválasztja a választottakat. Probléma abban rejlik, hogy óriási életet adott az özönvíz előttieknek Ádám 930 éves korában elhunyt óta, utána egy másik Methuschela él majd 969 évet. Ha 930 év hűségéről van szó, az elviselhető, sőt Istennek tetsző, de ha egy öntelt és utálatos Lámek, Isten becslése szerint átlagosan 120 évig kitartani bőven elég lesz. Ezt az értelmezést a történelem is megerősíti, hiszen az özönvíz vége óta az emberi élet hossza korunkban átlagosan 80 évre csökkent.

1Móz 6:4: „ *Az óriások voltak a földön azokban a napokban, és azután is, hogy Isten fiai eljöttek az emberek leányaihoz, és gyermekeket szültek nekik: ezek a hősök, akik híresek voltak az ókorban .*

kellott hozzátennem az „ *és is* ” pontosságot, mert az üzenet jelentése átalakul. Isten feltárja előttünk, hogy első vízözön előtti teremtménye gigantikus színvonalú volt, maga Ádám körülbelül 4-5 méter magas lehetett. A földfelszín kezelése megváltozik és csökken. Ezeknek az „ *óriásoknak* ” egyetlen lépése ötöt ért a miénkért, és ötször több élelmet kellett szereznie a földről, mint egy mai embernek. Az eredeti terület ezért gyorsan benépesült és teljes felületén benépesült. Az „ *és egyben* ” pontosság arra tanít bennünket, hogy az „ *óriások* ” e mércéjét nem módosították a megszenteltek és az elutasítottak, „ *Isten fiai* ” és „ *az emberek leányai* ” szövetségei. Noé tehát maga is 4-5 méteres óriás volt, valamint gyermekei és feleségeik. Mózes idejében ezek az özönvíz előtti normák még Kánaán földjén voltak, és ezek az óriások, az „ *anakimok* ” voltak azok, akik megrémítették az országba küldött héber kémekeket.

1Móz 6:5: „ *Az Úr látta, hogy az emberek gonoszsága nagy a földön, és szívük minden gondolata naponta csak a gonoszra irányul .* ”

Egy ilyen megfigyelés érthetővé teszi döntését. Emlékeztetek arra, hogy azért teremtette a földet és az embert, hogy felfedje ezt a gonoszságot, amely égi és földi teremtményeinek gondolataiban rejtőzik. A kívánt demonstráció tehát megvalósult, mivel „ *szívük minden gondolata minden nap csak a gonosz felé irányult* ”.

1Móz 6:6: „ *Jehova megbánta, hogy embert teremtett a földön, és elszomorodott szívében .* ”

Egy dolog előre tudni, hogy mi fog történni, de más dolog megtapasztalni, hogy mi fog történni. És szembesülve az uralkodó gonoszság valóságával, a megtérés, pontosabban a megbánás gondolata pillanatnyilag feltámadhat Isten elméjében, olyan nagy az ő szenvedése ezzel az erkölcsi katasztrófával szemben.

1Móz 6:7: „*És monda az Úr: Elpusztítom a föld színéről az embert, akit teremtettem, az embertől a marháig, a csúszómászóig és az ég madaraiig; mert megbánom, hogy megtettem azokat.*”

Közvetlenül az özönvíz előtt Isten megjegyzi Sátán és démonai győzelmét a földön és annak lakóin. Számára a megpróbáltatás szörnyű volt, de megszerezte azt a demonstrációt, amelyet meg akart szerezni. Nem marad más hátra, mint elpusztítani ezt az első életformát, amelyben a férfiak túl sokáig élnek, és túlságosan hatalmasak. Az emberhez közel álló szárazföldi állatoknak, például az állatoknak, a hullóknak és az égi madaraknak együtt kell örökre eltűnniük.

1Móz 6:8: „*De Noé kegyelmet talált a YaHWéH szemében.*”

Ezé.14 szerint pedig ő volt az egyetlen, aki kegyelmet talált Isten előtt, gyermekei és feleségeik nem voltak méltók az üdvösségre.

Gen.6:9: „*Ezek Noé magvak. Noé igazságos és derék ember volt a maga idejében; Noé Istennel járt.*”

igazságosnak és becsületesnek” itéli Isten. És mint az igaz Énok előtte, Isten neki tulajdonítja, hogy „*vele járjon*”.

1Móz 6:10: „*Noénak három fia született: Sém, Hám és Jáfet.*”

500 éves korában az 1Móz 5:22 szerint „*Noé három fiút nemzett: Sémét, Hámot és Jáfetet*”. Ezek a fiúk felnőnek, férfiak lesznek, és feleséget vesznek. Ezért Noénak a fiai fognak segíteni és segíteni, amikor meg kell építenie a bárkát. Születésük és az árvíz között 100 év telik el. Ez azt bizonyítja, hogy a 3. versben szereplő „120 év” nem vonatkozik arra az időre, amelyet az építkezés befejezésére kapott.

1Móz 6:11: „*A föld megromlott Isten előtt, a föld tele volt erőszakkal.*”

A korrupció nem feltétlenül erőszakos, de amikor az erőszak rányomja bélyegét és jellemzi, akkor a szerető Isten szenvedése hevessé és elviselhetetlenné válik. Ez az erőszak, amely elérte a tetőfokát, olyan típusú, amellyel Lámek dicsekedett az 1Móz 4:23-ban: „*Embert öltem meg a sebemért, és egy fiatal a zúzódsomért.*”

1Móz 6:12: „*És Isten ránézett a földre, és íme, az megromlott; mert minden test elrontotta útját a földön.*”

Kevesebb, mint 10 év múlva Isten újra ránéz a földre, és olyan állapotban találja, mint az özönvíz idején, „*minden test megromtotta az utat*”. De meg kell értened, mire gondol Isten, amikor a korrupcióról beszél. Mert ha ennek a szónak az utalása emberi, akkor a válaszok száma annyi, mint a témával kapcsolatos vélemény. A Teremtő Istennél a válasz egyszerű és pontos. Korrupciónak nevezi mindazokat a perverziókat, amelyeket a férfi és a nő az általa felállított rendbe és szabályokba hoz: A korrupcióban a férfi nem vállalja többé férfiszerepét, és a nő sem vállalja tovább női szerepét. Példa erre Lámek, a bigámista, Káin leszarmazottja, mert az isteni norma azt mondja neki: „*a férfi elhagyja apját és anyját, hogy ragaszkodjon feleségéhez*”. Testfelépítésük megjelenése megmutatja a férfi és női szerepeket. De hogy jobban megértsük annak szerepét, amit Ádámnak „segítségként” *adnak*, Krisztus Egyházának szimbolikus képe megadja a választ. Milyen „*segítséget*” adhat az Egyház Krisztusnak? Szerepe abban áll, hogy növelje a megmentettek számát, és vállalja, hogy szenvedjen érte. Ugyanez vonatkozik az Ádámnak adott nőre is. Ádám izmos erejétől mentesen az

a szerepe, hogy megszüljön és felnevelje gyermekeit, amíg azok családot nem alapítanak, és így benépesül a föld, az Isten parancsa szerint az 1Móz 1:28-ban: „És Isten megáldotta őket . , és monda nekik Isten: **Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet és hajtsátok uralmatok alá . és uralkodjatok a tenger halain és az ég madarain, és minden élőlényen, amely a földön mozog .**” A modern élet perverziónak hátat fordított ennek a normának. A koncentrált városi élet és az ipari foglalkoztatás együttesen megteremtette az egyre növekvő pénzigényt. Ez arra készítette a nőket, hogy feladják anyaszerepüket, és gyárakban vagy üzletekben dolgozzanak. A gyengén nevelt gyerekek szeszélyesek és igényesek lettek, és 2021-ben az erőszak gyümölcsét hozták, és teljesen megegyeznek a leírással, amelyet Pál Timóteusnak adott a 2Tim.3:1-től 9-ig. Arra kérek, hogy szánj időt az olvasásra . , minden megérdemelt figyelemmel, teljes egészében a két levelet, amelyet Timóteusnak címez, hogy ezekben a levelekben megtalálják azokat a mércéket, amelyeket Isten kezdetől fogva felállított, tudván, hogy nem változik és nem is fog változni, amíg vissza nem tér. dicsőítsünk 2030 tavaszán.

1Móz 6:13: „ *Akkor azt mondta Isten Noénak: Minden test végét én határozom el; mert erőszakkal töltötték meg a földet; íme, elpusztítom őket a földdel együtt .*”

A visszafordíthatatlanul kialakult gonoszság miatt a föld lakóinak elpusztítása marad az egyetlen, amit Isten megtehet. Isten tudára adja egyetlen földi barátjának szörnyű tervét, mert döntése megszületett és véglegesen eldőlt. Meg kell jegyeznünk azt a különleges sorsot, amelyet Isten Énoknak ad, az egyetlennek, aki anélkül lép be az örökkévalóságba, hogy áthaladna a halálon, és Noénak, az egyetlen embernek, akit érdemesnek találtak arra, hogy túlélje a pusztító özönvizet. Mert az ő szavaiban Isten azt mondja: „ **van ...**” és „ *Elpusztítom őket* ”. Mivel hűséges maradt, Noé nem volt hatással Isten döntésére.

1Móz 6:14: „ *Csinálj magadnak puhafából való bárkát; cellákba rendezed ezt a bárkát, és kívül-belül beborítod szurokkal .*”

Noénak túl kell élnie, és nem egyedül, mert Isten azt akarja, hogy teremtménye élete folytatódjon projektje 6000 éves kiválasztásának végéig. A kiválasztott élet megőrzéséhez a vizek áradása idején úszó bárkát kell építeni. Isten megadja az utasításait Noénak. Vízálló puhafát használnak, az ívet pedig szurok bevonattal, fenyőből vagy fenyőből vett gyantával teszik vízállóvá. A sejteket úgy építi fel, hogy minden faj külön éljen, hogy elkerülje a fedélzeten tartózkodó állatok stresszes összecsapását. A bárkában való tartózkodás egy teljes évig tart, de a munkát Isten irányítja, akinek semmi sem lehetetlen.

1Móz 6:15: „ *Így készíted: a bárka háromszáz sing hosszú, ötven sing széles és harminc sing magas lesz .*”

Ha a „ *könyök* ” egy óriásé volt, akkor ötszöröse lehet a héberekének, amely körülbelül 55 cm volt. Isten feltárta ezeket a dimenziókat a héberék és Mózes által ismert szabványban, akik megkapták ezt a beszámolót Istentől. A megépített boltív tehát 165 m hosszú, 27,5 m széles és 16,5 m magas volt. A téglalap alakú doboz alakú boltív tehát impozáns méretű volt, de olyan férfiak építették, akiknek a mérete összefüggött vele. Mert a magasságához képest három, körülbelül öt méteres emeletet találunk olyan férfiak számára, akik maguk is 4 és 5 méter közöttiek.

1Móz 6:16: „Csinálj **ablakot** a bárkának , amelyet a tetején **egy könyöknyire** csökkents ; készíts **ajtót** a bárka oldalán; és épít egy alacsonyabb történetet, egy másodikat és egy harmadikat . »

A leírás szerint a bárka egyetlen „*ajtója*” az első emeleti szinten „*a bárka oldalán*” volt elhelyezve. A bárka teljesen zárva volt, és a harmadik szint teteje alatt egyetlen 55 cm magas és széles ablakot kellett zárva tartani az árvíz végéig, az 1Móz 8:6 szerint. A bárka lakói sötétségben és olajlámpák mesterséges fényében éltek az árvíz alatt.

1Móz 6:17: „*És vizek özönét hozom a földre, hogy elpusztítsak minden testet, amelyben élet lehelete van az ég alatt; minden el fog pusztulni a földön .*”

Isten ezzel a pusztítással figyelmeztető üzenetet akar hagyni azoknak az embereknek, akik újra benépesítik a földet az özönvíz után és egészen Jézus Krisztus dicsőségébe való visszatéréséig, az isteni terv 6000 évének végén. Minden élet eltűnik az özönvíz előtti normáival. Mert az özönvíz után Isten fokozatosan az afrikai pigmeusok méretére csökkenti az élőlények, az emberek és az állatok méretét.

Gen.6:18: „*De én megkötöm veled a szövetségemet; bemész a bárkába, te és fiaid, feleséged és fiaid feleségei veled .*»

Nyolc túlélője van a közelgő árvíznek, de közülük hét kivételesen részesül Noé különleges és egyéni áldásából. A bizonyíték az Eze.14:19-20-ban található, ahol Isten ezt mondja: „*Vagy csapást küldök erre a földre, és haragomat a halandósággal árasztom ki ellene, hogy elpusztítsam onnan az embert és a barmot, és ott volt közötté Noé , Daniel és Jób, élek! azt mondja az Úr, az Úr, nem akarnak megmenteni fiaikat vagy leányokat, hanem igazságukkal saját lelküket mentik meg .*” Hasznosak lesznek a föld újránépesítésére, de nem lévén Noé szellemi szintjén, behozzák az új világba tökéletlenségüket, ami nem tart sokáig, hogy meg hozza rossz gyümölcsseit.

1Móz 6:19: „*Minden élőlényből, minden testből hozz be a bárkába minden fajtából kettőt, hogy életben tartsd őket magadnál: legyen egy hím és egy nőstény.*”

Fajonként egy pár „*mindenből, ami él*”, csak a szaporodáshoz szükséges norma, ezek lesznek az egyetlen túlélő a szárazföldi állatok nemzetségéből.

1Móz 6:20: „*A madarak közül fajtájuk szerint, a jószágok közül az ő fajtájuk szerint, és a föld minden csúszómászója közül, fajtájuk szerint, minden fajtából kettő jön hozzád, hogy megőrizd. életüket.*”

Ebben a versben, felsorolásában Isten nem említi a vadon élő állatokat, de megemlíti őket, mint akiket a bárkára vittek az 1Móz 7:14-ben.

1Móz 6:21: „*Te pedig vegyél minden elfogyasztott ételből, és rakd el magadnál, hogy eledel legyen neked és nekik .*”

Nyolc ember élelmezéséhez szükséges élelem és az egy évre a fedélzetre vett összes állat nagy helyet kellett elfoglalnia a bárkában.

1Móz 6:22: „*Ezt tette Noé: mindent végrehajtott, amit Isten parancsolt neki .*”

Noé és fiai hűségesen és Isten támogatásával végrehajtották az Istentől kapott feladatot. És itt emlékeznünk kell arra, hogy a Föld egyetlen kontinens, amelyet csak folyók és folyók öntöznek. Az Ararát-hegy területén, ahol Noé és

fiai laknak, csak síkság van, tenger nincs. Kortársai ezért látják, amint Noé egy úszó építményt épít egy pecsét nélküli kontinens közepén. El tudjuk képzelni a gúnyt, a szarkazmust, és sértéseket, amelyekkel le kellett záporozniuk az Istentől megáldott kis csoportot. De a gúnyolódók hamarosan abbahagyják a kiválasztott gúnyolódását, és belefulladásnak az árvízbe, amelyben nem akartak hinni.

Genezis 7

Az árvíz végső szétválása

1Móz 7:1: „ Az Úr azt mondta Noénak: Gyere be a bárkába te és egész házad népe; mert láttalak téged **közvetlenül** magam előtt e nemzedék között . »

Elérkezik az igazság pillanata, és megvalósul a teremtés végső **szétválasztása** . Ha „ *belép a bárkába* ”, Noé és családja élete megmenekül. Összefüggés van a „ *bárka* ” szó és az „ *igazság* ” között, amelyet Isten Noénak tulajdonít. Ez a kapcsolat a jövőbeli „ *tanúságládán* ” halad keresztül, amely egy szent láda lesz, amelyben Isten „ *igazságossága* ” van, két tábla formájában kifejezve, amelyekre ujja a „ *tízparancsolatát* ” fogja vésni. Ebben az összehasonlításban Noé és társai ugyanolyan mértékben mutatkoznak meg, amennyire mindannyian részesülnek a mentésből, amikor belépnek a bárkába, még akkor is, ha Noé az egyetlen, aki méltó arra, hogy azonosuljon ezzel az isteni törvénnyel, amint azt az isteni pontosság jelzi: „ **Láttam igazad van** . ” Noé tehát tökéletesen összhangban volt azzal az isteni törvénnyel, amelyet már az elvei alapján tanítottak vízözön előtti szolgálóinak.

1Móz 7:2: „ *Vigyél magadnak hét pár tiszta állatot, a hímet és a nőtényt; egy pár állat, amely nem tiszta, a hím és a nőtény; »*

Vízözön előtti kontextusban vagyunk, és Isten felidézi a különbséget a „ *tiszta vagy tisztátalan* ” állat között. Ez a mérce tehát egyidős a föld teremtésével, és a 3Mózes 11-ben Isten csak felidézte ezeket a mércéket, amelyeket kezdettől fogva felállított. Istennek tehát – a „ *sabbathoz* ” hasonlóan – jó oka van arra, hogy napjainkban megkövetelje választottaitól azoknak a dolgoknak a tiszteletét, amelyek dicsőítik az ember számára megállapított rendjét. Azzal, hogy „ *hét tiszta pár* ”-ot választ egyetlen „ *tisztátalan* ”-hoz, Isten megmutatja, hogy előnyben részesíti azt a tisztaságot, amelyet „pecsétjével”, a „7-es” számmal jelölt meg földi tervének megszentelődése idején.

1Móz 7:3: „ *Hét pár az ég madaraiból is, hím és nőtény, hogy életben tartsák fajukat az egész föld színén .* ”

Az angyali mennyei életről alkotott képük miatt az „ *ég madaraiból* ” „ *hét pár* ” is megmenekül.

1Móz 7:4: „ *Még hét napig, és esőt küldök a földre negyven nap és negyven éjjel, és elpusztítok a föld színéről minden teremtményt, amelyet alkottam.* ”

A „ *hét* ” számot (7) ma is említik, ami „ *hét napot* ” jelöl, amely **elválasztja** az állatok és az emberek bárkába való belépésének pillanatát az első

vízeséstől. Isten szakadatlan esőt fog okozni „40 napon és 40 éjszakán keresztül”. Ez a „40” szám a teszté. Ez a héber kémeK Kánaán földjére küldésének „40 napjára”, valamint a sivatagban eltöltött „40 évre” vonatkozik, amely az élet és a halál „40 évére” vonatkozik, amiatt, hogy megtagadták az óriások által lakott földre való belépést. És amikor belép földi szolgálatába, Jézus „40 nap és 40 éjszaka” böjt után az ördög kísértésébe kerül. Krisztus feltámadása és a Szentlélek pünkösdi kiáradása között is „40 nap” lesz.

Isten számára ennek a zuhogó esőnek az a célja, hogy elpusztítsa az „ő általa alkotott lényeket”. Így emlékeztet arra, hogy teremtő Istenként minden teremtményének élete őt illeti, hogy megmentse vagy elpusztítsa őket. Késérő leckét akar adni a jövő nemzedékeinek, amit nem szabad elfelejteniük.

1Móz 7:5: „Noé mindent végrehajtott, amit Jahve parancsolt neki.”

A hűséges és engedelmes Noé nem okozott csalódást Istennek, és mindent végrehajtott, amit parancsolt neki.

1Móz 7:6: „Noé hatszáz éves volt, amikor a vizek özöne leszállt a földre .

»

Az időről további részleteket közölnek, de ez a vers már Noé életének 600. évébe helyezi az özönvizet. Első fia születése óta 500. életévében ¹⁰⁰ év telt el.

1Móz 7:7: „És Noé bement a bárkába fiaival, feleségével és fiai feleségeivel, hogy meneküljön az özönvíz elől.”

Csak nyolc ember menekül meg az árvíz elől.

1Móz 7:8: „A tiszta vadállatok és a nem tiszták, a madarak és mindazok között, amelyek a földön mozognak.”

Isten igenlő. Lép be a bárkába, néhány „minden, ami a földön mozog”, hogy megmeneküljön. De melyik „föld”, vízözön előtti vagy utáni „föld”? A „mozog” ige jelen ideje Mózes korának vízözön utáni földjét sugallja, amelyre Isten szól a történetében. Ez a finomság indokolhatja bizonyos szörnyű fajok elhagyását és teljes kiirtását, amelyek nem kívántak az újra benépesült földön, ha léteztek az özönvíz előtt.

1Móz 7:9: „Noéval kettesével bement a bárkába, egy férfi és egy nőstény, ahogy Isten megparancsolta Noénak”

Az elv vonatkozik az állatokra, de a három emberpárra is, amelyet három fia és azok feleségei alkotnak, valamint az ő sajátjára, amely őt és feleségét érinti. Isten döntése, hogy csak párokat választ ki, feltárja előttünk azt a szerepet, amelyet Isten ad nekik: szaporodni és szaporodni.

1Móz 7:10: „Hét nappal később az özönvíz a földön volt.”

Noé élete 600. ^{évének} második hónapjának tizedik napján történt, azaz 7 nappal a következő 11. versben ^{jelzett 17. előtt.} Ezen a tizedik napon Isten maga zárta be a bárka „ajtáját” minden lakó előtt, a 7. fejezet 16. versében idézett pontosság szerint.

1Móz 7:11: „Noé életének hatszázadik évében, a második hónapban, a hónap **tizenhetedik** napján, azon a napon feltörték a nagy mélység összes forrása, és kiöntöttek a menny zsilipjei. megnyitva »

Isten a „második hónap **tizenhetedik napját**” választotta Noé 600. évében, hogy „megnyissák az ég ablakait”. A **17-es** szám az **ítéletet** szimbolizálja a Biblia és a próféciák számkódjában.

Az 1Móz 6 választottjainak egymásutániségével megállapított számítás az özönvizet 1656-ba helyezi, Éva és Ádám bűne óta, vagyis 4345 évvel a 6001-es év tavasza, a 2001-ben bekövetkező világvége előtt. szokásos naptárunk szerint 2030 tavaszán, és 2345 évvel Jézus Krisztus engesztelő halála előtt, amelyre hamis és félrevezető emberi naptárunk 30. április 3-án került sor.

A következő magyarázat megújításra kerül az 1Móz 8:2-ben. Azáltal, hogy ebben a versben felidézi a „*mélység forrásainak*” egymást kiegészítő szerepét, Isten felfedi számunkra, hogy az özönvizet nem csak az égből hulló eső okozta. Tudva, hogy a „*szakadék*” a teremtés első napjától kezdve teljesen vízzel borított földet jelöli, „forrásai” maga a tenger által okozott vízszint-emelkedésre utalnak. Ez a jelenség az óceánfenék szintjének módosulásával érhető el, amely felfelé haladva addig emeli a vízszintet, amíg el nem éri azt a szintet, amely az első napon az egész Földet borította. Az óceánok mélységeinek süllyedése révén került elő a szárazföld a vízből a 3. napon, ^{és} fordított akció révén borította be a szárazföldet az árvíz. A „*menny zsilipjeinek*” nevezett eső csak arra utalt, hogy a büntetés a mennyből, a mennyei Istentől jött. Később ez a „*mennyország zárja*” az áldások ellentétes szerepét veszi fel, amelyek ugyanattól a mennyei Istentől származnak.

1Móz 7:12: „*Negyven nap és negyven éjszaka esett az eső a földre.*”

Ez a jelenség bizonyára meglepte a hitetlen bűnösöket. Főleg, hogy az árvíz előtt nem volt eső. Az özönvíz előtti földet patakjai és patakjai öntözték és öntözték; eső tehát nem kellett, reggeli harmat váltotta fel. És ez megmagyarázza, hogy a hitetleneknek miért volt nehezen hittek a Noé által meghirdetett vízőzönben, mind szavakban, mind tettekben, mióta a bárkát száraz földre építette.

„*40 nap és 40 éjszaka*” idő a próbaidőt célozza meg. Az Egyiptomból kikerült testi Izraelt viszont próbára teszik Mózes távollétében, amelyet Isten magával tart ebben az időszakban. Az eredmény „az aranyborjú” lesz, amelyet Áron, Mózes testi testvére beleegyezésével megoldvasztanak. Ezután következik a „*40 nap és 40 éjszaka*” Kánaán földjének felfedezése, aminek eredményeként az emberek megtagadják, hogy belépjenek oda az ott lakó óriások miatt. Jézus viszont „*40 napig és 40 éjszakán át*” lesz próbára, de ezúttal, bár ez a hosszú böjt meggyengíti, ellenáll az ördögnek, aki megkísérli, és végül elhagyja anélkül, hogy megszerezte volna a győzelmét. Jézus számára ez tette lehetővé és legitimmé földi szolgálatát.

1Móz 7:13: „*Aznap bejött a bárkába Noé, Sém, Kám és Jáfet, Noé fiai, Noé felesége és fiainak három felesége velük.*”

Ez a vers kiemeli a földi emberi lények mindkét nemének kiválasztását. Minden férfi hímet elkísér „*segítője*”, nőstényét, akit „*feleségnek*” hívnak. Ily módon minden házaspár Krisztus és Egyháza, „az ő segítsége”, Kiválasztott képében mutatkozik be, akit meg fog menteni. Mert a „bárka” menedéke az üdvösség első képe, amelyet feltár az emberi lények előtt.

1Móz 7:14: „*ők, és minden állat a maga nemében, minden szarvasmarha a maga nemében, minden csúszómászó, amely a földön kúszik a maga nemében, minden madár a maga nemében, minden kismadár, minden, aminek szárnya van.*”

faj ” szó hangsúlyozásával Isten felidézi természetének törvényeit, miszerint az emberiség végső korunkban örömet leli abban, hogy az állatokat, sőt az emberiséget is vitatja, áthágja és megkérdőjelezi. Nála nagyobb védelmezője nem lehet a faj tisztaságának. És megköveteli választottaitól, hogy osszák meg isteni véleményét a témában, mert eredeti teremtésének tökéletessége ebben a tisztaságban és a fajok abszolút **elkülönülésében volt**.

A szárnyas faj erőteljes hangsúlyozásával Isten a bűn földjét és levegőjét sugallja, mint az Ördögnek alávetett birodalmat, akit magát az *Ef . 2:2*.

1Móz 7:15: „Kettő -kettővel bementek Noé bárkába, minden testből, amelyben volt élet lehelete .”

Minden Isten által kiválasztott pár **elválík** a maga nemétől, hogy élete az özönvíz után is folytatódjon. Ebben a végleges **elválasztásban** Isten a két út elvét valósítja meg, amelyet a szabad emberi választás elé helyez: a jóé az élethez, a rosszé pedig a halálhoz.

1Móz 7:16: „ És bejött férfi és nő, minden testből, ahogy Isten parancsolta Noénak. Aztán YaHWéH becsukta rá az ajtót . »

fajok ” szaporodásának célját itt megerősíti a „ *hím és nőstény* ” szó.

Íme a cselekvés, amely megadja ennek az élménynek minden fontosságát, és az isteni kegyelem idejének végének prófétai jellegét: „ *Akkor Jahve bezárta előtte az ajtót* ”. Ez az a pillanat, amikor az élet és a halál sorsa minden változás **nélkül elválík egymástól**. Így lesz ez 2029-ben is, amikor a korabeli túlélők döntenek majd arról, hogy tisztelik Istent és hetednapi szombatját, vagyis a szombatot, vagy Rómát és annak első vasárnapját, a bemutatott ultimátum szerint. a lázadó emberiség rendelete formájában. Itt is „ *a kegyelem ajtaját* ” Isten zárja be, „ *aki nyit, és aki bezár* ” a Jel.3:7 szerint.

1Móz 7:17: „ *Az özönvíz negyven napig volt a földön. A vizek megnövekedtek, és felemelték a bárkát, és az a föld fölé emelkedett .*”

Az ív fel van emelve.

1Móz 7:18: „ *A vizek egyre szaporodtak a földön, és a bárka lebegett a vizek felszínén .*”

A bárka lebeg.

1Móz 7:19: „ *A vizek egyre jobban növekedtek, és az egész égbolt alatt minden magas hegyet beborítottak .*”

A száraz talaj általánosan eltűnik a víz alá kerülve.

1Móz 7:20: „ *A vizek tizenöt singgel a hegyek fölé emelkedtek, és beborították őket .*”

A kor legmagasabb hegyét körülbelül 8 méteres víz borítja.

1Móz 7:21: " *Minden, ami a földön mozgott, elpusztult, a madarak, a szarvasmarhák és az állatok, minden, ami a földön kúszott, és minden ember. "*

Minden állat, amely levegőt lélegzik, megfullad. A madarakra vonatkozó pontosság annál is érdekesebb, mivel az özönvíz az utolsó ítélet prófétai képe, amelyben az égi lények, például a Sátán is megsemmisülnek a földi lényekkel együtt.

1Móz 7:22: „ *Minden, aminek lehelete volt, élet lehelete az orrlyukaiban, és ami a száraz földön volt, meghalt .*”

Minden emberhez hasonló élőlény, akinek az élete a leheletétől függ, vízbe fulladva hal meg. Ez az egyetlen árnyéka az árvíz büntetésének, mert a bűn szigorúan az emberen van, és valahol az ártatlan állatok halála igazságtalan. De hogy teljesen megfulladjon a lázadó emberiség, Isten kénytelen elpusztítani velük azokat az állatokat, amelyek kedvelik a föld légkörének levegőjét. Végül ennek a döntésnek a megértéséhez vegyük figyelembe, hogy Isten a földet a képmására teremtett embernek teremtette, és nem azért, hogy az állat körülvegye, elkísérje, állatállomány esetén pedig szolgálja őt.

1Móz 7:23: „ Minden teremtmény, amely a föld színén volt, ki volt iratva az embertől, a szarvasmarhától, a csúszómászótól és az ég madarától: kiirtattak a földről. Csak Noé maradt, és azok, akik vele voltak a bárkában .”

Ez a vers megerősíti azt a különbséget, amelyet Isten tesz Noé és emberi társai között, akik úgy találják magukat, hogy az állatokkal együtt csoportosulnak, és mindet felidéznek és foglalkoztatja, hogy " mi volt vele". a bárkában .”

1Móz 7:24: „ Százötven napig nagy volt a víz a földön .”

A „ százötven nap ” az árvizet okozó 40 nap és 40 éjszaka szakadatlan esője után kezdődött. Miután elérte a maximális „ 15 könyök ” magasságot, vagy körülbelül 8 m-rel az akkori „ legmagasabb hegyek ” felett, a vízszint „ 150 napig ” stabil maradt. Aztán fokozatosan csökkenni fog az Isten által kívánt kiszáradásig.

Megjegyzés : Isten az életet az özönvíz előtti emberekre és állatokra vonatkozó óriási szabvány szerint teremtette. Ám az özönvíz után projektjének célja az összes teremtmény méretének arányos csökkentése, így életek születnek majd a vízözön utáni normában. Kánaánba lépve a héber képek tanúbizonyságot tesznek arról, hogy saját szemükkel láttak akkora szőlőfürtöket, amelyek szállításához két akkora ember kellett. A méretcsökkentés tehát szükségszerűen érinti a fákat, a gyümölcsöket és a zöldségeket is. Így a Teremtő soha nem hagyja abba az alkotást, mert idővel módosítja és a felmerülő új életkörülményekhez igazítja földi teremtményét. Ő alkotta meg az erős napsugárzásnak kitett emberek bőrének fekete pigmentációját a Föld trópusi és egyenlítői vidékein, ahol a napsugarak 90 fokos szögben érik a Földet. A többi bőrszín többé-kevésbé fehér vagy halvány, a napfény mennyiségétől függően többé-kevésbé rézszerű. Ám Ádám alapvöröse (Vörös) a vér miatt minden emberben megtalálható.

A Biblia nem adja meg az özönvíz előtti élő állatfajok részletes nevét. Isten titokzatosan hagyja ezt a témát, különösebb kinyilatkoztatás nélkül, mindenki szabadon képzelet el a dolgokat. Felállítottam azonban azt a hipotézist, hogy miután Isten tökéletes karaktert akart adni a földi élet ezen első formájának, akkoriban még nem teremtette meg azokat a történelem előtti szörnyetegeket, amelyek csontjait ma a tudományos kutatók megtalálják a Föld talajában. föld. Azt a lehetőséget is felhoztam, hogy Isten teremtette őket az özönvíz után, hogy fokozzák a föld átkát az emberek számára, akik hamarosan ismét elfordulnak tőle. Ha elvágják magukat tőle, elveszítik intelligenciájukat és azt a nagyszerű tudást, amelyet Isten Ádámtól Noénak adott. Ez egészen addig a pontig, hogy a Föld bizonyos helyein az ember a "barlangi ember" leromlott állapotában találja magát,

amelyet vad állatok támadnak meg és fenyegetnek, akiket csoportosan mégis el tud pusztítani a természet értékes segítségével. rossz időjárás és Isten együttérző jóakarata.

Genezis 8

A bárka lakóinak pillanatnyi szétválása

1Móz 8:1: „ *Isten megemlékezett Noéről és minden állatról és minden jószágról, amely vele volt a bárkában; és Isten szelet bocsátott a földön, és a vizek elcsendesedtek .* ”

Nyugodj meg, soha nem felejtette el, de az igaz, hogy ez az egyedülálló, a lebegő bárkába zárt életgyülekezés az emberiségnek és az állatfajoknak annyira lecsökkent megjelenést kölcsönöz, hogy úgy tűnik, Isten elhagyta őket. Valójában ezek az életek teljesen biztonságosak, mert Isten kincsként vigyáz rájuk. Ők a legértékesebbek: az első gyümölcsök, amelyek újra benépesítik a földet, és elterjedtek a felszínén.

1Móz 8:2: „ *A mélység forrásai és az ég ablakai bezárultak, és az eső nem esett többé az égből* ”

Isten az özönvíz vizét szükségletei szerint teremti. Honnan jöttek? A mennyből, de mindenekelőtt Isten teremtő erejéből. Egy zárór képét véve kinyitotta a szimbolikus mennyei zsilipeket, és eljön az idő, amikor újra bezárja azokat.

„mélység forrásainak ” egymást kiegészítő szerepét , Isten felfedi számunkra, hogy az özönvizet nem csak az égből hulló eső okozta. Tudva, hogy a *„szakadék ”* a teremtés első napjától kezdve teljesen vízzel borított földet jelöli, *„forrásai ”* maga a tenger által okozott vízszint-emelkedésre utalnak. Ez a jelenség az óceánfenék szintjének módosulásával érhető el, amely felfelé haladva addig emeli a vízszintet, amíg el nem éri azt a szintet, amely az első napon az egész Földet borította. Az óceánok mélységeinek süllyedése révén került elő a szárazföld a vízből a 3. napon, ^{és} fordított akció révén borította be a szárazföldet az árvíz. A *„ menny zsilipjeinek ”* nevezett eső csak arra utalt, hogy a büntetés a mennyből, a mennyi Istentől jött. Később ez a *„ mennyország zárja ”* az áldások ellentétes szerepét veszi fel, amelyek ugyanattól a mennyi Istentől származnak.

Teremtő lévén Isten egy szempillantás alatt, tetszés szerint létrehozhatta volna az özönvizet. Ennek ellenére inkább fokozatosan cselekedett már megalkotott alkotása szerint. Így megmutatja az emberiségnek, hogy a természet az ő kezében egy erős fegyver, egy erőteljes eszköz, amellyel áldását vagy átkát manipulálja, attól függően, hogy jóban vagy rosszban jár.

1Móz 8:3: „ *A vizek eltávoztak a földről, egyre szálltak, és a vizek megfogyatkoztak százötven nap elteltével .* ”

40 nap és 40 éjszaka szakadatlan esőzés, majd 150 napos stabilitás a legmagasabb vízállás után kezdődik a recesszió. A tengeri szakadék szintje lassan ereszkedik le, de nem süllyed olyan mélyre, mint az árvíz előtt.

1Móz 8:4: „ *A hetedik hónapban, a hónap tizenhetedik napján a bárka megpihent az Ararát hegyein .* ”

Öt hónap elteltével „ *a hetedik hónap tizenhetedikéig* ” a bárka megszűnik lebegni; az Ararát legmagasabb hegyén nyugszik. Ez a „tizenhét” szám megerősíti az isteni ítélet végét. Ebből a felvilágosításból kitűnik, hogy az árvíz alatt a bárka nem mozdult messze attól a területtől, ahol Noé és fiai építették. És Isten azt akarta, hogy az özönvíz bizonyítéka a világ végezetéig látható maradjon, az Ararát hegy ugyanazon a csúcán, amelyre az orosz és a török hatóságok megtiltották és az is maradtak. Ám az általa választott időpontban Isten előnyben részesítette a légifelvételek készítését, amelyek megerősítették a bárka egy darabjának jelenlétét a jégben és a hóban. Napjainkban a műholdas megfigyelések erőteljesen megerősíthetik ezt a jelenlétet. De a földi tekintélyek nem éppen a teremtő Isten dicsőítésére törekednek; ellenséggé viselkednek vele szemben, és minden igazságban Isten fizet nekik, járványokkal és terrortámadásokkal sújtva őket.

1Móz 8:5: „ *A vizek a tizedik hónapig folyamatosan apadtak. A tizedik hónapban, a hónap első napján megjelentek a hegyek csúcsai* ”

A vízmennyiség csökkentése korlátozott, mert az árvíz után a vízszint magasabb lesz, mint az özönvíz előtti földön. Az ősi völgyek víz alatt maradnak, és a jelenlegi belső tengerek megjelenését öltik, mint például a Földközi-tenger, a Kaszpi-tenger, a Vörös-tenger, a Fekete-tenger stb.

1Móz 8:6: „ *Negyven nap elteltével Noé kinyitotta az ablakot, amelyet a bárkának készített .* ”

150 nap stabilitás és 40 nap várakozás után Noah először nyitja ki a kis ablakot. Kis mérete, egy könyök vagy 55 cm, indokolt volt, mert csak a madarak szabadon engedésére szolgált, amelyek így ki tudtak szabadulni az élet bárkájából.

1Móz 8:7: „ *Elengedte a hollót, az kiment, és visszatért, mígnem kiszáradt a víz a földön .* ”

sötétség és fény ” vagy az „ *éj és nappal* ” sorrendje szerint történik a teremtés kezdetén. Ezenkívül az első felfedező a **tisztátalan** „ *holló* ”, amelynek tollazata „ **fekete** ”, mint az „ *éj* ”. Szabadon, függetlenül cselekszik Noéval, Isten választottjával szemben. Ezért a sötét vallásokat szimbolizálja, amelyek Istennel való kapcsolat nélkül aktiválódnak.

Pontosabban az ószövetség testi Izraelét szimbolizálja, amelyhez Isten többször is elküldte prófétáit, például a holló jöveleteit és menését, hogy megpróbálják megmenteni népét a bűn gyakorlatától. Mint „ *a holló* ”, *ez az Isten által végül elutasított Izrael is tőle elszakítva* folytatta történelmét .

1Móz 8:8: „ *Elengedte a galambot is, hogy lássa, elapadt-e a vizek a föld színéről .* ”

Ugyanebben a sorrendben a **tiszta** „ *galambot* ”, „ **fehér** ” tollazatú, mint a hó, felderítésre küldik. A „ *nap és fény* ” jele alatt van elhelyezve . Mint ilyen, megjövendöli az új szövetséget, amely Jézus Krisztus kiontott vérének alapul.

1Móz 8:9: „ *De a galamb nem találta hova tenni a talpát, és visszatért hozzá a bárkába, mert vizek voltak az egész föld színén. Kinyújtotta a kezét, megfogta, és bevitte magával a bárkába .* ”

A független fekete „ *hollótól* ” eltérően a fehér „ *galamb* ” szoros kapcsolatban áll Noéval, aki „ *kezét nyújtja, hogy elvigye és bevigye a bárkába* ”. Ez annak a köteléknek a képe, amely összeköti a kiválasztottat a menny Isteneivel. A „ *galamb* ” egy napon leszáll Jézus Krisztusra, amikor megjelenik Keresztelő János előtt, hogy megkeresztelkedjen.

Azt javaslom, hasonlítsa össze ezt a két bibliai idézetet; ennek a versnek azé: „ *De a galamb nem talált helyet, ahol megpihenhetné a talpát* ” ezzel a verssel a Mat.8:20-ból: „ *Jézus így válaszolt neki: A rókáknak barlangjuk van, és az ég madarainak fészük; de az Emberfiának nincs hova fejét lehajtania* ”; és ezek a versek a János 1:5-ből és 11-ből, ahol Krisztusról, az élet isteni „ *világosságának* ” megtestesüléséről szólva ezt mondja: „ *A világosság a sötétségben ragyog, és a sötétség nem fogadta be ... / ...Eljött a saját népéhez, és a saját népe nem fogadta be őt .* ” Ahogyan a „ *galamb* ” visszatért Noéhoz azáltal, hogy hagyta magát „ *kezébe* ” venni, feltámadt, a Megváltó Jézus Krisztus is felment az egekbe istensége felé mennyei Atyaként, miután az üzenetet maga mögött hagyta a földön. választottainak megváltásáról szóló örömhírét „ *Örökkévaló evangéliumnak* ” nevezik a Jel.14:6-ban. A Jelenések 1:20-ban pedig: „ *kezében* ” fogja őket a „ *hét egyház* ” által megjövendőlt „ *hét korszakban* ”, ahol részesíti őket az isteni megszentelődésben a „ *hét gyertyatartó* ” által ábrázolt „ *fényében* ”.

1Móz 8:10: „ *És várt még hét napot, és ismét kiengedte a galambot a bárkából .* ”

Ez a kettős emlékeztető a „ *hét napról* ” arra tanít bennünket, hogy Noé számára, akárcsak ma számunkra, az életet Isten a „ *hét napos* ” hét egységén alapította és rendelte el, ami egyben a „ *hétézer* ” év szimbolikus egysége is . nagyszerű megtakarítási projektjéről. A „ *hét* ” szám említéséhez való ragaszkodás lehetővé teszi számunkra, hogy megértsük, milyen fontosságot tulajdonít Isten ennek a számnak; ami igazolja, hogy az ördög különösen megtámadja őt Krisztus dicsőségében való visszatéréséig, amely véget vet földi uralmának.

Gen.8:11: „ *A galamb este visszatért hozzá; és íme, egy szakadt olajfalevél volt a csőrében. Noé tehát tudta, hogy a vizek elfogytak a földről .*

est ” szóval hirdetett „ *sötétség* ” hosszú ideje után az „ *olajfa* ” képébe kerül az üdvösség reménye és a büntől való szabadulás öröme , egymás után a régi, majd az új szövetség. Ahogy Noé egy „ *olajfalevélen* ” keresztül tudta, hogy a remélt és várt föld készen áll majd fogadni őt, úgy az „ *Isten fiai* ” megtanulják és megértik, hogy a **mennyek** országát megnyitotta előttük **mennyország** Jézus Krisztus.

Ez az „ *olajfalevél* ” arról tanúskodott Noénak, hogy a fák csírázása és növekedése ismét lehetségessé válik.

Gen.8:12: „ *És várt még hét napig; és elengedte a galambot. De soha nem tért vissza hozzá .*

Ez a jel döntő volt, mert bebizonyította, hogy „ *a galamb* ” a természetben való tartózkodást választotta, amely ismét táplálékot kínált neki.

Ahogyan a „ *galamb* ” eltűnik, miután átadta reményüzenetét, miután életét a földön adta, hogy megváltsa választottait, Jézus Krisztus, a „ *béke*

fejedelme ” elhagyja a földet és tanítványait, szabadon és függetlenként hagyva őket. hogy éljék életüket végső dicsőséges visszatéréséig.

1Móz 8:13: „ *A hatszázegyedik évben, az első hónapban, a hónap első napján kiszáradtak a vizek a földön. Noé levette a burkolatot a bárkáról, és látta, és íme, a föld felszíne kiszáradt .*

A föld kiszáradása még mindig részleges, de ígéretes, így Noé elkezd kinyitni a bárka tetejét, hogy megnézzze a bárka külsejét, és tudva, hogy az Ararat hegy csúcsán rekedt, látása nagyon messzire és nagyon messze van. szélesen a horizonton. Az árvíz élményében a bárka felveszi a keltetőtojás képét. Kikeléskor a fióka maga töri le a héjat, amelybe bezárták. Noé is ezt teszi; „ *levetzi a burkolatot a bárkáról* ”, ami többé nem lesz hasznos, hogy megvédje a zuhogó esőtől. Figyeld meg, hogy Isten nem azért jön, hogy kinyissa a bárka ajtaját, amelyet ő maga zárt be; ez azt jelenti, hogy nem kérdőjelezi meg és nem változtatja meg ítéletének mértékét a földi lázadókkal szemben, akik előtt az üdvösség és a mennyország ajtaja mindig zárva lesz.

1Móz 8:14: „ *A második hónapban, a hónap huszonhetedik napján kiszáradt a föld .”*

A föld újra lakhatóvá válik, miután a bárkában 377 napig teljesen bezárták a beszállás és az ajtó Isten általi bezárása után.

1Móz 8:15: „ *Akkor Isten szólt Noéhoz, mondván :*

1Móz 8:16: „ *Gyere ki a bárkából te és a feleséged, a fiaid és fiaid feleségei veled .”*

a „*bárka* ” kilépésére , aki az özönvíz előtt az egyetlen „*ajtot* ” bezárta a benne lakók előtt.

1Móz 8:17: „ *Hozz ki magaddal minden testből való minden élőlényt, amely veled van, a madarakat és a szarvasmarhákat, és minden csúszómásztót, amely a földön csúszó-mászik; szaporodjatok és sokasodjatok a földön .*

A jelenet a teremtés hetének ötödik napjára emlékeztet, de nem új teremtésről van szó, mert az özönvíz után a föld újranépesítése a földi történelem első 6000 évére megjövendőlt projekt egyik szakasza. . Isten azt akarta, hogy ez a szakasz szörnyű és visszatartó erejű legyen. Halálos bizonyítékot adott az emberiségnek isteni ítéletének hatásáról. Egy bizonyíték, amelyre a 2Péter 3:5-8-ban fel fogunk emlékezni: „ *Tulajdonképpen figyelmen kívül akarnak hagyni, hogy az egek egykor Isten igéje által léteztek, mint a vízből vett és vízzel alkotott föld, és ezek által az akkori világ elpusztult, víz alá merült, miközben ugyanazon szó által a jelenkori eget és földet tűznek tartják és tartják fenn, az istentelen emberek ítéletének és pusztulásának napjára. De van egy dolog, szerettem, amit nem szabad figyelmen kívül hagynotok, hogy az Úrnál egy nap olyan, mint ezer év, és ezer év olyan, mint egy nap. "* A megjósolt tűzözön a hetedik évezred végén, az utolsó ítélet alkalmával teljeseedik be, a föld alatti magma lángoló forrásainak megnyílásával, amelyek a teljes földfelszínt beborítják. Ez a „*tűz tava* ”, amelyet a Jelenések 20:14-15 idéz, felemészti a föld felszínét hűtlen, lázadó lakóival, valamint munkáikkal, amelyeket Isten kinyilvánított szeretetének megvetésével szerettek volna előnyben részesíteni. Ezt a hetedik évezredet pedig a hét hetedik napja jövendölte meg, ez a definíció szerint „ *egy nap olyan, mint ezer év és ezer év olyan, mint egy nap* ”.

1Móz 8:18: „*És Noé kiment fiaival, feleségével és fiai feleségeivel .*”

Miután az állatokat szabadon engedték, az új emberiség képviselői sorra előbújnak a bárkából. Megtalálják a nap fényét és azt a hatalmas és szinte korlátlan teret, amelyet a természet kínál számukra, miután 377 napos és éjszakás bezártságban töltöttek egy szűk és sötét zárt térben.

1Móz 8:19: „*Minden állat, minden csúszómászó, minden madár, minden, ami a földön mozog, fajuk szerint, kijött a bárkából .*”

A bárka kilépése megjövendöli a kiválasztottak belépését a mennyek országába, de csak azok jutnak be, akiket Isten tisztának ítél. Noé idejében ez még nem így van, hiszen tiszták és tisztátalanok együtt fognak élni, ugyanazon a földön, harcolnak egymás ellen a világ végezetéig.

1Móz 8:20: „*Noé oltárt épített YHWÉH-nak; kivett minden tiszta vadállatot és minden tiszta madarat, és égőáldozatot mutatott be az oltáron .*”

Az égőáldozat olyan cselekedet, amellyel a kiválasztott Noé háláját fejezi ki Istennek. Egy ártatlan áldozat, jelen esetben állat halála emlékezteti a teremtő Istent arra az eszközre, amellyel Jézus Krisztusban eljön, hogy megváltsa választottainak lelkét. A tiszta állatok méltók Krisztus áldozatának képmására, aki teljes lelkében, testében és szellemében tökéletes tisztaságot testesít meg.

Gen.8:21: „*Az ÚR kellemes illatot érzett, és az ÚR így szólt a szívében: Nem átkozom többé a földet az emberért, mert az ember szívének gondolatai kezdettől fogva gonoszak. és többé nem verek meg minden élőlényt, ahogyan tettem .*”

A Noé által felajánlott égőáldozat a hit és az engedelmes hit hiteles cselekedete. Mert ha áldozatot mutat be Istennek, az egy áldozati szertartásra adott válaszként rendelte el, jóval azelőtt, hogy megtanította volna az Egyiptomból kijött hébereknek. A „*kellemes szag*” kifejezés nem az isteni szaglásra vonatkozik, hanem annak isteni Lelkére, amely egyaránt értékeli hűséges választottjainak engedelmességét és azt a prófétai látást, amelyet ez a rítus ad jövőbeli könyörületes áldozatának Jézus Krisztusban.

Az utolsó ítéletig nem lesz többé pusztító árvíz. Az imént a tapasztalatok azt mutatják, hogy az ember természeténél fogva és örökletesen „*gonosz*” a testben, ahogyan Jézus mondta apostolairól a Máté 7:11-ben: „*Ha tehát olyan gonosz lévén , mint te, tudod, hogyan kell jó ajándékokat adni gyermekeidnek. mennyivel inkább ad jó ajándékokat a ti mennyei Atyátok azoknak, akik kérik tőle .*” Ezért Istennek meg kell szelídítenie ezt a „*gonosz*” „*állatot*”, ***ezt a véleményt Pál is osztja az 1Kor.2:14- ben*** , és Jézus Krisztusban megmutatva az irántuk érzett szeretetének erejét, néhányan „*gonosznak*” lesznek a kiválasztottak, hűséges és engedelmes emberek.

1Móz 8:22: „*Amíg a föld kitart, nem szűnik meg a vetés és az aratás, a hideg és a meleg, a nyár és a tél, a nappal és az éjszaka .*”

és nappal” felépítésével Isten kinyilatkoztatta a földi harcot „a sötétség” és a „sötétség” között . *a világosság*”, amely végül győzni fog Jézus Krisztus által. Ebben a versben felsorolja ezeket a szélsőséges váltakozásokat, amelyek abból fakadnak, hogy maga a bűn annak a szabad választásnak a következménye, amelyet ezeknek a mennyei és földi lényeknek adott, akik így szabadon szerethetik és szolgálhatják őt, vagy akár a gyűlölet erejéig elutasíthatják. De

ennek a szabadságnak a következménye az élet a jó pártosainak, a halál és a megsemmisülés a gonoszok számára, amint azt az özönvíz megmutatta.

Az idézett témák mindegyike lelki üzenetet hordoz:

„ *A vetés és az aratás* ”: az evangelizáció kezdetét és a világ végét sugallják; képek, amelyeket Jézus Krisztus vett fel példázataiban, nevezetesen a Máté 13:37-39-ben: „ *Azt válaszolta: Aki jó magot vet, az embernek Fia; a mező a világ; a jó mag a királyság fiai; a konkoly a gonosz fiai; az ellenség, aki elvetette, az ördög; az aratás a világ vége ; az aratógépek az angyalok .*”

„ *Hideg és meleg* ”: a „ *meleget* ” a Jel.7:16 idézi: „ *Nem éheznek és nem szomjaznak többé, sem a nap nem üti meg őket, sem hőség* ”. De éppen ellenkezőleg, a „ *hideg* ” a bűn átkának is a következménye.

„ *Nyár és tél* ”: ez a szélsőségek két évszaka, mindkettő éppoly kellemetlen, mint a másik a maga feleslegében.

„ *A nappal és az éjszaka* ”: Isten abban a sorrendben idézi őket, ahogyan az ember megadja neki, mert az ő tervében Krisztusban eljön a napszak, a hívás ideje, hogy belépünk az ő kegyelmébe, de ez után következik az *az éjszaka, amikor senki nem tud dolgozni* ” János 9:4 szerint, vagyis a sors megváltoztatása, mert az végérvényesen meg van határozva az életre vagy a halálra a kegyelmi idő végétől.

Genesis 9

Elszakadás az élet normáitól

1Móz 9:1: „ *És megáldotta Isten Noét és fiait, és ezt mondta nekik: Szaporodjatok, sokasodjatok és töltsétek be a földet.* »

Ez lesz az első szerep, amelyet Isten ad az emberek által épített bárka által kiválasztott és megmentett élőlényeknek: Noénak és három fiának.

1Móz 9:2: „ *Félelmet és rémületet okozsz a föld minden vadának, és minden égi madarnak, és minden földön mozgó teremtménynek, és a tenger minden halának: megszabadulnak a kezvedbe .*”

Az állatvilág az embernek köszönheti a fennmaradását, ezért az ember még jobban, mint az özönvíz előtt, uralni tudja majd az állatokat. Általános szabály, hogy minden állat fél az embertől, és megpróbál elmenekülni előle, amikor találkozik vele.

1Móz 9:3: „ *Minden, ami mozog és étellel bír, eledel lesz neked : mindezt zöld fűként adom neked .*”

Ennek az étrend-változtatásnak több oka is van. Anélkül, hogy a bemutatott sorrendet túlzottan fontosnak tartanám, először is megemlítem az árvíz során kimerült növényi táplálék azonnali hiányát, és a sós vízzel borított föld részben meddővé válását csak fokozatosan nyeri vissza teljes és teljes termékenysége, termőképessége. Ezenkívül a héber áldozati szertartások kialakításához a maga idejében szükség lesz a szentvacsora prófétai látomásában feláldozott áldozat húsának elfogyasztására, ahol a kenyeret Jézus Krisztus

testének jelképeként fogyasztják el, és a vérének jelképeként megivott szőlőlé. A harmadik ok, kevésbé megengedhető, de nem kevésbé igaz, hogy Isten le akarja rövidíteni az ember élettartamát; és az önmagát megrontó és az emberi testbe életpusztító elemeket hozó hús fogyasztása lesz az alapja a vágyak és döntések sikerének. Csak a vegetáriánus vagy vegán étrenddel kapcsolatos tapasztalat ad személyes megerősítést. Ennek a gondolatnak a megerősítésére jegyezzük meg, hogy Isten nem tiltja meg az embernek, hogy **tisztátalan állatokat fogyasszon**, még akkor is, ha azok károsak az egészségére.

1Móz 9:4: „*Csak a húst ne egyél a lelkével és a vérével együtt.*”

Ez a tilalom az ószövetségben is érvényben marad a Lev.17:10-11 szerint: "*Ha Izráel házából vagy idegenből, aki közöttük tartózkodik, bármiféle vért eszik, arcomat az eszik ellen fordítom. vért, és kivágom őt népe közül.*" és a hírekben az ApCsel 15,19-21 szerint: "*Ezért azon a véleményen vagyok, hogy nem okozunk nehézségeket a pogányok közül, akik megtérnek Istenhez, hanem azt írjuk nekik, hogy tartózkodjanak a bálványok szennytől, a paráznaságtól, a megfojtott dolgoktól és a vértől. Mert Mózesnek sok nemzedék óta minden városban voltak emberek, akik hirdetik őt, hiszen minden szombaton felolvassák a zsinagógákban.*"

Isten „léleknek” nevezi az egész teremtményt, amely egy hústestből és egy szellemből áll, amely teljes mértékben a testtől függ. Ebben a húspanban a motoros szerv maga a vér által táplált agy, amelyet minden egyes lélegzetvétellel megtisztít a tüdő által beszívott oxigén. Élő állapotban az agy létrehozza azokat az elektromos jeleket, amelyek gondolatot és memóriát generálnak, és irányítja a fizikai testet alkotó összes többi testi szerv működését. A „vér” szerepét, amely ráadásul a genomja szerint minden élő lélek számára egyedi, egészségügyi okokból nem szabad elfogyasztani, mert a szervezetben keletkezett hulladékot, szennyeződések hordozza, és lelki okokból. Isten abszolút kizárólagos módon, vallási tanítása számára fenntartotta a Krisztus vérének megivásának elvét, de csak a szőlőlé szimbolikus formájában. Ha az élet a vérben van, az, aki issza Krisztus vérének, újjáépül az Ő szent és tökéletes természetében, a valódi alapelvek szerint, amely szerint a test abból áll, amit táplál.

1Móz 9:5: „*Tudjátok meg ezt is, megkívánom lelketek vérének, megkövetelem minden állattól; és megkövetelem az ember lelkét az embertől, attól az embertől, aki a testvére.*”

Az élet a legfontosabb a Teremtő Isten számára, aki megteremtette. Meg kell hallgatnunk őt, hogy felismerjük, milyen felháborodást kelt a bűncselekmény vele szemben, az elvesztett élet igazi tulajdonosa iránt. Mint ilyen, ő az egyetlen, aki legitimálni tudja az életelvonás parancsát. Az előző versben Isten felhatalmazta az embert, hogy állati életet vegyen, hogy az legyen az eledel, de itt bűncselekményről, gyilkosságról van szó, amely végleg véget vet az emberi életnek. Ennek az eltávolodott életnek többé nem lesz lehetősége közelebb kerülni Istenhez, és nem lesz tanúja magatartásbeli változásnak, ha addig nem felelt meg az ő üdvösségi mércéjének. Isten itt lefekteti a megtorlás törvényének alapjait: „szemet szemért, fogat fogért és életet életért”. Az állat a saját halálával fizet egy ember meggyilkolásáért, a Káin-stílusú embert pedig megölik, ha megöli a saját vér szerinti Ábel típusú „testvérét”.

1Móz 9:6: „ *Ha valaki ember vérét ontja, ember által ontják a vérét; mert Isten az embert az ő képmására teremtette.* ”

Isten nem arra törekszik, hogy növelje a halálozások számát, mert éppen ellenkezőleg, egy gyilkos megölésének engedélyezésével elrettentő hatással számol, és hogy a felmerülő kockázat miatt a legtöbb ember megtanulja irányítani viselkedésüket. agresszivitás, hogy ne váljanak bérgyilkossá, viszont méltó a halálra.

Isten az embert a maga képmására teremtette ”, akit valódi és hiteles hit mozgat. Főleg akkor, ha az emberiség szörnyűvé és utálatossá válik, mint ma a nyugati világban és mindenütt a földön a tudományos ismeretek által elcsábítva.

1Móz 9:7: „ *Ti pedig szaporodjatok és sokasodjatok, terjeszkedjétek a földön és sokasodjatok rajta.* ”

Isten nagyon akarja ezt a sokasodást, és jó okkal a választottak száma még az útközben elesőkhöz képest is olyan kicsi, hogy minél több a teremtménye, annál több lesz köztük. kiválasztottait megtalálni és kiválasztani; mert a Dan.7:9-ben leírt pontosság szerint az arány tízmilliárdhoz választott egymillió, vagy 10 000-hez 1.

1Móz 9:8: „ *Isten ismét szólt Noéhez és a vele lévő fiaihoz, mondván:*

Isten megszólítja a négy férfit, mert az emberi faj férfi képviselőjének uralmat adva felelősségre fogják vonni őket azért, amit megengedtek a fennhatóságuk alá helyezett nőknek és gyermekeknek. Az uralom az Isten által az embereknek felajánlott bizalom jele, de teljes mértékben felelőssé teszi őket arra és ítélete előtt.

1Móz 9:9: „ *Íme, megkötöm szövetségemet veled és a te utódaiddal utánad;* »

Ma fontos felismernünk, hogy mi vagyunk az a „ *mag* ”, amellyel Isten megkötötte „szövetségét”. A modern élet és vonzó találmányai semmit sem változtatnak emberi származásunkon. Örökösei vagyunk annak az új kezdetnek, amelyet Isten adott az emberiségnek a szörnyű özönvíz után. A Noéval és három fiával kötött szövetség konkrét. Ez arra kötelezi Istent, hogy többé ne pusztítsa el az egész emberiséget az özönvízzel. Utána jön az a szövetség, amelyet Isten Ábrahámval köt, és amely a maga két egymást követő aspektusában teljesül be, amelyek szó szerint időben és szellemileg Jézus Krisztus megváltó szolgálatára összpontosítanak. Ez a szövetség alapvetően egyéni lesz, akárcsak a kérdéses üdvösség állapota. Az első eljövételét megelőző 16 évszázad során Isten a héber népnek elrendelt vallási szertartásokon keresztül fogja feltárni üdvösségi tervét. Azután, miután Jézus Krisztusban ez a terv teljes fényében megvalósult, körülbelül további 16 évszázadig a hűtlenség követi a hűséget, és 1260 évig a legsötétebb sötétség uralkodik a római pápa égisze alatt. 1170 óta, amikor Peter Valdo ismét gyakorolhatta a tiszta és hűséges keresztény hitet az igaz szombat betartásával, kevésbé felvilágosult választott tisztségviselőket választottak ki a reformáció munkájába, akik részt vettek, de nem fejezték be. Ezenkívül csak 1843-tól sikerült Istennek a hit kettős próbája révén hűséges választottakat találnia az adventizmus úttörői között. De még túl korai volt ahhoz, hogy teljesen megértsék a próféciaiban feltárt titkokat. Az Istennel való szövetség jele mindenkor az ő világosságának elhozása és befogadása, ezért az a munka, amelyet

az ő nevében írok, hogy megvilágosítsam választottait, „ Jézus tanúságtétele”, utolsó formája , annak a jele, hogy szövetsége nagyon is valóságos és megerősített.

1Móz 9:10: „ Minden élőlényel, amely veled van, mind a madarakkal, mind a szarvasmarhákkal és a föld minden vadjával, akár mindazzal, ami a bárkából jött, vagy a föld minden vadjával. ”

Az Isten által bemutatott szövetség az állatokra is vonatkozik, mindenre, ami a földön él és szaporodik.

1Móz 9:11: „ Szövetséget kötök veled: többé testet nem veszít az özönvíz, és nem lesz többé özönvíz, amely elpusztítaná a földet . ”

Az árvíz tanulsága egyedi kell, hogy maradjon. Isten most közelharcba lép, mert célja, hogy meghódítsa választottai szívét.

1Móz 9:12: „ És monda Isten: Ez a jele annak a szövetségnek, amelyet köztem és közted, és minden élőlény között, amely veled van, nemzedékről nemzedékre: ”

Ez a jel, amit Isten ad, minden élő érint, tisztát és tisztátalant. Ez még nem a személyéhez való tartozás jele, ami a hetedik napi szombat lesz. Ez a jel emlékezteti az élőlényeket arra a kötelezettségvállalásra, amelyet soha többé nem tett, hogy elpusztítsa őket az özönvízzel; ez a határa.

1Móz 9:13: „ Az ijamat a felhők közé helyeztem, és ez lesz a szövetség jele köztem és a föld között ”

A tudomány megmagyarázza a szivárvány létezésének fizikai okát. Ez a napfény fényspektrumának lebontása, amely vékony vízrétegekre vagy magas páratartalomra esik. Mindenki észrevette, hogy a szivárvány akkor jelenik meg, amikor esik, és a nap ontja a fénysugarakat. Továbbra is tény, hogy az eső az árvízre emlékeztet, a napfény pedig Isten értékelhető, jótékony és megnyugtató fényének képe.

1Móz 9:14: „ Amikor felhőket gyűjtök a föld felett, megjelenik az ív a felhők között; »

A felhőket ezért találta ki Isten, hogy csak az özönvíz után és a szivárvány elveként hozzanak létre esőt. Förtelmes korunkban azonban az istentelen férfiak és nők eltorzították és beszennyezték a szivárvány témáját az isteni szövetség jelképével, hogy a szexuális perverzek gyülekezetének betűszója és emblémája legyen. Istennek ebben jó okot kell találnia arra, hogy megtámadja ezt az utálatos és tiszteletlen emberiséget vele és az emberi fajjal szemben. Haragjának utolsó jelei hamarosan megjelennek, égnek, mint a tűz, és pusztítóak, mint a halál.

1Móz 9:15: „ És megemlékezem köztem és közted kötött szövetségemről, és minden testből való minden élőlényre, és a vizek nem lesznek többé özönvíz, amely minden testet elpusztít. ”

Az Isten szájából jövő kedves szavak olvasásakor a paradoxont azzal mérem, hogy milyen szavakat tud ma mondani az emberi perverzitás miatt, amely elérte az özönvíz előtti szintjét.

Isten megtartja szavát, nem lesz több vízözön, de minden lázadó számára tűzözön van fenntartva az ítélet napjára; amelyre Péter apostol emlékeztetett minket a 2Péter 3:7-ben. De az utolsó ítélet előtt és Krisztus visszajövetele előtt eljön a harmadik világháború atomtúze vagy a "6. trombita " a Jel.9:13-21-ben,

többszörös és baljós halálos "gombák" formájában. , vegye el az egyenlőtlenesség menedékeit, amelyekké a Föld bolygó nagyvárosai lettek, akár fővárosok, akár nem.

Gen.9:16: „ *Az íj a felhőben lesz; és ránézek, hogy emlékezek az örök szövetségre Isten és minden élőlény között, méghozzá minden test között, amely a földön van.* ”

Ez az idő távol van tőlünk, és az emberiség új képviselőinek nagy reményt adhat, hogy elkerüljék az özönvíz előttiéik által elkövetett hibákat. De ma már nem szabad reménykedni, mert az özönvíz előtti idők gyümölcse mindenütt megjelenik közöttünk.

1Móz 9:17: „ *És monda Isten Noénak: Ez a jele annak a szövetségnek, amelyet én kötök köztem és minden test között, amely a földön van.* ”

Isten hangsúlyozza ennek a szövetségnek a jellegét, amelyet „minden testtel” kötöttek. Ez egy olyan szövetség, amely mindig a kollektív értelemben vett emberiséget fogja érinteni.

1Móz 9:18: „ *Noé fiai, akik kijöttek a bárkából, Sém, Hám és Jáfet voltak. Hám volt Kánaán atyja.* ”

Felvilágosítást kapunk: „ *Hám volt Kánaán atyja* ”. Ne feledje, Noé és fiai mind óriások, akik akkorák maradtak, mint az özönvíz előttiéik. Így az óriások tovább fognak szaporodni, különösen a „Kánaán” földjén, amelyen az Egyiptomot elhagyó héberék szerencsétlenségükre felfedezik őket, mivel a méretük okozta félelem 40 évre a sivatagban való vándorlásra ítéli őket. és ott hal meg.

1Móz 9:19: „ *Ez Noé három fia, és leszármazottjaik népesítették be az egész földet.* ”

Vegyük észre, hogy eredetileg az özönvíz előttiéik mindegyikének egyetlen embere volt származásuk: Ádám. Az új vízözön utáni élet három emberre, Shemre, Chamre és Japhetre épül. Utódaik népei ezért el lesznek **választva és megosztva** . Minden új születés a pátriárkájához, Sémhez, Hámhoz vagy Jáfethez kötődik. A megosztottság szelleme ezekre a különböző származásra támaszkodik majd, hogy szembeállítsa az ősi hagyományaikhoz kötődő embereket egymással.

1Móz 9:20: „ *Noé elkezdte megművelni a földet, és szőlőt ültetett.* ”

Ennek a tevékenységnek összességében, a normalitáson belül, ennek ellenére súlyos következményei lesznek. Mivel a termesztése végén Noé leszürel a szőlőt és a préselt levét oxidálódott, alkoholt ivott.

1Móz 9:21: „ *Bort ivott, megrészegült, és felfedte magát a sátra közepén.* »

Noé azáltal, hogy elveszíti az irányítást tettei felett, egyedül van, feltárja magát és teljesen levetkőzi magát.

1Móz 9:22: „ *Ham, Kánaán atyja látta apja meztelenségét, és kint jelentette őt két testvérének.* »

Akkoriban az emberi elme még nagyon érzékeny volt erre a meztelenségre, amelyet a bűnös Ádám fedezett fel. Cham pedig szórakozottan és bizonyosan egy kicsit gúnyolódva az a rossz ötlet, hogy beszámoljon vizuális élményéről a két testvérének.

1Móz 9:23: „ *Ekkor Sém és Jáfet fogták a palástot, vállukra tették, és hátrafelé jártak, és betakarták apjuk meztelenségét; mivel arcukat elfordították, nem látták apjuk meztelenségét.* ”

Minden szükséges óvintézkedés mellett a két testvér eltakarta apjuk meztelen testét.

1Móz 9:24: „*Amikor Noé felébredt a borából, meghallotta, mit tett vele a kisebbik fia .*”

Így hát a két testvérnek meg kellett tanítania. És ez a feljelentés fel fogja izgatni Noét, aki úgy érzi, hogy megsértették az Atya becsületét. Önként nem ivott alkoholt, és a szőlőlé természetes reakciójának áldozata lett, amely idővel oxidálódik, és amelynek cukrja alkohollá alakul.

1Móz 9:25: „*És azt mondta: Átkozott Kánaán! Legyen testvérei rabszolgáinak rabszolgája!* »

Valójában ez az élmény csak ürügyül szolgál a teremtő Isten számára, hogy Noé fiainak leszármazottairól prófétáljon. Mert magának Kánaánnak semmi köze nem volt apja, Hám cselekedetéhez; ezért ártatlan volt a hibájában. És Noé megátkozta őt, aki semmit sem tett. A kialakult helyzet kezd feltárni előttünk Isten ítéletének alapelvét, amely az Exo.20:5-ben olvasható tíz parancsolat közül a másodikban jelenik meg: „*Ne borulj le előttük, és ne szolgálj őket ; mert én, az ÚR, a te Istened, féltékeny Isten vagyok, aki az atyák vétkét megsértem a gyermekeken a gyűlölők harmadik és negyedik nemzedékéig .*” Ebben a látszólagos igazságtalanságban rejlik Isten minden bölcsessége. Mert gondoljon bele, a fiú és az apa közötti kötelék természetes, és a fiú mindig az apja oldalára áll, amikor megtámadják; ritka kivételekkel. Ha Isten megüti az apát, a fiú gyűlöli őt, és megvédi az apját. A fia, Kánaán átkával Noé megbünteti Hamet, az apát, aki aggódik utódai sikeréért. És Kánaán a maga részéről viseli majd annak következményeit, hogy Kám fia. Ezért tartós haragot fog tapasztalni Noé és az általa megáldott két fia ellen: Sém és Jáfet. Azt már tudjuk, hogy Kánaán leszármazottait Isten elpusztítja, hogy Izraelt, az egyiptomi rabszolgaságból felszabadított népét (Hám másik fia: Mizraim) nemzeti területükre ajánlja fel.

1Móz 9:26: „*És ismét így szólt: Áldott legyen az Úr, Sém Istene, és Kánaán legyen a rabszolgájuk!* »

Noé megjövendöli a fiai felett azt a tervet, amelyet Isten mindegyikük számára készített. Tehát Kánaán leszármazottai Sém utódai rabszolgái lesznek. Cham dél felé terjeszkedik, és benépesíti az afrikai kontinenst egészen Izrael jelenlegi földjéig. Sem kelet és délkelet felé terjeszkedik, benépesítve a jelenlegi arab muszlim országokat. Káldeából, a mai Irakból Ábrahám tiszta szemita lesz. A történelem megerősíti, Kánaán Afrika valóban a Sém-től származó arabok rabszolgája volt.

1Móz 9:27: „*Az Isten terjessze ki Jáfet birtokát, és lakjon Sém sátraiban, és legyen Kánaán a rabszolgájuk!* »

Jáfet északra, keletre és nyugatra fog terjeszkedni. Sokáig az észak uralja majd a délit. Az északi keresztényesedett országok technikai és tudományos fejlődésen mennek keresztül, amely lehetővé teszi számukra, hogy kizsákmányolják a déli arab országokat, és rabszolgasorba kényszerítsék Afrika népeit, Kánaán leszármazottait.

1Móz 9:28: „*Noé háromszázötven évig élt az özönvíz után .*”

Noé 350 éven keresztül tanúságot tehetett kortársainak az özönvízről, és figyelmeztette őket az özönvíz előtti hibáira.

1Móz 9:29: „Noé összes napja kilencszázötven év volt; aztán meghalt .”

1656-ban, az Ádámtól származó vízözön évében Noé 600 éves volt, így Ádám bűne óta 2006-ban halt meg, 950 éves volt. Az 1Móz 10:25 szerint „Peleg” születésekor, 1757-ben „a földet kettéosztotta” Isten, Nimród király lázadó lázadása és Babel tornya tapasztalata miatt. A megosztottság vagy **szétválás** annak a különböző nyelvnek a következménye volt, amelyet Isten adott a népeknek, hogy azok elszakadjanak **egymástól**, és többé ne képezzenek egységes tömböt az ő arca és akarata előtt. Noé ezért átélte az eseményt, és ekkor 757 éves volt.

Amikor Noé meghalt, Ábrám már megszületett (1948-ban, 2052 évvel Jézus Krisztus halála előtt, amely a mi általános hamis naptárunk 30. évében van), de Urban volt, Káldeában, távol Noétól, aki északon élt. Ararát hegy.

1948-ban született, amikor apja, Térach 70 éves volt, Ábrám 75 évesen, 2023-ban, azaz 17 évvel Noé 2006-os halála után hagyta el Háránt, hogy Isten parancsára válaszoljon. A szövetség lelki közvetítője így biztosított és megalósult.

Ábrám 100 évesen, 2048-ban lesz Izsák apja. 175 évesen halt meg, 2123-ban.

Izsák 60 évesen, 2108-ban született Ézsau és Jákob ikrek apjaként, az 1Móz 25:26 szerint.

Genesis 10

A népek szétválasztása

Ez a fejezet Noé három fiának leszármazottaival mutat be minket. Ez a kinyilatkoztatás hasznos lesz, mert próféciáiban Isten mindig az érintett területek eredeti nevére hivatkozik. Néhány ilyen név könnyen azonosítható jelenlegi névként, mert megőrizték fő gyökereiket, például: „Madai” a médeknél, „Tubal” a Tobolszknál, „Mesech” a Moszkvánál.

1Móz 10:1: „Ezek Noé fiainak, Sémnek, Hámnak és Jáfetnek a leszármazottai. Fiaik születtek nekik az özönvíz után. »

Jáfet fiai

1Móz 10:2: „Jáfet fiai voltak: Gómer, Magóg, Mádai, Jáván, Tubal, Mesech és Tirasz. »

A „Madai” a Media; „Javan”, Görögország; „Tubal”, Tobolszk, „Mesech”, Moszkva.

1Móz 10:3: „Gómer fiai: Askenáz, Riphath és Togarma. »

1Móz 10:4: „Jáván fiai: Elizeus, Tarsis, Kittim és Dodanim. »

„Tarsis” azt jelenti, hogy Tarsus; „Kittim”, Ciprus.

1Móz 10:5: „Ők népesítették be a nemzetek szigeteit földjeik szerint, nyelvük szerint, családjaik szerint, nemzeteik szerint. »

A „*nemzetek szigetei*” kifejezés a mai Európa nyugati nemzeteire és nagy kiterjedésű területeire, például Amerikára és Ausztráliára utal.

A pontosság „*mindenki nyelve szerint*” magyarázatot talál a Bábel tornyának az 1Móz 11-ben feltárt tapasztalatában.

Hám fiai

1Móz 10:6: „*Hám fiai voltak: Kús, Mizraim, Pút és Kánaán.* »

Cush Etiópiát jelöli; „*Micraim*”, Egyiptom; „*Puth*”, Líbia; és „*Kánaán*”, a mai Izrael vagy az ókori Palesztina.

1Móz 10:7: „*Kús fiai: Seba, Havilah, Sabta, Raema és Sabteca. Raema fiai: Seba és Dedan.* »

1Móz 10:8: „*Kuss nemzette Nimródot is; ő kezdett hatalmas lenni a földön.* »

Ez a „*Nimród*” király építi majd a „*Bábel tornyát*”, ami az oka annak, hogy Isten **elválasztja a nyelveket, amelyek az embereket népekre és nemzetekre választják el** és izolálják az 1Móz 11 szerint.

1Móz 10:9: „*Bátor vadász volt a YaHWéH előtt; ezért mondják: Mint Nimród, vitéz vadász YaHWéH előtt.* »

1Móz 10:10: „*Először Bábel, Erech, Akkád és Kálné felett uralkodott Sineár földjén.* »

A „*Bábel*” az ókori Babilont jelöli; „*Accad*”, az ókori Akkádia és a jelenlegi Bagdad város; „*Shinear*”, Irak.

1Móz 10:11: „*Arról a földről származott Assur; felépítette Ninivét, Rehobót Hirt, Kálát,*

Az „*Assur*” Asszíriára utal. „*Ninive*” lett a mai Moszul.

1Móz 10:12: „*és Resen Ninive és Kála között; ez a nagy város.* »

Ez a három város a mai Irak területén található északon és a „*Tigris*” folyó mentén.

1Móz 10:13: „*Micraim nemzette a ludimokat, az anamimokat, a lehabimokat, a naftuhimokat,*

1Móz 10:14: „*a patrusim, a kaszluhim, akiktől a filiszteusok származtak, és a kaftorim.* »

A „*filiszteusok*” a jelenlegi palesztinokat jelölik, akik még mindig háborúban állnak Izrael ellen, mint a régi szövetségben. Ők Egyiptom fiai, Izrael másik történelmi ellensége egészen 1979-ig, amikor Egyiptom szövetséget kötött Izraellel.

1Móz 10:15: „*Kánaán nemzette elsőszülöttjét, Szidónt és Hétet;* »

1Móz 10:16: „*és a jebuzeusok, az emoreusok és a gircasiták*”

„*Jebus*” Jeruzsálemet jelöli; az „*Amoriták*” voltak az Isten által Izraelnek adott terület első lakói. Bár az óriásnormában maradtak, Isten megölte őket, és népe előtt mérgező szarvasokkal kiirtotta őket, hogy felszabadítsa a helyet.

1Móz 10:17: „*hiviták, arkiták, siniták*”

A „*bűn*” Kínára utal.

1Móz 10:18: „*az arvaditák, zemariták, hamatiták. Ekkor szétszóródtak a kánaániak családjai.* »

1Móz 10:19: „ A kánaániak határai Szidóntól, Gerár oldalától Gázáig, és Szodoma, Gomora, Adma és Zeboim oldalán voltak egészen Lesáig. »

Ezek az ősi nevek határolják Izrael földjét a nyugati oldalon északtól, ahol Szidón délen található, ahol még mindig a mai Gáza található, és a keleti oldalon délről, Sodoma és Gomorra telephelye alapján. a „holt-tengertől” északra, ahol Zeboim található.

1Móz 10:20: „ Ezek Kám fiai családjaik szerint, nyelvük szerint, országaik szerint, nemzeteik szerint. »

Sém fiai

1Móz 10:21: „ Sémnek is születtek fiai, aki Héber összes fiának atyja és az idősebb Jáfet testvére. »

1Móz 10:22: „ Sém fiai voltak: Elám, Assur, Arpacsad, Lud és Arám. »

„ Elam ” a mai Irán ókori perzsa népét, valamint az észak-indiai árjákat jelöli; „ Assur ”, a mai Irak ősi Asszíria; „ Lud ”, talán Lod Izraelben; „ Aram ”, a szíriai arámok.

1Móz 10:23: „ Arám fiai: Uz, Hul, Geter és Mas. »

1Móz 10:24: „ Arpacsad nemzete Selákot; Selák pedig nemzé Hébert. »

1Móz 10:25: „ Hébernek két fia született: az egyiknek Peleg a neve, mert az ő idejében felosztották a földet, testvérét pedig Joktánnak hívták. »

Ebben a versben találjuk a pontosságot: „ mert az ő idejében kettéosztották a földet ”. Neki köszönhetjük annak lehetőségét, hogy Ádám bűnének 1757-es évében datálja a nyelvek **szétválását**, amely a Bábel tornya felemelésével történt lázadó egyesülési kísérlet eredménye. Ez tehát Nimród király uralkodásának ideje.

1Móz 10:26: „ Joktán nemzete Almodádot, Selefet, Hazarmavetet, Jerát ,

1Móz 10:27: „ Hadoram, Uzal, Diklah, ”

1Móz 10:28: „ Obál, Abimael, Sába, ”

1Móz 10:29: „ Ofír, Havila és Jóbáb. Ezek mind Joktán fiai voltak. »

1Móz 10:30: „ Mésától, Szejfár oldalán laktak, egészen a keleti hegyig. »

1Móz 10:31: „ Ezek Sém fiai családjaik szerint, nyelveik szerint, országaik szerint, nemzeteik szerint. »

1Móz 10:32: „ Ezek Noé fiainak nemzetségei nemzedékeik, nemzeteik szerint. És tőlük származtak a nemzetek, amelyek az özönvíz után elterjedtek a földön . »

Genesis 11

Nyelvek szerinti szétválasztás

1Móz 11:1: „ Az egész földön egy nyelv és ugyanazok a szavak voltak . ”

Isten felidézi itt annak a ténynek a logikus következményét, hogy az egész emberiség egyetlen pártól származik: Ádámtól és Évától. A beszélt nyelv tehát minden leszármazotthoz eljutott.

1Móz 11:2: „ Amikor elindultak keletről, egy síkságot találtak Sinear földjén, és ott laktak . ”

A mai Irakhoz tartozó „Shinear” országtól „keletre” volt a mai Irán. A magasabb területeket elhagyva a férfiak egy síkságon gyűlnek össze, amelyet a két nagy folyó, az „Eufrátesz és a Tigris” (héberül: Phrat és Hiddekel) jól öntöz, és termékeny. A maga idejében Lót, Ábrahám unokaöccse is ezt a helyet választotta letelepedésére, amikor elvált nagybátyjától. Az Alföld egy nagyváros, a „ Bábel ” felépítését fogja támogatni , amely a világ végezetéig híres marad.

1Móz 11:3: „ Azt mondták egymásnak: Gyertek! Csináljunk téglákat, és süssük meg a tűzön. És a téglák kőként, a bitumen pedig cementként szolgálta őket .

Az összegyűlt férfiak már nem sátrakban élnek, felfedezik az égetett téglagyártást, amely lehetővé teszi állandó lakóépületek felállítását. Ez a felfedezés az összes város eredete. Az egyiptomi rabszolgaságuk alatt ezeknek a tégláknak a gyártása, hogy Ramszesz építse a fáraó számára, okozza majd a héberek szenvedését. Azzal a különbséggel, hogy a téglákat nem tűzben sűtik, hanem földből és szalmából készítik, Egyiptom égő napján megszáradnak.

1Móz 11:4: „ És ismét azt mondták: Menjünk! Építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az égig ér , és szerezzünk nevet magunknak, hogy el ne szóródjunk az egész föld színén . ”

Noé fiai és leszármazottai elszórtan éltek a földön, nomádként, és mindig az utazásukhoz igazodó sátrakban. Isten ebben a kinyilatkoztatásban azt a pillanatot célozza meg, amikor az emberiség történetében először az emberek úgy döntenek, hogy egy helyen és állandó lakóhelyen telepednek le, és így alkotják meg az első ülő népet. És ez az első összejövetel arra készíteti őket, hogy egyesüljenek, hogy megpróbáljanak menekülni a **szétválás** elől, amely vitákat, harcokat és haláleseteket szűl. Megtanulták Noétól az özönvíz előtti gonoszságát és erőszakosságát; odáig, hogy Istennek el kellett őket pusztítania. És annak érdekében, hogy jobban kontrollálják annak kockázatát, hogy ugyanazokat a hibákat ismételten elkövetik, úgy gondolják, hogy ha szorosán egy helyen összegyűlnek, sikerül elkerülniük ezt az erőszakot. A mondás tartja: a számokban van erő. Bábel kora óta minden nagy uralkodó és nagy uralom az egyesülésre és az összejövetelre alapozta erejét. Az előző fejezet Nimród királyt idézte, aki nyilvánvalóan korának első egyesítő vezetője volt az emberiségnek, éppen Bábel és tornya felépítésével.

A szöveg azt írja elő: „ **egy torony, amelynek teteje az eget érinti** ”. Az „ég megérintésének” gondolata azt a szándékot jelzi, hogy csatlakozunk Istenhez a mennyben, hogy megmutassuk neki, hogy az emberek meg tudnak lenni nélküle, és vannak ötleteik, hogy elkerüljék és maguk oldják meg problémáikat. Ez nem több és nem kevesebb, mint kihívás a teremtő Isten felé.

1Móz 11:5: „ Jehova lejött, hogy megnézzze a várost és a tornyot, amelyet az emberek fiai építenek . ”

Ez csak egy kép, amely felfedi előttünk, hogy Isten ismeri a lázadó gondolatok által újra felpezsdített emberiség tervét.

1Móz 11:6: „ És YaHWèH ezt mondta: Íme, ők egy nép, és mindenkinek egy nyelve van, és ezt vállalták; most már semmi sem akadályozná meg őket abban, hogy mindent megtegyenek, amit elterveztek . ”

A bábeli helyzetet irigyelik a kortárs univerzalisták, akik erről az eszményről álmodoznak: egységes népet alkotni és egyetlen nyelvet beszélni. És a mi univerzalistáinkat, mint azok, akiket Nimród összegyűjtött, nem érdekli, hogy Isten mit gondol erről a témáról. 1747-ben azonban Ádám bűne óta Isten megszólalt és kifejtette véleményét. Ahogy szavai jelzik, az emberi projekt ötlete nem tetszik neki, és bosszantja. Arról azonban szó sincs, hogy újra megsemmisítik őket. De jegyezzük meg, hogy Isten nem vitatja a lázadó emberiség megközelítésének hatékonyságát. Egyetlen hátránya van, és ez neki való: minél többet gyűlnek össze, annál inkább elutasítják, nem szolgálják többé, vagy ami még rosszabb, hamis istenségeket szolgálnak az arca előtt.

Gen.11:7: „*Gyerünk! Menjünk le, és ott keverjük össze a nyelvüket, hogy többé ne hallják egymás nyelvét.*”

Istennek megvan a megoldása: „*zavarjuk össze a nyelvüket, hogy többé ne hallják egymás nyelvét*”. Ennek az akciónak az a célja, hogy isteni csodát idézzon elő. A férfiak egy pillanat alatt különböző nyelveken fejezik ki magukat, és többé nem értik egymást, kénytelenek eltávolodni egymástól. A kívánt egység **elromlott**. A férfiak **szétválasztása**, **ennek a tanulmányának a témája, még mindig ott van, jól sikerült.**

1Móz 11:8: „*És az Úr szétszórta őket onnan az egész föld színén; és abbahagyták a város építését.*”

Az azonos nyelvet beszélők csoportosulnak, és eltávolodnak másoktól. Ezért a „*nyelvek*” tapasztalata után az emberek különböző helyeken telepednek le, ahol kőből és téglából épült városokat találnak. Nemzetek jönnek létre, és hibáik megbüntetésére Isten képes lesz őket egymás ellen állítani. „*Bábel*” kísérlete az egyetemes béke megteremtésére kudarcot vallott.

1Móz 11:9: „*Ezért nevezték nevüket Bábelnek, mert ott az Úr összezavarta az egész föld nyelvét, és onnan szórta szét őket az egész föld színére*”.

A „Bábel” név, ami „zavart”, megérdemli, hogy ismerjük, mert arról tanúskodik, hogy Isten hogyan reagált az egyetemes egyesülési kísérletükre: „*a nyelvek zűrzavarára*”. A lecke célja az volt, hogy figyelmeztesse az emberiséget a világ végezetéig, mivel Isten ezt az élményt akarta feltárni bizonyágtételében, amelyet Mózesnek diktált, aki így megírta szent Bibliájának első könyveit, amelyeket ma is olvasunk. Istennek tehát nem kellett erőszakot alkalmaznia az akkori lázadók ellen. De ez nem így lesz a világ végén, ahol ezt az Isten által elítélt egyetemes összejövetelt megismételve a harmadik világháború utáni utolsó túlélő lázadókat Jézus Krisztus dicsőséges visszatérése pusztítja el. Ezután meg kell küzdeniük „haragjával”, aki ráadásul úgy döntött, hogy megöli utolsó választottjait, mert hűek maradnak megszentelt szombatjához a világ teremtése óta. Az Isten által adott leckét az emberiség sohasem tartotta be, és folyamatosan, szerte a földön nagy városok alakultak, amíg Isten el nem pusztította őket más népek vagy nagyszabású halálos járványok által.

Sém leszármazottai

Ábrahám felé, a hívők és a jelenlegi monoteista vallások atyja felé

1Móz 11:10: „ Ezek Sém magvai. A százéves Sém két évvel az özönvíz után nemzette Arpacchadot .

Sém fia, Arpacshad 1658-ban született (1656 + 2)

1Móz 11:11: „ Sém ötszáz évig élt Arpacchad születése után; és fiakat és leányokat nemzett . ”

Shem 2158-ban halt meg 600 évesen (100 + 500)

1Móz 11:12: „ Arpacchad, harmincöt éves, Selák apja lett . ”

Arpacschad fia, Schélach 1693-ban született (1658 + 35).

1Móz 11:13: „ Arpacchad Selák születése után négyszázhárom évig élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Arpacschad 2096-ban halt meg, 438 évesen (35 + 403)

1Móz 11:14: „ Sélák, harminc éves, szülötte Héber . ”

Héber 1723-ban született (1693 + 30)

1Móz 11:15: „ Sélák Héber születése után négyszázhárom évig élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Schélach 2126-ban (1723 + 403) 433 (30 + 403) évesen halt meg.

1Móz 11:16: „ Héber, harmincnégy éves, Peleg apja . ”

Péleg 1757-ben született (1723 + 34). **Születésekor az 1Móz 10:25 szerint " a földet kettészelték " azok a beszélt nyelvek, amelyeket Isten teremtett, hogy megosszák és elválasszák a Bábelben összegyűlt embereket.**

1Móz 11:17: „ Peleg születése után Héber négyszázharminc évet élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Héber 2187-ben (1757 + 430) halt meg, 464 (34 + 430) évesen.

1Móz 11:18: " Peleg, harminc éves, apja Rehu . "

Rehu 1787-ben született (1757 + 30)

1Móz 11:19: „ Peleg Rehu születése után kétszázkilenc évig élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Péleg 1996-ban halt meg (1787 + 209), 239 (30 + 209) évesen. Megállapítja az élet brutális megrövidülését, amely valószínűleg a Bábel tornyának az ő idejében végrehajtott lázadása miatt következett be.

1Móz 11:20: „ Rehu, harminckét éves, Serug apja . ”

Serug 1819-ben született (1787 + 32)

1Móz 11:21: „ Rehu kétszázhet évig élt Serug születése után; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Rehu 239 (32 + 207) évesen halt meg 2096-ban (1819 + 207)

1Móz 11:22: „ Serug, harminc éves, Náhor apja . ”

Nachor 1849-ben született (1819 + 30)

1Móz 11:23: „ Sérug Náhor születése után kétszáz évig élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Serug 2049-ben halt meg (1849 + 200), 230 (30 + 200) évesen

1Móz 11:24: „ Náhor, huszonkilenc éves, Terát szülte . ”

Térach 1878-ban született (1849 + 29)

1Móz 11:25: „ Terah születése után Náhor száztizenkilenc évet élt; és fiakat és lányokat nemzett . ”

Nachor 1968-ban halt meg (1849 + 119), 148 (29 + 119) évesen.

1Móz 11:26: „ Terah, hetven éves, nemzetsége Ábrám, Náhor és Hárán ” .

Abrám 1948-ban született (1878 + 70)

Ábrámnak 100 éves korában, 2048-ban születik első törvényes fia, Izsák, az 1Móz 21:5 szerint: „*Ábrahám száz éves volt, amikor fia, Izsák megszületett.*”

Ábrám 2123-ban fog meghalni 175 évesen, az 1Móz 25:7 szerint: „*Ezek Ábrahám életének napjai: százhetvenöt évet élt*».

1Móz 11:27: „*Ezek Terah leszármazottai. Terah nemzette Ábrámot, Náhort és Háránt. Haran nemzette Lótot.*”

Figyeld meg, hogy Ábrám a legidősebb Terah három fia közül. Ezért ő született, amikor apja, Terah 70 éves volt, ahogyan a fenti 26. versben is szerepel.

1Móz 11:28: „*És Hárán meghalt atyja, Terah jelenlétében, születése földjén, a káldeusok Urában.*”

Ez a halál megmagyarázza, hogy Lót később miért fogja elkísérni Ábrámot utazásaira. Ábrám védelme alá vette.

A kaldeai Urban született Ábrám, és a kaldeai Babilonban fogságba vitték a lázadó Izrael Jeremiás próféta és Dániel próféta idején.

1Móz 11:29: „*Ábrám és Náhor feleséget vettek: Ábrám feleségét Szárainak hívták, Náhor feleségét pedig Milkának hívták, Hárán lánya, Milka apja és Jiska apja.*”

Az akkori szövetségek nagyon rokonok: Náhor feleségül vette Milkát, testvére, Hárán lányát. Ez volt a norma és egy olyan kötelességnek való engedelmesség, amelynek célja az utódok fajának tisztaságának megőrzése volt. Izsák viszont elküldi szolgáját, hogy keressen feleséget fiának, Izsáknak az arámi Lában szűk családjában.

1Móz 11:30: „*Szárai meddő volt: nem voltak gyermekei.*”

Ez a terméketlenség lehetővé teszi a teremtő Isten számára, hogy felfedje teremtő erejét; ez azáltal, hogy képes lesz gyermeket szülni, amikor majdnem száz éves lesz, mint férje, Ábrám. Erre a meddőségre prófétai szinten volt szükség, mert Izsákot úgy mutatják be, mint az új Ádámot, akit Jézus Krisztus fog megtestesíteni a maga idejében; mindkét férfi a maga idejében az „*isteni ígért fia*” volt. Ezért mindig az „*Isten fiaként*” betöltött prófétai szerepe miatt nem maga választja feleségét, mert Jézus testében Isten választja ki apostolait és tanítványait, nevezetesen az Atya Szellem, aki benne van. és aki élte őt.

1Móz 11:31: „*Terah elvitte Ábrámot, az ő fiát, Lótot, Hárán fiát, és Szárait, menyét, Ábrám fiának feleségét. Együtt mentek a káldeusok Urából Kánaán földjére. Háránba jöttek, és ott laktak.*”

Az egész család, beleértve Ábrámot is, az ország északi részén, Charanban telepedett le. Ez az első mozdulat közelebb viszi őket az emberiség születési helyéhez. Elkülönülnek a nagyvárosoktól, amelyek már nagyon lakottak és már nagyon lázadók, a termékeny és virágzó síkságtól.

1Móz 11:32: „*Terah napjai kétszázöt esztendeig voltak; és Terah meghalt Háránban.*”

Térach 1878-ban született, 205 évesen, 2083-ban halt meg.

A fejezet tanulmányozásának végén jegyezzük meg, hogy a várható élettartam 120 évre csökkentését célzó projekt jó úton halad a siker felé. Sém

„600 éve” és Náhor „148 éve” vagy Ábrahám „175 éve” az élet megrövidülése nyilvánvaló. Körülbelül 4 évszázaddal később Mózes pontosan 120 évig fog élni. Az Isten által idézett számot kész modellként kapjuk meg.

Az Ábrahám által megélt tapasztalatban Isten megmutatja, hogy ő maga mire kész, hogy megváltsa választottai életét, akiket emberi teremtményei közül választ ki aszerint, hogy megőrzik-e róla alkotott képét. Ebben a történelmi jelenetben Ábrahám Isten az Atyában, Izsák, Isten a Fiúban, és a beteljesedés Jézus Krisztusban fog megvalósulni, és az ő önkéntes áldozatára születik meg az új szövetség.

Genesis 12

Elszakadás a földi családtól

1Móz 12:1: „Az Úr azt mondta Ábrámnak: **Menj el hazádból, hazádból és atyád házából arra a földre, amelyet megmutatok neked.**”

Isten parancsára Ábrám elhagyja földi családját, atyja házáét, és ebben a sorrendben kell látnunk azt a szellemi jelentést, amelyet Isten adott 1Móz 2:24-ben szavainak, amelyek így szóltak: „C 'Az ember *tehát hagyja el apját és anyját, és ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté*. Ábrámnak „el kell *hagynia apját és anyját*”, hogy belépjen Krisztus prófétai szellemi szerepébe, akinek csak a „*menyasszonya*”, a választottak gyülekezete számít. A testi kötelékek a szellemi fejlődés akadályai, amelyeket a kiválasztottaknak el kell kerülniük, hogy sikeresen „*egy testté*” váljanak Jézus Krisztussal, a teremtő Istennel, a YaHWÉH-val.

1Móz 12:2: „*Nagy nemzetté teszlek, és megáldalak; nagyá teszem a nevedet, és áldás forrása leszel.*”

Ábrám lesz a Biblia első pátriárkája, akit az egyistenhívők a „hívők atyjaként” ismernek el. Ő is szerepel a Bibliában, Isten első szolgája, akinek életének részleteit hosszasan követik és felfedik.

1Móz 12:3: „*Áldom azokat, akik áldanak téged, és megátkozom azokat, akik téged átkoznak; és áldott lesz benned a föld minden családja.*”

Ábrám utazásai és találkozásai bizonyítják ezt, és már Egyiptomban is, amikor a fáraó Száraival akart lefeküdni, mert azt hitte, hogy ő a nővére, aszerint, amit Ábrám mondott, hogy megvédje az életét. Egy látomásban Isten tudatta vele, hogy Sára egy próféta felesége, és majdnem meghalt.

Ennek a versnek a második része, „*a föld minden családja áldott lesz benned*”, Jézus Krisztusban, Dávid fiában, Júda törzséből, Izrael fiában, Izsák fiában, Ábrám fiában fog teljesedni. Ábrámra építi fel Isten a két egymást követő szövetséget, amelyek üdvösségének mércéit mutatják be. Mert ezeknek a szabványoknak fejlődniük kellett ahhoz, hogy a szimbolikus típusból a valódi típusba lépjenek; aszerint, hogy a bűnös ember Krisztus előtt vagy utána él.

1Móz 12:4: „*Ábrám elment, ahogy az ÚR megmondta neki, és Lót is vele ment. Ábrám hetvenöt éves volt, amikor kijött Háránból.*”

Abrám 75 évesen már hosszú élettapasztalattal rendelkezik. Meg kell szereznünk ezt a tapasztalatot, hogy meghalljuk és keressük Istent; amely az emberiség tőle elszakadt átkainak felfedezése után történik. Ha Isten elhívta, az azért van, mert Ábrám őt kereste, ezért amikor Isten felfedi magát neki, siet engedelmeskedni neki. És ezt az üdvös engedelmisséget fia, Izsák megerősíti és megemlékezik ebben az 1Móz 26:5-ben idézett versben: " **Mert Ábrahám hallgatott a szavamra, és megtartotta parancsaimat, parancsolataimat, rendelkezéseimet és törvényeimet .**" Ábrám csak akkor tarthatta volna meg ezeket a dolgokat, ha Isten bemutatja neki. Ez a bizonyágtétel Istentől feltárja előttünk, hogy sok olyan dolog történt, amiről a Biblia nem tesz említést. A Biblia csak az emberi életek hosszú életének összefoglalását mutatja be. Egy férfi élete pedig 175 év, csak Isten tudja megmondani, hogy mit élt meg percről percre, másodpercről másodpercre, de nekünk elég a lényeg összefoglalása.

Így tehát Isten Ábrámnak adott áldása az ő engedelmisségén nyugszik, és hiábavaló lenne a Biblia és próféciáinak minden tanulmányozása, ha nem értenénk meg ennek az engedelmisségnek a fontosságát, mert Jézus Krisztus a sajátját adta nekünk példaként Jánosnál. 8:29: „ *Aki küldött engem, velem van; nem hagyott békén, mert mindig azt teszem, **ami neki tetszik** .*” Ez bárkivel így van; minden jó kapcsolat úgy érhető el, ha azt teszed, „ *ami kellemes* ” azzal, akinek tetszeni akarsz. Ezért a hit, legyen az igaz vallás, nem egy bonyolult dolog, hanem egy egyszerű típusú kapcsolat, amelyet Istennek és önmagunknak tetszővé teszünk.

A mi végső időkben a felbukkanó jel az, hogy a gyermekek engedetlenek szüleikkel és a nemzeti hatóságokkal szemben. Isten úgy szervezi ezeket a dolgokat, hogy a vele szemben lázadó, hálátlan vagy közömbös felnőttek felfedezzék azt, amit ő maga tapasztal meg gonoszságuk miatt . Így az Isten által teremtett tettek sokkal hangosabban sikoltoznak, mint a kiáltások és a beszédek, hogy kifejezzék jogos felháborodását és jogos szemrehányását.

1Móz 12:5: „ *Ábrám elvitte Szárait, feleségét és Lótót, testvérének fiát, minden vagyonukkal együtt, amelyeket Háránban szereztek. Elmentek Kánaán földjére, és eljöttek Kánaán földjére .*”

Charan Kánaántól északkeletre található. Ábrám tehát Háránból nyugatra, majd délre megy, és bemegy Kánaánba.

1Móz 12:6: „ *Ábrám beutazta az országot egy Sikem nevű helyre, a Móre tölgyfáihoz. A kánaániak akkoriban az országban voltak .*”

Emlékeznünk kell rá? A „ *kánaániták* ” óriások, de akkor mi lesz magával Ábrámmal? Mert az özönvíz még nagyon közel volt, és Ábrám akkora lehetett, mint egy óriás. Kánaánba való belépéskor nem jelenti ezeknek az óriásoknak a jelenlétét, ami logikus, ha ő maga még ebben a normában van. Délre ereszkedve Ábrám átkel a mai Galileán, és a mai Szamáriába, Sikembe érkezik. Ez a szamáriai föld az evangelizáció helye lesz, amelyet Jézus Krisztus kedvel. Ott talál majd hitet a „szamaritánus asszonyban” és családjában, akikhez – nagy meglepetésükre – először engedtek be egy zsidót.

1Móz 12:7: „ *Az Úr megjelent Ábrámnak, és így szólt: A te utódodnak adom ezt a földet. És Ábrám oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent neki .*”

Isten először a mai Szamáriát választotta, hogy megmutassa magát Ábrámnak, aki megszenteli ezt a találkozót egy oltár építésével, amely Krisztus kínzásainak keresztjének prófétai jelképe. Ez a választás az ország Jézus Krisztus és apostolai általi jövőbeni evangelizációjához utal. Erről a helyről hirdeti neki Isten, hogy ezt az országot az utódok számára adja. De melyik, a zsidó vagy a keresztény? Annak ellenére, hogy a történelmi tények a zsidók javára szólnak, úgy tűnik, hogy ez az ígéret Krisztus választottaira vonatkozik, akik beteljesednek az új földön; mert Krisztus választottai a hit általi megigazulás elve szerint is Ábrámnak ígért mag.

1Móz 12:8: „ *Onnan Bétheltől keletre a hegyre költözött, és felütötte sátrait, úgy, hogy Bétel nyugaton, Ai pedig keleten volt. Oltárt is épített ott az ÚRnak, és segítségül hívta az ÚR nevét .*”

Délre ereszkedve Ábrám a hegyekben táborozott Bétel és Ai között. Isten meghatározza a két város tájolását. A Bétel jelentése "Isten háza", és Ábrám nyugatra helyezi, abban a tájolásban, amelyet a jeruzsálemi sáturnak és templomnak adnak, így amikor Isten szentsége, háza felé mennek, a tisztviselők hátat fordítanak. a felkelő nap, amely keleten kel fel, keleten. Keleten található Ai város, melynek gyökere azt jelenti: kőhalom, rom vagy domb és emlékmű. Isten kinyilatkoztatja nekünk ítéletét: a választottak bejáratával szemben Isten házába keleten csak romok és kőhalmok vannak. Ezen a képen Ábrám előtt a szabadsághoz vezető két út nyílt meg: nyugat felé, Bétel és észak felé Ai és a halál. Szerencsére már a YaHWÉH mellett döntött.

1Móz 12:9: „ *Ábrám folytatta útját, dél felé haladva .*”

Vegyük észre, hogy a Kánaán ezen első átkelésénél Ábrám nem megy el „Jebusához”, Dávid jövőbeli városának nevéhez: Jeruzsálemhez, amelyet így teljesen figyelmen kívül hagy.

1Móz 12:10: „ *Éhínség volt az országban; Ábrám pedig lement Egyiptomba, hogy ott tartózkodjon, mert nagy volt az éhínség az országban .*”

Abban az időben, amikor Jákob fia, József, Izrael, Egyiptom első vezírje lett, az éhínség hozta Ábrámot Egyiptomba. Az ott átélt élményeket e fejezet további versei ismertetik.

Ábrám békés, sőt félelmetes ember. Attól tartva, hogy megölik, hogy elvigye feleségét, Saraít, aki nagyon szép volt, elhatározta, hogy a nővéreként mutatja be, féligazság. Ezzel a csalással a fáraó megtetszett neki, és olyan javakkal borította el, amelyek gazdagságot és hatalmat adnak neki. Ezt elérve Isten csapásokkal sújtja a fáraót, és megtudja, hogy Sárai a felesége. Ezután üldözi Ábrámot, aki gazdagon és hatalmasan hagyja el Egyiptomot. Ez a tapasztalat a héberek maradását jövendőli, akik, miután Egyiptom rabszolgái lettek, elhagyják azt, hogy elvegyék aranyát és gazdagságát. És ez az erő hamarosan nagyon hasznos lesz számára.

Genesis 13

Ábrám elszakadása Lóttól

Egyiptomból visszatérve Ábrám, családja és Lót, az unokaöccse visszatért Bételbe arra a helyre, ahol oltárt állított fel, hogy Istenhez szólítsa. Miközben mindannyian ezen a helyen vannak Bétel és Aibe között, „Isten háza” és a „rom” között. A szolgálók közötti veszekedést követően Ábrám elválik Lóttól, akinek megadja a választási irányt. Lót pedig megragadta az alkalmat, és a síkságot választotta, és annak termékenységét, amely jólétet ígér. A 10. vers így szól: „*Lót felemelte a szemét, és meglátta a Jordán egész síkságát, amely teljesen elázott. Mielőtt Jehova elpusztította Sodomát és Gomorát, egészen Cóárig az Úr kertje volt, mint Egyiptom földje* . Ennek során a „pusztulást” választja, és akkor fedezi fel, amikor Isten tüzrel és kénnel sújtja a völgy városait, amelyeket ma részben a „Holt-tenger” borít; büntetés, amely alól két lányával együtt megmenekül, hála Isten irgalmának, aki két angyalt küld, hogy figyelmeztesse, és elhagyja Szodomát, ahol élni fog. A 13. versben ezt olvassuk: „*Sodoma népe gonosz és nagy bűnös volt az ÚR ellen* .”

Ábrám tehát Bétel közelében marad „Isten házaként” a hegyen.

1Móz 13:14-18: „*Az Úr így szólt Ábrámhoz, miután Lót elvált tőle: Emeld fel szemeidet, és onnan, ahol vagy, nézz észak és dél, kelet és nyugat felé; mert az egész földet, amelyet látsz, neked és a te utódodnak adom örökre. **Olyanná teszem a te magodat, mint a föld porát** , hogy **ha valaki meg tudja számlálni a föld porát** , a te magod is meg lesz számlálva. Kelj fel, utazz az ország hosszában és szélességében; mert neked adom . Ábrám felütötte sátrait, és Mamre tölgyfái között lakott, amelyek Hebron közelében vannak. És épített ott oltárt az ÚRnak .”*

Miután Lótra bízta a választást, Ábrám megkapja azt a részt, amelyet Isten adni akar neki, és ott újra megújítja áldásait és ígéreteit. Az ő „*magjának* ” a „*föld porával* ”, az emberi lélek testének és szellemének eredetével és végével való összehasonlítását, az 1Móz 2:7 szerint , megerősíti az 1Móz . 15:5.

Genesis 14

Elválasztás hatalommal

Négy király jön keletről, hogy hadat üzenjen annak a völgynek az öt királya ellen, ahol Szodoma található, ahol Lót él. Az öt királyt megverik és fogságba ejtik, valamint Lótot. Figyelmeztetve, Ábrám a segítségére jön, és kiszabadítja az összes fogoly túszt. Figyeljük meg a következő vers érdekességét.

1Móz 14:16: „*Minden gazdagságot visszahozott; visszahozta Lótot, a testvérét is jószágaival együtt, valamint az asszonyokat és a népet* .”

A valóságban Ábrám csak Lótért lépett közbe. Ám azáltal, hogy elmondja a tényeket, Isten elfedi ezt a valóságot, hogy felidézze Lótot, aki rosszul döntött úgy, hogy a gonoszok városában él.

1Móz 14:17: „*Miután Ábrám győztesen visszatért Kedorlaomerből és a vele lévő királyoktól, Sodoma királya kiment vele szembe Shaweh völgyébe, ami a király völgye* .”

A nyertesnek meg kell köszönni. A „Shavéh” szó jelentése: sima; pontosan mi csábította el Lótot és befolyásolta a választását.

1Móz 14:18: „*Melkisédek, Sálem királya kenyeret és bort hozott: a Magasságos Isten papja volt*”.

Ez a sálemi király „*a Magasságos Isten papja*” volt. Nevének jelentése: „*Az én királyom az igazságosság*”. Jelenléte és közbelépése bizonyítja az igaz Isten imádatának folyamatosságát a földön az özönvíz vége óta, amely még mindig nagyon jelen van Ábrám korának embereinek gondolataiban. De az igaz Isten imádói semmit sem tudnak arról a megmentő tervről, amelyet Isten ki fog jelenteni Ábrám és leszármazottai által megélt prófétai tapasztalatok révén.

1Móz 14:19: „*És megáldotta Ábrámot, és így szólt: Áldott legyen Ábrám a Magasságos Istentől, mennynek és földnek Ura!*»

Isten hivatalos képviselőjének áldása tovább erősíti azt az áldást, amelyet Isten közvetlenül Ábrámnak adott személyesen.

1Móz 14:20: „*Áldott a Magasságos Isten, aki kezébe adta ellenségeidet! És Ábrám mindenből tizedet adott neki.*”

Melkisédek megáldja Ábrámot, de vigyáz, hogy győzelmét ne neki tulajdonítsa; tulajdonítja „*a Legfelsőbb Istennek, aki kezébe adta ellenségeit*”. És van egy konkrét példánk arra, hogy Ábrám engedelmeskedik Isten törvényei iránt, hiszen „*mindenből tizedet adott*” Melkisédeknek, akinek a neve azt jelenti: „*Az én királyom az igazságosság*”. A tizedfizetésnek ez a törvénye tehát már az özönvíz vége óta létezett a földön, és valószínűleg még az „özönvíz” előtt is.

1Móz 14:21: „*Sodoma királya így szólt Ábrámhoz: Adj nekem embereket, és vedd el magadnak a gazdagságot.*”

Szodoma királya köszönettel tartozik Ábrámnak, aki megszabadította népét. Tehát királyi áron akar fizetni a szolgálatáért.

1Móz 14:22: „*Ábrám így válaszolt Szodoma királyának: Felemelem kezemet az Úrra, a Magasságos Istenre, mennynek és földnek Urára.*”

YHWÉH, a Magasságos Isten”, az egyedülálló „*ég és föld mestere*” létezésére; ami egyedüli tulajdonosává teszi mindazoknak a vagyonoknak, amelyeket a király gonoszságai révén szerez.

1Móz 14:23: „*Nem veszek el semmit, ami a tied, még egy cérnát sem, se cipőfüzőt, hogy ne mondd: gazdaggá tettem Ábrámot. Nekem semmi!*»

Ábrám ezzel a hozzáállással tanúsítja Szodoma királyának, hogy csak azért jött ebbe a háborúba, hogy megmentse unokaöccsét, Lótót. Ábrám Istenhez hasonlóan elítéli ezt a királyt, aki gonoszságban, elvetemültségben és erőszakban él. És ezt világossá teszi számára azzal, hogy megtagadja méltatlanul megszerzett gazdagságát.

1Móz 14:24: „*Csak amit az ifjak ettek, és azoknak a férfiaknak a részét, akik velem jártak, Aner, Escol és Mamre: ők veszik el a részüket.*”

Ábrámnak ez a választása azonban csak őt, Isten férfi szolgáját érinti, és szolgálói kivehetik a részüket a felajánlott gazdagságból.

Genesis 15

Szövetség általi elválasztás

1Móz 15:1: " Ezek után az Úr beszéde érkezett Ábrámhoz látomásban, és így szólt: Ábrám, ne félj! Én vagyok a te pajzsod, és jutalmad nagyon nagy lesz ."

Ábrám békés ember, aki egy brutális világban él, egy látomásban is, Isten, barátja, Jahve jön, hogy megnyugtassa: „Én vagyok a pajzsod, és jutalmad nagyon nagy lesz”.

1Móz 15:2: „ Ábrám így válaszolt: Uram, Jahve, mit adsz nekem? gyerekek nélkül megyek; és az én házám örököse a damaszkuszi Eliézer .”

Ábrám sokáig szenvedett attól, hogy nem tudott apa lenni Szárai, törvényes felesége meddősége miatt. És tudja, hogy ha meghal, egy közeli hozzátartozója öröklí a tulajdonát: „ Damaszkuszi Eliézer ”. Közben jegyezzük meg, milyen régi is ez a szíriai „ Damaszkusz ” város.

1Móz 15:3: „ És monda Ábrám: Íme, nem adtál nekem magot, és aki az én házamban születik, az lesz az én örökösöm .”

Ábrám nem érti az utódok számára tett ígéreteket, mivel gyermektelen lévén neki nincsenek.

1Móz 15:4: „ Ekkor így szólt hozzá az Úr: Nem ő lesz az örökösöd, hanem aki testedből jön, az lesz az örökösöd .”

Isten azt mondja neki, hogy valóban egy gyermek apja lesz.

1Móz 15:5: „ És amikor kihozta, így szólt: Nézz az égre, és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni. És azt mondta neki: Ez legyen a te magod .”

csillag ” szó szellemi jelentésének szimbolikus kulcsát . Az eredetileg az 1Móz 1:15-ben idézett „ csillagnak ” az a szerepe van, hogy „ megvilágítsa a földet ”, és ez a szerep már Ábrámé, akit Isten elhívott és elkülönített erre a célra, de ez lesz minden hívőé is, aki követelni fogja hitét és Isten szolgálatát. Figyeljük meg, hogy a Dán 12:3 szerint a „csillagok” státuszát a választottak megkapják az örökkévalóságba való belépésükkor: „ Az értelmeselek úgy ragyognak, mint a menny ékessége, és akik az igazságot tanítják, a sokaság előtt ragyogni fog, mint a csillagok, örökkön-örökké .” A „csillag ” képét egyszerűen az Isten által kiválasztottuk miatt tulajdonítják nekik.

1Móz 15:6: „ Ábrám az ÚRban bízott, aki ezt igazságnak tekintette .”

Ez a verssor képezi a hit meghatározásának és a hit általi megigazulás elvének hivatalos elemét. Mert a hit nem más, mint a felvilágosult, jogos és méltó bizalom. Az Istenbe vetett bizalom csak az akaratának és mindannak a megvilágosodott ismeretében jogos, ami neki kedves, enélkül illegitimé válik. Istenben bízni azt jelenti, hogy Ábrám és Jézus Krisztus tökéletes példáját követve csak azokat áldja meg, akik engedelmeskednek neki.

Istennek ez az Ábrámról szóló ítélete megjövendőli azt az ítéletet, amelyet el fog hozni mindazoknak, akik hozzá hasonlóan cselekszenek, a maguk idejében javasolt és követelt isteni igazság iránti engedelmisséggel.

1Móz 15:7: „ Úr így szólt hozzá az Úr: Én vagyok az Úr, aki kihoztalak téged a káldeusok Urából, hogy birtokodba adjam ezt a földet .”

Az Ábrámmal kötött szövetség bemutatásának bevezetőjeként Isten emlékezteti Ábrámot, hogy kihozta őt a káldeusok Urából. Ez a képlet az Exo.20:2-ben idézett első Isten „tízparancsolat” bemutatásán alapul: „ Én vagyok Jahve, a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről, a szolgaság házából ”.

1Móz 15:8: „*Ábrám így válaszolt: Uram, Jahve, miből tudhatom meg, hogy birtokba veszem?* »

Ábrám jelet kér a YaHWéH-tól.

1Móz 15:9: „*És így szólt hozzá az ÚR: Vegyél egy hároméves üszőt, egy hároméves kecskét, egy hároméves kost, egy gerlicét és egy galambfiat.*”

1Móz 15:10: „*Ábrám fogta ezeket az állatokat, középre vágta, és mindegyik darabot egymás ellenében helyezte el; de nem osztotta meg a madarakat.*

Isten válasza és Ábrám cselekedete magyarázatot igényel. Ez az áldozati ceremónia a megosztás gondolatán alapul, ami a két szövetséget kötő felet érinti, vagyis: osszunk együtt. A középen kivágott állatok Krisztus testét szimbolizálják, amely egy lévén lelkileg megosztódik Isten és választottai között. A juhok az ember és Krisztus képmása, de a madaraknak nem ez a képmása az emberről, aki az Isten által küldött Krisztus lesz. Éppen ezért mennyei szimbólumként megjelennek a szövetségben, de nincsenek levágva. Jézus engesztelése a bűnért csak a földi választottaknak lesz jó, a mennyei angyaloknak nem.

Gen 15:11: „*A ragadozó madarak a tetemekre estek; és Ábrám kiűzte őket.*”

Az Isten által megjövendölt tervben csak a gonoszok és a lázadók holttestét juttatják el táplálékul a ragadozó madarakhoz, amikor Krisztus, a Megváltó dicsőségében visszatér. A végső időkben ez a sors nem érinti azokat, akik szövetséget kötnek Istennel Krisztusban és az ő törvényei szerint. Mert az így feltárt állatok tetemei nagyon nagy szentség Isten és Ábrám számára. Ábrám gesztusa jogos, mert a tények nem mondhatnak ellent a próféciónak, amely Krisztus szentségének jövőjére és végső sorsára vonatkozik.

1Móz 15:12: „*Napnyugtakor mély álom szállt Ábrámra; és íme, félelem és nagy sötétség szállta meg.*”

Ez az alvás nem normális. Ez egy „*mély alvás*”, mint amilyenbe Isten belesodorta Ádámot, hogy nő formázza, az ő „*segítségét*” az egyik bordájából. Az Ábrámmal kötött szövetség részeként Isten feltárja előtte ennek a „*segítségnek*” adott prófétai jelentését, amely Isten Krisztusban való szeretetének tárgya lesz. Valójában csak látszatban hal meg Isten, hogy belépjen örökkévaló jelenlétébe, így megelőlegezve belépését az örök életbe, vagyis az igaz életbe, azon elv szerint, hogy senki sem láthatja Istent és élhet.

A „*nagy sötétség*” azt jelenti, hogy Isten vakká teszi a földi életre, hogy elméjében prófétai természetű virtuális képeket alkosson, beleértve magának Isten megjelenését és jelenlétét. Így a sötétségbe merülve Ábrám jogos „*félelmet*” érez. Továbbá kiemeli a hozzá beszélő teremtő Isten félelmetes jellemét.

1Móz 15:13: „*És az ÚR így szólt Ábrámhoz: Tudd meg, hogy utódaid idegenek lesznek azon a földön, amely nem lesz az övék; ott rabszolgák lesznek, és négyszáz évig elnyomják őket.*”

Isten meghirdeti Ábrámnak a jövőt, az ő leszármazottai számára fenntartott sorsot.

„...*leszármazottai idegenek lesznek egy olyan országban, amely nem lesz az övék*”: ez Egyiptom.

„... ott lesznek rabszolgák ”: egy új fáraó változásakor, aki nem ismerte Józsefet, a héber, aki elődjének nagyvezírje lett. Ez a rabszolgaság Mózes idejében fog megvalósulni.

„... és négyszáz évig elnyomják őket ”: Ez nem csak az egyiptomi elnyomás, hanem tágabb értelemben az az elnyomás, amely Ábrám leszármazottait érinti mindaddig, amíg birtokuk lesz Kánaánban, a nemzeti földjükön, amelyet Isten ígért.

1Móz 15:14: „ De én megítélem a nemzetet, amelynek szolgálnak, és akkor nagy gazdagsággal jönnek ki .”

A célország ezúttal csak Egyiptom, amelyet elhagynak, gyakorlatilag minden vagyonát magukkal vihetik. Vegye figyelembe, hogy ebben a versben Isten nem tulajdonítja Egyiptomnak az előző versben említett „elnyomást”. Ez megerősíti azt a tényt, hogy az említett „ négyszáz év ” nem csak Egyiptomra vonatkozik.

1Móz 15:15: „ Békével mész atyáidhoz, boldog öregkor után temetnek el .”

Minden úgy fog történni, ahogy Isten megmondta neki. Eltemetik Hebronban, Makpelah barlangjában, azon a földön, amelyet Ábrám még életében egy hettitától vásárolt.

1Móz 15:16: „ A negyedik nemzedékben visszatérnek ide; mert az emóriai gonoszsága még nem éri el a tetőpontját .”

Ezek közül az amoriták közül a hettiták jó kapcsolatokat ápolnak Ábrámmal, akit a nagy Isten képviselőjének tartanak. Ezért megegyeznek abban, hogy eladják neki a földet a sírjához. De „ négy nemzedék ” vagy „ négyszáz év ” múlva a helyzet más lesz, és a kánaáni népek elérik a lázadás küszöbét, amelyet Isten nem támogat, és mindannyian megsemmisülnek, hogy a héberekre hagyják a földjüket, akik megcsinálják. nemzeti talajuk..

Ahhoz, hogy jobban megértsük ezt a katasztrófális tervet a kánaániták számára, emlékeznünk kell arra, hogy Noé megátkozta Kánaánt, aki fia, Hám első fia volt. Az ígéret földjét tehát Kámnak ez a Noé és Isten által megátkozott leszármazottja népesítette be. Elpusztításuk csak idő kérdése volt, amelyet Isten kijelölt arra, hogy megvalósítsa földi céljait.

1Móz 15:17: „ Amikor a nap lenyugodott, mély sötétség lett; és íme, füstölő kemence volt, és lángok jártak át a megosztott állatok között .”

Ezen a szertartáson tilos ember által gyújtott tüzet. Áron két fiát, amiért meg merték szegni ezt az elvet, egy napon megemészti Isten. Ábrám jelt kért Istentől, és az égi tűz formájában érkezett, amely áthaladt a kettévágott állatok között. Így tesz Isten bizonyosságot szolgálóiról, például Illés prófétáról a Baál prófétái előtt, akiket Akháb király idegen királynéja és felesége, Jezabel támogat. Oltára vízbe fulladt, az Isten által küldött tűz megemészti az oltárt és az Illés által készített vizet, de a hamis próféták oltárát figyelmen kívül hagyja a tüze.

1Móz 15:18: „ Azon a napon szövetséget kötött az Úr Ábrámmal, és ezt mondta: A te utódodnak adom ezt a földet Egyiptom folyójától a nagy folyóig, az Eufrátesz folyóig .

A 15. fejezet végén ez a vers megerősíti, hogy a fő témája valóban az a **szövetség, amely elválasztja a választottakat a többi embertől** , hogy megosszák ezt a szövetséget Istennel, és őt szolgálják.

A hébereknél ígért föld határai meghaladják azokat, amelyeket a nemzet Kánaán meghódítása után elfoglalt. Isten azonban felajánlja Szíria és Arábia hatalmas sivatagjait, amelyek kelet felé az „*Eufrátesz*” csatlakoznak, valamint Súr sivatagját, amely elválasztja „*Egyiptomot*” Izraeltől. E sivatagok között az ígért földje Isten kertjének megjelenését ölti.

A prófétai spirituális olvasatban a „*folyók*” a népeket szimbolizálják, így Isten prófétálhat Ábrám utódairól, Krisztusról, aki Izraelen és Egyiptomon túl, nyugaton, a Jelenések 9-ben jelképezett „Európában” találja meg imádóit és választottait: 14. „*nagy folyó Eufrátesz*” néven .

1Móz 15:19: „*a keniták, a keniziek, a kadmoniták földje*” ,

1Móz 15:20: „*A hettitáktól, a perizziektől, a refaimoktól*”

1Móz 15:21: „*Az amoriták, a kánaániak, a girsiták és a jebuzeusok*”

Ábrám idejében ezek a nevek a Kánaán földjét alkotó és benépesítő városokban összegyűlt családokat jelölik. Köztük vannak a Rephaimok, akik a többiekénél jobban megőrizték az özönvíz előtti óriási színvonalát, amikor Józsué „*négy generációval*” vagy „*négyszáz évvel*” később elfoglalta a területet.

Ábrám Isten tervének két szövetségének pátriárkája. A testben való alászállása számos leszármazottat fog szülni, akik megszületnek az Isten által kiválasztott, de nem általa választott népbe. Ennek eredményeként ez az első, a testen alapuló szövetség eltorzítja üdvözítő tervét, és megzavarja a felfogását, mert az üdvösség csak a hit cselekedetén múlik a két szövetségben. A test körülmetélése nem mentette meg a héber embert, pedig Isten megkövetelte. Az üdvözülést engedelmes tettei tette lehetővé, amelyek kinyilatkoztatták és megerősítették Istenbe vetett hitét és bizalmát. És ez ugyanaz, ami az üdvösséget feltételekhez köti az új szövetségben, amelyben a Krisztusba vetett hitet az Isten által kinyilatkoztott parancsolatoknak, szertartásoknak és isteni alapelveknek való engedelmisség tettei életre keltik az egész Bibliában. Az Istennel való beteljesült kapcsolatban a betű tanítását a szellem intelligenciája világítja meg; Ezért mondta Jézus: „*A betű öl, de a Lélek megelevenít*”.

Genesis 16

A legitimáció szerinti elválasztás

1Móz 16:1: „*Szárai, Ábrám felesége nem szült neki gyermekeket. Volt egy Hágár nevű egyiptomi szolgálója .*

1Móz 16:2: „*És monda Sára Ábrámnak: Íme, az ÚR meddővé tett engem; jöjj, kérlek, szolgálomhoz; talán gyermekeim lesznek általa. Ábrám hallgatott Sára szavára .*

1Móz 16:3: „*Szárai tehát, Ábrám felesége, fogta az egyiptomi Hágárt, a szolgálóját, és feleségül adta férjének, Ábrámnak, miután Ábrám tíz esztendeig Kánaán földjén lakott*” .

Könnyű kritizálni ezt a szerencsétlen döntést Saraí kezdeményezése miatt, de nézzük a helyzetet, ahogyan az áldott házaspár elé került.

Isten azt mondta Ábrámnak, hogy gyermek fog születni **az ő** méhéből. De nem beszélt neki Száráiról, a feleségéről, aki meddő volt. Továbbá Ábrám nem kérdezte meg Teremtőjét bejelentései részleteiért. Várta, hogy Isten szuverén akarata szerint szóljon hozzá. És itt meg kell értenünk, hogy a magyarázat hiányának éppen az volt a célja, hogy kiváltsa ezt az emberi kezdeményezést, amellyel Isten áldás ígéréteiben illegitim megfelelőt teremt, de hasznos, hogy az Izsákra épített jövő Izrael elé állítson egy harcias és tiltakozó versenyt, ellenfél, sőt ellenség. Isten megértette, hogy a két út mellett, a jó és a rossz, amely az ember döntései elé került, „a sárgarépa és a bot” éppolyan szükségesek, mint egymás, hogy a „szamarat” előre vigyék. » kelletlen. Izmael, egyben Ábrám fiának születése elősegíti az arab bot kialakulását egészen a történelemben, a vallásban, az iszlámban (behódolás; csúcspont ennek a természetesen és örökletesen lázadó népnek).

1Móz 16:4: „ *Elment Hágárhoz, és az megfogant. Amikor látta magát terhesnek, megvetéssel nézett úrnőjére .*

Az egyiptomi Hágárnak ez a lenéző magatartása a szeretőjével szemben, még ma is jellemzi az arab muszlim népeket. És ezzel nem tévednek teljesen, mert a nyugati világ figyelmen kívül hagyta azt a hatalmas kiváltságot, hogy az isteni Krisztus Jézus nevében evangelizálták őket. Úgy, hogy ez a hamis arab vallás továbbra is azt hirdeti, hogy Isten nagy, amikor a Nyugat kitörölte őt gondolatai lajstromából.

Az ebben a versben közölt kép végidőnk pontos helyzetét ábrázolja, mert a nyugati kereszténység, még ha eltorzulva is, mint Sarai, már nem szül fiaikat, és a sötétség lelki meddőségébe süllyed. És a mondás tartja: a vakok országában a félszeműek a királyok.

1Móz 16:5: „ *És Sarai így szólt Ábrámhoz: Az a gyalázat, ami velem történt, te vagy. Kebeledbe helyeztem szolgálmat; és amikor látta, hogy terhes, megvetéssel nézett rám. Az Úr legyen ítélet köztem és közted! »*

1Móz 16:6: „ *Ábrám így szólt Száráihoz: Íme, szolgálólányod a hatalmadban van, tégy vele, ahogy jónak látod. Aztán Sarai rosszul bánt vele; és Hágár elmenekült előle ."*

Ábrám vállalja a felelősséget, és nem hibáztatja Sárait, amiért ő volt az ihletője ennek a törvénytelen születésnek. Így a legitimitás kezdettől fogva rákényszeríti törvényét az illegitimitásra, és ezt a tanulságot követve mostantól a házasságok csak egy közvetlen családból származó embereket egyesítenek egészen a jövő Izraeléig és annak nemzeti formájáig, amelyet az Izraelből való kilépés után nyert el Rabszolgaság Egyiptom.

1Móz 16:7: „ *YHWÉH angyala egy vízforrás mellett talált rá a sivatagban, a forrásnál, amely Súr felé tart ."*

Ez a közvetlen eszmecsere Isten és Hágár között csak Ábrám áldott státusza révén lehetséges. Isten a Schur sivatagban találja meg, amely a nomád arabok otthona lesz, akik sátrakban élnek, és állandóan táplálékot keresnek juhainak és tevéiknek. A vízforrás volt Hágár túlélési eszköze, és találkozik az „élet vizének forrásával”, amely arra ösztönzi őt, hogy elfogadja szolgálói státuszát és termékeny sorsát.

1Móz 16:8: „ Azt mondta: Hágár, Szárai szolgálóleánya, honnan jöttél és hová mész? Azt válaszolta: Szárai elől, úrnőm elől menekülök .

Hágár a két kérdésre válaszol: hova mész? Válasz: menekülök. Honnan származol ? Válasz: Saraitól, úrnőmtől.

1Móz 16:9: „ Az ÚR angyala ezt mondta neki: Térj vissza úrnődhez, és alázd meg magad a keze alatt .”

A nagy bíró nem hagy választási lehetőséget, visszatérést és alázatosságot parancsol, mert az igazi problémát valóban az a megvetés okozta, amit úrnőjével szemben tanúsítottak, aki a meddőségen kívül a törvényes szeretője marad, őt szolgálni és tisztelni kell.

1Móz 16:10: „ Az ÚR angyala így szólt hozzá: Megsokasítom utódaidat, és olyan sokan lesznek, hogy megszámlálhatatlanok .”

YaHWéH azzal bátorítja, hogy „sárgarépával” kínálja. Azt ígéri neki, hogy az utókor „ olyan sok, hogy meg sem tudjuk számolni ”. Tévedés ne essék, ez a sokaság testi és nem szellemi lesz. Mert Isten jóslatait az új szövetség létrejöttéig csak a héber leszármazottak hordozzák. De természetesen minden őszinte arab beléphet Isten szövetségébe, ha elfogadja a héberek által a Bibliában leírt normáit. És megjelenése óta a muszlim Korán nem felel meg ennek a kritériumnak. Vádolja, bírálja és elferdíti a Jézus Krisztus által hitelesített bibliai igazságokat.

Ha Izmaelre azt a kifejezést használjuk, amelyet Ábrámra már használtunk, „ olyan sok, hogy meg sem lehet őket számolni ”, megértjük, hogy csak az emberi elszaporodásról van szó, nem pedig az örök életre kiválasztottakról. Az Isten által javasolt összehasonlítások mindig feltételekhez kötődnek, amelyeknek teljesülniük kell. Példa: az „ ég csillagai ” minden olyan vallási tevékenységre vonatkozik, amely a „föld megvilágításából ” áll . De milyen fény? Csak az igazság Isten által legitimált fénye tesz egy „ csillagot ” méltóvá arra, hogy „ örökké ragyogjon ” a mennyben, a Dán 12:3 szerint, mert **valóban** „ okosak ” lesznek, és **valóban** „ igazságra tanítottak ” Isten.

1Móz 16:11: „ Az ÚR angyala így szólt hozzá: Íme, terhes vagy, fiút fogsz szülni, akit Izmaelnek nevezel; mert az ÚR meghallgatott nyomorúságodban .”

1Móz 16:12: „ Olyan lesz, mint a vadszamár; az ő keze mindenki ellen lesz, és mindenki keze ellene lesz; és minden testvérével szemben fog lakni .”

Isten Izmaelt és arab leszármazottait egy „vadszamárhoz ” hasonlítja, az állathoz, aki a kelletlen és makacs jelleméről híres; és ráadásul brutális, amióta „ vadnak ” hívják . Ezért nem engedi magát megszelídíteni, háziasítani vagy rávenni. Röviden: nem szeret és nem hagyja magát szeretni, és génjeiben agresszív öröklődést hordoz saját testvéreivel és idegeneivel szemben. Ez az Isten által megállapított és kinyilatkoztatott ítélet nagy jelentőséggel bír a vég idejében, hogy megértsük az iszlám vallás büntető szerepét Istenre nézve, amelyet a hamis kereszténység harcolt azokban az időkben, amikor a keresztény „fény” csak „ sötétség ”. Mióta visszatért ősei földjére, Izrael ismét célpontjává vált, csakúgy, mint az amerikai hatalom által védett keresztény Nyugat, akit tévedés nélkül „a nagy Sátánnak” neveznek. Igaz, hogy egy kis „Sátán” fel tudja ismerni „a nagyot”.

Azzal, hogy Isten megszülte Izmaelt, melynek neve „Isten hallotta”, a vita gyermeke, további **elszakadást teremt** Ábrám családjában. Ez tovább fokozza a

Bábel-élményben létrehozott nyelvek átkát. De ha előkészíti a büntetés módját, az azért van, mert előre ismeri az emberek lázadó viselkedését a világ végezetéig tartó két egymást követő szövetségében.

1Móz 16:13: „ *Atta El roinak nevezte YaHWéH nevét, aki beszélt vele; mert azt mondta: Láttam itt valamit, miután ő látott engem?* »

Az Atta El Roï név jelentése: Te vagy a látó Isten. De már ez a kezdeményezés, hogy adjunk nevet Istennek, felháborodást jelent a felsőbbrendűsége ellen. A vers többi része sokféleképpen lefordítva ehhez a gondolathoz vezet. Hagar nem hiszi el. Ő, a kis szolga volt a nagy teremő Isten figyelmének tárgya, aki látja a sorsot és feltárja azt. Mitől félhet ez után az élmény után?

Gen 16:14 „ *Ezért ezt a kutat Lachai király kútjának nevezték; Kadès és Bared között van .*

A földi helyek, ahol Isten kinyilvánította magát, tekintélyesek, de az emberek által nekik kifizetett kítüntetéseket gyakran bálványimádó lelkük okozza, amely nem békíti ki őket Vele.

Gen 16:15 „ *Hágár fiút szült Ábrámnak; Ábrám pedig Izmael nevet adta annak a fiának, akit Hágár szült neki .*

Izmael valóban Ábrám igazi fia, és különösen az első gyermeke, akihez természetesen kötődni fog. De ő nem az Isten által korábban meghirdetett ígért fia. Mégis Isten választotta, a neki adott „ *Ismael* ” név vagy az „ *Isten hallotta* ” mindenekelőtt Hágár szenvedésén alapul, aki úrnője és ura döntéseinek áldozata. De a második értelemben Ábrám és Szárai tévedésén is alapul, miszerint egy pillanatra azt hitték, hogy ez a fiú, akit az egyiptomi Hágár fogantatott, a konfirmáció, a „válasz” és az Isten bejelentésének megvalósulása. A tévedésnek véres következményei lesznek a világ végezetéig.

elválás gyermeke él.

1Móz 16:16: „ *Ábrám nyolcvanhat éves volt, amikor Hágár szülte Ábrám Izmaelt .*”

„Izmael” tehát 2034-ben (1948 + 86) született, amikor Ábrám 86 éves volt.

Genezis 17

Elváltás körülmetéléssel: jel a húsban

1Móz 17:1: „ *Amikor Ábrám kilencvenkilenc éves volt, megjelent az Úr Ábrámnak, és ezt mondta neki: Én vagyok a mindenható Isten. Járj arcom előtt, és légy feddhetetlen .*”

2047-ben, 99 évesen és 13 évesen, Abrámot lélekben meglátogatja Isten, aki először „ *Mindenható Istenként* ” mutatkozik be neki. Isten olyan tette készül, amely felfedi ezt a „mindenható” jellemet. Isten megjelenése főként verbális és hallási sorrendben történik, mert dicsősége láthatatlan marad, de személyének hasonló képe haldoklás nélkül látható.

1Móz 17:2: „ Szövetséget kötök köztem és közted, és végtelenül megsokasítlak titeket .”

Isten megújítja szaporodásának ígérését, ezúttal „ a végtelenségig ”, legyen szó „ a föld poráról ” és „ az ég csillagairól ”, hogy „ senki sem tudja megszámolni ”.

1Móz 17:3: „ Ábrám arcra borult; és Isten szólt hozzá, mondván :

Ábrám, felismerve, hogy aki beszél hozzá, a „Mindenható Isten”, arcra borul, hogy ne nézzen Istenre, hanem hallgat szavaira, amelyek egész lelkét gyönyörködtetik.

1Móz 17:4: „ Ez az én szövetségem, amelyet veletek kötök. Nemzetek sokaságának atyja leszel . »

Azon a napon megerősítették az Isten és Ábrám között kötött szövetséget: „ Nemzetek sokaságának leszel atyja .”

1Móz 17:5: „ Nem fogsz többé Ábrámnak hívni; de a neved Ábrahám lesz, mert sok nemzet atyjává tettelek téged . »

A név Ábrámról Ábrahámra váltása döntő jelentőségű, és az ő idejében Jézus is ezt fogja tenni azáltal, hogy megváltoztatja apostolai nevét.

1Móz 17:6: „ Bőségesen megtermékenyítelek, nemzeteket teszek belőled; és királyok jönnek ki belőled . »

Ábrám az arab nemzetek első atyja Izmaelben, Izsákban, ő lesz a héberek apja, Izrael fiai; és Midiánban ő lesz Midián leszármazottainak atyja; ahol Mózes megtalálja feleségét, Zipporát, Jethro lányát.

1Móz 17:7: „ Szövetségemet kötöm köztem és közted, és a te utódod között, nemzedékről nemzedékre: örök szövetség lesz, hogy Istened leszek neked és utódaidnak, akik utánad jönnek .”

Isten finoman választja ki szövetségének szavait, amelyek „örök”, de nem örökkévalóak. Ez azt jelenti, hogy a testi leszármazottaival kötött szövetség korlátozott időtartamú lesz. Ezt a határt pedig akkor éri el, amikor az isteni Krisztus első eljövetele és emberi megtestesülése során az önként vállalt engesztelő halálán megalapítja az új szövetség alapját, amelynek örökkévaló következményei lesznek.

Ezen a ponton be kell látni, hogy a kezdettől fogva megcélzott és elnevezett elsőszülöttek elvesztik létjogosultságát. Ez történt Káinnal, Ádám elsőszülöttével, Izmaelével, Ábrám elsőszülött, de törvénytelen fiával, és utána ez lesz Ézsau, Izsák elsőszülöttje. Az elsőszülöttek kudarcának ez az elve a zsidó testi szövetség kudarcát jövendőli. A második szövetség spirituális lesz, és csak a valóban megtért pogányok javára válik, a hamis emberi követelések által okozott megtévesztő látszat ellenére.

1Móz 17:8: *Neked és utódaidnak adom örökké azt a földet, ahol idegenként élsz, Kánaán egész földjét örökké, és én leszek az ő Istenük.*

örök birtokában ” lesz mindaddig, amíg Istent köti a szövetsége. És a Messiás Jézus elutasítása semmissé teszi azt is, 40 évvel e felháborodás után a nemzetet és annak fővárosát, Jeruzsálemet római katonák pusztítják el, a túlélő zsidókat pedig szétszórják a világ különböző országaiban. Mert Isten meghatározza a szövetség feltételét: „ Én leszek az ő Istenük ”. Továbbá, amikor

Jézust, mint Isten küldte, hivatalosan elutasítja a nemzet, Isten képes lesz teljes legitimációval megtörni szövetségét.

1Móz 17:9: „ *Isten azt mondta Ábrahámnak: Megtartod a szövetségemet, te és a te utódaid utánad, nemzedékeken át.* ”

Ez a vers elcsavarja mindazokat a vallási igényeket, amelyek Istent az ökumenikus szövetségbe tömörült monoteista vallások Istenévé teszik, az összeegyeztethetetlen és ellentétes tanításaik ellenére. Istent csak saját szavai kötik, amelyek lefektették szövetségének alapját, egyfajta szerződést azokkal, akik kizárólag neki engedelmeskednek. Ha valaki megtartja a szövetségét, megerősíti és kiterjeszti azt. De az embernek követnie kell Istent két egymást követő fázisra épülő tervében; az első testi, a második lelki. És ez a szakasz az elsőtől a másodikig próbára teszi az embereket, és mindenekelőtt a zsidók egyéni hitét. Krisztus elutasításával a zsidó nemzet megszegi szövetségét Istennel, aki megnyitja az ajtót a pogányok előtt, és aki közül a Krisztushoz térőket befogadja, és Ábrahám szellemi fiainak tulajdonítja. Így tehát mindazok, akik megtartják szövetségét, testileg vagy lelkileg Ábrahám fiai vagy leányai.

Ebben a versben azt látjuk, hogy Izráelnek, az ilyen nevű jövőendő nemzetnek Ábrahám a forrása. Isten úgy dönt, hogy leszármazottait egy földi demonstrációra „elválasztott” néppé teszi. Nem üdvözült népről van szó, hanem egy olyan emberi gyülekezet felépítéséről, amely a földi jelölteket képviseli az Isten jövőbeli kegyelme által üdvözültek kiválasztására, akiket Jézus Krisztus nyer el.

1Móz 17:10: „ *Ez az én szövetségem, amelyet meg kell tartanod köztem és közted, valamint a te utódaid között utánad: minden férfiú köztetek legyen körülmetélve.* ”

A körülmetélés annak a szövetségnek a jele, amelyet Isten, Ábrahám és utódai, testi leszármazottai kötöttek. Gyengesége a kollektív formája, amely minden leszármazottjára vonatkozik, akár hittől élteni, akár nem, engedelmesek-e vagy sem. Másrészt az új szövetségben a hit általi próbára tett kiválasztást a kiválasztottak egyénileg fogják megtapasztalni, akik azután elnyerik az örök életet, amely e szövetség kockán forog. Hozzá kell tennünk a körülmetéléshez, ami egy sajnálatos következmény: a muszlimokat is körülmetélték Izmael pátriárkájuk óta, és ennek a körülmetélésnek olyan szellemi értéket adnak, amely arra készíti őket, hogy jogot szerezzenek az örökkévalóságához. A körülmetélésnek azonban csak örök, nem örök testi hatásai vannak.

1Móz 17:11: „ *Metéljétek körül magatokat; és ez a szövetség jele lesz köztem és közted.* ”

Valóban az Istennel való szövetség jele, de hatékonysága csak testi, és a 7., 8. és a következő 13. vers megerősíti az egyetlen „**örök**” alkalmazását.

1Móz 17:12: „ *Amikor minden hím nyolc napos lesz, a ti nemzedéketek szerint, minden férfit körül kell metélni közöttetek, akár a házban született, akár pénzért vették meg bármely idegen fiától, anélkül, hogy a te fajtához tartozol.* ”

Valami még mindig nagyon meglepő, de örök természete ellenére mégis egy prófécia, amely felfedi Isten terveit a 8. ^{évezredre}. Ez az oka a „nyolc nap” választásának, mert az első hét nap a hatezer éves kiválasztottak kiválasztásának és a hetedik évezred ítéletének földi idejét jelképezi. Azáltal, hogy a földön szoros

szövetséget köt a zsidó nemzettel és annak kezdeti embriójával, Abrámmal, Isten feltárja a testi szexuális gyengeségtől megszabadult választottak jövőbeli örökkévalóságának képét, amely a férfiktól levágott fitymára összpontosul. Akkor, ahogy a kiválasztottak a föld népeinek minden származásából származnak, de csak Krisztusban, az ószövetségben, a körülmetélkedést még az idegenekre is alkalmazni kell, amikor az Isten által választott oldallal akarnak élni.

A körülmetélkedés fő gondolata annak tanítása, hogy Isten örökkévaló birodalmában az emberek többé nem szaporodnak, és a testi vágyak többé nem lesznek lehetségesek. Továbbá Pál apostol összehasonlítja a test körülmetélését a régi szövetségben a választottak szívének körülmetélkedésével az új szövetségben. Ebből a szempontból a test és a Krisztusnak átadó szív tisztaságát sugallja.

Körülmetélteni azt jelenti, **hogy körbevágunk**, és ez a gondolat felfedi, hogy Isten egyedi kapcsolatot akar kialakítani teremtményével. A „föltékeny” Istenben megköveteli választottai szeretetének kizárólagosságát és elsőbbségét, akiknek szükség esetén meg kell szakítaniuk körülöttük az üdvösségükre ártalmas emberi kapcsolatokat, és meg kell szakítaniuk a kapcsolatokat azokkal a dolgokkal és emberekkel, akik károsítják a velük való kapcsolatukat. neki. Pedagógiai prófétai képként ez az alapelv elsősorban testi Izráélre és mindenkori szellemi Izráélre vonatkozik, amely Jézus Krisztusban az ő tökéletességében nyilvánult meg.

1Móz 17:13: „*Aki a házban születik, és akit pénzen vásárolnak, körül kell metélni; és az én szövetségem a ti testetekben örök szövetség lesz*».

Isten ragaszkodik ehhez a gondolathoz: a törvényes gyermek és a törvénytelen gyermek kötődhet hozzá, mert így megjövendöli üdvözítő tervének két szövetségét... Aztán a ragaszkodás, amelyet a „megszerzett pénzt vitt el” kifejezés visszatérése jellemez, Jézust *jövendöli*. Krisztus, akit a lázadó vallásos zsidók 30 dénárba becsülnék. És így Isten 30 dénárért felajánlja emberi életét a zsidó és pogány kiválasztottak megváltására szent szövetsége nevében. *De* felidéződik a körülmetélés jelének „**örök**” természete, és a „*testekben*” való pontosság megerősíti annak pillanatnyi jellegét. Mert ez a szövetség, amely itt kezdődik, akkor ér véget, amikor a Messiás megjelenik, „*hogy véget vessen a bűnnek*”, a Dán 7:24 szerint.

1Móz 17:14: „*A körülmetéletlen férfiú, aki testben nem volt körülmetélve, ki lesz vágva népe közül: megszegi szövetségemet*”

Az Isten által meghatározott szabályok tiszteletben tartása nagyon szigorú, és nem tesz kivételt, mert vétkeik eltorzítják prófétai tervét, és azáltal, hogy megakadályozza Mózes Kánaánba jutását, megmutatja, hogy ez a hiba nagyon nagy. A testben körülmetéletleneknek semmivel sem jogosabban élniük a földi zsidó népben, mint a szívükben körülmetéletleneknek Isten eljövendő örök celesztialis királyságában.

1Móz 17:15: „*Isten azt mondta Ábrahámnak: Ne hívd többé Szárait a feleségednek Szárainak; de a neve Sarah lesz* .

Ábrám azt jelenti, hogy nép atyja, Ábrahám pedig sokaság atyja. Hasonlóképpen a Sarai azt jelenti, hogy nemes, de Sarah azt jelenti, hogy hercegnő.

Ábrám már Izmael apja, de Ábrahám nevének megváltoztatását az indokolja, hogy utódai Izsákban, a fiában szaporodnak, amit Isten hirdet majd neki, nem pedig Izmaelről. Ugyanezen okból kifolyólag a terméketlen Szárai Izsák által fog szaporodni és sokaságot szülni, és a neve Sára lesz.

1Móz 17:16: „*Megáldom őt, és fiút adok tőle; Megáldom, és nemzetekké lesz; népek királyai származnak tőle .*”

Ábrám Istennel jár, de mindennapi élete földi és földi természeti feltételeken, nem isteni csodákon alapul. Gondolatában is áldás érzetét adja Isten szavainak azáltal, hogy Szárai fiút szerzett a szolgálólányán, Hágáron keresztül.

1Móz 17:17: „*Ábrahám arcra borult; nevetett, és azt mondta szívében: Születik-e fia a százéves embernek? és a kilencven éves Sarah szülne? »*

Felismerte, hogy Isten azt akarja mondani, hogy Szárai még meddő és már 99 évesen is képes lesz szülni, szívében nevetett. A helyzet földi emberi szinten annyira elképzelhetetlen, hogy gondolatának ez a reflexe természetesnek tűnik. És értelmet ad a gondolatainak.

1Móz 17:18: „*És Ábrahám így szólt Istenhez: Ó! Éljen Izmael a te arcod előtt! »*

Nyilvánvaló, hogy Ábrahám testileg okoskodik, és csakis Izmaelen, a már megszületett és 13 éves fián érti meg a szaporodását.

1Móz 17:19: „*Isten azt mondta: Sára, a feleséged biztosan szül neked fiat; és nevezd a nevét Izsáknak. Megkötöm veled szövetséget, örök szövetségül az ő utódai számára, akiket ő követ .*

Ismerve Ábrahám gondolatait, Isten megfeddi őt, és megújítja a bejelentést anélkül, hogy a legkisebb esélyt is hagyná az értelmezési tévedésre.

Ábrahám kétsége, amelyet Izsák csodálatos születése kapcsán fogalmazott meg, azt a kétséget és hitetlenséget prófétálja, amelyet az emberiség Jézus Krisztus iránt mutat meg. A kétely pedig Ábrahám testi utódai hivatalos elutasításában fog megjelenni.

Gen 17:20 *Izmaelről hallottalak. Íme, megáldom őt, és megtermékenyítem, és nagyon megsokasítom őt; tizenkét fejedelmet fog nemzeni, és nagy nemzetté teszem őt .*”

Ismael azt jelenti, hogy Isten hallotta, és ebben a beavatkozásban Isten még mindig igazolja a nevet, amit adott neki. Isten gyümölcsözővé teszi, megsokszorozódik, és létrehozza a „tizenkét hercegből” álló nagy arab nemzetet. Ez a 12-es szám hasonlít Jákob szent szövetségének 12 fiához, akiket Jézus Krisztus 12 apostola követ majd, de a hasonlóság nem jelenti azt, hogy azonosak, mert megerősíti az isteni segítséget, de nem üdvözítő szövetséget az örök élet tervével kapcsolatban. Ezenkívül Izmael és leszármazottai ellenségesek lesznek mindazokkal szemben, akik Isten szent szövetségébe lépnek, egymás után zsidók, majd keresztények. Ez a káros szerepvállalás a steril anya és a túlzottan önelégült apa által elképzelt törvénytelen folyamatok által szentesíti a törvénytelen születést. Ez az oka annak, hogy Ábrahám testi fiai ugyanazt az átkot fogják viselni, és végül ugyanazt az elutasítást fogják elszenvedni Istentől.

Ismerve Istent és értékeit, Izmael leszármazottai dönthetnek úgy, hogy a zsidó szövetségbe lépésig az ő szabályai szerint élnek, de ez a választás egyéni marad, mint az örök üdvösség, amelyet a választottaknak ajánlanak fel.

Hasonlóképpen, mint más, minden származású emberek számára, a Krisztusban való üdvösség felajánlásra kerül számukra, és az örökkévalósághoz vezető út nyitva áll előttük, de csakis Krisztus, a Megváltó, a keresztre feszített, halott és feltámadt engedelmes mércéje szerint.

1Móz 17:21: „ Szövetséget kötök Izsákkal, akit Sára a jövő évben ilyenkor fog neked szülni . ”

Mivel Izmael 13 éves volt a látomás idején a 27. vers szerint, ezért 14 éves lesz, amikor Izsák megszületik. De Isten ragaszkodik ehhez: szövetsége Izsákkal jön létre, nem Izmaellel. És Sarah fogja megszületni.

1Móz 17:22: „ Amikor befejezte a vele való beszédet, Isten Ábrahám fölé emelte magát . ”

Isten megjelenése ritka és kivételes, és ez megmagyarázza, hogy az emberi lények miért nem szoktak hozzá az isteni csodákhoz, és miért marad okoskodásuk Ábrahámhoz hasonlóan a földi élet természeti törvényeitől függ. Üzenete átadott, Isten visszavonul.

1Móz.17:23: „ Ábrahám magához vette Izmaelt, fiát, és mindazokat, akik házában születtek, és mindazokat, akiket pénzen vásárolt, Ábrahám házának minden férfiúját; és még aznap körülmételte őket Isten parancsa szerint . ”

Az Istentől kapott parancs azonnal végrehajtódik. Engedelmissége igazolja Istennel kötött szövetségét. Az ókornak ez a hatalmas ura szolgálkat vásárolt, és a rabszolga státusza létezett, és nem vitatták. Valójában az erőszak alkalmazása és a szolgálókkal való rossz bánásmód teszi kérdésessé a témát. **A rabszolga státusza Jézus Krisztus minden megváltottjának is ugyanaz, még ma is .**

1Móz 17:24: „ Ábrahám kilencvenkilenc éves volt, amikor körülmételték . ”

Ez a felvilágosítás arra emlékeztet bennünket, hogy Isten engedelmisséget követel meg az emberektől, életkoruktól függetlenül; a legfiatalabbtól a legidősebbig.

1Móz 17:25: „ Fia, Izmael tizenhárom éves volt, amikor körülmételték . ”

Ezért 14 évvel lesz idősebb testvérénél, Isaacnál, ami biztosítja számára, hogy valódi kárt okozzon öccsének, a törvényes feleség fiának.

1Móz 17:26: „ Ugyanaznap körülmételték Ábrahámot, valamint fiát, Izmaelt . ”

Isten felidézi Izmael legitimitását Ábrahámval szemben, aki az apja. Közös körülmételésük éppoly félrevezető, mint utódaik állításai, akik azt állítják, hogy ugyanattól az Istentől származnak. Mert ahhoz, hogy Istent állítsuk, nem elég ugyanaz az ősi testi apa. És amikor a hitetlen zsidók atyjuk, Ábrahám miatt állítják ezt az Istennel való kapcsolatot, Jézus visszautasítja ezt az érvet, és nekik tulajdonítja az ördögöt, a Sátánt, a hazugság atyját és a gyilkost kezdettől fogva. Amit Jézus mondott kora lázadó zsidóinak, az ugyanúgy vonatkozik a mi arab és muszlim igényességünkre is.

1Móz 17:27: „ És házának minden férfija, akár az ő házában született, akár idegenektől pénzen szerezte, vele együtt körülmételtetett . ”

Az engedelmisség ezen modellje után látni fogjuk, hogy az Egyiptomot elhagyó héberek szerencsétlenségei mindig abból fakadnak, hogy alábecsülik ezt

az engedelmességet, amelyet Isten feltétlenül megkövetel, minden időben és a világ végezetéig.

Genesis 18

Az ellenséges testvérek szétválása

1Móz 18:1 : „*Jehova megjelent neki Mamre tölgyfái között, amint sátra bejáratánál ült a nap melegében .*”

1Móz 18:2: „*És felemelte szemeit, és megnézte, és íme, három férfi állt mellette. Amikor meglátta őket, eléjük futott sátra bejáratától, és leborult a földre .*”

Ábrahám százéves férfi, tudja, hogy már öreg, de jó fizikai állapotban van, hiszen „*fut, hogy találkozzon*” a látogatóival. Felismerte-e őket égi hírvivőknek? Feltételezhetjük, hogy „*leborul előttük a földre*”. De amit lát, az "három ember", és akkor láthatjuk reakciójában, spontán vendégszeretetében, amely természetes szerető jellemének gyümölcse.

1Móz 18:3: „*És azt mondta: Uram, ha kegyelmet találtam szemeid előtt, ne menj el szolgálótól .*”

Ábrahám nagy alázatának az eredménye volt, hogy egy látogatót „úrnak” nevezett, és nincs bizonyíték arra, hogy azt hitte volna, hogy Istenhez fordul. Mert Istennek ez a teljes emberi megjelenésű látogatása kivételes, hiszen még Mózes sem lesz jogosult arra, hogy lássa Isten arcának „*dicsőségét*” a *Exo.33:20-23* szerint: „*YHWÉH azt mondja: Nem leszel képes hogy lássa az arcomat, mert ember nem láthat engem és nem élhet. Jahve azt mondta: Itt van egy hely a közelemben; a sziklára fogsz állni. Ha elmúlik dicsőségem, a szikla mélyedésébe helyezlek, és kezemmel betakarlak, míg át nem megyek. És amikor megfordítom a kezem, hátulról látsz, de az arcom nem lesz látható .*” Ha Isten „*dicsőségéről*” szóló látomás tilos, nem tiltja meg magának, hogy emberi megjelenést öltsen, hogy teremtményeihez közeledjen. Isten azért teszi, hogy meglátogassa Ábrahámot, a barátját, és Jézus Krisztus képében újra megteszi embrionális fogantatásától egészen engesztelő haláláig.

1Móz 18:4: „*Hozzon valaki egy kevés vizet, hogy megmossa a lábát; és pihenj e fa alatt .*”

Az 1. vers világossá tette, meleg van, és a lábak izzadását földes por borítja indokolja a látogatók lábmosását. Ez egy kellemes ajánlat nekik. És ez a figyelem Ábrahám érdeme.

1Móz 18:5: „*Elmegyek, és veszek egy darab kenyeret, hogy megerősítsem a szívedet; ezután folytatja az utazást; mert ezért mész el a szolgálád mellett. Azt válaszolták: Tedd, amit mondtál .*”

Itt látjuk, hogy Ábrahám nem azonosította ezeket a látogatókat mennyei lényeknek. Az irántuk tanúsított figyelem tehát természetes emberi tulajdonságairól tanúskodik. Alázatos, szerető, szelíd, nagylelkű, segítőkész és vendégszerető; olyan dolgokat, amelyek megszeretik őt Isten előtt. Ebben az emberi vonatkozásban Isten jóváhagyja és elfogadja minden javaslatát.

1Móz 18:6: „*Ábrahám gyorsan bement Sárahoz a sátrába, és így szólt: Gyorsan három mérték finomlisztet, gyúrd össze, és készíts pogácsát.*”

Az étel hasznos a testi test számára, és látva három hústestet maga előtt, Ábrahám ételt készített, hogy megújítsa látogatói fizikai erejét.

1Móz 18:7: „*Ábrahám pedig a nyájához futott, vett egy puha és jó borjút, és odaadta egy szolgának, aki sietett elkészíteni.*”

A gyengéd borjú választása tovább mutatja nagylelkűségét és természetes jóindulatát; öröme abban, hogy a szomszédja kedvében járjon. Ennek eléréséhez a legjobbat kínálja látogatóinak.

1Móz 18:8: „*És vett még egy kis tejszínt és tejet az elkészített borjúval együtt, és eléjük tette. Ő maga ott állt mellettük, a fa alatt. És ettek.*”

Ezeket az étvágygerjesztő ételeket elhaladó idegeneknek mutatják be, olyan embereknek, akiket nem ismer, de akiket saját családtagjaként kezel. A látogatók inkarnációja nagyon is valóságos, hiszen embernek készült ételeket esznek.

1Móz 18:9: „*Aztán megkérdezték tőle: Hol van Sára a feleséged? Azt válaszolta: Ott van a sátorban.*”

Mivel a házigazda megpróbáltatása sikerrel járt Isten és saját dicsőségére, a látogatók felfedik valódi természetüket azáltal, hogy felesége nevét "Sára"-nak nevezik el, amelyet Isten az előző látomásában adományozott neki.

1Móz 18:10: „*Az egyikük azt mondta: Ugyanebben az időben visszatérek hozzád; és íme, Sárának, a te feleségednek fia lesz. Sarah a sátor bejáratánál hallgatózott, ami mögötte volt.*”

Vegyük észre, hogy a három látogató megjelenésében semmi sem azonosítja YaHWéh-t az öt kísérő két angyaltól. A mennyei élet itt nyilvánul meg, és felfedi az ott uralkodó egalitárius jelentést.

Miközben a három látogató egyike bejelenti Sarah közelgő születését, ő a sátor bejáratától hallgatja, hogy mit mondanak, és a szöveg meghatározza, hogy ki „*volt mögötte*”; ami azt jelenti, hogy nem látta őt, és emberileg nem lehetett tudatában a jelenlétének. De nem voltak férfiak.

1Móz 18:11: „*Ábrahám és Sára megöregedtek és idősek voltak, és Sára már nem remélhette, hogy gyermekei lesznek.*”

A vers meghatározza a normális emberi feltételeket, amelyek az egész emberiségre jellemzőek.

1Móz 18:12: „*És nevetett magában, mondván: Most, hogy öreg vagyok, vágyom még? Az én uram is öreg.*”

Jegyezd meg még egyszer a pontosságot: „*Nevetett magában*”; így senki sem hallotta őt nevetni, csak az élő Isten, aki a gondolatokat és a szíveket vizsgálja.

1Móz 18:13: „*Az Úr így szólt Ábrahámhoz: Miért nevetett hát Sára, mondván: Valóban lesz gyerekem, bár öreg vagyok?*»

Isten megragadja az alkalmat, hogy felfedje isteni identitását, ami indokolja YaHWéh említését, mert ő az, aki ebben az emberi megjelenésben beszél Ábrahámhoz. Csak Isten ismerheti Sára rejtett gondolatait, és most Ábrahám tudja, hogy Isten beszél hozzá.

Gen.18:14: „*Van valami meghökkentő a YaHWéH részéről? A megbeszélte időben visszatérek hozzád, ugyanabban az időben; és Sárának fia lesz.*”

Isten tekintélyelvűvé válik, és istenségének YaHWéH nevében egyértelműen megújítja jövődölését.

1Móz 18:15: „*Sára hazudott, mondván: Nem nevettem. Mert félt. De ő azt mondta: Ellenkezőleg, te neveltél.*”

„*Sára hazudott*” – mondja a szöveg, mert Isten hallotta titkos gondolatát, de nem jött ki a nevetés a száján; szóval ez csak egy kis hazugság volt Istennek, de nem az embernek. És ha Isten megfeddi, az azért van, mert nem ismeri el, hogy Isten uralja a gondolatait. Bizonyítékot ad, és odáig megy, hogy hazudjon neki. Ezért ragaszkodik ahhoz, hogy ezt mondja: „*Épp ellenkezőleg (ez hamis), neveltél.*” Ne felejtjük el, hogy az Isten által megáldott ember Ábrahám, és nem Sára, a törvényes felesége, akinek csak a férje áldása származik. Elképzelései máris Izmael születésének átkát eredményezték, Izrael leendő örökös ellensége és vetélytársa; igaz egy isteni terv megvalósítása.

1Móz 18:16: „*Ezek a férfiak pedig felkeltek, hogy elmenjenek, és Szodoma felé néztek. Ábrahám elment velük, hogy elkísérje őket.*”

A mennyei látogatók, akik Ábrahámnak és Sárának megújították a törvényes fia, Izsák jövőbeli születését, kioltották, táplálták és megújították Ábrahámnak, és felfedik Ábrahámnak, hogy földi látogatásuknak egy másik küldetése is van: Szodoma.

1Móz 18:17: „*Akkor YaHWéH így szólt: Eltitkoljam Ábrahám elől, hogy mit fogok tenni?...*”

Itt van az Ámós 3:7 versének pontos alkalmazása: „*Mert az Úr, Jahve, semmit sem tesz anélkül, hogy ki ne fedte volna titkát szolgálóinak, a prófétáknak.*”

1Móz 18:18: „*Ábrahám nagy és hatalmas nemzetté lesz, és benne lesz áldott a föld minden nemzete.*”

bizonyos” határozószó szokásos jelentésvesztése miatt úgy emlékszem, hogy azt jelenti: bizonyos és abszolút módon. Mielőtt feltárná pusztító tervét, Isten sietve megnyugtatja Ábrahámot saját státuszáról az ő arca előtt, és megújítja az áldásokat, amelyeket megad neki. Isten elkezd harmadik személyben beszélni Ábrahámról, hogy az emberiség nagy történelmi karakterének rangjára emelje. Így cselekszik testi és szellemi leszármazottainak azt a modellt, amelyet megáld, és amelyet felidéz és meghatároz a következő versben.

1Móz 18:19: „*Mert én választottam őt, hogy megparancsolja fiainak és házának, hogy őrizzék meg az Úr útját, igazságosan és igazságosan, Ábrahám kegyeibe a neki tett ígéreteknél...*”

Amit Isten leír ebben a versben, az teljesen különbséget tesz Sodomával szemben, amelyet el fog pusztítani. A világ végezetéig választottjai ilyenek lesznek: a YaHWéH útjának megtartása az igazságosság és az igazságosság gyakorlásából áll; az igazi igazságosság és az igaz igazságosság, amelyet Isten törvényszövegekre fog építeni, hogy tanítsa népét, Izraelt. Ezeknek a dolgoknak a tisztelete lesz a feltétele annak, hogy Isten tiszteletben tartsa az áldásokra vonatkozó ígéreteit.

1Móz 18:20: „*És az ÚR így szólt: Fokozott kiáltás Szodoma és Gomorra ellen, és nagy a bűnük.*”

Isten ezt az ítéletet hozza Szodoma és Gomora ellen, azon királyok városai ellen, amelyeknek Ábrahám segítségére jött, amikor megtámadták őket. De az unokaöccse, Lót is Szodomában döntött úgy, hogy letelepszik családjával és szolgáljaival. Ismerve Ábrahám unokaöccséhez fűződő kötelékét, Isten megsokszorozza a figyelem formáit az öregember felé, hogy bejelentse neki szándékait. És ennek érdekében leereszkedik az ember szintjére, hogy minél jobban humanizálja magát, hogy Ábrahám, szolgálja emberi gondolkodásának szintjére helyezze magát.

1Móz 18:21: „ *Ezért lemegyek, és megnézem, vajon teljesen a hozzám érkezett jelentés szerint cselekedtek-e; és ha nem, akkor tudni fogom .*”

Ezek a szavak ellentétben állnak Sára gondolatainak ismeretével, mert Isten nem hagyhatja figyelmen kívül a síkság e két városában elért erkölcstelenségi szintjét és bőséges jólétét. Ez a reakció megmutatja, milyen gondot fordít arra, hogy hűséges szolgálja elfogadja ítéletének igazságos ítéletét.

1Móz 18:22: „ *A férfiak pedig elmentek, és Sodomába mentek. Ábrahám azonban továbbra is a Jahve előtt állt .*”

Itt a látogatók elkülönülése lehetővé teszi Ábrahám számára, hogy azonosítsa köztük az élő Istent, YaHWÉH-t, aki egy egyszerű emberi megjelenésben van jelen, amely szóváltásra ösztönöz. Ábrahám felbátorodik odáig, hogy egyfajta alkut köt Istennel, hogy megszerezze a két város üdvösségét, amelyek közül az egyikben kedves unokaöccse, Lót lakik.

1Móz 18:23: „ *Ábrahám odalépett, és azt mondta: Az igazat is elpusztítod a gonoszokkal együtt? »*

Az Ábrahám által feltett kérdés jogos, mert az emberiség kollektív igazságszolgáltatási tevékenységében ártatlan áldozatok halálát okozza, amit járulékos károknak neveznek. De ha az emberiség nem tud különbséget tenni, Isten meg tudja tenni. És ennek bizonyítékát fogja szolgáltatni Ábrahámnak és nekünk, akik olvassuk bibliai bizonyágtételét.

1Móz 18:24: „ *Talán ötven igaz ember van a város közepén: elpusztítod-e őket is, és nem bocsátasz meg a városnak az ötven igaz miatt, akik a közepén vannak? »*

Ábrahám szelíd és szerető lelkében tele van illúzióval, és azt képzei, hogy legalább 50 igaz embert lehet találni ebben a két városban, és ezt az 50 lehetséges igazat kéri, hogy elnyerje Istentől a két város kegyelmét. a tökéletes igazságosság neve, amely nem sújthatja az ártatlant a bűnössel.

1Móz 18:25: „ *Az igazat megölni a gonoszokkal, hogy úgy legyen az igazakkal, mint a gonoszokkal, távol legyen tőled! Messze tőled ! Vajon nem igazságos-e az, aki az egész földet ítéli? »*

Ábrahám tehát úgy gondolja, hogy úgy oldja meg a problémát, hogy emlékezteti Istent arra, mit nem tehet anélkül, hogy megtagadja személyiségét, amely annyira ragaszkodik a tökéletes igazságérzethez.

1Móz 18:26: „ *És így szólt az ÚR: Ha találok ötven igaz embert Szodomában a város közepén, megbocsátok az egész városnak értük .*”

Türelemmel és kedvességgel YaHWÉH engedte, hogy Ábrahám beszéljen, és válaszában bebizonyítja, hogy igaza volt: 50 igaz ember számára a városok nem pusztulnak el.

1Móz 18:27: „*Ábrahám így válaszolt: Íme, mertem az Úrhoz szólni, én, por és hamu.*”

por és hamu” gondolata az, hogy istentelen emberek maradnak a völgyben található két város elpusztulása után? Ábrahám mégis bevallja, hogy ő maga nem más, mint „*por és hamu*”.

1Móz 18:28: „*Talán az ötven igazból öt hiányzik, mert öttel elpusztítod az egész várost? És monda az Úr: Nem pusztítom el, ha negyvenöt igaz embert találok ott.*”

Ábrahám merészsége arra készíti, hogy folytassa az alkudozást azáltal, hogy minden egyes alkalommal csökkenti az esetlegesen talált választottak számát, és a 32. versben megáll a tíz igazak számánál. És Isten minden alkalommal megadja a kegyelmét az Ábrahám által javasolt szám miatt.

1Móz 18:29: „*Ábrahám tovább beszélt hozzá, és így szólt: Talán negyven igaz ember lesz ott. És monda az Úr: Nem teszek semmit ezekért a negyvenért.*”

1Móz 18:30: „*Ábrahám azt mondta: Ne haragudjon az Úr, én szólok. Talán harminc igaz ember lesz ott. És monda az Úr: Nem teszek semmit, ha harminc igaz embert találok ott.*”

1Móz 18:31: „*Ábrahám azt mondta: Íme, mertem beszélni az Úrral. Talán húsz igaz ember lesz ott. És monda az Úr: Nem pusztítom el e húsz miatt.*”

1Móz 18:32: „*Ábrahám azt mondta: Ne haragudjon az Úr, és nem szólok többet, mint most. Talán tíz igaz ember lesz ott. És monda az Úr: Nem pusztítom el e tíz igazért.*”

Itt ér véget Ábrahám alkudozása, aki megérti, hogy van egy határ, amelyen túl ragaszkodása ésszerűtlen lenne. Megáll a tíz igaz ember számánál. Optimistán hisz abban, hogy ebben a két korrupt városban meg kell találni ennyi igaz embert, ha csak Lót és rokonait számoljuk.

1Móz 18:33: „*Jehova elment, amikor befejezte a beszédet Ábrahámmal. És Ábrahám visszatért hajlékába.*”

Két barát földi találkozása, az egyik a mennyei és mindenható Isten, a másik, az ember, a föld pora, véget ér, és mindketten visszatérnek a foglalkozásukhoz. Ábrahám hajléka felé, Jahve pedig Szodoma és Gomora felé, amelyekre pusztító ítélete esik.

Az Istennel folytatott eszmecsereben Ábrahám felfedte jellemét, amely Isten képmására hasonlít, és arra törekedett, hogy az igazi igazságosság megvalósuljon, miközben az életnek erős értéket ad. Ez az oka annak, hogy szolgálja alkudozása csak Isten szívét gyönyörködtethette és örvendeztette meg, aki teljes mértékben osztja érzéseit.

Genezis 19

Elválasztás vészhelyzetben

1Móz 19:1: „*A két angyal este Sodomába jött; és Lót Szodoma kapujában ült. Amikor Lót meglátta őket, eléjük kelt, és arccal a földre borult.*”

Felismerjük ebben a viselkedésben Ábrahám jó hatását unokaöccsére, Lótra, mivel ő is ugyanezt a figyelmeséget tanúsítja az átutazó látogatók felé. És ezt annál nagyobb figyelemmel teszi, hiszen ismeri Szodoma város lakóinak rossz erkölceit, ahol letelepedett.

1Móz 19:2: „Azután így szólt: *Íme, uraim, menjetek be szolgálátok házába, és töltsétek ott az éjszakát; mossa meg a lábát; korán reggel felkelsz, és folytatod az utad. Nem, azt válaszolták, az éjszakát az utcán töltjük.*

Lót kötelességévé teszi, hogy fogadja az otthonán áthaladó embereket, hogy megvédje őket a korrupt lakók szégyentelen és rosszindulatú cselekedeteitől. Ugyanazokat az üdvözlő szavakat találjuk, amelyeket Ábrám mondott három látogatója felé. Lót valóban igaz ember, aki nem hagyta magát megrontani a város romlott lényeivel való együttélése miatt. A két angyal azért jött, hogy elpusztítsa a várost, de mielőtt elpusztítanák, össze akarják zavarni a lakók gonoszságát azzal, hogy tetten érik őket, és ezzel aktívan demonstrálják gonoszságukat. És ehhez az eredményhez elég az éjszakát az utcán tölteni, hogy a szodomiták megtámadják őket.

1Móz 19:3: „*De Lót annyira sűrgette őket, hogy odamentek hozzá, és bementek a házába. Megvendégelte őket, és kovásztalan kenyeret sütött. És ettek.*”

Lótnak tehát sikerül meggyőznie őket, és elfogadják vendégszeretetését; ami még mindig lehetőséget ad neki, hogy megmutassa nagylelkűségét, ahogy Ábrahám tette előtte. A tapasztalat arra tanítja őket, hogy felfedezzék Lót gyönyörű lelkét, egy igaz embert az igazságtalanok közepette.

1Móz 19:4: „*Még nem feküdtél le, amikor a város népe, Szodoma lakossága körülvették a házat, a gyerekektől az öregekig; az egész lakosság futni kezdett.*”

A lakók gonoszságának bemutatása meghaladja a két angyal várakozását, hiszen még abban a házban is jönnek megkeresni őket, ahol Lót fogadta őket. Figyeld meg ennek a gonoszságnak a fertőző szintjét: „*a gyerekektől az idősekig*”. YaHWéH ítélete tehát teljesen jogos.

1Móz 19:5: „*És hívták Lótot, és ezt mondták neki: Hol vannak azok a férfiak, akik ma éjjel bejöttek hozzád? Hozd ki őket nekünk, hogy megismerjük őket.*”

A naiv embereket megtévesztheti a szodomiták szándéka, mert ez nem ismerkedési kérés, hanem ismeretszerzés a bibliai értelemben vett „Ádám ismerte a feleségét és fiút szült” példa kifejezése. Ezeknek az embereknek a romlottsága tehát teljes és orvoslás nélküli.

1Móz 19:6: „*Lót kiment hozzájuk a ház ajtajához, és becsukta maga mögött az ajtót.*”

Bátor Lot, aki maga siet, hogy találkozzon az utálatos lényekkel, és aki gondoskodik arról, hogy becsukja maga mögött otthona ajtaját, hogy megvédje látogatóit.

1Móz 19:7: „*És azt mondta: Testvéreim, kérlek benneteket, ne tegyetek rosszat; »*

A jó ember arra buzdítja a gonoszokat, hogy ne tegyenek rosszat. „Testvéreknek” nevezi őket, mert olyan férfiak, mint ő, és megőrizte magában a

reményt, hogy megmenthet néhányukat a haláltól, amely felé magatartásuk irányítja őket.

1Móz 19:8: *„Íme, van két lányom, akik soha nem ismertek embert; Kihozom őket hozzád, és azt tehetsz velük, amit akarsz. Csak ne csinálj semmit ezekkel az emberekkel, mióta a tetőm árnyékába kerültek .*

Lót számára a szodomiták viselkedése olyan magasságokat ért el, amelyeket ebben a tapasztalatban még soha nem ért el. És hogy megvédje két látogatóját, két még szűz lányát kínálja helyettük.

1Móz 19:9: *„ Azt mondták: Távozz! Megint mondták: Ez idegenként jött, és bíróként akar viselkedni! Nos, mi rosszabbul fogunk csinálni, mint ők. És hevesen rányomták Lótot, és előjöttek, hogy betörjék az ajtót .*

Lót szavai nem nyugtatják meg az összegyűlt falkát, és ezek a szörnyű lények – mondják – arra készülnek, hogy rosszabbat tegyenek vele, mint velük. Ezután megpróbálják betörni az ajtót.

1Móz 19:10: *„ A férfiak pedig kinyújtották kezeiket, bevitték hozzájuk Lótot a házba, és bezárták az ajtót .”*

Mivel maga a bátor Lót veszélyben van, az angyalok közbelépnek, és beviszik Lótot a házba.

1Móz 19:11: *„ És megvakították azokat, akik a ház ajtaja előtt álltak, a legkisebbtől a legnagyobbig, úgy hogy hiába igyekeztek megtalálni az ajtót ” .*

Odakint a legközelebbi izgatott emberek megvakulnak; a ház lakói tehát védettek.

1Móz 19:12: *„ Az emberek megkérdezték Lóttól: Ki van még itt? A vejek, fiak és leányok és minden, ami a városban van, hozd ki őket erről a helyről .”*

Lót kegyelmet talált az angyalok és az őket küldő Isten szemében. Ahhoz, hogy az életét megmentse, ki kell **szállnia** » a városról és a síkság völgyéről, mert az angyalok elpusztítják ennek a völgynek a lakóit, amely romok övezetévé válik, mint Ai városa. Az angyalok felajánlása kiterjed mindarra, ami az élő emberi lényekben őt illeti.

Ebben az **elkülönülés témájában** az isteni parancs, hogy **„jöjjön ki”**, állandó. Mert arra ösztönzi teremtményeit, hogy **váljanak el** a gonosztól annak minden formájától, például a hamis keresztény egyházaktól. A Jel 18:4-ben megparancsolja választottainak, hogy **„menjenek ki»** a „Nagy Babilon”-ról, amely egyrészt a katolikus vallást, másrészt a többformájú protestáns vallást érinti, amelynek hatása alatt mind a mai napig megmaradtak. És akárcsak Lót esetében, életüket csak az mentheti meg, ha azonnal engedelmessé válnak Isten parancsának. Mert amint kihirdetik azt a törvényt, amely kötelezővé teszi a vasárnapi pihenőnapot az első napon, a kegyelmi idő lejár. És akkor már késő lesz megváltoztatni véleményét és álláspontját ezzel a problémával kapcsolatban.

Itt hívom fel a figyelmet arra a veszélyre, amelyet a szükséges döntéshozatal későbbre halasztása jelent. Életünk törekeny, belehalhatunk egy betegségbe, balesetbe vagy támadásba, olyan dolgokba, amelyek megtörténhetnek, ha Isten nem értékeli lassúságunkat a reakcióban, és ebben az esetben a kollektív kegyelem idejének vége elveszti jelentőségét. , mert aki előtte hal meg, belehal az igazságtalanságába és az Isten általi elítélésébe. Pál ennek a problémának a tudatában azt mondja a Zsid.3:7-8-ban: *„ Ma, ha halljátok az ő*

szavát, ne keményítsétek meg szíveteket, mint a lázadásban... ”. Ezért mindig sürgős válaszolni Isten felajánlására, és Pál ezen a véleményen van a Zsid.4:1 szerint: „*Féljünk tehát, amíg a nyugalomba való belépés ígérete megmarad, hogy közületek senki sem úgy tűnik, nem jött túl későn .*”

1Móz 19:13: „*Mert el fogjuk pusztítani ezt a helyet, mert nagy a kiáltás lakói ellen az ÚR előtt. A YaHWéH elküldött minket, hogy elpusztítsuk .*”

Ezúttal az idő fogy, az angyalok tudatták Lóttal az otthonában való jelenlétük okát. A várost gyorsan el kell pusztítani a YaHWéH döntésével.

1Móz 19:14: „*Lót kiment, és így szólt vejéhez, aki elvitte leányait: Keljetek fel, azt mondta, menjetek el erről a helyről; mert YaHWéH elpusztítja a várost. De a vejei szemében úgy tűnt, hogy tréfál .*”

Lót vejei bizonyosan nem voltak a többi szodomita gonoszságának szintjén, de az üdvösséghez csak a hit számít. És nyilvánvaló, hogy nem volt náluk. Apósuk hite nem érdekelte őket, és a hirtelen jött ötlet, hogy a YaHWéH Isten készen áll a város elpusztítására, egyszerűen hihetetlen volt számukra.

1Móz 19:15: „*A nap hajnalától kezdve az angyalok sürgették Lótot, mondván: Kelj fel, vedd fel feleségedet és két leányodat, akik itt vannak, nehogy elveszenek a város romlásában .*”

Szodoma elpusztítása szívszorító **elválásokhoz vezet** , amelyek felfedik a hitet és a hit hiányát. Lót lányainak választaniuk kell, hogy apjukat vagy férjüket követik.

1Móz 19:16: „*És ahogy késett, a férfiak kézen fogták őt, őt, feleségét és két lányát, mert az Úr megkíméli őt; Elvitték és a városon kívül hagyták .*

Ebben a cselekvésben Isten megmutatja nekünk a „*tűzből vett márkát* ”. Ismét az igaz Lótért menti meg Isten, vele együtt a két lányát és a feleségét. Így a várostól elszakítva szabadon és élve kívül találják magukat.

1Móz 19:17: „*Amikor kihozta őket, egyikük így szólt: „Mentsd meg az életedre; ne nézz magad mögé, és ne állj meg az egész síkságon; menekülj a hegyre, nehogy elvesz .*”

Az üdvösség a hegyen lesz, a választás Ábrahámra van bízva. Lót így megértheti és megbánhatja tévedését, amikor a síkságot és annak jólétét választotta. Élete forog kockán, és sietnie kell, ha biztonságban akar lenni, amikor Isten tüze lecsap a völgyre. Megparancsolják neki, hogy ne nézzen hátra. A sorrendet szó szerint és képletesen kell érteni. Szodoma túlélői előtt a jövő és az élet áll, mert mögöttük hamarosan nem lesz más, mint az égből kidobott kénkövektől meggyújtott izzó romok.

1Móz 19:18: „*Lót azt mondta nekik: Ó! nem, Uram! »*

Az angyal parancsa megrémíti Lótot.

1Móz 19:19: „*Íme, kegyelmet találtam szemed előtt, és megmutattad irántam irgalmasságod nagyságát, életem megőrzésével; de nem menekülhetek a hegyre, amíg el nem ér a vész, és elpusztulok .*”

Lot ismeri ezt a vidéket, ahol él, és tudja, hogy a hegy elérése sok időt vesz igénybe. Ezért könyörög az angyalhoz, és más megoldást ajánl neki.

1Móz 19:20: „*Íme, ez a város elég közel van ahhoz, hogy menedéket vegyek, és kicsi. Ó ! hogy oda menekülhetek... nem kicsi?... és hogy a lelkem él! »*

A völgy végén a Tsoar, a szó jelentése kicsi. Túlélte a völgy tragédiáját, hogy menedékkül szolgáljon Lótnak és családjának.

1Móz 19:21: „*És azt mondta neki: Íme, én is megadom neked ezt a kegyelmet, és nem pusztítom el azt a várost, amelyről beszélsz.*”

Ennek a városnak a jelenléte még mindig bizonyítja ezt a drámai epizódot, amely a síkság völgyének városait érintette, ahol a két város, Szodoma és Gomorra volt.

1Móz 19:22: „*Siess, menj oda, mert nem tehetek semmit, amíg meg nem érkezel. Ezért kapta a város a Zoár nevet.*”

Az angyal most az ő megállapodásától függ, és megvárja, amíg Lót bemegy Zoárba, hogy lecsapjon a völgyre.

1Móz 19:23: „*A nap felkelt a földön, amikor Lót bement Zoárba.*”

A szodomiták számára úgy tűnt, új napot hirdetnek a gyönyörű napfelkelte alatt; olyan nap mint a többi...

1Móz 19:24: „*Azután az Úr kénkövet és tüzet hullatott az égből Szodomára és Gomorára az Úrtól.*”

Ez a csodálatos isteni cselekedet erőteljes bizonyosságot kapott Ron Wyatt adventista régész felfedezései révén. Meghatározta Gomorra városának helyét, amelynek lakóhelyei egymásnak dőltek a völgyet határoló hegy nyugati lejtőjén. Ennek a helynek a talaja kénes kövekből áll, amelyek tűznek kitéve ma is meggyulladnak. Az isteni csoda így teljes mértékben megerősített és méltó a választottak hitéhez.

Ellentétben azzal, amit gyakran gondoltak és mondanak, Isten nem az atomenergiát hívta segítségül e völgy elpusztítására, hanem a 90%-os tisztaságú kénes és tiszta kénes köveket, ami a szakemberek szerint kivételes. Az ég nem hordoz kénfelhőket, így mondhatom, hogy ez a pusztítás a teremtő Isten műve. Bármilyen anyagot képes létrehozni szükségletei szerint, hiszen ő teremtette a földet, az eget és mindent, amit ezek tartalmaznak.

1Móz 19:25: „*Elpusztította azokat a városokat és az egész síkságot, és a városok minden lakóját és a föld növényeit.*”

Mi maradhat életben egy lángoló kénkö esőnek kitett helyen? Semmi, kivéve a sziklákat és a kénköveket, amelyek még mindig jelen vannak.

1Móz 19:26: „*Lót felesége hátranézett, és sóoszlop lett.*”

Lót feleségének ez a visszatekintése sajnálatról és érdeklődésről árulkodik ezen átkozott hely iránt. Ez a lelkiállapot nem tetszik Istennek, és úgy adja tudomására, hogy testét sóoszloppá, az abszolút szellemi meddőség képévé alakítja.

1Móz 19:27: „*Ábrahám korán reggel felkelt, hogy elmenjen arra a helyre, ahol az Úr jelenlétében állt.*”

Ábrahám nem tud a történekről, és a Mamre tölgyéhez érkezik, ahol három látogatóját fogadta.

1Móz 19:28: „*És Szodoma és Gomora felé nézett, és a síkság egész területére; és íme, füstöt látott felszállni a földből, mint a kemence füstjét.*”

A hegy kiváló csillagvizsgáló. Magasságától kezdve Ábrahám uralja a régiót, és tudja, hol található Szodoma és Gomora völgye. Ha a hely talaja még mindig egy izzó kályha, felette fanyar füst száll fel, amelyet a kén és az ember

által a városban összegyűjtött összes anyag elfogyasztása okoz. A hely a világ végezetéig sterilitásra van ítélve. Ott csak sziklákat, köveket, kénes köveket és só-t találunk, sok sót, ami elősegíti a talaj sterilitását.

1Móz 19:29: „ *Amikor Isten elpusztította a síkság városait, megemlékezett Ábrahámról; és megszöktette Lót a katasztrófa közepéből, amivel feldúlta a városokat, ahol Lót lakhelye volt .*”

Ez a tisztázás azért fontos, mert feltárja előttünk, hogy Isten csak azért mentette meg Lót, hogy Ábrahámnak, hűséges szolgájának tetsszen. Ezért nem szünt meg szemrehányást tenni neki, amiért a virágzó völgyet és annak romlott városait választotta. Ez pedig megerősíti, hogy valóban megmenekült attól a sorstól, amelyet Sodoma "tűzből kiragadott márkaként" vagy rendkívül pontosan ismert.

1Móz 19:30: „ *Lót elhagyta Zoárt a magaslatra, és a hegyen telepedett le két lányával, mert félt Zoárban maradni. Egy barlangban élt, ő és a két lánya .*

szétválás szükségessége most világossá válik Lót számára. És ő az, aki úgy dönt, hogy nem marad Zoárban, amely bár „kicsi” volt, szintén olyan emberekkel lakott, akik romlott és bűnösök voltak Isten előtt. Ő viszont felmegy a hegyre, és minden kényelemtől távol, két lányával egy barlangban él, amely egy természetes, biztonságos menedék, amelyet Isten teremtménye kínál.

1Móz 19:31: „ *Az idősebb azt mondta a fiatalabbnak: Öreg a mi atyánk; és nincs ember az országban, aki hozzánk jönne, minden ország szokása szerint .*

Lót két lányának kezdeményezéseiben nincs semmi botrányos. Motivációjukat Isten igazolja és jóváhagyja, mert azzal a céllal cselekszenek, hogy apjukat utókorra adják. E motiváció nélkül a kezdeményezés vérfertőzés lenne.

1Móz 19:32: „ *Gyere, itassuk meg atyánkat borral, és feküdjünk vele, **hog**y megőrizzük atyánk nemzetségét .*”

1Móz 19:33: „ *Így itatták apjukat borral azon az éjszakán; a legidősebb pedig lefeküdt az apjával: nem vette észre sem mikor lefeküdt, sem mikor felkelt .*”

1Móz 19:34: „ *Másnap az idősebb azt mondta a fiatalabbnak: Íme, tegnap éjjel apámnál aludtam; itassunk vele ismét bort ezen az éjszakán, és menjünk és aludjunk vele, **hog**y megőrizzük atyánk nemzetségét .*”

1Móz 19:35: „ *Aznap este ismét borral itatták apjukat; a legkisebb pedig lefeküdt vele: nem vette észre sem mikor lefeküdt, sem mikor felkelt .*

Lót teljes öntudatlansága ebben az akcióban a mesterséges megtermékenyítés képét kölcsönzi a végső időkben az állatokra és az emberekre. A legcsekélyebb örömkeresés sincs, és a dolog semmivel sem megrázóbb, mint a testvérek párkapcsolata az emberiség kezdetén.

1Móz 19:36: „ *Lót két lánya teherbe esett apjuktól .*”

Lót e két leányában az apjuk becsületéért való önfeláldozás kivételes tulajdonságait jegyezzük meg. Házasságként egyedül, hivatalosan apa nélkül nevelik gyermeküket, és így lemondanak arról, hogy férjet, házastársat, társat vegyenek.

1Móz 19:37: „ *Az elsőszülött fiút szült, és Moábnak nevezte el: ő a moábiták atyja mind a mai napig .*”

1Móz 19:38: „ *A legkisebb fiat is szült, és Ben Amminak nevezte el: ő az ammoniták atyja a mai napig .* ”

Dániel 11:41 próféciájában találjuk a két fiú leszármazottainak megemlítését: „ *Bemegy a legszebb földre, és sokan elesnek; de Edom, **Moáb és Ammon** fiainak fejedelme megmentik az ő kezéből .* ” Testi és lelki kötelék tehát egyesíti ezeket a leszármazottakat az Ábrahámra alapított Izraellel, a héber nép Heber utáni gyökerén. De ezek a közös gyökerek viszályokat gerjesztenek, és ezeket a leszármazottakat Izrael nemzet ellen állítják. A Sofóniás 2:8-ban és 9-ben Isten katasztrófát prófétál Moáb és Ammon fiai számára: „ *Hallottam Moáb szidalmait és Ammon fiainak szidalmait, amikor szidalmazták népemet, és gőgösen felkeltek a határai ellen. Ezért élek! azt mondja a Seregek Ura, Izrael Istene: Moáb olyan lesz, mint Szodoma, és Ammon fiai, mint Gomora, tövisekkel borított hely, sóbánya, pusztaság mindörökké. népem többi része kifosztja őket, nemzetem többi része birtokba veszi őket .* ”

Ez azt bizonyítja, hogy Isten áldása csak Ábrahámra volt, és nem osztottak benne testvérei, akik ugyanattól az apától, Terahtól származtak. Ha Lót hasznot tudott húzni Ábrahám példájából, akkor ez nem lesz így a két lányától született leszármazottai esetében.

Genesis 20

Isten próféta státusza általi elválasztás

Az 1Mózes 12-ben leírt fáraóval kapcsolatos tapasztalatok megújításaként Ábrahám feleségét, Sárát, mint nővérét mutatja be Abiméleknek, Gerar (a mai Palesztina Gáza közelében) királyának. Isten reakciója, amely megbünteti, ismét ráveszi, hogy felfedezze, hogy Sarah férje a prófétája. Ábrahám hatalma és félelme így elterjedt az egész régióban.

Genesis 21

A legitim és az illegitim szétválasztása

Elkülönülés **annak** feláldozásával, amit szeretünk

1Móz 21:1: „ *És Jehova meglátogatta Sárát, amint megmondta, és Jehova úgy tett Sárával, ahogy mondta. »*

Ezzel a látogatással Isten véget vet Sára hosszú meddőségének.

1Móz 21:2: „ *És Sára teherbe esett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorában, a kitűzött időben, amelyről Isten beszélt neki. »*

Az Ézs.55:11 megerősíti ezt: „ *Így van az én igémmel, amely kimegy a számon: nem tér vissza hozzám üresen, anélkül, hogy meg nem tette volna akaratomat és megvalósította volna terveimet* ”; az Ábrahámnak tett ígéret betartják, ezért a vers igazolódik. Ez a fiú azután jön a világra, hogy Isten

bejelentette születését. A Biblia az „ígéret fiaként” mutatja be, ami Izsákot a messiási „Isten Fiának”: Jézusnak prófétai alakjává teszi.

1Móz 21:3: „*És Ábrahám Izsáknak nevezte fiát, akit Sára szült neki.* »

Izsák név jelentése: nevet. Ábrahám és Sára is nevettek, amikor meghallották, hogy Isten bejelenti jövőbeli fiukat. Ha az öröm nevetése pozitív, a gúnyos nevetésnél nem ez a helyzet. Valójában mindkét házastárs ugyanolyan reakciót váltott ki, mivel emberi előítéletek áldozatai voltak. Mert nevettek a körülöttük élők emberi reakcióira gondolva. Az árvíz óta az élettartam jelentősen lerövidült, és az embereknél a 100 éves kor előrehaladott öregségnek számít; az, ahol keveset várunk az élettől. De a kor semmit sem jelent a teremő Istennel való kapcsolat összefüggésében, aki minden dolog határait szabja. Ábrahám pedig felfedezi ezt tapasztalataiból, és Istenen keresztül gazdagságot, becsületet és atyaságot kap, ezúttal jogosan.

1Móz 21:4: „*Ábrahám pedig körülmetélte fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan Isten megparancsolta neki.* »

A törvényes fiát viszont körülmetélik. Isten parancsát betartják.

1Móz 21:5: „*Ábrahám pedig száz éves volt, amikor fia, Izsák megszületett neki.* »

A dolog figyelemre méltó, de nem az özönvíz előtti mércével mérve.

1Móz 21:6: „*És Sára azt mondta: Isten adott nekem okot a nevetésre; aki hallja, velem fog nevetni.* »

Sarah nevetségesnek találja a helyzetet, mert ő ember és emberi előítéletek áldozata. De ez a nevetési vágy egyben váratlan örömet is tükröz. Férjéhez, Ábrahámhoz hasonlóan ő is olyan korban kapja meg a szülést, amikor ez az emberi normák szerint már elképzelhetetlen.

1Móz 21:7: „*És azt mondta: Ki mondta volna Ábrahámnak: Sára fiakat fog szoptatni? Mert fiút szültem neki öreg korában.* »

A dolog valóban kivételes és teljesen csodálatos. Ha Sára e szavait prófétai szinten nézzük, Izsákban láthatjuk a fiát, aki megjövendőli az új szövetséget Krisztusban, míg Izmael az első szövetség fiát. Krisztus Jézus elutasításával ezt a test szerint, a körülmetélkedés jegyében született természetes fiút Isten elutasítja a hit által kiválasztott keresztény fiú javára. Izsákhhoz hasonlóan az új szövetség Krisztus-alapítója is csodálatos módon fog megszületni, hogy kinyilatkoztassa és emberi megjelenésben képviselje Istent. Ezzel szemben Izmael kizárólag testi alapokon és szigorúan emberi megértésen alapul.

1Móz 21:8: „*A gyermek pedig felnőtt, és elválasztották; és Ábrahám nagy lakomát rendezett azon a napon, amikor Izsákot elválasztották.* »

A szoptatott baba kamasz lesz, és Ábrahám atya számára ígéretekkkel és boldogsággal teli jövő nyílik meg, amelyet örömmel ünnepel.

1Móz 21:9: „*És Sára nevetve látta az egyiptomi Hágár fiát, akit Ábrahámnak szült; és így szólt Ábrahámhöz:*

A nevetés egyértelműen nagy helyet foglal el az áldott pár életében. Izmael ellenségeskedése és féltékenysége Izsákkal, a törvényes fiával szemben, nevetésre készíti, kigúnyolja őt. Sára számára elérkezett az elviselhetőség határa: az anya gúnyolódása után jön a fiúé; ez túl sok.

1Móz 21:10: „ **Vezd ki** ezt a szolgálóleányt és fiát; mert ennek a szolgálónak a fia nem örököl az én fiammal, Izsákkal együtt. »

Megértjük Sarah ingerültségét, de nézz velem fentebb. Sára megjövendöli az első szövetség méltatlanságát, amely nem öröklí a választottakkal az újat, amely a Krisztus Jézus igazságosságába vetett hiten alapul.

1Móz 21:11: „ **És ez nagyon gonosz volt Ábrahám szemében, a fia miatt.** »

Ábrahám nem úgy reagál, mint Sára, mert két fia megosztja érzéseit. Izsák születése nem szünteti meg azt a 14 évnyi szeretetet, amely Izmaelhez kötötte.

1Móz 21:12: „ **És monda Isten Ábrahámnak: Ne legyen rossz szemed előtt a gyermek és a szolgálóleányod miatt. Mindabban, amit Sára mondott neked, hallgass az ő szavára, mert Izsákban magnak fogsz nevezni.** »

Ebben az üzenetben Isten felkészíti Ábrahámot, hogy elfogadja Izmael, legidősebb fia elidegenedését. Ez az **elválasztás** Isten prófétai tervében van; mivel a régi mózesi szövetség kudarcát jövendöli. Vigasztalásul Izsákban megsokasítja utódait. És ennek az isteni ígének a beteljesedése az új szövetség megkötésén keresztül történik, ahol a „ **választottak** ” Isten örökkévaló evangéliumának üzenete által lesznek „ **hívva** ” Jézus Krisztusban.

Így paradox módon Izsák az ószövetség pátriárkája lesz, és mindenekelőtt Jákobban, az ő fiában van az, hogy a test és a körülmetélés jele szerint Isten Izraele az alapjain nyugszik. De a paradoxon az, hogy ugyanez az Izsák csak a Krisztusban kötött új szövetséggel kapcsolatos tanulságokat prófétál.

1Móz 21:13: „ **És a szolgálóleány fiát is nemzetté teszem, mert ő a te magod.** »

Izmael sok közel-keleti nép pátriárkája. Amíg Krisztus meg nem jelent földi üdvözítő szolgálatára, a szellemi törvényesség kizárólag Ábrahám e két fiának leszármazottaié volt. A nyugati világ a pogányság többféle formájában élt, figyelmen kívül hagyva a nagy teremtő Isten létezését.

1Móz 21:14: „ **És felkelt Ábrahám korán reggel, vett kenyeret és egy bőr vizet, és átadta Hágárnak, a vállára tette, ő pedig odaadta neki a gyermeket, és elküldte. És elment és bolyongott Beérseba pusztájában.** »

Isten beavatkozása megnyugtatta Ábrahámot. Tudja, hogy Isten maga vigyáz Hágárra és Izmaelre, és beleegyezik, hogy **elválí**k tőlük, mert bízik abban, hogy Isten megvédi és vezeti őket. Mert őt magát eddig Ő védte és vezette.

1Móz 21:15: „ **És amikor a tömlőben elfogyott a víz, az egyik bokor alá dobta a gyermeket.** ”

Beerseba sivatagában az elhordott víz gyorsan elfogy, és víz nélkül Hágár csak a halált látja szerencsétlen helyzetének végeredményeként.

1Móz 21:16: „ **element és leült szemben, egy új távolságra; mert azt mondta: Ne lássam meghalni a gyermeket. És leült szemben, és felemelte hangját és sírt.** »

Ebben a szélsőséges helyzetben Hágár másodszor hullatja könnyeit Isten színe előtt.

1Móz 21:17: „ **És Isten meghallotta a gyermek hangját, és Isten angyala kihívta Hágárt az égből, és ezt mondta neki: Mi van veled, Hágár? Ne félj, mert Isten meghallotta a gyermek hangját, ahol van.** »

Másodszorra pedig Isten közbelép, és szól hozzá, hogy megnyugtassa.

1Móz 21:18: „*Kelj fel, vedd fel a gyermeket, és vedd a kezedbe; mert nagy nemzetté teszem.* »

Emlékeztetek, a gyermek Izmael egy 15 és 17 év közötti tinédzser, de mindazonáltal anyja, Hágár alárendeltje, és már nem ihatnak vizet. Isten azt akarja, hogy támogassa fiát, mert hatalmas sors vár rá.

1Móz 21:19: „*És Isten megnyitotta a szemeit, és meglátott egy vízforrást; és elment, megtöltötte a bőrt vízzel, és megittatta a gyermeket.* »

Akár csoda, akár nem, ez a kút a szükséges pillanatban megjelenik, hogy Hágárnak és fiának megízlelje az életet. Életüket pedig a hatalmas Teremtőnek köszönhetik, aki megnyitja vagy bezárja a dolgok látását és intelligenciáját.

1Móz 21:20: „*És Isten a gyermekkel volt, és felnőtt, a pusztában lakott, és íjász lett.* »

A sivatag tehát nem volt üres, mivel Izmael állatokra vadászott, amelyeket íjjal ölt meg, hogy megegye.

1Móz 21:21: „*És a paráni pusztaságban lakott; és az ő anyja vett neki feleséget Egyiptom földéről.* »

Az izmaeliták és az egyiptomiak közötti kötelék ezért megerősödik, és idővel Izmael és Izsák rivalizálása addig a pontig fokozódik, hogy állandó természetes ellenségekké váljanak.

1Móz 21:22: „*És lőn abban az időben, hogy Abimélek és Picol, az ő seregének parancsnoka, szóltak Ábrahámhoz, mondván: Isten veled van mindenben, amit teszel.* »

Azok az élmények, amelyeket Sára a nővéreként mutattak be, az 1Móz 20-ban leírt dolgok megtanították Abiméleknek, hogy Ábrahám Isten prófétája. Most félnek és félnek tőle.

1Móz 21:23: „*És most esküdj meg nekem az Istenre, hogy nem bánsz hamisan sem velem, sem a gyermekeimmel, sem az unokáimmal, a veled tanúsított kedvesség szerint, abba az országba, ahol tartózkodott.* »

Abimélek nem akar többé Ábrahám trükkjei áldozata lenni, és szilárd és határozott elkötelezettséget szeretne elérni tőle egy békés szövetség mellett.

1Móz 21:24: „*És Ábrahám azt mondta: Megesküszöm.* »

Ábrahámnak nincs rossz szándéka Abimélekkel, és így beleegyezhet ebbe a paktumba.

1Móz 21:25: „*És Ábrahám megdorgálta Abiméleket egy kút miatt, amelyet Abimélek szolgálai erőszakkal elvettek.* »

1Móz 21:26: „*És Abimélek azt mondta: Nem tudom, ki tette ezt, és nem figyelmeztettél rá, és csak ma hallottam róla.* »

1Móz 21:27: „*Ábrahám pedig nyáját és csordákat vett, és Abiméleknek adta, és ők ketten szövetséget kötöttek.* »

1Móz 21:28: „*És Ábrahám elkülönített hét fiatal bárányt a nyájtól;* »

Ábrahám „hét bárány”-választása a teremtő Istennel való kapcsolatáról tanúskodik, akit így össze akar kapcsolni munkájával. Ábrahám egy idegen országban telepedett le, de azt akarja, hogy munkájának gyümölcse az ő tulajdona maradjon.

1Móz 21:29: „*És Abimélek azt mondta Ábrahámnak: Mi ez a hét fiatal bárány, amelyet szétválasztottál?* »

1Móz 21:30: „ És azt mondta: Kiveszed a kezemből ezt a hét fiatal bárányt, hogy bizonyosságul szolgáljanak nekem arról, hogy ezt a kutat én ástam. »

1Móz 21:31: „ Ezért Beérsebának nevezték azt a helyet, mert mindketten ott esküdtek. »

A szóban forgó kút a „seba” szóról kapta a nevét, amely a héber „hét” szám gyökere, és amelyet a „sábát” szóban találunk, amely a hetedik napot jelöli, a szombatot, amelyet Isten a heti pihenőkor szentelt meg. földi teremtésének kezdete óta. E szövetség emlékének megőrzése érdekében a kutat így „a hét kútjának” nevezték.

1Móz 21:32: „ És szövetséget kötöttek Beérsebában. És felkelt Abimélek és Pikol, az ő seregének vezére, és visszatértek a filiszteusok földjére. »

1Móz 21:33: „ És Ábrahám ültetett egy tamariszkuszfát Beérsebában; és ott segítségül hívta az Úrnak, az örökkévaló Istennek a nevét. »

1Móz 21:34: „ Ábrahám pedig hosszú ideig tartózkodott a filiszteusok földjén. »

Isten békét és nyugalmat teremtett szolgája számára.

Genesis 22

Az apa és az egyetlen fiú elválasztása feláldozott

Ez a 22. fejezet bemutatja Krisztus prófétai témáját, akit Isten, mint Atya áldozatként mutat be. Az üdvösség elvét ábrázolja, amelyet Isten titokban készített elő, attól kezdve, hogy elhatározta, hogy szabad, intelligens és autonóm társakat hoz létre vele szemben. Ez az áldozat lesz az ára, amelyet azért kell fizetni, hogy a teremtményei szeretetét viszonozzák. A választottak azok lesznek, akik teljes választási szabadsággal válaszoltak Isten elvárásaira.

1Móz 22:1: „ Ezek után Isten próbára tette Ábrahámot, és így szólt hozzá: Ábrahám! Ő pedig így válaszolt: Itt vagyok! »

Ábrahám nagyon engedelmes Istennek, de meddig mehet el ez az engedelmesség? Isten már tudja a választ, de Ábrahámnak maga mögött kell hagynia, hogy minden kiválasztott számára bizonyosságot tegyen példás engedelmességének konkrét bizonyítékáról, amely annyira méltóvá teszi Istene szeretetére, amely őt a pátriárkává teszi, akinek utódait a Krisztus Jézus születése.

1Móz 22:2: „ Isten azt mondta: Vedd a fiadat, az egyetlen fiadat, akit szeretsz, Izsákot; menj el Mória földjére, és áldozd ott őt egészen égőáldozatul azon a hegyek egyikén, amelyről beszélni fogok neked. »

Isten szándékosan szorítja azt, ami fáj, ennek a több mint száz éves öregembernek az elviselhetőség határáig. Isten csodálatos módon megadta neki azt az örömet, hogy fia született neki és Sárának, törvényes feleségének. Emellett eltitkolja a körülötte lévők elől Isten hihetetlen kérését: „ Áldozza fel egyetlen fiát áldozatul ”. Ábrahám pozitív válaszában pedig örökkévaló következményei

lesznek az egész emberiségre nézve. Mert miután Ábrahám beleegyezett, hogy felajánlja fiát, maga Isten többé nem lesz képes lemondani üdvözítő tervéről; ha meggondolhatta volna, hogy feladja.

Vegyük észre a pontosság érdekességét: „*az egyik hegyen, amit elmondok neked*”. Ez a pontos hely Krisztus véérének befogadására van programozva.

1Móz 22:3: „*Ábrahám korán reggel felkelt, felnyergelte a szamarát, és magával vitt két szolgát és fiát, Izsákot. Fát hasított az égőáldozathoz, és elindult arra a helyre, amelyet Isten mondott neki.* »

Ábrahám elhatározta, hogy engedelmeskedik ennek a túlzásnak, és halállal a lelkében megszervezte az Isten által elrendelt véres szertartás előkészítését.

1Móz 22:4: „*A harmadik napon Ábrahám felemelte a szemét, és távolról látta a helyet.* »

Morija vidéke háromnapi sétára van attól a helytől, ahol lakik.

1Móz 22:5: „*És monda Ábrahám szolgálóinak: Maradjatok itt a számmal! Én és a fiatalember idáig elmegyünk istentiszteletre, és visszajövünk hozzád.* »

A szörnyű tettnek, amit elkövet, nincs szüksége tanúkra. Ő _ _ ezért **elválik** két szolgájától, akiknek vissza kell várniuk.

1Móz 22:6: „*Ábrahám vette az égőáldozathoz való fát, fiára, Izsákra töltötte, kezében vitte a tüzet és a kést. És mindketten együtt mentek .* »

Ebben a prófétai jelenetben, ahogyan Krisztusnak kell hordoznia a nehéz „patibulumot”, amelyre a csuklóját szögezi, Izsákot megrakják fával, amely meggyújtva felemésztí feláldozott testét.

1Móz 22:7: „*Akkor Izsák szólt Ábrahámhoz, az ő atyjához, mondván: Atyám! Ő pedig így válaszolt: Itt vagyok, fiam! Izsák így válaszolt: Itt van a tűz és a fa; de hol van az égőáldozati bárány?* »

Izsák sok vallási áldozatnak volt tanúja, és joggal lepődik meg az feláldozandó állat hiányán.

1Móz 22:8: „*Ábrahám azt mondta: Fiam, Isten gondoskodik az égőáldozat bárányáról. És mindketten együtt mentek.* »

Ábrahám ezt a választ közvetlenül Isten ihlette, mert nagyszerűen megjövendöli azt a hatalmas áldozatot, amelyet Isten fog hozni azzal, hogy felajánlja magát a keresztre feszítésnek emberi testben, és így gondoskodik a választott bűnösök hatékony és igazságos Megváltójának szükségletéről az isteni tökéletességben. Ábrahám azonban nem látja ezt az üdvözítő jövőt, a Megváltó Krisztusnak ezt a szerepét, amelyet a YaHWÉH-nak, a mindenható teremtető Istennek feláldozott állat prófétált. Számára ezzel a reakcióval egyszerűen időt nyerhet, hiszen rémülten nézi a bűncselekményt, amelyet el kell követnie.

1Móz 22:9: „*Amikor arra a helyre értek, amelyet Isten mondott neki, Ábrahám oltárt épített ott, és elrendezte a fát. Fiát, Izsákot megkötözte, és az oltárra helyezte a fa tetején.* »

Ábrahám szerencsétlenségére az oltár előtt már nem lehet eltitkolni Izsák elől, hogy ő lesz az áldozat báránya. Ha Ábrahám atya magasztosnak mutatta magát ebben a rendkívüli elfogadásban, Izsák engedelmes viselkedése azt tükrözi, ami Jézus Krisztus lenne a maga idejében: magasztos engedelmességében és önfeláldozásában.

1Móz 22:10: „ Akkor Ábrahám kinyújtotta a kezét, és fogta a kést, hogy megölje fiát. »

Jegyezzük meg, hogy a reakcióhoz Isten a próba legutolsó végéig vár, hogy tanúságot tegyen választottairól valós értékről és hitelességről. A „ *kés a kézben* ”; nem marad más hátra, mint levágni Izsákot, mint a sok már feláldozott báránnyt.

1Móz 22:11: „ Akkor az Úr angyala kiáltott neki a mennyből, és így szólt: Ábrahám! Ábrahám! Ő pedig így válaszolt: Itt vagyok! »

Ábrahám engedelmes hitének bemutatása megtörtént és tökéletesen megvalósul. Isten véget vet az öreg ember megpróbáltatásainak, és a hozzá és a szeretetéhez oly méltó fiának.

Vedd tudomásul, hogy amikor Isten vagy a fia hívja, Ábrahám mindig így válaszol: „ *Itt vagyok* ”. Ez a belőle fakadó spontán válasz a felebarát iránti nagylelkű és nyitott természetéről tanúskodik. Továbbá ellentétben áll Ádám bűnhelyzetbe került hozzáállásával, aki elrejtőzött Isten elől, egészen addig a pontig, hogy Isten kénytelen volt megmondani neki: „ *Hol vagy?* ”.

1Móz 22:12: „ És monda az angyal: Ne nyújtsd kezed a gyermekekre, és ne tégy vele semmit; most már tudom, hogy féled az Istent, és egyetlen fiadat sem tagadtad meg tőlem. »

Hű és engedelmes hitének bemutatásával Ábrahám mindenki szeme előtt lehet, és a világ végezetéig az igaz hit mintaképeként mutatkozhat meg Isten által, egészen Krisztus eljöveteleig, aki megtestesíti őt. fordulj isteni tökéletességbe. A kifogástalan engedelmességnek ebben a modelljében válik Ábrahám a Jézus Krisztus kiontott vére által megmentett igaz hívők lelki atyjává. Ebben az élményben Ábrahám éppen az Atyaisten szerepét játszotta, aki valódi és halandó áldozatként fogja felhozni egyetlen fiát, a Názáreti Jézust.

1Móz 22:13: „, Ábrahám felemelte a szemét, és meglátott maga mögött egy kőt, akit a szarvánál fogva egy bokorban tartottak; Ábrahám pedig elment, fogta a kőt, és feláldozta azt égőáldozatul fia helyett. »

Ezen a ponton Ábrahám ráébredhet, hogy Izsáknak adott válaszát: „ *Fiam, Isten gondoskodik magának az égőáldozati báránnyól* ” Isten ihlette, mert a „ *bárány* ”, valójában „ *az ifjú kos* ” . , valóban Isten „ *biztosította* ” és ő ajánlja fel. Figyeld meg, hogy a YaHWéH-nak feláldozott állatok mindig hímek, az embernek, a hím Ádámnak adott felelősség és uralom miatt. A Megváltó Krisztus is férfi lesz.

Gen.22:14: „ Ábrahám ezt a helyet YaHWéH Jireh-nek nevezte el. Ezért mondják ma: YaHWéH hegyén meglátják. »

YaHWéH Jireh ” név azt jelenti: YaHWéH látható lesz. E név felvétele egy igaz prófécia, amely bejelenti, hogy Mória földjén a nagy láthatatlan Isten, aki félelmet és félelmet kelt, kevésbé félelmetes emberi megjelenésben lesz látható, hogy elhozza és megszerezze a választottak üdvösségét. És ennek a kinevezésnek az eredete, Izsák áldozatként való felajánlása megerősíti „ *Isten Bárányának, aki elveszi a világ bűneit* ” földi szolgálatát. Ismerve Isten érdeklődését a reprodukált és ismételt típusok és modellek iránti tisztelete iránt, valószínű és szinte biztos, hogy Ábrahám éppen azon a helyen mutatta be áldozatát, ahol 19 évszázaddal

később Jézust keresztre akarták feszíteni, a Golgota hegy lábánál. , kívül Jeruzsálem, a város, csak egy ideig, szent.

1Móz 22:15: „ *Jehova angyala másodszor szólította Ábrahámot a mennyből* ”

Ez a szörnyű megpróbáltatás lesz az utolsó, amin Ábrahámnak át kell mennie. Isten megtalálta benne az engedelmes hit méltó mintapátriárkáját, és ezt tudatta vele.

1Móz 22:16: “ , és így szólt: *Magamra esküszöm, a Jahve szava! Mert ezt tetted, és nem tartottad vissza fiadat, egyetlen fiadat ,*

Isten hangsúlyozza ezeket a szavakat: „ *Egyszülött fiad ”*, mert ezek jövődöbeli áldozatát jövődölik Jézus Krisztusban a János 3:16 szerint: „ *Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta , hogy mindenki, aki hisz benne, ne legyen vesszen el, de legyen örök élete .*”

1Móz 22:17: „ *Megáldalak és megsokasítalak utódaidat, mint az ég csillagai és mint a homok a tengerparton; és utódaid birtokba veszik ellenségeik kapuját.* »

Figyelem ! Ábrahám áldása nem öröklődik, csak őt illeti meg, és leszármazottai közül minden férfinak vagy nőnek ki kell érdemelnie Isten áldását. Isten ugyanis számos utódot ígér neki, de ezen utódok közül csak azokat a kiválasztottakat áldja meg Isten, akik ugyanolyan hűséggel és engedelmességgel cselekszenek. Ezután felmérheti azoknak a zsidóknak a szellemi tudatlanságát, akik büszkén vallották magukat Ábrahám fiainak, és ezért olyan fiainak, akik megérdemlik az áldásai örökségét. Jézus megcáfolta őket azzal, hogy köveket mutatott nekik, és azt mondta, hogy Isten ezekből a kövekből adhat Ábrahám leszármazottait. És nem Ábrahámot, hanem az ördögöt tartotta atyjuknak.

Kánaán földjének meghódítása során Józsué birtokba veszi ellenségei kapuját, amelyek közül elsőként Jerikó városa esett le. Végül, Istennel együtt, a kiválasztott szentek birtokolják az utolsó ellenség ajtaját: „ *Nagy Babilon* ” Jézus Krisztus Apokalipszisében kinyilatkoztatott különféle tanítások szerint.

1Móz 22:18: „ *A föld minden nemzete **áldott lesz** utódaid között, mert **hallgattál az én szavamra.*** »

Valóban „ *a föld összes nemzete* ”, mert a Krisztusban való üdvösség felajánlása minden embernek, minden származású és minden nép számára felkínált. De ezek a nemzetek Ábrahámnak is köszönhetik, hogy képesek voltak felfedezni az Egyiptom földjéről kijövő héber népnek kinyilatkoztatott isteni jóslatokat. A Krisztusban való üdvösséget Ábrahám és utódai, a héber nép és a názáreti Jézus, Jézus Krisztus kettős áldása nyeri el.

Ebben a versben kívánatos világosan megjegyezni az áldást és annak okát: az Isten által jóváhagyott engedelmességet.

1Móz 22:19: „ *Amikor Ábrahám visszatért szolgálóihoz, felkeltek, és együtt mentek Beérsebába; mert Ábrahám Beérsebában lakott.* »

1Móz 22:20: „ *Ezek után jelentették Ábrahámnak, mondván: **Íme, Milka is fiakat szült Náhornak, a te testvérednek.***

A következő versek célja, hogy előkészítsék a kapcsolatot „ *Rebekával* ”, aki Isten által kiválasztott ideális feleség lesz a hűséges és engedelmes Izsák

számára. Ábrahám közeli családjából, testvére, Náhor leszármazottai közül kerül ki.

1Móz 22:21: „*Úc az elsőszülöttje, Buz az ő testvére, Kemuel, Arám atyja*”

Gen.22:22: „*Kesed, Hazo, Pildash, Jidlaph és Bethuel.*»

1Móz 22:23: „*Bétuel nemzette **Rebekát**. Ez az a nyolc fiú, akit Milka szült Náhornak, Ábrahám testvérének.*»

1Móz 22:24: „*Ruma nevű ágyasa Tebachot, Gahamot, Tahast és Maacát is szülte.*”.

Az Ábrahámnak tett ígéretek beteljesülése

Az 1Mózes 23. fejezete feleségének, Sárának a halálát és temetését meséli el Hebronban, a Makpelah barlangjában. Ábrahám birtokba vett egy temetkezési helyet Kánaán földjén, miközben arra várt, hogy Isten mintegy 400 évvel később az egész földet a leszármazottainak adja.

Aztán az 1Móz 24-ben Ábrahám továbbra is megtartja Isten szerepét. Hogy elkülönüljön a helyi pogány népektől, elküldi szolgáját egy távoli helyre, közvetlen családjához, hogy keressen feleséget fiának, Izsáknak, és hagyják, hogy Isten válasszon helyettük. Ugyanígy Isten kiválasztja azokat a választottakat, akik Krisztus, Isten Fia menyasszonyát alkotják. Ebben a kiválasztásban az embernek semmi köze hozzá, mert a kezdeményezés és az ítélet Istené. Isten választása tökéletes, feddhetetlen és hatékony, mint Rebeka, a választott feleség, szerető, értelmes és gyönyörű megjelenésű, és mindenekelőtt lelki és hűséges; a gyöngy, amit minden spirituális férfinak keresnie kell, aki feleséget akar venni.

Jákob és Ézsau

Később, az 1Móz 25 szerint, Rebeka eredetileg meddő, mint előtte Ábrám felesége, Sáriai. Ez a közös meddőség annak köszönhető, hogy a két nő áldott utókorat visz Krisztushoz, akit Isten formál meg egy fiatal szűz lány, Mária méhében. Ily módon Isten üdvözítő tervének leszármazását az ő csodás cselekedete jelzi. Ettől a természetes meddőségtől szenvedve Rebekah YaHWéH-hez fordul, és két ikertestvért szerez tőle, akik a méhében harcolnak. Aggódva kérdőre vonja Istent ezzel kapcsolatban: „*És YaHWéH azt mondta neki : Két nemzet van a te méhedben, és két nép válik el méhedtől; ezek közül az emberek közül az egyik erősebb lesz, mint a másik, és a nagyobbak alávetik a kisebbet .*» Két ikergyermeket szül. Intenzív szőrössége miatt, és teljesen " vörös " volt, innen kapta az utódai " *Edom* " nevet , a legidősebbet " *Ézsau* "-nak hívják, ami azt jelenti, hogy "szőrös". A legfiatalabbat *Jákoknak* hívják , ami azt jelenti: „Csaló”. Már a két név is megjövendöli sorsukat. „Velu” eladja elsőszülöttségi jogát a legfiatalabbnak egy zamatos „*roux*” vagy vöröslencse ételért . Eladja ezt az elsőszülöttségi jogot, mert alábecsüli annak valós értékét. Éppen ellenkezőleg, a spirituális „Csalárd” áhítozik erre a címre, amely nem csak tiszteletbeli, mert Isten áldása kapcsolódik hozzá. A „csaló” azokhoz az erőszakos emberekhez tartozik, akik mindenáron rá akarják kényszeríteni a mennyek birodalmát, hogy birtokba vegye azt, és Jézus ezt szem előtt tartva beszélt erről a témáról. És látva ezt a forró buzgóságot, Isten szíve nagyon megörvendez. Ráadásul „Szörösnek” annál rosszabb, és „Csallónak” annál jobb, mert ő lesz az „Izrael”, Isten döntése alapján. Tévedés ne essék, Jákok nem közönséges csaló, és figyelemre méltó ember, mert nincs más bibliai példa arra, hogy elhatározta volna, hogy elnyerje Isten áldását, és csak e cél elérése érdekében csal." Így mindannyian utánozni tudjuk őt, és a hűséges mennyország örülni fog. A maga részéről Ézsau leszármazottai lesznek „*Edom*” népének , amelynek neve „*vörös*”, amelynek gyökere és jelentése ugyanaz, mint Ádám, ez a nép Izrael ellenfele lesz, ahogy az isteni prófécia hirdette.

Pontosítom, hogy a „piros” szín csak az Isten által kinyilatkoztatott üdvözítő terv prófétai képeiben jelöli a bűnt, és ez a kritérium csak az ő produkcióinak szereplőire vonatkozik, mint például „Ézsaura”. A középkor sötét idejében a gonosznak tartott vörös hajú gyerekeket megölték. Emiatt mutatom meg, hogy a piros szín nem teszi bűnösebbé a hétköznapi embert a barnánál vagy a szőkénél, mert a bűnöst hitének rossz cselekedetei alapján azonosítják. Éppen ezért csak szimbolikus értékben a „piros”, az emberi vér színe a bűn szimbóluma az Ézs.1:18 szerint: „*Gyere, esedezzünk! mondja YaHWéH. Ha a ti bűneitek skarlátvörösek, fehérek lesznek, mint a hó; ha vörösek, mint a lila, olyanok lesznek, mint a gyapjú .*» Hasonlóképpen, Jézus Apokalipszisében, Kinyilatkoztatásában a vörös színt emberi eszközökhöz kapcsolja, amelyek öntudatlanul vagy nem az ördögöt, a Sátánt, az Isten által teremtett élet első bűnösét szolgálják; példák: a „*vörös ló*” a Jelenések 6:4-ben, a „*vörös vagy tűzvörös sárkány*” a Jelenések 12:3-ban, és a „*skarlát fenevad*” a Jelenések 17:3-ban.

Most, hogy megvan ez az elsőszülöttségi joga, Jákok Ábrahám utódjaként olyan élettapasztalatokat fog megélni, amelyek Isten terveit prófétálják.

Bátyja, Ézsau haragjától való félelmében hagyta el családját, az 1Móz 27:24 szerint jó okkal, mert elhatározta, hogy megöli őt, miután haldokló apja áldását elterelte, akit egy „megcsalt” kiment a fejéből Rebecca, a felesége. Ebben az emberrablásban az ikrek két neve megmutatja fontosságukat. Mert a „hőmérséklet” szőrös bőrt használt, hogy megtévessze Izsákot, aki megvakult, így a természeténél fogva „Szőrös” bátyjának adta ki magát. A spirituális emberek támogatják egymást, és Rebeka inkább Jákóbbhoz hasonlított, mint Ézsauhoz. Ebben a cselekvésben Isten ellentmond Izsák emberi és testi választásának, aki inkább Ézsaut, a vadászt választotta, aki elhozta neki a nagyra értékelt vadat. És Isten annak adja az elsőszülöttségi jogot, aki a leginkább méltó rá: Jákóbnak, a csalónak.

Amikor megérkezik Lábánhoz, arámi nagybátyjához, Rebeka bátyjához, hogy neki dolgozzon, Jákob beleszeret Ráhelbe, Lábán legfiatalabb, de legszebb lányába. Azt nem tudja, hogy valós életében Isten prófétai szerepet játsszon, amelynek meg kell prófétálnia megmentő tervét. Továbbá, miután „hét évig” dolgozott, hogy megszerezze szeretett Ráhelét, Lábán rákényszeríti legidősebb lányát, Leát, és feleségül adja. Ahhoz, hogy megszerezze és feleségül vegye Rachelt, „még hét évet” kell dolgoznia a nagybátyjáért. Ebben a tapasztalatban „Jákób” megjövendöli, hogy Istennek mikén kell keresztülmennie a megmentő tervében. Mert ő is nem szíve kívánsága szerint köt majd első szövetséget, mert a testi és nemzeti Izrael tapasztalatát nem fogja megbélyegezni az a siker és dicsőség, amelyet jósága megérdemel. A „bírák” és „királyok” egymásutánja néhány ritka kivétel ellenére mindig rosszul végződik. A vágyott feleséget pedig, aki méltó a szeretetére, csak azután szerzi meg második szövetségként, miután kimutatta szeretetét és feltárta üdvösségi tervét Jézus Krisztus szolgálatában; tanítását, halálát és feltámadását. Vegye figyelembe, hogy az emberi és az isteni preferenciák teljesen felcserélődnek. Jákob kedvese a terméketlen Ráhel, de Istené a termékeny Lea. Azáltal, hogy Jákobnak először Leát adja feleségül, Isten átéli prófétáját azt a csalódást, amelyet első szövetségük során mindketten meg fognak tapasztalni. Ebben a tapasztalatban Isten bejelenti, hogy első szövetsége szörnyű kudarc lesz. És a Messiás Jézus utódai általi elutasítása megerősítette ezt a prófétai üzenetet. Lea, aki nem a vőlegény által kiválasztott szeretett volt, olyan kép, amely az új szövetség kiválasztottjait jövendöli, akik pogány származásúak, hosszú ideig tudatlanságban éltek az egyedülálló teremtő Isten létezésével. Lea termékeny természete azonban olyan szövetséget jövendölt, amely sok gyümölcsöt hoz majd Isten dicsőségére. És az Ézsaiás 54:1 megerősíti, mondván: „*Örülj, meddő, ki nem szülsz tovább! Hadd törjön elő örömed és örömed, ti, akiknek már nincs fájdalma! Mert az elhagyott fiai többen lesznek, mint a házasok fiai, így szól az Úr .*” Itt az elhagyottak prófétálják Leán keresztül az új szövetséget, a házasok pedig Ráhelen keresztül a régi héber szövetséget.

Jákobból Izrael lesz

Miután elhagyta a gazdag és virágzó Lábánt, Jákob és a hozzá tartozók visszatérnek testvéréhez, Ézsauhoz, akinek igazságos és bosszúálló haragjától fél. Egy éjszaka megjelenik neki Isten, és hajnalig harcolnak egymás ellen. Isten végül megsebesíti a csípőjén, és azt mondja neki, hogy mostantól "Izraelnek"

fogják hívni, mert győztesen került ki Istennel és emberekkel harcolva. Ebben az élményben Isten Jákob harcos lelkének képét akarta megjeleníteni a hit harcában. Istentől Izraelnek nevezte el, és megkapja, amit kétségbeesetten vágyott és keresett: Isten áldását. Ábrahám Izsákban való áldása tehát a testi Izrael felépítésén keresztül öltött testet, amely Jákóbra épülve, aki Izraelből lett, hamarosan félt nemzetté válik, miután Egyiptom rabszolgaságából kilép. Isten kegyelme Ézsaut előkészítette, a két testvér békében és örömben találja magát.

Jákob két feleségével és két szolgájával 12 fiú és egyetlen lány apja lett. Eleinte steril, mint Szárai és Rebeka, de bálványimádó Ráhel két gyermeket kap Istentől, Józsefet a legidősebbet és Benjámint a legkisebbet. Második gyermeke születése közben halt meg. Így megjövendöli a régi szövetség végét, amely megszűnik az új, Jézus Krisztus engesztelő vérében alapuló létrejöttével. Másodszor azonban ezek a halandó körülmények megjövendölik választottainak végső sorsát, akik megmenekülnek boldog beavatkozása által, amikor dicsőséges isteni formájában visszatér Michael Jézus Krisztusban. Az utolsó kiválasztottak helyzetének ezt a megfordítását jövendöli meg annak a gyermeknek a megváltoztatása, akit a haldokló anya „*Ben-Oninak*” vagy „bánatom fiának” nevezett, akit Jákob, az apa átnevez. *Benjamin* » vagy, „jobb fiú” (jobb oldal), vagy áldott fiam. Megerősítésképpen a Máté 25:33-ban Jézus Krisztus „*a juhait a jobbjáról, a kecskéit a baljáról*” helyezi. Ezt a „*Benjamin*” nevet Isten választotta, kizárólag az ő prófétai tervére, tehát nekünk, mert Jákob számára kevés értelme volt; és Isten számára a bálványimádó Ráhel nem érdemelte meg a „*jog*” minősítőt. Ezeket a világvégére vonatkozó dolgokat a Jel.7:8 magyarázatai fejtik ki.

A csodálatra méltó József

Izrael történetében az a szerep, amelyet Isten Józsefnek ad, arra fogja vezetni őt, hogy uralja testvéreit, akik szellemi uralmától elkésérítve eladják őt arab kereskedőknek. Egyiptomban becsületessége és hűsége megbecsültté tette, de urának felesége bántalmazni akarta, mivel ellenállt neki, József börtönben találta magát. Ott az álmok, események magyarázata a fáraó alatti legmagasabb rangra vezet: az első vezírre. Ez a felemelkedés az ő prófétai ajándékán alapul, mint Dániel utána. Ez az ajándék megbecsülte őt a fáraó, aki rábízta Egyiptomot. Éhínség idején Jákob testvérei Egyiptomba mennek, és ott József kibékül gonosz testvéreivel. Jákob és Benjámint csatlakozik hozzájuk, és így telepednek le a héberek Egyiptomban, Gósen vidékén.

A kivonulás és a hűséges Mózes

A héber rabszolgaságban Mózesben találják meg azt a héber gyermeket, akinek a neve azt jelenti, hogy „megmentették a Nílus vizéből”, akit a fáraó lánya, az Isten által felkészített felszabadító nevelt fel és fogadott örökbe.

Míg rabszolgaságuk körülményei megkeményednek és fokozódnak, egy héber védelmében Mózes megöl egy egyiptomit, aki pedig elmenekül

Egyiptomból. Útja a szaúd-arábiai Midianba vezet, ahol Ábrahám leszármazottai élnek, és Sára halála után Keturah, második felesége megházasodott. Mózes 40 évvel később feleségül vette Zipporát, apósa, Jethro legidősebb lányát, és találkozott Istennel, miközben nyájait a Hóreb hegye felé terelte. A teremtő izzó bokor formájában jelenik meg előtte, amely ég, de nem fogyaszt el. Felfedi neki Izraelre vonatkozó tervét, és Egyiptomba küldi, hogy vezesse népe kilépését.

Tíz csapásra lesz szükség ahhoz, hogy rákényszerítsük a fáraót, hogy szabadon engedje drága rabszolgáit. De ez a tizedik, amely nagy prófétai jelentőséggel bír. Mert Isten megölette Egyiptom minden elsőszülöttjét, embert és állatot egyaránt. És ugyanazon a napon ünnepelték a héberek történelmük első húsvétját. A húsvét a Messiás Jézus, az „*elsőszülött*” és a tiszta és szeplőtelen „*Isten Báránya*” halálát jövendölte, mint az Egyiptomból való kivonulás napján megölt „*bárány*” *áldozatát*. Izsák feláldozása után, amelyet Isten kért Ábrahámától, az Egyiptomból való kivonulás húsvétja a második prófétai bejelentés a Messiás (Felkent) Jézus, vagy görögül Jézus Krisztus haláláról. Az Egyiptomból való kivonulás az év első hónapjának 14. ^{napján} történt, a Kr.e. 15. század környékén, mintegy 2500 évvel Éva és Ádám bűne után. Ezek a számok megerősítik annak a „*négy nemzedéknek*” a „400 éves” idejét, amelyet Isten adott az amoritáknak, Kánaán földjének lakóinak.

A fáraó büszkesége és lázadó szelleme el fog tűnni seregével a „vöröstengeter” vizében, amely így találja meg értelmét, mert bezárul rájuk, miután kinyitották, hogy a héberek bejussanak Szaúd-Arábia földjére. az Egyiptomi félsziget déli vége. Midiánt elkerülve Isten a sivatagon keresztül vezeti népét a Sínai-hegy felé, ahol bemutatja nekik a „tízparancsolat” törvényét. Az egyetlen igaz Isten előtt Izrael most tanult nemzet, amelyet próbára kell tenni. Ennek érdekében Mózes hívják hozzá, a Sínai-hegyre, és Isten ott tartja őt 40 napig és éjszakán keresztül. Odaadja neki az isteni ujjával vésett két törvénytáblázatot. A héber nép táborában Mózes hosszan tartó távolléte kedvez a lázadó szellemeknek, akik nyomást gyakorolnak Áronra, és végül arra készítetik, hogy elfogadja az „aranyborjú” öntését és *formázását*. Ez a tapasztalat önmagában foglalja össze a mindenkori lázadó emberek Istennel szembeni viselkedését. Az, hogy nem hajlandók alávetni magát annak tekintélyének, arra készíteti őket, hogy inkább kételkedjenek annak létezésében. És Isten többszörös büntetése semmit sem változtat. A 40 nap és éjszaka próba után a Kánaán óriásaitól való félelem arra fogja ítélni az embereket, hogy 40 évig vándoroljanak a sivatagban, és csak ebből a próbára tévedt nemzedékből lesz képes Józsué és Káleb belépni az Isten által felajánlott ígret földjére. 2540 körül Ádám bűne óta.

A Genesis történetének főszereplői a teremtő Isten által szervezett produkció szereplői. Mindegyikük – prófétai céllal vagy sem – átad egy-egy leckét, és a látványról alkotott elképzelést Pál apostol is megerősítette, aki ezt mondta az 1Kor.4:9-ben: „Mert úgy látom, Isten teremtett minket . . . *apostolok, az utolsó emberek, bizonyos értelemben halálra ítélve, mióta látványosságok vagyunk a világ, az angyalok és az emberek számára* . » Azóta az Úr hírnöke, Ellen G. White megírta híres könyvét „A korok tragédiája” címmel. A „*látvány*” gondolata tehát beigazolódik, de a szent könyv „csillagjai, csillagai” után

mindannyiunkon a sor, hogy eljåtsszuk a saját szerepünket, tudva, hogy tapasztalataiktól utasítva, kötelességük utánózni jó cselekedeteiket anélkül, hogy hibáikat reprodukálnák. Nekünk, akárcsak Dánielnek (az én bírám az Isten), Isten továbbra is „a mi Bíránk”, természetesen együttérző, de „a Bíró”, aki nem tesz kivételt senki számára.

A zsidó nemzeti Izrael tapasztalata katasztrofális, de nem több, mint korunk keresztény hitének tapasztalata, amely széles körben elterjedt hitehagyással végződik. Nem kell meglepődnünk ezen a hasonlóságon, mert a régi szövetség Izraele csak egy mikrokozmosz, egy minta volt az egész földet benépesítő emberi lényekből. Ezért volt ott az igaz hit olyan ritka, mint a Megváltóra és a „*Hűséges Tanúra*” Jézus Krisztusra épülő új szövetségben .

A Bibliából általában

Az egész Biblia, amelyet Isten diktált, majd ihletett emberi szolgálóinak, prófétai tanulságokat hordoz; a Genezistól a Jelenésekig. Az Isten által kiválasztott szereplőket olyannak állítjuk elének, amilyenek valódi természetükben vannak. De ahhoz, hogy prófétai üzeneteket alkosson ebben az örökkévaló látványban, a teremtő Isten az események Szervezőjévé válik. Az Egyiptomból való kilépés után Isten 300 évre megadja Izraelnek mennyei törvényének szabad vonatkozását, a „bírák” idejét, amely 2840 körül ér véget. És ebben a szabadságban, a bűnhez való visszatérésben arra kötelezi Istent, hogy „hét” büntesse meg népét. időkben” akiket végül a filiszteusoknak, örökös ellenségeiknek ad át. És „hétszer” „felszabadítókat” nevel. A Biblia azt mondja, hogy akkoriban „*mindenki azt csinált, amit akart*”. A teljes szabadságnak ez az ideje pedig szükséges volt ahhoz, hogy minden egyes ember által megtermelt gyümölcs feltáruljon. Ugyanez van a mi „*végidőinkben*”. A szabadságnak ezt a háromszáz esztendejét, amelyet a héberek állandó visszatérése jellemez a bűnhöz, Isten arra hív minket, hogy hasonlítsuk össze az igaz Énok életének háromszáz évével, akit választottai példaképeként mutat be nekünk, mondván: „*Énok háromszáz évig járt Istennel, aztán nem volt többé, mert Isten elvette*”; vele, azáltal, hogy először lép be az örökkévalóságba, mint utána Mózes és Illés, és a Jézus halálakor feltámadt szentek, az összes többi választott előtt, beleértve Jézus Krisztus apostolait is; mindannyian átalakulnak vagy feltámadnak az utolsó napon.

A „bírák” után eljött a királyok ideje, és ott ismét Isten prófétai szerepet ad az első két színésznek, amely megerősíti a gonosznak a végső jó felé való haladásának üzenetét, vagyis az éjszakából vagy a sötétségből . a fény felé. Így jövendölte meg ez a két ember, Saul és Dávid a földi választottak számára készített üdvterv átfogó tervét, vagyis a két szakaszt vagy két egymást követő szent szövetséget. Vigyétek velem, Dávid csak Saul király halálakor lesz király, ahogy a régi örök szövetség halála is lehetővé teszi Krisztusnak, hogy megalapítsa új szövetségét, uralkodását és örök uralmát.

Már említettem ezt a témát, de szeretném emlékeztetni, hogy a földi monarchiáknak nincs isteni legitimitása, mert a héberek azt kérték Istentől, hogy „olyan király legyen, mint a többi földi nemzetnek”, ők „pogány”. Ami azt

jelenti, hogy ezeknek a királyoknak a modellje a sátáni értékek típusa, és nem isteni. Amennyire Isten számára a király szelíd, alázatos szívű, önfeláldozással és együttérzéssel teli, mindenki szolgájává teszi magát, olyannyira, hogy az ördög kemény, büszke, önző és megvető, és követeli, hogy mindenki kiszolgálja. Igazságtalanul megbántva, hogy népe elutasította, Isten teljesítette kérését, és szerencsétlenségére királyt adott neki az ördög mércéi és minden igazságtalansága szerint. Ettől kezdve népe, Izrael számára, **de egyedül neki**, a királyi jog isteni legitimitációt kapott.

A verbális vagy írott beszéd két egyéni ember közötti csereeszköz. A Biblia Isten szava abban az értelemben, hogy Isten szolgáinak diktált vagy ihletett tanúságtételeket gyűjtött össze, hogy földi teremtményei számára átadja a tanulságokat; az idők során általa rendezett, válogatott és csoportosított tanúvallomások. Nem kell meglepődnünk, ha észrevesszük a földön meghonosodott igazságosság tökéletlenségét, mert az Istentől elszakítva az emberek csak a törvény betűjére alapozhatják igazságukat. Nos, Isten azt mondja nekünk Jézuson keresztül, hogy „*a betű megöl, de a lélek megelevenít*”, ez a betű. A Biblia szent iratai tehát csak „*tanúk*”, amint azt a Jel 11:3 jelzi, de semmi esetre sem „bírák”. Azáltal, hogy felismeri, hogy a törvény betűje nem képes igazságos ítéletet hozni, Isten olyan igazságot tár fel, amely kizárólag személyének isteni természetén nyugszik. Egyedül ő tud igazságos ítéletet hozni, mert az a képessége, hogy elemezze teremtményei elméjének titkos gondolatait, lehetővé teszi számára, hogy megismerje az általa megítéltek motivációit, a más lények által elrejtett és figyelmen kívül hagyott dolgokat. A Biblia ezért csak az alapot ad az ítélethez használt bizonyágtételekhez. A mennyei ítélet „*ezer éves*” ideje alatt a kiválasztott szentek hozzáférnek az elítélt lelkek motivációihoz. Jézus Krisztussal így képesek lesznek tökéletes ítéletet hozni, amely szükséges, mivel a végső ítélet megállapítja a második halálban elszenvedett szenvedés időtartamát. A tettes valódi motivációjának ismerete lehetővé teszi számunkra, hogy jobban megértsük Isten kegyelmét Káinnal, az első földi gyilkossal szemben. A Bibliában található egyetlen írásos tanúságtétel szerint Káint a féltékenység felé taszította Isten úgy döntött, hogy megáldja Ábel áldozatát, és megveti Káint, anélkül, hogy az utóbbi tudta volna ennek a szellemi különbségnek az okát, és még mindig figyelmen kívül hagyták. Így állnak a dolgok, az élet számtalan paraméterből és feltételből áll, amelyeket csak Isten tud azonosítani és a tények teljes ismeretében megítélni. Ennek ellenére a Biblia az emberek számára marad, az egyetlen könyv, amely betűkkel mutatja be a törvény alapjait, amely megítéli cselekedeteiket, miközben arra várnak, hogy titkos gondolataik feltáruljanak a kiválasztott szentek előtt a mennyben. A levél szerepe azonban az, hogy elítélje vagy megítélje a cselekvést. Ezért a Jelenések könyvében Jézus emlékezteti az embereket „*műveik*” fontosságára, és ritkán beszél hitükről. A Jakab 2:17-ben Jakab apostol emlékeztetett arra, hogy „*cselekedetek nélkül a hit halott*”, ezt a véleményt is megerősítve Jézus csak a hit által generált jó vagy rossz „*cselekedetekről*” beszél. És a hit által generált művek kizárólag azok, amelyeket a Biblia az isteni törvények szerint tanít. A katolikus egyház által nagyra értékelt jócselekedeteket nem veszik figyelembe, mert ezek humanista jellegű és ihletett alkotások.

A vég idején a Bibliát teljesen megvetik, és az emberi társadalom globalizált misztifikáló és hazug aspektust mutat. Ekkor nyeri el teljes jelentőségét az „igazság” szó, amely a Szent Bibliát, az élő Isten szavát és tágabb értelemben annak globális egyetemes tervét jellemzi. Mert ennek az egyedülálló „igazságnak” a megvetése arra készíti az emberiséget, hogy hazugságra építsen minden kapcsolati, világi, vallási, politikai vagy gazdasági területen.

Ez a cikk, amely 2021. augusztus 14-én, szombaton, holnap, augusztus 15-én készül, nagy összefüggéseken, a hamis vallás által megtévesztett áldozatok pályafutása legsikeresebb sátáni misztifikációja előtt tisztelegnek, mivel ő a „kígyót” használta. médium az „Édenben”: megjelenése a „Szűz Mária” képe alatt. Az igazi már nem volt szűz, hiszen Jézus után fiakat és lányokat szült; Jézus testvérei. De a hazugság keményen hal meg, és ellenáll a legjobb bibliai érveknek is. Sebaj, augusztus 15-e után már csak erre a felháborodásra lesz hátra, legfeljebb nyolc ünnepség, hogy bosszantsa Istent és felkeltse igazságos haragját, amely a bűnösök fejére fog hullani. Megjegyzendő, hogy ebben a jelenésben a gyerekeket választották ki, hogy hitelesítsék a „szűz” látomását. Olyan ártatlanok, mint ahogy az emberek mondják és úgy tesznek? Bűnösnek született, tévesen tulajdonítják nekik az ártatlanságot, de ezért nem vádolhatjuk őket bűnrészességgel. A látomás, amit ezek a gyerekek kaptak, nagyon is valóságos volt, de az ördög egy nagyon valóságos lázadó szellem is, és Jézus Krisztus sok szavát neki szentelte, hogy figyelmeztesse szolgálóit rá. A történelem tanúskodik megtévesztő csábító erejéről, amely elcsábított és megtévesztett áldozatait a „második halálhoz” vezeti. Az ördög imádatát a pápai és a római katolikus egyházban Isten elítéli, a Jel. 13:4 versében: „**És imádták a sárkányt, mert hatalmat adott a fenevadnak ; imádták a fenevadat, mondván: Ki hasonló a fenevadhoz, és ki harcolhat ellene?** ”. Valójában csak Jézus Krisztus igaz választott szentjei kényszerítő és üldöző „fenevada” „imádásának” vége után kezdődik meg ez az imádat, a körülmények által rákényszerített tolerancia idején. az ördögi „szűz” jelenéseinek csábító eszközeivel; egy „nő” a „kígyó” helyére, miután a „kígyó” elcsábította a „nőt”, aki elcsábította a férjét. Az elv ugyanaz marad, és továbbra is ugyanolyan hatékony.

Utolsó választási idő

Az isteni kinyilatkoztatások tanulmányozása a Genézis könyvének elemzésével zárul, amely feltárta előttünk, hogy kicsoda Isten jellemének minden aspektusában. Az imént láttuk, milyen határozottan követeli teremtményeitől az engedelmességet, amikor Abrámot a hit rendkívüli próbájának vetette alá, amikor csaknem száz éves volt; ezt az isteni követelményt tehát már nem kell bizonyítani.

Az Isten által 1843 tavasza óta javasolt utolsó választás idején, pontosabban 1844. október 22-e óta Isten megköveteli a szombat betartását, mint az igaz választott szentek által iránta tanúsított szeretet bizonyítékát. Az egyetemes lelki helyzet tehát egyetlen kérdés formájában jelenik meg, amely kizárólag a vallási, keresztény szervezetek minden tagjához szól.

A kérdés, ami megöl vagy örökké élni készítet

Egy császár, egy király vagy egy pápa felhatalmazással és felhatalmazással rendelkezik-e arra, hogy megváltoztassa az Isten által kimondott és írt szavakat, vagy az ő diktálása alatt, mint Mózes tette?

Miután Jézus mindent előre látott, még ezt a kérdést is, előre megadta a választ, mondván a Máté 5:17-18-ban: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy eltöröljem a törvényt vagy a prófétákat; Nem eltörölni jöttem, hanem teljesíteni. Mert bizony mondom néktek, amíg az ég és a föld el nem múlik, **a törvényből egy jóta vagy egy apróság sem múlik el, amíg minden be nem teljeseedik** . » Ugyanez Jézus azt is bejelentette, hogy az általa elmondott szavai megítélnek minket, János 12:47-49-ben: „ Ha valaki hallja szavaimat, és nem tartja meg azokat, nem én ítélem meg; mert nem azért jöttem, hogy ítéljem a világot, hanem hogy megtartsam a világot. Aki elutasít engem, és nem fogadja be szavaimat, annak bírója van; **az ige, amelyet kimondtam, megítéli őt az utolsó napon** . Mert nem magamról beszéltem; de az Atya, aki elküldött engem, maga írta elő nekem, mit kell mondanom és hirdetnem. »

Ez Isten felfogása a törvényéről. A Dán 7:25 azonban feltárta, hogy a „ **megváltoztatás** ” **szándéka** a keresztény korban jelent meg, mondván a római katolikus pápáról: „ A Magasságos ellen szól, elnyomja a Magasságbeli szentjeit”. -Magas, és remélni fogja, hogy megváltoztatja az időket és a törvényt ; és a szentek az ő kezébe kerülnek egy időre, időkre és fél időre. » Egy felháborodás, amely megszűnik, és tudni fogja, hogyan kell igazságosan megbüntetni a 26. vers szerint, amely a következő: „ Akkor jön az ítélet, és elveszik tőle uralmát, amely elpusztul és örökre megsemmisül. » Ezek az „ idők ” vagy próféta évek hirdetik 1260 éven át, 538-tól 1798-ig tartó üldöző uralmát.

Ez az „ **ítélet** ” több szakaszban valósul meg.

Az első szakasz előkészítő; az Isten által 1843 tavasza óta alapított „adventista” hit **elválasztásának és megszentelésének** munkája. Az adventizmus **elválík** a katolikus és a protestáns vallástól. A Jelenések könyvében ez a szakasz a „ Sardis, Philadelphia és Laodicea ” korszakokra vonatkozik (Jel.3:1-7-14).

A második szakasz végrehajtható: „ **elvesszük az uralmát** ”. Ez Jézus Krisztus dicsőséges visszatérése 2030 tavaszán. A megválasztott adventisták az örökkévalóságba lépnek, **elszakítva** a földön haldokló, méltatlan katolikus, protestáns és adventista lázadóktól. Az akció a „ **laodiceai** ” korszak végén valósul meg (Jel.3:14).

A harmadik szakasz az elesett halottak ítélete, amelyet a választottak hajtanak végre, akik beléptek Isten celesztialis királyságába. Az áldozatok lettek a bírák, és külön-külön **ítélik** el a lázadók életét, és bűnösségükkel arányos jogerős ítéletet szabnak ki. Ezek a mondatok határozzák meg a „ **kínzás** ” időtartamát , amelyet „ **második haláluk** ” cselekvése okoz. A Jelenések könyvében ez a téma a Rev.4 tárgya; 11:18 és 20:4; ezt Dan.7:9-10 óta.

Negyedszer, a hetedik évezred végén, Istennek és Krisztusban választottainak nagy szombatján, eljön a Krisztus és választottai által hozott ítéletek végrehajtási szakasza. A bűn földjén, ahol feltámadnak, az elítélt lázadókat „ **örökre** ” megsemmisíti „ **a tűz tüze**” **második halál** . A Jelenések könyvében ez a végrehajtó ítélet vagy „utolsó ítélet” a Jelenések 20:11-15 témája.

Az utolsó választáskor két kibékíthetetlen vallási felfogás végérvényesen **elvál**ik , mert rendkívül ellentétesek egymással. Krisztus választottai hallják a hangját, és alkalmazkodnak követeléseikhez, amikor beszél hozzájuk és hívja őket. A másik pozícióban azok a keresztények állnak, akik évszázados vallási hagyományokat követnek, mintha az igazság idő kérdése lenne, nem pedig intelligencia, érvelés és bizonyágtétel. Ezek az emberek nem értették, mit jelent Jeremiás próféta „ új szövetsége ” a Jer.31:31-34-ben: „ *Íme, jönnek a napok, mondja az ÚR, amikor Izrael házával és Júda házával teszek egy új szövetséget, nem olyan, mint az a szövetség, amelyet atyáikkal kötöttem, azon a napon, amikor kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Egyiptom földjéről, ezt a szövetséget megszegtek, bár én voltam a mesterük – mondja a YaHWéH. De ez az a szövetség, amelyet Izrael házával kötök ama napok után, azt mondja az Úr: **Beléjük adom törvényemet, szívükbe írom** ; és én leszek az ő Istenük, ők pedig az én népem. Ez nem tanítja többé felebarátját, sem testvérét, mondván: Ismerd meg az URat! Mert mindenki ismer engem, a legkisebbtől a legnagyobbig, azt mondja az Úr; **Mert megbocsátom véteiket, és nem emlékezem többé bűneikről** . »* Hogyan sikerülhet Istennek abban, hogy „ **szívbe írjon** » az embernek szent törvényének szeretete, olyasvalami, amit a régi szövetség normájának nem sikerült megszereznie? A válasz erre a kérdésre, és az egyetlen különbség a két szövetség között, az isteni szeretet megnyilvánulása, amely a helyettesítő Jézus Krisztus engesztelő halálával valósul meg, akiben megtestesült és kinyilatkoztatott. Jézus halála azonban nem vetett véget az engedelmességnek, hanem éppen ellenkezőleg, okot adott arra, hogy a kiválasztottak még engedelmesebbek legyenek az oly erősen szeretni képes Isten iránt. És amikor megnyeri az ember szívét, az Isten által keresett cél megvalósul; megszerzi a kiválasztott alkalmasságot és méltót arra, hogy megoszson örökkévalóságával.

elválasztás tárgya . Ez az a létfontosságú pont, amely minden különbséget tesz a kiválasztott és az elhívott között. Normális természeténél fogva az ember nem szereti, ha megzavarják szokásaiban és dolgokról alkotott elképzeléseiben. Ez a zavar azonban szükségessé válik, mivel az embert megszokta a megalapozott hazugság, hogy annak választottjává váljon, gyökerestül ki kell tépni és el kell terelni, hogy alkalmazkodjon ahhoz az igazsághoz, amelyet Isten mutat meg neki. Ekkor válik **szükségessé azoktól való elszakadás, akiket Isten nem helyesel** . A kiválasztottnak be kell mutatnia, hogy képes konkrétan megkérdőjelezni elképzeléseit, szokásait és testi kapcsolatait olyan lényekkel, akiknek a sorsa soha nem lesz az örök élet.

A választott tisztviselők esetében a vallási prioritás vertikális; a cél a teremtő Istennel való szilárd kötődés kialakítása, még ha ez az emberi kapcsolatok rovására is megy. Az elesettek számára a vallás vízszintes; elsőbbséget adnak a más emberekkel kialakított kapcsolatnak, még akkor is, ha az Isten rovására megy.

Hetednapi adventizmus: elválás, név, történelem

A keresztény hit utolsó választottjai lelkileg összegyűlnek, hogy megalakítsák a Jelenések 7. „12 törzsének” Izraelt. Kiválasztásuk egy sor hitpróbával történt, amely a prófétai szó iránt mutatott érdeklődésen alapult, amely a Dan.8:14-ben hirdeti meg az 1843-as dátumot. Ez a kereszténység Isten általi újrakezdését jelezte, mígnem a katolikus hit képviselte. 538 óta, a reformáció idejéből eredő protestáns hit szerint pedig 1170-től. A Dán 8:14 versét úgy értelmezték, hogy Krisztus dicsőséges eljövételét hirdeti, eljövételét, amely „várását” okozta, latinul „adventus” tehát az adventista név, amelyet 1843 és 1844 között kaptak az élmény és követői. Úgy tűnik, ez az üzenet nem beszélt a szombatról, hanem csak látszólag, mert Krisztus visszajövele a hetedik évezredbe, a nagy szombatba való belépést jelzi majd. minden héten megjövendölték a hetedik nap szombatján: a zsidók szombatján. Ennek a kapcsolatnak a tudatában a korai adventisták csak e próbaidő után fedezték fel, milyen fontosságot tulajdonít Isten a szombatnak. És amikor ezt megértették, az úttörők határozottan tanították a szombati igazságot, amelyet a megalakult gyülekezet nevében emlékeznek meg, „a hetedik napon”. De az idő múlásával a mű örökösei már nem tulajdonították azt a jelentőséget a szombatnak, amelyet Isten ad neki, mivel a felhasználhatóságot Jézus Krisztus visszatérésének idejéhez, ahelyett, hogy a Dániel prófécijája által jelzett 1843-as dátumhoz kötnék. Egy ilyen alapvető isteni követelmény elhalasztása olyan hiba volt, amelynek következménye az volt, hogy 1994-ben Isten elutasította a szervezetet és tagjait, akiket az általa 1843 óta már elítélt lázadók táborába juttatott. Ez a szomorú tapasztalat és az utolsó tisztviselő kudarca. A keresztény hit intézménye arról tanúskodik, hogy a hamis kereszténység nem képes elfogadni **az emberi kötelek szétválasztását**. Az isteni igazság és így maga Isten iránti szeretet hiánya kérdéses, és ez a keresztény hit történetének végső leckéje, amelyet elmagyarázhatok neked, taníthatlak és figyelmeztethetlek, a Mindenható Isten nevében, YaHWéH-Michael-Jesus Christ.

Végül, még mindig ugyanabban a témában, mivel ez egy fájdalmas lelki elválás árba került, emlékeztetlek erre a versre a Máté 10:37-ből, és mivel az ezt megelőző versek egyértelműen összefoglalják az igaz keresztény hit elválasztó jellegét. , mindet említem a 34. versztől a 38. versig:

„*Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békét hozzak a földre; Nem azért jöttem, hogy békét hozzak, hanem a kardot. Mert azért jöttem, hogy elválasszam az embert és az apját, a leányt és az anyját, a menyét és az anyósát; és az ember ellenségei a saját háznépéhez tartoznak. Aki jobban szereti apját vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám , és aki jobban szereti fiát vagy lányát, mint engem, nem méltó hozzám ; aki nem veszi fel keresztjét és nem követ engem, nem méltó hozzám.* » Ez a 37. vers igazolja Ábrahám áldását; azt vallotta, hogy jobban szerette Istent, mint testi fiát. És azzal, hogy emlékeztettem egy adventista testvért kötelességére, és idéztem neki ezt a verset, útjaink elváltak, és különleges áldást kaptam Istentől. Engem akkor ez a „testvér” fanatikusnak nevezett, és ettől a tapasztalattól kezdve a hagyományos adventista utat követte. Aki megismertette az adventizmussal és a vegetarianizmus előnyeivel, később Alseimer-kórban halt meg, miközben még mindig jó egészségnek örvendek, élek és Istenem szolgálatában tevékenykedem, 77 évesen, és nem folyamodom sem orvoshoz, sem

gyógyszerekhez. Minden dicsőség a teremtő Istent és az ő értékes tanácsait illeti. Igazából !

Az adventizmus történetének összefoglalásához emlékeznünk kell a következő tényekre. Ezen az „adventista” néven Isten csoportosítja utolsó szentjeit a katolikus hit hosszú uralma után, amely **vallásilag legitímálta** a vasárnapot, amelyet pogány néven „a legyőzhetetlen nap napja” I. Konstantin 321. március 7-^{én alapított.} a korai adventisták protestánsok vagy katolikusok voltak, akik odaadóan tisztelték az örökölt keresztény vasárnapot. Ezért választotta ki őket Isten azáltal, hogy viselkedésükkel megörvendezették Jézus Krisztus visszatérését, amelyet 1843 tavaszán és 1844. október 22-én hirdettek meg nekik. Csak e kiválasztás után adta meg őket a szombat világossága. bemutatott. Ezenkívül Dániel próféciáinak és a Jelenések könyvének értelmezései hatalmas hibákat tartalmaztak, amelyeket ebben a munkában kijavítok. A szombat ismerete nélkül az úttörők felépítették az úgynevezett „nyomozó” ítélet elméletét, amelyet soha nem tudtak megkérdőjelezni; még azután is, hogy szombaton világosság adatott nekik. Azokat, akik nem ismerik, emlékeztetem, hogy ezen elmélet szerint Jézus 1843, majd 1844 óta a mennyben vizsgálja a bizonyágtételek könyveit, hogy kiválassza utolsó választottját, akit meg kell menteni. A vasárnapi bűn egyértelmű azonosítása mégis pontos jelentést adott a Dán 8:14 üzenetének, még a rosszul lefordított „ **szentély megtisztítása** ” formájában is. Ez a rossz fordítás pedig feloldhatatlan vitákat szült, mert ez a kifejezés elsősorban Jézus Krisztus engesztelő halála általi beteljesedésére vonatkozott a Zsid.9:23 szerint: „Szükséges volt tehát , *mert a mennyei dolgok képei megszülettek. ily módon megtisztítva , akár magukat a mennyei dolgokat is megtisztították-e* ezeknél kiválóbb áldozatokkal . Mert Krisztus nem kézzel készített **szentélybe ment be** , az igaz utánzatba, hanem magába a mennybe, hogy most megjelenjen értünk Isten színe előtt .” Így Jézus Krisztus halála által megtisztult minden, ami a mennyben megtisztult: a nyomozati ítéletnek tehát nincs többé logikai jelentése. Jézus halála és feltámadása után egyetlen bűn vagy bűnös sem lép be a mennyországba, hogy újra beszennyezze azt, mert Jézus megtisztította mennyei területét azáltal, hogy a Sátánt és angyali követőit a földre űzte, a Jel.12:7 12-ben és különösen a 9. versben: „ *És kiűzték a nagy sárkányt, az ősi kígyót, akit ördögnek és sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földet, kivetették a földre , és vele együtt az angyalai is.* »

A hivatalos adventizmus második hibája is a szombat szerepének eredeti tudatlanságából fakadt, és jóval később kapott nagy jelentőséget. Az adventisták helytelenül összpontosították figyelmüket a hit utolsó, végső próbája idejére, amely valójában csak azokat fogja érinteni, akik még életben lesznek Jézus Krisztus valódi visszajövele idején. Különösen azt hitték tévesen, hogy a vasárnap csak ezen utolsó próba idején válik „ *a fenevad bélyegévé* ”, és ez magyarázza az Isten által az elátkozott vasárnap gyakorlóival való barátság keresését, valójában annak eredetétől fogva. A bizonyíték, amit adok, a Jelenések 8., 9. és 11. „hét trombitájának” létezése, amelyek közül az első hat 321 után figyelmezteti az embereket az egész keresztény korszakban az elítélt vasárnap bűnének gyakorlására. Isten. Amit a Dán.8:12 már felfedezett, mondván: „ A sereget örökkévaló ~~áldozattal~~ **adták át a bűn miatt** ; a kürt a földre dobta az igazságot, és

sikerrel járt vállalkozásában. » Ez a „ **bűn** ” már az Apo.13:15-ben idézett „ **fenevad bélyege** ” volt, I. Konstantintól 321 óta polgárilag örökölt vasárnapi gyakorlat , amelyet a pápai Róma 538 óta vallásilag igazolt ; 14:9-11; 16:2. 1995-ben, miután megnyilvánult az általam 1982 és 1991 között javasolt prófétai világosság elutasítása, a hivatalos adventizmus súlyos hibát követett el, amikor szövetséget kötött Isten bejelentett és kinyilatkoztatott ellenségeivel. Ebben a cselekvésben teljesen figyelmen kívül hagyjuk annak a számos szemrehányásnak a példáját, amelyet Isten az Egyiptommal való szövetsége miatt intézett az ókori Izraelhez, ami a tipikus bűn szimbolikus képe; ami még nagyobb bünt okoz az adventistának.

Valójában, amikor az adventista népnek tudomást szerzett a szombat szerepéről és a Teremtő Isten címének tulajdonított fontosságáról, egyértelműen azonosítania kellett vallási ellenségeit, és kerülnie kellett volna minden testvéri szövetséget velük. Mert a **szombati** szombat , mint a Jelenések 7:2 „ **élő Isten pecsétje** ”, a teremtő Isten királyi bélyege, ennek ellenfele, a vasárnap **csak a Jelenések 13:15-ben olvasható „ a fenevad bélyege ”** lehet. .

Emlékeztetek arra, hogy a hivatalos intézményes adventizmus bukásának számos oka van, de a fő és legsúlyosabb aggodalomra ad okot a Dániel 8:14 igaz fordítására vetített fény megtagadása és a Dániel 12 vadonatúj magyarázata iránt tanúsított megvetés. , melynek tanulsága a 7. napi adventizmus isteni legitimitásának kiemelése . Aztán jön az a hiba, hogy nem reménykedtek Jézus Krisztus 1994-re bejelentett visszatérésében; ahogy a munka úttörői tették 1843-ban és 1844-ben.

Isten legfőbb ítéletei

A föld és az ég teremtése befejeződött, a hatodik napon Isten telepíti az embert a földre. És az emberiség engedetlen viselkedése, tehát a bűn miatt van, hogy Isten hétezer éves történelme során egymás után számos ítéletének fogja alávetni. Ezen ítéletek mindegyikével konkrét és látható módon változások történnek és érzékelhetők. Az emberiség által követett túlzások megkövetelik ezeket az isteni beavatkozásokat, amelyek célja, hogy visszaállítsák az igazság útjára, amelyet szuverén ítélete jóváhagyott.

Az Ószövetség ítéletei .

1. *ítélet* : Isten megítéli Éva és Ádám bűnét, akiket elátkoztak és kiűztek az „Édenkertből” .

2. *ítélet*: Isten elpusztítja a lázadó emberiséget a globális „ **özönvíz** ” vizével .

3. *ítélet*: Isten különböző nyelveken **választja el az embereket, miután felemelték őket „ Babel** ^{tornyából}” .

4. *ítélet* : Isten szövetséget köt Ábrámmal, aki aztán Ábrahámmá válik. Ebben az időben Isten elpusztítja **Szodomát** és Gomorát, azokat a városokat, ahol szélsőséges bünt gyakorolnak; az utálatos és utálatos „ **tudás** ”.

5. *ítélet*: Isten kiszabadítja Izraelt Egyiptom rabszolgaságából, Izrael szabad és független nemzetté válik, amelynek Isten bemutatja törvényeit .

6. ítélet: Isten 300 éven keresztül irányítása alatt és 7^{felszabadító} bíró tevékenysége által megszabadítja Izraelt, amelyet ellenségei megszálltak a bűn miatt.

7. ítélet: A nép kérésére és átkára Istent földi királyok és hosszú dinasztiáik (Júda királyai és Izrael királyai) váltják fel.

8.^{ítélet}: Izraelt Babilonba deportálják.

9.^{ítélet}: Izrael elutasítja az isteni „Messiást”, Jézust – A régi szövetség vége. Az új szövetség tökéletes tanbeli alapokon kezdődik.

10. ítélet: Izrael nemzeti államát a rómaiak lerombolják 70-ben.

Az Újszövetség ítéletei .

A Jelenések könyvében a „*hét trombita*” említi őket.

1.^{ítélet}: Barbár inváziók 321 után 395 és 538 között.

2. ítélet: Az uralkodó pápai vallási rendszer megalakulása 538^{ban}.

3. *ítélet*: Vallásháborúk: szembeállítják a katolikusokat az Isten által helytelenített protestáns reformátorokkal: a Dán 11:34 „képmutatóival”.

4. ítélet: A francia forradalmi ateizmus megdönti a monarchiát és véget vet a római katolikus despotizmusnak.

5.^{ítélet}: 1843-1844 és 1994.

– Kezdet: Hatályba lép a Dán.8:14 rendelet – követeli a reformáció által megkezdett munka befejezését Valdo Péter óta, a tökéletes példa 1170 óta. A protestáns hit elbukik és az adventizmus győztesen születik: A vallásos A római vasárnap gyakorlatát elítélik, a szombati szombatot pedig Isten igazolja és megköveteli Jézus Krisztusban 1843 óta. A reform munkája ezzel befejeződött és befejeződött.

– A vége: Jézus „*hánytatta*”, 1994-ben, a „*Laodiceának*” címzett üzenetnek megfelelően intézetben halt meg. Isten ítélete azzal kezdődött, hogy háza a próféta hit végzetes próbáján ment keresztül. Az egykori megválasztott tisztségviselő rosszul csatlakozott a katolikus és protestáns lázadók táborához.

6. ítélet: A „*6. trombita*” a harmadik világháború, ezúttal nukleáris háború formájában valósul meg, a Dan.11:40-45-ben leírtak szerint. A túlélők megszervezik a végső egyetemes kormányt, és visszaállítják az első kötelező nap hátralévő részét rendelet. Következésképpen a hetedik napi szombaton, szombaton megtiltották a pihenést, eleinte társadalmi szankciókkal megtiltották, majd végül új rendelettel halállal büntették.

7. ítélet: megelőzte a Jelenések 16-ban leírt utolsó hét csapás ideje, 2030 tavaszán, Krisztus dicsőséges visszatérése véget vet az emberi földi civilizáció jelenlétének. Az emberiség kiirtva van. Csak a Sátán marad fogoly a puszta földön, a Jel 20 „mélységében” „*ezer évig*”.

8. ítélet: Jézus Krisztus felvette a mennybe, és választottai ítélik a gonosz halottakat. Ez a Jel.11:18-ban idézett ítélet.

9.^{ítélet}: Az utolsó ítélet; a gonosz halottak feltámadnak, hogy elszenvedjék a „*második halál*” mércéjét a „*tűz tava*” miatt, amely beborítja a földet, és felemészt velük a bűn miatti cselekedetek minden nyomát.

10.^{ítélet}: A megfertőzött föld és az egek megújulnak és megdicsőülnek. Üdvözljük a választottakat Isten új, örök birodalmában!

Isteni A-tól Z-ig, Aleph-tól Tav-ig, alfától az omegáig

A Bibliának semmi köze nincs más emberi lények által írt könyvekhez, kivéve a felszíni vizuális megjelenését. Mert a valóságban csak a felületét látjuk, amelyet a héber és a görög nyelvekre jellemző íráskonvenciók szerint olvasunk, amelyeken az eredeti szövegeket átadták nekünk. Mózes azonban a Biblia írásában az archaikus héber nyelvet használta, amelynek ábécéjének betűi eltértek a jelenlegi betűktől, a babiloni száműzetés alatt betűről betűre cserélték őket, anélkül, hogy problémákat okoztak volna. De a betűk egymáshoz ragadtak, szóközök nélkül, ami nem tette könnyen olvashatóvá őket. De e hátrány mögött az az előnye rejlik, hogy a kezdet megjelölésére választott betűtől függően különböző szavakat alkotnak. Ez lehetséges és bebizonyosodott, ami azt bizonyítja, hogy a Biblia valóban messze meghaladja az emberi képzelet és teljesítmény lehetőségeit. Csak a korlátlan teremtő Isten gondolata és emlékezete képzelhetett el ilyen művet. Mert a Biblia többszöri olvasásának ez a megfigyelése felfedi, hogy minden ott megjelenő szót Isten választott és ihletett könyveinek különböző írói számára az idők során egészen az utolsóig, a Jelenésekig vagy Apokalipszisig.

1890 körül Yvan Panin orosz matematikus a bibliai szövegek felépítésének különböző aspektusaiban kimutatta a numerikus számok létezését. Ugyanis a héberben és a görögben az a közös, hogy ábécéik betűit számként és számként is használják. Yvan Panin demonstrációi jelentősen súlyosbították azoknak az embereknek a büntudatát, akik nem veszik komolyan Isten Bibliáját. Mert ha ezeknek a felfedezéseknek nincs hatása arra, hogy az embereket képessé tegyék arra, hogy szeressék Istent, mindazonáltal megvonják a legitimitást attól, hogy nem hisznek Isten létezésében. Yvan Panin bemutatta, hogy a „hetes” szám mindenütt jelen volt a Biblia felépítése során, különösen annak legelső versében, az 1Móz 1:1-ben. Miután bebizonyítottam, hogy a hetedik nap szombatja az „*élő Isten pecsétje*” a Jelenések 7:2-ben, ez a munka csak megerősíti a bizonyítékokat, amelyeket ez a briliáns matematikus fedezett fel, aki a maga és a mi korunk igényes tudósai számára megkérdőjelezhetetlen tudományos bizonyítékot kínált. .

Yvan Panin óta a modern számítástechnika az egyetlen ősi szövetség Szentírását alkotó betűk 304 805 jelét elemezte, és a szoftver számtalan különböző olvasatot kínál azáltal, hogy minden betűt egy hatalmas saktáblára helyez, amelynek igazítási lehetőségei a levél egyetlen vízszintes vonalával kezdődnek. 304805 betűt, míg végül egyetlen függőleges vonalat kapunk ebből a 304805 betűből; és e két szélső igazítás között mind a számtalan köztes kombináció. Felfedezzük a földi világgal, annak nemzetközi eseményeivel és az ókori és modern emberek neveivel kapcsolatos üzeneteket, és a lehetőségek óriásiak, mert az egyetlen kötelező feltétel, hogy a szavak minden betűje között azonos szóköz (1-től n-ig) tartunk. A vízszintes és függőleges igazítások mellett számos ferde igazítás létezik, fentről lefelé és lentől felfelé, jobbról balra és balról jobbra.

Ezért az óceán képét véve megerősítem, hogy a Bibliával kapcsolatos ismereteink a felszín szintjén vannak. Ami el van rejtve, az feltárul a

kiválasztottak előtt az örökkévalóság során, amelybe belépnek. És Isten továbbra is lenyűgözi szereteteit hatalmas, korlátlan erejével.

Ezek a káprázatos demonstrációk sajnos nem képesek megváltoztatni az emberi lények szívét, hogy szeressék Istent „*teljes szívükből, teljes lelkükből, teljes erejükből, teljes elméjükből*” (5Móz 6:5; Mat . 22:37); igazságos kérése szerint. A földi tapasztalatok bizonyítják, a szemrehányások, feddéses és büntetések nem változtatják meg az embert, ezért Isten üdvözítő terve a szabad élet kezdete óta erre az igezszakaszra épül: „a tökéletes szeretet kiűzi a félelmet” (1János 4:18) . .). A kiválasztottak kiválasztása az Isten, Mennyei Atyja iránti tökéletes szeretetük kimutatásán alapul. Ebben a „*tökéletes szeretetben*” már nincs szükség törvényre vagy parancsolatokra, és ezt először az öreg Énok értette meg, aki úgy mutatta meg Istennek a szeretetét, hogy „*vele járt*”, vigyázva, hogy ne tegyen semmit. Mert engedelmeskedni annyi, mint szeretni, szeretni pedig abból áll, hogy engedelmeskedünk azzal a céllal, hogy örömet és örömet szerezzünk a szeretett személynek. Isteni tökéletességében Jézus megerősítette az „*igaz*” szeretetnek ezt a leckét az első emberi minták, Ábrahám, Mózes, Illés, Dániel, Jób és sok más után, akiknek a nevét csak Isten tudja.

Idő miatti deformációk

Nincs egyetlen olyan nyelv a földön, amely ne ment volna keresztül az emberiség perverz szelleme által okozott evolúciókon és átalakulásokon. És ebben a kérdésben a héber nem kerülte el ezt az emberi perverziót, így az általunk eredetinek tartott héber szöveg már nem más, mint Mózes írásainak eredetije részben eltorzítva. Ezt a felfedezést Ivan Panin munkásságának köszönhetem, és annak a ténynek, hogy a héber szöveg általa 1890-ben használt változatában, az 1Móz 1:1-ben az Isten szót a héber "elohim" kifejezéssel digitalizálta. A héberben az „elohim” az „eloha” többes száma, ami istent jelent egyes számban. Létezik egy harmadik forma is: „Él”. Az Isten szó nevekhez való kapcsolására használják: Dániel; Sámuel; Béthel; stb... Ezek az igaz Istent jelölő kifejezések a mi fordításainkban nagybetűvel jelölik az igaz Isten és az emberek hamis pogány istenei közötti különbséget.

A Biblia helyesen és kitartóan hangsúlyozza azt a tényt, hogy Isten „egy”, ami „elohává”, az egyetlen igazi „elohává” teszi. Ez az oka annak, hogy Isten az 1Móz 1-ben és más helyeken az "elohim" többes számú szót tulajdonítva nekünk üzenetet küld nekünk, amellyel joggal állítja, hogy már a földi rendszerünk létrejötte előtt létező életek sokaságának Atyja. vagy dimenzió, és minden élet, amely megjelenik a földön. Ezeket a már teremtett mennyei életeket már az első szabad teremtményében megjelent bűn megosztotta. Azáltal, hogy a teremtő Isten az „elohim” szóval jelöli meg magát, megerősíti hatalmát mindannak, ami él és ami tőle született. Ebben a minőségében lesz képes később Jézus Krisztusban viselni választottai sokaságának bűneit, és egyedül engesztelő halálával emberi életek sokaságát mentheti meg. Az „elohim” szó tehát többes számban Istent jelöli minden élő teremtő erejében. Ez a kifejezés azt a sokrétű szerepet is megjövendöli, amelyet üdvösségi tervében fog játszani, amelyben már főként és egymást követően „*Atya, Fiú és Szentlélek*”, aki a keresztség után cselekszik,

hogy megtisztítsa és megszentelje választottai életét. Ez a többes szám vonatkozik azokra a különféle nevekre is, amelyeket Isten viselni fog: Mihály az angyalaiért; Jézus Krisztus választott embereiért, akiket az ő vére vásárolt meg.

Példaként az emberi perverzióból eredő torzulásokra az „áld” igét említem, amelyet héberül „brq” gyökkel fejezünk ki, és amelynek választott magánhangzóit végül „áld” vagy „átok”-nak fordítják. Ez a perverz torzítás eltorzítja a Jóbról szóló üzenet jelentését, akinek felesége valójában azt mondja: „*Áldd meg Istent és halj meg*”, és nem azt, hogy „~~átkozd meg Istent és halj meg~~”, ahogy a fordítók javasolják. Az alattomos perverz változás másik példája, a francia nyelvben a „bizonyosan” kifejezés, amely eredetileg biztosat és abszolútot jelent, az emberi gondolkodásban felvette a „talán” teljesen ellentétes jelentését. És ez utóbbi példa megérdemli, hogy említsük, mert jelentősége lesz, és súlyos következményekkel jár. A „petit Larousse” szótárban változást észleltem a „vasárnap” szó definíciójában. Az 1980-as verzióban a hét első napjaként vezették be, a következő évi verzióban pedig a hetedik nap lett. Az igazság Istenének gyermekeinek ezért óvakodniuk kell az emberek által kialakított evolúciós konvencióktól, mert a nagy teremtő Isten, tőlük eltérően, nem változik, és értékei sem változnak, akár csak a dolgok rendje és az idő, amelyet a világ megalapítása óta megállapított.

Az emberiség perverz művei még a Biblia héber szövegét is megjelölték, ahol a magánhangzókat igazságtalanul, üdvösségi következmények nélkül osztják ki, ám a hivatalos verzió védelmére Isten numerikus módszerrel készítette el azt az eszközt, amellyel a valódi szöveget azonosítani lehet a hamisítványtól. . Ez lehetővé teszi számunkra, hogy ellenőrizzük és megjegyezzük számos olyan számjegy létezését, amelyek egyedülállóan jellemzik az autentikus bibliai változatot héberül és görögül is, amelyek jeleit a Kr.e. 2. század óta nem módosították .

A Lélek helyreállítja az igazságot a hit általi megigazulásról (a hit általi)

Az imént említettem a bibliai szöveg torzításait; dolgok az eredeti írások többszörös fordítója miatt. Hogy megvilágosítsa végidejének népét, az igazság Szelleme helyreállítja az igazságot, és választottainak elméjét olyan szövegek felé irányítja, ahol még jelentős torzulások vannak. Ez az, ami most történt ezen a 2021. szeptember 4-i szombaton, odáig, hogy a „kristályszombat” nevet adtam neki. A tanulás témaválasztását egy ruandai nővérrre bízam, akivel megosztjuk szombatjaink előrehaladását az interneten. „Hit általi megigazulást” javasolt. A tanulmány néhány igazán fontos felfedezést hozott számunkra, amelyek világossá teszik a témával kapcsolatos megértést.

A Bibliában az 1Pét.1:7-ben a Lélek a megtisztított arany által közvetített hitet szimbolizálja: „*hogy a ti hitetek próbája, amely értékesebb a veszendő aragnál, bár tűz próbára teszi, dicséretet, dicsőséget és tiszteletet eredményezzen, Jézus Krisztus megjelenik .*” Ebből az összehasonlításból már megértjük, hogy a hit, az igaz hit rendkívül ritka dolog, mindenhol kavicsot, köveket találunk, ami az aragnál nem mondható el.

Aztán versről versre először megőriztük, hogy: „ *Hit nélkül lehetetlen Istennek tetszeni* ” a Zsid.11:6 szerint: „ *Hit nélkül pedig lehetetlen tetszeni neki; mert aki Istenhez jön, annak hinnie kell, hogy Isten létezik, és ő jutalmazza azokat, akik őt keresik.* » A hithez két tanítás kapcsolódik: a hit a létezésében, de a bizonyosság is, hogy megáldja „ *azokat, akik keresik* ”, őszintén, egy fontos részlet, amelyen nem lehet megtéveszteni. És mivel a hit célja, hogy kedves legyen Neki, a kiválasztott úgy fog válaszolni Isten szeretetére, hogy engedelmeskedik minden rendelkezésének és parancsolatának, amelyeket teremtményei iránti szeretete nevében mutat be. Ennek a szeretet-köteléknek a gyümölcsét, amely mágnesként egyesíti azokat, akik szeretik egymást és szeretik Istent Krisztusban, az 1Kor.13-ban idézett híres tanításban mutatkozik be, amely az Istennek tetsző igaz szeretetet írja le. Ezt az olvasást követően eszembe jutott a HabaKuk 2:4 nem kevésbé híres üzenete: „... *az igaz hite által fog élni* ”. De ebben a versben a Louis Segond által javasolt fordítás azt mondja nekünk: „ *Íme, a lelke felfuvalkodott, nincs egyenes benne; de az igaz az ő hitéből él.* » Ez a vers hosszú ideig olyan problémát jelentett számomra, amelyet nem próbáltam megoldani. Hogyan ítélt Isten „ *igaznak* ” a büszkeségtől „ *felfuvalkodott* ” embert? Aki a Pro.3:34, Jakab 4:6 és 1Péter 5:5 szerint „ *ellenáll a kevélyeknek, de kegyelmet ad az alázatosoknak* ”? A megoldás úgy jelent meg, hogy a héber szövegben a " *hitetlen* " szót találtuk a Segondban idézett "duzzadt" szó helyett, és egy "katolikus" Vigouroux-féle változatban meglepődve találtuk azt a jó és annyira logikus fordítást, amely tökéletesen egyértelművé teszi a üzenet a Lélektől. Valójában ugyanis a Lélek olyan üzenetet inspirál Habakukban, amelyet már Salamon király is ihletett közmondásai formájában, amelyekben abszolút ellentétek paramétereit állítja szembe; itt Habakukban „ *hitetlenség* ” és „ *hit* ”. Vigouroux és fordításának latin Vulgata alapja szerint pedig a vers így hangzik: „ *Íme, aki hitetlen, annak nincs (nem) igaz lelke; de az igaz az ő hite által fog élni.* » Azzal, hogy a vers mindkét részét ugyanannak a témának tulajdonítja, Louis Segond eltorzítja a Lélek üzenetét, és olvasói nem tudják megérteni az Istentől kapott igaz üzenetet. Miután a dolgot kijavították, most megtudjuk, hogyan írja le pontosan Habakuk az 1843-1844, 1994 közötti „adventista” próbákat, és a végső dátumot, amely Krisztus valódi végső visszajövetelére vonatkozik, 2030 tavaszára. amely Krisztus visszajövetelét rögzíti 2030-ra, lehetővé teszi számunkra, hogy jobban megértsük és hitelesítsük az egymást követő adventista tapasztalatokat, amelyeket a Jel 10:6-7 már megerősít a következő kifejezéssel: „nem lesz több késés... *de Isten misztériuma teljesítve.*” Ehhez a demonstrációhoz a Habakuk 2 szövegét az elejétől fogom fel, és a magyarázó megjegyzéseket közbevágom.

L.Segond általam módosított verzió

1. vers: „ *A helyemen leszek, és a toronyban állok; Figyelni fogom, hogy YaHWÉH mit mond nekem, és mit válaszolok az érvelésemre.* »

Figyeljük meg a próféta „váró” hozzáállását, amely az adventista próbát fogja jellemezni, a Lélek ezt mondja nekünk a Dán 12:12 üzenetében: „ *Boldog, aki 1335 napig vár* ”. Hogy világosan megértsük, ennek az „ *érvnek* ” a jelentését az előző fejezet adta meg nekünk, ahol a Habakuk által felvetett probléma a gonoszok boldogulásának meghosszabbítása a földön: „Vajon kiüríti-e ezért a

hálóját, és lemészárol? mindig nemzetek, nem kímélve? » (Hab 1,17). Ebben az elmélkedésben és ebben a kérdésseltevésben Habakuk minden ember viselkedését ábrázolja, akik ugyanazt a megfigyelést teszik a világ végezetéig. Ezen túlmenően Isten úgy fogja bemutatni a válaszát, hogy prófétaileg javasolja Jézus Krisztus visszajövetelének témáját, amely végérvényesen véget vet a gonoszok, lenézők, hitetlenek, hűtlenek és lázadók uralmának.

2. vers: „ *Szólt hozzám az ÚR, és ezt mondta: Írd le a próféciát, vésd táblákra, hogy közönségesen olvasható legyen. »*

1831 és 1844 között William Miller táblázatokat mutatott be, amelyek összefoglalták bejelentéseit, amelyek először 1843 tavaszán, majd 1844 őszen jövendőlték meg Jézus Krisztus visszajövetelét. 1982 és 1994 között én is javasoltam és javasoltam az adventistáknak és más embereknek, négy táblázaton az Igazság Ura által ihletett új próféta fények összefoglalása „*végidőnk*” számára. Ha ennek az 1994-es megpróbáltatásnak a valódi következményeit csak a megjelölt idő után értettük meg, mint 1844-ben, akkor a dátumot és annak számítását a mai napig hitelesíti az élő Isten Lelke.

3. vers: „ *Mert ez egy prófécia, amelynek ideje már meg van határozva. »*

Ez az Isten által kijelölt idő 2018 óta van kinyilatkoztatva. Jézus Krisztus visszatérésének dátumát célozva ez a kijelölt időpont 2030 tavasza.

„ *A vége felé jár, és nem fog hazudni; »*

A győztes Krisztus visszatérése a maga idejében megvalósul, és az ezt hirdető prófécia „ *nem fog hazudni* ”. Jézus Krisztus biztosan visszatér 2030 tavaszán.

„ *Ha késik, várj rá, mert megtörténik, biztosan megtörténik. »*

Ha a dátumot Isten tűzte ki, akkor számára Krisztus valódi visszatérése ebben a meghatározott időben fog megvalósulni, amelyet 2018-ig csak ő tudott. A javasolt késés, „ *ha késik* ”, ezért csak az embereket érintheti, mert Isten fenntartja a joga van Jézus Krisztus visszajöveteléről szóló hamis bejelentések használatára, amelyek lehetővé teszik számára, hogy 1843-ban, 1844-ben, 1994-ben és végső időnkig egymás után próbára tegye azoknak a keresztényeknek a hitét, akik azt mondják, hogy az ő üdvössége, ami lehetővé teszi számára, hogy kiválassza választottait. Jézus Krisztus visszajövetelének ezeket a hamis, várt bejelentéseit Isten arra használja, hogy a világ végezetéig elválasztsák „ a búzát a pelyvától, a juhot a kecskétől ”, a hűségeseket a hitetlenektől, a hívőket a hitetlenektől. », az elesettek választottja.

A vers megerősíti az adventista „ *várakozás* ” paraméterét, amely 1844 ősze, a második adventista próba vége óta az igazi hetednapi szombat gyakorlata által elkülönített és megpecsételt utolsó szentek leíró eleme marad. Ebben a versben a Lélek hangsúlyozza a **bizonyosság fogalmát**, amely a győztes, a felszabadító és a bosszúálló Krisztus visszatérését jellemzi.

Vigouroux verzió

4. vers: „ *Íme, aki hitetlen, annak nincs jó lelke; de az igaz az ő hite által fog élni. »*

Ez az üzenet feltárja Isten ítéletét az 1843-as, 1844-es, 1994-es és 2030-as dátumokhoz kapcsolódó négy adventista próbának kitett emberek felett. Isten ítélete minden korszakban éles. A prófétaileg bejelentésen keresztül Isten leleplezi a

„*képmutató*” keresztényeket, akik kinyilatkoztatják „*hitetlen*” természetüket, megvetve választott hírnökeinek vagy prófétáinak prófétai bejelentéseit. Ezzel éles ellentétben a választottak azzal adnak dicsőséget Istennek, hogy befogadják prófétai üzeneteit, és engedelmeskednek az általuk feltárt új irányoknak. Ezt az engedelmisséget, amelyet Isten „tetszetősnek” *ítél*, ugyanakkor méltónak ítélik megőrizni a Jézus Krisztus nevének tulajdonított igazságot.

Csak ez az Isten iránti „szeretetből” való engedelmes hit ítélné meg méltónak arra, hogy belépjen az eljövendő örökkévalóságba. Csak az *üdvözül* „*hite által*”, akit Krisztus vére megtisztít bűneitől. Mivel a hit válasza *személyes*, ezért Jézus *egyénileg*, választottjaihoz intézi üzeneteit, például: Máté 24:13: „*De aki mindvégig kitart, az lesz. mentve.*” A hit akkor válhat kollektívá, ha megfelel egyetlen mércének. De vigyázz! Az emberi állítások félrevezetőek, mert egyedül Jézus dönti el, hogy ki üdvözüljön vagy elveszjen, a mennybe jutni vágyó jelöltek hitének megítélése szerint.

Összefoglalva, Habakuk e verseiben a Lélek feltárja és megerősíti a „*hit*” és „*az általa létrehozott cselekedetek*” *szoros és elválaszthatatlan kapcsolatát*; valamit, amit már Jakab apostol feltámaszt (Jak.2:17: „*Így van a hittel is: ha nincsenek cselekedetei, önmagában halott.*”); ami magában foglalja azt a tényt, hogy az evangelizáció kezdetétől a hit tárgyát félreértették és félreértelmezték. Néhányan, *mint ma is*, csak a hit aspektusát fűzték hozzá, figyelmen kívül hagyva az értékét és életét adó művek tanúságtételét. Azok az emberek viselkedése, akiknek Isten tudomására hozza Jézus Krisztus visszajöveteléről szóló bejelentéseit, felfedi hitük valódi természetét. És abban az időben, amikor Isten nagy fényét árasztja utolsó szolgálóra, már nincs mentség annak, aki nem érti az Isten által 1843 óta felállított új követelményeket. A kegyelemből való üdvösség folytatódik, de ettől az időponttól kezdve csak a Jézus Krisztus által kiválasztott választottak javát szolgálja az általuk iránta tanúsított szeretet valódi megnyilvánulása révén. Eleinte a szombat volt ennek az isteni áldásnak a jele, de 1844 óta soha nem önmagában is elegendő, mert 1843 és 2030 között kinyilatkoztatott prófétai igazságának szeretetét Isten is mindig megkövetelte. Valójában a 2018 óta kapott új fények szoros kapcsolatban állnak a hetedik nap szombatjával, amely a hetedik évezred prófétai képévé vált, amely Jézus Krisztus visszajövetelével kezdődik 2030 tavaszán. 2018 óta a „*megigazulás a hit*» kiteljesedik, és az elhívottak javára válik, akik a választottakká válnak azáltal, hogy kinyilvánítják Isten iránti szeretetüket és minden régi és új fényét, amely Jézus Krisztus nevében kinyilatkoztatott, amint azt a Máté 13:52 tanítja: „*És azt mondta nekik: Ezért minden írástudó, aki tanul a mennyek országáról, olyan, mint a ház ura, aki újat és régít hoz elő kincseiből.*” Bárki, aki szereti Istent, csak szeretheti felfedezni terveit és titkait, amelyek régóta rejtve maradtak és figyelmen kívül hagyták az embereket.

Habakuk és a Messiás első eljövetele

Ez a prófécia beteljesedett a zsidó nemzetiségű Izrael számára is, amelynek bejelentette a Messiás első eljövetelét. Ennek az eljövetelnek az idejét rögzítették és kihírdették a Dan.9:25-ben. Számításának kulcsa pedig Ezsdrás könyvében található, a 7. fejezetben. Kiderült, hogy a zsidók Dániel könyvét

helyezték a történelmi könyvek közé, és ez megelőzte Ezsdrás könyvét. De így prófétai szerepe lecsökkent és kevésbé látható az olvasó számára. Jézus volt az első próféta, aki felhívta apostolainak és tanítványainak figyelmét Dániel próféciáira.

A meghirdetett késelem, „ *ha késik, várj rá* ” is beteljesedett, mert a zsidók messiásra vártak, aki a rómaiak bosszúállója és felszabadítója volt, támaszkodva Ézsaiás 61-re, ahol a Lélek Krisztusról mond az 1. versben. : „ *Az Úr lelke, Jahve van rajtam, mert az ÚR felkent, hogy jó hírt vigyek a szegényeknek; Elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek, a foglyoknak pedig szabadulást;* ”. A 2. versben a Lélek kimondja: „ *Hirdetsünk az ÚR kegyelmének esztendejét , és Istenünk bosszújának napját ; Megvigasztalni minden szenvedőt;* ”. A zsidók nem tudták, hogy a „*kegyelem éve* ” és a „ *bosszúállás napja* ” között még 2000 évnek kell eltelnie ahhoz, hogy a nép Krisztus, a győztes, a felszabadító és a bosszúálló visszatéréséhez vezesse az Ézsaiás 61:2 szerint. Ez a tanulság jól látható a Lukács 4:16-21-ben idézett tanúságtételben: „ *Elment Názáretbe, ahol nevelkedett, és szokása szerint szombaton bement a zsinagógába. Felállt olvasni, és odaadta Ézsaiás próféta könyvét. Miután kibontotta, megtalálta azt a helyet, ahol meg volt írva: Az Úr Lelke van rajtam, mert felkent, hogy jó hírt hirdessek a szegényeknek; Elküldött, hogy meggyógyítsam a megtört szívűeket, hogy hirdessek a szabadulást a foglyoknak, és a látás helyreállítását a vakoknak, hogy megszabadítsam az elnyomottakat, hogy hirdessek az Úr kegyelmének évét. Aztán feltekerte a könyvet, átnyújtotta a szolgának, és leült. »* Olvasásának itt abbahagyásával megerősítette, hogy első eljövetele csak erre a „ *kegyelmi évre* ” vonatkozik, amelyet Ézsaiás próféta hirdetett. A 21. vers így folytatódik: „ *Mindazok, akik a zsinagógában voltak, ránéztek. Akkor ezt kezdte mondani nekik: Ma beteljesedett az írás, amelyet az imént hallottatok. »* A figyelmen kívül hagyott és olvasatlan „ *bosszúállás napját* ” **Isten 2030 tavaszára tűzte ki második eljövetelére, ezúttal teljes isteni erejével. De a visszatérés előtt Habakuk próféciájának „ késéssel ”** kellett beteljesednie , az „adventista” próbákon keresztül, 1843-1844-ben és 1994-ben, ahogy az imént láttuk.

A végső odaadás

Nézz szembe az igazsággal

2021 tavaszán, az isteni év kezdetén a gazdag, de hamisan keresztény nyugati emberiség éppen most mutatta meg, hogy meg akarja őrizni az idősek életét, még ha nemzetgazdasági tönkretétel árán is. Ezért adja ki Isten a harmadik világháborúnak, amely minden korosztályból sok ember életét fogja elveszni, tudva, hogy erre a második isteni büntetésre nincs gyógymód vagy oltás. Előttünk 8 év múlva lesz a földi teremtés 6000. éve, melynek végét Jézus Krisztus visszajövetele jelzi majd. Diadalmasan és győztesen vezeti be megváltottait, élő választottjait és azokat, akiket feltámaszt, a mennyek országába, és elpusztít minden emberi életet a földön, amelyen egyedül hagyja a sötétségben elszigetelten, a lázadó angyalt kezdettől fogva. , Sátán, az ördög.

A 6000 év elvébe vetett hit elengedhetetlen a program elfogadásához. A Bibliában szereplő számadatokból történő pontos számításokat lehetetlenné tették, mert Ábrahám születési dátuma (Téra három fia egyetlen dátuma: 1Móz 11:26) volt „homályos”. Ám az emberi nemzedékek egymásutáni sorozata Ádámtól Krisztus visszajöveteléig megerősíti ennek a 6000-nak a közeledését. Azzal, hogy hitünket ennek a kerek, pontos számnak adjuk, ezt a választást egy „intelligens” lénynek tulajdonítjuk, azaz a teremtő Isten, minden értelem és élet forrása. A negyedik parancsolatában idézett „szombat” elve szerint Isten „hat napot” és hatezer évet adott az embernek, hogy elvégezze minden munkáját, de a hetedik nap és a hetedik évezred „megszentelt” pihenőidő. külön) Istennek és választottainak.

választottainak „*okos vagy bölcs*” viselkedése építi fel, akik részesülnek mindabból, amit Isten mond, prófétál vagy gondol (lásd Dániel 12:3: „*A bölcsök pedig úgy ragyognak, mint a dicsőség a kiterjedésről, és azok, akik igazságot tanítottak a sokaságnak, mint a csillagok, örökkön-örökké.*” Így cselekedve igazolják Isten döntését, hogy részesüljenek a Jézus Krisztusban megnyilvánuló megváltó igazságosságából.

Ennek a műnek a lezárásaként, közvetlenül a dráma előtt, szeretném a magam részéről Isten minden igaz gyermekének ajánlani, aki elolvassa, és hittel és örömmel fogadja, ezt a verset a János 16:33-ból. két különböző forrás szentelte fel 1980. június 14-i megkeresztelkedésem alkalmából; az egyik az intézménytől kapott keresztlevelelem, a másik a „Jézus Krisztus” című könyv előszavában, amelyet akkoriban szolgatársam ajánlott fel nekem ebből az alkalomból, majdnem abban a korban, amikor Jézus életét ajánlotta áldozatul: „*Ezeket azért mondtam nektek, hogy békességetek legyen bennem. Nyomorúságban lesz részed a világon; de légy bátor, meghódítottam a világot.*”

Sámuel, Jézus Krisztus áldott szolgája, „Bizony”!

Az utolsó hívás

Amikor ezt az üzenetet írom, 2021 végén a világ még mindig értékelhető és megbecsült egyetemes vallási békében él. Azonban az Isten által készített megfejtett próféta kinyilatkoztatásokról szerzett ismereteim alapján a legcsekélyebb kétség nélkül megerősítem, hogy egy szörnyű világháború van készülőben, és jó úton halad, hogy az elkövetkező 3-5 évben végbemenjen. Azáltal, hogy a Jelenések 9-ben a „*hatodik trombita*” szimbolikus néven mutatja be, a Lélek arra emlékeztet bennünket, hogy már öt szörnyű büntetés sújtotta a szent szombathoz való hűség feladását és a többi, 321. március 7. óta semmibe vett szertartást. a halhatatlan Isten büntetései az emberi történelem 1600 évét ölelték fel isteni vallási program alapján. Hatodik büntetése arra irányul, hogy utoljára figyelmeztesse a kereszténységet, aki vétkes a vele szembeni hűtlenségben. Istene és megmentő tervén kívül az emberi életnek nincs értelme. Ez az oka annak, hogy a 3Móz 26-ban a hasonlattal feltárt fokozatos karakterű „*trombiták*” a „*hatodik*” gyilkos intenzitása eléri a borzalmak magasságát, amelyekről az emberiség régóta félt és rettegett. A „*hatodik trombita*” a végső világháborúra vonatkozik, amely emberi lények sokaságát, „*az emberek egyharmadát*” fogja kiirtani a Jel.9:15 szerint. Ezt az arányt pedig szó szerint elérhetjük egy olyan háborúban, ahol 200 000 000 felfegyverzett, kiképzett és felszerelt hivatásos harcos fog egymással szembeszállni, a Jel.9:16-ban megadott pontosság szerint: „A hadsereg lovasainak száma két millió ezernyi volt : *hallottam a számukat*”; azaz 2 x 10000 x 10000. Az utolsó konfliktus előtt, a 20. században ^akét világháború, 1914-1918 és 1939-1945, a nagy büntetés előhírnöke volt, amely a szabad nemzetek és a függetlenség idejének végét járja. Isten nem biztosított menedékvárosokat választottainak, de kellően egyértelmű jelzéseket hagyott ránk, hogy elmeneküljünk az isteni haragja által kiemelten megcélzott területekről. Ő fogja irányítani azokat az ütéseket, amelyeket az erre a feladatra hivatott emberi lényeknek kell mérniük. De egyikük sem lesz a kiválasztottja. A földön szétszóródott hitetlen lázadók vagy hitetlenek isteni haragjának eszközei és áldozatai lesznek. A második világháborút keresztény vallású és egymással versengő nyugati népek vívták. Ám az elkövetkező Harmadikban az összecsapások indítéka alapvetően vallási lesz, egymással versengő vallásokat állítva szembe egymással, amelyek doktrinálisan soha nem voltak kompatibilisek egymással. Csak a béke és a kereskedelem tette lehetővé ennek az illúzióknak a növekedését. De abban az időben, amelyet Isten választott, a Jel.7:2-3 szerint, az Isten angyalai által birtokolt démoni egyetemesség felszabadul, hogy „*kárt okozzon a földnek és a tengernek*”, vagy a szimbólumok dekódolása *alatt . kár*” „*protestánsok és katolikusok*”, akik hűtlenek Jézus Krisztushoz. Nagyon logikus, hogy a hűtlen keresztény hit képezi az igazságos Bíró Jézus Krisztus haragjának fő célpontját; csakúgy, mint az ószövetségben, Izraelt is megbüntették állandó hűtlenségeiért egészen a 70-es nemzeti pusztulásig. Ezzel a „*hatodik trombitával*” párhuzamosan a Dán 11:40-45 próféciája is megerősíti, „*három királyt*”

idézve. ”, az egyistenhit három vallásának implikációja: az európai katolicizmus, az arab és észak-afrikai iszlám, valamint az orosz ortodoxia. A konfliktus a helyzet megfordulásával végződött az amerikai protestantizmus beavatkozása miatt, amelyet nem királyként emlegettek, de Oroszország hagyományos potenciális ellenségeként javasoltak. A versengő hatalmak felszámolása megnyitja a hozzáférést utolsó uralmához „ *a fenevad, amely a földből jön fel* ” – írja le a Jelenések 13:11. Pontosítjuk, hogy ebben a végső kontextusban az amerikai protestáns hit kisebbséggé vált, a római katolikus hit pedig többségben van az egymást követő spanyol bevándorlások miatt. 2022-ben az ír származású elnöke maga is katolikus, akárcsak a meggyilkolt John Kennedy elnök.

A Jelenések 18:4-ben a Mindenható Istenben Jézus Krisztus megparancsolja mindazoknak, akik hisznek és bíznak benne, az Ő választottaiban, hogy „ *jöjjenek ki a Nagy Babilonból* ”. Ebben a műben a Pápai Római Katolikus Egyház bizonyítékaival azonosították „ *Babilont* ” „ *bűnei* ” miatt ítélik el és ítélik el . „ *Bűneinek* ” történelmi öröklődése révén a katolicizmus bűne a protestánsokra és az ortodoxokra is kiterjed, akik vallásgyakorlatukkal igazolják a Rómától örökölt vasárnapi pihenést. A Babilonból való kilépés magában foglalja a „ *bűnök* ” *elhagyását, amelyek közül a legfontosabb, mert Isten azonosító „ jellé* ” teszi : a heti pihenőnap, az isteni rend hetének első napja, a római vasárnap.

Ebben az üzenetben, tekintettel az idők sürgősségére, arra buzdítom Isten fiait és lányait, hogy hagyják el Franciaország északi övezetét, amelynek központja fővárosa, Párizs. Mert hamarosan lesújt rá Isten haragja, aki elszenvedti az „ *égi tüzet* ”, *ezúttal nukleáris, mint „ Sodoma ” városa* , amelyhez hasonlítja a Jelenések könyvében, a Jel 11:8-ban. *Egyiptom* néven is jelöli , ami a „ *bűn* ” szimbolikus képe , mert vallástalan elkötelezettsége Istennel szemben áll, mint a fáraó a héber nép kivonulásának történelmi leírásában. Háborús helyzetben, levágott és betiltott utak mellett lehetetlen lesz elhagyni a célterületet és megmenekülni a halálos tragédiától.

Sámuel, az élő Isten, Jézus Krisztus szolgája

Azok, akik először is azt szeretnék felfedezni, ami e mű végén bemutatásra kerül, nehezen érti meg, miért vagyok annyira meggyőződve Franciaország és Európa küszöbön álló pusztulásának visszavonhatatlanságáról. De azok, akik elolvasták, az elejétől a végéig, az olvasás során összegyűjtik azokat a bizonyítékokat, amelyek folyamatosan gyűlnek, és lehetővé teszik számukra, hogy végső soron osztozzák azt a megingathatatlan meggyőződést, hogy „Isten Lelke épített bennem és mindenben, aki hozzá tartozik; igazából. Ővé az egész DICSŐSÉG.

Rossz meglepetést csak az ér, aki makacsul nem hajlandó elismerni páratlan erejét, a legtöbbet, és azt a képességét, hogy mindent a terve szerint irányítson annak tökéletes megvalósításáig.

Az utolsó adventista sétálók mennyei mannája ” című műben folyamatosan feljegyzik és örökre feljegyzik üzenetek formájában .